

З.Ф. Ураксин

**Башкорт
төявенең
фразеология
һузыере**

УДК 811.512.141'373 (038)

ББК 81.4 Баш-3

У 62

Ураксин З. Ғ.

У 62 Башҡорт теленең фразеологик һүзлегә. — Яңыртылған, 2-се баһма. — Өфө: Китап, 2006. — 344 бит.

ISBN 5-295-03794-0

Һүзлектә хәзәрге башҡорт теленең 4 меңдән артыҡ образлы һүзбәйләнешенә аңлатмалар бирелде, уларҙың мәғәнәләре асылды, стилистик билдәләр куйылды, семантик бәйләнештәре күрһәтелде. Берәмектәрҙең бөтөнөнә лә тиерлек әҙәбиәттән, халыҡ ижады аһәрҙәрәнән, матбуғат биттәрәнән алынған миһалдар бирелде. Бик күптәрәнең килеп сығышы күрһәтелде. Һүзлек башҡорт теле укы-тыуысыларына, туған телебәз менән кызыкһынған бөтә кешеләргә тәғәйенләнгән.

УДК 811.512.141'373 (038)

ББК 81.4 Баш-3

ТП – 060/06

ISBN 5-295-03794-0

© З. Ғ. Ураксин, 1996

© Яңыртылған. З. Ғ. Ураксин, 2006

ИНЕШ ЫҮЗ

1. Башкорт фразеологияһы: уның торошо, проблемалары.

Дөйөм тел гилемендә фразеологияны (*фразис* — грекса һүзбәйләнеш, *логос* фән, гилем) өйрәнеүҙең 200 йылдан артыҡ тарихы бар. Хәҙерге көндә фразеология тел гилеменең үз аллы тармағы булып китте. Фразеологияның өйрәнеү объекты, уның теоретик мәсьәләләре билдәләнде. Фразеологик берәмектәрҙең тел күрөнөшө буларак тәбиғәтте, уларҙың төп билдәләре асыҡланды, күп кенә телдәрҙең фразеологик байлығын сағылдырған төрлө типтағы, төрлө күләмдәге һүзлектәр донъя күрҙе. Был йәһәттән рус тел гилемендә төплө хезмәттәр язылды, фразеология теорияһы ентекле эшләнде, зур күләмле махсус һүзлектәр баһылып сықты.

Һуңғы 40—50 йыл эсендә төрки телдәрҙең, шул иҫәптән башкорт теленең, фразеологияһын өйрәнеүҙә лә байтаҡ азымдар яһалды. Был үҙенсәлекле мәғәнәле, тоторокло бәйләнешле тел берәмектәре һүзлектәргә айырым билдә менән алына килә ине. Башкорт теленең фразеологияһы буйынса тәүге тикшеренеүҙәр айырым мәкәләләр рәүешендә журналдарҙа, йыйынтыктарҙа баһылды. Тәүге монографик тикшеренеү 60-сы йылдарҙа донъя күрҙе. Төрки телдәр белгесе, безҙең яқташыбыз С. Н. Моратов үҙенең «Төрки телдәрҙә тоторокло һүзбәйләнештәр»¹ исемле китабында, башкорт теле материалын киң файҙаланып, ошо һүзбәйләнештәргә классификация үткәрҙе, уларҙың тәбиғәтен билдәләүҙә беренсе азым яһаны.

Х. Ф. Йосопов оҙаҡ йылдар фразеология өлкәһендә тикшеренеүҙәр алып бара, уның тәүге кулланмаһы Һ. Дәүләтшинаның «Ырғыз» романы материалына нигезләнгән ине². Был зур булмаған хезмәттендә автор фразеологик берәмектәрҙе грамматик яктан төрҙәргә бүлдө, уларҙың лингвистик тәбиғәтте буйынса кызыклы күҙәтеүҙәр үткәрҙе, стилистик яғына ла игтибар итте.

Артабан башкорт теленең фразеологияһының дөйөм мәсьәләләрен Ж. Ф. Кейекбаев тикшерҙе. Үҙенең юғары укыу йорттары өсөн

¹ *Муратов С. Н.* Устойчивые словосочетания в тюркских языках. М., 1961.

² *Йосопов Х. Ф.* Башкорт теленең фразеологияһы. Өфө, 1963.

сыгарылган кулланмаһында³ ул фразеологияны лексикологияның айырым бүлгеге итеп қараны, ошо берәмектәргә лексик-грамматик классификация яһаны, уларзың морфологик төзөлөшөн асықланы. Ғалим фразеологияны бөтә образлы һүзбәйләнештәр, мәкәл, әйтөмдәр рәтенә куйып өйрәнде.

Үзөнә укыусылары менән осрашыузар, фекер алышыузар вақытында Ж. Ғ. Кейекбаев һәр вақыт фразеологияны махсус тикшерүе кәрәклеген әйтә торғайны һәм уның перспективалары тураһында һөйләй ине. Шул замандарҙан бирле туган телебезҙең ошо кызыклы өлкәһе миңең дә гилми тикшеренеүҙәрәм объектына әйләнде. Фразеологик һүзбәйләнештәрҙе телдең уларға окшаш күренештәрәнән айырыу, был берәмектәрҙең асылын билдәләү, кәрзәш телдәр менән сағыштырыу эштәре башкарылды, уларзың эске төбигәте асықланды, мәғәнәләре, грамматик королоштары, телмәрҙә кулланылыш үзәнәлектәре, стилистик бизәктәре йәһәтенән тикшеренеүҙәр үткәрелде⁴.

Бер юлы телебезҙәгә фразеологик берәмектәрҙе барлау, яқынса булһа ла уларзың дөйөм һанын, күләмен билдәләү бурысы куйылды. Башҡорт теленең беренсе аңлатмалы һүзлегенә әлегәсә йыйылған был берәмектәр күпләп индерелде, мәғәнәләре аңлатылды. Телдең ошондай образлы, үзәнәлектә күренештәрәнең беренән тәшкил иткән берәмектәрҙе башка телгә тәржемә итеү бик ауыр. Шуны иҫпәк алып, башҡортса-русса һәм русса-башҡортса тәүге фразеологик һүзлектәр нәшер ителде⁵. Уларзың һәр беренән мәғәнәләш тоторокко һүзбәйләнештәр һайлап алынды, тәңгәл мәғәнәлә берәмектәр, аңлатмалар бирелде.

Хәҙерге көндә фразеология (телдең нығынған һүзбәйләнештәре тураһындағы бүлгеге) юғары һәм махсус урта укыу йорттарының дәреслектәрәнә⁶ генә түгел, урта мәктәптәрҙең программаларына, укыу китаптарына ла индерелде, был күренеш һақында укыусыларға 4-се синифтан ук тәүге төшөнсә бирелә, артабан мәғлүмәт 7—8-се синифтарҙа киңәйтелә, юғары укыу йорттарында инде махсус курстар укыла.

Башҡорт тел гилемдә фразеологияның өйрәнәлмәгән проблемалары, асықланмаған мәсьәләләре лә күп әле. Уның иң аз тикшерелгәндренең беренә — фразеологик берәмектәрҙең текста кулланылышы, бигерәк тә матур әзәбиәттә һүрәтләү сараһы буларак

³ Кейекбаев Ж. Ғ. Хәҙерге башҡорт теленең лексикаһы һәм фразеологияһы. Өфө, 1966.

⁴ Ураксин З. Ғ. Фразеология башкирского языка. М.: Наука, 1975.

⁵ Ураксин З. Ғ., Надршина Ф. А., Йосонов Х. Ғ. Башҡортса-русса фразеологик һүзлек. Өфө, 1973.

Ураксин З. Ғ. Русско-башкирский фразеологический словарь. М.: Русский язык, 1989.

⁶ Хәҙерге башҡорт теле. Педагогия институттарының башланғыс класстар факультеты өсөн укыу кулланмаһы: Өфө, 1986.

тоткан урыны. Фразеологик берәмектәрзең конкрет әсәр әсендә йәки әзәби телдең айырым жанрзарында кулланылышын өйрәнәү мәсьәләләре лә мөһим.

Халык теле менән әзәби тел араһында даими бәйләнеш бар, һәм улар үз-ара йоғонто яһаша. Был мөнәсәбәттәр фразеология өлкәһендә лә бара, ләкин бындай мәсьәләләр башкорт тел гилемендә аз өйрәнелгән.

Фразеологик берәмектәрзең этимологияһы, тел тарихында үсеш процестары, язма комарткыларза сағылышы, мэгәнәләренәң үзгәрәүе кеүек проблемалар за үз тикшеренәүселәрен котә.

Укыусылар игтибарына тәкдим ителгән был һүзлек авторзың башкорт фразеологияһы буйынса туплаган материалдарына таянып төзәлдә. Әлбиттә, ул телебеззәге бөтә байлыкты сағылдыра алмай. Тел — даръя, уның иге-сиге юк, тел шулай ук көн дә үсештә, үзгәрештә, һүзлекте әзерләп сығарган арала ла яңы берәмектәр тыуып тора. Шулай за был әлегә башкорт фразеологияһы буйынса әзерләнгән иң тулы һүзлек. Уны төзөгәндә без рус теле, төрки телдәр буйынса һүзлекселәр туплаган бай тәҗрибәгә лә таяндык (файзаланылган әзәбиәт исемлеген карағыз).

Һүзлектә беренсе мәртәбә башкорт телендәгә фразеологик берәмектәрзең мэгәнәләре билдәләнде, уларзың үз-ара бәйләнеше (синонимик, антонимик мөнәсәбәттәре) күрһәтелде, байтагының килеп сығышы ла аңлатылды.

Һүзлекте файзаланыусылар уның төзөлөшө, сифаты буйынса тыуған уй-фекерзәрен, тәкдимдәрен төзөүсегә еткерер, тип ышанабыз.

2. Фразеологик берәмектәрзең төп билдәләре.

Телмәр һүззәрзән төзөлә. Һөйләм әсендә һүззәр үз-ара төрлө бәйләнешкә инә һәм төрлө грамматик формала килә. Һәр бер телмәрзә, һөйләмдә яңынан бәйләнешкә инеп, яһалып торған һүз-бәйләнештәр сартлы рәүештә «ирекле һүзбәйләнештәр» тип атала. Мәсәлән: *ал сәскә, кызыл сәскә, сәскәләр бәйләмә, сәскә үстөрәү, сәскә бүләк итер* һ. б. Күренәүенсә, «сәскә» һүзә быларзан башка ла йөзәрләгән һүззәр менән бәйләнешкә инә һәм һәр вақыт үзенең төп мэгәнәһен һаклай.

Ләкин икенсе бер төр һүзбәйләнештәр за бар. Улар составына ингән һүззәр мэгәнә ягынан да, грамматик йөһәттән дә үз-ара нык берәгеп китәләр һәм таркалмай торған бер бөтөнгә әйләнәләр. Телмәрзә улар шулай ныгынган һүзбәйләнеш хәлендә кулланыла, һөйләмгә әзер көйөнсә инеп китә. Мәсәлән, *баш ватыу* — берәй эш-хәлдә, мәсьәләне хәл итә алмай азапланыу; *мин был хакта озак баш ваттым*. *Баш ваттым* берәмеге урынына *баш кыйраттым*, *баш туззырзым* йәки икенсе төрлө итеп һис кенә лә әйтеп булмай. Был һүзбәйләнештәр *баш ватты* берәмегенәң мэгәнәһен бирә лә, уны

алмантыра ла алмайзар, сонки алда күрһәтөлгән күсмә мәғәнәне ошо ике һүз бергә килгәндә генә белдерә.

Һүз һәм фразеологик берәмек. Фразеологик берәмектәр мәғәнәһе менән һүзгә окшап тора, уларзың күбһенәң мәғәнәһен бер һүз менән дә биреп була, йәғни улар һүзгәң айырым мәғәнәһенә синоним булып та килә ала. Мәсәлән: *башы йомро* — ақыллы, *күз асып йомғансы, керпек жактансы* — тиз, *колағына ла элмәй* — тыңламай һ. б. Ләкин һүз менән фразеологик берәмек синонимик мөнәсәбәттә булғанда ла, уларзың мәғәнәһе бер-береһен қаплап (йәғни абсолют синоним булып) тора алмай. Мәсәлән: *эз — бармак менән һанарлык*, күп — *һанап бөткөһөз*. *Бармак менән һанарлык* берәмеге *эз* генә түгел, ә «бик *эз*» тигәндә белдерә һәм һөйләүсенәң тойго бизәген дә төсмөрләндерә; *һанап бөткөһөз* «бик күп» төшөнсәһен бирә. Айырма мәғәнәлә генә түгел, образлылыкта ла күрәнә, ошо берәмектәрҙең нимәгә қарата қулланылышында ла сағыла. *Қыуаныс эз булды әле был арала* тиһә урынға, *қыуаныс бармак менән һанарлык булды*, тип әйтә алмайбыз, йәки *бийыл игенде күп алдык* урынына *игенде һанап бөткөһөз алдык*, тип булмай.

Тимәк, һүз менән фразеологик берәмек араһындағы төп айырма түбәндәгеләргә қайтып қала:

1) һүз — бер лексеманан, ә фразеологик берәмек — ике йәки бер нисә лексеманан тора (кул — *кул һузыу, кул араһына иһәү* һ. б.);

2) һүз интонацион яктан қисқәктәргә бүленмәй һәм бер баһымлы була, ә нығынған һүзбәйләнеш интонация буйынса өлөштәргә бүленә һәм күп баһымлы була (әйтәйек, *колак — колак қағыу*, қайын — *кәкрә қайынға терәтер*, бер — *бер қатлы* һ. б.);

3) фразеологик берәмектә төп мәғәнә булып күсмә мәғәнә һанала һәм ул, нигеҙҙә, образлылыҡка қоролған була, ә һүзгәң тура мәғәнәһе уның төп мәғәнәһе булып йөрөй.

Грамматик яктан фразеологик берәмек һүзгә лә, ябай һүзбәйләнешкә лә окшай. Фразеологик берәмектең составындағы һүзәр һөйләм эсендә грамматик яктан үзгәрергә мөмкин (киләш, һан, зат, заман ялғаузырын қабул итә). Мәсәлән: *без гәп һуғабыз, улар гәп һуктылар, малай үксәһен күтәрзе, үксәңде күтәр* һ. б.

Фразеологик берәмек һәм һүзбәйләнештәр. Фразеологик һүзбәйләнеш эсенә ингән һүзәр үз-ара гәзәттәге һүзбәйләнештәр қалыбы менән яһала, улар бер-береһенә ярашыу, башқарылыу йәки һөйкәләү, йөнәшәлек юлы менән бәйләнәп қиләләр. Күп қенә фразеологик берәмектәрҙең прототиптары, йәғни ябай һүзбәйләнеш хәлендә қулланылған варианттары ла бар. Мәсәлән: *телде теһләү* (өндәшмәй қалыу) — фразеологик берәмек, тура мәғәнәлә ул гәзәттәге һүзбәйләнеш була. *Тозақ қорой* (мәкерлә үй менән берәйһенә қаршы хәйлә қорой) һәм *қуянға тозақ қорой* һ. б.

Тимәк, фразеологик берәмек мәғәнәһе яғынан һүзгә, формаһы яғынан һүзбәйләнешкә окшаған. Ләкин уның үзенә генә хас булған билдәләре лә бар.

Ябай һүзбәйләнеш менән ныгынган һүзбәйләнеш араһындағы айырма, нигеззә, мәғәнәгә һәм компоненттарҙың үз-ара бәйләнешенә ҡайтып ҡала. Ябай һүзбәйләнеш телмәр ағышында корола, ә ныгынган һүзбәйләнеш телмәргә эзер көйө (әлектән төзөлгән берәмек көйө) алына. Ябай һүзбәйләнештә һүззәр үззәренәң төп мәғәнәләрендә кулланылалар. Фразеологик берәмектең мәғәнәһе уның компоненттарының мәғәнәләре ҡушылыуҙан барлыкка килмәй, ә шул һүзбәйләнеш менән бирелгән күренештә тоғмаллау, образлы күзаллауға (һыны күз алдына баһтырыуға) мәғәнә биреү нәтижәһендә тыуа. Бына берике генә миһал: *кәмә* һәм *кәмә ҡомға терәлдә* («әш бармай» мәғәнәһендә); *дуға* һәм *дуға менән бесән сабаһың* («аңылыш һөйләһең»); *күк* — *түрбә күккә тейер* («зур шатлыҡ кисереу») һ. б.

Килтерелгән миһалдарҙа фразеологик берәмектәрҙең мәғәнәһе компоненттарының мәғәнәһе менән бөтөнләй бәйләнмәгән, ә шул һүззәр аңлатқан күренеш, хәрәкәт нигезендә килеп сығҡан һәм образлы һынландырыуға бәйләнәп кенә йәшәй. Образлылыҡты иһәпкә алмағанда, тура мәғәнәлә гәзәти һүзбәйләнеш йә һөйләм генә була.

Ябай һүзбәйләнештә һүззәрҙең грамматик формалары, нигеззә, һақлана (һүз яһау һәм үзгәртеу мөмкинлектәре киң була), ә фразеологик берәмектәрҙә ул бер ни тиклем сикләнгән. Бер генә миһал алып ҡарайыҡ: *буяу* һәм *күз буяу*. *Буяу* һүзә кылымдың бөтә формаларын да ҡабул итә, ә *күз буяу* берәмәге составында индә был кылымдың грамматик формаһы бер аз сикләнгән. Заман формаларының ҡайһы берзәрен ул ҡабул итә алмай; әйтәйек, үткән замандың ихтирам итеу төсмөрө менән әйтелгән *күз буяр ине*, *күз буяй торған булған* формаларын кулланып булмай, сөнки был форма берәмектең дөйөм мәғәнәһенә ҡаршы килә. Шулай ук йүнәләш категорияһының ҡайһы бер төрзәре лә мөмкин түгел (ҡайтым, төшөм йүнәләштәре), күләм формалары ла был берәмектәге кылым өсөн һас түгел.

Фразеологик берәмек, мөкәл һәм әйтемдәр. Фразеологик берәмектәр менән мөкәл һәм әйтемдәрҙең үз-ара оқшаһ яктары, уртақ үзенсәлектәре бар. Улар барыһы ла составы ағынан тотороқло була, телмәргә эзер көйө, ойош берәмек рәүешендә алына. Фразеологик берәмектәр зә, мөкәлдәр зә башлыһа күсмә мәғәнәлә кулланыла һәм күпмелер дәрәжәлә образлы була.

Ләкин мөкәлдәр менән фразеологик берәмектәр бер-берәһенән нығ айырыла, шул аркала уларҙы бер рәткә куйып булмай. Айырымлыҡ уларҙың мәғәнәһендә лә, төзөлөшөндә лә, телмәрзәге функцияһында ла күренә.

1. Фразеологик берәмектәр төшонсә аңлаталар, ә мөкәлдәр катмарлы уй-фәкер белдерәләр. Сағыштырығыз: *ағай-әне талашыр, атка менһә, ярашыр; айырылғанды айыу ашар, бүленгәндә бүре ашар* һ. б. — *ел кыуыу, баш ватыу, эт тубығынан* һ. б.

Мөкәл үзенә тура мәғәнәһендә лә мөкәл булып ҡала, йәғни тура мәғәнәһе менән күсмә мәғәнәһе араһында сик йәки зур айырма юк. Ә фразеологик берәмек тик күсмә мәғәнәлә генә берәмек була ала.

Уның әске формаһының тура мәғәнәләге һүзбәйләнеш менән мөнәсәбәте күренеп торһа ла, фразеологик берәмектең тура мәғәнәһе һәм күсмә мәғәнәһе, тип күрһәтеп булмай. Килеп сығышы шул ябай һүзбәйләнештән булһа ла, берәмек әсендәге һүзәр үзәрәненә төп мәғәнәләрен юйып, ойшо күсмә мәғәнә алып кителәр. Әйтәйек, *ат бәйләһәң торғоһоҙ* һүзбәйләнеше «бик һыуыт» мәғәнәһендә генә фразеологик берәмек була ала. Ошо мәғәнәнән ситләшеп, уны тура мәғәнәһенә кире кайтарһаң, берәмек таркала. *Ашаған белмәй, тураған белә* мәкәлә төп мәғәнәһендә икенсе бер күренештәргә карата әйтелгәндә лә мәкәл булып кала («тотонған белмәй, тапқан белә» һ.б.).

2. Фразеологик берәмектәр ысынбарлык күренештәрен атау һәм кәүзәләндерәү функцияһын үтәй. Тимәк, уларға төшөнсә образ аша сағылдырыла, йәғни образлылык менән үрелеп үскән була. Әлбиттә, фразеологик берәмектәге төшөнсә менән образлылыктың бәйләнеше махсус өйрәнәүзә талап итә. Шулай за уларғағы мәғәнәһенәң образ аша биреләүе күренеп тора. Шуның өсөн дә йыш кына телмәрзә бындай берәмектәр лексик берәмек (һүз) менән рәттән дә куйыла, был вақытта улар һүзә йәнләндереп, базыкландырып ебәреләр. Мәсәлән:

а) Ауылда батыр, *куш йөрәкле* кешеләр йәшәгән. (Ө. Вахитов.)

Балаға карап, әсәһе:

...Батыр булып йәшәһән,

Сәйет, Күсемгә окшаһын,

Йөрәктәре куш булһын. (М. Буранғолов.)

б) Ауылдағы Гәйниямал еләсәһе, 60 йәш өстөндә булыуына карамастан, *тиһә тимер өзәрзәй*, тап-таза. (Ф. Рәхимғолова.)

Мәкәлдәрзә атама бирәү функцияһы түгел, ә тормош-көнкүреш, ысынбарлык хақында фекер йөрөтәү сағылдырыла. Улар тормош күренештәренә карата дойөмләштерелгән баһа бирәү, өгөт-нәсихәт, мөнәсәбәт белдерәү функцияһын үтәйзәр. Был урында фразеологик берәмектәр менән окшашык образлылыкта күренә.

3. Мәкәл, әйтемдәр һәр вақыт һөйләм формаһында, ә фразеологик берәмектәр башлыҡ һүзбәйләнеш формаһында булалар, уларзы ниндәй зә булһа бер һүз төркөмөнә каратырға мөмкин. Мәсәлән: *ил төкөрһә*, *күл була* (кушма һөйләм); *хәйлә токсайы* — хәйләкәр кеше (исем); *таш бәгер* — каты күңелле (сифат); *йән әсер* — бик әсенәү, *баштан ашыу* — артып китеү (кылым) һ. б.

Формаль яктан һөйләм төзөлөшлө булған фразеологик берәмектәр зә төшөнсә белдереләр, уларзы синтаксик яктан киҫәктәргә бүләү дәрәҫ булмай. Фразеологик берәмектәрзә компоненттарының составы ағынан ғына, йәғни морфологик структураһы буйынса ғына, таркатып тикшерергә мөмкин. Мәсәлән: *йөрәк әрнәү*, *йән сығыу* һ. б. шуның кеүек һүзбәйләнештәр ябай һөйләм тибында төзөлгән, ләкин бында *йән* — *эйә*, *сығыу* — хәбәр тип карарға ярамай, сөнки был ике һүз бер төшөнсә белдерә (сағыштырығыз: *ат юрта* менән). Йәки

ауызын аша, үркәһе күрәнә берәмеге структураһы ягынан кушма һөйләм була, ләкин уны һис тә ябай һөйләмдәргә таркатып карарға ярамай. Ул бер генә төшөнсә белдергән, структураһы ягынан таркалмай торған берәмек итеп каралырға тейеш.

4. Фразеологик берәмектәр һөйләм киңәге булып кулланыла, шул аркала телмәрзәге башка һүзәр менән тыгыз бәйләнешкә инә һәм төрлө формала килә. Ә мөкәлдәр телмәргә бөтөн көйө генә алына (мәсәлән, диалогтарза), йәки «тип, тигәндәй, әйтмешләй» һ. б. шуның кеүек һүзәр аша бәйләнәп килә. Мәсәлән:

а) Фатиманың кәйнәһе һәм бикәләре йорт эсендә *аркыры агасты буй за бороп һалманылар*. Улар тик бойорорға гына белделәр. (Ж. Кейекбаев.)

б) [Шакир:] Башта ук колхоз булһам, *ак һакаллы карт булып инем*. Ә мин дурак булдым. (Һ. Дәүләтшина.)

в) [Җыраубикә:] *Кара көнөндә кара алдына үлкәһе һоран бараһың* тизәр, без зә шулай булдык, ахырыһы! (Д. Юлтый.)

г) *Аптыраган өйрәк күлгә арты менән сума* тигәндәй, Сәлимә лә йәп-йәш көйнә был картка ирекһез көнөнән кейәүгә сыккандыр инде. (Я. Хамматов.)

Мөкәлдәр менән әйтәндәрзәң фразеологик берәмектәргә мөнәсәбәт бер түгел. Әйтәм төзөлөшө һәм мәгәнәһе менән фразеологик берәмеккә якынырак тора. Әйтәндәр, мөкәлдәр кеүек өгөт-нәсихәт йөкмәткеле булмайынса, күберәк ысынбарлык күренештәрәнең дөйөмләштерелгән атамаһы рәүешендә күсмә мәгәнәлә кулланылалар. Әйтәндәрзәң компоненттары грамматик яктан катып калған була, хатта телмәрзә лә үзгәрешһез кала. Мәсәлән: *агай оло, мин зур* (ағаһынан алга сыгып эш башкарған кеше); *һин белгәнде мин күптән киптереп элгән* (кешенең хәбәрән иһәпкә алмағанда әйтәлә); *ак эт бәләһе кара эткә* (гәйәпләнең гәйәбен гәйәпһезгә аузарғанда әйтәлә); *һукты ла күптә* һ. б. Бындай әйтәндәр фразеологияға карай һәм фразеологик һүзлектәргә алынырга мөмкин.

Үзенең лингвистик атамаһы булмаған йәнә бер төр тоторокко һүзбәйләнештәр бар. Улар төзөлөшө менән дә, мәгәнәһе менән дә әйтәмгә тартымдар. Ләкин тулыһынса гына әйтәндәр рәтенә индереп тә булмай. Тел берәмеге буларак телмәргә тотош көйө алынһалар за һәм составы ягынан тоторокко булһалар за, башлыса диалогик телмәрзә, билдәлә бер ситуацияла гына кулланылалар. Мәсәлән:

Ауызыңа бал да май! (Берәйһе якшы хәбәр әйткәндән һуң, яуап рәүешендә, йәғни «әйткәнең килһен!» тигән теләкте белдергәнде кулланыла.)

Ауызыңдан ел алһын! (Насар хәбәр әйткән кешенең һүзәнә карата, «шул хәл киләп сыкмаһын!» тигән теләкте белдергәндә.)

Иһкә ауызыңан яңы хәбәр! (Берәй кеше оқшамаған йәки аптырарлык һүз әйткәндә.)

[Гөльямал:] — Бына һиңә *иһкә ауызыңан яңы хәбәр!* Бында Хисмәтулланың ни кысылышы бар? (Я. Хамматов.)

Күчеленде киң том! (Бында бөтөбөзгө лә етерлек тиген мөгәнәлә.)

Бындай һүзбәйләнештәр төшөнсә белдерүгә караганда кыс-тойгоно, ысынбарлыкка карата булган (йәғни ошо ситуацияга карата) әйтеүсенәң ыңғай йәки кире мөнәсәбәтән аңлалалар. Составы һәм функцияһы ягынан фразеологик берәмектәргә каратылырға тейештәр. Компоненттары ла бер генә формала кулланыла һәм телмәр эсендә үзгәрешһез кала.

Мәкәлдәрҙең компоненттары грамматик яктан иреклерәк була, үзгәрә ала. Хәбәрән үзгәрткәндә, улар за һөйләм киҫәгенә әйләнәп китә һәм, дидактик йөкмәткәһен югалтып, төшөнсә аңлата башлай. Был күренеш башлыса ябай һөйләм формаһындагы мәкәлдәрҙә күзәтелә. Мәсәлә: *аяғыңды юрганыңа карап һуз — ул аяғын юрганына карап һузыр инде хәзәр; ике кәмә койрогон тотма* (йәки *тотоп булмай*) — *ике кәмә койрогон тоторға итәһең инде, ә, кустым; иләк менән һыу ташымаузар — иләк менән һыу ташыу; тилмерҙә кызыуында һуз — тилмерҙә кызыуында һуға торған кеше ул* һ. б.

Катмарлы төзөлөшлө мәкәлдәр бындай үзгәртеүзәргә бирелмәй, әлбиттә. Улар төрлө үз аллы киҫәктәргә генә таркалырға мөмкин. Был осракта мәкәлдәң бер өлөшө бөтөнләй онотолоп, ул фразеологик берәмеккә әйләнәп китә. Түбәндөгә берәмектәрҙең мәкәлдәргә туранан-тура бәйләнеше бар икәнә күренәп тора: *кешегә сокор кәзма — үзәң төшөрһөң* (йәки *осорһоң*) — *кешегә сокор кәзыу* (кешегә астыртын әтлек уйлау); *сүбәк сәйнәп, май сыкмаҫ — сүбәк сәйнәу* (бер үк хәбәрҙә күп һөйләү); *һөнәрленең кулы алтын — алтын куллы* (оста) һ. б.

Мәкәлдәрҙән бер нисә үз аллы берәмек тә хасил булыуы мөмкин. Мәсәлә: *кемдәң арбаһына ултырһаң, шуның йырын йырларһың* (*кеше арбаһына ултырыу, кеше йырын йырлау*).

Тимәк, мәкәл, әйтемдәр билдәлә бер дәрәжәлә фразеология өсөн сығанак булып тора. Халықтың афористик ижадына караган һәм тел күренеше лә булган ошондай уртаҡ берәмектәр фразеологик һүзлектәргә лә индереләргә тейеш. Шулар уҡ ваҡытта бөтә мәкәлдәрҙә, әйтемдәрҙә фразеологик берәмектәр рәтендә карау дәрәҫ булып етмәҫ ине. Был фразеология фәнненәң үз объектын билдәләүзә юкка сығара, фразеологик берәмектең үзенә генә хас булған сифаттарын асыҡлауҙы кыйынлаштыра.

Кушма һүзәр һәм фразеологик берәмектәр. Был ике төрҙә айырыуы шактай ауыр. Бигерәк тә исем һәм сифат тибындагы кушма һүзәр фразеологик берәмектәргә яқын. Бында уларзың эске һәм тышкы билдәләренән сығырға тура килә.

Фразеологик берәмек эсенә ингән һүзәрҙең һәр берәһенәң үз баһымы була, ә кушма һүз бер генә баһым менән әйтелә. Мәсәлә: *ташбаһ* (балык), *кантүш* (тургай), *таш йөрәк* (каты күңелле кеше), *кан эскес* (яғыз) һ. б. Мөгәнә ягынан караганда ла айырма бар. Кушма һүзәр, гәзәтгә, предмет, күренештәрҙең тура атамаһы булып килә, йәғни номинатив мөгәнәлә була, ә фразеологик берәмек образлы-номинатив характерға, ул күренеште ситләтеп, образлы һынлап-

дырыу аша бирә. Сағыштырып карағыз: *бозваткыс, гәлийемеш, кулъяулык — кан түгөр, тел дә яңак* һ. б. Элбиттә, кушма һүзәр араһында ла күсмә, образлы мәғәнәлә һүзәр бар, ләкин улар һан яғынан бик аз һәм уларзың күбәһе фразеологик берәмектән яһалған. Уларзы хәзәр фразеологик берәмектәрзән тик формаль билдәләре (тамыр һүзәрәһенә кушылып, бер берәмеккә әйләнәүе) генә айыра. Әйтәйек, *елгыуар, көнкүреш* һ. б.

Парлы һүзәр зә шул ук хәлдә. Улар за интонацион яктан бер берәмеккә әйләнгән. Компоненттары бер үк грамматик формала була. Шуға карап, был тор һүзәрзә лә фразеология эсенә индермәүзә дәрәжәк тип һанарға кәрәк. Мәсәләһ: *инәлә-сығалы, килдә-китте, ышаньыр-ышанмас, ул-был, иртәлә-кислә* һ. б.

Аналитик кылымдар һәм фразеологик берәмектәр. Башкорт теле ярзамлык кылымдар менән яһалған һүзбәйләнештәрғә бик бай. Уларзы ла фразеологик берәмектәрзән айырырға кәрәк. Был икә тор һүзбәйләнештәр бер-берәһенән мәғәнәләре һәм компоненттары араһындағы мөнәсәбәттәрә менән айырылалар.

Аналитик юл менән яһалған кылымдарза һүзәрзәң төп мәғәнәһә һаклана, дөйөм мәғәнә ошо һүзәрзәң мәғәнәләре кушылыузан барлыкка килә, йәғни тәүгә һүзәрғә мәғәнәгә ярзамлык кылым төрлө төсмәрзәр генә өстәй. Мәсәләһ: 1) лексик һәм грамматик төсмөр: *йоклап алыу, алып барыу, башлап ебәрәү*, 2) модаллек төсмәрзәрә: *торған булыу, тәгәрәй языу* һ. б. Бындай төр һүзбәйләнештәр фразеологияға карамай.

Ярзамлык кылымдар менән яһалған берәмектәрзәң лексик яктан нык кушылғандары һәм күсмә мәғәнәгә әйә булып киткәндәрә фразеологик берәмеккә әйләнә. Мәсәләһ: *мас булыу, бер булыу, таң калыу, эт итеү, якшы итеү* һ. б.

Был һүзбәйләнештәр яңы, күсмә мәғәнә алып, нығынған берәмеккә әйләнәп киткәндәр.

ҺҮЗЛЕКТЕҢ ТӨЗӨЛӨШӨ

1. Һүзлеккә алынған берәмектәр.

Телдә кулланылған бөтә һүзбәйләнештәрзә лә фразеологик һүзлеккә алып булмай. Материал һайлағанда, нығынған һүзбәйләнештәрзәң асылынан сығып эш итерғә кәрәк. Мәғәнәләре яғынан ойшо, күсмә мәғәнәлә, һынлы, лексик составы тоторокло, хәзәрғә башкорт өзәби һәм һөйләү телендә кулланылған берәмектәр һайланды. Мәсәләһ: *бармак менән һанарлык, күпте күргән, жыртһаң каны сыжмас, ут бәрсәһә* һ. б.

Фразеологик берәмектәр менән уртақ яктары булған, уларға окшаш күренештәр зә телдә күп. Уларзы ысын фразеологик байлыктан айыра белеү мөһим. Ниндәй һүзбәйләнештәр һүзлеккә алынмай һуң?

а) Күсмә мәгәнәһе булмаған һүзбәйләнештәр һәм кушма кылымдар: *гәп итеү, дошман булыу, дуҫ күреү, иглан итеү, сығып китеү, хәл итеү* һ. б.

б) Тура мәгәнәлә кушма терминдар: *бүрә емешә, каз үләнә, район комитеты, терегәмөш* һ. б.

в) Бер һүзә күсмә мәгәнәлә булып, икенсәһе тура мәгәнәлә һүзбәйләнештәр: *дәм караңгы, көрәк һакал, кәләм каш, уймак ауыз* һ. б.

г) Мәкәлдәр һәм әйтөмдәр. Һуңғыларының айырым төрзәре, йәғни фразеология менән бик якындары, һүзлектә урын ала. Мәсәлән: *айыузан каскан бүрегә. Аҡ эттең бәләһе кара эткә.*

2. Фразеологик берәмектәрзә урынлаштырыу тәртибе.

Һүзлектә алынған фразеологик берәмектәр беренсә һүзә буйынса алфавит тәртибендә урынлаштырыла.

Мәсәлән: *агай оло, мин зур
ағас атка атландырыу
базар короу* һ. б.

Кайһы бер һүзлектәрзә төп мәгәнәһе тотоусы һүзгә карап, ояларға туплап биреү ысулы кабул ителә. Мәсәлән: **ат**, **ауыз** һүззәре менән яһалған берәмектәр бер урынға туплана. Һуңғы йылдарҙа төзөлгән һүзлектәрзә был принциптан баш тарталар, сөнки төп һүззә билдәләү үзә үк бәхәслә, һүзлектә кулланған кешенәң быны белмәүе лә мөмкин һәм көрөклә һүзбәйләнештә тиз генә таба алмауы бик ихти-мал.

Һүзлек статьяһы берәмектең үзенән, уның стилистик һәм грамматик билдәләренән, аңлатмаһынан, әзәби әсәрзәрзән, халыҡ ижадынан алған миҫалдарзан тора. Унда шулай ук берәмектең синонимдары, антонимдары килтерелә. Мөмкин булғанда килеп сығыуы тураһында мәғлүмәттәр бирелә.

3. Берәмектәрзәң мәгәнәһен аңлатыу.

Һүзлектә фразеологик берәмектәрзәң мәгәнәләрен мөмкин тиклем тулыраҡ асыу бурысы куйыла. Уларҙың һәр бер мәгәнәһе айырым аңлатыла. Омонимик һүзбәйләнештәр булғанда, рим цифрлары менән айырып бирелә. Мәсәлән: *ауыз асыу*.

I. 1. Һүз башлау, хәбәр һөйләү. 2. Һемәйеү, буш тороп калыу. 3. Нык аптырау, гәжәпкә калыу.

II. Ураза тотқанда, ашар алдынан тоҙ йәки башка ашамлыҡ қабыу.

Башкорт телендә күп мәғәнәле берәмектәр зә байтак, улар гәрәп цифрзары аша һәр береһе айырым аңлатыла:

аяктан йығыу. 1. Ауырытып хәлдә алыу.

2. Бик ауыр хәлгә куйыу.

бармагы <үзәнә карай> кәкре. 1. Урлашыуға әүәс, кулсыр.

2. Үз мәнфәгәтен генә кайгыртырға яраткан, үз ягын карай торған.

ете кат тиреһен тунау. 1. Бик каты язалау. 2. Нык талау, бөлгәнлеккә тошорәу.

Фразеологик берәмектең мәғәнәһен асыу еңел генә түгел, шуға был йәһәттән төрлө ысулдар кулланыла. Аңлатма тулыраҡ булһын өсөн, йәйәләр әсендә курсив менән төрлө өстәлмәләр зә бирелә, бында берәмектең кулланылыуы урыны, хис-тойго бизәге һ.б. билдәләр күрһәтелеүе мөмкин. Мәсәлән: **ак һакаллы карт булыу.** Акыл менән, уйлап әш итеү (*гәзәттә, яңылыш кылыжка үкенес белдергәндә әйтелә*).

арканан һөймәстәр. Якшы булмас, хәүәфһез үтмәс (*гәйепте һизеп, хафа белдергәндә әйтелә*).

башынан себен тайып йығылырлык. Тап-такыр, бөртөк тә сәсе юк (*башка карата*).

Кайһы бер фразеологик берәмектәрзәң асылын билдәләгән кулланылыш шарты ғына бирелә. Мәсәлән: **бына һиңә кәрәк булһа.** Көтөлмәгән хәлдән аптырауға калғанда әйтелә.

Берәмектең мәғәнәһен тулыраҡ асыу өсөн, аңлатма һуңынан нөктәле өтөр аша уның мөмкин булған лексик синонимы ла бирелә: **акылды юйыу.** Акыл йөрөтөү һәләтен югалтыу; акылһызлану.

алмаш булыу. Акыл, ис буталыу; алмашыныу.

баш һалыу. Үз ихтыярың менән биреләү; буйһоноу.

Фразеологик берәмектәрзәң синоним һәм антоним иштәрен күрһәтеү зә уларзың мәғәнәләрен тулыраҡ асыуға, мәғәнә бөйләнештәрен күрһәтергә мөмкинлек бирә. Бындай мәғәнәләш йәки капмакаршы мәғәнәле берәмектәр аңлатмаларзан, миһалдарзан азак **син., ант.** шартлы кысқартыузары аша урынлаштырыла. Миһалдар:

арт һабағын укытыу кемдең. 1. Бик каты әрләү; кыззырыу...

2. Тән язаһы бирәү; тукмау, кайызлау...

син.: измәһен изәү, һырт кайышын алыу.

3. Ауыр хәлгә куйып тормош һабағы бирәү...

син.: күрмәгәнде күрһәтеү, кәрәген бирәү, тетмәһен тетәү.

бер бите ай, бер бите көн...

син.: карап (һокланып, күреп) туйгыһыз...

ант.: май яғып ташлаһаң, әт яламас.

Синонимик мәғәнәле берәмектәр икенән артмаһа, уларзың һәр береһендә синонимы күрһәтелә. Синонимдар күп булһа, улар һүзлек статьяһының береһендә генә тупланып, башкалары **кар.** (карағыз) билдәһе менән шуға тоскала. Мәсәлән: **иләк менән һыу ташыу...** **син. кар.:** бушты бушқа аузарыу.

Кайһы бер берәмектәрҙең мәғәнә төсмөҙҙөрө лә була, улар үз аллы мәғәнә дәрәжәһенә етмәй, ләкин айырып күрһәтөүҙә талап итә. Бындай төсмөҙҙөр һүзлек статьяһы эсендә кыя һызыҡ аша аңлатыла. Мәсәлән:

башын ашау кемдең. 1. Ауыр язмышка дусар итеү, насар хәлгә куйыу... / Теләмәгән кешегә кейәүгә биреү...

2. Үлтереү, һаләк итеү...

4. Фразеологик берәмектәрҙең формалары, варианттары.

Һүзлектә берәмектәрҙең компоненттары, фәзәттә, нейтраль формала бирелә: кылымдар исем кылым формаһында, исемдәр төп килештә килтерелә. Мәсәлән: *баштан ашыу...*; *гүргә инеү...*; *койолоп төшөр...*; *кейеҙ колаҡ...*; *сират күрер...* һ. б.

Күп кенә берәмектәр телмәрҙә ниндәйҙер бер генә формала кулланыла һәм шул килеш нығынып кала, шуның өсөн уларҙы ошо формаһында алыу дорөҫ була. Фразеологик берәмектәрҙең исем компоненттары эйәлек, килеш йәки һан, кылымдары төрлө һойкәләш, заман, зат формаларында нығына. Мәсәлән: *алдың байыңды...*; *арҡанан һөймәҫ(тәр)...*; *башына таз кәрәкме икән...*; *башында ел уйнай...*; *капсығыңды киң тот...*; *киткән баш киткән...* һ. б.

Фразеологик берәмектең варианттары төп һүз, форма янында түңәрәк йәйәләр эсендә бирелә:

а) морфологик варианттар — *бына(мын) тигән*; *каргышы(ң) кара башыңа*; *сырай(зы) һытыу* һ. б.

б) лексик варианттар — *бәкәлгә (билгә, бөгәргә, быуыңга) һуғыу*; *донъянан китеү (кисеү, үтеү, кайтыу)* һ. б.

в) синтаксик варианттар — *башы йомро (йомро баш)*; *еңел акыллы (акылга еңел, акылы еңел)*; *иләктән силәккә (силәктән илләккә) бушатыу* һ. б.

Лексик-синтаксик варианттар иһә *вар.* (вариант) билдәһе аша аңлатмаһыҙ ғына бирелә, ике нөктә аша уға миҫал килтерелә. Мәсәлән: *башы ике түгел... вар.*; *башы икеме ни (икелер шул, ике тиһеңме эллә)...*

Фразеологик берәмектәрҙең составында һәр вақытта ла мотлак кулланылырға тейеш булмаған һүзҙәр ҙә була, улар һүзлектә ике яктан мөйөшсә эсендә күрһәтелә:

аллага тапшырып <ике кулды каушырып>...

башы йомро ла <муйыны озон>...

бер <үк> балыҡ башы...

борсақты <эре> ярыу... һ. б.

Кайһы бер фразеологик берәмектәр текст эсендә бер нисә һүз менән генә мәғәнәүи һәм синтаксик бәйләнешкә инә. Бындай осрактарҙа был һүзҙәр квадрат йәйәләр эсендә күрһәтелә. Ләкин улар берәмектең составына инмәй, ә уның иң яҡын бәйләнешен күрһә-

теүсе һөйләм кичәктәре итеп һанала. Мәсәлән: *күзгә каш* [көтөү]... *кош телендәй* [хат, хәбәр]...

теше-тырнагы менән [каршы булыу]...

Бындай һүззәр айырым мәгәнәгә карай икән, ул сакта һәр мәгәнәне асырзан алда күрһәтелә:

күзгә төртөп 1. [әйтү]... 2. [биреү, күрһәтү]...

Төп һүзә кылым булган берәмектәрзең башкарылыш формаһы, йәғни килеш һорауы курсив менән күрһәтелә:

көлөн күккә осороу кемдең, нимәнәң...

канат астына алыу кемде...

5. Стилистик билдәләр.

Һүзлек нормативлыкка дөгүә итә, шуға унда берәмектәргә стилистик баһа бирелә, уларзың һиндәй телмәр төрөндә кулланылыуына карата билдә куйыла. Миҫалдар:

керпегенән гөлдәр тама шигр. ...

койһөз кейәү һөйл. ...

кылдан нәзек, кылыстан үткер фольк. ...

капсыгыңды киң тот мыск. ...

Кайһы бер берәмектәр хис-тойго бизәктәрен дә белдерә. Был үзәнсәлектәр кысқартылган билдәләр йәки аңлатма рәүешендә күрһәтелә. Мәсәлән: *козгә этәс һөйл., кәмһ. (кәмһетәү һүзә). Өнө тыгылһын тупас. Серек сабата һөйл. яманл.*

Бөтә стилистик, хис-тойго бизәктәрен белдергән билдәләр исемлеге баш һүззең азағында күрһәтелә.

6. Миҫалдар.

Һүзлеккә алынған фразеологик берәмектәрзең һәр берәһендә тиерлек әзәби әсәрзәрзән, халык ижадынан, гәзиттәрзән, журналдарзан алынған һөйләмдәр килтерелә. Һөйләм әсендә берәмектең бөтә мәгәнәләре лә асыла, кулланылыш үзәнсәлектәре күренә.

Миҫалдарзың күпсәләге һүзлекте төзөүсә тарафынан тупланған материалдарзан алынды, уларзың байтағы башкорт теленәң аңлатмалы һүзләге өсөн йыйылған картотеканан да һайланды. Һәр бер берәмеккә бер-ике, хатта өс-дүрт миҫал бирелә. Һөйләмдең азағынан авторзың исеме, халык ижадынан, гәзиттән һ.б. булһа, уларзың исеме күрһәтелә.

Бөтә берәмектәргә лә (биҫерәк тә халыктың һөйләү телендә кулланылғандарына) әзәби миҫалдар табылманы. Бындай осрактар айырым һүзбөйләнештәр, йәки һөйләү теленән алынған һөйләмдәр махсус билдә аша бирелде. Һүзбөйләнештән һуң әзәби миҫал килтерелгән осрактарза, улар араһына шакмак шартлы билдәһе куйылды [■].

7. Этимологик белешмэлэр.

Һүзлек статьяһының иң һуңында мөмкин булған этимологик белешмэлэр бирелә. Бындай мәғлүмәттәр квадрат йәйә әсендә йондозсок [*] билдәһенән һуң килтерелә. Этимологик белешмәлә фразеологик берәмектең билдәһез һүзе аңлатыла, йәки тотош берәмектең килеп сығышы тураһында тулыраҡ мәғлүмәт бирелә. Миҫалдар:

*көһйәлә** *баһ һөйл.* ...

[**Көһйәлә* — иләргә тетелгән йөн, сүбәк, мамык һ. б. йомарлағы.]

*кабырғаһы менән куйуу** *һимәнә...*

[*Рус телендәге «ставить ребром» берәмегенән.]

*теңкәгә** *теһеү...*

[**Теңкә* боронго төрки телендәге *тең* <көс> һүзенә барып тоташа.]

Кыҫкартыузар, шартлы билдәләр

<i>ант.</i>	— антонимдары
<i>вар.</i>	— вариант
<i>ғәр.</i>	— ғәрәп һүзе
<i>диал.</i>	— диалект һүзе
<i>иск.</i>	— иҫкергән
<i>күб. юкл.</i>	— күберәк юклык формаһында
<i>кәмһ.</i>	— кәмһетеү һүзе
<i>кар.</i>	— карағыз
<i>мыҫк.</i>	— мыҫкыллаузы белдерә
<i>сағ.</i>	— сағыштырығыз
<i>син.</i>	— синонимдары
<i>фарс.</i>	— фарсы һүзе
<i>фольк.</i>	— фольклорзан
<i>һөйл.</i>	— һөйләү теленән
<i>шаяр.</i>	— шаяртыу һүзе
<i>шиғр.</i>	— шигри һүз
<i>эйл. ф.</i>	— эйәлек формаһында кулланыла
<i>юкл.</i>	— юклык формаһында кулланыла
<i>яманл.</i>	— яманлау һүзе

Миҫалдарға һүзбәйләнеш менән һөйләм араһына куйылған айырыу билдәһе [—].

[*] Килеп сығышы һүзлек статьяһының аҙағында аңлатылған берәмектәргә куйылған билдә.

Файзаланылган һүзлектәр

Башкортса-русса һүзлек. /Яуаплы ред. З. Ф. Ураксин. М.: Русский язык. Дигора, 1997.

Башкорт теленең һүзлеге. М.: Русский язык. 1993; Т. 2. М.: Русский язык. 1993. /Төзөүселәр: Агишев И. М., Бейешев Ә. Ф., Зәйнуллина Г. Д., Ишмөхәмәтов З. К., Кусемова Т. Х., Ураксин З. Ф., Яруллина У. М.

Исәнбәт Н. Татар теленең фразеологик сүзлеге. 2 томда. Казан. Татарстан китап нәшрияты, 1989.

Кеңесбаев И. Казак тилиниң фразеологизлык сөзидиги. Алматы. Ғылым, 1977.

Рахматуллаев Ш. Узбек тилининг изохла фразеологик лугати. Тошкент. Укитувчи, 1978.

Туркмен дилиниң фразеологик сөзлүгү. /Под. ред. С. Алтаева, Г. Ачиловой и С. Туджикова. Ашгабат. Ылым, 1976.

Ураксин З. Ф., Надршина Ф. А., Йосопов Х. Ф. Башкортса-русса фразеологик һүзлек. Өфө. Башкортстан китап нәшрияте, 1973.

Ураксин З. Г. Русско-башкирский фразеологический словарь. /Под. ред. Ә. Р. Тенишева. М.: Русский язык, 1989.

Фразеологический словарь русского языка. /Под. ред. А. И. Молоткова. М.: Советская энциклопедия, 1967.

Әхәтов Г. Х. Татар теленең фразеологик әйтәлмәләр сүзлеге. Казан. Татарстан китап нәшрияты, 1982.

абага сәскәһе табыу һөйл. Ют нәмәне бар итеп карау.

агай алғансы, еңгә килгәнсе. Агайзың, кәләш алгас, тугандарына һыуыныуы, еңгә ягына ауып китеүе тураһында әйтелә.

агай оло, мин зур. Ололок-кеселекте карап тормай эш кылған кешегә карата шаяртып әйтелә (*гәзәттә, алдан өйләнергә теләгән кеше тураһында*). [Сафура Нисанга] *Агайың булһа ни? Агай оло, мин зур тип, өйлән дә куй.* (Б. Бикбай.)

ағас атка атландырыу кемде. Оҫта алдау, бик нык һемәйтеү. *Мин ысынбарлыктан ситкә китеп, уткыусыларымды ялған тәтәйзәр менән алдап, ағас атка атландырыуға теләмәйем.* (С. Ҡудаш.) **Ағас атка атланыу:** *Эшкә сыжмай ятыусылар ағас атка атланды.* (Такмактан.)

син.: кәкре қайынға терәтеү, как бозға ултыртыу, төп башына ултыртыу, төпһөз санаға ултыртыу, тишек кәмөгә ултыртыу.

ағас ауыз. Аңышыраҡ, йәки тупаҫ телле кешегә карата әйтелә (*эрләү, кәмһетеү һүзе*).

ағас (үгмәс, теһһез) игәү. Гел генә мыжып, игәп торған кеше. *Нәсимә уға [Шакирға] карамай бупылданы: йокланым шул. — Ай, үтмәс игәү! Шакир асыу менән өстәп куйзы.* (Ғ. Дәүләтшина.)

ағас тел(ле), теле ағас. Тупаҫ һөйләшә торған, тупаҫ телле. *Улыкайым шуны бел: кеше күңелен киткән, кеше йөрәген өткән тупаҫ тел ул — ағас тел.* (Х. Сафаров.) ... *Осман хатта кәрәгенән тыш ақыл эйәһе кеше. Филмибейгә түгел, хатта шарлатан кибетсегә лә, ағас телле төнгө карауылсыға ла тегендәй-бындай һүзе ыткындырмай.* («Төрөк хикәйәләре».)

Ағизелдең аръяғында бер энәгә бер һыйыр шаяр. Алыҫта, сит ерзә арзансылык, рәхәтлек, имеш, тигән кешегә каршы әйтелә. [Федор:] — *Башка урында эллә якшыраҡ булыр, тиһеңме? Көтөп тор, Ағизелдең аръяғында бер энәгә бер һыйыр.* (С. Мифтахов.) [Хәбирйән:] — ... *Күрше-күлән ауыз һыуы жороп: «Себерзә ат оһоз икән», — тип һөйләй. Эйе, Ағизелдең аръяғында бер*

энгә бер һыйыр, тик сығып кына алыуы кыйын... (Б. Бикбай.) [Тугушев:] — **Чепуха, Агизелдең аръягында бер энгә бер һыйыр**, тизәр ауылда. Бер зә әллә ни түгелдер эле. (А. Карнай.)

ағылайга тағылай. Арттан калмай эйереп йөрөгән кешега карата әйтелә. **Ағылайга тағылай** булдыңмы әллә, артымдан бер азым калмайһың. (Һөйл.)

агыу сәсеу. Усал ниет менән зәһәрле һүз һөйләү. **Калгандарга усал урыс агыуын сәсте**, Былай булһа, ни кылырбыз, мосолмандар. (Бөйеттән.)

азак килеп. Һуңғы сиктә, һөзөмтәлә. ...**Заятүләктең туғандары бер-береһенә кул күтәргән, азақ килеп**, ханлык бөтөнләй емерелгән... (Әкиәттән.)

азым һайын. Бик йыш, әленән-эле. **Азым һайын гәйебең асылузы көтөп, куркып йәшәгәнсе, арығансы эшләп, барыһын онотоп, тыныс йөкләуыңа ни етә...** (Б. Бикбай.) «**Курай тартыу, эскериккә уйнау, гармун ларылдатыу — ялкау кешенең эше ул!**» — тип йөз сирылтыусыларзғы **азым һайын** осратаһың. (Ф. Исәнғолов.) **Тормошта азым һайын осрап торған тупаҫлык, яһиллык** Бабицтың күңелендәге юшкын-һызлауыкты тағы ла нығырак һызлата. (Р. Бикбаев.)

син.: аяк<атлаған> һайын.

ант.: әллә ни зә бер, онотканда бер.

айбар һалыу (ороу). Куркыныс һалып ажарлануы. [Юлды-кай:] **Ташла кылысыңды йәнәң барза. Ниңә уны кындан һурғанһың? Курғалауһыз яткан тыныс өйзә Кемгә килеп айбар орғанһың?** (Х. Ғәбитов.)

ай битен йыуа. Яңы ай тыуғандан һуң яуған ямғырға карата әйтелә.

ай-вайына куймау (карамау) кемдең. Карышыу-каршылашыуын иҫәпкә алмау, ризаһызлығы менән иҫәпләшмөү. [Барый] **Саматты ай-вайына куймай, кухняга алып сығып китә.** (Ш. Насыров.) **Халык, батшаның ай-вайына карамай, атка мендереп ултырта.** (Әкиәттән.)

ай за кояш. Ихлас күңелле, асык йөзлө. **Мин үзем ай за кояш, һез нисектер.** (Һөйл.) **Әхирәттәрең, якындарың һәм туған-тыумасаларың каршында һин — ай за кояш.** («Сов. Башк.»)

айзы күккә сыгаруы. Ботә көскә тырышып, үзеңдекен итеү. **Иығылһам, йығылдым, айзы күккә сыгарзым, тигәндәй, Ныяз-голдоң ауырткан еренән тотоп кыскырттым эле!** (Һ. Дәүләтшина.)

ай күрзе, кояш алды. Күзгә күренеп калып, йәнә тиз генә юғалған кешегә карата әйтелә. **Бер минуттан һуң... Бүре һужкан битләре, ай күрзе, кояш алды тигән керек, буш калды.** (С. Ағиш.) [Зөбәизә Йәмилгә:] **Ай күрзе, кояш алды, тағы командировкага китәһеңме? Минәң ир менән йәшәгем килә.** (И. Аб-

дуллин.) Тәүге йышган өйөрөмдәр, күбәләр алыс калды. Бала сак, үсмер йылдарзы ай күрзә, кояш алды. (С. Гәбизуллин.)

ай колакланыу. Айзың ике ягынан яткы һыжат барлыкка килеү (кыш көнө). **Ай колакланһа, аягыңды ныгыт.** (Мәкәл.) — **Ай колакланган икән, иртәгә бик һыуык, йә бик шәп буран булып, ахыры, — тип уйланы Биктимер.** (Б. Ишемғол.)

ай-кояш булыу кемгә. Йылы мөнәсәбәт күрһәтәү, яткышы карау. **Юк, директор һәр кемгә лә ай кояш булмагандыр. Кайһы берәүгә кырыс караган сағын да күрзәм мин уның.** («Сов. Башк.»)

айт тигәнгә тайт итеү (тиеү). Бер-берәүең һүзен тыңларға, теләген үтәргә әзер тороу. **Айт тигәнгә тайт итеп тора. Айт тигәнгә тайт итә лә сыға.** — [Б. Бикбай] **Үзе лә куркып-өркөп йәшәмәне. Айт тигәнгә тайт, тип тә торманы.** (М. Кәрим.)

ай үсәһен көн үсәү фольк. Бик тиз буй етеп, күзгә күренә башлау. **Был малай ай үсәһен көн үсеп, бик зирәк егет булып еткән, ти.** (Әкиәтгән.) **Ишмырза исемле малай ай үсәһен көн үсте. Үскән һайын Кәзерғол күңелен яулай барзы, иң яраткан улына әйләнде.** (М. Кәрим.) **Һай, үскән ул Башкортостан! Ай үсәһен көн үскән ул. Төрлө дауыл, гәрәсәттәр аша үтеп ир еткән ул.** (А. Баһуманов.)

ай-һай (ай-тай, дәл-дәл, ләл) баһыу. Яңы атлай башлау (йәш балаға карата). **...Былбыл йырына һокланып, малайзарының ай-һай баһыуына шатланып йәшә генә, кыскаһы.** («Башкортостан».)

айыузан каскан бүрегә. Бер бәләһәнән котолам тип, икенсәһенә эләккәи вақытта әйтелә. [Сәлимә:] **Минең Айбулатым, баһыр, айыузан каскан бүрегә, тигәндәй, Ныязғол кулында бушлай ялсы булып тик йөрөй.** (Ғ. Дәүләтшина.)

айыу майы һөртгөү нимәгә. Йәшереп алыу, урлау, сәлдереү. **Акселән буйзарында еңел юл менән кулға мал төшөрөүселәр булһа, улар: «айыу майы һөрттөм», «сәлдерзәм» йәки «шылдырзым», тип тормайзар...** (Б. Бикбай.) — **Һинең азашың Әхмәзи Ваһаптың тәпәһенә айыу майы һөрткән, ти бит әле, ишеттеңме?** (Ж. Кейекбаев.) **Юл буйынса ферма мәдире баш вата: нисек был һыйырзарзың береһенә айыу майы һөртөргә?** («Сов. Башк.»)

айышына төшоү нимәнәң. Асылын аңлау. **Иәмилә торарак был тартыштың айышына төштө.** (Ф. Исәнғолов.)

син.: әрәсәһенә төшөнөү.

ак билет* *иск.* Хәрби хезмәткә яракһыҙлыкты күрһәткән таныклык. **Ак билетка калыу. Ак билетка сығыу.** — **Килеп кергәс тә Уфаға, күзем төштө бер саджа: ак билеттар карала, тип язған икән босмакка.** (Бәйетгән.) **Хизбулланың уң күзе күрәғару аркаһында ак билет булып, һуғышка китмәй калды.** (З. Байшева.) [Шәүәлизе]... **ак билетка сығарып, һалдаттан калдырғандар.** (Б. Бикбай.) **Мөхәррәм Тирәкле ауылы фартауай**

гына кешенең берзән-бер улы ине. Ул «**ак билетка**» элгеп, хезмәткә бармай тороп калды. (Ж. Кейекбаев.)

[*Революцияга тиклем һалдатка яракһыз кешеләргә ак тышлы билет, хезмәттән вақытлыса калдырылғандарга йәшел билет бирелгән.]

<ак> күбеккә батыу (төшөү). Бик нык тирләү (куберәк ат хакында). Ак күбеккә баткансы сабыу. — *Кыстап жыуылан аттар манма һыуға батып, ак күбеккә төшкәндәр.* (Т. Хәйбуллин.) *Колхоз председателе Иштуган йән-фарман сабып килүзән ак күбеккә батып, бурыл төскә әйләнгән туры айғырзы капыл туктатты.* (Ф. Исәнғолов.) *Фәйзулла атты ... һөрөлгән ергә борзо. Буян басыу буйлап күбеккә баткансы сапты.* («Сов. Башк.»)

ак күңел(ле). Тәбиғәте менән таза, саф йөрәкле. *Һин генә ул гел хозайлыгыңды уйлайһың, ак күңел.* (Һ. Дәүләтшина.) *Ишбулды ул йөрөгән бер ак күңел, Без гонаһлы тип белмәйбез.* (Х. Гәбитов.) *Йоклай керһез йәндәр, ак күңелдәр, Йоклай батыр, көслә беләктәр.* (С. Кудаш.)

ак бәхет. Гүмер буйына кеше менән бергә йөрөгән, язмышына бәйләнгән зур уңыш. *Ак бәхет теләү. — Уңган бисә — ак бәхет, уңмаган бисә — как бәхет.* (Мәжәл.)

акка кара менән язылган. Аңлашылып торған, бутарлык түгел.

акка төшөү. Кағызга теркәлеү. *Дагаларзан сәсрәп калган таштан, юлдарымда сәсрәп калдыгыз. Акка төшмәй, телгә күңел етмәй, күптәрегез эстә яндыгыз.* (С. Гәбизуллин.)

ак корбан салыу. Берәүзәң һаулыгына бағышлап, йәки берәй теләк теләп корбан салыу (*гәзәттә, ак төстәге мал салынган, ите тотош кешеләргә ашатылып булган*). *Уландарым һуғыштан исэн-аман кайтһа, ак корбан салырмын тигән әйтеүем барине... Ак корбан салырмын да үззәрен генә һыйлармын тип нәзәр әйткәйнем...* (З. Бийшева.) *Гәйшә әбей, балаһының һаулыгына тип, хәйерзәр бирә, ак корбандар сала.* (Һ. Дәүләтшина.)

аккош йыры*. Языусының, рәссамдың һ. б. ижадының илһам юғарылыгында тыузырылган һуңғы өсәре. ... «*Оскондан ялкын*» поэмаһы Р. *Нигмәтизең ысын мәгәнәһендәге аккош йыры дәрәжәһенә күтәрелде.* (К. Әхмәтйәнов.)

[* Рус телендәге «лебединая песнь» берәмегенәң һүзмә-һүз тәрж.]

акмаһа ла тама. Күп булмаһа ла кулга төшөп тора (*еңел юл менән табылған мал-мөлкәт хакында әйтелә*). [*Рыскол Әлмәткә:*] *Һез тук шул. Түрәләр алдында якшатлана беләһегез, акмаһа ла тамыл тора һезгә.* (Б. Бикбай.) *Уны келәттәргә баш итеп куйғайнылар за бит ... келәттәргә генә шул. Дөрөс, унда ла Миңулла өсөн насар түгел. Эше еңел. Акмаһа ла тама. Бөтәһе лә үз кулында.* (Ғ. Ибраһимов.) *Күтәрерзәр ине — акмаһа ла тамыл тора бит уларға...* (Б. Асылғужа.)

ак мазэл* короо. Арып-талып эштэн сыгыу. *Тауга үрлэй үрлэй ак мазэлем короо.* (Гөйл.)

[*мазэл — гэр. тэм, тат, лэззэт].

акса коло. Аксага, малга мөкиббән киткән кешегә карата көмһетеп әйтелә. *Ошо безең бухгалтерия халкын акса коло булыузан касан котолдорон була инде.* (Н. Мусин.)

<аксаны> көрәп алыу. Бер юлы күпләп акса табыу; күп түләүле эштә эшлөү. [*Мөхлис:*] *...Сәмигә көрәндәш, бына без зә бит аксаны көрәп алмайбыз.* (Х. Ибраһимов.)

акса түгеү (туззырыу). Аксаны бушка әрәм-шәрәм итеү. *Бушка акса түгеп, вакыт әрәм итеп, ул балаларзы укытып йөрөүзән ни мэгәнә сыгыр икән? — тип төртөштөрөп алды* [*Рәшизә*]. (М. Тажи.) [*Вася:*] — *Беләһеңме, Айбулат, улар миллионлап акса тоталар. Бер кис ресторанда ултырғанда ғына ла биш-алты йөз һум акса туззыралар.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Хәкимов ... малайзарзан уңманы: эскегә һабыштылар, бисә-сәсә менән сыуалдылар, аксаны һыу кеүек түктеләр.* (Б. Бикбай.)

акса һуғыу (һуйыу). Күпләп акса эшлөү, мал табыу. [*Йыһан:*]... *Тапты һүз, әллә мине акса һуға тип беләһеңме?* (Х. Ибраһимов.) *Комһоз Каһымбай үзенең акса һуғыу тураһындағы планын тәүге көндән үк бойомға аткарырға кереште.* (И. Физзәтуллин.) *Төрлө яклап акса һуға ул* [*Мөзәрис*]. *Әле лә иске йортона яңы квартирант индергән.* («Сов. Башк.»)

акса эшлөү. Аксаны күберәк алыу максатында ғына йөрөү. *Әле бына аз-маз акса эшләп кайткан. Әллә берәй ерзән кыз әйттереп карап, башлы-күзле итһәк, үзегезгә бер кулғамытлык булырмы тип, ағаһы менән дә уйлашканык әле.* (Ғ. Дәүләтшина.)

акса яуыу. Еңел кәсеп менән акса, мал-мөлкәт килеү. *Сәрби әбей гашиктарға ырымлап нокот һала. Бына кайза ул шәп кәсеп! Нокот башына һәр кемдән өсәр һум акса яуа.*

акты-караны айырыу (таныу), акты каранан айырыу. 1. Хәрәф таныу, бер аз яза-һыза белеү. *Шәрәфи зә, ир урталарына етеп килгән сағында, башкалар һымак ут, акты-караны айыра белмәгән, хатта был турала хыялланмаған да.* (Б. Бикбай.) **Каранан акты айырыу:** *Ауылда мәктәп асып, олоһон-кеселән дә, бала-сағаһын да укытырға тотондолар. Каранан акты айырырлык, советтың эшен алып барырлык грамота алынды инде.* (М. Тажи.)

2. Тормош, эш-хәлдең айын, рәтен белеү; яманды якшынан айыра белеү. *Райсовет председателеме, әллә бер акты каранан айыра белмәгән малаймы?* (Н. Мусин.) *Миңә улай ут шикләнеп карамағыз, зинһар, мин дә марксизм тәғлимәтен өйрәнгән кеше, мин дә ак менән караны айыра беләм.* (Й. Солтанов.) *Дауыттың үз башы бар, акты каранан айыра ала.* (Ш. Янбаев.)

3. юкл. Аң-тоңдо карап тормай, айышына төшөнмәй тороп (берәй эш кылыу). *Киткән һуғыш. Бер кем ак-караны айырмай, тап килгәнде дәмбәсләй бирәләр.* (Б. Бикбай.) *Дошмандың*

көсө билдәһез. **Акты-караны айырмай** каршы сызгыу — тәрән-леген тоғмал итмәйенсә ят дарзъяа ташланыу менән бер. (Ә. Хәкимов.)

ант.: әлепте таяк тип белмәү.

акты кара (караны ак) тип әйтеү; итеп күрһәтеү... Үз мәнфәғәтендә дөрөштә ялғанға, йәки ялғанды дөрөскә сығарырга тырышыу. — ... *Импералистик һуғыш кем мәнфәғәтенә алып барылыуын һалдаттар асык аңлай. Ә бында, офицер әфәнделәр, эсерзар, меньшевиктар акты кара, караны ак тип һуғышты дауам итергә сакыралар.* (Я. Хамматов.) [Сәғизә:] **Акты кара итеп күрһәтеү** менән ни фауза сығармак булаһығыззыр, мин белмәйем. (М. Тажи.)

ак һакаллы карт булыу. Акыл менән, уйлап эш итеү (ғәзәт-тә, аңылыш кылыкка үкенес белдергәндә әйтелә). *Бызаулыктан Вагапичтар, Кузьмин баузар һәм башка бик күптәр, сит илгә сығып китеп, ак һакаллы карт булдылар. Ә без — ахмак!* (Ғ. Дәүләтшина.) [Дүсмәт:] *Шул ғаризаны язмаған булһам, ак һакаллы карт булам икән.* (М. Кәрим.)

ак һөйәк 1. *иск.* Юғары катлам кешеһе.

2. Эш яратмаған кешеғә карата әйтелә. ... *Мин ак һөйәк түгел — бөтә эште лә үзем ең һызғаным эшләйем, кыззарымды ла өйрәтәм.* (М. Садикова.)

акык кеүек. Бик таза, саф. *Эт күрмәгән нужда күрә-күрә акык кеүек зиһенем таралды.* (Б. Ишемғол.)

акыл алыу 1. *кемдән.* Кәңәш һорау, өйрәнеү. *Иәшем иллегә етеп, улымдан акыл алып ултырайыммы?* (Ғ. Дәүләтшина.)

2. Кәрәккә алыу (тукмалыу, кыйратылыу). — *Юк инде! Туғыз йөз бишенес йыл, шулай хәйер һорап бурып, акыл алды безгең брат Петербуркта. Хәзер ул кабатланмаҫ.* (Ж. Кейекбаев.) **Акылға алыу:** — *Ә, акылыңа алдыңмы? Кабат кешеғә бәйләнеп йөрәмәшең, юғиһә елкәңә нығырак төшөр.* (Һөйл.)

акыл биреү. 1. Кәңәш биреү, өйрәтеү. *Ләз көнө, колхоз ойош-тороу мәсьәләһе кузғалғас, Ғариф ағай, ошо дуҫының акыл биреүе буйынса, беренселәрҙән булып ғариза язды.* (Б. Бикбай.)

2. Сыбыкклау йәки каты орошоу. [Әхтәри карт] ... *күрәһен, өй башында малаузар турғай ояһы карап йөрөүҙәр, тип уйлағандыр: — Сүбәкә малаузар! Бирәйем акылды! Төшөгөз унан! Ивәз каралар.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: кәрәген биреү, атаһын (атаһын-әсәһен) танытыу.

акыл булыу. Башкаса насар кылык кылмаҫка һабак булыу. *Тимер уға [Булатка] катырак бәрелде, буғай. Ярар, акыл булыр.* (Б. Бикбай.)

акылға бер төрлө (бер көйө, теүәл түгел). Фекер йөрөтөү һәләте башкаларҙан қайтышыраҡ; етешмәгән. *Мулла бының алдағанын белә. Шулай за асыуын һиззәрмәй. Акылға бер төрлөрәктер тип уйлай.* (Әкиәттән.) *Кейәү буласаҡ кешене халык бик яманлай бит әле. Акылға бер төрлөрәк тизәр.* (Ғ. Дәүләтшина.)

Егеттәр Талханы ... котортю көрәшергә димләне. Акылга бер көйөрәк Талхага котортоу этә калды. (Ж. Кейекбаев.) Бер төрлө: ... Ул миңә тәүзәрәк гәжәберәк, хатта «бер төрлөрәк» күренә ине. (Ә. Вахитов.)

син.: акыл өләшкәндә өйзә (урынында) булмаған, акыл өләшкәндә мейес башында яткан, бер шөрөбө етешмәй, ботона бер казак тулмаған, йөзгә берәү тулмаған, кыркка берәү тулмаған, тилебәрән орлого ашаған, тукһан туғызлы, утыз туғызлы, һумы һикһән һигез тин генә.

акылга килеү. 1. Уйлап карау, башка килеү. *Дөрөс, Әмирхановта «совет кешесе»нең «с» хәрефе лә күренмәй, ләкин был тиклемгә барып етеп тип акылыма ла килмәгәйне. (С. Ағиш.)*

2. Акылдан язгандан һуң, кире үз аңына қайтыу. *Балалары әрәм булып етем калдылар. Акылына килһә лә барыбер ире алмас, нисек донъяла йәшәһен, тип төрлөсә уйлаштылар [кешеләр]. (Һ. Дәүләтшина.)*

3. Ахмак уйзан, кылыктан котолоу, уйлап эш итә башлау. *Акылга килергә, тыуған ауылына қайтқас, қатыны менән икәүләп ең һызғанып эшләргә кәрәк ине лә бит. («Сов. Башк.») — Ни һөйләйһең? — тип яуаплаган әсәһе, — ул бит беззәң керек ярлы қанын әсерсе ақ офицер... Акылыңа кил, қызым... (Ә. Вахитов.)*

акылга ултыртыу кемде. Һабак биреп, дөрөс юлға бақтырыу. *Бай асыуланып сығып китә. Инде хәзер ни эшләргә? Мулланы акылга ултыртырға кәрәк. (Әкиәттән.) Һуғыш сыға қалһа, уларзың күбәһен, һуғышқа озаттырып, бер аз акылга ултыртыр инек... (Һ. Дәүләтшина.) — Төрмә лә, фронт та асылга ултыртмаған икән үзен! — Һин акылга ултырыу тиһең әле, элеккегә қарағанда ла бозолған ул бәндә [Хисмәтулла]. (Я. Хамматов.) Без ардивизион командиры капитан Сәйфи Сәитов менән дошманды акылга ултыртырға булдык. Қараңғы төшөр-төшмәстән дәһшәтле ут астык. («Сов. Башк.»)*

акылга ултырыу. 1. Үсеп етеп, аң инеү; акылланыу. *Амантаев акылга ултырған әзәм, уны юлдан яззырып булмай. (Ә. Бикчәнтәев.) Акыл ултырыу кемгә: Қотлояр қызып китте: — Қартайғансы һиңә лә акыл ултырмань. (Һ. Дәүләтшина.)*

2. Һабак алып акылланыу. *«Был малай әзерәк акылына ултырғандыр», — тип уйлаган бай, Хисмәтулланы үзенең яғына әкрәнләп ылықтырыу ниәте менән, Сәйзәямал арқыры бесән сабырға өмәгә сакырзы. (Я. Хамматов.)*

акылга һалып [карау, уйлау...]. Бик якшылап, төлтән уйлап карау. [Гөләйшә:] — Ошо түпрақтың файҙаһын күрергә тырышмайбыз. Қуй инде, акылга һалып уйлаһаң, гәжәп итерлек. (К. Кинйәбулатова.)

акылга (башка) һыймау (һыйзырмау). Килешерлек, зиһен менән қабул итерлек хәлдә булмау. *Хәрәкәтһез тормошто акылга һыйзырып булмай. («Сов. Башк.») Ошо көндә кешеләр*

зең эстәре бошмай, йөк артынан барыуҙарын нис **ақылым һыйзырманьы**. (Д. Юлтый.) *Вәлиулла яраткан шағирының үлемен башына һыйзыра алмай, бер нисә көн буйы аңкы-тиңке йөрөгәйне.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Ғәзизулланың үлемен башына һыйзыра алмай ул. Имәндәй ныҡ, һөлөктәй һылыу егет үлә тиме!* (Я. Вәлиев.)

ақылдан языу (шашыу). 1. Фекерләү һәләтен юғалттыу, ақылһызланыу. *Бәһләүән, Кейезбайзы күргәс тә, был малай ақылдан язғандыр, тил шаркылдап көлә башлай.* (Әкиәттән.) *Йәш һалдаттар ақылдан язған кеше һымаҡ, картәһез күззәре менән кешегә туп-тура карайҙар...* (Д. Юлтый.) ...*Был өмөт мине ақылдан яззырыр.* (З. Бишева.)

2. Насар кылыҡ қылған кешегә карата аптырау тойғоһо менән әйтелә. *Ақылдан яззыңмы, әллә?! Ақылдан язмағанһыңдыр бит.* — *«Атаҡ, атаҡ, Айбулатка ни булған, ақылдан язғанмы, алмаш булғанмы, әллә мал араһында йөрөп, шулай әрһез булып киткәнме?»* (Ғ. Дәүләтшина.)

ақылды йотоу. Ақыл менән эш итеү һәләтен юғалттыу, шашыныу. *Гитлер армиялары ақылдарын йотоп, үз һалдаттарының һәм офицерҙарының кәүзәләрен юлға түшәп, Мәскәүгә табан киләләр.* (Ә. Вәли.)

ақылды йыйыу. Фекерзе туплау, фекер таркаулығынан котолоу. *Нинаның...* «*Их, мин һеззе нисек яратам!*» — *тигән һүзе һаман қолакта ине. Ләкин ул турала мин һаман ақылды йыйып ала алғаным юк ине әле.* (Д. Юлтый.)

ақылды эсеу. Хәмерзән ақылһызланыу (күп эсеп которонған кешегә карата әйтелә). *Ақылыңды эсеп йөрәмә.* — [Хисмәтулла:] *Мин эһәм дә, ақылымды эсмәйем, еңгә.* (Я. Хамматов.)

ақылды юйыу (юғалттыу). Ақыл йөрөтөү һәләтенән мәхрүм булыу, ақылһызланыу. *Эштең көтмәгәндә былашга әйләнеп китеүе дошмандың бөтөнләй ақылын юйзы. Уның сафтары кире сизгәнә башланы.* (Д. Фурманов.)

ақыл етеү нимәгә, ни эшләргә. Дөрөс кенә, уй менән эш итә белеү. *Ақыл етмәү. Ақыл етмәслек.* — *Белмәйем, атай, һин ақылдан язаһыңмы, әллә минең ақылым етмәйме? ... Әллә кемдәргә ышанып байлык тапшыр...* (Ғ. Дәүләтшина.) *Кайһы бер нәмәләргә алдан күрергә ақыл етмәне. Тәбиғәттең үзенсәлектәрен, колхоздың мөмкинлектәрен иҫәпкә алмау аркаһында, бер нисә тапқыр төп башына ултырылды.* («Сов. Башк.»)

ақыл инеү (кереү) кемгә. Ақылланыу, ақыл менән эш итә башлау. *Донгя күрмәй ақыл инмәй ата балаларына.* (Халык йырынан.) — *Бикмырза карт, һиңә гүмерең буйына ақыл инмәне.* (Т. Хәйбуллин.) *Артына штык менән казай башлаһаң, тиз ақыл инә ул [һалдатка].* (Д. Юлтый.) *Һакалына сал кергәнсе, башына ақыл кермәгән.* (Мәкәл.) *Акса бөткәс, ақыл керә.* (Мәкәл.)

акыл итеү. Уйлап карау. *Иное ни итергә? Хәзер бавай, Карасайзы тожжа һалып, әлеге урманга алып киткән.* (Әкиәттән.)

акыл (иҫ-акыл) китеү. Бик нык аптырау, гәжәпкә калыу. *Был әбей ... бер йәш кызга әүерелгән. Быны күреп, егеттең акылы киткән.* (Әкиәттән.)

син.: иҫ (һуш) китеү 2.

акылы баш мыҫк. Башкаларзы оторга, алдарга тырышкан кешегә карата хәйләһән асканда әйтелә. *Хәзрәттең һүзен ишеткәс, һалдаттар геү килеп көләшә башлай: — Ай һай, хәзрәт, акылы баш икәнһең! (В. Исхаков.) Әллә колхозды һин гел гонаһһыз кешеләр йыйып торған хозай ожмахы тип беләһеңме? Бына акылы баш! (Б. Бикбай.) Быны совет осорондагы бәгзе бер «акылы баштарзың» хатаһы тип атанык.* («Йәшлек».)

син.: акылы(ң) алтын икән.

акыл өйрәтеү кемгә. Нисек йәшәргә, ни эшләргә көңәш биреү. — *Әсәйең һорап-һорап та әйтмәһә, мин һиңә бер акыл өйрәтәйем, — тип был әбей Кузыйкүрпәскә бер хәйлә өйрәтте, ти.* (Әкиәттән.) [Ғилман:] — *Минең биш бала. Бишеһе лә кескәй. Акыл өйрәтер кешем юк.* (З. Бишева.)

син.: акыл биреү 1.

акыл өләшкәндә өйзә (урынында) булмаған (мейес башында калған, һике астында калған). Фекер йөрөтөү, акыл һәләте башкаларзан қайтышырақ; етешмәгән. ... *Атаһы акыл өләшкәндә өйзә булмаған...* (Й. Гәрәй.)

син. кар.: акылы бер төрлә.

акыл төшөү. Башка берәй уй, фекер килеү. *Ә урманды сыж-кас, нишләп үзебеззә ауылга көл тарттырып йөрөйөм һиң әле мин, күрше ауылга барып, картуфка алышайым, тигән акыл килеп төшмәһеңме!* (Әкиәттән.)

акыл һатыу. Акылы хәбәр һөйләп маташыу, беләм булып башкаларга өйрәтеү. *Ғәйебеңде сит кешегә һылтау — ул акланыу түгел, ә шулай за йәшереп булмай: Беззә әле серек акыл һатып йөрөгән әршиттәрзәң булғанын.* (Ғ. Сәләм.) *Студент Сәләй байтак жына акыл һатқан исерек баш менән.* (Б. Вәлид.) *Һәр кем һөйләй, һәр кем акыл һата, һәр кем үз көйөнсә көн күрә.* (Д. Юлтый.)

акылы алтын (алтау) <икән> кемдең, мыҫк. Үз файзаһын нык шакарган кешегә карата, уның хәйләлә һүзенә қаршы әйтелә. *Әммә ғалим икәнһең, — мин әйттем, — акылың алтын икән. Һин иҫән қалһын тип, мин үз башымды юғалтмам.* (С. Ағиш.) [Собакевич:] *«Акылығыз алтын икән — һикәнәшәр тин, имеш!»* (Н. Гоголь. Ф. Иҫәңголов тәрж.) — *Әлә-лә-лә... акылың алтын икән; Фәһим қырка кире қакты. — Уныңы минән булмай. Ат бирһәң — эшләйем, юк икән — юк.* (Ә. Гәрәев.)

[Күсәрбай:] Эйе шул, бынаузарзың ақылы алтау икән, кымыз за алып кил, өстәренә һалып та бир... (М. Буранғолов.)

ақылы кыҫка (һай, такыр, аязлы-болотло) кемдең. Төптән уйлай белмәгән, еңел ақыллы. *Ир кеше бисәләре менән ақыллаша торғайнымы? Уларзың сәсе озон, ақылы кыҫка бит ул.* (Ғ. Дәүләтшина.) **Ақылға һай — көскә бай, ақылға бай — көскә һай.** (Мәкәл.)

ақылыңды ел алһын. Хәтерһеҙлеккә зарланғанда әйтелә. *Эй әттәгенәһе, ақылыңды ел алһын. Кеше һымак хәтерең бармы ни.* (Т. Хәйбуллин.)

ақыл әйһе (токсайы). Бик ақыллы. *Шәп кеше ул безҙең Дауытов, ақыл әйһе!* (Б. Бикбай.) *Етмәһә, үзе Таубә инәй кеүек ақыл әйһе катындың улы.* (З. Биһшева.) *Ошо батша һарайына килеп, һинең кеүек ақыл әйһенә тап булмаһам, быны белмәҫ инем дәбаһа.* (Н. Мусин.) [Кәбир:] *Әйе, саф күңелле кешеләр. Ә карт — ақыл токсайы. Иркәнләп һөйләшергә әле ваҡыты булманы.* (Я. Вәлиев.)

ақ эт(тең) бәләһе кара эткә. Ғәйепте ғәйепленән ғәйепһезгә аузарғанда әйтелә. [Сәғитов:] — *Ярай, һин улай, узаман, Совет власын бер һыпырыузан дегеткә буямай тор әле... Ақ эттең бәләһен кара эткә каплама.* (Й. Солтанов.)

ақ юл. Юлга сыққан кешегә әйтелгән яқшы теләк. *Ақ юлга! Ақ юл теләү. — Киттек, дуҫтар, тыуған яктан, ғил безгә ақ юл һуҙһын.* (Й. Ғәрәй.)

ала бүләк* булыу. Айырымлығы беленеп, күзгә ташланып тороу. *Этколдоң өйә әллә кайзан үзенең матурлығы, байлығы менән ауылдағы башка өйҙәрҙән ала бүләк булып айырылып тора.* (Ғ. Дәүләтшин.)

[*Бүләк — уйпат ерзәге, тау битендәге бер төркөм агаслыҡ].

ала кар. Яз кар иреп, урыны-урыны менән ер асыла башлаған ваҡыт. *Ала кар етеү. — Ала карға аласағың булһын.* (Мәкәл.) [Хәсби:] *Юк, юк, хәҙер үк кайт! Уйлап кара, быйыл язғы ала карзан бирле йортта кыл да кыбырлатканың юк бит.* (Ғ. Даян.)

ала карға*. Үзенә окшаштар араһында бер яғы менән нык айырылып торған кеше йәки берәй нәмә. *Шулай итеп үз курсташтарынан ситләшеп, бөтәһе өсөн дә «ала карға»ға әйләнгән.* [Алһыу.] («Башк. кызы.»)

[Рус телендәге «белая ворона» берәмегенән].

алап кеүек. Килбәтһез, оло кәүзәле. *Ысынлап та, Рахманғол староста, кабык алап кеүек, зур кәүзәле, һонтор бер кеше.* (Ж. Кейекбаев.)

ал белмәй, ял белмәй [эшләү]. Һис арымай, туктауһыз (эш менән булыу). [Әшселәр]... *ал белмәй, ял белмәй эшләнеләр. Көндө төнгә, төндө көнгә ялғанылар.* (И. Ғиззәтуллин.) **Ал(ды)-ялды белмәй:** *Ал-ял белмәй, көн-төн тимәй, озон юлдан арыпталып килеп етеүгә һызылып таң да атқан.* (Ғ. Аралбаев.)

Ә Һөнәрсе, гәзәтнеәт, алды-ялды белмәй, эшләүен дауам итә.
(З. Бийшева.) Салауатсылар ике көн буйы, алды-ялды белмәй
күпер һалалар. (Ә. Вахитов.)

ал бирмәү. 1. Бәйгелә, ырышта башкаларзы алға сығармау,
беренселекте бирмәү. Кола кашка ал бирмәс йүгерек булып
сыкты. (С. Кулибай.) Минең Ерәнде үзең беләһең бит инде,
Якуп дуҫ, бер бәйгелә лә ал биргәне булманы. (Б. Бикбай.)

2. Эштә алдыңғылыкты бирмәү. [Сәкинә:] ... Бына йәйләгә
барам, ал бирмәй эшләйем дә шундайзарзың танауына сиртәм.
(Н. Мусин.)

алға алыу. Максат итеп куйыу, ниәтләнеү. Мин якташыма
һокланып карайым. Әйе, уйланымы, алдына алдымы, эшләй ин-
де ул, һис һүзһез эшләй. («Сов. Башк.») Моратов алдына
алғанын куя торғандарзан түгел ине. (Н. Мусин.) Бер нәмәне
алдына алһа, Надирзы кире күндереве еңел түгел. (М. Әпсә-
ләмов.)

алға сығармау. Эштә, һүззә банткаларзан өстөн булыу. Зөл-
фирә менән һөйләшәбез. Алдына кеше сығармаҫ катын, тел
тигәндә тетеп һала. («Сов. Бангк.»)

син.: ал бирмәү.

ал да гөл. Бик яқшы, бик шәп (гәзәттә, эш-хәлгә карата).
Бер заман инмәс борон Иблис ләгин, торзо инсан ал да гөл, һин
дә мин. (Ш. Бабич.) Белмәһең, төн сыжкансы ат һарайзарын
ал да гөл итеп куйзырыр хәйләкәр председатель. (Б. Бикбай.)
Сынбулатов, жызыл ылау менән фәләнсә йөк иген озаттык,
тип мактанды, колхозда эштәр ал да гөл бара, тип кенә эйт-
мәне. (М. Тажи.) — Эштәр ал да гөл, — тип яуап бирзе бер аз
һушын йыйып өлгөргән Хәлим Әгләмович. (Я. Вәлиев.)

алдағыны алла белә иҫк. Киләсәктең билдәһез икәнән белде-
реп, хәзерге менән йәшәргә өндәп әйтелә.

алдан алыу. Эш-хәл, хәбәрзә алдан ук үз файзаңа бороп
куйыу. Сөнәгәт шулай за, был һоразы Фатима бирергә мөмкин
бит, тип уйлап, уның алдынан алды. (Ж. Кейекбаев.)

алдан калғансы (ашау, ашатыу). Нык туйғансы, ашай алған-
сы (ашау). Зилский самауырзы яңырттырып, кисә генә алып
килгән ақ күмәс, май, бер өйрәк бүкһәһен алып, туйғансы, алды-
нан калғансы тәмләп-тәмләп ашаны. (Ғ. Дәүләтшин.) Бесән аз
булһа ла малдар алдарынан калғансы ашатыла. («Сов.
Башк.») Байзар, кәйеф-сафа жороп, алдарынан калғансы
тәмле-татлы ғына ашап, йәшәй бирә. (Ж. Кейекбаев.)

син.: ғарк булғансы.

алдан узыу. Кешенең эшенә, теләгенә арқыры төшөү. Кулың-
дағы жылысың, ай, һынмаһын, алдарыңдан дошман узмаһын.
(Халык йырынан.)

алды-артты карамай(ынса). 1. Бик шәп итеп, бар көскә (йүге-
реү, жасыу...) Каравәләмбәт жасып һинән тороп китте. Алдын-
артын карамай йүгереп китте. (Эпостан.)

2. уйлап тормай (эш итеү).

син.: аңды-тоңдо карамай (белмәй).

алды-артты каран (уйлап). Низән ни сыгарын алдан тикшереп, уйлап карап (эш итеү). *Байрамбикә әле йәш, алдын-артын, уңын-һулын каран, уйлап йәшәргә өйрәнмәгән.* (Ш. Шәһәр.) *Хәзер теге-был ергә исем кушканда ла кырк кат уйлап, алды-артты каран эш итәләр.* (Н. Мусин.)

алдынан арты <якшы, хәйерле...> һөйл. Эргәнән киткәне, бергә булмаганы һәйбәтерәк. [*Нурый байзар хакында:*] — *Тизерәк киткәнегез, алдыгызган артыгыз якшы, һеззән башка ла тора беләбез әле.* (А. Таһиров.) *Ундай эш сыкмас, ... быуын кешеләргә беззән Куштирәктең һауаһы ла харам. Алдынан арты!* (Д. Исламов.)

син.: артына көл.

алдына сыгыу кемдең. 1. Ярышта, алышта еңеү. *Алты йәшендә инде бер батыр за Бузансының алдына сыга алмаган.* (Әкиәттән.) **Алдына сыгарыу кемде:** *Майзандагы халык быгаса берәүзе лә алдына сыгармаган карсыкты еңгән Ыңараякты котлап, шау-гөр килгән.* (Әкиәттән.)

2. Өстөнлек алыу. *Заманында Зәкиә индәйеңдең алдына сыгып булманы. Һине боizzo. Кулын күңелеңә тыкты.* (Ә. Вахитов.) [*Йәмилә — Баязитка:*] — *Һинең алдыңа сыгыу кайза ул? Ырыу аҡһақалдары ла сыга алманы.* (М. Изелбаев.)

алдың байыңды (өлөштө). Берәй яңылыш эш-кылыктың көһоро, зыяны үзеңә төшкәндә әйтелә. *Кеше үлтерерүзә гәйепләп, башыңды Себер ебәрһәләр, алдың байыңды!* (Б. Бикбай.) *Әгәр быялаңдың өрәүе еткәс, уны язатайым бер ергә алып барып төртһәң йә яңылыш куйһаң, алдың өлөштө: ул сатнап кына куймай, зылфараһы калмай онтала.* (Ж. Кейекбаев.) ... *Бер ерзән тупрак ишелеп төштәмө, алдың өлөштө.* (Я. Хамматов.)

син.: кәрәкте алыу.

алый-болйо булыу. Исте йыя алмай аптыраныу. *Әхмәди йокһона баш була алмай ахылдап, алый-болйо булып ултырганда, Һөллөй әбей килеп инде.* (Ж. Кейекбаев.)

алкымдан алыу кемдең, һөйл. 1. Муйынға йәбешеп һөжүм итеү, һуғыша башлау. *Фатима капыл уның алкымынан һоноп алып ергә йыкты...* (Б. Бикбай.)

2. Эштә, тормошта каты кысымға алыу, нык кысыу.

алла белһен (белә) иск. Бер кемгә лә мәглүм түгел, билдәһез. *Был китап, бәлки, минең гүмерем юлына тап булыр, Алла белһен, бәлки, тап тигән шәй аҡ булыр.* (Ш. Бабич.) *Шул үрем эсенән, алла белһен, һиндәй эмәл менән бер йәш саған төз булып күтәрелеп сыккан да тәпәй-тәпәй япрактарын йәйеп ебәргән...* (Н. Гоголь. Ф. Исәнғолов тәрж.) *Алдагыны алла белә.* (Мөжәл.)

алла бирһә (кушһа, бойорһа, насип итһә.) Эш-хәлдең, ниәттең уңышлы булыуын теләп, өмөтләнгәндә әйтелә. *Иртән, алла*

бирһә, бисәләрге лә сакырып сыгарһаҗ, өстән зур бер йөк төшкәндәй булып калыр ине. (Ғ. Дәүләтшина.) *Алла кушһа, иҫән булырбыз, кушмаһа, үлербез. Кайза ла үлем бер түгелме ни?* (Д. Юлтый.)

аллага тапшырып <ике кулды каушырып> *һөйл.* Ни булһа ла булыр инде тип, берәй эшкә тәүәккәлләгәндә, йәки язмышка бирелгәндә әйтелә. Тулы варианты шаярыу тойғоһон да бирә.

аллага һыйыныу. Алланан ярзам һорау. *Сергеев тағы ла сукынып алды. Мин әсемдән генә аллага һыйындым.* (Д. Юлтый.)

аллага (хозайға) тапшырыу. Берәй эшкә тәүәккәлләгәндә әйтелә. *Үсе яман Көләмбәттең, батыр, тине, Тәүәккәлләп хозаға тапшыр, тине.* («Бабсақ менән Күсәк») ... *Аллага тапшырып, никах укыт(айыҗ) ...* (Ғ. Дәүләтшина.)

аллага шөкөр. Кәнәғәтлек, һөйөнөс, ризалыҗ белдергәндә әйтелә. *Аллага шөкөр, якшы торабыз.* (Д. Юлтый.) *Быйыл аллага шөкөр әле. Балалар за, аҗ әсеп, әзәм булып алдылар.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Аллага шөкөр, кәзәрәм бар.* (Т. Хәйбуллин.)

алланан йәйәү каскан. Әрләү, яманлау һүзе. [*Бисәһе Ямалыҗ:*] — *Һай, алланан йәйәү каскан нәмә. Үзең һуң, үзең... Көнөтөнө Бану за Маһиралар... янынан җайтмайһың бит.* (И. Насыри.)

алланың <каты> кәһәре һуҗкыры *һөйл.* Карғау, кәһәрләү һүзе. *Ана бер алланың кәһәре һуҗкыры комсомолдары бар, ер аҫтында йылан көйшәгәндә беләләр.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Утыз һум. Әз аҗсамы ни, бер ат хакы бит. Кайзан алаһың ти уны. Алланың кәһәре һуҗкыр, күз буяусылар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

алланың қашка тәкәһе* <түгел> *кем.* Бик кәзәрле; оронорға, қағылырға, һүз тейзерергә ярамаған (*кеше*). *Үгеҙ эйәртеп гелән райкомға йөрөргә мин дә алланың кашка тәкәһе түгел, — тине Зөфәр...* (Х. Ғиләжев.) *Нурдәүләт мулла малайы тигәс тә, кем ул — алланың кашка тәкәһе түгелдер бит?! (В. Исхаков.) Алланың қашка тәкәһеме әллә: Нимә, улар алланың кашка тәкәләреме ни?! (Ә. Атнабаев.)*

[**дини:* алла хөрмәтенә корбан итергә тәғәйенләнгән мал кашка булған, ул башкаларынан өстән һаналған, алла ундай корбанды яратып қабул итә, тип уйланған].

алланың рәхмәте киң иҫк. Тынысландырыу, бошонмаҫка сакырыу ниәтендә әйтелә. — *Ярар, бик борсолмайыҗ. Алланың рәхмәте киң...* (Ғ. Дәүләтшина.) *Алланың киң рәхмәтенә тиң минең шәфқәтем...* (Ш. Бабич.)

алла рәхмәтенә китеү. Вафат булыу, үлеү.

син. җар.: теге донъяға китеү.

алла хакы өсөн. Бер үк (*бик үтенеп һоразанда әйтелә*). *Алла хакы өсөн ебәр инде. Алла хакы өсөн аҗса биреп тороғоз инде.*

алла һақлаһын *һөйл.* Җуркыныстан һақкланырға, бәлә-каза шауқымынан котолорға тырышқанда әйтелә. — *Мин башламаным, мин башламаным! Алла һақлаһын, әллә һиндәй бәләгә*

тарыктыра күрмәгез... — Мәгүзә алыныулы тауыш менән сәрелдәп ебәрзе. (Б. Бикбай.)

син.: хозай күрһәтмәһен.

аллаһы әкбәр* *һөйл.* 1. Үтеп киткән эш-хәл, бушка киткән нәмә, югалган кеше хакында әйтелә. *Ай элек ун һум алгайны, аллаһы әкбәр, һаман юк.* (Һөйл.) *Был иҗәр, ялкау кәләмде өстөрәкләп кулдарым, язгылай торғас китапты — аллаһы әкбәр йыл ярым!* (Ш. Бабич.) **Аллаһы әкбәр** итеү — югалганы, бушка киткәне менән килешеү.

2. Кәнәгәтлек белдергәндә әйтелә. ... *Ауылдың ярлыларында юк нәмәне булдырыу юк, бары менән «аллаһы әкбәр».* (Ғ. Хәйри.)

[*дини: алланы ололау һүзе, «алла бөйөк» мәгәнһендә].

аллаһы әкбәргә [эшләү, йөрөү...]. Буштан-бушка, эш хакы алмай (*эшләп йөрөү*). *Сафый агай әйтә, без бында һезгә аллаһы әкбәргә эшләргә килмәгән, ти.* (Х. Ибраһимов.)

алла ярзам (кеүәт) **бирһен**. Эш башлаган йәки банткарып торган кешегә әйтелгән теләк һүзе. *Бик оҙак һуғыштығыз инде. Алла ярзам бирһен.* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: беләгеңә көс, йөрәгеңә кеүәт; хәйерле сәгәттә.

алма беш, ауызыма төш мысқ. Эзәрзе генә көтөп торган кешегә карата әйтелә. *Кайһы бер шиғырзарға, боронго хакында һүз барганда, узгандар йыш тына нигезһез кәһәрләндә йәки самаһыз мактала. Киләсәк иһә алма бешеп, ауызга төшөп торған бер олма төслөрәк күз алдына баһа.* (Р. Бикбаев.) **Алма төшөр, бешеп ауыззарға, кем байыған, тибез, эшләһә лә, кырын тейәп, төтөн бөркә-бөркә, фырт баһабыз, баһта — эшләпәләр.** (Р. Йәнбәк.) «**Алма беш, ауызыма төш**», тип ятһаң, ас калыуың да бик ихтимал. (Ғ. Аллаяров.)

син.: эзәргә бәҙер булыу.

алма кеүек. Бик матур йөзлө. *Сәңгелдәктә миңә көлөп карай алма кеүек матур бала.* (Ғ. Әмири.)

алмаған (үлтермәгән, атмаған) **айыузың тиреһен тунау.** Кулга төшмәгән нәмәне алдан бүләшеү.

алмаш булыу. Ақыл, иҗ бутала башлау; алмашыныу. *Атақ, атақ, Айбулатка ни булған, ақылдан язғанмы, алмаш булғанмы?* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: инәле-сығалы булыу.

алтмыш (алты) **ауыз һөйл., яманл.** 1. Зур ауызлы кеше.

син.: ауызы арандай.

2. Ауызында һүз тормаған, юк-бар хәбәрзе йөрөткән кеше; гәйбәтсе.

син.: иләк ауыз, урам ауыз.

алтын бағана (казық). Тормошта таяныс, терәк булырҙай, ышаныслы кеше. [*Ғәзәлиһа әбей*] *Ейәнәһә карап, һоҡланым бөтә алмай: — Бына һиндәй ул миһең уңғаным, миһең тыңсылым! Эшләгәндә йөрәккәйзәре елкенеп тора бит уның! Таяныр*

алтын баганам миңең... (М. Кәрим.) — Маладис, улым, егет икәнһең, Атай нигезендә алтын жазык булырзайһың. (Й. Солтанов.)

алтын куллы. Үз эшенең оштаһы, бик ошта кеше. *Ниндәй ошта, алтын куллы кеше [Килмәт].* Томаналығы аркаһында ситтән караусы гилемле кеше көлкөлө хәлгә төшә. (Ф. Исәнғолов.) *Эшлэгән ерендә үзен «алтын куллы мастер» тип, күтәрәп кенә йөрөтмәйзәр ине.* (Ф. Эсәнов.) **Кулы алтын кемдең.** Кулынан бар эш тә килә. *Ул сак, эсәй, белмәй инем әле Алтын икәнлеген кулыңдың!* (Р. Ғарипов.) *Оштамдың кулы буш булмаһа, шул етте. Ә кулы! Кулы алтын, кәһәрзең.* (Ә. Хәкимов.) [*Барый:*] *Молодец, кустым, молодец. Бик һәйбәт булған. Ысынлап та, кулың алтын икән, Кәрим.* («Сов. Башк.»)

син.: бармағынан бал тама.

алыс ерзе (араны, юлды) якын итеп [килеү]. Ара алыслығына карап тормай, бик теләп, якын күрәп (*килеп етеү*). *Бына ошоно утып сығыузы без алыс ерзәрзе якын итеп килгән хөрмәтле Ғәйнулла муллаға тапшырабыз.* (Һ. Дәүләтшина.) **Алыс ерзе якын итеп,** ауыр юл газабын күрәп килгән кунактарзан ауыл халкы бик кәнәғәт булды. («Сов. Башк.»)

алыс* йөрөйһө түгел. Табыуы, күрһәтеп биреүе еңел булған эш-хәл хақында әйтелә. *Етешһезлектәрзе әзләп алыс йөрөйһө түгел.*

[* Рус телендәге «далеко ходить не надо» берәмегенән.]

алыс (әллә кайза) китмәгән кәмһ. Береһе икенсәһенән нык айырылмаған, окшаған (*акыл кимәле, холко һ. б. менән*). ... *Дәүләттең яуаплы эштәрән башкарыусы кешеләр зә ошо Коробочканы бер зә алыс китмәгән була бит.* (Н. Гоголь. Ф. Исәнғолов тәрж.)

алыс китмәс. «Килер, башына төшөр» мөгәнһендә (*көлгәнгә яуап итеп.*) — *Көлмә, кустым, ул рәнйеү һинән дә алыс китмәс, — тине Мөстәжим карт.* (С. Кулибай.)

алыстан алдырыу. Уратып-суратып һөйләү. *Үзенә хәс тә ололар шикелле кул биреп күрешәләр, алыстан алдырып, уратып жына һүз башлайзәр.* (Й. Солтанов.)

алыс киттең кемдән нимә. Жасмаһ, кағылмаһ үтмәһ, үзең лә килер (*төрлө хәлгә карата*).

ана бара (тора) юлы һөйл. Теләһә кайза китһен («көсләп тотмайым» тигәнде белдереп, асыу менән әйтелә). *Улының тотанакһызлығына асыуы кабарған өлкән Трофимов түзмәһе, үзен үзе онотоп, ишеккә күрһәтте. — Улай булһас, ана бара юлың!..* (Я. Хамматов) [*Бай ялһыға:*] *Китәм тиһәң, юлың ана тора!.. Йөрөһәң, эште еренә еткер! — ти.* (М. Ғафури.) [*Мулла:*] — *Әгәр зә балаң улай итеп башбаштакланып йөрөй икән, ана тора юлы.* (Һ. Дәүләтшина.)

син.: артына көл.

ант башка етеу (төшөү). Антты тоттамаган өсөн каза килеү, үтөлмөгөн анттың язаһын алыу. *Был һүззәрем өсөн мөөзин әрләп куйзы: — Карғанма, кәһәр һуккыры, антың башыңа етер, эсең ярылып үлерһең.* (С. Агиш.) *Үс алмаһам дошмандан, антым етһен башыма.* (Халык йырынан.) — *Ант итмә. Бирһең, былай ғына бир. Юғиһә, антың башыңа төшөр.* (М. Кәрим.)

аң булыу. Һак тороу, абай булыу. [*Мулла Сафа хәлфә хакында карттарға:*] — *Аң булығыз, былай булһа, ул балаларығыззы диндән яззырып бөтөрөр.* (С. Җудаш.) [*Хаммат:*] — *Уныһы ла дөрөс. Шулай за бында ла бик аң булырға кәрәк.* (З. Бишева.)

аңға килеү. 1. Аңһыз хәлдән үз аңына кайтыу. *Карауат астында яткан Гәрәй үз аңына килде һәм, үзен һақларға теләп кулына бусақ алды.* (Б. Бикбай.) *'Каты йоконан уянған кеүек капыл уяндым, аңға килдем.* (Д. Юлтый.)

2. Акыл менән эш итә башлау. [*Тәңкәбикә:*] — *Һин акылыңдан язғанһың, Дәруш. Аңыңа кил.* (М. Кәрим.)

син.: акылга килеү, искә килеү.

аңды йыйыу. Уй-фекерзе туплап алыу. — *Ә балаларзы кайза куяһың? — тине карсык, аңын йыйып.* (Р. Низамов.)

аңкы-тиңке булыу (килеү). Җаңгырып аптырап бөтөү, алыу. *Күзле-башлы булһа, бәлки, улым да басылыр ине. Аңкы-тиңке булып йөрәмәс ине...* (Я. Хамматов.)

син.: кайза барып бәреләргә белмәү, ары бәреләү, бире һугылыу.

аң-тоңдо карамай (белмәй). Эш-хәлдең айышын белмәй, уйлап-нитеп тормай (*эш итеү*). *Аң-тоңдо карамай барып индем. Аң-тоңдо белмәй кысылаһың.*

син.: алды-артты карамай(ынса).

аптырағанға (шак катқанға) юл кайза! Җайза китергә белмәй аптырап тик торған кешегә карата көлөп, шаяртып әйтелә.

араға бозло (һалкын) һыу һибеү. Икәү-ара булған якын мөнәсәбәтте, дуслыкты бозоу.

син.: арага тарақан булып инеү.

араға инеү (кереү). 1. Берәй кешене яклау, ситләтеүзән курсалау. [*Тәңкәбикә:*] *Ярай. Ниткән эш ул — бөтәгез за шул Ялсығолдоң араһына керәһегез.* [*Шәфәтк:*] *Кызганыс бит. Бер башына кәзер юк, бахырзың.* (М. Кәрим.)

2. Кешеләрзең үз-ара мөнәсәбәтенә кысылыу, бәйләнештәрән бозоу. *Дошман арага инде.*

араға кыл да һыймай. Үз-ара бик дуҫ кешеләр хакында әйтелә. *Уларзың араларына кыл да һыймай.*

син.: аранан ел дә үтмәй.

ант.: аранан кара бесәй үтеү.

араға тарақан булып инеү. Кемдәрзеңдер дуслык мөнәсәбәтен бозоу, араларын бутау. ... *Арабызга берәү җара тарақан*

булып инде. Ул үрге остагы алмасы Каршин Степан карттың улы Михай. (В. Исхаков.)

арам каткыры *һөйл.* Эрлөү һүзе. — *Кайза боролдоң, бәдрә! Уй, арам каткыры!* (Н. Дәүләтшина.)

син.: қазалып киткере, муйының әйлөнгере.

араларынан һыу үткеһез. Бик татыу. *Колош мулланы әйтәм, үзе оло булһа ла, арағызған һыу үткеһез татыуһығыз.* (Т. Хәйбуллин.)

аранан ел дә үтмәй (үтмәс, үтерлек түгел). Якын дуҫ булған кешеләр хакында әйтелә. *Без Мәғзән менән, ай-һай, ниндәй дуҫтар инек. Арабызған ел дә үтерлек түгел ине.* (М. Кәримов.)

син.: араға қыл да һыймай.

ант.: аранан қара бесәй үтеү.

аранан қара бесәй үтеү. Икәү-ара ызғышыу, дуҫлыҡ мөнәсәбәте бозолоу. *Ошо көндән алып, ике күрше араһынан қара бесәй үтә, татыулық китә.* («Сов. Башк.») *Институтта Мөршизә менән Әнүәр икеһе бер группала укыны, бергә диплом спектаклендә уйнаһылар, яратышып өйләнештеләр. Бына ике йыл йәшәгәс, араларынан қара бесәй үтте.* Айырылыштылар. (Д. Бүләков.)

ант.: араға қыл да һыймай, аранан ел дә үтмәй.

арба менән қуян қыуыу. Берәй дыуамал қылық қылыу, қилешмәгәнде эшлөү. *Бының керек дыуамал кешене элек: «Арба менән қуян қыуған», — тизәр ине.* (М. Кәрим.) *Иүнһез һунарсы арба менән қуян қыуған.* (Мәкәл.)

арбаһына ултырыу кемдең. Берәй кешенең һүзенән сыға алмау, уныңса ғына эшлөү. — *Дөрөс, Зариф ағай, ә һин уләрзың берененең дә арбаһына ултырмағанһың. Һәр вақыт үз арбаңда йөрөгәнһең. Кеше арбаһына ултырһаң, кеше йырын йырлаған булыр инең.* (С. Ағиш.) ... *Ауыл халқы Аллаяр арбаһына ултырырға, ултырғас инде, мәғлүм, уның йырын йырларға мәжбүр.* (Ф. Иҫәнғолов.)

син.: йырын йырлау, көйөн көйлөү, курайына бейеү*.

[*Түбәндөгә мәкәлдең бер өлошо: кемдең арбаһына ултырһаң, шунның йырын йырларһың.]

арка (арт) биреү. 1. Боролоп артты қуйыу. *Гөлийөзәм башта уның былай арка биреуәнән уңайһызланып баһып торзо.* (Н. Дәүләтшина.) *Елгә қаршы тора алмай, — йәш қолонсақ бирә артын.* («Қазақ шағирҙары».)

2. Боролоу, ситләшеү. *Һис быләрзың етмәнә ул кәзеренә, Етмәнә, арт бирзе тәңре әмеренә.* (Ш. Бабич.)

3. Артқа сигеү, қасыу. *Барырмын һәр вақыт алға, һуғышта бирмәмен арка.* (М. Ғафури.)

арқаға бысақ қазау. Көтмәгәндә мәкерле һөжүм итеп, ауыр хәлтә қуйыу. [*Юлыш:*] *Сәсрәгере! Арқаға бысақ қазаны, Хыянатһының әжере ун тиҫтә йылқы булһын!* (Ә. Хәкимов.) *Бәғзе әзәм йылмай ла Бысақ қазай арқаға.* (Җ. Әлибаев.)

арка йылытыу (кыззырыу). Эшләмәй тик йөрөү. *Арка йылытып ятыу.*

син.: кырын ятыу, түбәгә төкөрөп ятыу, кул каушырып йөрөү.

ант.: тир түгөр.

арканан һөймәс(тәр). Якшы булмаҫ, хәуефһез үтмәс (*гәйепте һизеп, хафа белдергәндә әйтелә*). [*Мырзағол:*] *Белгән өстөнә әйтмәй йөрөгән өсөн миңә дә аркамдан һөймәстәр...* (Б. Бикбай.)

син.: баштан һыйпамаҫтар.

аркан буйы фольк. Сығып бер аз күтәрелгән, йәки байыу ягына ауышкан кояшка карата әйтелә. *Аркан буйы күтәрелер.* — *Кояш Ямаш тауы артына йәшеренергә аркан буйы ғына ер қалғас, бер автомашина, оло юлдан боролоп, Ғибадулла йорто ягына йүнәлде.* (Н. Мусин.)

арканлап тотоу кемде. Кешене эргәнән ебәрмәү, үз яныңда ғына тотоу. *Арканлаган керек тотоу. Арканлап куйған керек.* — *Башың кәйнә йортонә бер барып инһә, йөрөй бирәһең. Унан бала сага була. Арканлап куйған һымак булаһың да жуяһың.* (Ж. Кейекбаев.)

арканы терәү. Таяныс табыу, ышаныслы яклаусы булдырып алыу. Арканы ныкка терәп алыу. — *Арка терәр кешең булһа ғына, рәхәт икән ул донҗә көтөүзәрә.* (З. Ғазақбаева.)

арка терәп [һөйләшеү]... . Артыңда таяныс һизеп, ышаныс менән [һөйләү, яуап биреү...] . *Строганов ык-мык итте, нимәлер мығырлап маташты, ләкин яуап таба алманы. Арка терәп яуап бирерлек урын юк ине уға.* («Сов. Башк.») *Беренсе орашыузан ук кызып китеп бара. Арка терәп һөйләшергә өйрәнәп алған, имеш.* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: аяк терәп [һөйләшеү].

арка таянысы (терәге). Ныклап ышанырҙай, таяныс булырҙай кеше. [*Мозой:*] *Дәртле егетәр бар ул... Бына уларға арка таянысы юк. Халык бер ауыуҙан торһа, хәзәр улар эште дөрөп алып китергә торалар.* (Д. Юлтый.) *Бына бит ул, күмәкләшкәс, қалай күңелле булып китте. Арка таянысыбыз бар икән!* (Й. Солтанов.) *Башкорт иленең терәге, арка таянысы Салауат Юлай улы Азналин.* (С. Мираҫ.)

арка һөйәкһез. Ышанысһыз, үз һүзәндә тора белмәгән. *Хат тарҙа биргән вәғәзәләрендә тормаусы арка һөйәкһез кешеләр тураһында... язылғайны.* («Сов. Башк.») *Малай сағынан ук әллә һисек шулай арка һөйәкһез булды Закирҙың кылығы.* (З. Бишпеш.)

аркыры аяк һөйл. Лап-лоп башып, килбәтһез атлаган кешене хурлау һүзе. [*Сәхибә*] *мулланы әрләне: — Ғарт мулла, оятһыз мулла. Һақалы ағарған, төпөш, көмрө, аркыры аяк...* (Г. Хәйри.)

аркырыны буй (буйга) халмау. Бер ни зә эшләмәү, тик ятыу. *Ғур буйзарына аркырыны буйга алып халмаган кешеләрҙең кәүҙәләре шулай булмай нисек булһын? (М. Ғафури.) Колхоздыкы булдымы — аркырыны буйга әйләндереп халмаҫ улар. (Ш. Насыров.)*

син. кар.: аркыры ятканды буй <за> халмау.

аркыры (каршы) төшөү. Кешенең теләгенә, ниәтенә, эшенә каршы килеү. *Әле был йырға каршы йәштәр: — Әйзә, без зә каршы йырлайыҡ, могайын, безҙең кешелер, — тиһәләр зә, Әмиров каршы төштө. (Ғ. Дәүләтшина.) Шәрәфиҙең осло күҙе, тура һүҙе шөрләткән уны [старшинаны], юлына аркыры төшөүсене астыртын юк итергә самалаған. (Б. Бикбай.) Нигмәтулланың тиҫкәрелеген, юлына аркыры төшәсәген алдан уҡ белде управляющий... (Я. Хамматов.)*

ант.: юл куйыу.

аркыры ятканды (ағасты, сүпте) буй <за> халмау. Бер ни зә эшләмәү, тик ятыу. *Безҙең Гүзәл өйзә аркыры ятканды буй за халмай. Болалыҡка уның эсе бошмай. (З. Бишпева.) Фатиманың кәйнәһе һәм бикәләре йорт эсендә аркыры ағасты буй за бороп халманылар. Улар тик бойорорға ғына белделәр. (Ж. Көйөкбаев.) Әбелғәлламов ветеринарҙан зарланып алды: — Әллә һиндәй кеше ул. Артыҡ халҡын, бер зә көйөнә, бошона, яна белмәй. Аркыры яткан ағасты буй за алып халмаҫ. (С. Ағиш.)* **Буй ятканды (ағасты, сүпте) аркыры халмау:** *Көнһылыу улай итеп бөксәнләп йөрөү түгел, буй яткан сүпте аркыры алып халмаҫ. (Ғ. Дәүләтшина.)*

син.: аркырыны буй халмау, кыл да кыбырлатмау, бот күтәрәп ятыу, кул каушырып [йөрөү], йөн тибеү.

ант.: ең һызғанып [эшләү], ал-ял белмәү.

арлы-бирле булыу. 1. Бер төрлө күңелле хәлгә килеп алыу. *Тунактар кымыз эсеп, арлы-бирле була башланы. (Һөйл.)*

2. Ауыр хәлгә төшөү, кыйынға калыу. *[Яланбикә:] Исхак ағайың арлы-бирле булғанса, бал эсереп шымсы Ширәйзә иҫертәрбез, ти. (Ғ. Дәүләтшина.)*

арлы-бирле итеү. Бер ни тиклем эште бөтөрөү (*ғәзәттә, ваҡтөйәк эш хакында*). *Фермага килеп арлы-бирле итергә, һәнәген тотоп, Бәкер Миңнеғолов та килеп етте. («Сов. Башк.») Кайтып арлы-бирле иткәнсе, [Сәлмән ағай] миңең Зөләйхә менән нисек танышканды хозыйкаға һөйләнә лә бирзе. (Т. Йәнәби.)*

арманһыз булыу. Бик нык арыу, хәл бөтөү. *Зөлкәрнәй киске һыуһындың һуңғы сәгәттәрәндә арып, арманһыз булып йығылды. (Ғ. Дәүләтшина.)*

син.: хәлдән тайыу, кара тиргә төшөү, телде аркыры тешләрзәй булыу, үлемесле булыу, һыу әскеһеҙ булыу.

арпа эсендә бер бойзай. Башкалар араһында ни менәндәр нык айырылып торған кеше.

арт биреу. Касыу. Юденич тамам еңелеп, **арт бир** башлай. *Какшаган халда кире артка сигенэ.* (Ғ. Ибраһимов.) *Тауға карап тау булмаһаң да, яуга карап арт бирмэ.* (Мәкәл.)

арттан төшөү. Етешһезлеген, ғәйебен асып, кысымға алыу. *Кышкы бурандар, язғы бысрак беззең ашламаларзың кәрәген бирзе. Тик райком арттарынан төшкәс кенэ, ташый башланьлар.* (Д. Исламов.)

артты йыйыу. Ғәйепте йәшереу. *Склад мәдире артын йыйырга тырышып караһа ла, булманы, барыбер өстөнэ сыжты.* (Һөйл.)

син.: эззе йәшереу.

арт һабағын укытыу кемдең. 1. Бик қаты әрләу, кыззырыу. *Яйы тура килгәндә... Байгилдиндың арт һабағын укытырга теләк бик көслө булһа ла, бында ла Әмир хаклы һымак ине.* (Х. Ғиләжев.) *Азназаров ... тегелрзе кыззырырга самаланы, клубтан сыжмайһығыз, эшегез артта кала, тип арт һабақтарын укытмаксы булды.* (Ә. Вәли.)

2. Төн язаһы биреу; тукмау, кайызлау. ...*Кайтырһың әле ... арт һабағыңды укытмаһаммы, — ти, был кызып-кызып.* (Ә. Зәйнуллин.) *Шул саж ейәненең төс-башын текләп алды. Нисектер артығырақ укыткан һымак тойолдо арт һабағын, сөнки күз тәйәге эскә өңләп, йөзө карайып киткәйне.* (Р. Байбулатов.)

син.: измәһен изеу, һырт кайышын алыу.

3. Ауыр хәлгә куйып, тормош һабағы биреу. — *Ну, хәзер қазан қорһақ байзар түзеп кенэ торһон. Арт һабақтарын укытасақбыз...* (З. Бишшева.) [*Садовский:*] *Теге карт боласы Қормоймо ни әле был? Куй, һөйләшеп шул йолқош менән. Тағы арт һабағын укытырһыз әле!* (Б. Бикбай.)

син.: күрмәгәнде күрһәтеу, кәрәген биреу, тетмәһен тетеу.

[*Иҫке мәктәп тормошонан қалған: үткән һабақты, қабатлағанда белмәһең, қаты әр, хатта сыбық та әләккән.]

артык бүрәнә башы. Эшкә, тормошка һ. б. қамасаулық итеп торған, кәрәкмәгән кешегә қарата әйтелә. [*Қормой Шатморатқа:*] *Ярай, мин китәйем инде. ... Артык бүрәнә башы булмайым, хуш хәзергә.* (Б. Бикбай.) *Арбала артык бер бүрәнә башы булыу сәбәпле, Хәбибулла ла, Сөнәғәт тә кисә һөйләгән һүззәргә қайтманьлар.* (Ж. Кейекбаев.)

артына(-ңа) көл кемдең, һөйл. Әргәнән китеуе хәйерле; кире әйләнәп килмәһен.

син.: алдынан арты [якшы, хәйерле].

артынан төшөү. Кысымға алыу. *Кышкы бурандар, язғы бысрак беззең ашлықтарың кәрәген бирзе, тик райком арттарынан төшкәс кенэ, ташыта башланьлар.* (Д. Исламов.)

арт яғы еүеш кемдең, һөйл. Ғәйебе бар. *Судья матур һүз һөйләргә бик оқта, ә үзенең арт яғы еүеш. Уның үз улын да кисә кулға алғандар.* (Х. Зарипов.)

ары бәрелеу, бире һуғылыу. Ауыр хәлдән сыға алмай ызалануы, қаңғырыу. *Бахыр Акназар ары бәрелә, бире һуғыла, бер нәмә лә сыжмай...* (Әкиәттән.) ... *Зәйтүнә лә, ни эшләргә белмәгәндәй, китергә әзерләнде, ләкин ул ары бәрелде, бире һуғылды, кейенә алмай аптырап бөттө.* (Ғ. Ибраһимов.) **Ары һуғылып, бире бәрелеу (һуғылыу):** *Мизхәт, ни эшләргә белмәй, ары һуғылып, бире бәрелеп, йөрөнә* («Сов. Башк.») **Ары һуғылып, бире һуғылып та акса табыр әмәл тапмағас, ул Зәйнәптең сулдыларын жыржып, илтте һарай һалыр аксаға.** (Р. Бикбаев.)

син.: аңкы-тиңке булыу, кайза барып бәрелгәнде белмәү.

арыслан йөрәк(ле). Журкыгузың ни икәнән белмәгән, бик жыйыу. *Аһ, Буранша, Буранша! Бөркөт күзлә, арыслан йөрәкле Буранша!..* (З. Бишева.) [*Ғафури Тужай тураһында*] **Арыслан йөрәкле кеше был тип уйланы.** (С. Жудаһ.) — *Хөрмәтле әфәнде, һине үз өймә сажырам. Һинең керек арыслан йөрәкле иргә урын түрзән...* (Я. Хамматов.)

син.: куш йөрәк(ле).

ант.: жуян йөрәк(ле).

ары торһон. Бер нәмәнән икенсәнән өстөнлогән һызык өстөнә алғанда әйтелә. *Татыу булһа катының, ары торһон алтының.* (Мәкәл.) *Каршы ярзағы һандуғастар әйтешенә урман кәжүгенә моңо жушылһа — теләһә һиндәй симфонияң ары торһон был мәлдә.* («Сов. Башк.»)

арыу булыу. 1. Бер аз һауыгыу, шәбәйеү. *Яңырак кына арыу булды әле ул, оҙаҡ ятжайны.* (Һөйл.)

2. Кешегә ауырлык килгәндә үсәп әйтеү. *«Бик арыу булған, хозай һужкан! — тине, — ошо хәл һиңә кәрәк күптән, — тине...»* (Ш.Бабич.)

син.: якшы булыу.

арыш боламығы һөйл. Үтә йомшак, бешмәгән кешегә карата әрләү һүзе. [*Йыһан Ғилмигә:*] *Йөрә инде кеше көлдөрөп арыш боламығы менән.* (Х. Ибраһимов.) *Ай боламык, арыш боламығы, һимә күрһәтә алаһың, ти һин? Быуының да катып өлгөрмәгән бала әтәс бит әле һин.* (И. Ғиззәтуллин.)

арыһы ни зә биреһе ни. Нимәнән ни айырмаһы бар (кешенә һимәгәләр өгөтләп күндерергә тырышканда әйтелә.). — *Куйсы инде, шулай тигән һүз буламы! Бер сәгәттең арыһы ни зә биреһе ни. Самауырым хәзер кайнай.* (Ғ. Дәүләтшина.)

асауай һалыу. Ярҙам һорап бик каты кысқырыу.

син.: яр һалыу, һөрән һалыу.

ас бет һөйл., яманл. Аслы-туғлы гына йәшәгән ярлы кеше.

ас күз(ле) һөйл., яманл. 1. Ашауҙан туя белмәгән кеше; аскак, аскернә. [*Камилә:*] — *Бына ас күз, гүмерзә туймастай кылангайның, туйзырған бит үзеңде сүпрәң.* (Ғ. Гүмәр.) *Баш өстөндә ни түбәң юк, Ас күззәр һиңә жарайзар.* (М. Кәрим.)

2. Үтө комһоз. *Кыскаһы, ер һатыла, назан, ләкин кырагай, хэйләкәр, ас күз түрәләрзе помещик алдай...* (Б. Бикбай.) ... Байзар, муллалар аяк астында уралып, байырға, улар рәтенә инергә көсәнен йөрөгән арык, комһоз, ас күзлә йәш бер егет булган. (З. Бишева.)

син.: ас мәйел.

ас карынлай (карынга). Тамак ас көйө. *Ас карынга дарыу әсер.*

ас тамагым, тыныс қолағым. Эшләп, ризык йүнләп мәшәкәт-ләнгә килмәгәндә үзен үзе тынысландырыу өсөн әйтелә. *Нимгә былайтып әрләнә-әрләнә йөрөйөм мин бында, ас тамагым, тыныс қолағым. Кайттым киттем. Бутта миңә булаһы малы бар Әхмәдизең? — тип уйланы [Ишмөхәмәт].* (Ж. Кейекбаев.)

асык ауыз. 1. Бик мәшәү, ебегән. *Егет өсөн егерме лә еткән, алтмыш та аз асык ауызга.* (Б. Бикбай.) — *Үземә үпкәләйем, асык ауыз булган өсөн шулай килеп сыжты ла инде.* (М. Тажи.) *Мартин Кулай ил гизеп тагы кайзарға асык ауыззарзы алдан йөрөйзәр, быныһы билдәһез.* («Сов. Башк.»)

син.: ауызына каштырган һары майзы ла йота алмай, йомшақ ауыз, мөмәй ауыз, төшөп калган.

2. Ауызында һүз ятмаган кеше. *Капыл бер көн гәйбәт һөрән һалды: — Асык ауыз булыу ярамай! Фаһ итергә кәрәк, арабызға босоп йөрөй икән ялағай!* (М. Кәрим.)

син.: иләк ауыз, урам ауыз.

асык-ярык. 1. Сер һаклай белмәгән, белгәнән һөйләп барган.

син.: бер катлы, күлдәге менән ике кат, шар за мар, әсендәге тышында.

2. Шаталак кыланышлы.

асылына кайтыу. 1. Киренән төбиги хәлгә килеү. *[Насир хәзрәт] Тарказыга кайтып китте. Үзенең һөйгән мәсетенә мулла булды. Үз һүзе менән әйткәндә, «асылына кайтты».* (И. Насыри.)

2. Вафат булыу, үлеү. *Шаһибәрәкте һораһағыз, асылына кайткан, өйзә юк.* (Халык йырынан.)

син. кар.: теге донъяга китеү.

асыуға тейеү кемдең. Асыуландырыу, кыззырыу. *Бер көндө каланан Имай бик асыулы кайтты. Уның асыуына тейерлек байтак сәбәптәр зә йыйлып киткәйне.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Аһыу — акыллы йырткыс. Әммә юкка-барға асыуына тейһәң, хөл ко бозолоп китә, дыуамаллана башлай.* (С. Кулибай.) *Паромсының һаман ыжламай ултырыуы асыуға тейзе.* (Ш. Янбаев.)

асыуы йотоу. Килгән асыуы тышқа сыгармау, кешегә һиз-зәрмөү. *Асыу йотоу — тау йотоу.* (Мәкәл.)

асыу итеү кемгә, нимгә. Асыу килеп, үс алырға теләп (бер эш кылыу). *Әшселәр асыу итеп эш ташлайзар за хужалары алдына үззәренең талаптарын куялар.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Асыу*

итмәнәм ашка. Асыу иттем үземдең әлеге назан башка. (К. Кинийәбулатова.)

асыу килеү кемгә, нимәгә, ни өсөн. Асыулануы. Сәмигулла Әхмәзизе әрләргә тотондо: — **Иә, миңә тик торған ерзән ат буры тип исем тажкан бит инде. Асыуың килерме, килмәсме?** (Ж. Кейекбаев.)

асыу кабарыу (кайнау, ташыу). Бик нык асыулануы. *Гәләрзең шул гүмерендә күрмәгәннен күрөп, байзың кейемдәрен кейеп, марш атлап йөрөөнә талагы ташып, асыуы кабарып нишләргә белмәй, кара көйөп йөрөнө [Кәмәр]... (Т. Йәнәби.) Эсенән асыуы кайнап, кара көйөп, Айбулат конторанан сыкты. (Н. Дәүләтшина.) Арысланды күрөү менән батыр шашты, күззәре уттай янып, асыуы ташты.* («Бабсақ менән Күсәк».) **Асыуың кабаргы:** [Уңғанбикә:] *Үзең бутагас, кайнай инде ул. Асыуымды бик кабартһаң, бел уны, картлас, ил алдында фашлап хур итәм. (М. Кәрим.) Банкеттан һуң заводта һүз күбәйзе. Управляющий йортонда булған мәжлес эшселәрзең асыуын кабартты.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: кан кайнау, кан кызыу, сикә кысылуы, талак ташыу, түбә сәсе әркелеү, харыу кайнау, асыу әскә һыймау.

асыуым да килмәһә. Кешегә йәки берәй нәмәгә йән көйгәндә кәмһетәберәк әйтелә. *Латиптың мине төйөргә ицәбе юк түгел ине. Ике кулын да шакарып тоттом да торзом. ... Уның сибек беләктәренең — асыуым да килмәһә — карга сукып алырлык та көс-ите юк.* (Ф. Ицәнголов.)

асыуын алыу кемдән, кемдең, нимәнән. Бер кешегә булған асыуың, үстәң коһорон сыгарыу. *Адвокат касқан... Крәстиәндәр уның асыуын приставтан алырга уйлагандар.* (Д. Юлтый.) *Бик эстәре көйә малайзарзың, шунлыктан улар асыузарын Тимерзән ала башланылар.* (Б. Бикбай.)

асыу әскә һыймау. Нык асыулануы, асыузан тыйыла алмай башлау. *Физик бөгөн күп һөйләмәй, әллә ул шөрләй инде? Тик Тамараның ғына асыуы эсенә һыймай.* (Ә. Бикчәнтәев.)

син. кар.: асыу кабарыу (кайнау, ташыу), әс кайышыу.

аҗка һыу инеү (кереү). Эш-хәл хөртәйеп китеү, насарайыу. *Колхоз етәксеһе буларак, алдан күрә белмәй, аҗтына һыу кермәйенсә кузгалмай [Сабир].* (Ф. Бүләков.)

астан киҗеү (кыркыу). Йәшереп кенә зыян эшләү. *Ибрай ошол астан киҗкән эштәре менән бер кемгә лә беләнмәй ошта хәрәкәт итеүсе дошман көйөнсә йәшәүен дауам итә.* (Ғ. Хөсәйенов.) *Астыртын кеше астан кырка.* (Мәжәл.) *Тузга язмаганды һөйләйем. Ундайзар үз ваҡытында тел дә күтәрмәй, ә астан киҗкәндәре өсөн тәрбә лә килтермәй.* (М. Кәрим.)

асыл кош аягынан әлөгә. Үзен әре тотқан кешегә ауыр хәлгә калғанда үсәп әйтелә. *Мираҗ менән күрешеп йөрөгән квартираһына алып килгәйне [Ғәйфулланы катын]. «Асыл кош аягынан әләкте түгелме», — тип уйлап алды Ғәйфулла.* (Р. Сабит).

астан кисеи (уйып) өстөн ямау. Файза эшлөгөн кеше булып, зыян итеү; астыртын этлек эшлөү. [Хэйбулла:] — Ниңә сәйнән-мәскә ти? Үзең астан кисеи өстән ямай торған политика алып баргас... (К. Мәргән.) Тузга язмагаңды һөйләйем. Ундайзар үз вақытында астан кискәндәре өсөн тәүбә лә килтермәй. (М. Кәрим.)

астан тешлөү. Гиззәрмәй генә этлек эшлөү.

астан ут йөрөтөү. Йөшерен дошманлык кылыу (һүз менән). Аллаяр ... уңайы килгәндә астан ут йөрөтә. «Хәзәрге заманда беззең өсөн мылтыктан, туптан көслөрәк корал был!» — ти. (Ф. Исәнголов.)

син.: үлән астынан ут ебәрәү (йүгертеү).

астын-өскә килтерәү. 1. нимәнәң. Нык болартыу, бутап бөтөү. Өйзәң астын-өскә килтерәү.

2. Пыр тузсырыу, кыйратып ташлау. [Садрислам:] — Тикшерербез. Шул кулактарзың астын-өскә килтермәй, һис тынмам. (Ф. Исәнголов.) Бай балаһы... атай тапқан малдар менән астын-өскә килтерә зур калаһын. (Д. Юлтый.) Асты-өскә килеү: Эй, заманалар, заманалар... Болара ла болара. Асты-өскә килеп бөттө бит инде. (З. Бишева.)

асыл һөйәк. Билдәле заттан сыккан, төскә-банка төзөк, һылыу кеше. «Был кем кәләше икән? Һай, һай, асыл һөйәк, һылыу катын», — тип һокланды [Жотлобай Гөлийөзөмгә]. (Һ. Дәүләтшина.) Кескәй тиен кәмһетмәгез, асыл һөйәк зур булмас. (Халык йырынан.)

ата балаһы. Кешенең затын-нәселен, үзен мактау һүзе. [Әскәп:] — Нисауа, ул да ата балаһы, кеше алдында кәм-хур иткәне юк, якшы тораһығыз. (Б. Бикбай.) — Һай, ата балаһы, уңан ирзең батыр улы... (И. Гиззәгуллин.)

аталарының малы уртақ әллә (уртақмы ни). Талашкан-һугышқан, ызғышқан кешеләргә қарата гәйепләп әйтелә. Аталарының малы уртақтыр. — ...Бер-береһе менән эт һымак талашалар за тартышалар был батшалар, әллә аталарының малы уртақ, асыуым да килмәһә... (Ж. Кейекбаев.)

атам заманы. Бик күп әлек, борон. Атам заманындағы иске китаптарза кайзан коммунистар тураһында язылһын инде. (Һ. Дәүләтшина.)

син.: Нух заманы, Мамай заманы, хан заманы, әллә қасан.

атам иркәһеме ни (иркәһендәй). Бик кәзерле кеше түгел әле (пазланып маташқан кешегә орошоу йөзөнән әйтелә). — Тор, мәлгүн. Атам иркәһеме ни һин миңә... (Т. Хэйбуллин.) [Жолтуб.:] Атам иркәләреме ни, ниңә шул тыклем кәзерләйһегез уларзы [әсирҙәрзе]? (Б. Бикбай.)

атаң башы. Әрләү, орошоу һүзе. — Бирегез, яңынан өләшәм, атағыззың баштары. (Һ. Дәүләтшина.) — Без килмәһәк, мәңге иотлар инең әле, атаң башы! — тизәр агалары Биктимергә. (Әкиәттән.)

ата улды, инә кыззы белмэй. Дөйөм тәртипһезлек, эзәпһезлек булғанда әйтелә. *Бына шулай ата улды, инә кыззы белмәгән мәл. Бер үк калала, губернала өс-дүрт власть хөкөм һөрә.* (Ф. Иҫәнғолов.)

атаһы-инәһе юк [һүзенәң, эшенәң...]. Рәт-сираты, мәғәнәһе юк. *Ул бәндәнәң хәбәрәнәң атаһы-инәһе юк, ауызына ни килгәнән белмәй.* (Һөйл.)

атаһын (атаһын-әсәһен) танытыу кемгә, кемдәң, һөйл. 1. Бик нык орошоу йәки тукмау. *Ярай әле ағай-әнәнәң йоманан сыҡқан ватытына тура килмәгәндәр, мин уларзың аталарын танытыр инем...* (Х. Ибраһимов.) — *Ошаксыны тапһам, атаһын танытыр инем, — тип эстән генә тыпырсынып бер аз батырайзы Камалетдин.* (Я. Хамматов.)

2. Ҡаты ҙа биреү, кыйратыу. — *Фашистка атаһын таныттык бит, ә, сержант!* («Ағизел»). *Койрокстарын һыртка һалды ераттарзың башлыктары. Атайыңды тиз танытыр, хәтәр икән башкорттары.* (Т. Йосопов.)

син.: кәрәген биреү.

ат башынан алыу. Ҡунакты хөрмәтләп, ололоклап җаршы алыу.

ат башындай [алтын, йозак...]. Нәмәнәң зурлығын арттырып күрһәткәндә әйтелә. *Әхмәзи тол ултырған кызына әллә ни ат башындай алтын хәтле мәһәр җуймаҫ ине әле.* (Ж. Кейекбаев.) *Ышанмай ғына җараһындар, унда колхоз председателенәң ат башындай җултамғаһы ла буласаҡ бит.* («Һәнәк»). *Клуб ишегендә ат башындай йозак эленеп тора.* («Сов. Башк.») **Ат башы тиклем (хәтле, зурлығы):** *Минәң алға ат башы зурлығы тип әйтерлек хәрәфтәр менән баҫылған җитәк китап килеп ятты.* (М. Кәрим.)

ат дағалағанда бака (тәлмәрийән) ботон кыстырған һөйл. Мөһим эш башкағанда кысылып маташкан кешегә җарата мыҫкыллап әйтелә. — *Ат дағалағанда тәлмәрийән ботон кыстырған, — тине Шәмсетдин. — Ана самауырыңды җара.* (Р. Низамов.)

ат күзәндәй (ат күзә тиклем). 1. Зур нәмәнә бөләкәй итеп күрһәткәндә әйтелә. *Ат күзәндәй сынаяк.*

2. Бөләкәй нәмәнә зур итеп күрһәткәндә әйтелә. *Ат күзәндәй күбек.*

ат(ка) менгәндәй (атланғандай) булыу. Зур шатлыҡ кисерәү, нык җыуаныу. *Мин, атка атланғандай шатланып, башта ул җағыз, кәләмгә һокланып бөтә алманым.* (Ғ. Ғүмәр.) *Ҡолак ишетмәгән, күз күрмәгән емештәрҙән ауыз иттерҙе был ағай. Без — еүеш танауҙар, атка менгәндәй булдык.* (М. Ғәли, Р. Сафин.) [Кәлимулла] *Ашказар буйындағы Этәс ауылында, бәтрак Сафиулла ғаиләһендә донъяға килгән. Атка менгәндәй булған атаһы.* («Сов. Башк.») **Атка атланған кеүек:** *Емештең язмаларын укырға күптән җызыҡһынып йөрөгән Хөрмәт,*

атка атланган кеүек шатланып... *Сабир янына китте.* (З. Бишева.)

син.: түбә (баш) күккә тейеү, ауыз колакка етеү.

ант.: балта һыуға төшкән кеүек булыу, кикерек төшөү, шөмтөр койолоу.

аткан ук һымак. Бик зур тизлек менән, бик шөп. *Ул арала кола тай, аткан ук һымак, майзанга килеп етте...* (Ж. Кейекбаев.)

ат колонлатып [йөрөү, һөйләү...]. *Озон-озакка һузып, озакладып (эш башкарыу, һөйләү һ. б.). Бигерәк тә күп лыгырлаусы Шакир булды: ул кыззарга безең төнгө сәйхәтте ат колонлатып һөйләй ине.* (Н. Изелбай.)

атлы барып, йәйәү кайтыу һөйл. Өмөт, ышаныс бушка сыкканда әйтелә.

атлы кеше төшөп карарлык, йәйәү кеше ятып карарлык. Бик матур кеше (*гәзәттә, катын кызга карата әйтелә*).

син.: карап (күрөп) туйғыһыз, һокланып туймаслык, бер калак һыуға халып йоторлок.

ант.: май яғып ташлаһаң, эт яламаһ; әйләнөп карағыһыз.

атлы казак кеүек һөйл., яманл. Һөмһөзләнөн, өскә менеп килгән кешегә карата әйтелә. *Һин нимә, атлы казактай атланып алғанһың.* (Д. Бүләков.)

ауға элгөү. Берәй кешенең корған хәйләнөнә, мәкеренә бирелеү.

син.: тозақка төшөү, жармакка кабыу.

ауыз асыу. 1.1. Һүз башлау, хәбәр һөйләү. *Факиһа был хакта кабат ауыз асманы, атаһының тағы кызып китеүенән куркты.* (Ж. Кейекбаев.) *Бер ауыз асканда, башкорт театрын һузырыу юлында эшләгән эшмәкәрзәр тураһында ла бер нисә һүз әйтеп үткә килә.* (И. Насыри.) *Азамат атаһын рәһнетергә бер келгә лә рөхсәт итмәй. Ауыз асып жына караһындар!* (Ә. Бикчәнтәев.) **Ауыз астырмау:** *Ахыры аптырап Ныязголға барзым. Ауызымды ла астырманы:* — «Акса кәрәкме, ни кәрәк?» — *тип тора.* (Н. Дәүләтшина.)

ант.: ауыз йомоу.

2. Һөмәйеү, буш тороп калыу. *Биктимер ... катынын үзе менән атка атландырып ала ла алтын йортка карай сабып та китә. Батша үзенең улы менән ауыз асып тороп кала.* (Әкиәтгән.) / *Игтибарһыз булып, кулындағын ыскындырыу. Ауыз асып йөрөү. Ауыз асып ултырыу: — Ауылда шундай һылыузар булганда, ауыз асып йөрөү һис тә килешле эш түгел.* (Ғ. Ибраһимов.)

3. Нык аптырау, гәжәпкә калыу. *Кыззар за, Емеш тә ауыззарын асып, аптырашып торзо ла калды.* (З. Бишева.)

ауыз асып [тыңлау]: *Кашаяк якта уларҙың был буталыштарына гәжәпһенөп, ауыз асып карап ултырған Ғәйшәгә ынтылды.* (Н. Дәүләтшина.)

П. дини. Ураза тотканда, ашар алдынан тоз (йәки башка ашамлык) кабыу. *Бөгөн ураза. Әле ауыз асырга ла вакыт тә бит.* (Т. Хәйбуллин.) *Ярар, кояш байыгас, ауыз асырмын инде.* (Б. Бикбай.)

ауыз барыу. Хәбәр һөйләргә, һүз әйтергә батырсылык итеү (хаяһыз һүз һөйләгән кешегә карата әйтелә). *Иң йыуаш һарыкты ла ашар йөрөгәс, башка һүзгә нисек барһын инде ауыз.* (М. Гафури.) [Гөлиөзөм:] — *И, оятһыз. Әллә мине еңгә тимәксә булаһыңмы? Ни ауызың барып шулай әйтерһең икән тиңдәшеңә.* (Н. Дәүләтшина.)

син.: тел барыу, тел әйләнәү.

ауыз бөшәү*. Яңылышлык эшләп, шуның кыйынлығын кисерәү. *Ауызы бөшә, [Луис] агаһының әйткәнән исенә төшөрөр, әммә һуң булыр.* (Ә. Бикчәнтәев.) ...*Йылдар үттә. Иәшлегебез һүрелә төшкән инде. Тормош утында күп кабат ауызыбыз бөшкән инде.* (Р. Бикбаев.) *Катыны ла бер ауызы бөшкәс, өрөп каба, бәләне үзә сакыртып килтермәй хәзер, килһә инде, уга каршы тора белә.* (Әкиәттән.) *Бер колхоз председателен үлтереп мактаган мәкәлә басып, редакторыбыздың күптән түгел генә ауызы бөшкәйнә.* (Н. Мусин.)

син.: һабак алыу.

[*Түбәндөгә мәкәлдән: ауызы бөшкән өрөп каба.]

ауызга алгыһыз. Бик тәмһез йәки әсә. [Бисәнәң] ... *ашы эт ауызына алгыһыз насар булганлыкка энәһенән ебенә саклы матурлап, баплап, тәмләп һөйләнеләр.* (Ғ. Дәүләтшин.)

ант.: ашар туйгыһыз (туймаслык), телеңдә йоторлок.

ауызга алыу. 1. Хәбәр итеп һөйләү (күберәк хуп күрәп етмәгән һүз хакында). *Ундай тузга язмаган һүззәрзә ауызыңа ла алма. Аш хакын һакларга кәрәк.* (Н. Дәүләтшина.) *Оло кешеләр гәжәп халык инде: бер һүззә ауызына алдылармы — шуны һөйләйзәр зә торалар.* (З. Ғәлимов.) *Өләсәһе, бер ауызына алгас, өзмәнә лә куйманы. Хәйзәрзә мәктәпкә барыузан башка сара калманы.* (Ф. Исәнголов.)

2. Кабыу, ашау. *Әсәйем ...әллә нишләп кенә шәкәрзән калды ла куйзы бит! Шунан бирле шәкәрзә ауызына ла алмай.* (Ғ. Дәүләтшин.)

ауызга инеп барыу (инерзәй булыу). Ярарга тырышып, ышанып, бик якынлап хәбәр һөйләү. *Яңы дуҫ тапкан бит ул [Нәркәс]. Шуның ауызына инеп бара.* (Ш. Биккол.) *Ирзәр, әбейзәр Юлдыбайга якын ғына ултырып, ауызына инерзәй булып һорашалар.* (Н. Дәүләтшина.) *Үзегез Айзарзы яманлап бөтөрә алмайһыгыз, ә берәр нәмә булһа, ауызына инерзә тораһыгыз.* (Н. Нәжми.)

ауызга йөзөк йәшерәү (кабыу). Бер һүз зә әйтмәү, һөйләшмәү. *Айбулаты тагы, ауызына йөзөк йәшереп, өндәшмәй-тындашмай сәй эстә лә, кайтып киттә.* (Н. Дәүләтшина.) [Сәгит йәштәрзә:] *Йырлагыз! Әллә ауызыгызга йөзөк каптыгызмы?*

(Х. Ибраһимов.) [Кәйнәһе Фатимаға:] — ...*Озаткан сакта кайһылай ошта тәтелдәй ине. Ауызына йөзөк йәшергәнме эллә хәзер.* (Ж. Кейекбаев.) *Ауызга йөзөк йәшергән (капкан) кәүек: Кунактар ауыззарына йөзөк капкан кәүек тынып калдылар.* (Ш. Шәһәр.) *Катыным менән кәйнәм, ауыззарына һыу уртлагандай, бик оҙак өндәшмәй, бер-береһенә текләшеп ултырзылар.* (Й. Солтанов.) *Ниңә ауызыңа һыу уртлап тораһың? Һинең өсөн кем сауҙалашырға тейеш?* (Й. Солтанов.) *Артка тәгәрәүегеҙҙе күреп, ауыззарына һыу уртлагандай тымып калған түрә йәнә мажтай башлар әле үзегеҙҙе.* («Сов. Бангк.»)

син.: ауызсы энә менән тегеү, ауызсы йомоу, ауызсы ябыу, ләм-мим тип әйтмәү, телде йотоу, телде тешләү, телде тыйыу, теште кысыу.

ант.: ауызы ябылмау, теле телгә теймәү (йокмау).

ауызга <кара> кан тулыу. Зур йәбер, мохтажлыктан йә башка нөмөнән ауыр хәлгә төшөү. *Ауызыңа кара кан тулганда ла, дошман алдында төкөрмә.* (Мәкәл.)

син.: ауыз тулы кан булыу.

ауызга каратыу кемде. 1. Һүз менән мауықтырып, кешенең игтибарын йәлеп итеү. *Новиковка бында майзан асылды. Ул бөтә һалдаттарҙы үзенең ауызына каратып алды.* (Д. Юлтый.) *Нәфисә компанияла шундай күңелле кеше ул: бөтәһен үзенең ауызына каратып ултыра.* (М. Хәйзәров.) *Урталарында әлегә Фәхри. Ул, бөтәһен дә үз ауызына каратып, кызып-кызып нимәлер һөйләй ине...* (Б. Бикбай.)

2. Үзеңә бойһоноулы итеү. *Бына һиңә яңы түрә. Бөтә халыкты ауызына каратып тора.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Ә хәзер күр, Варис үзе бөтә үсмерҙәрҙе ауызына караткан.* (Ф. Локманов.)

ауызга төшкән һары майы (төшкәнде) йота алмау һөйл. Еңел килеп ингән малды кулдан ысҡындырыу.

ауызга төшөү. Юктан, еңелдән генә кулға килеп инеу (байлык, мал-мөлкәт). *Ауызга төшкәнде ысҡындырыу. Ауызга төшә языу.* — [Управляющий:] — ... *Ауызыма төшкән байлыктан колак какканға үкенәм. Хәзер ни эшләргә? Иҫ-ақыл етмәй. Һемәйзем бит.* (Я. Хамматов.)

син.: кулға төшөү

ауызга һукмас(тар). Берәй хәбәрҙе башларға, үтенесте әйтергә базнат итеүҙе белдереп әйтелә. *Яусыға улем юк тизәр, ауызыма һукмас әле, үзеңә кәйнә булып та куйырмын.* (М. Тажи.) *Әйтһә ни, ауызыңа һукмас ине әле. Бәлки Сәмерхандың аңкылдауынан каскандыр.* (З. Ғазақбаева.)

ауызга һыу уртлау (кабыу). Өндәшмәс булыу, һөйләр ерзән һөйләмәс булыу. — *Йә, таҙ баш, мажтанма. Әрәмтамат, ярып-ярып сыгарып ебәрербез үзеңде, күп һөйләшәһен, — тип, тегене ауызына һыу уртларға мәжбүр иткәндәр.* (Әкиәтгән.) *Барса бағырҙы телгә алыусы булманы — кем күргән, уныһы ауызына һыу капкан, күпселеге күрмәгән.* (Р. Байбулатов.) *Бородинова ...*

Мырзабайға барыбер клуб Һалабыз, тип ең һызғанып йөрөгән. Ләкин һуңынан ул да ауызына һыу уртлаган. («Сов. Башк.»)

син.: ауызға йөзөк кабыу, ауыз йомоу.

ант.: теш тешкә теймәу, ауызы ябылмау.

ауыз за астырмау. Һүз әйтергә лә ирек бирмәу. Һуғышжа сакһын ут әле Тимерказык үзе лә колхозға трактор алыу хакһында уйлап-уйлап куйғайны. МТС якһын булғас, ана шул хезмәтләндерер тип, ауыз за астырманьлар. (Ғ. Ибраһимов.)

ауыздан өзөү. 1. Үзеңә етмәгән нәмәнә кеше менән уртақлашыу (ризыкжа карата; қылымы күберәк — п формаһында қулланыла). — ... Мин бер кемде лә ирекһезләмәнәм. Кем үзе үтенеп килә — қызғанып, ауызымдан өзөп биреп ебәрҙәм. (Ф. Исәнғолов.) Имән сәтләүегәнән бешерелгән әпәкте ауызыма ла килтерә алмайым. Һин шул вақыт, кәйнә-кайныңдан йәшереп, үз ауызыңдан өзөп, һәткә генә бешерелгән алабута буткаһы инде реп торзоң. (Я. Вәлиев.) [Рәшизә әбей] йомош менән килгән кешене һис буш итмәй, һораған нәмәнә ауызынан өзөп булһа ла биреп ебәрә торғайны. (К. Мәргән.)

2. Кемде лә булһа берәй нәмәнән мәхрүм итеү. Әләккән суртанды ыскындырҙы, ауыздан өззө, шайтан малай! (Һөйл.)

ауыздан төшмәү кемдең. Бер үк хәбәрзе өзмәй һөйләү (күберәк юклығы формаһында). — Власть башында большевиктар!.. Был һүзәр һалдаттарҙың ауызынан төшмәнә. (В. Исхаков.)

ауыздан ут сәсеү (сәсрәтеү). Бик үткер, сая булығы, сатнап тороу. Бәшәрзең ауызынан ут сәсрәп тормай, йомшақ. ... Ә Ғәлкәй балалары үлән астынан ут һалалар. (Б. Ишемғол.)

ауызды йыйып [һөйләү]. Һүз-хәбәрзә тотанаклығы күрһөтеү, ни һөйләгәнәңде белеп һөйләү.

ауызды сөйгә элеү һөйл. 1. Ашамау, бер нәмә қапмау, асқа қақланыу. Байзар қазан асқанда, ярлы ауызын сөйгә элһен. (Халық йырынан.) Маяк һыйырзаны йәшәй башта һыйырзарзан көлөп. Қалған малдар гүмер итә ауыздарын сөйгә элөп. (Т. Арслан.)

2. Бер хәбәр зә һөйләмәү, өндәшмәү. Донъяла эзәм булдырмаған эш буламы ни? Юкһа, улай ауызыңды сөйгә элгән керек, урам таһап йөрөһәң, гүмерзә эш таба алмаһың. (С. Ағиш.)

син. кар.: ауызға йөзөк йәшерәү.

ауызды <әнә менән> тегеү. Өндәшмәс, һөйләшмәс булығы. Ауызығызды энә менән тегеп килдегез мәллә? (Тәкмақтан.)

син. кар.: ауызға йөзөк йәшерәү.

ауыз итеү. Ашап, тәмләп қарау. — Мәле, қилән, һоғон әле. Үзең былтыр һауған бейәнәң итенән ауыз ит. (Һ. Дәүләтшина.) Мин дә қуян итен ауыз итеп қарайым (Ж. Кейекбаев.) — Эс әле, эс, йүкә балын ауыз ит, ауылдың һәтлә сәйен һағынған һыңдыр әле... («Сов. Башк.») Ауыл тирәһенән ат етерлек алыслықтағы бер генә түрә-қара ла, байғура ла, туй нигмәтенән ауыз итмәй қалманы. (Ф. Исәнғолов.)

ауыз йомоу. Өндөшмөс, һөйлөшмөс булуы. — ...*Ауыз йомоп, тешләнеп йөрүөбөз аркаһында ялангас тороп калдык.* (Т. Хэйбуллин.) *Китап һүзен ишеткәс, карттар ауыззарын йомдолар.* (Б. Бикбай.) Сер сисмәс өсөн, өндөшмәс булуы. *Эрәмшәрәм ителгән иген хакында ауыз йомдо* [Сынбулатов]. (М. Тажи.)

син.: ауызға йөзөк йөшөрөү.

ауыз йырыу һөйл., яманл. Бушалагайымға көлөү. *Ауыз йырып көлөү. — Ын дә тагы, наборщицигым, ауызың йырма, колагың ас йәнем эсеп йырлауыма.* (Ш. Бабич.) *Итәктәрен киң йәйелдереп кейгән [Төхфәт байзар] ... ауыззарын йырып көлөләр.* (Т. Хэйбуллин.) *Ләлә менән Наза был юлы ауыз йырма-ны.* («Банк. пионеры»)

ауыз йәйеү һөйл., яманл. Бик иркенләп хәбәр һөйләү. *Ауыз йәйеп һөйләү. — Уның шулай ауыз йәйеп мактанып ултырыуын тыңларға сабырлыгы етмәне Гафарзың.* (Н. Мусин.)

ауыз күтәрәп [хәбәр һөйләү, йырлау] яманл. Оялып-тартынып тормай, өзәп һакламай (*һүз һөйләү, йырлау*). *Урамдан егет-улак узыр хәл юк, күзең-кашың ялмаңлап, ауыз күтәрәп һүз куша башлайһың.* (Т. Хэйбуллин.) — *Быларының ауыз күтәрәп йырлашып ултырырға дәрәжәләре кушмайзыр — тип, үзенсә иңәпләне Зөһрә апай...* (Ш. Янбаев.) *Йәштәрзең төнөн... урамда ауыз күтәрәп йырлап йөрүзәре бөттө.* («Сов. Башк.») [Бос-тан:] *Атак... Бына нишаналар! ... Ауыз күтәрәп бузлап ултыралар.* (Б. Бикбай.)

ауыз колакка етеү шаяр. Зур шатлык кисерөү, кыуанып йылмайыу. ...*Капканан Мазһар үзе күренде. Ауызы колагына еткән.* (Ф. Иңсәнғолов.) *Кис менән өстәлдә йыйыштырып алгас, кунак сумаҙанынан бер колода кәрт алды. Шуны күрөү менән, 'Кызылтештең ауызы колагына етте.* (Ө. Бикчәнтәев.) *Мактау һүзе ишетерә рәхәт инде — малайзарзың ауызы етте колагына...* (М. Кәримов.) *Мин дә йыймағанмын иренемде. Ауызым еткән колакка.* (Т. Йосопов.)

син.: ат(ка) менгәндәй булуы.

ауыз менән себен тотоу. Ян-якка иғтибарһыз карануы, асык ауызланыу.

ауыз тултырып [һөйләү]. 1. яманл. Иркенләп, зур көнәғәтлек менән (*хәбәр һөйләү*). *Мин, карт алийот, ауыз тултырып һине урам буйына мактап йөрөгән булам тагы.* (Б. Бикбай.) *Былай караганда, беззә оркестр төзөлүзә әллә һиндәй оло вакиға итеп, ауыз тултырып һөйләп тороузың да кәрәге юк-юғын.* (Ф. Гүмәр.) *Исламғолов, трибунаға сығып, үзенең кылымштары тураһында ауыз тултырып, ай-һай, һөйләмәс.* («Сов. Башк.»)

2. Һүззе, уйзы оло итеп (*әйтеп бирөү*). *Әйе, беззәң эзәбиәтебөз СССР халыктары эзәбиәте араһында тамам өлгөргән, зур эзәбиәт, тип ауыз тултырып әйтә алабыз.* (Н. Нәжми.) *Якшығол*

бит башкорт хакында тәү башлап ауыз тултырыл һүз айткән кеше... (Ә. Вахитов.)

ауыз тулы кан булыу. Бик ауыр хәлгә төшөү. *Ауызың тулы кан булһа ла, дошман алдында төкөрмә.* (Мәкәл.)

син.: ауызға <кара> кан тулыу.

ауыз һыуы короу кемдең. Берәй нәмәгә һокланып, ымһыныу менән һөйләү (*гәйепләберәк әйтелә*). [*Ғарифтың*]... **ауыз һыуы короу һөйләй торған калаһы ошо икән!** (М. Ғафури.) [*Кайным*] *Моратша байзың фәләнсә баш йылкыһы, төгәнсә баш һыйыры, тип, ауыз һыуы корой.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Күрше-күлән ауыз һыуы короу: «Себерзә ат арзан икән...», — тип һөйләй.* (Б. Бикбай.) — *Һезгә шул инде, малай тип ауыз һыуығыз корой.* (Т. Килмөхәмәтов.) **Ауыз һыуын коротоу:** *Шағәли һинең керек күзләләрзең дә ауыз һыуын короторлок әле.* (С. Кудаш.) *Душ иш бик күбәйеп китте, ти, бының, барыһы ла ауыз һыузарын коротоп мактайзар.* (Әкиәттән.)

ауыз һыуын койоу. Ашарға ымһыныу.

ауызы бер бешерем. 1. Ауызы бик зур [кеше]. 2. Үсегеп, иренен турһайтып торған кешегә қарата мыскыл менән әйтелә.

ауызы көрәк менән тишкән <кеүек> кемдең, һөйл., яманл. Һүз йөрөткән, гәйбәтсел. — *Кем һөйләп сызарған һуң ул хәбәрзе? — Кем булһын, Әхмәзизең бисәһе инде. Уның әбейенең ауызы көрәк менән тишкән күк бит.* (Ж. Кейекбаев.) ... *Ауылда бар бит әле ауызын көрәк менән төртөп тишкән кешеләр...* (Б. Бикбай.) — *Ауыз тигәнәң көрәк менән тишкән керек инде... .. Кайзан белеп язғандар...* (Ш. Насыров.)

син.: урам ауыз.

ауызы ла кыйшаймай кемдең, әрл. Оялып, тартынып тормай [*тура ярып һөйләү*]. *Муллаларға каршы ойошма, ти бит. Ауызы ла кыйшаймай, күзен дә йоммай, иблис.* («Сов. Башк.»)

ауызы менән кош тота. Бик өлгөр, етез, бар яктан да килгән [кеше]. *Ауызың менән кош тоткан ир инең, ниндәй көнгә жалдың һин, Юлай?* (Б. Бикбай.) *Апаһының йәшлеге хакында Хәнифә ишетеп кенә белә. Кулында ут уйнатқан, ауызы менән кош тоткан, тизәр халыкта ундайзар тураһында.* (М. Садикова.) [*Искупа:*] — *Әй, байғош! Ауызың менән кош тоторзай ир инең бит. Ана, ана, кайзарза ятып кала һөйәктәрәң.* (Ә. Хәким.)

син.: кулында һандуғас һайрата, кулында ут уйната.

ант.: бешмәгән бәрәңге, тыумаҫ борон қартайған.

ауызына каптырған һары майзы ла йота алмай һөйл., әрл. Бик мөшәү, кулына төшкәнде лә ыскындыра торған. *Йомағол күрме генә уйламаһын, Сәмигулланың был жыланьшыын аңлай алманы. «Ауызына төшкән һары майзы ла йота белмәй бит, ахмак!» — тип һүкте уны әсенән генә.* (Ғ. Байбурин.)

син. кар.: асығк ауыз 1.

ауызына каран каран короо кемдең. Берәй кешенең һүзенән сығып эш итә алмау. — ... *Безгә үстең. Жунаклар итәгәң булмагандай, шул Фәрхиә ауызына каран тораһың. Бынағайыш, — тип үпкәләп алды Илбай карсығы.* (Х. Ғиләжев.) *Иәш, тип тормай ажнаклар, уның [Азнағолдоң] ауызына карай. Карамасҗар ине, — батырзың тирә-якты усында йомарлап тоткан атаһы бар.* (Ә. Хәким.)

ауызынан кара кан(ын) ағызыу кемдең. Бик каты тукмау. *Ауызынан кара канын ағызғанса тукмау. — [Халык:] Ауызынан кара кан ағызырға кәрәк Баймөхәмәт малайының. Әйе, айтмәһә, тукмап айттерегә кәрәк.* (И. Насыри.)

ауызынан сыкканды эт ашамас кемдең, һөйл. Әзәпһез хәбәр һөйләгән, эшәке һүзле. *Ул [бригадир] һуғыш сукмары, уның ауызынан сыкканды эт ашамас.* (Ә. Бикчәнтәев.) *Ауызынан сыкканды эт тә ашамас бит. Ғүмергә ишеткәнем юк ине шундай әзәпһезлектә.* (Я. Вәлиев.)

ауызынан һүзен таргып алып булмай кемдең. Өндәшеп, һөйләшеп бармай торған, тешеккән (*кеше*).

ауызынан һүзе сыкмай. Һөйләшеп бармай торған, өндәшмәс (*кеше*). — *Айнык сакта ауызынан һүзе сыкмай, бында килеп, кыстыбый булып ултырган була.* (Р. Ғарипов.)

ауызынан (ауызында) эсә һөтө кипмәгән кемдең, әрл. Үсеп етмәгән, балиғ булып өлгөрмәгән (*әзәпһез кыланган йәшерәк кешегә карата әйтелә*). [Барый:] *Кешенең шул тиклем оятһыз булыуына исең китер, ауызынан эсә һөтө кипмәгән, ә кешегә акыл өйрәтеп маташа.* («Сов. Башк.») — *Һай! Әле һинең ауызыңда эсә һөтө кибеп етмәгән, шуға карамасҗан, һүзгә кушылып һөйләнгән булаһың...* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: ауызының һарыһы кипмәгән.

ауызын асһа үпкәһе күренә кемдең. Үтә ярлы. *Бик ярлыландылар, ауыззарын асһа, үпкәләре күренеп тора.* (Д. Юлтый.) [Әүхәт:] *Һимәһен һөйләп торорға уның?! Бына, башта алама кәпәс тә, ботта йыртык ыштан, ауызымды асһам — үпкәм күренеп тора.* (Н. Мусин.) *Ә бит уларзың барыһы ла, безгә керек үк, иҗ киткес ярлы, ауыззарын асһалар, үпкәләре күренеп торған ярлы кешеләр.* («Сов. Башк.»)

син.: һыйыр мөгөзөнә элерлек нәмәһе юк.

ауызына сәйнәп каптырыу кемдең. Бик ентекләп, вак-төйгөнә тиклем аңлатыу.

ауызына һуғып булмай кемдең. Һүз, хәбәрзән тыйып булмай. *Алдашаһың, ыштыраһың, тип көлөрзәр. Көһләләр, көлөрзәр, ауыззарына һуғып булмай бит инде.* (И. Абдуллин.)

ауызына һуғыу кемдең, тупаҗ. Һүззән, хәбәрзән тыйып тукта-тыу, өндәшмәскә мәжбүр итеү.

син.: ауызын ябыу (каплау, тығыу).

ант.: ауызын астырыу, телен сисеү.

ауызына шайтан төкөргөн кемдең. Һәр һүзгә яуап таба алған, телләшеүгә бик оҫта кешегә карата әйтелә. — *Бына, исмаһам, үзбөзөң Айбулат, күрһәттеме үзен, егетең! Хатта Ныязголдо калтыратты. — Дөрөс, ауызына шайтан төкөргәнме ни.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Ахыр сиктә уны: — Ауызыңа шайтан төкөргән нәмә икәнһең, — тип эштән кыузылар.* (В. Исхаков.)

ауызы ни әйткәнде жолагы ишетмәй кемдең. Уйламай һөйләй.

ауызының һарыһы кипмәгән кемдең, әрл. Үсеп етмәгән, балиг булмаган (*гәзһәз кылыҡлы йәш кешене орошканда әйтелә*). Сәлмән мулла элеп алды: — *Тик тор, бәдбәхет, ауызыңдың һарыһы ла кипмәгән малай!* («Сов. Башк.»)

син.: ауызынан (ауызында) өсә һөтө кипмәгән.

ауызын ябыу (каплау, тыгыу, томалау, тегеү) кемдең, тупас. Һүзән туктарга мәжбүр итеү, өндәштермәү. *Кемдер нәфрәтләһеп һизер һөйләмәксе ине лә Иәмги уның ауызын япты...* (Х. Гиләжев.) — *Мәсәлә бик матур һәм гәзәл хәл ителде, — тип тегеләрҙең ауызын япты [вәкил].* («Сов. Башк.») *Афзал ошоларҙы әйтте һалды, Ғимадийҙың ауызын капланы.* (С. Кудаш.) — *Һөйләһен! Мизалдар тағып кайтқан кешенең дә ауызың тыжмаксы булаһығызмы хәзәр?* (Я. Хамматов.) *Мәңге шулай гүмер кисерзеләр, ... Акыллыға ағыу эсерзеләр, йырсыларҙың ауызын тектеләр.* (Р. Ғамзатов.)

син.: ауызына һуғыу.

ант.: ауызын астырыу, телен сисеү.

ауызын кыу сыбык менән һөрткән. Ғел «Юк» тип кенә торған үтә һаран, һыкмыр кеше.

ауызыңа <бер> тамсы һыу һалмаҫ(тар). Изгелекһез, каты бәгерле кеше һақында әйтелә. *Фәжирлеккә дусар булһа гәзиз башың, Дуҫтарыңа булмаһа биргән ашың, Ауырыһаң да яныңа һис бармаҫтар, Ауызыңа бер тамсы һыу һалмаҫтар.* (Д. Юлтый.)

ауызыңа <бал да> май. Якшы хәбәр һөйләгәндә, «шул ысынға сыҡһын!» тигәндә белдереп әйтелә. — *Һиңә? Әллә яусы булырға теләйһеңме, езнә? — Уға тигәндә ике канат бер койрок инде мин! — Ауызыңа май, езнә.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: әйткәнәң килһен.

ант.: ауызыңдан ел алһын.

ауызыңдан ел алһын. Насар хәбәр һөйләгәндә, «шул юкка сыҡһын, булып куймаһын!» тигән теләкте белдереп әйтелә. *Үткәнәңдә өзөлөп мактауыңды ауызыңдан елдәр алһындар.* (Ғ. Хәйри.) *Кит, юкты һөйләмә, хәсрәт, ауызыңдан ел алһын!* (Н. Изелбай.) — *Ис китерлек нәмә һөйләйһең, — тине Борис-Кипарис, аптырап. — Ауызыңдан ел алһын, уйлап әйтәһеңме, әллә уйламаймы?* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: телеңә тилсә сыҡһын.

ант.: ауызыңа бал да май, әйткәнәң килһен.

ауызындан тартып алыр *һөйл*. Өзөп-йолкоп ала торган, өзгөс, өрһөз (*кеше*).

ауыз эсендө (ауызза) бутка бешереү. Һүззе асык кына һөйләмәү, бығырлау. [*Хэйрүш Ғәлимйәнғә:*] *Нимә һин унда ауыз эсендә бутка бешереп ултыраһың? Тәмәке бир, тизәр һиңә.* (Х. Ибраһимов.) [*Шахһияз Ғәләмдирғә:*] — *Ауыз эсендә бутка бешермә! Нимә тигәндрә?* (Ә. Мирзаһитов.) — *Һин нимә унда, [Федор] ауызыңда бутка бешерәһең?* (В. Исхаков.)

ауыр аяклы I. Буйында булған, йөклө, ауырлы. [*Айбулат Ғөйлөзөмдөң*] ... *ауыр аяклы булыузан аз ғына эскә һурылып уйжылланған сикәләренә карап һокланды.* (Ғ. Дәүләтшина.)

II. Юллыкһыз кеше. *Аяғы ауыр* уның, *осрап куймаһын*. *Ауыр аяклы карсык*.

ауыр(ға) алыу. Бер-берәүзең һүзенә, кылығына үпкәләү. [*Килене ятыр алдынан:*] — *Кәйнәм, — тине, — ауырға алма, йәшең алтмышта етеп бара. Йәшәгән тиклем йәшәй алмаһың.* (С. Ағиш.) [*Һиғмәт:*] — *Ауырға алма. Көсләп асқан күззең нуры юк, — тине.* (К. Аралбаев.)

ауырға калыу. Йөклө булыу, йөккә калыу. *Өйләнешә һалғас та, кәләше ауырға калмағанға ул [Ғәфүр] ғәйепле түгел дә.* (Д. Бүләков.)

син.: балаға узыу.

ауырға <тура> килер. Кыйын булыу. *Ауыл больницаһында бындай катмарлы операция яһау үтә ауырға тура килде.* (З. Әхмәтов.) *Көз көндәре шәкәр сөгәлдөрө ташығанда бигерәк тә ауырға тура килә.* («Сов. Башк.») *Ғибатка укыуы ауырға тура килде: атаһы ярлы ине, ярзам итә алманы.* (Ж. Кейекбаев.)

ауыртқан ер. Күңелһез тойғолар, ауыр истәлектәр менән бәйләнгән хәл-вакиға һ. б. *Парторг һүз башланы:* — *Мин бер хәбәр, Ғөлгөл, ишеттем. ... Ә Ғөлгөлдөң иң ауыртқан ере, иң әрнеткән ере шул ине.* (Р. Ниғмәти.) *Фэйрүзә егеттең иң ауыртқан еренә төрттөрзө. Фәһим былай за, мин ултыраһы трактор бит был, тип сәмләнә ине.* (Ә. Гәрәев.)

ауыртқан ергә тейеү. Күңелгә ауыр булған, әсендергес нәмәләрге кузғату. *Сәмигулланың һүззәре... Әхмәзиҙең ауыртқан еренә тейзе.* (Ж. Кейекбаев.) *Каһымбай Буранбайзың ауыртқан еренә тейзе. Иөрәгенә сәнсеп-сәнсеп алды.* (И. Ғиззәтуллин.)

син.: ауыртқан ерзән тотоу.

ауыртқан ерзән тотоу. Күңелгә ауыр булырлык, әсендерерлек итеү. *Һыязғолдо ауыртқан еренән тотоп кысқырттым әле!* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: ауыртқан ергә тейеү.

ауыртмаған якка ятыу. Берәй эш-хәлдә кылғанда хәүефһезерәк якты карау, уңайлырак юлды һайлау. *Өйрәтәүзән узғанһың инде, акыл белмәгән бала түгелһең хәзер. Ауыртмаған яғыңа ят. Һуңынан үпкәләргә тура килмәһен.* (А. Игебаев.)

ауыртмас (ауыртмаған) башка тимер таяк. Көтмөгөндө килеп сыткан бөлөгө, мәшәкәткә ризаһызлык белдергөндө әйтелә. *Тимер булманы, ауыртмаған башка тимер таяк булды был Хәсби малайы! Атаһы шундай кеше ине уның.* (Б. Бикбай.)

<ауыр> тупрағы еңел булһын кемдең. Вафат булған кешегә карата әйтелгән теләк. — *Ауыр тупрағы еңел булһын. Бик интекте, — тине донъя куйыусыны кызганыусылар, күкрәктәрән тотоп.* (Р. Ғабдрахманов.) *Ауыр тупрағың еңел булһын инде атай! Вақытһың киттең һин, йәшләй киттең.* (В. Исхаков.) *Нажияның моңо өзөлмәһен өсөн гүмерен биргән Һибәтулла ағайзың тупрағы еңел булһын.* («Сов. Башк.»)

син.: йәне йәннәттә булһын.

ахмалға төшөү. Арып, хәлдән тайыу. *Төш ауганда ахмалға төшөп кайттылар Байык менән бисәһе.* (Б. Асылғужа.)

ашаған табакка төкөрөү. Яҡшылык эшләгән кешегә яманлык кылыу. *Хатта үзенең аҗылы, динде, халык ижадын нормаль тойоуы булған кеше лә ашаған табағына төкөргән.* (Р. Ғарипов.)

ашап туйғыһыз (гуймаслыҡ). Бик тәмле (*аш-һыу*). *Төрлө нәмә һалынған урынашы буткаһы ашап туйғыһыз тәмле була.* (Ф. Исәнғолов.) *Кинйә улының кәләше бешергән икмәк ашап туйғыһыз булып уңған.* (Әкиәттән.)

син.: телеңде йоторлок.

ант.: ауызға алғыһыз, эт ашағыһыз.

ашарға һорамай. Берәй нәмәнең кәрәк булырын, ташларға ярамағанлығын белдергөндө әйтелә. ...*Өй ултыра бит, ултырһын, ашарға һорамай бит.* (Ж. Кейекбаев.) — *Олатай, был иске бизрә колагы ниңә кәрәк ул? — ти [Зөфәр]. Карттың яуабы бер: — Ята бирһен, ашарға һорамай бит!* (Ә. Харис.)

ашарзай булып (жарау). Каты асыу менән, нәфрәтләнеп. *Мин басып торам. Шунан улар мине ашарзай булып, кысымға алдылар.* (Һ. Дәүләтшина.) *Был ике студенттың бер-береһен ашарзай булып асыулы жарашып алыуҙарын ... без аңлай алмайбыз.* (К. Мәргән.)

аша һуктырыу. Алдап, арттырып һөйләү. [*Котлояр дауам итә:*] — *Ысын, ысын, нишләп аша һуктырайым. Әйтәм бит, халык тәгәрәп ятып көлә.* (Һ. Дәүләтшина.)

аш кайтарыу. 1. Кунакта булғандан һуң, кайтарып үзән сақырыу.

2. *иҫк.* Аштан һуң доға кылыу.

ашка таракан төшөү һөйл. Ашарға ултырғас кына, теләмәгән кеше килеп ингөндө әйтелә. *Ай әттәгенәһе, ашка таракан төштө инде, теге Хәббиямал килә.* (Һөйл.)

аш менәү (көсөү) һөйл. Төрлө ашамлык ашағы килеү, аш теләү.

аш өстө. *Һүззөң дөрөслөгөн раслаганда ант рәүешендә әйтелә. [Зәйнизе] шунда утк башкалар элеп алды. — Кит эле, әй! — Әйе, аш өстө! — Ысынмы? — Ысын.* (Д. Бүләков.)

ашығың алсылыр*. Эшөндә, тормошонда гел уңып торган кешегә карата һокланып әйтелә.

[* **Алсы** — балалар уйынында ашыктың отошло ятышы].

ашын ашаған, йәшен йәшәгән. Оло йәштәгә кешегә карата ихтирамһызлык күрһәткәндә әйтелә. *Замананың шәплегенә исең китер. Берәүзең ашын ашаған, йәшен йәшәгән, картайып бөткән атаһы үлә тип, тот та жайтар за ебәр.* (Н. Кәрип.) *Нимә әйтерен Сания ла, хәтерен калдырган бүтәндәр зә белә алманы. Ошо серен ул ашын ашап, йәшен йәшәп бөткәс, үзә менән әхирәткә алып китте.* (М. Кәрим.)

ашын биреп, кашын биреп тороу. Ихласлап хормәт күрһәтеү. *Беззең килен, барһаң, ашын биреп, кашын биреп кенә тора.* (Һөйл.)

аягына бызау басқан кемдең. Низең ни икәннен якшы белә, эш итергә өйрәнгән. *Хәзер Шәйхетдин агагыззың аягына бызау басқан инде, нисегерәк эш итергә белә.* («Сов. Башк.»)

аягын йыууы нимәнәң, һөйл. Берәй вакиганы йәки яңы алған нәмәнә эске менән билдәләү. — *Яңы йылдың аягын йыууы безгә лә мотлактыр, — тип өстәнәем мин.* (Й. Солтанов.)

аягын кысқартыу кемдең. Килмәслек итеү, килеп йөрөүзән тыйыу. — *Ишетһен қолазғың! — тине Бойков [Игоргә]. — Әгәр был тирлә тағы сыуалып йөрөйһө булһаң, аяктарыңды кысқартырбыз.* (Ғ. Ибраһимов.)

аяз көндө сыра (ут) яндырып эзләһең дә таба алмаһың. Кешенәң йәки берәй нәмәнәң таба алмаһык булып югалуы тураһында. *Ул таузар араһынан мине кыркмаһа кырк урядник килеп, аяз көндө сыра яндырып эзләһәләр зә, таба алмаясактар.* (Ж. Кейекбаев.)

аяз көндө йәшен һуккандай булуу. Көтмәгәндә килеп сыккан хәл-вакиганың көслә тәһсире хақында әйтелә. *Самат та бер йылга хөкөм ителгәс, малайзы аяз көндө йәшен һуккандай булды: «Токтомалга!» — тип бышылданы Азамат.* (Ә. Бикчәнтәев.) **Аяз көндө йәшен һуккан кеүек:** *Аяз көндө йәшен һуккан кеүек, бер көн мужиктар, кулдарына һәнәк, салғы, балталар тотоп, баярзың йортон басқандар.* (Т. Тажи.)

аяк астына һалыу нимәнә. Низе лә булһа һанға алмау, исеңләшмәү. *Бәтә ауылды тотоп торған егеттең һүзән ни эшләп аяк астына һалаһың?* (Ғ. Дәүләтшин.)

аяк астына һалып тапау. Һанға һукмай, юкка сығарыу, юк итеү. *Ул [Иәнтимер] шул уңай менән төрлө яклап изергә, минең минлегемде аяк астына һалып тапарга тырышасак.* (С. Агиш.) *Ә Ирзегет?.. Тфү!.. Бәтә ышанысты, бәтә хөрмәт, ихтирамды аяк астына һалып тапаны.* (З. Бишева.)

аяк астында. 1. Якындагына, эргәлә. *Яза — баш осонда, каза — аяк астында.* (Мәкәл.) **Аяк астындагы кеүек:** *Тау башынан бөтә тирә-як аяк астындагы кеүек кенә күренә.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: кул осонда.

ант.: ете диңгез аръягында, йөһәннәм тишегендә, Кафтау артында.

2. Буйһонган, изелгән хәлдә.

Башкортостан интервенттарзың һәм аскәрдецтарзың аяк астында сагы ине. (Ә. Харисов.) *Ғәскәр башы гәзәл булһа, дошман аяк астында.* (Мәкәл.)

син.: кул астында.

аяк астында ятмай. Күп, кәзерһез түгел. *Бындай оҫталар аяк астында ятмай. Ватык тырмаларзы йүнәтергә берәүзәң дә кулы кысып тормай.* («Сов. Башк.»)

<аяк> атлаган һайын. Бик йыш, әлдән-әле. *Бында атлаган һайын магазин.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: азым һайын.

аяк атларға (басырға) бирмәү кемгә. Кешенең иркенә һис юл куймау, үз теләген менән эшләргә тынгы бирмәү. *Бер зә шуға барғым килмәгәйне, аяк атларға бирмәй аусылатты бит.* (Н. Дәүләтшина.)

аяк басмау. Бөтөнләй бармау, йөрөмәү. *Бынан кабат һезгә аяк та басмам.* (Һөйл.) *Сәгәт һигез ярымдарза гүмерендә мәктәпкә аяк басмаган ... ауыл муллаһы менән Эткол килеп инделәр.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Донъя имен булһын, Басыузарға Афәт кенә аяк басмаһын, тим.* (Т. Йосопов.)

син.: ишегенең кайһы ятка асылғанын да белмәү.

аяк басыр урын юк (баскыһыз). Кеше йәки берәй нәмә бик күп булған тығыз урын, ер һ. б. тураһында. *Йомшак автобуста аяк басыр урын калмаған.* (Ғ. Рамазанов.) *Яурынға саңғылар һалып, үзәнгә төшөп киләм. Аяк басырлык урын юк, сәскәләр тотоп киләм.* (Б. Рафиков.)

син.: энә төртөр урын юк.

аяк басыу кайза, нимәгә. 1. Берәй урынға барыу, инеү. *Фәриҙә еңгә ... клубка аяк басканы юк, эшкә лә сыкканы юк...* (Җ. Ибәтуллин.) *Үгәй эсә өйгә аяк басыуы булған, теге кыззы йәберләргә керешәүе булған.* (Әкиәттән.) *Якшынан касма, яманға аяк басма.* (Мәкәл.)

2. Эш, тормош башлау. *Айзар, ... йылдар буйы эшсәндәр бәхетә өсөн көрәшкә аяк бастым.* (Б. Ишемгол.) *Бөйөк Тукайзың ижадка яңы аяк басқан Бабичка яһаған йогонтоһон тышкы, формаль һыҙаттарға ғына кайтарып калдырырға ярамай.* (Б. Бикбаев.)

3. Билдәле бер йәшкә етеү. ... *Дүртенсе тиҫтәгә аяк басқан Флүрә Еникеевнаны тап бына шулай алтын куллы ветеран*

тип ололайзар. («Сов. Башк.») *Үзегез беләһегез, мин йәш түгел, етмешкә аяк баҫкан инде.* (Н. Дәүләтшина.)

аяк (табан) ергә теймәү. Ҡыуаныстан ҡайҙалыр бик шәп атлап барыу, шатланып елеү. *Мөмкин тиклем кейенгән булдым да. Аяк ергә теймәй, малай.* (Т. Йәнәби.) *Мин урамға сытнам, табандарым ергә теймәй. Осорҙай булып барам.* (М. Ҡәрим.) *Ромашканың аяғы ергә теймәне, тәүҙә килбәтһез күренгән кәүҙәһе үзенең йылғырлығы, еңеллеге менән хайран ҡалдырҙы.* (Ш. Янбаев.) *«Волга» туктау менән, ихатаға йәше-карты дәррәү йыйыла. Әсә аяктары ергә теймәй — канатланған һымаҡ тойола.* (Ғ. Рамазанов.)

аякка баҫтырыу. 1. *кемде.* Үз аяғы менән йөрөрлөк хәлгә кил-терев, хәл-көс бирев. *Аллаға шөкөр, ер-һыуыбыҙҙың шифалы һауаһы, килендең ихлас тәрбиәһе аякка баҫтырҙы үҙеңде.* (З. Бишшева.)

ант.: аяктан йығыу 1.

2. *кемде.* Үстөрөп, үз аллы тормошка сығарыу. ... *Дүрт-биш баланы аякка баҫтырып, бөгөнгөһө көндө алтынсыһы тыуа, тип көтә [әсә]... (С. Кулибай.)*

3. *кемде.* Ығы-зығы тыузырып, урындан кузғатыу. *Был хәл бәтә колхоз етәкселәрен аякка баҫтыра.* («Сов. Башк.») *Безҙең Ҡарпат яғына үтөүбөз немецтарҙы шунда ук аякка баҫтырҙы.* («Сов. Банк.»)

4. *нимәне.* Хужалыктағы емереклектә тоҙөтөү, күтөрөү. *Халыҡ хужалығын аякка баҫтырыу. — Ул [Борис] икенсе көндө үк заводты аякка баҫтырыу эшенә сытты.* (Ә. Вәли.)

аякка баҫыу (ҡалкыу). 1. *кем.* Һауығып, хәл йыйыу. *Фатима, инде аякка баҫкан булһа ла, суджа килә алманы.* (Б. Бикбай.) *Һөйәк менән тирегә ҡалған Емеш аякка баҫты. Уның һауығып, тиңдәштәре араһына сығыуына иң ҡыуанған кеше Шәүрә булды.* (З. Бишшева.)

ант.: аяктан йығылыу.

2. *кем.* Хәрәкәткә килеү, кузғалыу. *Застава бик тиз аякка баҫты.* (Ғ. Ибраһимов.) — *Кәбән яна?! Әйзәгез, иптәштәр! Шулар арала бәтә ауыл аякка баҫты.* (М. Тажи.)

3. *кем, нимә.* Тормошта, хужалыкта хәлләнөп алыу. *Без ике-без зә ярлы кешеләр. Һин дә, мин дә. Дөрөс, мин һуңғы ваҡытта аякка баҫтым да баҫыуын...* (Я. Хамматов.) ... *Бына ошо һайлау ваҡытында ярлы, батрак, аякка ҡалкып, ауыл власын үз ҡулына алырға тейеш.* (Ш. Хөҙәйбирзин.)

аяк ҡалмау. Йөрөй-йөрөй хәлдән тайыу. *Ҡалала йөрөй-йөрөй аяк ҡалманы.* (Н. Дәүләтшина.) *Безҙең ауыл менән колхоз идаралының араһы һигез километр. Шулар араны йөрөп, утын, бесән юллай торғас, аяғым ҡалманы.* («Сов. Башк.»)

аяк-кулды (ике кулды, кулды) бөйлөү. Иректә, ихтыярҙы сикләү, эш-хәрәкәттә тоткарлау. — *Уны ете йәштән өйләнөп,*

аяк-кулын бэйлэмәһә, вақыты етер ине әле, — тине Хәлимә. («Сов. Башк.») Юклык йомарт ирзең дә кулын бэйләй. (Мәкәл.)

аяк-кул менән [каршы]. Тотош, бөтөнләйгә (каршы килеү, ризалашмау). Зөлхизә ирен ярып карауга **аяк-кулы менән каршы** төштө, уның ауырыу булыуын, һуңғы вақытта бик хәлһезләнерен һөйләп бирзе. (Н. Мусин.)

син.: яқын да килмөү.

аяклы бәхет. Көтөмлөгән кыуаныс алып килгән кешегә карата әйтелә. *Ғәлим ағай өйгә кайтып ингән аяклы бәхет* булып күренде. (Д. Юлтый.)

аяклы каза (бөлә). Кыйынлык, ыза тыузырып йөшөгән кешегә карата әйтелә. [Катын] *Бик йәмһез, бик аңра булып, аяклы каза* булырлык булһа, мин нишләргән? (Ғ. Камал.) *Гәрәйзең капыл үлеп китеүенә ышанмай [Шәүәли], ләкин үз эсенән шуны бик теләй ине ул. Исмаһам, аяклы бәләнен котолор.* (Б. Бикбай.)

аяк салыу кемгә, нимгәгә. Эш-хәрәкәткә камасаулык итеү. *Үзең беләһең, Өфөлә лә эштәр мөшкөл. Етмәһә, меньшевиктар, эсерҙар аяк сала.* (Я. Хамматов.) [Бикбаев] *Былай һәйбәт кенә алып китте эште. Тик шул Йыһанша ағай ғына аяк салғылай.* (Р. Солтангәрәев.) *Синфи дошмандар социалистик төзөлөшкә төрлөсә аяк салырға тырыштылар.* («Сов. Башк.») *Ул миндә әллә ниндәй дошманын күрзе. Хәзер бына, уңайы тура килгәндә, нисек кенә булһа ла миңә аяк салырға тырыша.* (Р. Ғарипов.)

аяктан баҫканы <ултырып шыуғаны>. Бөтә булған (әзәм заты). *Зөлхизәнә озатыр өсөн яр буйына бөтә ауыл йыйылды. Аяктан баҫкан, ултырып шыуғандың бөтәһе лә был гәжәп вақиғанан ситтә тороп калырға теләмәнә.* (З. Бишева.) [Нәзерша:] *Ярай, кызым, мен атка, кул каушырып тормағыз. Аяктан баҫкан ир-катын, барың атка менегез.* (М. Буранғолов.)

аяктан йығылыу. Ауырып, хәлһезләнеп ятыу. *Шул рәүешле тырышып-тырмашып көн итә торғас, берзән-бер көн сатлама гинуар ызғырында, бабай сирләп аяктан йығылған.* (Әкиәттән.) *Уның кайғыһынан Яуынбайҙың әсәһе Гөлбәзәр аяғынан йығылды.* (Ш. Шәһәр.)

аяктан йығыу кемде. 1. Ауырытып йәки кайғыртып хәлдә алыу. [Ажҫегет] *Ағайымдың кайғыһы мине аяктан йыға, әсәй.* (М. Кәрим.)

2. Бик ауыр хәлгә куйыу. — *Кәрәк-ярақтың юклығы аяктан йыға, — ти фотограф.* («Сов. Башк.») ...*Изгебайҙы союзды аяктан йыткан өсөн урынынан төшөрзөләр.* (Р. Ғабдрахманов.) *Карап торған берзән-бер кәзәбәзгә балсыҡ баҫып үлтерзе. Ике тауығыбыз гәйеп булды. Тауығы инде уның әллә ни мал түгел, кәзәһе аяктан йықты. Етемдәрәмдең ризығы өзөлдө.* (М. Кәрим.)

аяктан языу. Күп йөрүзән нык арыу, йәки ауырып хәлдән тайыу, йөрәмәс булыу. *Көн буйы саба-саба аяктан язам. Киска табан еп өзөрлөк тә хәл калмай.* (Я. Вәлиев.)

аяк тартмау. Барғы килмәү, кайзалыр барырга, сыгырга теләк булмау. *Аягым тартмаһа ла, мылтыкты кулыма то-топ, әле генә бүре олоп тынған якка табан атланым.* (Ә. Бикчәнтәев.) [*Мәрийәм:*] *Тик Миңзаданы ташлап китергә аягым тартмай. Егерме йыл бергә гүмер иткәнбез, әсәле кызлы кешеләр зә безең керек татыу йәшәмәс.* (Ә. Мирзахитов.)

аяк терәп [һөйләшәү]. Артыңда таяныс һизеп, ышаныс менән (*эш йөрөтөр, һөйләшәү*). *Теге вакытта миңең керек ярлы-ябагай Зариф бай керектәр менән аяк терәп һөйләшә башлаган ине.* (И. Физзәтуллин.)

син.: арка терәп [һөйләшәү].

аяк тибеп (йәшәү, эш итеү). Үз көсөңә ышаныс тойоп иркенлек менән (*көн итеү, эш алып барыу*). *Бөгөн бында кейәүең менән кызың йәшәй аяк тибеп донъяга.* (Р. Бикбаев.) *Айгыр, асылда, Сөнәгәттеке ине. Сөнәгәт быны якшы белә. Шуга күрә ул Ғилаждың улдары менән аяк тибеп каты, иркен һөйләшә ала.* (Ж. Кейекбаев.) [*Ниса:*] *Безең ферма бына ниндәй ул: эшләй зә белә, аяк тибеп байрам да итә белә.* (М. Хәйзәров.)

аякты юрганга карап һузыу. Үз самаңа, мөмкинлегеңә карап эш итеү. ...*Сама кәрәк. Тауға карап тау булып булмай бит. Юрганыңа самалап аякты һузаһың.* (Ә. Вәли.)

аяк һузыу (һоноу) *һөйл.* Үлеү, вафат булыу. *Кыхылдап яткан өсөн бер кем дә акса түләмәй. Бер-ике йыл ятқас, аягыңды һузаһың, шунан кыхылдап йүткереүең үзенән-үзе бөтә.* (Ж. Кейекбаев.) *Тағы ла бах! — Һәм гәйепһез шешколак аяк һуза.* («Сов. Башк.») *Шәрифүлла интегеп үрсетә башлаган малына карап туя алмай. Киләсәктә аслыктан аягын һоноп ятһа ятасақ, ләкин мал һанын арттырыузан туймаясақ.* (Я. Хамматов.)

син.: донъя куйыу, донъянан китеү, йән биреү, мәңгелеккә китеү, гүмер һүнеү, теге донъяга китеү, гүргә кереү, кәбер эйһе булыу, гүмер өзөлөү, ата-бабалар янына китеү, мәрхүм булыу.

аяк эзен өзмәү (һуытмау). Һәр вакыт килеп-китеп тороу, ототмай килә йөрөү. *Малеевканан аяк эзен өзмәгән Сергей Бородин менән ... таныштырзылар.* (С. Кулибай.)

аяк ялы. Йомошка барып килгән өсөн бирелгән бүләк йәки һый. *Барыуымдың аяк ялы ла сыкманы, исмаһам, сәй зә эсермә-неләр.* (Һөйл.)

базар короу һөйл. Күмәкләшеп шау-шыу килеү, кыскырышып һөйләшеү.

базары артыу (үсөү). 1. кемдең. Абрыйы үсөү [Зиннур] ... Партизандарга икмәк килтерзе, катык-һөт ташыны, аттарын караны. Үзе ише малаизар алдында уның базары икеләтә артты. (К. Мәргән.) Колхоз председателе Кунакколдоң базары үсә башланы. Ул хәзер күрше «Инеш» председателенән, элекке кеүек, кәпәс һалып бурыс һорамай. (Х. Гиләжев.)

2. нимәнәң. Киммәте, баһаһы күтәрелеү. Ситсаның базары арта.

ант.: базары төшөү.

базарын күтәрөү. Кешенең абруйын, нәмәнәң киммәтен арттырып күрһәтергә тырышыу. *Һуңғы һүзәрзең дөрөс түгеллегенә, базарын күтәрөү өсөн Шакирәнәң үзе тарафынан сыгарылған булыуына бөтәһе лә ышана ине.* (К. Мәргән.) [Кәбир] *Әллә үзен белдеклегә һанап, базарын күтәрергә тырышамы? — тип уйлай Камалов йәш агроном тураһында.* (Я. Вәлиев.) ... *Арыслан ғына, кинйә улының базарын бик күтәрәп ебәрергә теләмәгәнлектәнме, әллә башка берәй уйзанмы, башта һүзгә катнашманы.* (Ғ. Ибрахимов.)

ант.: базарын төшөрөү.

базарын төшөрөү. Кешенең абруйын түбәнәйтеү, нәмәнәң киммәтен кәметеү. [Хөсәйен карт] ... *үзенең базарын төшөрә торғандарҙан түгел ине.* (В. Исхаков.)

ант.: базарын күтәрөү.

баз (сокор) казыу кемгә. Астыртын этлек уйлау. [Мазһар:] *Янама, Мәгзүм, казыған базыңа килеп капланырға тура килмәһен.* (Х. Ибрахимов.) [Кәримә:] *Оят та юк, бит тә юк! Үз иптәшеңә, дусыңа баз казып йөрө әле.* (Я. Вәлиев.) *Кешегә сокор казма, үзең төшөрһөң.* (Мәкәл.)

байын кайтарыу нимәнәң. Эшләгән эштең һ. б. хақын сығарыу. *Кунак булыузың байын кайтарырға тырыштым инде, — тип йылмайзы Шайморат.* (Д. Исламов.)

балаға узыу. Йөклө булыу. [Латиптың катынының] ... *Балаға узып йөрөгән вақыты икән, танһык аш — вобланы күргәс, бөтөнләй тәкәтһез калған теге.* (Ф. Хөсни.)

син.: ауырға калыу, ауыр аяклы (булыу).

бала йәнле. Бала-саға өсөн өзөлөп торған, бала яраткан. *Бала йәнле ата. Бала йәнле кеше.*

балак буйы һөйл. Бик бөләкәй (бала). *Балак буйы балаға кеше ат тотторамы.* (Һөйл.)

син.: бот буйы, бармак буйы.

ант.: тирэк кеүек.

балауыз нузыу. Бер урында төплөнөп китеү, ныклап урынлашып алыу. *Кинйэбикэ етенсене бөткэн Фэниэһен Дэрлэкэн педучилищеһына алып барзы. Тик Фэниэ бында «балауыз нуза» алманы: бөтэ фэндэрзэн якшы укый, э рус телен тарта алмай... (Н. Мусин.) Ситтэ лэ балауыз нузып китэ алманы, ахырыһы, был малай. Ней үзө кайтмай, ней киленде кайтып алып китмэй. (Ш. Янбаев.)*

балауыз ныгыу. Илау (*шаяртып әйтелә*). ... Шулай за төндәрен кыззарға белдермэй генә балауыз ныгып алған сактар булгылай әле. (З. Бишева.) *Шатлыгы ла хәзер, кайгыһы ла йышкына балауыз ныктыра... (С. Кудаш.) Әйзә, идарага керәйек. Без һалдаттар бит, уйлашайык. Ниңә балауыз ныгырга? (Х. Гиләжев.)*

син.: йөш ағызыу (түгеү), күз һытыу.

бал да май әсендә [йөзөү, йөшөү...]. Һый-зиннәткә күмелеп, рөхәттә (*йәшәү*). *Кәйүм ниңә бал да май әсендә йөзә лә, Хәйрүш ниңә гүмере буйы кеше тупкәһендә? (Ғ. Локманов.) [Рубцов:] — Быйыл һәр гектарзан 25-әр центнер уңыш алдык. Бал да май әсендә йәшәйбез. (Ә. Ихсан.)*

син.: бер кулы майза, бер кулы балда; йәннәт түрендә.

балта сабыу нимәгә. Үзеңә, йә башкаларға зыянлы эш эшләү. Үз бәхетәң үзең балта сабаһың һин. Бар, ялын, кире алһындар. (Ғ. Гүмәр.) *Ауылдаштарының терәгенә балта сабыуза, йырткыслыкта кыуаныс табыуы — Ныязголдоң рухи-әхлак яктан таркалыуының бер баскысы. (М. Минһажетдинов.) Үззәренең бәхетле йәшлегенә, мөхәббәтенә, өмөтөнә балта сапкан дошманга жаршы көрәшкә сыкты улар. (Ф. Рәхимғолова.)*

балта һабы кыска кемдең. Бик кызыу, яндырай. *Һай, һай, кейәүзең балта һабы кыска күренә. (Һөйл.)*

син.: сикәһе кысык.

балта (һөнәк) һорағанга көрәк биреү, көрәк һорағанга балта биреү. Һүз айышын аңламай хәбәр һөйләү, яңылыш хәбәр һалыу. [Нәсих Гөлнисага:] — *Етер, етер ниңә! Тәүзә бел, унан һөйлә, көрәк һорағанга балта килтереп тоттораһың, — туп һөйләнде... (Ә. Зәйнуллин.)*

балтаһы үтмәү кемдең нимәгә. Көсө, барымы етмәү (берәй эшкә). [Рахмай:] *Мәктәпкә бара алмай ул. Ундай ергә балтаһы үтмәй Алаганаттың. (К. Кинйәбулатова.)*

син.: теше үтмәү (батмау).

балтаһы һыуға төшөү кемдең. Нык күңелһезләнеү, бошонко булыу. [Ғариф:] — *Һин ни эшләп, балтаһы һыуға төшкән кеше керек йөрөйһөң?.. (М. Ғафури.) Ә карты һаман маңлайын язып ебәрмәне, балтаһы һыуға төшкәнме ни, уй за уй. (Б. Бикбай.) — Ниңә улай балтаң һыуға төшөп тора, ә? Әллә Жорбанбикә үпкәләттеме? (С. Агиш.) Тыйнакмын да, колтан тинеләр,*

Ауыз йырып торған мэлдәрәмдә һыуга төшкән балтаң, тинеләр. (Т. Йосопов.)

син.: танау төшөү, шөптөр койолоу.

балтырған тарау һөйл. Кунактан калған аш-һыу менән икенсе кешеләрҙе һыйлау.

балык кеүек. Йылкылдап торған көр малға, тулы кәүзәле катын-кызға қарата әйтелә.

бармағынан бал тама. Һәр эшкә қулы бара, бик оқта.

син. кар.: алтын қуллы.

бармағы үзенә (үз яғына) карай (табан) <кәкре> кемдең.

1. Урлашыуға, сәлдереүгә әүәс, қулсыр. *Билдәле, бармағы үз яғына кәкре Кәлимуллинды ферма эштәре бөтөнләй кызыктырмай, кырынырақ ятқан әйберҙе эләктеревү яғын карай ул.* («Сов. Башк.»)

син.: кәкре қуллы, шук қуллы.

2. Үз мәнфәғәттәрен генә қайғыртқан, үз яғын ғына карай торған. *Безҙең хәзрәт бик мәкерле, хәйләкәр, бармағы үзенә карай кәкре кеше, уның менән эшең төшмәһен...* (М. Ғафури.)

бармак араһынан (аша) қарау нимәгә. Тейешле етдилек, игтибар бирмәү, һалқын қарау. *Қайһы бер иптәштәр ... әсә телен гәмәлгә қуйыуға һаман да ышаныслы күз менән қарамай, бармак араһынан ғына қарап йөрөгәнлектәрен күрәбез.* (Ш. Хөҗәйбирҙин.) *Был күңелһез тарих қайһы бер партия, совет органдарының халықты коммунистик рухта тарбияләүгә бармак аша қарауы, яңы кеше өсөн көрәштең тейешле кимәлгә қуйылмағанлығы тураһында һөйләй.* («Сов. Башк.»)

бармак араһынан (осонан) һығып сығара. Үтә һаран. ...Әүештәүеш итеп тапқан ақсаһына бармак осонан һығып сығарып қына булһа ла, Әхмәди сепаратор һатып алырға булды. (Ж. Кейекбаев.)

син.: қырқһаң қаны сықмаҫ.

бармак баһымындай (битендәй). 1. Зур нәмәнә бөләкәсәйтеп күрһәтергә теләгәндә әйтелә. [Әкбәр:] ... *Ошо эш уңышлы барып сықһа, бармак баһымындай за ер бирәсәк түгелмен.* (Т. Хәйбуллин.)

2. Бөләкәй нәмәнә зурайтып күрһәтергә теләгәндә әйтелә. *Сәлмәндең башында бармак битендәй ике ялтыр урын булған.* (Әкиәттән.)

бармак башындай (осондай). 1. Зур нәмәнә бөләкәсәйтеп күрһәтергә теләгәндә әйтелә. *Бармак башындай буй. — [Федор] Зур кәүзәгә әйә булһа ла, бармак башындай балаларҙан тукмалып, яланғас тәнән йырттырып сықты шул.* (Т. Хәйбуллин.) *Ошондай бармак башындай ғына әзәм затында қайҙан ул шундай асыл тауыш...* (М. Әбсәләмов.)

2. Бөләкәй нәмәнә зурайтып күрһәтергә теләгәндә әйтелә. **Бармак башындай еләк.**

3. Бик өз, сак кына. *Күпме кеше зар илай, алланан мәрхәмәт һорай, ... ә алланың бер генә лә, бармак осондай за мәрхәмәте юк.* (Д. Юлтый.)

син.: тырнак караһындай (осондай).

бармак буйы. Кешенең буйын бәләкәсәйтөп күрһәтергә теләгәндә әйтелә. — *Мин ошо кейәүем менән кызыма килгәндә, бынау Мәрийәмем ни бармак буйы ғына ине бит әле. Хәзер бынау ул услаптай кыз булып китте.* (Г. Дәүләтшина.)

син.: бот буйы, балак буйы.

ант.: тирәк кеүек.

бармак менән һанарлык. Бик өз. *Ул сакта ауылдан унынсыны бөтөрөп сығыусылар бармак менән генә һанарлык ине.* (Н. Мусин.) *Хәзер өйзәрзең күбеһе шифер, такта, калай түбәле. Кабык түбәләләр аз, бармак менән генә һанарлык калган.* («Сов. Башк.»)

ант.: һанап бөткөһөз.

бар сағында бүреләй, юк сағында шүреләй. Нәмәһен һаклап тотона белмәгән, әрәм-шәрәм иткән кешегә карата әйтелә. ... **Бар сакта — бүреләй, юк сакта — шүреләй торорға ярамас, азырак кысыңкырак ашарға кәрәк.** (М. Ғафури.) [*Байгилдин*] *Үз ягына хәстәрһез булһа ла, колхоз хужалығын «бар сағында бүреләй, юк сағында шүреләй» итеп алып барманы.* (Х. Ғиләжев.)

бар тип <тә> белмәү кемде, низе. Исәпкә алмау; игтибар итмәй үзенсә эшләү. *Иәштәрзе әйтсәле, әйтерһең, көн һайын сходка йөрөйзәр, байын-түрәһен бар тип тә белмәйзәр зә баһа!* (Г. Дәүләтшина.) *Барып етеп, Әхмәтшаға бәйләнә башлаган инем, бар тип тә белмәй, базарза һатыу өсөн кәрзин үреп ултыра.* (Д. Исламов.) *Ак һакаллы карттың ерәнсәһе генә арыузы бар тип тә белмәй, ти.* (Әкиәттән.)

бары менән байрам. Булған күпмелер нәмә менән кәнәгәт булғанда әйтелә. *Ғәйфулла қазан кеүек өлкән башын жағып куйзы: — Ну, бары менән байрам инде, туған.* (Р. Сабит.)

барынан югы. Бар булғанынан юк булғаны артык, рәте-йүне юк (*асыу белдергәндә әйтелә*). *Ғәбделхәй [Нурғәлене] оло тракторға ултыртырға тип карағайны ла, тыңламаны. Нишләйһең, барыңдан югың, тип, эштән кыуып сыгарырға тура килде.* (Р. Солтангәрәев.)

барыр ер, батыр күл юк. Ярзам һорар, ышанып морон төртөр кеше булмаған орақка карата әйтелә.

басқан ерзә ут (оскон) сыгарыу. Бик ғәйрәтле; үткер, сая. **Басқан еренән ут сыгарып, маңлайынан тиер сыгарып эшләмәгән ир — ир түгел ул.** (М. Тажи.) **Басқан ерзә улар ут сыгарған, таш һындырған тотқан ерендә.** (И. Кинйәбулатов.) [*Тауба әбей:*] **Йә, һиндәй катын ине бит? Басқан еренән оскон сәсрәп торор ине.** (З. Бишева.)

баасып биреү кемде. Кыззы кейәүгә теләгенә каршы килеп, көсләп биреү. *Әүлә кеше кыззы һүзенә карамай, баасып бирзе лә куизы.* (Гөйл.)

бауыр басыу кемгә, нимәгә. Нытк әйәләшәп йыуаныу, үз итеү. *Үзе иң белгәндән алып, Юлия агаһы Григорийга бауыр басқан, гел уның менән бергә йәшәгән.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Хәмдиә апай тәүгә көндәрзән үк етемдәргә бауырын басты, бөтәһен дә тиң күрәп, эскерһез хәстәрлеге, алсаклыгы менән йөрәктәрәнә юл тапты...* («Сов. Башк.»)

бауырга басыу кемде. Якын күрәп кәзерләү, әпәүләп тороу. [*Камилә:*] *Имсәк сағында ғына атаһы ташлап сығып китте...* **Бауырыма баасып, яңгызым үстәрзем.** (Ш. Янбаев.)

бауырга инеү (кереү). Кешенә күңеленә үтеп инергә тырышыу. [*Был егет*] *Сибәрерәк кыззар янында, ата каззай комагайланып йөрөгән булды, эстәрәнә, бауырзарына кереп бара.* (Ф. Исәнғолов.) *Малауизы әйтәм, бигерәк әрһез, бауырыма кереп бара. Әле тегеһен, әле быныһын һораша.* (Р. Низамов.)

бауыр ите. Күңелгә бик якын, кәзерле. *Бала — бауыр ите.* (Мөкәл.)

бауыр кайнау. Әсенеп өзгөләнәү. *Өзлә үзәгем, кайнай бауырым, һез дуцтарзы, дуц-иштәрзе, дуц, туғаным күргәнсе.* (Халык йырынан.)

бауыр калкыу (күтәрәү, катыу). 1. Үсәп етеп, нығыныу, көскә тулышыу. *Кешеләр, йәш малауизарының бауырзары азырак калка төшкәс, Тимерйән тимерсегә биреп, тимерселек һөнәрәнә өйрәтер булдылар.* (Әкиәттән.) *Тәпәй басқан вакыттан алып бауыры калккан ир-егет йәшенә еткәнсе улар бергә.* (Ш. Насыров.) [*Асылбикә:*] *Исмаһам, бынау Айытбауизың бауыры калкмань. Ун өс йәштән йәтим булды.* (Т. Хәйбуллин.) *Олатаһы Күсәккә: — Куй, балам, юк менән булма... Зурайып, бәләкәс бауырың катыңкырағас, барырһың.* («Бабсақ менән Карағөләмбәт».)

син.: быуын катыу.

2. Тормошта нығып алыу, аякка баасыу. *Һаранбауизың бик асыуы килһә лә, үзен тыйған, ти. Өмөтбайзың капыл бауыры калкып китеүен ул бер-бер мөгжизәнән тип уйлаган.* (Әкиәттән.) **Бауыр калкытыу:** *Әле яңы ғына башкорт йәштәре күтәрәләр, бауыр калкытып килгән сак була.* («Сов. Башк.») *Һуғыш бөтөп, бауыр калкытып өлгөрмәнә халык, кытлык килде.* («Ағизел».)

бауыр өзәләү. Һағыш әсендә яныу, өзгөләнәү. *Ятка киткәс, Бәзекәй, сәләм әйтәм, илай-илай бауырым өзәләп.* (Халык йырынан.) **Бауырзы өзәү:** *Бай-баярзар ер талаған, бауыр өзгән кылған эш.* (М. Илбаев.)

син.: әс яныу (көйөү, һызлау).

бауыр һөйрәү. Тормошта хәлләнә, нығына алмай йонсоу. [Сурагол:] Тәненә ит үрмәй, йөрәгенә май кунмай, бауыр һөйрәп, ыза сиккән Күсәрбай кусты ла беззән китте. (Т. Хәйбуллин.)

баш аша атлау. Кешенең фекере, уйы менән иҫәпләшмәй, уны һанға һукмай эш итеү. ...Улай үз бригадирығыздың башынан аша атлап йөрәмәгез, тәүзә уның менән һөйләшегез. (Б. Бикбай.)

баш баҫып. 1. Бик күндәм, бирелеп (эшләү). Хәзер баш баҫып укырға ла укырға кәрәк — Зөбәйзең бөтә хыялы ошо... (Ж. Көйекбаев.) Абдулла ағай эштән йәм табып йәшәй торған кешеләрҙең береһе ине. Уға ыңғай за, кире лә яуап бирмәне, башын баҫып эшләп йөрөүен белде. (Н. Мусин.)

2. Яуап бирмәй, һүз әйтмәй (тороп калыу). Шулай за [Сәғизә] Рәшизә алдында баш баҫып өндәшмәй кала алманы. (Б. Бикбай.)

баш бирмәү. 1. Йөрөтөүгә килмәү, көс бирмәү (малға карата). Баш бирмәгән дала аттарын йүгәнләп мендек... («Башкорт атлылары».)

2. Кеше ихтыярына бирелмәү, буйһонмау. Бер кызып, йәне көйөп китһә, атаға ла, батшаға ла баш бирмәс ярһыу кылығы бар ине мәрхүмдәң. (З. Бишева.) Райкомда тикшергәндә лә, баш бирергә теләмәгән безҙең был матур егет. (Ғ. Әхмәтшин.) Шунһы бик кызык: башка бер укытыусыға ла баш бирмәгән шуҡ һәм ялжау малайҙар уға ышанып серзәрен сисәләр. (М. Садиқова.)

баш бөгөү. Үтенес белдереп ялыныу, инәләү. Шулар рәүеш һигмәткә шөкран итмәгәс, Тәңрегә, мәғрурланып, баш бөкмәгәс, Тине алла: — Ник миңә буйһонмайһың? (Ш. Бабиш.)

син.: баш әйеү 4.

баш бөтөү. 1. Һәләк булыу, һәләкәткә дусар булыу.

2. Ауыр уйҙан, фекер эшенән ныҡ йонсоу. Уйлай-уйлай баш бөттө.

син.: мейе сереү.

баш бөттө. Куркып хафаланғанда, хәүеф белдергәндә әйтелә. ...И-их, бөттө миңә баш бөттө, туғанкай, — ярһыуынан Битиков тештәрен шығырлата, бармактарын һындырғылай. (Д. Юлтый.) Азаттың күңеле тулып китте, хатта күзүндә йәш ялтырап калды. Ул күзен еңе менән һөртөп алды. Командир күрөп калһа, бөттө баш, отрядтан остоң тигән һүз. (Ә. Бикчәнтәев.) Бөттө баш <калды муйын һерәйеп> шаяр: [Жоләхмәт:] Бөттө баш, калды муйын һерәйеп. Бына хәзер әсәйең безҙең кәрәкте бирә лә бирә инде. Түзөп кенә тор. (Е. Кравченко.)

баш булыу. 1. һигмәгә. Үз ихтыярыңа буйһоноу, әйә булыу. Теләң баш бул. — Барлык эштәрҙән элек баш бул, туған, үз иркеңә. (М. Ғафури.)

2. кемгә. Өҫтөнлөк итеү, хужа булыу. — Бар, хәзер шайтанға баш бул, пис (шакшы)! — тине, — Ал бөтә нәмәңде, кит, Иб-

лес! — тине [тәңре]. (Ш. Бабич.) *Койроғоң баш булһа, башың таш була.* (Мәкәл.)

баш ватыу. Берәй эште, мәсәләне хәл итергә тырышып, нык уйлау. *Уйлап-уйлап баш ватып та тапмагас, илай инем кысқырып, баш сатнагас.* (Ш. Бабич.) *Байғужа төнө менән шул ашлык сабыу тураһында баш ватты.* (Д. Юлтый.) *Бабай менән әбей был балаға исем эзләп бик оҙаҡ баш ваткан...* (Әкиәттән.) *Үҙенең ни теләүе, нимә эшләүе хаткында, гәзәттә, артык баш ватып торорға яратмаған Закир был юлы ла оҙаҡ уйламаны.* (З. Бишева.)

баш етеү кемдең нимәгә, ни эшләргә. Уйлап осона сығыу, уйлап еткереү. *Азат капжаға барып терәлгәс тә йүгереп кереп китмәне. Артына әйләнеп карарға башы етте.* (Ә. Бикчәнтәев.) **Баш етмәү:** *Үз башы ғына етмәй былларға Шәфиғулла Нигмәтбаевтың.* (Ф. Исәнғолов.) *Безҙең дә әллә ни эшләп аңшайып теге корал склады урынын һорашырға баш етмәгән.* (Ә. Вахитов.) *Заманалар булған элгәре, булған илдең батыр улдары. Баш етмәслек эштәр эшләгәндәр, бөтә гәләм белгән уларҙы.* (С. Юлаев.)

баш йүнәтеү (төзөтөү). Нык әсеп иҫергәндән һуң, яңынан бер аз төшөрөп алыу. *Кисә кис тап булған кешеләр уны баш йүнәтергә яңынан саҡырҙылар. Старателдәр тапкандарын аражыға тыжтылар.* (Я. Хамматов.)

баш китеү. Зур бөлөгә тарыу. Хәҙер киткәс, баш китте инде. *Үкенәү менән бер файза ла сыжмай.* (Д. Юлтый.) *Бына тотолғандар. Инде былларҙы төрмә көтә. Борсола атай, көрһөнә: — Улымдың башы китә.* (Р. Нигмәти.) *Нәҙершаға җарап ул [Нуретдин] дауам итте: — Беләһеңме, бының өсөн иң элек һинең башың китәсәк.* («Сов. Башк.»)

баш-күз алыу. 1. Йыйнакланып, берәй хәлгә килеү. *...Капитан Пистоленко батальоны иртәнге һөжүм башланғансы баш-күз алып, нығынып өлгөрә алмағайны.* (Ғ. Әмири.) *...Ығы зығынан, шау-шыуҙан баш-күз алғас, Ҡотлогужин кейәүҙе ситкә алып китте.* (Д. Исламов.)

2. Нығынып, хәлләнеп алыу, донъяны яйға һалыу. *Көз, баш-күз алғас, береһең, ике ауыл кооператив асып ебәрҙек...* (Ғ. Амантай.) *Тик шахтаға килгәс, баш-күз алдыҡ, әз күрҙекме тормош кыйынын?* (С. Кулибай.)

баш (түбә) күккә тейеү. Бик нык шатланыу. *Һыуһылыу әбей, улын бисәләр мажтағанға, башы күккә тейерҙәй булып һауа-ланды...* (Ғ. Дәүләтшин.) *Ҡызрас әйткән һүзгән йәш егеттең башы күккә тейгән шикелле.* (Ир бала өсөн «Атас!» тиеүгән дә оло мажтау табыу икеле...). (Р. Бикбаев.) *Былтыр көз, колхоз өр-яңы «Москвич» автомашинаһы һатып алғас, автомеханиктың башы күккә тейә.* («Сов. Башк.») — *Баянда уйнарға йәһәт өйрәндең, әй, — тип мажтап ебәргәс, уның түрбәһе күккә тейзе.* (Н. Мусин.)

син.: атқа менгәндәй булыу.

ант.: танау төшөү, кикрек шиңеү.

баш күтөрөү. 1. Көс тушлау, хөллөнөп алыу. [*Давыдов:*] *Дошман башын күтэрэ башланы, э Кондрат?* (М. Шолохов.) *Пролетариат был зур һуғышта Дутовты, контрреволюцион армияны мәңге баш күтэрэ алмаслык итеп изэ.* (З. Шәрки.)

2. Көс менән каршы кузғалыу. *Көнбайыш фронтта бөтэ дивизиялар баш күтэргән, офицерзарзы кырып сыккандар.* (Д. Юлтый.) *Тик ул баиға баш күтэргэс, байы уны дарга астырган.* (Ф. Амантай.)

син.: баш калкытыу.

баш күтөрмэй (калкытмай). Бик бирелеп, тырышып (*эшләр, укыу*). *Баш күтөрмэй эшләр.* — [*Халимә*] *Берэй техникумга элэкһэ, башын күтөрмэй укырға эзер ул.* (Ф. Гүмәр.)

башка етеү. 1. Үлтерөү, һөләк итеү. *Күмәгенә кос етмәс, берәмләп барыһы ла тотолорзар. Шулайтып, барыһының да баштарына етербөз.* (Ф. Дәүләтшин.) *Кызылармеец Мотатар Ғалин бер атакала ун ике, Фаяз Баев туғыз фашистың башына еттеләр.* (Ә. Ихсан.)

син.: башын ашау.

2. Юкка сығарыу, бөтөрөү. *Исәпләп бөткәс, акт язғылар, уны директорға индерзеләр. Карағыз, йәнәһе, теҗе азғын күрме майлы калгяның башына еткән.* («Сов. Башк.») *Кар башына кар етә, бай башына мал етә.* (Мәкәл.)

3. Кыз кешене әрәм итеү. *Йәп-йәш көйөнә, ауылда бер-ике кыздың башына еткәйне инде ул [Һатыбал]. Бөтә кыззарға кул һалырға ымһынып кына йөрөй ине.* (З. Бишпева.)

баш казығы. Өлөшкә, язмышка төшкән бөлә-каза. *Якшы һүз — йән азығы, яман һүз — баш казығы.* (Мәкәл.)

башка инеп <тә> сыкмау. Уйға бөтөнләй килмөү, уйлап та карамау. *Күл буйы йәнлектәрен һаклау тигән уй ял йорто хужаларының баштарына инеп тә сыкмай, күрәһең.* («Сов. Башк.») *Сит илдәрзә бының менән шөгөлләнәү [Фаяз Исхакизың] башына инеп сыкмай ине.* (З. Вәлиди. Ә. Юлдашбаев төржемәһе.)

ант.: башка килеү (төшөү).

башка килеү (төшөү). Ниндәйер уй, фекер аңға килеү. *Итеҗемдең башы кырылған. Ниңә инде шунда, юл буйында тазарттырып алырға башыма килмәне икән?* (Д. Юлтый.) *Колхоз байлығын үзләштергәндә, нимә уйлаган һуң ул Фәргәт? Өс балаһының язмышы башына килмәнеме икән ни?* («Сов. Башк.») *Әле генә ен сәсеп асыланып торған еренән Котлояр шаркылдап көлөп ебәрә, башына ниндәй уй төшһә, шуны кыуыусан.* (М. Минһажетдинов.)

ант.: башка инеп <тә> сыкмау.

башка килтерөү. Нимә тураһындалыр уйлап карау, фараз итеү. *Һәр хәлдә еҗет эргәһенә кыздың үзе килеүе мөмкин булмаған эш тип, уның килерен башыма ла килтермәнәм.* (Т. Йәнә-

би.) Сәгизэ был ауылда гүмер буйы йәшәрмен тип башына ла килтермэй ине... (М. Тажи.)

башка кабыу. Тәҗсире менән башты ауырттырыу (*әселек, ес, шау-шыу һ. б. тураһында*). *Күр һүз башка каба.*

баш калкытыу. 1. Ауыр хәлдән, ауырыузан котолоу, арыулануу. [*Гөлийөзөм:*] *Ошо арала картатайың менән картәсәйеңде карай-карай йөзәнем, ашарзарына юк, ни ауырыузан баш калкыта алмайзар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: аякка баҫыу.

2. Көсәйеп күтәрелә, хәрәкәт итә башлау; үзенең көсөн белдереү. *Насар коралланған Кызыл Армия үзенең синфи аңы менән яуыз дошманды мәңге баш калкыта алмаҫлык итеп тар-мар итте.* (Б. Хәсән.) *Илдәге реформаны бынан йөз йыл элек аңы баш калкыта башлаган япон буржуазияһы индерә.* (К. Мәргән.)

3. Ризаһызлыҡ белдереп, күтәрелеп сығыу. [*Бәхтиәр:*] *Юрматы иле, 3-сө Петрзың манифесын ишетеп, тирә-яктарындағы баярзар золмона түзмәй баш калкыткайнылар.* (С. Мирас.)

син.: баш күтәрәү.

башка менеү. Үз ихтыярына тулығынса буйһондороу, өстөнлөк итеү. *Башка менеп ултырыу. Башка менеп алыу.* — [*Старшина:*] *Түрәлектә килештерәм инде мин! Шулай корорак тотмаһаң, уларзың башыңа менә башлаузары бар.* (Б. Бикбай.) *Бөгөн ирек куйһаң, был йәштәр иртәгә башыңа менәсәктәр.* («Сов. Башк.») *Һин, Ямал килен, үзең дә бик остандакһың, гәйеп Йомағолда ғына түгел, уның башына менеп ултырырға теләйһең.* (М. Тажи.)

башка сүп өйөү. Ғәйеп ташлау, ғәйепләү. [*Мөдирзәр*] *Эш менән танышып өлгөрмәйзәр, баштарына сүп өйә башлайһығыз.* («Сов. Башк.»)

башка сығыу. Аң томаланыу. *Тауыш башка сыға.* — *Ашап-әсеп, һыйлана торғас, башка сыкты.* (В. Жуковский. Х. Бикколов тәржемәһе.)

башка тай типмәгән (типкәнме ни). Аҡылһыҙ түгел, аҡылдан язмаған; ахмаклыҡ эшләмәс. *Алма кеүек кызын миңә бирергә Ғаббас мулланың башына тай типкәнме ни?* (З. Бишпева.) [*Тракторзы*] *ярлы-ябағаның рәхмәтенә бирергә хөкүмәттең башына тай типмәгән.* (Й. Гәрәй.) [*Туғанов:*]... *Кыззар өйөрөлөп йөрөгәндә, берәүгә генә бәйләнеп гүмер итергә, башка тай типмәгән бит әле.* (Ә. Вәли.)

башка таш төшкәндәй (төшкән кеүек, һымак, шикелле) булыу. Көтмәгән хәл-вакиғанан аптырап калыу, иҫәңгерәү. *Малайзар койолоп төштөләр, шунда уҡ төштәре үзгәрҙе. Атаһының һүзе уларзың башына таш төшкән һымак булды.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: башка < таяк менән > һукҡандай булыу.

башка < таяк (күсөк) менән > һужкандай (һужкан кеүек, шикелле, һымак) булыу. Көтмөгөндө аптырап, исәңгерәп калыу. *Килене... әйтеп бөтөр-бөтмәстән, һылыу кортканың сырайы бозолдо, ул үзенең башына таяк менән һужкан һымак тойзо, буғай.* (Т. Йәнәби.) *Шунан һуң Алпамыша, башына һужкан кеүек китеп барзы, ти.* (Әкиәттән.) *Шәйехзада Бабичтың фажигәле үлеменә ысын-ысындан кайғырышып ултырзылар. Әйе, был иҫ киткес талантлы шағирзың һәләк булыуын ишетеп Вәлиулланың башына һужкандай булды.* (Ф. Иҫанғолов.)

син.: башка таш төшкөндәй булыу.

башка төшөү. 1. кар. башка килеү.

2. Язмышка тура килеү (*бәлә-каза, кайғы-хәсрәт*). *Ошо ара-ла Зинунә Азаматов хакында ла уйланы. Кеше хәлен кеше, үз башына төшһә, якшырақ белә тизәр бит.* (Ә. Вәли.) *Улы атылы йөзөнә ирзәрә катылык бирергә, йәш кенә башына төшкән ауыр кайғыга бирешмәскә тырышып, атаһына йотлогон караган.* (Ә. Вахитов.) *Карсыгакай кеүек моңһоз инем, кайғы-хәсрәт төштө башыма.* (Халык йырынан.) *Ә кыз ултыра кәмәлә: «Һәйрә, әйзә!» — тип. Башына төшкәс, тарта егет, кыз бик матур бит!* (Н. Нәжми.)

баш катыу (каңғырыу). Ни эшләргә белмәй аптырау, югалып калыу. *Белмәйем, баш каткан..., ауылга кайтып былай булырмын тип уйламагайным.* (Ғ. Ибраһимов.) *Ә һин һаман тик якшыга борзоң каңғырған башыңды.* (Р. Бикбаев.) *Уйламаска кәрәк әле. Бөгөн көнө буйы уйлап та баш катты.* (С. Агиш.)

башка (түбөгә) һуғыу кемдең. Бик ауыр хәлгә куйыу. *Сәлимдең башына һуктылар, урынынан осто хәзер.* (Һөйл.)

башка һыймау. Уй-фекер менән аңламасылык булыу (*буталсык әш-хәл*). *Уның ошо идаралыкка еткәсе итеп тәғәйенләнеүе башка һыймай.* («Башкортостан»).

башлы-күзле булыу. Өйләнәү, йәки кейәүгә барыу — *Хезмәтте лә тултырып кайттың инде, улым, башлы-күзле булыу кәрәк ине, — тинеләр [ата-әсәләре Ақназарга].* (Ә. Вәли.) *Фәйзрахман, һиңә лә инде гел шаярып кына йөрөргә тимәгән. Бына шунда, бер осорза, башлы-күзле булып куйыуға ни етер ине.* (М. Кәрим.) *Катыны кыззанының башлы-күзле булыуына шатланып бөтә алманы.* (Б. Бикбай.)

башлы-күзле итеү кемде. Өйләндерәү йәки кейәүгә биреү, тормошло итеү. *Башкаларзың барын да өйләндерзем, инде һине лә башлы-күзле итһәк, туйыңды күрһәк, без карт менән карсык, бик шатланыр инек.* (Әкиәттән.)

баш менән сумыу (күмеләү) нимәгә. Тотош бирелеп китеү, нык мауыгыу. *Әшкә баш менән сумыу.*

баш менән таш ярыу (ватыу). Кулдан килмөгөндө эшләргә нык тырышыу. [*Кунакбаев:*] — *Һез баш менән таш ватырга уйлайһығыз. ... Шул тиклем зур планды тултырабыз тип, партияны алдайһығыз.* (Б. Ишемғол.) [*Раззаков:*] *Моталовмы?*

Ҡин уны белмәйһең икән әле. Хәзер ул башы менән таш ярырға әзер. (И. Абдуллин.) Баш менән таш ярып булмау: [Мырзағол:] Әлеге әйткәндәй, баш менән таш ярып буламы ни? (Б. Бикбай.)

баш менән яуап биреү ни өсөн, кем өсөн. Бөгө яуаплылыҡты үз өстөңә алыу. Бының өсөн мин баш менән яуап бирергә әзер.

баш ороу кемгә. 1. Түбәнселек менән үтенес белдереү. [Ырыс-кол:] Кемгә бараһың да, кемгә баш ора беләһең? Ҡайза беззе тыңлайһар, ҡайза беззе ҡайғырталар? (Б. Бикбай.)

2. Баш әйеп, ихтирам белдереү. Ағайҙы күз менән ашарҙай ҡарайһар. Һәм уға өзлөкһөз баш ороп, тап сәйлек аҡсалай ала-лар америкәнецтың паспортын. (В. Маяковский. Р. Низмәти тәржемәһе.) Таярбыҙ без Ватан фарманына, ысын ихлас биреп, баш ороп; Тыуған илебезгәң ҡорбанына йәнде-тәнде һөйөнөп тапшырып. (Ш. Бабич.)

баш өстө иск. Бойорғанды үтәргә әзерлекте белдереп, түбәнселек менән әйтелә. — Ярты сирек ҡымыз килтер... Һалҡынса булһын. — Баш өстө, әфәндем! (Ғ. Ғүмәр.) [Бай:] — Алып сыҡ бынау дуңғызҙы! Бер ергә ябып куй! [Нәбей:] — Баш өстө! (Ф. Ғәйнәтдин, М. Морат.) [Изеүкәй:] — ... Уларҙы мәжлескә ми-нең исемдән үзең барып саҡыр. Юлдарына келәм йәйергә бойор... — Баш өстө. — Хезмәтсе тәғзим ҡылды. (Ә. Хәкимов.)

баш өстөндә <кара> болот куйырыу кемдең. Ҡурҡыныс, бәлә-қаза, хәүеф яқынлау. Мария Андреевнаның башы өстөндә ҡара болоттар куйырган саҡтар за була. Ошо йылдың июлен-дә хезмәтсәндәрҙән килгән сигналдар буйынса район милиция бүлеге ашханаға ревизия үткәрә. («Сов. Башк.»)

баш сыҡмау нимәнән. Ҡотола алмау. Бурыстан баш сыҡмай. Ярлылыҡтан баш сыҡмай. — Бер ваҡыт башы ғүмер буйы малайлыҡтан сыҡмаған Шәрифүлла Әхмәдиев һикереп килеп торҙо ла, төкөрөгөн сәсә-сәсә һөйләй башланы. (Ф. Бийшев.) Түләбай ағай — йыуаш ҡына, ғүмере буйынса байға ялланыуҙан башы сыҡмаған кеше. (Ғ. Ибраһим-Ҡыпсаҡ.)

баштағы сәс <тә> етмәс нимәгә. Бик күп күләмдөгә түләү, сығым хақында әйтелә. Һәр бер үлгән малды минән түләтә баш-лаһағыз, башымдағы сәсем дә етмәс! (Н. Ғәлимов.)

баштан <аша> атлау. Бер-берәүзә иҫәпкә алмай ҡыланыу. — Ятһам, һинән һорамам. Өстәмә килеп тороп, башымдан атла-мак булаһыңмы? Минең абышқама килмәһең, башқа абышқа тапмағанһыңдыр инде. (Т. Хәйбуллин.)

баштан ашыу. Тейештән артып китеү, бик күп булыу. Тауҙар зарланмай. Ғорурлыҡ баштарынан ашқан... (М. Ҡәрим.) Шат-лыҡтары башынан ашқан халыҡ геүләне. (Я. Хамматов.) Мин тапқан аҡса ла икебезгә баштан ашқан. (Н. Мусин.) Һай, айбарлы баһадирҙар, ни генә кисермәгән, ҡайғыһы баштан ашһа ла, ҡанатын төшөрмәгән. (А. Игебаев.)

баштан кисереү (үткәреү) нимәнә. Үз яҙмышың, тормошоң аша уҙғарыу, татыу. Милиционер Фәтхинура Мусин ошо һөйләп

үтелгэндэргэ окшаш бик күп вакигаларзы башынан кисергэн кеше. («Сов. Башк.») Быуын-быуын изелгэн башкорт халкы барыһын да күрзе. Бынан да кыйын мизгелдэрзе башынан үткэрзе. (Т. Хэйбуллин.)

баштан кәпәс төшөр. Бик бейек һәм текә нәмәгә карата әйтелә. *Бакһаң, баштан кәпәс төшөр күккә калжкан таш йортка. Барабыз за һуғылабыз үзөбеззең башкортка.* (Т. Йосопов.)

баштан себен осороу. Бәләне, яуаплылыкты үзәңдән ситкә ебөрөү, яуаплылыктан тайпылыу. *Ғәббәс мулла тураһында Шымбай: — Етмәһә, мәсетте һибә итте. Йәнәһе, үз башынан себен осорзо. Сәүит яклы кеше булды!* (З. Бишева.) *Был — үз башыңдан себен осорорға, үзәңдең илке-һалкы эшләреңде кешегә яһарырға маташыузың асык миҫалы.* («Сов. Башк.»)

баштан сығын (китеү). Уйза, күңелдә булмау; онотолоу. *Ауыл өстөнә күк төтөн йәйелгән. Күрдәң, улар киске аш бешерәләр. Һуғыш та бөтөнләй баштан сыжкан, тыуған ауыл күз алдына килә.* (Д. Юлтый.) *Китмәһә баштан был болғансык томан, аһ, дуҫ-иштәр, мин була алмам әзәм.* (Ш. Бабич.)

баштан үтеү (узыу) кемдең нимә. Язмышка төшкәнде кисереү. *Төрөк һуғышында катнашыусы Әхтәри карт үзенең башынан үткәндәрзе һөйләп алып китте...* (Ж. Көйекбаев.) *Бындай язмыш бер минең баштан ғына үтмәгән дә баһа! Борон-борондан шулай килгән.* (Я. Хамматов.) *Азнагол менән Зөлхизәнең башынан ғына узғанмы ни инде бындай хәлдәр.* (З. Бишева.)

баштан һыйпамаҫ(тар) кем(дәр). Яуапка тарттырмай, язаһың калдырмаҫ(тар). *Әсәһе лә шундай эш өсөн баштан һыйпамаҫ.* (Ғ. Ибраһимов.) ... *Беззең ерзәрзе немең батшаһы баҫып алһа, уныһы башыбызған һыйпар тип беләһеgezме ни?* (Д. Юлтый.) *Түше һабын күбегенә буялған Баттал: — Уйлап кил, был эшең өсөн һинең башыңдан һыйпамаҫтар... — ти, бармаж янап.* (А. Таһиров.) [*Рамазан трактористка:*] ... *Башақтарзы тереләй кәҫ астына тыжкан кешенең башынан кем һыйпаһын.* (Р. Низамов.)

баштан һыйпау (һыпырыу). Насар кылыктары өсөн хөкөмгә тарттырмау, йомшак карау. *Ә Тимашевтың иһә башынан һыйпап торалар.* («Сов. Башк.»)

баш таргыу нимәнән. Низер эшләргә теләмәү, уй-теләктән, ниәтән кайтыу. *Бәлки хәтәр юлга сығыуған баш тартырлык көс тә таба алған булыр ине ул [Зөлхизә] үзәндә...* (З. Бишева.) *Тик өс кеше генә дружинага язылыуған асыктан-асык баш тартты.* (Я. Хамматов.) ... *Абдулла өйгә кайтыуған кырка баш тартты, әсәһе лә артык ныкышманы...* (Н. Мусин.) *Ике офицер Вьетнамга барыуған баш тартканы өсөн хәрби трибунал судына бирелгән.* («Сов. Башк.»)

баш терөү (төртөү). Әз генә йоклап, ял итеп алыу. [*Кәбир*] *Ырзынга килеп, бер аз «баш терәп» алды ла тағы аякка баҫты.*

(Я. Вәлиев.) *Жалала жунак булып барып керерлек йорт юк, таныштар за артык күп түгел, ... баш төртөр урын күренмай.* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: серем итеү.

баш тубал кеүек (тубалдай) булуы. Арыузан аң-фекер томаланыу, бер ни уйларлык хәлдә булмау. *Баш тубал кеүек булып китте. Ни йоко, ни йүнле ял юк был арала.* (С. Әлибаев.) *Шулай за Сабирзың башы тубал керек, бер нәмә лә тоймай.* (Д. Исламов.) *Баш тубал булған. Аңлай алмайым, әллә баш әйләнә, әллә ер.* (З. Хисмәтуллин.)

башты алыотка (ахмакка, тилегә, йүлөргә, этлеккә) һалыу. Алыот булып кыланыу. [*Йүнир:*] *Инде, туғанкай, етте, башыңды алыотка һалып маташма. Якшы сакта әйт тә бир: һин төштоңмә баксага?* (Ш. Биккол) — *Помидор шәп бит, әй! Бына был кызылы бигерәк тә тәмле! — башыңды йүлөргә һалма, ни эшләргә теләйһең?* (С. Агиш.) [*Заһир:*] *Һин башыңды этлеккә һалма, Ямалетдин, командир һорағанда, «ниңә, ағай?» тил торма бынан һуң.* (М. Кәрим.)

башты бугау. Фекерзә яңылыштырыу. *Юк инде, туған, башты бугама.* (М. Кәрим.) [*Атаһы:*] — *Юк-бар, уйзар менән башыңды бугама. Барыһы ла исэн-һау әйләнеп кайтыр.* (М. Иҙелбаев.)

башты бәйләү кемгә, нимәгә. Язмыш, эш менән кемгәлер бойондорокло булуы. *Кейәүенең һойләшәүенең дә рәте юк, ти, бер башын бәйләгәс, торған инде.* (Һөйл.)

башты киҫергә (кыркмаға) биреү. Берәй нәмәне нытклы ышаныс менән раҫлау, ышандырырга тырышыу. *Башымды кыркмаға бирәм бына, иртәгә ул килә.* (Һөйл.)

баш(ты) катырыу (каңғыртыу). Аптыратып бөтөү, каңғыртыу. *Зөләйхә һаман да эште тәрәнәйтергә тырышты, хат яза торғас, башымды катырып бөтөрзә.* (Т. Йәнәби.) [*Колсобай:*] *... Ә кайныһыныкы дөрөс? Белмәһең. Аптыралған инде. Башты катырзылар.* (Я. Хамматов.) *Һин бында баланың башын катырып икеле-микеле һөйләп ултырма.* (Ә. Мирзаһитов.)

башты ташка бәрәп (ороп, һуғып) булмай. Сараһызлыкты белдереү өсөн әйтелә. [*Укытыусы:*] *Кызғаныс та бит, ни эшләйһең инде, башты ташка бәрәп булмай.* (З. Ғәлимов.) *Капитан ағайға ышанғаныма хәзер мин бик үкенәм. Ләкин башты ташка бәрәп булмай инде.* (Ә. Бикчәнтәев.) [*Тустабикә:*] *Мин ун ике йыл ирһез зә, башты ташка һуғып булмай.* (М. Кәрим.)

вар.: башты ташка бәрерзәй (орорзай, һуғырзай) булуы.

башты ташка бәрәп (ороп) илаһаң да... Кулдан ыскындырган эш-хәлгә үкенес белдергәндә әйтелә. *Шулай итеп, был әзәм актығы тарихты яндырған! Хәзер инде уларзы башыңды ташка ороп илаһаң да таба алмаһың.* (Р. Ғарипов.)

баш тыгкыһыз. Бик тығыз, халык менән туп-тулы. *Клубка баш тыгкыһыз.*

син.: аяк баһыр урын юк, энә төрткөһөз.

баш(ты) тығыу. 1. Берәй урынға барып эләгәү, төйөклөнөп китеү. *Кайза барып баш тыгырга? Тамак туйзырырлык кына булһа ла ниндәй эш табырга?* (Ж. Кейекбаев.)

син.: морон төртөү.

2. Араға барып инеү, кысылу. *Солтангәле... үз хәбәрән һөйләй бирзе: — ... Хәрефле эшкә буштан-бушка баш тыгкым килмәй.* (Я. Хамматов.)

башты әйләндерәү. 1. Фекерзе бутау, қаңгыртуу. *Ни өсөн инде һис бер мәсьәләгә бәйләнмәгән Хажиданекдоттары менән башты әйләндерергә.* (С. Агиш.)

2. кемдең. Гашик итеү, үзеңә каратыу. *Бына өсөнсө көн инде ярты төндә генә кайта. ...Әллә ысынлап та береңе башын әйләндерземе икән? — тип уйланы Бибикамал еңгә [Гәрәй хаткында].* (А. Карнай.) *Анауы Ямал шаталакты үзеңә бик әйләштермә, юк-бар нәмә һөйләнөп, кәрәндәштең башын әйләндереп йөрөмәһен.* (М. Тажи.)

башты югалтыу. 1. Бөтөнләй аптырашка төшөү, югалып калу. *...Әйләр хандың гәскәре бер тау битләсенә килеп кысылып, тамам башын югалтып, ...таркалып бөттө, ти.* (Әкиәттән.) *...Тормошта башын югалтып гашик булган йәштәр йышырак бәхетһезлеккә дусар була.* (Ш. Янбаев.) *Үлем журкынысынан тамам башын югалткан Азнагол һүзһез баш әйә.* (З. Бишева.)

2. Үлеп калу, һөлөк булу. *Кайһылары үкенәләр. — Без алдан ук әйттек бит. Хәзер бына һуғыш бөтөр алдында башты югалталар.* (Д. Юлтый.) *Ил кәзерен белмәгән башын югалткан, ер кәзерен белмәгән ашын югалткан.* (Мөкәл.)

баш һалыу. 1. Үз ихтиярың менән биреләү; буйһоноу. *Ихтыярҙан батшага баш һалдығыз һез. Рәхәтлектә, тыныслыкта калдығыз һез.* (С. Якшығолов.) *Был осорҙа бик күп башкорт ырыулары рус батшаһына баш һалған булған.* (Әкиәттән.) *Һөҙөмтәлә, дезертирҙар, берәм-һәрәм килеп, корал ташлап, баш һала башлайҙар.* (М. Сатлыков.)

син.: баш әйеү.

2. Үлеү, корбан булу. *Ирзәр үлә, башын һала, бөтмәс дандары кала.* (Халык йырынан.) *...Халкыбыз азатлығы өсөн, киләсәгебез өсөн көрәштәрҙә олатайҙар үззәренең башын һалған...* (С. Әлибаев.) *Минең атайым кызыл гвардияла башын һалған.* (К. Мөргән.) *Күптәр һуғыштан кайтманы, тыуған ил бәхете өсөн баштарын һалды.* («Сов. Башк.»)

син.: һөлөк булу.

баш һуккан ятқа [китеү]. Юл, йүнөлөш һайлап тормай, кайза тура килһә, шунда йүнөлөү. *Егет, шул тайға үңдек һалып, ата-инәһе менән хушлашып, башы һуккан ягына сығып китә.* (Әкиәттән.) *Утлар булһа, [Ажбузат] үзе башы һуккан ягына,*

хоран тормаҫ китер ул. (М. Буранғолов.) [Көтөрсө] Көтөрүзе тау буйына апарып хала ла, үзе баш һужкан якка сыга ла китә. (М. Тажи.)

башы ике түгел кемдең. 1. Алдын-артын уйлап эш итә, һаҡлыҡ күрһәтә белә. [Арыслан:] — Мин генәме ни... Бөтәһе лә куржа. Кешенең башы икәү түгел бит. (З. Бишева.) Ғилаж өйзә лә күсереп алып кайтыра иткәйне, ләкин Сөнәғәттең бабалары Ваһап менән Әһһәм бирмәһеләр: «Өй малайҙыҡы. Башы ике булла, күсерһен», — тинеләр. (Ж. Кейекбаев.) Шундай мәжлес уртаһына барып, һорашып торорға башым ике түгел дә инде. Юлымда булдым. («Сов. Башк.»)

вар.: башы икеме ни (икелер шул, ике тиһеңме әллә): ...Ундай хәбәр һөйләргә башым икелер шул. (М. Тажи.) Кыз касам тип торорға уның башы ике тиһеңме әллә? (Н. Дәүләтшина.)

2. Хәтәр эш-кылыҡтың куркыныслығын иҫкәрткәндә әйтелә. **башы-аяғы менән <каршы> кемгә, нимәгә.** Бөтөнләйе менән, тотош [риза түгел]. Кала комитетының беренсе секретары ла, управляющий за Ғайсина директор булыуға башы-аяғы менән каршы... (Н. Мусин.)

башы булыу (бар) кемдең. Ақылы етерлек дәрәжәлә булыу. [Мөхәмәтулла бабай:] Йә инде, кем жулына жалдыҡ бит... Төкөрҙөм мин уның көс-көрәтенә, башы булмағас... (Ә. Вахитов.)
син.: башы эшләй.

башы бәйле нимәнәң. Булыры шикһез, тормошка ашыуы мотлак. Германия еңеләсәк. Бының башы бәйле. (Ж. Кейекбаев.)

башы йомро (йомро баш) кемдең, һөйл. Етез ақыллы, башлы («Үз ғайзаһын кайыра белә») төсмөрә менән.) Ул тиклемән баш етмәй минең. Әйтһә, бына Якуп күрше әйтер инде, уның баш йомро. (Б. Бикбай.) Теге кешенең башы йомро. Тигенгә һорамайҙыр. (Я. Хамматов.) — Ай-һай, кустым, иллә башың йомро ла һуң. (Ә. Гәрәев.) [Рысин] Тананы алып куйҙы. Шулай итеп, ит өсөн 400 һум сығараһы урынға 158 һум акса тотто. Йомро баш икән үзе. («Сов. Башк.»)

син.: башы эшләй, башы бар.

башы йомро ла <муйыны оҙон> кемдең, шаяр. Гүзе ақыллы ла, уныңса барып сыҡмай, уның хәтле үзәбез зә беләбез тигән мәғәнәлә (кешенең һүзен, тәҫдимен көлкөгә алғанда әйтелә).

башы йәш кемдең. Кешене йәш, тәҫрибә яғынан кәмгә куйып, шелтәләберәк әйтелә. Башың йәш әле, күрерһең. Йәш башы менән: Кешеләр зә миңә карай. Йәнәһе, йәш башы менән ултыра, ә оло кеше бағып тора. (Р. Солтангәрәев.)

син.: кәбестә һурпаһын аз әскән, нужа каласын аз ашаған.

башына кәнәс кейгән [ир, егет]. Хурлыҡтан, кәмһетеләүҙән сығырға тырышҡанда намыҫланып әйтелә. Их, егеттәр! Хурлыҡ былай йөрөү башыма кәнәс кейгән егеткә. (Б. Ишемғол.)

башынан себен тайып йығылырлыҡ кемдең, һөйл. Тап-тақыр, бөртөк тә сәсе юк (башка карата).

башына таз кэрәкме икән кемдең, һөйл. Бары менән мөрхәт-һенә белмәгән кешегә карата асыу белдереп әйтелә. *Алырын алды бит инде, башына таз кэрәкме икән тагы, һаман ныкышып йөрөй.* (Һөйл.)

башын ашау кемдең. 1. Ауыр язмышка дусар итеү, насар хәлгә жуйыу. *Насир агай ундай ялган документ менән күп эш иткән кеше. Шундай документ менән байтак кыззарзың башын ашагандыр әле.* (И. Насыри.) *Шулай итеп теге [Сәләхи] үс кешеләрненең башын да ашаны, элеккенән дә һәйбәт итеп тирмәнән дә яңыртты.* (Ә. Вахитов.) *Өйгә инеп ашыңды ашай, тышка сыгып башыңды ашай.* (Мәкәл.) / Теләмәгән кешегә кейәүгә биреү. *Емеш еңгәм башымды ашаны. Бигерәк өгөтләп димләне шул.* (Җ. Дәүләтшина.)

2. Үлтерерү, һөләк итеү. *Шәрип тә егет вафат булды: Душ-иштәре башын ашаган.* (Халык йырынан.) *Үс алмай куямы һуң ул [Әхмәтша]! Берәй яйын табып, кейәүзең башын ашамаһын, туп куркам.* (З. Бишева.)

син.: башка етеү, башын юйыу.

башында ел уйнай кемдең. Еңел акыллы, етдилеге юк.

башында (түбәһендә) сүп (сыбык, таяк) һындырыу кемдең. Берәй кеше көтөлмәгән якшы эш эшлөгәндә, һөйбәт кылык кылганда хуплап әйтелә.

башын кайнатыу кемдең. Аптыратыу, каңгыртыу. *Сәкинәннең капыл гына тискәреләнеп китеүе Мозафарзың башын кайнатты.* (Н. Мусин.) *Шул эш буйынса Рәхимов хәзер бюро агзалары каршыһына басырмы? Инһә ни, һөйләр, аңлатыр. Тик бына шуның менән кемдеңдер башын кайнатыуы гына...* (Ғ. Ибраһимов.)

башын юйыу кемдең. Үлтерерү, һөләк итеү. *Дошман башын юймайсы инде килмәм кашыңа.* (Халык йырынан.) *Байга барған баш юйган.* (Мәкәл.) [*Насир:*] *Минең башымды юяр өсөн старишиналар төрлө хәйлә эзләп каранылар, ләкин таба алма-нылар.* (М. Буранғолов.)

башы (түбәһе) тишек кемдең. Берәй кеше «ят телде аңлай» тигәндә белдерергә тырышып, һаклык менән һөйләү кәрәклегенә ишара яһағайда әйтелә.

син.: башы һалам менән ябылған.

башы (түбәһе) һалам менән ябылған кемдең. Үзенә ят булған телде аңлаган кешегә карата һаклык менән һөйләү кәрәклеген белдергәндә әйтелә. — *Әстәғәфирулла тәүбә, башын һалам менән япкан имеш, татарзыр ул...* (И. Насыри.)

син.: башы тишек.

башы эшләй кемдең. Акылы етез, башлы. *Алдаксы булһа ла, башы эшләй был собаканың [Борһандың]! — туп уйланы көнсөл Корбан һәм эштән һуң туп-тура аптекаға юл тотто.* (С. Кулибай.)

син.: башы йомро, башы бар.

баш эйеу. 1. Буйһоноу, бирелеу. *Салауаттай ирээр баш эймәстәр, аяк-кулына бығау һалһаң да.* (Халык йырынан.) ... Дошман шуны белһен: без бер ваҡытта ла уға баш эймәбез, һуңғы тамсы каныбыз калғансы һөйөклө Ватанды яҡларбыз... (М. Тажи.) *Малай кеше кем көслө, шуға баш эйә.* (Р. Солтангәрәев.)

син.: баш һалыу, теҙ сүгеу.

2. Ихтирам белдереу. ...*Һинең камил аҡылың, алтын кулдарың алдында мин баш эйәм.* (З. Бишпева.) *Һүнгән, бөлгән илемде ир иткәнһең, Революция, һиңә баш эйәм.* (Р. Бикбаев.)

3. Инанып табынуу.

4. Үтенес белдереп ялынуу, инәлеу. [*Түрәбай:*] — *Гөлөкәй! Йәнем, зинһар баш эймә шул эттәргә...* (Т. Хәйбуллин.) *Күп алтын приискыларына хужа булған каторжник алдында баш эйеүенә асыуы кабарған жандарм офицеры тешен кысып бышылданы.* (Я. Хамматов.)

син.: баш бөгөу.

5. Руһи төшөнкөлөккә бирелеу. *Җайғыға баш эйеу.* — [*Ишкилде карт*] *Кәрәк икән, көлдө, уйнаны.* «*Мин картайзым инде*», — *тимәне. Бер ваҡыт та башын эймәне.* (С. Кулибай.)

баш эйләнеу. 1. Анык кына фекер йөрөтөү һәләтен югалтыу, буталыу.

2. Үз эшендә артык баһалап, маһайып китеу, яңылышыу. *Еңеүҙән баш эйләнеу.* — *Ләкин уңыштарҙан баштар эйләнә торған түгел.* (М. Кәрим.)

баян* итеу (кылыу) ыск. Низер хакында белдереу, һөйләп биреу; аңлатыу. *Өсөнсө ырыу исеме булыр кыпсаҡ, белерһегез, баян итеп язып куйһаҡ.* («Күсәкбей».) *Өфөлә булған вакигаларҙы бик ныҡ борослап, озон иттереп баян кыл әле.* (С. Кудаш.) [*Ғатаулла карт*] *Кешеләрҙең гүмер буйына ергә туймай зар-интизар йәшәүҙәре, аҙаҡ нисек итеп бәхетле тормош короп ебәрәүҙәре тураһында баян итә.* (Р. Солтангәрәев.)

[***Баян** — гәр. аңлатма.]

бейләй кәзәр (тиклем). Кемделер, низелер бик бәләкәй итеп күрһәткәндә әйтелә. *Капка шығырлауға бейләй кәзәр генә эт киҫәге урһәләһеп сыңлап ебәрзе.* (Ғ. Ғатауллин.)

бейә тәртгә тибеу. Эштә, тормошта уңышһыҙлыҡка оспау. *Нимә көтә беззе иртәгә? Кемдер өстәр үзенә мәртәбә. Тик йышыраҡ тибә башламаһмы тормош тигән бейә тәртгә?* (Б. Рафиков.)

белдем баш һөйл. Үҙен бик белдеклегә һанаған кеше. *Карт сәпсек әтәстең былай артык белдем баш булып һөйләүенә бик хурланды.* (Ғ. Богданов.)

бел дә тор. Мотлак була торған эш-хәлгә карата әйтелә. *Бел дә тор, килә ул безгә.* (Һөйл.)

син.: күр зә тор.

белем тоҡсайы. Һәр яҡлап белемле, мәғлүмәтле кеше.

белә күрә (низәр кылыу). Белгән көйгә, белә-аңлай тороп. Төн гәйеп ата-әсәлә, өлкәндәрзә. Гәзиз балаларын белә күрә еңәйт юлына бақтырган. («Сов. Башк.»)

бер азым да <калмау> кемдән. Сак кына араға ла калмай (эйәреп барыу). Эт уның һайын абалап өрә-өрә, уларзың артынан бер азым да калмай эйәреп килде. (М. Тажи.)

Бер азым да <сикмәү, алға бармау>. Урындан өз генә лә <кузгалмау>. — Улым, нык бул! Батыр булып көрәш! **Бер азым да сикмә артыңа...** (Я. Колмой.)

син.: бер карыш та.

бер алдына, бер (биш) артына төшөү (сыгыу) кемдең. Кемгә-лер ярарға тырышып төрлөсә кыланыу. [Әхсән:] ...Прилавка өстөн тауар менән тултырып ташла, береһен окшатмаһалар, икенсеһен макта, һыла-һыйпа, алыусының бер алдына, бер артына төш. (Х. Ибраһимов.) Миңә Гәрифә еңгәнең бер алдына, биш артына төшөп ялыныузан башка сара калмай. (М. Садикова.) Шуға Малбай үзе өсөн бик куркыныс та, сиртер кылын тапһаң, фәйзалы ла күршеһен үз янынан ыскындырмаска, бер алдына, биш артына сыгып, көйләп-сөйләп торорға мәжбүр булған. (Ф. Исәнголов.)

бер артын, бер алдын күрһәтә <донъя>. Төрлө хәл була.

бер атыуза ике куянды үлтерәү. Бер эш, кылык менән бер нисә максатка ирешәү. Беренсе һөйләмгә бер ниндәй зә логик бәйләнеш юк. **Бер атыуза ике куянды үлтерә** Кирәй Мәргән. (Р. Ғарипов.)

бер ауыз <һүз>. Әз генә хәбәр. **Бер ауыз һүз әйтмәү.** **Бер ауыз һүзгә йәлләү.** — Наилә минән бер ауыз булһа ла һүз көтә. Мин өндәшмәйем. (С. Агиш.) Басиров һөйләгәндә, мин бер ауыз һүз зә кыстырманым. (Д. Юлтый.) — Һезгә бер ауыз һүзем дә юк, ә хужаларығыззы аз ғына тәртипкә күнектәрәп алаһы бар. (Н. Мусин.)

бер ауыздан <тороу>. Бер яклы булып, бер үк һүзгә һөйләү. [Мозой:] Дәртле егеттәр бар ул. Бына уларға арка таянысы юк. Халык бер ауыздан торһа, хәзәр улар эште дөрөп алып китергә торалар. (Д. Юлтый.) **Бер ауыздан барыһы ла һайлап куйырга уйлайзар, әстәрәнән изге йәнде йортка баш һәм һаксы итеп.** (Ш. Бабич.)

бер аяғы ерзә, икенсеһе гүрзә кемдең, һөйл. Сак-сак йөшәй, үләр сиккә еткән (ологайып хәлһезләнгән кешегә карата әйтелә). [Өләсәй] карт инде ул. **Бер аяғы ерзә, икенсеһе гүрзә.** (И. Абдуллин.) — Әй, киленкәйем, әйттем дә бөттөм, миңең бер аяғым ерзә, икенсеһе гүрзә, — тине Васби әбей. («Сов. Башк.») **Бер аяғы гүрзә:** Оло булып ояла ла белмәйһең, карт башыңа һаман күлдәк һөйләйһең, бер аяғың гүрзә күптән, бизгәйбә... (Ш. Мөхмүдов.)

син.: сыкмаган йәне генә калған.

бер аяғын атлагансы (алгансы) икенсөһен эт ашай кемдең. Бик экрен кузгала торган, бызмыр. [Ғәндәлип:] Әй, йоматк! Әзәмдекеләр айт тигәнгә таит тип тора. ...Уның бер аяғын атлагансы икенсе аяғын эт ашай... (Ә. Мирзәһитов.) Тик, әлеге лә баяғы, эштә бик һалкын, бер аяғын алгансы икенсе аяғын эт ашай тигәндәй... (С. Агиш.) ...Ни тигән дә, үгез — үгез шул инде ул. **Бер аяғын алгансы икенсе аяғын эт ашай.** («Сов. Башк.»)

бер аяғың тегендә, бер аяғың бында булһын. Бик тиз йөрөргә, йомошто өлгөр башкарырға кушқанда әйтелә. [Редактор:] — **Бер полоса, полоса булмаганда, бер нисә шәп материал алып кайт. Бер аяғың тегендә, бер аяғың бында булһын!** — тип, ике көндә әйләнәп кайтырға кушты. (Р. Солтангәрәев.)

бер <үк> балык башы. Кабат-кабат һөйләнгән хәбәр. Әлеге бер балык башы, Булат, һин ошо Хәтмуллалай за булдыра алманың, тип әйтмәксе булаһыңмы ни? (М. Хәйзәров.) **Күрме генә сәйнәһәң дә, бер үк балык башы, тигәндәй, унан ғына бер ни зә артмаясақ та, кәмемәйәсәк тә.** (Н. Асанбаев.) **Бер <үк> балык башын сәйнәү:** — **Нисәмә тапкыр бер үк балык башын сәйнәргә була?** — **Көн дә Нигмәтулланың зарланыуынан ялыккан управляющий асыу менән өстәлгә һукты.** (Я. Хамматов.) **Ә Харис керек куркак галимдарға был етә калған — һаман да шул бер балык башын сәйнәй.** (Р. Ғарипов.)

бер баһаһы урынға биш баһа. Бик дәртле, осоп-төшөп тора. **Һай, был Зәлифә! Бигерәк дәртле инде, бер баһаһы урынға биш баһа.** (Ғойл.)

ант.: тыумаҫ борон қартайған.

бер бите ай, бер бите көн кемдең. Бик матур (катын-кызға карата). **Бер бите ай, бер бите көн керек һылыу был катындан ул тыуған, уға Заятүләк тип исем кушқандар.** (Әкиәтгән.)

син.: қарап (һоқланып, күреп) туйғыһыз, атлы кеше төшөп қарарлык, йәйәү кеше ятып қарарлык, бер қалак һыуға һалып йоторлок.

ант.: май яғып ташлаһаң, эт яламаҫ.

бер бөгөн түгел. Гел генә кабатланып торған, даими булған эш-хәл тураһында әйтелә. **Кыйыкһыз өйзә торһаң, бына шулай була ул, әсәй. Беззең былай әтләнеребез бер бөгөн түгел.** (Т. Йәнәби.)

бер булыу. I. Ойшопп, берләшеп эш итеү, берлекләшеү. Дош-мандарым миңә нишләр тиһең, дуҫ-иштәрәм менән бер булһақ. (Халык йырынан.)

II. -й, -п-ға бөткән хәл қылымдары менән килеп, берәй эштең основа сыға алмай яфаланыуы белдерә. **Азаттан айғырзы таба алмай бер булалар.** (Ж. Кейекбаев.) **Игенде йөкләп алыусы колхозсыларзы «Һаҡмар» за һанап бөтөрлөк түгел. Күптәр хатта қуйыр урын таба алмай бер була.** (Р. Солтангәрәев.)

бер гүмер. Берәй эш-хәлдән, қылықтан зур ләззәт алғанда хуплап әйтелә. **Ошолой за беззең ултырыузар үзе генә була бер**

гүмер. (Халык йырынан.) *Үз донъяңа үзә хужа булып йәшәү бит үзе бер гүмер.* (Б. Ишемгол.) *Күззәрең сөм кара, хас күмер, бер карауы үзе бер гүмер.* (Н. Нәжми.) *Булһам да мин үзем көл-күмер, Башығызған һыйпау — бер гүмер!..* (Р. Ғарипов.)

берзе биш итеү. Һүз, хәбәрзе арттырып һөйләү. *Кеше бит ул берзе биш итеп һөйләй.* (Ғ. Дәүләтшина.) *...Көрәшселәр менән һунарсылар берзе биш итергә яраталар инде ул.* (Б. Бикбай.) *Ташбатқан ауылының берзе биш итергә торған бисәләренә Әхсәндең хәбәре етә калды.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: төймәләйзе дөйәләй итеү.

бер зә юкка (юктан). Буштан-бушқа, гәйепһезгә, һис сәбәпһез. [*Ғәлимәнә*] *Бер зә юктан харап иттеләр.* (М. Ғафури.)

беренсе карлугас*. Тәү башлап булған эш-хәл, күренеш һ. б. *«Кыш» һәм «Яз» йырҙар йыйынтығы — беренсе карлугастар улар.* («Сов. Башк.») *Али Карнайзың «Без кайтырбыз» тигән повесы «Мәктәп китапханаһы»ның беренсе карлугасы булды.* («Башк. пионеры».)

[«Рус телендәге «первая ласточка» берәмегенең тура тәржемәһе.]

бер епкә тезеү. Барыһын бер төрлө һанау. [*Зөбәйзә:*] *Һез бисәләрең бөтәһен дә бер епкә тезергә ашыҡмағыз әле.* (Ғ. Әхмәтшин.)

син.: бер калыпка һуғыу.

береһе йәкшәмбегә, береһе дүшәмбегә. Үз-ара килешмәй, тырым-тырағай эш иткән кешеләргә карата әйтелә.

син.: ире өмә иткән, катыны базарға (баланга) киткән.

береһен макта ла береһен куй. Икесе лә бер сама, һис мактарлык түгелдәр.

бер иле <лә>. 1. Берәй нәмәнен күләмен, дәрәжәһен һ.б. арттырып йә кәметеп әйтеү өсөн кулланыла. *Кәмәр әбейзең дәрәжәһе оҫтабикәнән бер иле лә кәм түгел.* (Ғ. Дәүләтшин.)

2. Әргәлә, яқында ғына мәрғәнәһендә. *Йылан малайға, күзен йомоп, үзенең артынан бер иле лә калмайынса барырга куша.* (Әкиәттән.)

бер итеп. Тотош айкап, иңен-буйын тултырып (йөрөү, килеү һ. б.). *Был ваҡыт Ғамир яланды бер итеп кызырып йөрөй инде.* (Б. Бикбай.) *Без һай сокорзо ла, тәрән сокорзо ла бер итеп, бөтә тау артын әйләнеп сыҡтыҡ.* (М. Кәрим.)

бер йән, бер тән. Бер булып, берзәм. *Ауылдың тирә-караһы менән бер йән, бер тән булып йәшәү бөтә кешегә лә әләгәме һуң?* *Юк, һәр кемгә лә тәтемәй ул!* (Ғ. Локманов.)

бер йәшлектә, бер картлыкта. Йәш сакта кылғанды олоғайғас кабатлағанда, шаяртыбыраҡ әйтелә.

бер киҫелгән (кыркылған) икмәк берекмәй (йәбешмәй). Айырылышқан ир менән катын кире кушыла алмай. [*Көнһылыу Кызраска:*] *«Бер киҫелгән икмәк берекмәй. Йәшһең, үз ишеңдә табырһың, хуш, йәнем, бәхил бул...»* (Ә. Хәким.)

бер көйө. Бер төрлө, үзгөрөшпөз генө. *Ямгыр бер көйө... илхамланган керек жузы ла жузы.* (Р. Назаров.)

бер калактан (табактан) ашаган. Йән дүс булып, бер һүзле булып йөшпөгөн (*кешеләр*). [*Шәмсикамал:*] — *Кәңәшең үзеңә булһын, Сабит агай, рәхмәт! Кейәүең менән бер калактан ашаган кешеһең бит әле, етмәһә...* (Я. Вәлиев.)

бер калак (кашык) һыуға һалып йоторлок. Бик матур, һөйкөмлө (*күберәк катын-кызга карата*). *Исемен-атын, ырыуын-затын һорап та торма. Килмәгән ере юк, үзен бер кашык һыуға һал да йот.* (М. Кәрим.) *Ул бына ошо Шишмә районының 'Калмык ауылы муллаһының бер калак һыуға һалып йоторлок һөлөк керек кызына өйләнде.* (С. Агиш.)

син.: бер бите ай, бер бите көн.

бер калып(тан). Эш-кылығы, булмышы менән бик окшаш. [*Ғайса*] ...*Комиссарға асыктан-асык нәфрәтле караш ташланы: — Барыһы ла бер калып: ил янганда күмер сүпләп көн күрөүселәр. Акыл һатып, тел сарлаузан башка уларҙан ни алаһың?* (Й. Солтанов.) — *Ысынын әйткәндә, егеттәр, — тине Мәхмүт, — башкорт байы ла, рус байы ла бер калыптан. Беренән дә мактап булмай.* (Ж. Көйөкбаев.)

бер калыпка һуғыу. Барыһын да бер төрлө итеп карау. *Байҙар һәм милиционерҙар араһында төрлө кеше бар. Без, большевиктар, уларҙың барыһын да бер калыпка һуҡмайбыз.* (Я. Хамматов.)

бер калыптан яһалыу (һуғылыу). Булмышы, сифаты менән бер төрлө булыу. ... *Байҙар донъяһы бер калыптан яһала бит, кайҙа бармак кәрәк?* (К. Ибәтуллин.)

син.: бер сыбыктан кыуылған.

бер карында тибешеп ятмаған кем кем менән, һөйл. Кем менәндер туғанлыҡ булмағанды раһлағанда әйтелә.

син.: ете ят.

бер катлы. Артык ябай, өз генә лә хәйләһе булмаған (*кеше*). [*Хәлимәгә*] *Барынан да бигерәк Варяның асык сырайлы, һүзсән, нисектер балаларса бер катлы булыуы окшаны.* (Ғ. Гүмәр.) *Тыумыштан алсаҡ, бер катлы һәм хәйләнәң ни икәнән белмәгән Зиннәтулла үзе белеп, үзе күргәндәрҙең барыһын да ентекләп, түкмәй-сәсмәй һөйләнә.* (Я. Хамматов.) *Мин — бер катлы, кеше көлдөрәм тип, күззе бәйләп, көршәк кыйраттым.* (М. Кәрим.)

бер қолактан инеп, икенсәһенән сығыу. Әйткән һүззе, кәңәште, йомошто иғтибарһың тыңлау йәки тиҙ онотоу. [*Рәхимәнәң*] ... *Азақкы бойороктары ла Айбулаттың бер қолағынан инеп, икенсәһенән сықты.* (Һ. Дәүләтшина.)

бер кулы майҙа, икенсәһе балда. Байлыҡка сумып, муллыҡ әсендә (*йәшәү*).

син.: май әсендәге бөйөр керек.

бер нигә (нәмәгә) карамай. Нис бер сәбәпте иҗәпкә алмай, игтибар итеп тормай (*низәр эшләр*).

бер ни (тин) тормау. Бик еңел (башкарыу). *Әзәм кәмһетеу уга бер ни тормай, холкон беләбез.* (М. Кәрим.)

бер рәттән. 1. Бергә, бергәләп. *Дүрт йыл буйы миңең менән бер рәттән [Акбулат] окопта серене.* (З. Бишшева.)

2. Бер ыңгай, бер юлы.

бер куңыска тыгыу кемде. Бик ауыр хәлгә куйыу. — *Үсемде алдым корогорзарзан, үсемде алдым! Колхоз ғына килеп сыж-кайны, бөтәһен бер куңыска тыгыл озаттык.* (Н. Дәүләтшина.)

бер сама. 1. Күпмелер күләмдә. *Бер сама булыу. Бер сама калыу.*

2. Әллә ни шәп түгел, уртасарақ. — *Кем һуң ул Хисаметдин, арыу кешеме? — Арыу туп ни, бер сама инде.* (К. Мәргән.)

бер самауыр сәй әскәс, һаумы козагыый! һөйл. Бер нәмәне бик һуңлап, кәрәгә бөткәс кенә, иҗкә төшөргән кешегә карата көлөп әйтелә.

бер кайза ла китмәс. Берәй эште ашықтырыу кәрәкмәгәнлеген белдергәндә әйтелә.

бер сыбыктан кыуылган. Асылы менән бер төрлө (*гәзәттә, кире сифат менән окшашлык тураһында*). ...*Кызыл гвардеецтар үз-ара шаулаша башланылар. — Корниловтың олоһо ла, бәләкәйе лә бер сыбыктан кыуылган инде.* (В. Исхаков.)

син.: бер калыштан яһалган (һугылган).

бер тамсы <ла>. Бер зә, нис тә. *Муйыл ...бер тамсы ла тирләмәне.* (Н. Дәүләтшина.) *Бер тамсы йән тыныслыгы булмагас, нисек тамагына аш барһын инде.* (Б. Бикбай.) *Бер тамсы ла кызык түгел ине — Йылмайырмы безгә киләсәк.* (Р. Хисаметдинова.)

бер (һуңгы) тамсы (калақ) кан қалғансы (қанға тиклем). Үзеңде аямай, бар мөмкинлегенә (*һуңышыу, алышыу*). *Бер қалақ қаныбыз қалғансы дошман алдында сизгәнмәбез.* («Сов. Башқ.»)

бер тауыштан (ауызған). 1. Барыһы бер юлы, бергә. *Яқында ғына журай тауышы ишетелә. — Был бит мәғжизә, әйзә янына барайық, — тизәр кешеләр бер тауыштан.* («Сов. Башқ.»)

2. Бер булып, берзәм (*әш итеу, һайлау*). *Бер тауыштан һайлау. Бер тауыштан риза булыу. — Бер ауызған барыһы ла һайлап қуйыра уйлайзар, әстәрәнән изге йәнде йортқа баһ һәм һақсы итеп.* (Ш. Бабич.)

бер тигән. Бик шәп, гәжәп һәйбәт. *Адвокаттың бөтә губерна-ла бер тигәнән яллағанмын.* (Н. Дәүләтшина.) *Иллә-мәгәр мин үзем илдә бер тигән қыззар менән йөрөгән кешемән.* (М. Кәрим.) *Йәр тапмақ туп уйланыңмы? Таптым бер тигәндәрән.* (Халық йырынан.) ...*Тирә-яқта бер тигән сибәр зә, ақыллы ла, сәсэн дә булып үсеп еткән [Көнһылыу].* (Ф. Иҗәнғолов.)

син.: бына(мын) тигөн.

...бер тин [көмөш, бакыр]. Берэй эш-халдең еңеллеген, уны үтөүе бер ни тормауын белдергәндә әйтелә. *Әһ-ей, күрше ауылга барып килеү ул миңә бер тин көмөш.* (Һөйл.)

бер тингә лә һанамау *нимәне*. Баһалап еткермәү, бөтөнләй һанға һукмау.

син.: бер тин урынына ла күрмәү.

бер тин өсөн иманды һатыу. Бик көмһөз, һаран булыу.

бер тотам <да> калмау. Һис айырылмай, әйәреп йөрөгән кешегә карата әйтелә. *Әсә ат етәкләп ошо ергә килә. Әлбиттә, Биктимер зә әсәһенең артынан бер тотам да калмай.* (Ә. Вахитов.) *Артыбызған бер тотам да калмай аҗ казактар килә.* («Сов. Башк.») *Латип ир еткәнсе атаһынан бер тотам да калмай тағылып йөрөгә күнекте...* (Ф. Иҫәнғолов.)

син.: бер иле<лә>, бер карыш<та>.

бер төптән (табандан). 1. Бер юлы, бер ыңғайған. *Барыһы шунда ук бер төптән кайтырға кузгалдылар.* (Б. Бикбай.) *Яһһары ун дүрт йәшенә етеп, кул-аяк араһына керә башлаган сакта ғына, икеһе бер төптән үлгән дә киткәндәр.* (Әкиәттән.)

2. Бер һүзлә булып, берзәм (*эш итеү*). [*Стачка*] ...*бик күмәк эшселәрзең, бер төптән һүз куйышып алып, бөтәһе бер юлы эш ташлаузары була.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Өс тугандың, Шаһиәхмәт, Әхмәзи һәм Баһаузың, бер төптәнәрәк тороуын Әхмәтша бай яратманы.* (Ж. Кейекбаев.) *Бер гилләһе барзыр бының, могайын. Ә халык ни өсөн Аллаяр менән бер төптән икән?* (Ф. Иҫәнғолов.) *Катил серен бирмәгән, бер табандан укталып, дүрт батырға ымлаган.* (Эпостан.)

бер төрлө(рәк). Ажылға теүәл үк түгел, сәйер кылыклы. *Мин матур нәмәне караганда, былай рәхәтлек алған кешене күргәнем юк ине. Шуның өсөн ул миңә тәүзәрәк гәжәберәк, хатта бер төрлөрәк күренә ине...* (Ә. Вахитов.) *Сәйерерәк ул Иван. Шуга күрә был бер төрлөрәк түгелме икән, тин тә уйлап куя кайһы берәүзәр.* («Сов. Башк.»)

бер төрлө итеү *нимәне*. Ниндәйзәр бер рәүешкә килтереү. *Үзәште тугайында эш өстөндәге кешеләр көн бизләп китмәс борон ялан эштәрен бер төрлө итеп, ослап кайтырға кабаландылар...* (Ж. Кейекбаев.)

<бер> урында тапаныу. Эштә, тормошта һ. б. алға бармай, бер кимәлдә калыу. *Бер урында тапанған, хатта былтырғы кимәлдән төшкән райондар за бар.* («Сов. Башк.»)

бер һапта бер кап. Үз-ара окшаш, бер төрлө кешеләр тураһында. [*Хәбирә*] — *Икегез зә бер һапта бер кап. Икегеззең дә әсегез тулы этлек.* (Т. Бүләков.)

бер һүз <зә> юк (булмау). Каршылык булмау, һәр нәмә менән ризалашыу.

бер һүз менән әйткәндә. Тыҫкаса һөйләгәндә. *Бер һүз менән әйткәндә, йәмғиәтте өйрәнеү фәне кешенең аҡылына ғына түгел, характерына ла йогонто яһай.* («Башк. ук.»)

бер шөрөбө етешмәй кемдең, һөйл. Аҡылы камил түгел, ахмағыраҡ.

син.: аҡылға бер төрлө.

берәүгә ала, икенсегә қола (булыу). Төрлө кешегә төрлө мөнәсәбәттә булыу (*шелтәләп, яманлап әйтелә*). *Кеше һинең берәүгә ала, икенсегә қола икәнеңде белеп ҡалһа, баш бирмәҫ.* («Сов. Башк.»)

бер якта торһон кем, нимә. Бер нәмәнә йәки кешенә икенсәһенән өстөн күргәндә әйтелә. *Ә һуң Көйөлдөнөң көньяҡ битләрендәге шишмә һыуы? Зәмзәм һыукайҙарың бер якта торһон! Шундай һалҡын, шундай тәмле ул...* (В. Нафиков.)

бесәй төкөрөгө(ндәй). Бик эз. *Ә ҡулға килеп ингән аҡса — бесәй төкөрөгө.* (Ғ. Локманов.)

бет аяғын бәке менән ҡырка һөйл. Бик ваҡсыл кеше тураһында.

беткә үс (асыу) итеп (үсегеп) тунды утка яғыу һөйл. Кешегә үпкәләп, үзеңә ҡаршы эшләү, үз мәнфәғәтеңә зыян ҡилтереү. *Һунарсы Ҡилмәт Хөсәйендең юлына арҡыры төшә. — Нимә һин, күрше, беткә үсегеп, тундыңды утка яҡмаксы булаһыңмы? Иҫәр!* (Ф. Иҫәнғолов.) [*Ғәлләм:*] *Быт бит беткә асыу итеп тундыңды утка яғыу була.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Нишләнек һуң әле, ватандаштар! Бер-беребезгә ниңә ҡарышабыҙ? Беткә асыу итеп тун яғабыҙ, рәхәтлектә яман ярышабыҙ.* (С. Ғәбизуллин.)

бешмәгән бәрәңге (бөлөш) һөйл., әрл. Булдыҡһыҙ, ҡулынан эш ҡилмәгән кешегә ҡарата әйтелә. [*Гөлкәй:*] — *Әй, ҡурҡаҡ, бешмәгән бөлөш!* (З. Бишпева.)

беште ни зә төштө ни кемгә. Эш-хәлдең торошоһа ҡайғырмай, уның өсөн барыбер. *Зәйнәгәбдин өй әшенә ҡуптән ҡул һелтәгән, уға беште ни зә төштө ни.* («Сов. Башк.»)

син.: булды ни зә булманы ни.

бизмәнгә ултыртыу кемде. Алдап кәм үлсәү.

бизмәнгә һалыу [һүззе]. Үлсәп, самалап һөйләү. «*Әйткәнемдә гәйепкә алмаһыңмы?*» — *тип һәр һүземдә бизмәнгә һалып торманы. Сөнки ул ихтыярымды бағламаны.* (М. Ҡәрим.)

билбау (ҡайыш) аҫты бушау кемдең. Ашағы килеү, асығыу (*шаярыу төсмөрө менән әйтелә*). *Иртәнән бирле һинең дә билбау аҫтың бушағандыр, тигән айыу төлкөгә.* (Ж. Кейекбаев.) — *Билбау аҫтың буш булһа, ҡул эшкә бик бармай шул, — тип әйтеп һалды береһе.* (М. Тажи.) **Билбау аҫты бөтөнләй бушаны, ни булһа ла ҡапҡылап алырға ине.** (Я. Хамматов.)

син.: ҡарын асыу, ҡорһаҡ асыу, бүре башы(н) ашарҙай булыу.

билғау аҫты ныҡ булыу. Тук булыу. **Билғау аҫтың ныҡ булғанда, быуын талмай икән юлдарыңда.** (С. Ғәбизуллин.)

бил бөгөү. 1. Нык тырышып эшлөү. **Билең бөкмэй**, күкрәк көсөн түкмэй, бер кемгә лә килмэй бер тин дә. (Д. Юлтый.) **Бил бөкмәйсә бураң тулмас.** (Мәкәл.) **Балалар, тин, бил бөккән**, Ут йотоп донгя көткән. Атай таба йылы урын, квартираның зурын. (С. Ғәбизуллин.) **Билде бөгөп байга эшләнек**, донгя рәхәткәйзәрен күрмәnek. (Халык йырынан.) **Атайзар за бит әүмер буйзарына мәңге бил бөгөп тә**, тир түгеп тә икмәк төсө күрмэй йотоккан. (Ш. Биккол.)

2. (бөксәйтеү, бөкөрәйтеү). Ауыр эш эшлөү. **Олатайзар шунда бил бөксәйткән**, тирен түккән, күкрәк емереп... (Б. Бикбай.) **Улар беззәң өсөн бил бөкрәйтте**, өсөн һатып шахта, таузарза. (Ғ. Сәләм.)

син.: тир түгөү.

бил быуыу. 1. (бәйләү) нимәгә. Зур теләк менән нимәгәлер әзерләнеү. **Бәтә халык оло көрәшкә бил быузы.** («Сов. Башк.») **Шунан мин һис тә икеләнмәнем**, колхоз эшенә билде бәйләнем. (Ғ. Ғүмәр.) [Алсынбай] **Ошо Данытман суфыйзың тәғлимәтен тоторга**, тәрикәт юлына бақырга тамам бил быузы. (Ә. Хәкимов.)

син.: ең һызғануу.

2. Хәл кылымдың -л формаһында килгәндә: ихласлык, дәрт менән (тоноу, керешәү). **Елкенеп, нык бил быуып**, шул алгы көнгә атланык. (Т. Йәнәби.) **Айбикәнәң иптәш кыззаны, күрше еңгәләр, бил быуып туй аткарзылар.** (Ғ. Дәүләтшина.) **Без, бурыстарыбыззың зурлығын хәтерзә тоноп**, бил быуып көрәшергә тейешбәз. (Ғ. Минһажев.) **Хәзер мундә зур көс бар**, көрәшкә бил быуып сыктык. (М. Гафури.)

син.: ең һызганып.

билгә һугыу. Кыйынлык кисерәү, ауыр хәлгә куйыу. **Бигерәк тә Әхмәзизәң китерә билгә һукты.** Совет эшен якшы алып барыр ине ул. (Ғ. Дәүләтшина.)

билде биштән быуып (бәйләп). Бик теләп, зур дәрт, ихласлык менән (эшләү, йә эшкә тоноу). **Барыһы ла колхозда ябай эшселәр — бригадир кайза кушна**, билдәрен бишкә быуып, шунда китәләр. (Ф. Иҗәнголов.) **Мәрүән Лотманов йәй кырза мал көтә**, кыш билде биштән быуып азык ташый. («Сов. Башк.»)

билдән балта (альпяккыс) төштө. Кулдан эш китте (ул йә кыз тыуғас, ярзамсы була тин, кыуанып әйтәләр). **Ул тыузы, билдән балта төштө.** (Әйтем.)

биле ер күрмәгән кемдең. Көрәштә, алышта бер кемдән дә ецәлмәгән, йығылмаган. **Сәләм батыр биле ер күрмәгән**, Бәхтейәрзә кеше узмаган... шөһрәт алған ине узаман. (К. Даян.)

билен (арка һөйөгән) һындырыу кемдең. Кабат калтмаслык, төзәлмәслек итеп кыйратыу. ...Әлегә биле һындырылып бөтмәгән синфи дошмандың да тынын һизеп, күрәп торорга кәрәк. (З. Бийшева.) **Калдырыуын-калдырзы**, ләкин хаками-гәләм Урзаның билен һындырып китте. (Ә. Хәкимов.)

биленә һуккан йыландай [булыу]. Ауыр хәлгә калып, нык тынышызлануы. *Гәрәй бай бөтөнләй тыныслыгын югалтты, һуңгы көндәре якынлауын тойоп, биленә һуккан йыландай борһалана ул.* (Б. Бикбай.)

бил язмай [эшләү]. Арымай-талмай оҙак (*эшләү*). *Хөпөтдинов башкаларҙан калышмаҫка тырышып, билен дә язмай эшләй.* (Н. Мусин.) *Бабайзарыбыз, эсәйзәребез һәм апайзарыбыз дошманды еңер өсөн бил язмай эшләй.* («Сов. Башк.») *Көйзәрөп, яндырып барған кояш нурҙары аҫтында ураҡсылар бил язмай арыш уралар.* (Б. Хәсән.)

бит бешәү. Оятлы булыу, оятсылыҡ кисерәү. *Ит бешә, ит бешмәһә, бит бешә.* (Мәкәл.)

битендә (йөзөндә) каны юк кемдең. 1. Йөзө ап-ак булған. *Немецтың кобараһы оскан, йөзөндә кан эсәре калмаған.* (Ө. Бикчәнтәев.)

2. Ояты, намысы калмаған. [*Шазагай:*] **Битендә каны бар, йөрәгендә намысы бар ирҙәр был аяныслы хәлгә сыҙармы?** (Т. Хәйбуллин.)

син.: битен йыумаған.

битен йыумаған һөйл. Оятын югалтқан, намысы юк. [*Хәфиз:*] *Ах, инәһеҙ икән, уның битен йыумаған икәнән мин әллә қасан белә инем. Әйтер ул, әйтер, оятһыҙ.* («Сов. Башк.») — *Хаслыҡ тигәндә, бит йыумай инде ул эҙәм, — тип куйҙылар өсөнсөләре.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: битендә (йөзөндә) каны юк, күн бит.

битенән (йөзөнән) алыу (тырнау) кемдең. Кеше алдында оятлы итеү (*тунаҫ мәғәнәлә, мыҫкыл менән*). *Кешенең йөзөнән алырға ярамай, яҡшы әйтеүгә ни етә.* (Һөйл.)

битенән көлөү кемдең. Кеше алдында мыҫкыл итеү. *Һин ул бына, эргәңә кешеләр йыйып, губернатор хәҙрәттәренең битенән көләһең.* (Ғ. Ибраһимов.)

бит йыртыу. Оятлы булыу (итеү), кәмселек тойғоһо кисерәү. — *Шунан бит йыртып әйбер һорай буламы һуң, муйынына боғала һалһаң да бирмәҫ ул, — тине Сәмигулла.* (Ж. Кейекбаев.) *Яҡты донъяларҙа күп тукмалдыҡ, төкөрмәйем инде — Урт қанда, ни күҙ менән йөзгә баға икән биттәреңде һинең йыртқандар.* (Т. Йосопов.)

биткә қара яғыу. Хурлау, хурлыҡқа төшөрөү. — *Қарт көнөмдә битемә қара яҡты, бәдбәхет қызықай!* — тип екеренде қарт. (Н. Йзелбай.)

биткә (йөзгә) бөрәү. Эҙәплелек һақлап тормай, туранан-тура қаты итеп әйтеү.

биткә (йөзгә) қызыллыҡ қилтерәү. Оятлыҡ қилтерерлек эш қылыу, оятқа қалдырыу. *Бүләгебез... биткә қызыллыҡ қилтермәҫлек булһын.* (Б. Бикбай.) *Һеҙ, ирмен тигән егеттәр, йөзгә қызыллыҡ қилтерергә тырышмағыҙ. Батша хәҙрәттәренә тоғро хезмәт итегеҙ.* (Һ. Дәүләтшина.)

биткә төкөрөү. Кеше алдында бик оятлы итеү, хурлау.

син.: битенән алыу.

бит һыйпау*. Берәй нәмәнән языу, буш калыу.

син.: колак кағыу.

[*Хәйер биргәндә доға кылып, хуш итеп куя торған дини йоланан калған.]

бит (йөз) һыуын <биш> түгеү. Кемдендер алдында көмһенеп үтенеү, үзеңә көмселек килтергән эште кылыу. *Мәғфүрә һаман кәңәш бирзе: — Һүземде тыңла, Айбулат, бар. Көнөң төшһә, бит һыуыңды биш түгеп, яттарга инәләһең ул. (Ғ. Дәүләтшина.) Утыны ла, бесәне лә кәрәк. Барыһы артынан да табанлап йөрөгә, йөз һыуыңды түгеп, бригадирыңа алынырға кәрәк. (Р. Низамов.)*

биш артык. Бер нәмәнең икенсе нәмәнән өстөн икәнлеген күрһәткәндә әйтелә. *Уряднигың әйтер инем. Бигерәк йүнһез булып сыкты... Әгәр зә уның урынына үзебезгә кешене куйһалар, биш артык булған булыр ине. (Я. Хамматов.)*

биш бармағы һымак (кеүек, шикелле) [белеү] нимәне. Бик якшы, нык (белеү). *Пушкаһын да, пулемёттын да, мылтығын да биш бармағым кеүек беләм. (Б. Бикбай.) ...Хәбибуллин йыл һайын тип әйтерлек «Оло юл» колхозына район вәкиле булып килә торғайны. Кунакколдо ул биш бармағы кеүек белә. (Х. Ғиләжев.) Мин Зыяның кем балаһы икәнән дә, холкон, гөрөфөн, гәзәтен дә биш бармағым һымак беләм. (М. Тажи.)*

биш былтыр. Бик күптән, әллә қасан (булған эш-хәл, вақиға). [*Ғәрипә:*] *Шул ялқау кызған туйзым. [Зақир:] Ә минең һинән туйғанымла биш былтыр инде. (С. Мифтахов.)*

бишкә бөгөлөү. Ярамһаклык күрһәтәп, баш әйеү.

бишкә төрләнеү. Төрләсәгә үзгәреү. *Биш бармактай без биш малай үстек, бишебез зә бишкә төрләнеп. Мутлыкка ла, һөнәр, шулкыкка ла беребезән беребез өйрәнеп. (В. Әхмәдиев.) Бишек-тәге бала бишкә төрләнеп зә ат атланып сапмаң тимәгез. (Р. Ғарипов.)*

бишкә ярылырзай булыу. Эште, мәшәкәтте бөтөрә алмай азапланыу. *Һин сак кына кул арама керер инең. Юғиһә, бер үзем бишкә ярылырзай булып йөрөйм. (М. Кәрим.) Асыу за килеп китә, һин бишкә ярылырзай булып... йөрөйһең, ә бисә тигәнең уның-бының менән исәпләшеп тормай... (Ф. Исәнғолов.) Шуга күрә әле, бишкә ярыла язып йөрөгән сакта, уның [Ғәлиәнең] йәңә ишек төбөндә көтөп тороуы Ғиззәттең кәйефен кыра һукты. (Н. Мусин.)*

боғазға аркыры килеү (тороу). Файзаға ашмау, ярамау.

боғазға-боғаз килеү. Кара-каршы тороп, йәнтәслим алышыу. *Әшселәр... пролетариатты үззәренә кол итергә тырышыусылар менән боғазға-боғаз килешеп, тартыша килделәр. (Ш. Хозай-бирзин.) Фильмдағы вақиға Совет республикаһының язмышы өсөн барған ауыр йылдарзы, аңы донъя менән иске донъя араһын-*

дагы богазга-богаз килгэн аяуһыз көрәш дәүеренең үзенсәлекле бер битен аса. («Сов. Бангк.»)

богаззан алыу кемдең. Нык кысырыкклау, ауыр хәлгә куйыу. *Был йыр алга барыр, һәр дошмандың был йыр богазынан алыр.* (Ғ. Сәләм) ... *Антанта... кабат Совет власының богазынан алыу өсөн уңай вақыт көтә.* (Й. Солтанов.) *Фронтта хәл йүнәтеү менән, Колчак иң тәүләй безҙең богаззан аласаж...* (Ф. Иҫәнғолов.)

богаз йыртыу (киреү) һөйл. Нык кысырып һөйләшеү, йырлау һ. б. — *Ни хак тора был катын? — Һатылмай ул. — Ул сак ниңә богаз йыртаһың?* (Х. Ғиләжев.) **Богаз йырткансы кыскыр әйзә:** *капиталға үлем!* (С. Ағиш.) *Коридорҙа [Рәхим-йәндең] ... асыулы кысырыуы ишетелде. — Әй, исең киткән икән шуның богаз киреуенә, — тине Камилә.* (Р. Төхвәтуллин.)

борсаҡ сәсеү (һибегү, атыу, бүрттерегү). Бик мактанып хәбәр һөйләү. — ... *Күрзеге, ниндәй бағырҙар тотто ул, ә без, йүн-һезҙәр, сабактан башка нәмә каптыра алманыҡ, — шулай борсаҡ сәсә Талха.* (Ә. Чаныш.) *Асыуланма, Тайфур, тыпырлатырға аяҡ бар һиндә. Борсаҡ сәсергә тиһәң, тел дә ярайһы үзеңдә* (Ш. Биккол.) *Нурғәли ахун утыз йыл хәлфәлек иткән кеше. Бер-ике әйбер язып һәм борсаҡ һилкән кеше.* (Ш. Бабич.) *[Котой старишина] ...безҙең ауылда ике полк ята тип, пулеметтары ла күп тип борсаҡ ат, — тине.* (А. Таһиров.)

борсаҡ(ты) <эре> ярыу. Нык мактануу. *Ат ярыштыра берәүҙәр, берәүҙәр һөйләй бүре, берәүҙәр «күргәндәрәм» тип, борсаҡты яра эре.* (М. Кәрим.) *Өлкән тракторист, бер күзен кыса биреп, борсаҡты ярырға кереште...* (Ә. Вәли.) *Булдыра алһаң, бутка бешер, бирәм ярма, булмай икән, телең менән борсаҡ ярма.* (Н. Иҫелбай.)

бот буйы һөйл., кәмһ. Бик бөлөкәй кәүзәле. ...*Ир затының көслөрәк икәнән бот буйы малай за белә.* (М. Кәрим.) *Хәзер Шәүрә — бот буйы Ирғәлегә кәләш, янып һөйгән кешенәнә — килен...* (Б. Бикбай.) *Безҙең ауыл аша телефон сыбығы һуззылар. ... Минең керек бот буйы малайзарзың түбәһе күккә тейзе.* (И. Абдуллин.) **Бот буйы** *бала үзенән зур күнәк күтәргән дә йомран тоторға бара.* (Ғ. Әмири.)

син.: бармаҡ буйы, балаҡ буйы.

ант.: тирек кеүек.

бот күтәрәп [ятыу] һөйл. Вақытты бушҡа узгарыу, бер ни зә эшләмәү. ...**Бот күтәрәп буш ятһаң, ашарға килтереп бирмәстәр.** (М. Ғафури.) *[Һуғыштан] кем файза итә? Әлбиттә, без түгел. Әлбиттә, өйөндә бот күтәрәп, түбәгә төкөрөп яткан байҙар файза итәләр.* (Д. Юлтый.) ...*Көтөрсө түшәмгә төкөрөп, ботон күтәрәп, ял итеп ята, ти.* (Әкиәтән.)

син.: түбәгә (түшәмгә) төкөрөп [ятыу], кул жаушырып [йөрөгү].

ант.: ең һызғанып [эшләү].

бото бер тин нимәнәң. Баһаны түбән, бер ни тормай. *Больше-виктар әйтә: — Нәсел-насан, түрәлектәң бото бер тин, тин; «калын елкә» менән «ярылган кул» көнкүрештә булһын бер тин, тин.* (Ш. Бабич.) *«Һөймәнәң, харап иттең, хәзәр миңә һинең һөйөүеңдең бото бер тин».* (Ә. Вәли.)

бот сабып [көлөү] *һөйл.* Мысқыл менән рәхәтләнеп (көлөү). *Был хәбәрзәрзе ишеткәс, Усман Әхмәзизән бот сабып көлдө, уны үсәп бәтә алманы...* (Ж. Кейекбаев.) *Рабфак студенттары Санияның кыланышынан бот сабып көләләр.* (М. Тажи.)

син.: эс тырнап [көлөү].

бөгөлөп төшөү. 1. Хәлһез булып қалыу. *Ир-егеткәйзәрзе, йәше үтһә, бөгөлөп тә төшмәс, тимәгез.* (Р. Ғарипов.)

бозға язған. Булмаҫтай, тормошқа ашмаҫтай, ышанысһыз (эш-хәл). *Камилә генә күңелгә шом һалды һалыуын. «Начальство һүзенә ышанһаң! Бозға язған вәгәзә бит ул», — тигән була...* (Р. Төхвәтуллин.)

бозға бызаулау. Буш өмөттәр менән йәшпәү, бушқа ышаныу. *Уйзар, өркәк аттар төслө, юкжа ла биленләне, Бозға бызаулаған дәртем Елдәрзә еленләне.* (Т. Йосопов.)

бойзай араһындағы һоло. Башкаларзан айырылып торған. *Ауыл ерендә шул инде ул: ситтән килгән кеше, бойзай араһындағы һоло һымак, күзгә күренеп бара.* (М. Тажи.)

син.: арпа араһындағы бойзай.

бойомға ашырыу (атқарыу) *нимәнә.* Ысынбарлыққа әйләнде-реү. *Ултырышта сығарылған қарарзы хәзәрзән үк бойомға атқара башлау кәрәк...* (Н. Мусин.)

син.: тормошқа ашырыу, гәмәлгә индереү.

болғансык (буръяк) һыуза балык тотоу (һөзөү)². Буталсык хәл-шарттан файҙаланып қалырға тырышыу. *Шовинистар... болғансык һыуза балык тотқан керек, моменттан файҙаланып, партияның вәк милләттәр тураһындағы тотқан юлын кире жаға...* (Ш. Хозайбирзин.) *Киреһенсә, улар үззәрә лә ошо буръяк һыуза балык тотоп қалырға тырышалар. Ә Ныязғол котолдиһә, уларға үззәрә күтәрә алғанса өләш сығарасақ.* (Һ. Дәүләтшина.) *Ыһый сықмай, бары ләм сыға шул, Болғансықта балык һөзгәндә.* (Т. Йосопов.)

[*Рус телендәге: «ловить рыбу в мутной воде» берәмегенәң тәржемәһе].

борғак* кейеү. Кемгәлер асыуланып, һөйләшмәй ултырыу.

[* Борғак — диал. бызау, бәрәс моронлоғо.]

борсақ бешереү кем менән. Килешә, һүз беректерә алыу. *Үз тиҫтерзәрә бер класқа алға киткән. Ә бында — йыйын «еүеш танаузар». Улар менән борсақ бешерерлек түгел.* (Я. Вәлиев.)

борсақ бешеү (бешмәү, бығыу, быкмау) кем менән. Килешеп эшләү, татыу йәшәү йәки килешмәү, татыу булмау. *Иҫке хужа менән яқшы ғына борсақ бешә башлану, тин һөйөнөп торғанда, тағы қырын һукты.* (Ф. Хәсәнов.) [Хисмәтуллиндың] *Қыз*

зар менән борсагы бешмәне. (Р. Солтангәрәев.) — *Нимә, һинә, Әмирханов менән борсаг бешмәйерәкме әллә?* (С. Агиш.) [*Нигмәтулла:*] *Давай, әйзә, тәүәккәлләп карайык. Һин һөйләш. Минәң борсаг бешәңкерәмәй ул кафыр менән. (Я. Хамматов.) Килгәс тә карт укытыусыларзың күбәһе менән Булаттың борсагы быжмай, көзгә әтәс тип карайзар уга. (Ә. Вахитов.)*

2. Кайгы-хәсрәткә, ауырлыкка бирешеп. *Бирешмәйем, тип йөрөп карайһың да бөгөлөп төшәһең шул кайһы сакта.* (Р. Солтангәрәев.) *Бөтөнләй ярзамһың, йәш сабийзар менән калган Мәзинә апай бөгөлөп төшмәне, донъя көттө.* («Сов. Башк.»)

бөгөн бында, **иртәгә тегендә**. Бер урында гына тороп сызамаған, йөрөп яткан (*еңел-елпә кеше тураһында*).

бөгөн килеп. Ошо көндә генә, ошо көнгә еткәс. *Бөгөн килеп әйтте.*

бөртөкләп (берәмләп) һанарлык. Бик аз. ...*Әзәм калдыктары, үкенескә каршы, һаман да осраштырғылай. Әлбиттә, улар бик аз, бөртөкләп һанарға була, шулай за... барзар әле.* («Сов. Башк.»)

син.: бармак менән һанарлык.

ант.: һанап бөткөһөз, иҫәбе-һисабы юк.

бөткән баш — бөткән. Берәй хәуефле эшкә, кылыгкка тәүәккәллек белдергәндә әйтелә.

син.: киткән баш — киткән.

бөттө баш <калды муйын һерәйеп>. Хәуефкә төшөп, кайгы-рыгузы белдерә. ...*Хәзәр миңә дүрт йыл төрмә тейеш. Бөттө баш! Атайымды, әсәйемде, туғандарымды уйлап алдым.* (М. Кәрим.) *Шунан булыр башкорттар әйткәнсә: бөттө баш — калды муйын һерәйеп...* (Б. Асылғужа).

бөтә төмә (йәме, кызыгы) шунда. Һокланыузы белдергәндә әйтелә.

буй биреп. 1. Буйһоноу. [*Мотал Нисага:*] *Мин һиңә кем? Теге газетага төшөрзөләр тигәс тә, бөтәгез зә буй бирмәй башланығызмы инде.* (М. Хәйзәров.) *Бейә Актөлектә өскә сөйгән, ергә алып һужкан, әммә егет уны кулынан ыскындырмаған. Шунан бейә буй биргән, кырысланмас булган.* (Әкиәттән.)

2. Үз айына куйыу, буйлатыу. [*Урал Шүлгәнгә:*] *Дан эзләргә теләнәң, теләгәнә буй бирзәм.* (Эпостан.)

буйга бөткән. Кулынан эш килмәгән кешегә карата хуп күрмәгәндә белдергәндә әйтелә. *Бер зәғиф, көсһөз, һөнәрһез, буйга бөткән бәндә мин.* (Ш. Бабич.)

син.: коро көүзә.

буй(га) етеү. Үсеп зур булыу. *Разия, тор инде. Ваҡыт етте. Йә кеше-фәлән килеп инер. Буй еткән кызга былай ярамай...* (Н. Кәрип.) *Зәлифәкәй һылыу буйга еткәс, һокланмаған кеше калманы.* (Халык йырынан.)

буйга калыу (узыу). Балага калыу, балага узыу. *Мин уянганда, катыным юк ине... Буйга калғайны, нишләгәндер инде,*

бахыркай. (Я. Хамматов.) [Тәңкәбикә Шәфәккә:] *Хозай куш-магас, буйыңа ла узмай калдың шул. Бала үстөрөп торор инең, исмаһам.* (М. Кәрим.) — *Ишәй дуҫ, икебеззәң дә бисәләр бер сакта буйга калдылар.* (Йырзан.)

син.: ауырга калыу.

буйында булыу. Йөклө булыу. *Берүк ата-әсәләренә еткер, кыззарының хәле насар. Буйында булганын да белмәгәндәр.* (Ғ. Дәүләтшина.)

булмаһа булмай икән базарға сөсө күмәс (икмәк). Берәй эш-хәл тырышып-тырышып та килеп сыкмаган сакта әйтелә. *(Ишмырза:] ...Бер ауылды ла калдырмай кызырып сыктым. Булмаһа булмай икән базарға сөсө күмәс тигәндәй, булманы, табылманы трактор.* (Ә. Вәли.)

булыры (булаһы) булган, буюуы уңған (һеңгән). 1. Үткәнгә үкенмәүзе белдергәндә әйтелә. *Гөлсәмдән айырылыу бошондорманы Батталовты. Булыры булғайны, буюуы уңғайны.* (Я. Вәлиев.) *Юлга бағыр инем дә ул, тәзрәләрем туңған. Инде хәзер булырым булып, буюзарым уңған.* (Т. Йосопов.)

син.: булған да бөткән.

2. Көс-кәре кайтқан, ғүмере үткән.

булғас булыр икән. Берәй эш-хәлгә, кешегә аптырап, иҫ-акыл киткәндә әйтелә.

бумала баш һөйл., мыҫк. Катын-кызга карата кәмһетеү һүзе. *[Сәйзел:] ...Һинең бумала баш машинала ултыра.* (Ә. Атнабаев.)

буран уйнау (кубыу, сығыу). Талаш-тартыш, ғауға калкыу. *[Фәрит:] Һизеп торам: өйзә шау-шыу китәсәк, буран уйнаса к.* (Ғ. Байбурин.) *Әминә әбей яңынан караусыһың кала. Хозай-бирзегә кайтырға мәжбүр була, йәнә Зәбихуллалар йортонда буран куба.* («Сов. Башк.»)

буран куптарыу (сыгарыу). Талаш-тартыш, ғауға калкытыу. — *Ерле юкка буран куптара ул Фатима, — тине [Тимер].* (Б. Бикбай.) *[Әхмәтша бабай] Йә урманда, йә башка ерзә кәйефе кырылып кайта ла, өйгә ингәс, буран сыгара, күңеле басылғансы бер тулап ала.* (Ф. Әсәнов.)

буш богаз. Юкты-барзы һөйләргә, шапырынырға яраткан кешегә карата әйтелә.

буш итеү. 1. Дәрәс эшләмәгәнгә үкенес белдергәндә әйтелә. *Кисә кинога бармай буш иттем әле, һәйбәт булды тинеләр.* (Һөйл.)

2. күб. юкл. Түләүһез, хакһың итмәү, коро калдырмау. *Был юлы ла буш итмәс, коро кул менән кайтармас уны [Юламан-ды] рәхимле диңгезе...* (З. Бийшева.)

буш кул <менән>. 1. Үзең менән бер нәмә лә алмай, бер нәмәһез. *Мырзаш һымак, буш кул менән барып инеүе лә оят бит.* (Б. Бикбай.)

2. Бер нәмә лә таба алмай, уңышһың йөрөп (кире кайтыу). *Шунан батшаның хезмәтселәре кейәү менән кыззы эзләнеләр-*

эзләнеләр зә, таба алмагас, буш кул менән кайтып киттеләр. (Әкиәттән.)

буш кыуык һөйл., яманл. Тиккә мактанған кеше, купыр. *Шатлығың да, газабың да булһын йондоз һанынса! Шунда ғына һин — ижадсы, зур кинәнес биреүсе, Ул юк икән, һин — буш кыуык, тик кабарып йөрөүсе.* (Б. Бикбай.)

син.: кабык кыуыш.

буштың атаһы үлгән һөйл. Низелер хак түләмәй генә алырга теләгән кешегә мысқыл белдергәндә әйтелә. *Губерна канцелярияһы башлығы хәйләлә йылмайзы. — Мәмкин. Тик... буштың атаһы күптән үлгән, ти. Ундай яуаплы эште алыу күп акса торасак...* (Я. Хамматов.)

бушты (юкты) бушка (юкка) бушатыу (аузарыу). Кәрәге булмаған, файзаһыз эш менән булыу. *Ни эшләп юкты бушка бушатып, был тиклем ергә килеп йөрөйһөгөз? — тиер [Зөләйхә әбей].* (З. Бишева.) — *Бар, юкты бушка бушаткансы, хәзер үк бызаузарзы тунатып, тиреләрен кирзереп куй.* (Б. Бикбай.)

син.: көндан аркан ишеу, иләк менән һыу ташыу.

бүзәнән май ал, ябалактан йөн ал. Һарыктың йөнөн кыркыш бөткәс әйтелә торған теләк.

бүре ауыз һөйл. 1. Зур ауызлы кешегә қарата мысқыллау һүзе.

2. Күп илаған баланы әрләү һүзе.

3. Яман хәбәр һөйләгән кешегә қарата әйтелә. *Кит, бүре ауыз, юкты һөйләп ултыраһың.* (Һөйл.)

бүкән баш һөйл., әрл. Башы самаһыз зур кешене мысқыллау һүзе.

бүре бауыр. Үтә қаты бәгерле, миһырбанһыз. *Әх, замандамы ни эш. Беззең ауыл Фәзилә бахырзы бүре бауыр Сакай ни қара көнгә еткерзе.* (Б. Бикбай.)

бүре бауыры ашаған. Бик усал, яуыз (кеше).

бүре башы(н) ашарзай булыу. Нык асығыу. *Әлмисак тужлыжлы ашамлыктарзы һыпырзы ғына. Ситтән қарап тороусы булһа, йә был асқа кыркылып йөрөгән, көнө буйына һабан һөрөп, бүре башы ашарзай булып асығып қайтқан кешелер, тип уйлар ине.* (Б. Бикбай.)

син.: қарын асыу, қорһак асыу, билбау асты бушау, эстә ас бүреләр олоу.

бүрек һалыу кемгә, кем алдында. Түбәнселек менән үтенеү. *Бүректәр барыбер Аллаяр алдында һалыныр, билдәр уның алдында бөгөләр.* (Ф. Исәнғолов.) *Йөрөгөз әле шунда, үзегезгә күсәк күтәргән кешегә бүрек һалып, баш әйеп...* (Ғ. Ибраһимов.)

бүренән өрккән һарык көтөүе кеүек. Қурқыштан әркелешеп қасқан кешеләр төркөмөнә қарата әйтелә. *[Актар] Бүренән өрккән һарык көтөүе кеүек, ашығып сизенә.* (М. Ғафури.)

бүре(һе) олоу кемдең. Табышты, файзаны көтмәгән ерзән бик күп итеп алыу. *Бүреһе олоно Кәйүмдең: юк қына хакқа урағын*

урзырыу, игенен нуктырыу ғына етмәне, көз көнө бер келәт урынына халыктан ике келәт иген йыйып алды. (Ғ. Локманов.) **Бүреһе олоясак Сафыйзың.** Йәшел токто акса менән тултырмай кайтмаҫ әле егетең. («Һәнәк».) Факиһа йорт хужаһының һүҙен керәтләне: — Кайным мәрхүм корзашың һуғышта сакта үлеп, Шаһиәхмәт кайнағаның бүреһе олоһо инде. (Ж. Кейекбаев.)

бүрәнә үтә бүре күреү. Белмәгәнде беләм тигән кеше булыу (яманлау һүҙе). — **Бүрәнә үтә бүре күрәһең!** — *Вася асылуанып куйзы.* — *Ниндәй этлек булһын бында? Түләрмен тин ап-асык әйтте бит.* (Х. Мохтар.) [*Председатель калдаушикка:*] Улар килгән райондан, тәк бөтәһе лә важный инде, **бүрәнә үтә бүре күрә,** кустым, газга најми инде. (С. Иманғолов.)

бүркен тышлау кемдең. Нык кына тукмау, дөмбөслөү. [*Халык управляющий хакында:*] — **Бүркен тышлап алырға кәрәк әзерәк! Азау тештәрен койорға! Һелтә берәрҙе!** (А. Таһиров.)

син.: кәрәген биреү, тетмөһөн тетеү, измөһөн изеү, кабырғанын һанау, һырт кайышын алыу.

былтырҙың күҙе йылтыр. Күптәнгене һөйләгән кешегә ышанып етмөүҙе белдереп көлгәндә әйтелә.

былтыр үлгән ябалакты быйыл атын алдыңмы. Онотолған нәмәһе һуңлап белеп, яңылыҡҡа һанаған кешегә карата әйтелә. ... Ул иҫке сараларзы яңы Америка асқан кеше керек газета сәхифәләренә язып ятыуығыҙға аптырайым. Шулай ук һезең керектәргә безең башкорттар «**былтыр үлгән ябалакты быйыл атып алдыңмы**» тизәр. (Ш. Хозайбирзин.)

бына ғына. Бик якында, эргәлә. *Туктағыз, мин барып киләйем, уның [Харистың] өйө бына ғына тора.* (Б. Бикбай.)

бына(мын) тигән. Бик шәп, шөйлә якшы. *Д. Юлтыйзың... бик күп бына тигән әсәрҙәре бар.* (Р. Ниғмәти.) *Минең бик һәйбәт, бына тигән, бер иптәш бар ине.* (С. Ағиш.) *Хәзер бынамын тигән ағайың булыр ине, үлдә бит.* (Н. Кәрип.) *Төзөлөшкә үз теләктәре менән килгәйне улар [Федор менән Пелагея].* Аралары татыу, көнкүрештәре **бына тигән.** (М. Хәйҙеров.)

син.: ал да гөл.

бына һин уны (әле). Ғәжәпләһенеп хуплағанда йәки шелтә белдергәндә әйтелә.

син.: бына <һиңә> кәрәк булһа.

бына һиңә йөзрөк. Берәй кешенең һораған нәмәһен асыу менән кире какҡанда әйтелә.

бына <һиңә> кәрәк булһа. Көтөлмәгән хәлдән аптырауға калғанда әйтелә. — *Бына һиңә кәрәк булһа, таң да ата, — тине Котлояр.* (Ғ. Дәүләтшина.) — *Бына һиңә кәрәк булһа! — тине староста һәм әсер сәйен эсмәй һикереп төшә башланы.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: бына һин уны (әле).

бырамат* сабыу. Ваҡытты бушҡа уҙғарып йөрөү.

[* **Бырама**т — рус. промотать.]

син.: бырама тта йөрөү, ел кыуыу, эт һуғарыу.

бырама тта йөрөү. Вақытты бушка уҙғарыу.

син. кар.: бырама т сабуу.

бысағын ашаған. Үтә һаран, һарандың һараны. [Мөһмин карт] Ул **бысағын ашаған**, эшлектән сыткан бер һаран нәмә ине. (С. Ағиш.)

син.: кыркһаң таны сытмаҫ.

бысағы май өстөндә кемдең. Аш-һыуға, ризык-ниғмәткә мул, һыйсыл (катын тызга карата).

быса т булып (энә кеүек) тазалыу. Көслө әрнеү һалыу, йөрәккә ауыр булыу. **Расихтың һүзә йөрәгемә быса т булып тазалды.** (Ғ. Ғүмәр.)

быса тка (балтаға) быса т килеү кем менән. Талаш-тартыш тка инеү, янғылашыу. **Без [Тәскирә менән] гүмер бакый быса тка быса т килешеп йәшәнек инде. Бер генә тапкыр за урта т тел таба алманыт.** (М. Хәйзәров.) **Иәләев беренсе көндәрҙән үк актив менән быса тка быса т килә башланы.** (Ә. Атнабаев.) **Күрше менән күрше балтаға быса т килә. Тикшерелмәгән «мәсьәлә», әйтелмәгән һүз калмай.** («Сов. Башк.»)

быса т телле (теле быса т кеүек). Үтә өсә телле. **Юк-барзы күп күргән, быса т телле кешенәң алысыра т булғаны хәйерле.** (Б. Бикбай.)

быса тһыз һуйыу. Бик күп, иҫәбе-һисабына сығырлы т түгел (еңелсә көлөү тойгоһо менән әйтелә). **Тик үз һүзән һүз итеп өйрәнгән колхоз председателе Ишбулды: «Ирзәр етмәһә, безгә бисәлар быуа быуырлы т», — тине.** (Ғ. Әмири.) — **Әй, безгәң кеүек йырсылар быуа быуырлы т ул, — ти [Рәшит].** (Р. Солтанғәрәев.) **Ранетка ла быуа быуырлы т базарға, әммә безгә отшағаны — вағы ют.** («Ағизел».)

быуын бөтөү. Бөтөнләй хәлһезләнеү. **Тызы кайзың шунда ут быуыны бөттө, һыны катты.** (Ф. Иҫәнғолов.)

син.: хәлдән тайыу, арманһыз булыу, һыу әскеһез булыу, телде аркыры тешләрҙәй булыу, үлемесле булыу.

быуын бушау (йомшау). Хәлһезләнеү. **Көтмәгән ауыр кайғыны ишетеп, Кәримдең быуындары бушаны.** (Я. Хамматов.)

быуынға төшөү кемдең. 1. Хәлдә бөтөрөү, хәлһезләндерөү. ... **Вареньеның быуынға төшөрөн, күп ашарға ярамағанлығын бер-беребезгә әйткәнлегебезгә лә әз генә беләбез.** (Д. Юлтый.) — **Урман эше еңел эш түгел, ирмен тигән ирзәрҙең дә быуынына төшә ул, — тил дауам итте Хикмәттең атаһы Рахман.** (Х. Ғиләжев.)

син.: быуынды алыу 1.

2. Нимәнелер ныкып йөзәтеү, мазаһын китәрәү. ...*Йә йәнәңде, йә көтәүәңдән өс якшы ат һайлап бирәһең! — тил быуынына төшәләр [һыйбайлылар Насырзың].* (М. Буранғолов.) [*Мәғфүрә:*] «*Еңгә, берүк шуны инәйемдән һорап кара әле, миңә укып торорға бирмәсә микән?*» — *тил быуыныма төштө.* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: йөнгә тейеү, мазаға тейеү, теңкәгә тейеү, теңкәне коротоу, тәкәтте коротоу, үзәккә үтеү.

быуынға ултырыу. 1. Буйға үсеп быуынланыу (*иген тураһында*). *Арыштар инде быуынға ултырзы.* (И. Насыри.)

2. Буйға үсеп нығыныу (*кеше тураһында*). *Минең атайымдың заманында районыбыҙҙа данлыҡлы балта оҫтаһы булған Арслан карттың һүзе менән әйткәндә, ирҙең самай быуынға ултырған, кулында тимер иреткән сағы.* (З. Биешева.) *Сак кына быуынға ултырғас, Вәлиәхмәт, башка ярлы балалары кеүек, байҙарға батраклыҡта йөрөй башланы.* («Сов. Башк.»)

син.: быуын нығыу (катыу).

3. Хужалыҡты нығытыу, хәлләнеү. [*Гәрәй*] ... *Исай ауылындағылар тирмәнән инде кабат котайып, ныклы быуынға ултырған Иван Лесинга һатты...* (Б. Бикбай.)

син.: быуын нығыу (катыу).

быуынға һикерәү. Быуын-быуын булып үсеү, быуынланыу (*игенгә карата*). *Юлдың ике яғында ла инде быуынға һикереп килгән боуҙай бағыуҙары ята.* (Ә. Вәли.)

быуынды алыу келдең. 1. Хәлде бөтөрөү, арытыу. ...*Тубыктан ала кар йырмаслап текә тауға артылыу... быуынды ала.* (Н. Мусин.) *Анау Бәләбәй тауҙарын йөк менән менеү аттың ярты быуынын ала.* (Х. Ғиләжев.)

син.: быуынға төшөү 1.

2. Дәртте һүндерәү, эшкә-тормошҡа ынтылышты ҡайтарыу. *Һәләкәткә дусар ителәү уйы [Котлоярзың] быуынын алған, ышанысын ҡайтарған.* (М. Минһажетдинов.)

быуынды тыркыу. Тормош хәлен ҡакшатыу.

быуын ҡакшау. 1. Хәл бөтөү, нык арыу.

2. Тормош дәрте кәмеү. *Ҡакшаны быуын, ҡакшаны тамам. Ә әлек бит урамға һыймаҫтай бара торғайны ул, хәҙер бына, уғы һымак, арт ҡапқанан ҡасып-боҫоп кына йөрөй.* (Б. Бикбай.)

син.: карыу ҡайтыу.

быуын (тез) ҡалтырау. Нык куркыу. [*Кәңәшбай:*] *Быуындарым ҡалтырап ҡаушаным да киттем.* (Т. Хәйбуллин.)

син.: дер ҡалтырау, койолоп төшөү.

быуын короу. Бик нык арыу, хәлдән тайыу. [*Баян:*] *Мин тупһа аша өйгә ингәс тә, быуыным короп йығылып киттем.* (М. Ауэзов. Н. Иҙелбай тәрж.)

син. кар.: быуын бөтөү.

быуын ныгыу (жатыу). 1. Буйға етеп көскә ултырыу. *Етмәгәйне әле катып быуындар за, кылыс айжап яу утына ташландык.* (Х. Гиләжев.) [Йәнбирзе:] — *Икегез зә, улдарым, күзөбеззең нурзари; тешәр сагыгыз үтмәгән, быуыныгыз катмаган...* (Эпостан.)

2. Ныгыныу, көсәйеу. *Быуыны ныгыган колхозды 1959 йылда күрше Ленин исемендәге хужалык менән берләштерергә карар иттеләр.* («Сов. Башк.»)

син.: быуынға ултырыу 3.

быуын таралыу. Йөко килеп изрәу, ойоу. *Иылыла малай-зарзың быуыны таралып, күззәре үзенән-үзе йомола башланы.* (Ф. Исәнғолов.)

быуынһыз ергә бысак һалыу. Булмаҫтай урында еңергә, үзәндекен итергә тырышыу. *Күңеленә ауыр алма, тал бөгөлгән ерзән һынмаһа, быуынһыз ергә бысак һалып та бер эш тә сыкмас.* (Ғ. Дәүләтшина.)

бәбәк ярыу. Башлап алып китеү, барлыкка килеү. *Күңелдәргә канат куйзы йәшлек язы, йөрәктәрзә һөйөү тәү кат бәбәк ярзы.* (Ш. Биккол.)

бәгергә инеү. Кешенә күңелен иретеү.

син.: бәгерзе иретеү.

бәгергә таш булыу. Ауыр кайғыға һалыу. *Балалары араһында иң якын күргәнә, үзе исэн вақытта ук имамлыкка фатиха бирергә ниәтләгән Алсынбайы юғалыу бәгеренә таш булып ултырғзы [Акназарзың].* (Ә. Хәким.)

бәгергә тейеү. Ни менәндер йонсотоу, бизрәтеү. *«Мәзәниәт йортонда китеү яһап, Гавриковтың бәгеренә тейзеләр».* (А. Мағазов.)

бәгергә төз һалыу. Күңелдә әрнетеү. *Тағы ла тегенәң бәгеренә тоз һалам: — Был безгә табан килә, сукынсык.* (С. Ағиш.) *...Нисек кенә әйтһәң дә, был бисә бәгергә тоз һалды...* (Ә. Бикчәнтәев.)

бәгерзе иретеү. Күңелдә йылы тойғо уятыу.

син.: бәгергә инеү.

бәгерзе өзөү (кисеү, телеү). Күңелдә әсендереү. — *Был икеһе ул тиклем йәл түгел: зурзар, бына иң бәләкәйе бәгерзе өзә, — тип аңлатты безгә өләсәйем.* (Ә. Чаныш.) *Һандугаскай, назлым, куй, һайрама, һайрап, йәш бәгеремдә киәмәй тор.* (Ш. Бабич.) *Тыуған ерзәр искә төшөп, йөрәк-бәгерзе киә.* (Халык йырынан.) *Үкһеззәрзең үкенесе телә бәгерзе.* (Р. Бикбаев.)

син.: йөрәк майын һызыу.

бәгер(ем) киәге. Бик якын күргән, яратқан кешегә карата әйтелә.

бәгер итен ашау. Йәнғә яфа килтереү, күңелдә ғазаплау, әрнетеү. *Судьялар за хөкөм итергә алығаларзыр. Һәр процесс бәгер итен ашай бит.* (Ә. Бикчәнтәев.)

бәгер катыу. Хис-тойго нескәлөгә бөтөү, бәгерһезләнеү. *Больницада эзәм тупан бәгере катып киткән, ихтыяр куйһаң, яңгыз балаһына көн яктыһы күрһәтмәс ине!* (Ш. Янбаев.) *Өфөгә якынлашкан һайын Мәрийәмдең йәштәре кибә, бәгере ката барзы.* (Р. Низамов.)

бәгер короу (һызлау). Күңелдән һызланыу, өсенеү. *Тәкәтем юк, бәгерем корой етем калған балаға.* (Бәйетгән.) *«Кыз» тинеңме — кан кызырға башлай, бәгерен һызлана, йәш йөрәктә әллә һиндәй тәмле уйзар кузғала.* (Ш. Бабич.)

син.: йөрәк әрнеү, йән өсеү.

бәгер ташыу (яныу). Азарыныу, өсенеү. *Рәйсә?! Әйе, Рәйсә шул, ана кем өсөн бәгерзәре таша икән.* (Д. Бүләков.) *Улар тел беззәрен сәнсеп, Ағыуланды бөтә йәнем. Аға йәшем, яна бәгерем, Мөгәззәп дәхи выжданым.* (Д. Юлтый.)

бәгер телгеләнеү (киселеү, кыйылыу). Күңел ғазабы кисереү, өзәләнеү. *Улым үсемә төшиһә, йөрәк һулкылдап китә, бәгерем телгеләнә, кайгым тағы ла арта.* (М. Уразаев.) *Бәгере һисек кенә телгеләнмәһен, үзгә һисек кенә өзгөләнмәһен, тешен кысып түзгә әсә.* (Я. Вәлиев.) *Ике күззән берәүгә калғас, кыйыла бәгерзәрем.* (Халык йырынан.)

син.: йөрәк өзәләү, йән өсеү.

бәйзән ыскыныу. Иреккә сығыу. *Был йүгәнһезлек, капыл бәйзән ыскыныу уның сәләмәтлеген тиз какшатты, өс ай тигәндә Гәрәйзең кулдары калтырауыкка әйләнде... Зиһене ысындан да таралды.* (Б. Бикбай.)

бәйзән ыскынған эт һымак яманл. Талашып-һуғышып, кешегә ташланып барған қоторок кешегә карата әйтәлә.

бәйел* азыу. Холок бозолоу, холокһозланыу. *Шәүрә килен, һинең бәйелең азған, егет-елән яныңа йыйылған.* (Халык йырынан.) *Бынау һыйырзың бәйеле азып китте әле, ултырһаң, тибешеп, һөттә түгә лә китә.* (Т. Морат.) *Башына бәлә килер кешенең бәйеле азыр.* (Мәкәл.)

[*Бәйел — гәр. холок, кылык.]

бәйләгән кеүек. Урындан кузғала алмау. *Бәйләгән кеүек тороу. Бәйләгән кеүек калыу. — Поездың йөрөшә рәхимһез бит. Бер һисә минут әсендә йәйләүзәрзе бәйләгән кеүек артта калдырып китте.* (Д. Юлтый.)

бәйләп һоғондора. Бик хәйләкәр кешегә карата әйтәлә.

бәйән* итеү (кылыу) иск. Белдерәү, һөйләп бирәү, аңлатыу. *Өсөнсө ырыу исеме булыр кыпсақ, белерһегез, бәйән итеп язып куйһаң.* («Күсәкбей») *Өфөлә булған вакиғаларзы бик нык борослап, озон иттереп бәйән кыл әле.* (С. Кудаш.) [Ғатаулла карт] *Кешеләрзән гүмер буйына ергә туймай, зар-интизар йәшәүзәре, азақ һисек итеп бәхетле тормош короп ебәрәүзәре тураһында бәйән итә.* (Р. Солтангәрәев.)

[*Бәян — гәр. аңлатма.]

бәкәлгә (билгә, бөгәргә, быуынга) **һуғыу**. 1. Эшкә, тормошка зур камасаулыҡ килтереу. *Урак өстөндә... герман һуғышы сығып, бәкәлгә һукты.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Машинаның йыш көй-һөзләнерә бәкәленә һуға егеттең.* (Н. Мусин.) [*Айбулаттың*] ...*Был арала өизә юклығы билгә һуғып тора. Ләкин улар озахламай кайтыр.* (Ғ. Дәүләтшина.)

2. Өстөнлөк күрһәтеп, мысҡылға калдырыу. *Халыҡ гож килеп калды: — Һыңар куллы сатан бәкәлегезгә һукты бит, егеттәр!* (Ж. Ибәтуллин.) *Хат ташыусы Шәрифилла Ғәлләмов һөйләй: — Куй инде, быуынга һуктылар. Газета-журналдар таратыуға редакциялар конкурс аскас, шул тиклем тырышкан булдым.* («Сов. Башк.»)

бәлиғ * булыу. Үсеп етеу. *Бәлиғ булған балаларҙы булмаҫ алдап.* (М. Ғафури.)

[***Балиғ** — гәр. үсеп еткән.]

бөлеш ауыз мысҡ. Тиз генә илап барған, илак.

бөлеш төбө көтөү һөйл. Ашыҡмай ғына, иң артта йөрөү. *Бөлеш төбө көтәһеңме әллә, тик ултыраһың.* (Һөйл.)

бөләгә калыу (осрау, тарыу). Ауыр хәлгә төшөү, казаға дусар булыу. *Бер фаузаһыҙ тирәк өсөн тарыным мин юк бөләгә.* («Сов. Башк.») *Тарыны баш бөләгә, тарыны! Әллә шул колхозынан, һыпырып ташлап, сығып китергә инде?* (Б. Бикбай.)

бөләнән баш-аяк. Хәүеф-хәтәрҙән алыс булыу яҡшы. [*Сәйзел*] улына: — *Әй, балам, берүк үҙеңде һаҡла инде. Бөләнән баш-аяк...* (Я. Хамматов.) *Ахыр, Азнағол килмәс була. Бер йыл үтә. Азнағол күренмәй. — Бәләһенән баш-аяҡ, — тип кыуана Юламан карт.* (З. Бишева.) *Һыйыр һауып карарға дәрт булһа ла, өлкәндәр, бәләһенән баш-аяҡ тип, мине малға яҡын ебәрмәйҙәр ине.* («Сов. Башк.»)

бөлә һалыу. 1. Юк-барҙан оло ғауға куптарыу. *Ямғыр туктауһыҙ йыуған тәҙрә аша урам буйлап кайтыусы һыйыр, һарык-кәзә көтөүе күренде. Уларҙың бөлә һалып баҡтырған тауышы ишетелде.* (Н. Ғәйетбаев.)

син.: яр һалыу.

2. Берәй нәмәненә ауырлығын кешегә төшөрөү. *Бәләңде һалма әле миңә.* (Һөйл.)

бәрәй алмаштырған. Бик жызыу, дыуамал (*кеше*).

бәрәйе һөймәү кемдең. Тәбиғәтең менән кабул итмәү, яратмау. — *Куй, сихырсыны бәрәйем һөймәй миңең, — тине Ваһап, ағаһының кәңәшен кире ҡақты.* (Ж. Кейекбаев.)

бәрәкәтен ебәрәү (касырыу) нимәнәң. Ҙәзер-котон, йәмен юкка сығарыу. *Шулар инде ер һатып, йортто талап бәрәкәтте ебәргәндәр илегезҙән.* (Д. Юлтый.) *Аштың бәрәкәтен касырып, тороп йөрәмә ашағанда.* (Һөйл.)

бәсе китеү кемдең, нимәнәң. Йәме, кәзер-хөрмәте бөтөү. *Ауылда тукталып бәсе киткән Хисмәтулла яйлап төзәлә һәм приискыға эшкә яллана.* (Ә. Вахитов.)

бәхет аскысы. Бәхет килтергән хәл, сәбәп.

бәхете асылыу (таш ярыу) кемдең. Көткән, өмөт иткән нәмә үзенән-үзе килеү. *Бер көндө иртән Фәһимдең бәхете таш ярзы. Фәйрүзә уны руль артына ултыртты.* (Ә. Гәрәев.)

бәхет йондозо калкыу кемдең. Гел генә уңышка ирешеп тороу, эш-тормош ыңғай килеп тороу. *Сабираның да бәхет йондозо калкты инде былай булгас. Бульдозерисы хәзер артынан бер тотам да калмай бит.* (И. Гиззәтуллин.)

бәхеткә каршы. Нимәгәлер кәнәгәт булганда әйтелә. **Бәхеткә каршы, озакламай Хасбулат олатайзың йөзө тагы ла асылып, күзгәре ирәбеләнеп китте.** (З. Бишшева.) *Бибинурга Сәрмәсэн урманы килеште. Бәхеткә каршы, ул унан ауырға калып кайтты.* (Р. Низамов.)

бәхет кошо. Бәхет сығанағы булган нәмә. *Әсмәнең йөрәгендәге үзгәреште Заһир шунда ук һизеп алды, бәхет кошо уның кулына килеп куна түгелме?* (Л. Якшыбаева.)

ваз* кисеү кемдән, нимәнән. Ышанган, инанган нәмәнән, кешенән ситләшеү; баш тартыу. *Арба өстөндә зекер әйтеп барган сактарза бөтә донъянан ваз кискән кеүек күренәләр [муллалар].* (М. Гафури.) *Әбей гүмер буйы инанып килгән аллаһынан ваз кистеме икән ни?* (Х. Мохтар.) *Ерле юкка гына тормоштан ваз кисергә уйламайһыңдыр бит.* (Н. Мусин.) *Кәримгә үзенең кәпәренеүен ташларга, «түрәлегенән» ваз кисергә тура килә...* (Ә. Хәкимов.)

син.: баш тартыу.

[***Ваз** — *фарс.* берәй нәмәнән баш тартыу.]

вайран* итеү (кылыу). Тыйратып ташлау, емереү. *Илгә инде басып, вайран итеп, кан әскес вәхиш ордалар.* (Ғ. Гүмәр.) *Иске-лектәр мәмләкәтте итер вайран...* (М. Гафури.)

[***Вайран** — *фарс.* ватык, емерек; хараба хәленә килгән.]

вак илөктән илөү (үткәреү). Бик нык тикшереү, соксоноу.

син.: энә күзенән үткәреү.

вакыт (йәки көн) узһын, сабата тузһын. Гүмерзе бушка үткәргән кешегә карата әйтелә. *Вакыт узһын, сабата тузһын тил йөрөү.*

вакытһыз вакыт. Эш тыгыз булган йәки ашаған-әскән, ял иткән мәл. *Вакытһыз вакытта йөрөү. Вакытһыз вакытта борсоу.*

вафат* булыу. Йәшәүзән туктау, үлеү. *Әсәһе вафат булган вакытта, Зәйнәп һигез йәшендә ине.* (М. Гафури.) *Шигырымды*

нис дөрөс басмайзар тил, бер шагир хэсрәтенән вафат булган. (Ш. Бабич.) ...*Тыузан илгә юлга сыжканда, Жаһым түрә агай вафат булып калды.* (Ғ. Сөләймәнов.)

син.: ғүмер һүнәү, гүргә инеү, тормоштан китеү, (якты) донъянан китеү, теге донъяга китеү, гүр эйәһе булыу, донъя куйыу, кәбер эйәһе булыу, аранан (беззән) китеү.

[***Вафат** — *гәр.* үлем.]

выждан* *газабы.* Кешенең әске намыс, әхлаки хис кисереше. *Выждан газабы кисерер.*

[***Выждан** — *гәр.* намыс].

Вәли — Ғәлигә, Ғәли — Вәлигә. Ғәйепте, йәки бурысты бер-береһенә аузарған кешеләргә карата әйтелә.

гонаһ *шомлого.* Тәқдиргә төшкән бәлә-каза. *Гонаһыбыз шомлогонан ер күтәрмәй, йәгмүрзән коро калды беззең басыу.* (М. Ақмулла.) *Уйлаһаң — гонаһ шомлого. Бер уйлаһаң кәмит тә. Һөйлә хәлемде ил буйлап...* (Р. Түләк.) **Гонаһ** *шомлогона каршы: Гонаһ шомлогона каршы, кемдер тегендә минең киләсәгемде алдан хәбәр итеп куйған.* («Сов. Бантк.»)

гонаһына инеү. Кешенең артында үзең күрмәгән ғәйебен һөйләп, азыклык эшләү, гонаһлы булыу. *Гонаһына инер хәлем юк, белмәйем уның хатында.* (Һөйл.)

гәлт итеп тороу. Таза, матур, йыйнак булыу. *Донъяһы гәлт итеп тора.*

гүргә инеү. Йәшәүзән туктау, үлеү. *Ат яманлаган тай менер, ир яманлаган гүргә инер.* (Мәкәл.) *Күрәсәгең күрмәй, гүргә инеп булмай.* (Әйтем.) *Ете кыззың конон алмай гүргә инмәс һойәгем.* (Кобайырзан.)

син. кар.: вафат булыу.

гүр газабы. Бик каты яза, әтлек. *Гүр газабын күрһәтеү. Гүр газабында йәшәү.*

гүр эйәһе булыу. Йәшәүзән туктау, үлеү. *Атайыбыз, март азагында беззән айырылып, гүр эйәһе булды.* (С. Агиш.) *Ул да мәглүм булһын: Яппар мулла гүр эйәһе булды, бахырың.* (Ғ. Әмири.) ...*Сабый әзәм була алманы, Фатималар барып, биш-алты көн торғас, гүр эйәһе булды.* (Ж. Көйекбаев.) [Аллаяр:] *Кәйнәң дә бына, бөгәнмө-иртәгәме тигәндәй, гүр эйәһе булырға тора..., йөрәге бигерәк бөттө бит...* (Ф. Исәнғолов.)

син. кар.: вафат булыу.

гәп* *һугы (һатыу).* Юк-буш хәбәрзе озақ итеп һөйләшеү. *Разведчиктар Эрнест менән гәп һугырға тотондолар.* (Н. Мусин.)

Был ике йыл әсендә Котлобай карт менән Иван күпме төндәр гәп һәм әңгәмә һукманьлар. (С. Ағиш.) *Ситән буйы бүрәнәлә Ауылдаштар йыйылып гәп һуға.* (Т. Йәнәби.) *Самосадканы көйрәтеп, тәмләп кенә гәп һатабыз баксасы менән икәү.* (М. Кәрим.) *Бер көн шулай икәүләп гәп һатып ултырабыз...* (Р. Низамов.)

[Гәб* — фарс. һүз, әңгәмә.]

газап сифеү. Яфа күреү, интегеү. [Гөлфирә:]...*Мин был газапты һинең аркала сизгәм.* (И. Абдуллин.) *Ата-әсһеҙ калған ул бер етем, шулай газап сизгә донъяла.* (Ғ. Амантай.)

гарк* булыу. Бик нык туйыу. *Минең өйгә барһаң, майға, иткә гарк булырһың.* (Ғ. Тукай.) *Үлмәсбикә шатланып ризалашты, сөнки иҫерек иренән гарк булған...* (З. Казакбаева.) *Вәли гарк булғансы ашай, бер кабырлык урыны ла калмай.* (Ғ. Гүмәр.) **Гарк булғансы:** *Гарк булғансы ашау.*

[* Гарк — гәр. йөзөү.]

гафил* булыу. 1. Игтибарһыҙ, вайымһыҙ булыу. *Егет булған елеп үтер, ел артынан барып етер, гафил булған артка китер.* (Мөнәжәттән.)

2. Буш калыу, һемәйеү.

[*Гафил — гәр. моңһоҙ, иҫе китмәүсән.]

ғибрәт алыу. Ниҙең дә булһа яҡшылығына йәки яманлығына төшөнөп, яҡшыға һығымта яһау. *Ғибрәт ал һин йәннәт төслә һандуғаслы был ерҙәрҙән.* (М. Өмөтбаев.) *Әшкә яһалған анализ ғибрәт алырлык күп кенә күренештәрҙе асып һалды.* («Сов. Башк.») *Ә һеҙ ауылдың уткәнәнән ғибрәт алығыҙ за колхоздың бөгөнгөһөнә карап шөкөр итегеҙ.* (М. Тажи.)

ғибрәт өсөн. Кемгәлер һабак булһын тип (гәзәттә, һасарлык эшләмәһен өсөн). *Ғибрәт өсөн оятлы итеү.* — [Хан:] *Кем буйһонмай минең эмергә?.. Ғибрәт өсөн ошо төйәккә тау өйөрмөн һеҙең һөйәктән.* (М. Кәрим.)

ғилем эстәү иҫк. Ғилем юлында йөрөү, уҡырға, белем алырға тырышыу. *Ғилем эстәү юлына кереп киткәнмен.* (Ғ. Рафикки.)

ғишык тотоу. Йәр һөйөү, берәүгә карата яратыу һисе кисереү. *Ғишкым төштө бер кызға. Ғишык тотоу — ут йотоу.* (Әйтем.)

ғишык утында яныу. Көслө мөхәббәт кисереү, өзөлөп һөйөү. *Ғишык уттарында янып-көйөп, Кауышыр көнөм уйлап ябыктым.* (Халык йырынан.) *Кыzzарзың... ғишык утында янған*

булып уфылдап көрөнөргө яратыуын белмәйме ни инде ул [За кир]. (З. Бишева.)

гөсөрөн төшөрөү нимәнең кемгә. Асыуын алыу, низендер көсөн төшөрөү. *Хәмит бының әрсәһенә төшөнөп, үз алдына үзе: «Ә-ә... Эштәр былай икән әле бында... Бисәһенә гөсөрөн төшөрә икән был карт...» — тип уйланы.* (Ж. Кейекбаев.)

гүмер буйы. Бик озақ вақыт, донъяла йәшәү дәүерендә. *Гүмер буйы береһен-береһе улар шулай хурлайзар.* (Д. Юлтый.) *Хушығыз, һылыу имәндәр, ялбыр толумло аҡ кайындар. Мин һеззе гүмерем буйына онотмам.* (М. Тажи.) *Исмәғилдең ни үсе булды икән бабайымда? Гүмер буйы тигәндәй бергә туғын саптылар, дегет үртәп йөрөнөләр.* (Ж. Кейекбаев.)

гүмергә (гүмер эсендә) бер <тапкыр>. Әллә низә бер генә, бик һирәк. *Гүмергә бер тапкыр булһа ла, ғаилә мәжлесә короп алмаксы ине Сания.* (З. Әхмәтов.) *Ғәйшә... гүмере эсендә бер күргән был кешенең киң күкрәгенә башын куйып, өндәшмәй шымтайып калды.* (Н. Дәүләтшина.)

гүмерҙе биреү. Берәй эшкә йәнде физа итеү.

гүмерен киҫеү (өзөү, юйыу) кемдең, нимәнең. Үлтерәү, йәшәүҙән туктатыу. *Йәм-йәшел булып бер шырышы урманда үсте. Ләкин кеше килеп уның гүмерен киҫте.* (Н. Нәжми.) *Һуғыш тамамланырға бер нисә генә көн калғас, дошман пуляһы Сабирҙың гүмерен өззә.* («Сов. Башк.») *Үткер бысаҡ алып ул [Баҙыян] кулына, Гүмерен юйырға ла теләгән.* (Б. Вәлид.)

син.: һәләк итеү, йөнен кыйыу.

гүмере(ң) озон булып. Уның тураһында мактап һөйләп торғанда килеп сытқан кешегә озақ йәшәүгә юрап, хуплап әйтелә.

гүмер ике килмәй. Донъялыкта йәшәгәндә рәхәтен күреп калырға теләк белдергәндә, шуга өндөгәндә әйтелә. *Был гүмер ике килмәҫ. Мал-йән, бала-саға һау сакта, исмаһам, һаулыктан ҫайзаланып калаһымы тиәм дә.* (Ф. Дәүләтшин.) *Гүмер ике килмәй ул, гүмер ике килһә лә, береһе безгә теймәй ул.* (Такмактан.)

гүмер итеү (кисереү, һөрөү, кисеү). Йәшәү, донъялыкта тороу. *Күп гүмер иттек ҫара тупрак эсендә тонсоһоп...* (Ш. Бабич.) *Ул ауылда Йәлмырза тигән бер карт гүмер иткән, ти.* (Әкиәтән.) *Бәхет, шатлыҡ менән гүмер кисерегез, туғандар.* (Б. Бикбай.) *Был тирәлә башкортта дүрт ырыу булған, һәр береһе үзенә гүмер һөрөр булған.* («Бабсаҡ менән Күсәк».) *Шулай үстем, шулай гүмер кистем, шаян кылдар сиртеп үсмәнем.* (Д. Юлтый.)

син.: көн итеү, көн күреү.

гүмер өзөлөү (киҫеләү, һүнәү, бөтөү). Үлеү, һәләк булыу. *Күпме кан койолған, күпме кешенең гүмере өзөлгән!.. Озон һәм катмарлы юл үтелгән.* («Башк. пионеры».) *Үлтергәндәр... Гөлкәйемдең гүмере өзөлдө.* (Б. Бикбай.)

син. кар.: вафат булуы.

гүмер уззырып, сабата туззырып [йөрөү]. Бушка вақытты төләфләү, файзаһыгга үткөрөү.

гүмер үткөрөү. Бунка вақыт узгарыу. *Бынау һеззән кунат һыйлаузарыгыз төптө файзалы эш түгел. Гүмер үткөрөү генә.* (Ғ. Дәүләтшина.)

гүмер эсендә <бер>. Бар булмышта бер генә тапкыр. *Гүмер эсендә бер тура килеп, коро ауыз китеп ни!* (Ғ. Дәүләтшина.) *Кем белә, бәлки был үтенес һәм шелтә һүззәре бәхетһез катындың таш бәгер иренә гүмер эсендә беренсе тапкыр кыйып, кысқырып әйткән зарзары булгандыр.* (Б. Бикбай.)

гәземгә тейеү. Намысты кузгатыу... *Һез үз күлгәгәгәзән үзегез куркаһыгыз, — тип өстәнә [Сазрый]. Был һүззәр Рәхмәйзән гәземәнә тейзе.* (И. Гиззәтуллин.)

гәжәп(кә) калыу. Нык аптырау. *Әбей өйзәгә халде һөйләп биргәс, бәбай гәжәпкә калған, ти.* (Әкиәттән.) *Икенсе көндө ярзамсы Мөлөкөв барып, тагы буш кайтты. Складта наряд юк, тип, һөйләшергә лә теләмәгәндәр. Быга мин гәжәпкә калдым.* (З. Хисмәтуллин.)

син.: иҫ китеү, иҫ-ақыл китеү.

гәйбәт һатыу. Кеше тураһында насар хәбәр таратыу. *Көндәштәрәң турында гәйбәт һатма, киленсәк.* (Сеңләүзән.) *Ошо йәшемә етеп, берәүзең дә гәйбәтен һатып йөрөгәнәм дә юк...* (Т. Хәйбуллин.) *Шаулашкан тауышты ишетеп килгән кешеләр һаны артқандан-артты. Улар, силгауға төрөлгән алтынды тотқан Хәйретдиндән көнсөлөктәрә килеп, үз-ара гәйбәт һаттылар.* (Я. Хамматов.)

гәйеп булуы. Күз алдынан китеп, юк булуы, югалыу. *Икенсе һалдат быны эзләп сығып киткән дә үзе гәйеп булған, ти.* (Әкиәттән.) *...Күззәй карап торған өс тыу бейәбәз гәйеп булғайны.* (Т. Хәйбуллин.) *Һабан туйында беренселекте алған йүгерек жола байтал өйөрзән гәйеп булды.* (Ж. Кейекбаев.) *[Зәйнәптең] атаһы һуғыштың тәүге йылдарында ут фронтта гәйеп булғайны.* (Ш. Насыров.)

гәйепкә алыу. Насар тип карау, килешмәгәнгә сығарыу. *Зыя кустым, гәйепкә алмаһагыз, кана бер йырлап эсәйем әле.* (М. Тажи.) *Тыңла, ханым, алма гәйепкә, жозгон карай һинен мәйеткә.* (М. Кәрим.)

гәйеп итеү. Гәйепле тип карау, гәйепкә һанау. *Кайғы күрһән, ила, батыр, гәйеп итмәс һине кем дә.* (М. Кәрим.) *Гәйеп итмәгез, кисерегез, гәйепкә алмагыз.* (Үтенәү һүзе.)

гәйепләнтән булмаһын. Кешелә кире мөнәсәбәт тыузырырзай нәмә эшләр, кылык кылыр алдынан иҫкәртәргә теләгәндә әйтәләр. *[Әсмә:] Ярай, улайһа, гәйепләштән булмаһын, бейеп күрһәтәйем.* (Ғ. Ибраһимов.)

гәйептән булған. Никаһыз тыуган, тыума.

гәләмәт* сигеү. Мәшәкәт кисереү, ызалануы.

[*Гәләмәт — гәр. билдә, тамға.]

гәмәлгә ашыу. Үтәлеу, тормошка ашыу.

гәмәл дәфтәре. 1. *иск.* Эш-хезмәтте язып бара торган дәфтәр. *Иһәт кенә Ғәләүизе сактырып алып кил. Иыллык отчет кенә гәһен, башка гәмәл дәфтәрзәрен калдырмаһын.* (Ғ. Әхмәтшин.)

2. *дини.* Һәр кешенең гонаһы язылып бара торган дәфтәр.

гәрешкә* китеү *иск.* Үлеү, донъялыктан китеү.

[*Гәреш — гәр. тәхет.]

гәфләт йокоһо. 1. Вайымһыз йоко. *Төндә урмандан юлбасар-зәр килеп сыға. Шул гәфләт йокоһолор инде, былар бер нәмә тоймайзар, ә юлбасарзәр Акназарзың катынын, аттарын ала-лар за урманга касалар.* (Әкиәттән.)

2. Вайымһызлык, гәмһезлек хәле.

гәфү итеү. Кисерәү. Гәфү итегез — гәйепте кисерәүзе һорау, йәки үтенес белдерәү формаһы. *Инде хәзәр яза алмайым, гәфү итә күрегез.* (Бәйеттән.) *Әгәр зә һин, Сәғизә, быны шулай аңлап, мине гәфү итһәң, выжданым ғазапланмаҫ... ине.* (М. Тажи.)

гәфү үтенәү. Кисерәүзе һорау, йәки итәгәтлек күрһәтеү. *Хужа кунаттарзан гәфү үтенде.* (Д. Юлтый.)

дан артынан кыуыу. Кеше араһында бик билдәле, данлыклы булырға тырышыу, шуны төп мақсат итеп алыу.

данға күмеү. Оло мақтауға лайык булыу. *Һез зә, егеттәр, Гитлер яуын тыуған ерзән һепереп түгеп, исемегеззе данға күмеп кайтығыз.* (М. Тажи.)

данға сығыу (һалыу). Бик якшы булып танылыу, шәпкә сығыу. *Аттың якшыһы алға сыға, егеттең якшыһы данға сыға.* (Мәкәл.) *Дүрт ырыузың батырзәры данға сыға.* («Бабсаҡ менән Күсәк».)

дан йырлау кемгә. Бик нык күтәрәп мақтау, данлау. *Дан йырланһын якшы атка, затлы иргә, зур шәмгә, тик күп йырланмаһын донъяны алып барған эзәмгә.* (М. Кәрим.)

дан казаныу (алыу). Якшы яҡ менән танылыу, нык мақталыу. *Башкорт шигыры, башкорт музыкаһы, башкорт бейеүе безең көндәрзә бөтә донъя кимәлендә дан казанды.* (Ғ. Әмири.)

дан сығыу. Ыңғай йәки кире яткан билдәле булыу, исем тара-лыу. *Даның сыжкан менән йәнең сыжһын.* (Мәкәл.) *Егет кенә булһаң, ай, батыр бул. Батырлыктар менән дан сыға.* (Халык йырынан.) *Дан сығарыу: Сыжһын, эйзә, дандарыбыз, дан сыға-рыр сағыбыз.* (Халык йырынан.)

дан тотоу. Данлыклы булыу, данга эйә булыу. *Жәйнәңде бөгөн генә һынамайһың, ул усаллыгы менән якын тирәлә дан тоткан кеше.* (Т. Хәйбуллин.) *Съезд Изел аръягында әүәл-әүәлдән зур мәзрәсәһе менән дан тоткан башкорт ауылында йыйылды.* (Ф. Исәнғолов.)

дан(ын) һатыу кемдең, нимәнәң. Насар исемен таратыу, йәм-һез яктан билдәле итеү. *Кеше данын һатыу. Дан һатып йөрөү.*

дары есен ескәү*. Һугышта булыу, һугыштың ни икәнән татыу.

[*Рус телендәге «понюхать пороху» берәмегенән.]

дарыны коро тотоу*. Һөжүмгә яуап бирергә, илде һақларга һәр вакыт әзер булыу. *Ватаныма карап кай берәүзең, Комһоз күзе кыза һаман да; Коро тотоу кәрәк дарыны ла Бындай киҫкен, хәтәр заманда.* (К. Аралбай.) [Импералистар һугышка әзерләнгән]... *шарттарза без дарыны коро тоторға тейеш-без.* («Сов. Башк.»)

[*Рус телендәге «держать порох сухим» берәмегенән.]

дер калтырау. Нык куркыу. *Үкереп барған куйзар көтөрө кеүек, дошмандарым дер-дер калтырай.* (Эпостан.) *Ирьегет ...үз йәне өсөн дер калтырап, ышықта, кәмәлә ултырган.* (З. Бишева.) *Муса Таулыкаев батыр партизан ине, дошманды дер калтыратты!* (Б. Бикбай.)

дер һелкетеү. 1. Тирә-йүнде тетрөтеү, шау-шыу куптарыу. [Һалдаттар] *...урамдан барғанда, дер һелкетеп атлайзар.* (М. Ғафури.) [Новиков:] *Иптәштәр, барыбер иртәгә фронтка китәбез, давай бөгөн дер һелкетеп күңел асайык.* (Д. Юлтый.)

син.: геү килтереү.

2. Халықты тетрөтеп, куркытып тотоу. *Шәп атта узып китеүсә, вакытында Кайынлы ауылын дер һелкетеп торған, шакман араһының атаклы байы Гәрәй Шакманов ине.* (Б. Бикбай.)

дилбегә буйы. Низеңдер бик озон булыуын күрһәтергә телә-гәндә әйтелә. *Дилбегә буйы мандатта «һәр ерзә ярзам күрһә-тергә һорама» тигән юлдар булһа ла, артык әһәмиәт биреп торолмай ине.* (Ғ. Хәйри.)

дилбегә кулдан ысқыныу. Идара итеүзе юғалтыу, етәкселек йомшарыу. *Төн йоколары касқан сәгәттәрзә Аллаяр бына нәмәгә өзгөләнә. Донъя дилбегәһе кулдан ысқынырға самалай.* (Ф. Исәнғолов.)

дилбегәне бушатыу. Эштә, тормошта йомшарыу, көсөргә-неште кәметеү. — *Кара инде һин, улым, дилбегәне бушатма, унынсыны бөткәс, институтка ебәрермен, — тип киҫтә [атайым].* (Н. Мусин.)

дилбегәне кулга алыу. Етәкселекте, идараны үз өстөңә алыу. *Гәрәй егерме-егерме ике йәштәрәндә сакта уқ хужалыкта дил-бегәне үз кулына алып, атаһының кыйрап барған донъяһын тау үренә табан тәгәрәтеп ебәрә алған кеше.* (Б. Бикбай.)

[Зөбәржәт:] — *Әһә, шулайтып анаң дилбегәне үз кулына алдылыр?* (М. Әпсәләмов.)

дилбегәне кыска тотуу (кысқартыу). Әш-кылыкты сикләү, тәртипте каты куйыу. *Хәзер ни, үзең мәглүм, бер жайза ла сыккан юк бит, дилбегәне кысқарттылар.* (Б. Бикбай.)

димсе диңгез кистерә. Бик оҫта димләй белгән кеше тураһында әйтелә.

диңгез тубыктан кемгә, кем өсөн. Журкып-нитеп тормай, бик кыйыу (артык батырайып китеп, һақлана белмәгән кешегә карата әйтелә). *Йыһаннурға хәзер диңгез тубыктан, ул машинаны тышка сыгарзы.* (Р. Солтангәрәев.) *Йәнәһе, был кеше калаға килеп низер һаткан да, хәзер инде типтереп йөрөй. Уның өсөн диңгез тубыктан.* («Сов. Башк.») *Ләкин Емельян рухланып киткәйне инде. Уны туктатыу мөмкин түгел ине. Уға диңгез тубыктан ине.* (С. Злобин. Р. Нигмәти тәрж.)

дога кылдырыу. Низәндер яззырыу, һемәйтеү (мысқыл белдергәндә әйтелә).

донъя аскысын тотуу. Тормоштоң төп терәге булыу. — *Әлегә донъяның аскысын без — карттар — тотоп киләбез, карттар үлеп бөткәс, был донъя кемгә таяныр икән?* (Ш. Шәһәр.)

донъя бабайы. Тормош көтөүгә бик әүәс иргә карата хуп күреп әйтелә.

донъя басыу. Тормош ауырлығына бирешәү. *Нык торабыз. Донъя баһмай безгә — Ул муйынға асқан гер түгел.* (М. Кәрим.) *Үзгәргәнһең, иҫке шулклығың юк, Донъя баһа, тиһең ирзәрзә.* (М. Кәрим.) *Донъя баһа, тоз за татлығы әйләнә.* (Мәкәл.) *Иәшлектең кәзерен бик нык белегез, донъя баһып килһә лә, бөгөлмәгез, балалар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

донъя беззән генә калмаған. Бер кем дә мәңгелек түгел, һәр кемгә лә үлем килә. *Донъя беззән генә калмаған ул, Бер сак килер үлем — ят кунак.* (М. Кәрим.)

донъя бер алдын, бер артын күрһәтә. Әш, тормош гел уңып кына тормай, уңышһызлығы ла була тигәндә белдерә.

донъяға килеү. Тыуыу, барлыкка килеү. ...*Тау култығында, кыуышта, тағы бер ир бала донъяға килде, ти.* (Әкиәттән.) *Хәзер генә ул бер бала донъяға килгәннен ишетеп калһалар, духтыры ла, фельдшеры ла сумкаларын аһып килеп етәләр.* (М. Тажи.) *Ана Шабак баярға без арыш ташыған йылды яз һин донъяға килдең.* (Ғ. Дәүләтшина.)

донъяға сығыу. 1. Тормошта, зур әштә катнашлык итә башлау. *Ауыл тарихында күрелмәгән ячейкалар унда төзөлдө; Комсомолдар сыкты донъяға, мулла корған план өзөлдө.* (Д. Юлтый.)

2. Баһылыу, нәшер ителеү (китап һ. б. тураһында). *Врач В. Ғүмәрөвтың икенсе китабы донъяға сыкты.* («Сов. Башк.»)

син.: донъя күреү.

донъяга төкөрөү. Тормош мөшөкөттөрөнө, кайгы-хәсрөттөрөнө кул һелтәү, бошмаҫка әйләнәү. *Төкөр донъяһына, бул түземле, Ағыулама юкка тамырыңды.* (Ш. Бабиç.)

донъяга һыймаҫтай булыу. Бик нык тузыныу, боларыу.

донъяга һыймау. Артык маһайып, мин-минләнәп, эш-тормошта кешеләрзе кысыу.

донъя йөгөн тартыу. Тормош ауырлығын күтәрәү. ...*Заманһы шундай ине: балиғ булмаған малаиҙар менән алма керек кыҙҙар тартты донъя йөгөн.* (Т. Килмөхәмәтов.)

донъя көтөү. Тормошто, хужалықты алып барыу, йөшәү. *Ошо көндән алып егет менән кыҙ бик татыу донъя көтөп китәләр.* (Әкиәттән.) *Карт атам менән әсәйем генә ауылда донъя көтәләр.* (Д. Юлтый.) *Биктимер менән Гөлъямал түңәрәк кенә донъя көтә башланьлар.* (Б. Ишемғол.) *Бер баш малһыҙ, ағай-әне ярзамынан башка донъя көтөп китеүҙәр бик кыйын ул.* (Ғ. Дәүләтшина.)

донъя көтөп, йөн тетеп [йөшәү]. Бер көйө генә йөшөп ятыу (*әкиәттәргә хас һүзбәйләнеш*).

донъя күреү. 1. Тормош менән якындан танышыу, яманын, якшыһын татыу. *Донъя күрмәй аҡыл кермәй ата балаларына.* (Халык йырынан.) *Каланан кайткан кеше шул, йәш булһа ла донъяны күргән.* (Б. Бикбай.) ...*Укырга дәрт бик зур булһа ла дарман етмәне. Тик азыраҡ донъяны күрөп, шымарып кайттым.* (Б. Ишемғол.) *Донъя күргән — тормош тәҗрибөһе зур. Донъя күргән иргә сәйнәп каптырыу кәрәкмәй.* (Ғ. Дәүләтшина.)

2. Бағылып сығыу (*китап һ. б. тураһында*). *Тик Октябрҙән һуң ғына атаклы тюрколог Н. К. Дмитриев ярзамында был мираҫ донъя йөзө күрә алды.* (К. Мөргән.)

син.: донъяға сығыу 2.

донъя күрһәтеү диал. Киленгә тәү башлап кашығаяк йыуырға өйрәтеү.

донъя куйыу. Үлеү. *Буранша кайтманы. Бер аҙҙан уның кәләше Ирөгет менән касып китте...* *Шунан ...әсәһе донъя куйҙы.* (З. Бишева.) *Сажидәгә бише тулыр-тулмаҫ сатта әсәһе, жапыл ғына ауырып, йәшләй генә донъя куйҙы.* (Н. Мусин.) *Тормош тын күл түгел, Тып-тын йәшәп, шып-шым ғына донъя куймамын.* (М. Кәрим.) *Иртәгәһен карт донъя куйҙы. Васыят буйынса мөлкәт икегә бүленде.* (Д. Бүләков.)

син. кар.: вафат булыу.

донъя куптарыу. Бик нык тауыш сығарыу, ғауғалау. *Гөлийөзөм бер калак юғалған өсөн дә донъя куптарып әрләй торған Ғәзимәгә караганда ла Миңлекәйҙән шикләнеңкерәй.* (Ғ. Дәүләтшина.)

донъя кыйратыу (емереү) мыҫк. Үҙен бик шөп эшләгән һанау (*әше менән маҡтанған кешегә карата әйтелә*). [*Сәлих Иәнтимергә:*] ...*Һинең бик эреләнергә самаң бар. Иәнәһе, һин генә эш-*

лекле лә, һин генә донъя кыйратаһың. (С. Ағиш.) Донъя кыйратырҙай (емерерҙәй) булыу: Сынбулатовтың көнө килеп терәлгәс кенә, ... донъя кыйратырҙай булып, һикергеләнә, екергеләнә торған гәзәте барлығын беләһең бит. (М. Тажи.)

донъя <артынан> кыуыу. Мал табыу, мөлкәт йыйыу өсөн нык тырышыу. ...Безгә донъя кыуып, уның артынан етеү кайза? (Ғ. Дәүләтшин.) — Донъя артынан кыуған юк та... Һаман якшыраҡ йәшәргә тырышкан булабыз инде. (С. Кулибай.) Биктимер карт үз гүмерендә донъя кыуып йәшәмәне. (Ж. Кейекбаев.) Берәү шунда йәшәй йәшен булып, Берәү донъя кыуа калтырап. (В. Әхмәдиев.)

донъяны коротоу. 1. Булғанды юкка сығарыу; емереү, туззырыу. Совет власына каршы һөйләй бит, ә! Бәтә нәмәңде, донъяңды короторбоз. (Ғ. Дәүләтшин.)

2. Илгә бәлә-каза килтереү. [Айбулаттың] Иерәге ошо донъя коротоп йөрөүсә дошмандарға асыу, нәфрәт менән каткайны. (Һ. Дәүләтшина.)

донъянан китеү (кисеү, үтеү). Үлеү. Шәғәли бей донъянан үттә. (Шәжәрәнән.) Навалихин байыбыз донъянан китте. Был үлем хәбәре илгә бик тиз таралды. (Т. Хәйбуллин.) Һуғыштан алып кайткан яраларын күтәрә алмай, [ағайым] безгә калдырып, якты донъянан китеп барҙы. (Ғ. Вәлиев.) Әсәйең һине тыуызырғандың һуңында донъянан кисте, хоҙа урының оймахта кылһын... (Ғ. Хәйри.) ...Унан Кузыйкүрпәсте жосаклап кысты, ти, шулайтып Маянһылыу за донъянан кисте, ти. (Эпостан.)

син. кар.: вафат булыу.

донъяны калдырыу (ташлау). Үлеү (үлгән кешегә ихтирам белдергәндә әйтелә). ...Якшы күңелле батша ла бер сак донъяны калдырған. (З. Бийшева.)

син. кар.: вафат булыу.

донъяның артына тибеп йәшәү. Бер ниндәй ауырлык күрмәй, етешһезлек белмәй, мул тормошта рәхәт йәшәү. [Мөдир:] Үземдең Яңыбай корзашты әйтәм. Вот йәшәй дек йәшәй... Өйҙәренә инһәң, боролоп сыжмалы түгел... Донъяның артына тибеп йәшәй улар. (Ә. Байрамов.)

донъяның астын-өскә килтереү. 1. Туззырып ташлау, емереү. Ала карға: — ...Жаршылык күрһәтер булһаң, донъяңдың астын-өскә килтерермен! — тиң искәртте, ти. (Әкиәттән.)

2. Тормошто, мөнәсәбәттәрҙе бөтөнләй бутап, болартып ебәреү. Донъяның асты-өскә килеү — тормош нык боларып, буталып китеү.

донъяның төбөнә етеү. Бик күп мал табырға, тормошто бик шәп алып барырға тырышыу. ...Төкөрҙөм эштәренә. Минең атайым карт икешәр ялсы тотоп та донъяның төбөнә етә алмаған. (К. Даян.)

донъяның (тормоштон) әсеһен-сөсөһөн <күп> татыу (күреу). Ауырлыкты күп күреп, зур тормош тәжрибәһе туплау. *Сурагол белмәй каңғылдамаиҙыр. Ул донъяның әсеһен-сөсөһөн күп татыған.* (Т. Хәйбуллин.) *Йәштән тол калып, етем балалар асырап үстөрөп, ул [жарсык] донъяның әсе-сөсөһөн Муйылға караганда күп күргән.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мин тормоштон әсеһен-сөсөһөн күп татыған кеше. Кем генә булырға теләһән дә, ажыл өйрәтә алырмын.* (С. Ағиш.) *Сәлмән ағай якшы уҡ ологайған, донъяның әсеһен-сөсөһөн татыған кеше.* (Т. Йәнәби.)

син.: күпте күреу.

донъяны онотоу. Берәй эшкә, уйға һ. б. нык бирелеп китеу. *Ғыңараяктың бер ташты ястык итеп ятыуы булған — донъяһын онотоп йоклап китеуе булған.* (Әкиәттән.) *Мин [йылғаның урғылып аҫқан урынына] караганда, үземде, бөтә донъяны онотам.* (Д. Юлтый.) *Салиха ...һаман Сөнәгәттең кайтмауына зарланды: — Кайтмай бит әле булһа, бер эшкә тононоп китһә, донъяһын онота ла куя бит ул.* (Ж. Кейекбаев.) *Әсер сәйен һыуытып, Бар донъяһын онотоп, Ийылып ултырыр карттар бар.* (Җобайырзан.)

донъяны һыу баҫһа, өйрәккә ни қайғы. Тормоштағы бер нәмәгә лә бошмаҫ, моңһоҙ кешегә асыу белдергәндә әйтелә.

донъя тармы әллә. Кешегә бәрелеп-һуғылып, қыйырһытып йәшәгән кешегә қарата асыу белдергәндә әйтелә.

донъя теуәлләнеу (түңәрәкләнеу). 1. Тормош-көнкүреш кәрәктәрән етештереп, күңелде тыныслау, борсолорлоқ урын қалмау. *Донъяң теуәлләнгән икән, қыззы үзәнә қаратқас.* (Х. Ғәбитов.) *Әсмә тупылдатып иренә ике йылда ике ул табып бирзе. Машина алып ебәрзеләр. Донъя түңәрәкләнде, күңел бөтәйзе.* (Л. Якшыбаева.)

2. Иҫергәндә тормош етеш булып тойолоу. *Иҫереп, донъяһы теуәлләнен алған берәу ауыл буйлап қарлыққан тауыш менән һөрәнләп қайтып бара.* (Ф. Иҫәнғолов.)

донъя тотқаһы (күсәре, кендеге, терәге). Тормоштағы төп мәсьәләләрзе хәл итеүсе, бөтә эште алып барыусы, йәки үзән шулай тип һанаусы. *Ярлықанов үзән был донъяның бер тотқаһы, алыштырғыһыҙ бер етәксе итеп иҫәпләп йөрөй.* (Ғ. Әхмәтшин.) *Кендектәрәм һиңә берекмәгән, һиндә түгел донъя күсәре.* (Н. Нәжми.) *Күрһәтәйем әле мин һиңә донъяның кендеге кем қулында икәнлектә!.. — тип һөйләнде Әрхәзи. [Рәсих ағай:] Носрат донъя кендеге түгел, был мәсьәләлә беззең дә тауыш бар.* (Й. Солтанов.) [Жызрас:] *Олатай кеүектәр күбәрәк булһын ине әле, инәй! Шундай диуаналар инде ул донъя терәге.* (Я. Вәлиев.)

дөбөрзә* биреу. Нимәгәлер бик нык бирелеу.

син.: мөкиббән китеу, баштан-аяқ сумыу.

[*Дөбөр — гәр. арт һан].

дөйө койрого ергә еткәс (тейгәс). Булмай, тормошка ашмай торған йәки булыры бик алыс эш-хәл тураһында мысҡыллабыраҡ әйтелә. **Дөйө койрого ергә тейер:** [Ғәйнәкәй:] *Оялмай за «карт еңгән» тисе! Ын картайғансы дөйө койрого ергә тейер әле.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Һеҙ байыҡкансы, дөйө койрого ергә тейер.* («Әзәби Башк.»)

син.: кызыл кар яуғас.

дөйө муйынынан да кәкре. Хилаф эш-кылыкка карата әйтелә. [Колморза карт] ... *өстәнә Шакир әйткән һүзгә тағы ярһып, үзенәң фекерен. — Күрәп тораһығыҙ, уның эше дөйө муйынынан да кәкре.* (Б. Вәлид.)

дөмбөр (дөбөр) батмау кемдең кемгә, нимәгә. Нимәнелер эшләргә кулдан килмәү, булдыра алмау. *Сәлимә хат языша башлаганы бирле, Касимдың Шафик тигәнгә дөмбөрө батмай йөрөй ине.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Ял көнө түгел, был көндәрзә лә [Валының] дәрес әзерләргә дөмбөрө батып етмәй...* (Ғ. Ибәтуллин.) *Колхозда язғы сәсеү башланғас, совхозга олактын. Унда ла эшкә дөбөрө батманы.* (М. Тажи.) *Ә бит был кәсепкә [солоксолотка] һәр кемдең дә дөмбөрө батмай.* (С. Иманғолов.)

дөм китеү. Бөтөнләй бирелеү. *Кәйүм староста, ил янсығын кағып, уның өйөн дә һипләтеп биргәс, [Әхтәри] «дөм китте», уларзың ни бойорһалар, шуны үтәүсә хезмәтселәренә әүерелде.* (Ғ. Локманов.)

дөрөсөн әйткәндә. Эш-хәлдең сәбәбен асып, дөрөсләп куйған да кулланыла.

дуга бөгөү. Бик нык өшөү, дер-дер калтырау.

дуга менән бесән сабыу. 1. Йәй бесән әзерләмәй, кыш кешенән бесән һорап йөрөү. *Әзерләнгән азықты тағы ла бер тапкыр «әзерләүселәр» халыктың «дуга менән бесән сабыу» тигән тапкыр һүзәрән иҫкә төшөрә.* («Сов. Башк.») / *диал.* Кеше бесәннен урлау.

2. Һүзәң айышына төшөнмәй яңылыш һөйләү. *Ниһайәт, Камалов төшөндө: ул дуга менән бесән сабып ултырған икән. Начальник ысынлап та курсак тураһында һөйләй.* («Ғәнәк»).

дусар булыу. Ауыр хәлгә төшөү. *«Ике етәксе, — тип яза газета, — үзәрән «30 сентябрь хәрәкәте» тип атаған һатлык йәндәрзәң эше һөзөмтәһендә ил халкы дусар булған күңелһез вакиғаларзы тикшерзә».* («Сов. Башк.»)

дусыңа түгел, дошманыңа күрһәтмәһен. Бик ауыр хәлгә калған кешегә карата әйтелә.

дүрт аяклы ат та һөрлөгә (абына). Хаталанған кешенең ғәйебен йомшартыу ниәте менән әйтелә. *Әзәм балаһы түгел, дүрт аяклы ат та абына. Ыуңынан үкенмәһен өсөн Мағишаға әле ярҙам кәрәк...* (Л. Якшыбаева.)

дүрт күз менән [көтөү]. Бик нык өзөлөп (көтөү). *Беләм, һинең өзөлөп һағынғаның, дүрт күз менән мине көткәнең.* (Ғ. Амантай.) *Инспекторзың килгәнән дүрт күз менән көттө Ғәләү.*

(Т. Йәнәби.) *Әбей-бабай дүрт күз менән көттө, көттө ейәнән.*
(Ғ. Дәүләтов.) *Дүрт күз менән көткән вақыт етте, Каруанһарай бөттө һалынып.* (Р. Бикбаев.) *Куш кул менән, дүрт күз менән көттөк һеззе яzza. Һыуһап көттөк, сарсап көттөк, ялбарзык кыуан яzza.* (Р. Ғарипов.)

дүрт мөйөшләнөү. Камил хәлгә килеү. [Фатима:] *Гөлдәр килгәс, өйөм дүрт мөйөшләнөп киткәндәй булды.* (Б. Бикбай.)

дүрт яғы(ң) кибла. Теләһә(ң) кайза китһен, тоткарлык юк. [Сәлих кыззарға:] *...элек йырлагыз, унан һуң инде дүрт ягыгыз кибла, теләгән ерегеzгә осорһоғоз.* (Х. Ибраһимов.) [Мырзабай карт Камиләгә:] — *...Төс бирмәнәңме — дүрт яғың кибла, килән балакай. Донъя кендеге бер һиңз генә барып терәлмәгән.* (Д. Исламов.) *Берәйһенең яман кылыктары, комһозһого йәнгә тейгәндә, Төңөлгәндә унан барыһы ла, «Дүрт яғың кибла» тигәндәр.* (Р. Бикбаев.)

дылдыл йөрөү. Бушқа вақыт үткөрөү.

син. кар.: ел кыуыу.

дәм ороу. Купырайыу, мактаныу.

син.: танау күтөрөү.

дәрт итеү. Нимәгәлер ынтылыу, теләк мөнән яныу. *Крәстиән йәштәренең теләгән мәктәбе тип әйтергә мөмкин. Сөнки дәрт иткән кешегә, кысқа ғына вақыт эсендә укып, машина йөрөтөү оштаһы булып сығырға мөмкин.* («Сов. Башк.»)

дәрт мөйөшләнөү (түңәрәкләнөү). Ниәтләгән, дәрт иткән нәмәнә тормошка ашырыу; йыуаныу. — *Әйзә, мин әйтәм, дәртең мөйөшләнһен ... укыгас, укы инде.* (С. Агиш.) *Дәрте түңәрәкләнгән кызыкай калага барған көндө үк кино, театр-зарзың белдереүзәрән күзәтә башланы.* («Башк. кызы».)

дәүләт қошо. Дини хөрәфәт буйынса: бәлә-қаза килгәндә ярзам итә торған изге қош (*сәмрегош керек*).

дәфен итеү (кылыу). Ерләү, куйыу. *Бынан өс ай ярым элек атаиҙы нисек дәфен итһәләр, әсәиҙе лә шулай дәфен иттеләр.* (М. Ғафури.) *Шәғәли бей донъянан үтте. Уны Сәсәлкә янына дәфен кылдылар.* (Шәжәрәнән.) *Зариф ағайың вафат булып, 17-ндә дәфен кылдык.* (Н. Кәрип.)

ебегән (ебек) ауыз. Бар булмышы менән үтә йомшак; мәшәү, булдыкһыз.

син.: ауызына каптырған һары майзы ла йота алмай.

ант.: ауызы менән қош тота.

ебеп төшөү. Эштә, тормошта йомшаклык күрһәтеү, ауырлык алдында юғалып калыу. *Әлбиттә, зур заводты аякка бастырыу еңелдән булманы. Шулай за йәштәр ауырлыктар алдында ебеп төшмәнеләр.* («Сов. Башк.»)

егет корона тулыу (инеү). Үсеп етеп, балиғ булыу (*ир-ат затына карата әйтелә*). *Хәзер һин егет корона тулганһың, бала түгелһең. Ун һигезең тула.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Бала, сит ерзә, коллокта үсеп, егет корона тула.* («Сов. Башк.»)

егет тиһең дә ярай. Бар булмышы менән егет, егет сифатлы, булдыклы.

ек* күреү кемде, нимәне. Сит-ятка һанау, үз итмәү. *Яуыз был донъяға эсем боша, барлык тәбиғәтте ек күреп.* (Х. Ғәбитов.) *Сарыбай, атайым үлгәс тә, уның менән булған дуслығын оно-топ, мине ек күрә башланы.* (Әпостан.) *Ек күрмәй, мин уның аркаһынан һыйпап торайыммы ни?* (Ғ. Вәлиуллин.)

[*Ек — фарс. ен-шайтан, яуыз рух.]

ел алгандай (булыу). Капыл юкка сығыу.

ел аяк. Бик шәп йүгерә, тиз йөрөй торған кешегә карата әйтелә.

елгә еленләп <бозға бызаулау>. Буш хыял, уй менән тиккә гүмер узғарыу. [*Ишмырза*]: *Һин, Асылбай, улай итеп елгә еленләп, бозға бызаулап йөрәмә, хәзер беззә кал!* (Д. Юлтый.) *Ер биләүзе байлык һанау — ул елгә еленләп. Ундай кеше — ил кәсебенә, ил бәхетенә аяк салыусы.* (Т. Хәйбуллин.)

елгә китеү (осоу). Бушка сығыу, әрәм булыу. *Карайым үткән гүмергә, гәзиз гүмерем минуттары гелән генә елгә киткән.* (М. Ғафури.) *Күңеле өмөт менән тулы сактар елгә осалар.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Әйткән һүззәр осто елгә, кул һелтәнем бөтәһенә.* (Р. Бикбаев.) **Елгә осороу нимәне:** ... *Бөтә ил күләмендә бер минут вақытты юғалтыу 50 миллион һум аксаны елгә осороуга тиң.* («Сов. Башк.») *Ул [врач] бит һүззе елгә осора торған, алай-былай ғына кеше түгел.* (З. Биһшева.) *Атам рухын рәһнетәмә, һүземде осормам елгә.* (А. Ғарифуллина.)
син.: юкка сығыу.

елгә каршы атлау (төкөрөү). Тормош ағышына кире барыу, каршы булыу. [*Жураев*]: *Кадировка әйт, елгә каршы атламаһын. Әле иштетегезсә Ташкентка Икрамов янына китергә йөрөй икән.* (Ә. Хәким.)

елгә ташлау (туззырыу). Бушка сығарыу, әрәм итеү. [*Гәүһәр Фәйзуллина*]... *биргән һүзән елгә ташлай торғандарзан түгел.* («Сов. Башк.») [*Хәжәр ашығып куйынынан акса сығара*]. *Мә, был аксаларзы ла. Бер тинен дә елгә туззырма...* (Ш. Янбаев.)

елдең кайзан искәнен белеү. Тормош ағышын һизеп тороу. *Етте! Булды! Күп өгөтләнеләр, күп куржыттылар! Заманы үткән, елдең кайзан искәнен беләләр.* (Р. Солтангәрәев.)

елдән килгән. Бик еңел табылған, буштан ғына кулға килеп ингән (*акса, мал-мөлкәт тураһында*). *Елдән килгән елпендер-*

мэй нишлэһен, нэфсе тагы тынгы бирмэй. (Р. Низамов.) *Елдэн килгэн 309 һумды кесәһенә һалған Бердинский...* («Ғәнәк».)

елдәр исеу. 1. кемдән. Китеп, эһез югалыу. *Һэйбәт кенә сыуат бер иртәлә әбейебеззән елдәр искән.* (З. Әхмәтов.)

2. нимәнән. Алып кителеп, юк булыу. *Кире әйләнеп килгәндә, машинанан елдәр искәйне.* (Д. Исламов.) *Көл һәм торомбаштар араһынан Ғилман һабы яртылаш янған бер сүкеште генә тапты. Башка коралдарзан елдәр искәйне.* (Ғ. Локманов.)

елеген киптереу кемдең. Яфа сиктереу, нык интектереу. [Япар:] *А-ай, ошо бисәнә! Ғүмер буйы көнләшеп елегемде киптерзе бит...* (Б. Бикбай.)

елеген һурыу кемдең. Кеше исебенә йәшпәу. *Кәрәк, кәрәк халыктың елеген һурған Байғураларзың өңөн үртәргә.* (М. Тажи.)

елеккә (елек майына) үтеу (төшөү). 1. Бөтә тәнгә үтеп инеү (һыуык хакында). *Аһ, быйыл жыш! Төкөрөк ергә төшмәй, електәргә үтә һыуығы.* (Б. Бикбай.) *Һалкын һинең елек майзарыңа хәтле үтеп бөткән...* (З. Биешева.) *Шулай за кар катыш ямғыр астында күшегә-күшегә, електәргә үткән, әсе елдәрзә сайкалышып ... үззәрәнә тейгән ерзәрәнә барлы-юклы орлоктарын һибеп сыткылар.* (Ф. Исеңғолов.)

2. Хис-тойғоға нык тәһсир итеу. *Сабыр кеше әстән көйрәй, һыза. Бына шуныһы елеккә үтә лә инде кайғының.* (Б. Бикбай.) *Ғазаптарым сизенә етте, әрнеүзәрәм елегемә төштө.* (М. Кәрим.) *Һай-һай Ғорманбай, ... байға каратып йырлаганың бөтә електәренә тиклем етте бит...* (Т. Хәйбуллин.) *Биргән бәхет өсөн рәхмәт укыу үтте лә һуң, ай-һай, елеккә.* (Р. Йәнбәк.)

елек короу. Ыза сизеу. ... *Урза хакиммлығынан еlege короған ырыу-кәбиләләр Изәркәйгә һырт бирзе.* (Ә. Хәким.)

ел етмәс фольк. Бик шәп йөрөшлө, оскор (ат тураһында). *Заятүләк өсәр тапкыр һуға — күк дүнән ел етмәс толпар булып, осортоп алып та китә.* (Әкиәттән.) *Береһе буй бирмәс бурыл ат, икенсеһе ел етмәс ерән ат, ти.* (Әкиәттән.)

ел йотоу. Сараһытзан эшһез йөрөу. [Зөһрә анай:] — *Ауыз күтәрәп ләпелдәп ултырған булаһың. Былтыр озон йәй буйы ел йотоп йөрөгәнә лә еткән.* (Ш. Янбаев.) — *Нимә һин, асык ауыз, ел йотоп тораһың, алдыңдан юл ярып узған төлкөгә каршы сыкманың?* (Ғ. Сөләймәнов.)

елкә батыу (йәки батмау) нимәгә. Эште булдыра алыу, барым булыу (йәки булмау). *Урман эшенә уның елкәһе батмай.*

елкәгә менеу (атланыу). Өскә сыгып ихтыярһызлау, тулыһынса буйһондора алыу. *Әгәр шулайтып һин собрание һайын халык ихтыярына куйһаң, улар бик тиз елкәңә менерзәр.* (Ғ. Дәүләтшина.) — *Бисәң елкәңә менеп атланған, тиз генә төшөрлөк түгел...* (Д. Исламов.) [Якуп старшина] *хасланды, елкәмә атланмаксы итә, алдында тез сүгеүемде теләй.* (Б. Бикбай.)

елкәгә тейеү. 1. Туйзырыу, ялкытыу (күп көс талап иткән эш хакында). *Каты эш Шәкирәнең елкәһенә тиз тейзе...* (К. Мәргән.) *Әйе, был һуғыш һәр кемдең елкәһенә тейеп, йөзәткән, тешләндергән.* (Д. Юлтый.) *Үсмер столарга был эш таныш булһа ла, башта елкәһенә тейеп йөзәтте.* (И. Нигмәтуллин.) *Һауынсы эше түземһезерәк кешеләрҙең елкәһенә тиз тейә, улар ферманан тайыу юлын эзләй башлай.* («Сов. Башк.»)

2. Ашағы килмәү, бүгеү (*һимез ит һ. б. тураһында*).

елкәгә төшөү (ятыу). *Карау, кайғыртыу нәмәһенә әйләнеү, өлөшкә тейеү (жыйынлык, мәшәкәт һ. б. тураһында).* *Касандан бирле һыу юк тип тирмәнде эшләтмәй ята [жарт]. Улар бит барыһы ла Зиннәт мырза елкәһенә төшә.* (Х. Ибраһимов.) [Зәбизә апай:] — *Атайыбыз вабанан үлеп калды, шуға ла тормоштоң бөтә ауырлығы әсәй елкәһенә төштө.* (Ф. Абдуллин.) *Мәктәптә укытыу һәм гаиләләге бөтә донъя мәшәкәте Зөләйха апайзың елкәһенә төштө.* («Сов. Башк.»)

елкәлә күтәрәү. Үз өстөндә алып барыу (*ауырлык, мәшәкәт һ. б. тураһында*). *Муллабаева Иәмлихалар керек бөтә ауырлыктарҙы үз елкәләрендә күтәрәүсе бик күптәр хөрмәткә һәм данға лайыклы был ауылда.* («Сов. Башк.»)

елкәнән <камыт> төшөү. *Яуаплылыктан, бурыстан, эштән котолоу, бушау. Мәктәп асылғас, олатайымдың елкәһенән камыт төштө: «азь, буки, веди, глава, добрый, есть» тәре менән мине артык жаңғыртмай башланы.* (Б. Бикбай.)

елкәнән (өстән) тау төшкән кеүек (төшкәндәй) булыу. Ҷурауаплылыктан котолоу. ...*Балалары өйләнгән кешеләр үзәрән елкәләренән тау төшкән керек итеп тояларҙыр.* (З. Хисмәтуллин.)

елкә сейләнеү. Ауыр эштән нык йонсоу. *Елкәһе сейләнгән халык белмәй кысқырмай ул.* (Б. Хәсән.)

елкә сокорон күрмәгәндән үлмәм әле һөйл. Берәй кеше менән асыуланышып айырылышҡанда, «һине күрмәгәндән бер ни ҙә булмаҫ» тигәнде белдерер өсөн әйтелә.

елкәһе йока (сокор, осло) кемдең (йока елкәле, сокор елкәле). Эшкә барымһыз, бик ялкау. [Батырйән Килдебайға:] *Эш һөймәйһең, елкәң сокор, ә нәфсе тигәһең убыр өңөләй. Һиңә бөтәһе лә аз.* (Ә. Мирзәһитов.) *Аркан менән тарттырһаң да, фермага яжынламаҫ ул йока елкәләр.* («Сов. Башк.») *Маяк тигәнде төрлөһө төрлөсә аңлай икән. Елкәһе ослолар уны күтәрә алмай икән.* (Т. Арслан.)

елкәһе калын кемдең (калын елкә) һөйл. Хәлле, бай. *Атаһының елкәһе калын, бер улын түгел, бишеһен дә укытыр.* (Һөйл.)

елкәһендә ултырыу кемдең. Кеше көсө менән йөшәү. *Миңлеяр менән Локман ағай, кулактарҙың ағаһынан тотоп алып, түрҙән һөйрәп төшөрәләр: етте һезгә халык елкәһендә ултырырға...* («Сов. Башк.»)

елкәһен кимереу кемдең. Кеше иҗәбенә, кеше көсә менән йәшәү. [Ямал:] *Һин бит алаганат, летун, бисәңдең елкәһен кимереп ятаһың.* (М. Тажи.) Төрлө байғуралар, баярзар, түрәләр элек халык елкәһен кимергән, кеше ризығын ашаган. (М. Кәрим.) [Әхмәзулла мулла] *Ғүмер буйы аңһыз халықты алдап, елкәһен кимерзе.* (З. Бишшева.) *Управляющийҙар безҙең браттың елкәһен кимерә генә бирәләр, эш хакын йолкколап бөтәләр.* (Ж. Кейекбаев.) **Елкәһе кимертеү:** *Елкәләрзе һезҙән тик кимертеп, Безгә бер файзалы нәмә юк.* (Д. Юлтый.)

ел култык һөйл. Юкка-барға кабарынып барған, мактансытк. *син.:* буш кыуытк.

ел кыуыу. Бушка вақыт уҙғарыу. *Иөрәмә ситтә ел кыуып һин, кайт, Ғилемдар, кайт әле.* (Ш. Бабич.) *Вахит хәҙер урамда ел кыуып, ... ләстит һатып уҙгармай гүмерен.* (М. Садикова.)

син.: урам тапау, бушты бушка бушатыу.

ел тейеү (кағылыу). Насар тәҗсире, йөгонтонһо булыу. *Кәбестә лә иҗән булһын, кәзә лә баш эймәһен, Месткомға ла ел теймәһен, Ғарифка ла теймәһен.* (Т. Арслан.)

ел теймәс ерәнсә. Һүз күтәрмәй торған, артык үпкәсел. *Ана, ел теймәс ерәнсә үзе бит, уйнап әйткәнде күтәрмәй, оsono тора!* (Ғ. Дәүләтшина.) [Гөлйөзәм:] *Әй инде, ошо Яланбикә булһа уйнағаныңды ла күтәрмәй. Бигерәк ел теймәс ерәнсәһең инде.* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: себен теймәс сер итер.

еләк кеүек. 1. Үсеп еткән, өлгөргән (*йәш егет, кыз тураһында*). *Бибигөлдөң әле еләк кеүек сағы. Былай за алты йыл буйы көтөп ултырҙы.* (Б. Бикбай.) *Бер заман бөтә ил өстөнә көрән өйөрмә ябырылды. Ул өйөрөлдөрөп-өйөрөлдөрөп, еләк кеүек егеттәрҙе алыс яктарға алып китте.* (М. Кәрим.)

2. Бик матур (*катын-кыз тураһында*). *Ишмырза: Кантондың еләк кеүек кызы бер караж тураһында уйларға тейешме? Ул мөмкин түгел!..* (Д. Юлтый.)

ел яғына кабык куйып [йәшәү]. Эш-тормошҡа гәмһез карауы белдерә. *Алай итербәз әле, былай итербәз әле. Ел яғына кабык куйып, донъя көтөрбөз әле.* (Такмактан.)

ел ятк. Уйлап-нитеп тормай эш итә торған кеше тураһында. *Ә Латобы — катыны тигәндә минең кеүек ел яғыраж бер эҙәм икән — уны-быны уйлап тормастан, табындан вобланы дәррәү алып китеү яғын караны.* (Ф. Хәсни.)

ел-ямғыр теймәү кемгә. Зыян, зарар булмау, насар шауҡым кағылмау. *Бығаса шул ике эт аркаһында кулактарға ел-ямғыр теймәй килде...* (Б. Бикбай.) *Мин эшләй башлармын, һиңә олоғайған көнөңдә ел-ямғыр тейгезмәм, бәхет менән, муллыҡ, кыуаныс, иғтибар менән солғармын.* (Ф. Иҗәнғолов.) **Ел-ямғыр тейеү:** *Ғаиләмә насарлыҡ эшләрҙәр. Нәсел-нәсәбемә, тугандарыма ел-ямғыр тейер [ти Нурлы].* (Ә. Вахитов.)

емерелеп ятыу. Бик күп булыу. *Эш кайһылай емерелеп ята. Иген тапалмаган, бесэн ташылмаган, жура ябылмаган, тизэк өйөлмәгән, куй инде...* (Ғ. Дәүләтшина.)

ен (шайтан) алғыры һөйл. Асыуланганда әйтелә торған әрләү һүзә. [Әсәһе, ярыһы, улыһа:] — *Ай, ен алғыры! Нисә тапкыр айттем мин һиңә, туйһан һыйырҙы шәп кыумай ғына алып кайт, тил.* (Ғ. Дәүләтшина.)

ен алмаштырған. Бик йәмһез, ғәрип кешеғә карата әйтелә. *Теге мәлғүндең ен алмаштырған балаһын берәрһе шунда үстәреп ташлаһа, сауаплы булыр ине.* (Д. Юлтый.)

ен ботағы. Артык шаян, шаталак кешене орошҡанда әйтелә. — *Кәһәр һужкан бит ул минең Диләфрүз, ен ботағы! Әйткәнде аңламай, теңкәмде корота, айтәгүр!* (Ғ. Дәүләтшина.)

ене кеүек күреү кемде. Күрә алмау, нык яратмау. *Үгәй атай булған кеше — һуған һөймәс бер суфый. Минең комсомоллыҡты ене кеүек күрә.* (С. Ағиш.) [Накышев:] *Старателдәрҙе иштән сығарырға ярамай. Улар мине ене кеүек күрә. Приискынан китеүемде талап итәләр.* (Я. Хамматов.) *Яратмай ул Шәмсибанатты, ене кеүек күрә.* (Ш. Насыров.)

син.: ен урынына күреү.

ене кағылыу кемдең, нимәнең. Ни менән булһа ла нык мауыҡқан кешеғә карата әйтелә. *Уға ат ене кағылғандыр. Китап ене кағылған кешеләр. — Китапты, уны, араҡы кеүек бөтәһе лә алмай. Ужыусы балалар менән китап ене кағылған бер нисә кеше генә осрай.* (И. Ғиззәтуллин.) *Минең үземә бәлкәйҙән «балыҡ ене» кағылған. Теләһә ни ваҡытта, теләһә һиндәй күрәүеккә жармак ташларға әзермен.* (М. Кәрим.)

ене кузғалыу (тотоу, кубуу, кузғуу) кемдең. Нык асыуланып, биреләһенеп китеү. *Сабир, уға яуап кайтармайынса, тәҙрә яғына әйләнәп ятты. Ни өсөн ене кузғалған һуң уның?* (Д. Бикташев.) — *Атаҡ-атаҡ! Енең тоттомо әллә? Ниңә тоттомо алға мине төрткөләйһең?* (Б. Ишемғол.) *Шулай за «Кендек»те Әсгәт ауызынан ишеткәндә, мин сығырҙан сығып гәрләнмәнем, уны тыйыуым да асыуҙан түгел, ә «кунаҡ булһаң, тыйнаҡ бул» тигәнде аңлатыуым ғына ине. Ә бүтәндәр айтһә, йә айттергә уйлаһа, енем кузғала.* (М. Кәрим.) [Ғәйзулланың] *ене кыҙзы ла китте.* (Я. Хамматов.)

ене (бәрейе) һөймәү кемдең кемде, нимәне. Нык яратмау, һис кенә лә окшатмау. [Гөлнур:] — *Енем һөймәй ул күлдәкте, күземә лә күрһәткәм килмәй.* (Р. Ниғмәти.) *Әзәм затының йыуанын, өстәүенә күп ашағанын енем һөймәй.* (С. Кулибай.) *Енем һөймәй шул буржуйҙарҙы, бөтәһен бер юлы кыра һуғаһы ине!* (Б. Бикбай.)

енен өзөү 1. кемдең. Ҙыйратыу, туззырып ташлау. *Данлы йылдарҙың арттырып данын, Өзәйек енен кара йыландың.* (Ғ. Ғүмәр.)

син.: пыр туззырыу, тетмәһен тетеү.

2. *нимәнәң*. Бик каты итеп, дер һелкетеп эшләү. «Урал» колхозында атаһы Әхмәткирәй менән улы Мөхәмәткирәй эшләй-зәр, әл-лә! Енен өзәләр. (Р. Солтанғәрәев.)

ен кеүек (шикелле, һымак). 1. Бик каты, нык (*эш-хәрәкәт тураһында*). Тимеркәй, эшкә килһә, ен кеүек эшләй ул. (Д. Юлтый.)

2. Бик таза, ныклы, кослә. **Ен шикелле таза.** — *Ғосман менән Хәйри карт эшсе Андрейзың станогы янына килделәр. — Иҫәнме, Андрей ағай? — Ен кеүек.* (Ш. Шәһәр.)

син.: ат кеүек.

ен кағылыу (һуғылыу, һуғыу). Дини хөрәфәт буйынса: тәбиғәттән тыш көстөң насар тәьҫиренә дусар булыу. *Был Таз берәй ен кағылған эзәмдер. Уны үлтерәм тип, башыңа әллә һиндәй бәлә-каза алыуың бар.* (Әкиәттән.) [*Ғәйзулланы*] *ен һуғып зәғифләне.* (Я. Хамматов.)

ен сәсеү. Нык асыуланып тузыныу, дыу килеү. *Әкбәр түрә ен сәсеп әрләй...* (Т. Хәйбуллин.) *Был өйзә енен сәсеп торған бер Мәскәй әбей йәшәй икән.* (Әкиәттән.) *Сафура Ғилаждың уландарына һүз әйтә башлаһа, енен сәсеп уның оло бисәһе Гөлйемеш сыға.* (Ж. Кейекбаев.) *Хангилдин ... ен сәсеп Ғафарға йәбешә, бөтә зәйепте уның өстөнә аузара.* (Н. Мусин.)

ен урынына күреү. Нык яратмау, күрә алмау. *Һуң, немец һалдаттары ла һуғыш теләмәй бит. Улар за бит үз батшаларын ендәре урынына күрәләр.* (Д. Юлтый.)

син.: ен кеүек күреү.

еңел ақыллы (ақылға еңел, ақылы еңел). 1. Фекер йөрөтөү йәһәтенән камил түгел. *Кешеләр был хакта төрлөсә һүз йөрөтө. Берәүзәр, имеш, ул ақылға еңелерәк ине, аңһызған эшләгәндәр, тинеләр...* (Б. Бикбай.)

син. кар.: ақылға бер төрлө.

2. Етди түгел; тормошка, эшкә өстән-мөстән генә карай торған.

еңел аяғы менән <килһен>. Килен төшкәндә әйтелә торған теләк.

еңел аяклы (аяғы еңел). Йөрөгән ерендә кот, уңыш килә торған кеше хакында әйтелә. ...*Һөйләнә-һөйләнә Хәзисә апай килеп инде: минең аяк еңел була торған, был йортта туй булмай калмаҫ.* (Ә. Бикчәнтәев.)

еңел кулдан <булһын>. «Башлаған эш уң булһын, һәйбәт тамамланһын» тигән теләкте белдергәндә әйтелә.

еңел кулдан (кул менән). Өстәнерәк, еңелсәрәк башкарылған (*эш-хәл*). *Әлегерәк еңел кулдан язылған шиғырзар бик күпкә күрә, поэзия акрын үсә ине.* (Ә. Харисов.)

еңел куллы (кулы еңел). Башлаған эше уңыш менән, якшы тамамлана торған кешегә карата әйтелә. *Безҙең Сәлимә бик еңел куллы, ул башлаһын, ти әсәйем, үзе беләгенә беләксә кейә.*

(М. Гафури.) *Кулы еңел, тизэр [Зэйтүнәне], ултырткан агасы ерзе яратып тамыр ебэрэ.* (Ш. Янбаев.)

еңел һөйөклә. Эшкә, хәрәкәткә бик етез, өлгөр. *Эшкә, хәрәкәткә етез, тилбер Арысландың эсәне, илле-алтмыш йәштәрзгә еңел һөйөклә, какса әбей...* (З. Бийшева.) **Еңелерәк һөйөклеләре йәйәүләп кайтыр ятка һалдыралар.** (Т. Килмохәмтов.) **Еңел һөйөклә инең һин, хәзер кара:** окшап калдың кузгалта алмаҫ умартага. (М. Илбаев.) *Уның керек малайзы «еңел һөйөклә» тизэр. Йүгерһә, алдан килә, көрәште лә шәп белә...* (М. Ғәли.)

ең һызганып [әшләү]. Зур тырышлык менән, бик теләп (*эшкә тоноу*). [Тимер] *Акыл биреп кенә йөрәмәй шул, башкаларга хезмәт өлгөһә күрһәтә, ең һызганып кара эшкә үзе егелә.* (Б. Бикбай.) *Ун бишләгән малай ең һызганып эшкә тононган.* («Башк. пионеры»). **Ең һызганып гәйрәт, шатлык менән, Күңел биреп хезмәт итермен.** (Т. Йәнәби.) *Котлояр агаң да япондарзы тужмарга китергә ең һызганып ултыра инде...* (Ғ. Дәүләтшина.)

ең һызганыу. Берәй эшкә әзерләнеү, әзер булыу. *Ерзең ең һызганган асабаһы — Шундай халык йәшәй Бөрйәндә, Йөрәгендә былбыл һайрата ул, «әштәйем» тип янып йөрөгәндә.* (Х. Назаров.) *Картайһам да, һеззең менән бергә ең һызганып әшләрмен әле.* (Т. Йәнәби.)

еп өзөрлөк <тә> хәл калмау. Бик нык арыу. *Фәризенең дә, ерзе буйынан-буйына һыулы бизрә күтәрәп йөрөп, еп өзөрлөк тә хәл калмағайны.* (Ф. Әсәнов.) *Ятыр алдынан [Хөрмәт] ...еп өзөрлөк тә хәл калмауын тойзо.* (Я. Вәлиев.) *Азак, еп өзөрлөк тә хәл калмағас, кәһәрле язмышына буйһоноп, егет бер мәмерйәгә инеп йығыла.* (Әкиәттән.) **Еп өзөрзәй <зә> хәл юк:** *Еп өзөрзәй зә хәлем юк, быуындар һүтелгән аркан һыматк бушаган...* (Ғ. Аллаяров.)

еп(тең) өсө. Йәшерен әш-хәлдең эзенә төшөрлөк дәлил. *Ептең осон табыу. — Биш йыл үткәс кенә, ептең осо сықты: Мәксүт ауылының Насырыйы үлтергән икән [Басырзы].* (Б. Бикбай.)

еп тарткандай. Төп-төз, бик тура сығарылған. *Үргә менгәс, трактор күренде. Ул, еп тарткандай төз буразна һалып, безгә каршы килә ине.* («Сов. Башк.»)

ептәре сәйәлгән кемдәрзең. Мөнәсәбәттәре буталған. *Бисәкәйе якшы уның, кайһы вақыт ептәре тиз сәйәлһә лә, балалар алдында караңгы сырай күрһәтмәй.* (Б. Бикбай.)

ер астында йылан көйшәгәнде белеү (ишетеү, һизеү). Бик һизгер булыу, кайза ни булғанын ишетеп, белеп тороу. *Алламорат ер астында йылан көйшәгәнде белә.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Бына һиңә Рахмай. Ул ер астында йылан көйшәгәнән ишетә. ...касан Карыя тураһындағы хәбәрзе белеп алған.* (К. Кинйәбулатова.) [Жорбанов] ... *ете кат ер астында йылан көйшәгәнән*

ишеткән кеүек, эштең кайза нисек барганын ишете ята. (М. Тажи.)

ер аягы ер башы. Бик алыс урын. *Йәйәүләп ер аягы ер башы озам юл килеүгә [егеттең] аяктары талыккан...* (Ж. Кейекбаев.) *Беззең аң һыйыр бик алама, һәр вақыт тиерлек көтөүзән айырылып кала ла ер аягы ер башы ергә сыга ла китә.* (Ш. Насыров.) *Бәтә тирә-якты йәмләп торған асыл бер затты ер аягы ер башы ергә үз кулыбыз менән биреп ебәрәйекме ни.* (М. Кәрим.) *Әллә һин һи ер аягы ер башынан йөрөп килгәс, беләһеңдер тип һорауым да.* (Ғ. Дәүләтшин.)

син. кар.: ете кат ер асты.

ер балаһы (улы). Ер кешеһе, ерзә йәшәгән кеше. *Күкте гизгән ер улына гашик булған Ай тыузы.* (Җ. Даян.)

ер бит. Оятын югалтқан, оятһыз. [Гөлбикә:] *Рәхмәт әйтәһе урынға, битенә төкөрөп сығып китһен әле, ер бит...* (Н. Асанбаев.) *Шул тиклем оялдым Юламан өсөн. Ер бит икән был Юламан.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Оятһыз, ер бит!.. Оятлы кеше бандит буламы ни?!.* (З. Бәшири.)

син.: әт тиреһен битенә каплаган.

ергә йығыу (һалыу) нимәне. Исәпкә алмау, һанламай, түбән куйыу. *Иәш батыр, кеселеклек күрһәтеп, тәүзә көрәштән баш тарта, әммә халык һүзен ергә йыкмай ахырза, ирекһеззән уртаға сыга һәм Көслөбай менән алыша башлай.* (Эпостан.) *Кәһәр төшһөн алдак-ялғанға, Ниндәй генә төскә кермәһен! Ил йолаһын ергә һалғанға Ләгнәт минән — күзем күрмәһен.* (Р. Ғамзатов.)

ерзә <ятып> калыу. Һөзөмтәһез юғалыу, юкка сығыу. *Әй ала, кызым, ... беззең балаларзың түккән каны ерзә калмаған икән, беззең теләктәр кабул булған икән, балакайым.* (Н. Дәүләтшина.) *Изгелек ерзә калмас.* (Мәкәл.) *Уның [Юламан карттың] өмөтө ерзә калмаған.* (З. Биһшева.)

ерек тәртә (тәртәһе ерек) кемдең. Тиз генә үпкәләп, үсегеп бара торған; артык үпкәсел. *Өндәшмәйһең, һөйләшмәйһең, ипкә килмәһә көйөң, Мырт итеп һынырга тора, ерек шул тәртәң һинең.* (А. Игебаев.)

ер емереп [эшләү]. Бик каты, бик нык итеп [һизер эшләү]. *Беззең матур Мимылдык бер яңғызы булһа ла, Ер емереп эшләгәс, артык булды әрзәнә.* (Ғ. Мәсғүт.)

еренә еткереп [үтәу, башкарыу]. Тейешле кимәлдә, кәрәгенсә (эшләү). [Жыззар] ... *бар эштәрен дә еренә еткереп эшләнеләр.* (Ә. Вәли.) *Һәр нәмәне йыбанмай, еренә еткереп эшләй ул Байморат.* (Н. Мусин.) — *Мин кызымды өс шартымды еренә еткереп үтәүсә кешегә бирәм, — тигән батша.* (Әкиәттән.) *Талантлы артистка һинд халык бейеүен һәм куба халык бейеүен килештереп, еренә еткереп башкарыу.* («Сов. Башк.»)

еренә еткереп. Тейешенсә банткарыу, тормошка ашырыу. *Бер нисә взводка Андреев тураһында булған хөкөмдә еренә еткереп,*

атыу өсөн приказ булһа ла, улар үтәмәнеләр. (Д. Юлтый.) Биш минут үтеүгә бойорок еренә еткерелгән. (Әкиәтгән.) Тимер [Гәрәйзең] һүзен кырҗа бүлдә: — Ярлылар йыйылышы карарын еренә еткерергә кәрәк: һине раскулачивать итәбез. (Б. Бикбай.)

син.: гәмәлгә ашырыу.

ер йотһон (йотҗоро). һөйл. 1. Карғаганда әйтелә. Их, яуыз бай, карун, ер йотҗоро, көсөбөззә бысрак кулына бәйләй, ә бер телем икмәген кызгана. (Ғ. Хәйри.)

2. Һүзендең дөрөслөгөн раслап, ант иткәндә әйтелә. Әгәр алдаһам, ошо урынымда ер йотһон! (Б. Бикбай.) Был хәбәр әсәйемде шак катырзы, күззәре томаланды, маңлайындагы һырзар тәрәнәизе. — Ысынмы был, Земфира? — Ер йотһон, әгәр алдаһам. (Я. Вәлиев.)

ер йотҗомо ни (йотқан кеүек). Капыл ғына күз алдынан юк булган кеше йәки берәй нәмә тураһында әйтелә. [Хәйрүш:] Әллә үзен ер йотҗо инде, һис бер ерзән табып булмай. (Х. Ибраһимов.)

ер күтәрмәс (күтәрә алмәслык). Гонаһлы, насар әш-кылык, ауыр кайғы тураһында әйтелә. Ер күтәрә алмәслык кәиҗы. — Был хәтле бысраклыкты ер күтәрмәс. (Ғ. Дүләтшина.)

ер итеү. Коллоққа, изгенлеккә төшөрөү, хурлыққа калдырыу.

ер ярып (йыртып) [кысҗырыу, илау...]. Бик каты итеп (гауға һалыу). Мин дә ер йыртып: «Йәшә!» — тип, һөйөнә-һөйөнә кысҗырам. (Ш. Бабич.) Баярзың береһенән-береһе усал, йөзләгән эре һыйырзарын, ер ярып үкереп, яндарына якын ебәрмәй торған үгеззәрен таң караңғыһынан тороп яланға кыуырға кәрәк. (Ғ. Дүләтшина.) Мин кайтып ингәндә, Саня карауатында тәгәрәп, ер ярырзай булып, ахылдап илап ята ине. (М. Тажи.) Айыу тәнненә әсетеүенә сызай алмай, өчөнән килеп сытқан һәм ер йыртып үкереп ебәргән. (Ж. Кейекбаев.)

ер корто. 1. Бөләкәй генә бик теремек, үткер балаға карата әйтелә. [Хәсәндең] Ауызы-морона маиға буялып бөтә. Әммә үзе илай белмәй инде, ер корто. (Ф. Әсәнов.)

2. Ер эшенә бик биреләп эшләгән кешегә карата әйтелә. Киләсәктә агроном булып эшләргә уйым юк, минән башка ла ер корттары бөтмәгән. (Н. Мусин.)

ер куйынына инеү. Үлеү, вафат булыу. Ер куйынына инер ватытым еткән, һиндәй бабай кәрәк булһын миңә, — тине әбей. (Хикәйәтгән.)

син. кар.: вафат булыу.

ер куйынына тапшырыу. Ерләү, көбергә куйыу.

ерле юкка. Бушҗа ғына, буштан-бушҗа. [Хафиз:] Әйттем бит инде кәиҗа булғанымды, могайын, ерле юкка ғына борсолаһыңдыр әле шул. («Сов. Башк.»)

ер менән күк араһы <кеүек>. Аралағы айырманың зурлығы тураһында. Кыззар менән кыззар араһы ла ер менән күк араһы

кеуек була. (Ҳ. Дәүләтшина.) *Ул йылдарзагы Өфөнө бөгөнгө менән сағыштырһаң, ер менән күк араһы.* (Т. Алюк.) ...*Ысынлап та, [Гүзәлдең] калалағы өлсәһе менән ауылдағы өлсәһе араһында ер менән күк араһы һымак айырма бар шул.* (Ф. Рәхимғолова.)

ер менән күк араһында. 1. Бер кайға ла урынлашмаған хәлдә.

2. Теләһә кайға (*йәшәр*).

ер менән тигезләү. Юк итеү, бөтөрөү, кырыу. *Безең бер снаряд фашистарзың алға сығып барған йөзләп һалдатын ер менән тигезләне.* (Д. Юлтый.)

ер сиге. Бик алыс урын.

син. кар.: ер аяғы, ер башы.

ер тишегенә инерзәй булыу (инер ине). Хурлыктан ни эшләр-гә белмәү, нык оялыу. ...*Исламов бойорокто укығанда шундай уңайһыз хәлдә калды, эгәр ер ярылһа, ер тишегенә инеп китер ине.* (Ғ. Хәйри.) ...*Бик асыуым килде, халык алдында ер тишегенә инерзәй булдым.* (Б. Бикбай.) *Кабаттан ул кешегә күренеү Юлдыбикә әбей өсөн ер тишегенә инерзәй оят килтерәсәк.* (Т. Хәйбуллин.)

ер һелкетеп (һиңкетеп) [бейеү, атлау...]. Бик көслә, бик нык итеп. **Ер һелкетеп йөрөү.** — *Бергә килеп ер һиңкетеп уйнап-көлөү бар беззә.* (Халык йырынан.)

есе лә калманы (юк). Бөтөнләй юкка сықты, юғалды. *Йыйылыштың есе лә ... калманы.* *Халык язага килеп һуғышырға тотондо.* (И. Насыри.)

ете атаһына етеү. Зат-ырыуын калдырмай тиргәү, хурлау.

ете диңгез аръягы (арты) фольк. Бик алыс тип исәпләнгән урын. *Атлантика һыузарының сикәһендәге алһыу миң шикелле, был ил [Куба] алыста, әкиәттәгесә әйтһәк, «ете диңгез аръяғында» ята.* («Ағизел».)

ете кат ер асты*. Бик алыс урын; эзәм аяк баһмаған ер. *Йәштәр ни, улар ике атсарлак кеуек остолар инде. Уларзы, ете кат күк өстөнә менеп, ете кат ер астына төшөп, шәм менән эзләһәң дә — табалмайһың инде.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мин ул Аппаковты танийым. Ете кат ер астынан табырмын уны.* (Р. Ниғмәти.) *Башка берәй ен-пәрейгә эләкһәң, ете кат ер астында ятыр инең бит, алтынжайым.* (С. Кулибай.) *Бының кеуек галушты ауыл ерендә ете кат ер астына төшөп эзләһәң дә табып булмай бит, кайға ул.* (Н. Мусин.)

син.: ете диңгез аръягы, Каф тау арты, йәһәннәм тишеге, ер сиге, ер аяғы ер башы.

[*Боронго мифологиялағы ерзең, күктең ете катламдан тороуы тураһындағы караштан.]

ете <кат> йозак. Нык куйылған бик, һәк. *Жарттың бөтә донъяһы ете кат йозак астында.* (А. Ғирфанов.)

ете кат тиреһен тунау кемдең. 1. Бик каты язалау. [Браун:]... *Кағыза тыныслықты яклап кул куизырып йөрөгәнемде белһәләр, минең ете кат тиремде тунаясактар.* (Ғ. Ғүмәр.)

2. Нык талау. *Беренсе гильдия купецы. Башкорт ауылдарында халықтың ете кат тиреһен тунаған.* (С. Ағиш.) *Был эшегез менән эләкһәгез — һезгә бер ни зә булмаясак, ә минең ете кат тиремде һалдырып аласак.* (Ә. Мирзаһитов.)

ете кат тир сытқансы. Арығансы, хәлдән тайғансы (эшләү). [Кунактар] ... *ете кат тир сытқансы фамильный сәй эстеләр зә таралыштылар, ти.* (Әкиәттән.) *Ай һай, баузар батрақты эшләтә белделәр. Ете кат тирең сытқансы, һуңғы каныңды һытқансы, эштән туктау юк ине.* (М. Тажи.)

ете кат үлсәп, бер кат киҫеү. Бик карап, нык уйлап эш итеү. *Ғөте шиғыры тыуган һараузарза, Ете үлсәнен, бер кат киҫелгән, Һарай аша ғына ярлыларзың Кайғы, зарын, гәмен кисергән.* (Д. Юлтый.) *Сәйфулла Бәзретдинов — ете кат үлсәп, бер кат киҫә торған инженер.* (Ю. Әхмәзиев.) *Йәшерәктәр, могайын, ололар алдында эзеп һаҫлауҙан өндәшмәзизер. Өлкән йәштәге ғалимдар иһә ете үлсәп бер кыркырга күнеккән.* (Ә. Хәким.)

ете төн <уртаһы>. Бик һуң, төн уртаһы ауғас. ...*Бер нәмә лә күрмәйем, миңә ете төн уртаһы керек караңғы.* (М. Ғафури.) *Ете төн уртаһында эс бошороп кысқырган яңғыз ябалактай, пулемет-пугач таҡылдай.* (Ә. Чаныш.) *Ул йылды бик капыл, ете төн уртаһында қотороп ташып китте шул Ақселән.* (Б. Бикбай.) *Ете төн уртаһында қауза бармаҫсы булаһың? — тип гәжәпләнде Әсмә апай улына.* (Х. Мохтар.) *Ете төндә: Салауаттың йөрәк тибешенән сыңлап куизы тимер күлдәге. Бер карашта осраштылар улар: — Ниңә, — ти ул, — ете төндә һин?* (К. Кинийәбулатова.)

ете ят. Бөтөнләй туған-кәрзәш түгел; сит. *Зилдәһе Зилдә, Хәйрулла өсөн ете ят кеше.* (М. Хәйзәров.) *Ете ятқа төшкән йоткайғыға күзөбөзән сыға йәш бәреп.* (Р. Бикбаев.) *Хатта сыбык осо ла кәрзәшлегем юк — мин уларға ете ят кешемән.* (Ф. Иҫәнғолов.)

син.: сыбык осо.

ете ятып бер төшкә инмәү. Уйлап та бирмәү, иҫләмәү. *Мин аптыра ла кит... Ете ятып бер төшәмә инмәгән кеше тотһон да «қоза» тип күрешһен.* (Н. Кәрип.) *Кешеләр күңел аса ана. Хәуеф-хәтәр ете ятып бер төштәрәнә инмәй торғандыр. Әллә ситтән генә шулай күренәмә?* (Я. Вәлиев.)

етәккә бау өзмәй йөрөү. Бик тә кеше ыңғайлы булыу.

етә қалыу. Берәй эш-қылык өсөн сәбәп булыу. *Һылыу қорт қаға был һүз етә қалды. Шунда уқ әллә һиндәй доғалар уқый һалды...* (Т. Йәнәби.) *Қурқыуға төшкән илгә был кәңәш етә қалды. Ике-өс көн эсендә йәйләүзгә бөтә ил күсеп тә китте.* (И. Көҫәйқол.) *Бейә, қышқа кергәс, қорсаңғы булды. Сөнәгәтте үсектерәү өсөн етә қалды.* (Ж. Кейекбаев.) *Халыққа был етә*

жалды. Күззәренән йәш сыткансы көлә-көлә Шәрифүлланы которталар. (Я. Хамматов.)

еүеш танау һөйл. Үсеп, ир корона инеп өлгөрмәгән йөш кешегә карата түбәнһеткәндә әйтелә. *Юк инде. Киткән баш — киткән. Был еүеш танау алдында сер биреп булмай.* (Ф. Исәнғолов.) *Бына һезгә бер хикмәт, еүеш танаузар.* (М. Кәрим.)

заман ахыры (ахыры заман). Дини хөрәфәт буйынса: ботә тереклек, донъя юкка сыға торған вақыт. [*Һылыу әбей:*] *Әй, гүмеркәйзәр... Ахыры заман якындыр инде. Шулай булмаһа, халык был тиклем азмаҫ ине.* (Т. Йәнәби.)

заман ахыры һалыу иҫк. Үлтерев, юк итеү. [*Бабсаж:*] *Туктамаҫтан, хозай кушһа, барайым мин, ул йырткыска заман ахыры һалайым мин.* («Бабсаж менән Күсәк».)

заман(а) еле. Билдәле бер осорга хас шауқым. *Языусы йәшенә һәм тәжрибәһенә карамай, ... уның һәр һүзе заман еле менән һугарылырға тейеш.* («Сов. Башк.»)

зил-зибәр килтерев кемде. Пыран-заран итеү, туззырыу. *Ғәскәрәңә әмер бирсе, хан, зил-зибәр үк килһен хас дошман.* (М. Кәрим.)

зиманын * кутарыу. Пыр туззырыу, тукмау йәки каты өрлөү. [*Гөлзада — Барыйға:*] *Малды рәтләп карамаһа, ... мин ул кешендең зиманын кутарырмын, буш тегеләй.* (Ш. Насыров.)

син.: кәрәген бирев, тетмәһен тетеү.

[*Зиман — гәр. әс.]

зифаф төнө. Егет менән кыззың қауышыуы. [*Надир*] ... *зифаф төнөндәге шикелле, комһозланып косорға, үбергә кереште.* (М. Әбсәләмов.)

зыйтына булыу кемдең. Ыңғайына тороу.

зыйтына тейев кемдең. Асыуын килтерев. *Мансурзың битенә куйы кызыллык йүгерзе. «Снабженец» тигән һүзгә гәрләнде. Сикәһенә сәпәкләһә лә дусы, был тиклем зыйтына теймәҫ ине.* (Ш. Янбаев.)

зык кубыу. 1. Шау-гөр килев, гауғалашыу. [*Балалар*] ... *кайһыһы илай, кайһыһы җаса, әсәләренән айырылмай зык кубалар.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мәктәп ишеге алдында зык кубышып балалар уйнай.* (Р. Низамов.) *Катын-кыз зык купкан арала, Сәйфи квартираға күз йүгертеп сықты.* (Х. Ғиләжев.)

2. Асыуланып тузыныу. *Котора, дулай, зык куба ғифрит керек, Үкерә, аузынан сәсеп кайнар күбек [иблис].* (Ш. Бабич.)

[Старшина:] *Бынагайыш, эле өс бисә үз-ара зык куба.* (Б. Бикбай.)

зыярат итеү (кылыу) *иск.* Үлгән кешене, кәберенә барып, йәки изге урынды хөрмәтләп искә алыу, карау. *Ата-инәң барза хөрмәт ит, үлгәс, зыярат ит.* (Мәкәл.) [Әбей:] *Бер нисә көндән [тәүге Көрһәнде] Сәмәркәндкә озаталар икән. Ана шуны зыярат кылырга ... мөмкин тинеләр.* (С. Агиш.)

зәмзәм* *һыуы шаяр.* Аракы. *Ирзәр ярыша-ярыша зәмзәм һыуы йота.* (А. Игебаев.)

[*Зәмзәм — гәр. Мәккә калаһында изге койоноң исеме.]

зәһәр сәсеү. Каты асыу белдереү, асыуланып которонуу.

зәһәр һыуы һөйл. Аракы. *Ул [шахтер] бергә эшләгән иптәштәрәнә карай за: «Ах, земляк, где наша не пропадала», — тил янган йөрәгенә зәһәр һыуы һибәргә тотона.* (Ш. Шәһәр.)

зәңге қасырыу. Брым һүззәре әйтәп, яз көнә тәүге йыуа, кузгалакты ауыз итеү.

иблис (шайтан) төкөргән яманл. Бик оятыһыз, хаяһыз кешегә карата әйтелә. *Бар, йортомдан сығып кит, иблис төкөргән бәндә! Күземә күрәнәһе булма! — тил кысқырзы Жулай.* (Әкиәттән.)

игтибар үзөгәндә <булыу>*. Әһәмәтле һаналыу, дөйөм кызыкһынуға лайык булыу.

[* Рус телендәгә «быть в центре внимания» берәмегенән.]

изән итеү. Мөмкинлек биреү, ихтыяр куйыу.

измәһен изеү кемдең. Бик каты тукмау. *Һез тотмаһағыз, мин уның измәһен изә инем инде.* (Ә. Вәли.) *Бәхетәң инде, кешеләр бар. Юғиһә, измәңде изә инем!* (Ш. Биккол.) *Қара уны, әгәр ошаклаһаң, урамға сыкма, измәңде изәрмен!* (Х. Мохтар.) *Был юлы Кәрим сәсәндең үзән измәһен изәп тукмайзар за юл ситенә ыргыталар.* (Ә. Вахитов.)

син.: кабырғаһын һанау, тетмәһен тетеү.

ике арала бер турала [йөрөү]. Рәтле эш менән булмай, буталыу; унда-бында ташланып бушка вақыт узгарыу. [Әхмуш] *Өйөндә эшләмәгән керек, ячейка эшендә лә кинәндерәп эшләмәне. Шул «ике арала бер турала» йөрәп кышты үткәрзе.* (Д. Юлтый.)

ике арала ғына калһын. Сер итеп һүз һөйләгәндә әйтелә.

ике аяғын бер куңыска тығыу кемдең. Каты яза биреү, яфалау. *Мин һеззәң ике аяғығыззы бер куңыска тығып куйырым, тыңламай карағыз эле.* (Һөйл.)

ике аяк ка <бер юлы> акһау. Эш-тормошта бөтә яклап артка китеү.

ике аяклы бүре (эт һ. б.) һөйл. Ошо хайуандарға хас кире сифаттары булған кешегә карата гөйөпләп әйтелә.

ике аяктың беренен <дә> басмау (атламау). Берәй урынға барыузан кырка баш тартыу (*ара бозолоузан да була*). *Бәләгә тарырымды алдан белһәм, ике аяғымдың беренен басмас инем бында!* (Я. Хамматов.) *«Былай етем бызау шикелле кеше тупһаһында йөрөрөмдә белһәм, ике аяғымдың беренен дә басмаган булыр инем», — тип уйланы Буранбай.* (И. Физзәтуллин.) *Әле булһа үкенеп бөтә алмайым, былай килеп сығырын белһәм, театрға ике аяғымдың беренен атламаһ инем.* (Д. Исламов.) *Рабиға апаузың, ана, басыуға карай ике аяғының беренен дә атлаганы юк.* (Я. Вәлиев.)

ике бызауға кәбәк айыра белмәү (алмау) мыск. Бик ябай ғына нәмәнә лә аңлай алмау. **Ике бызауға кәбәк айырып бирә алмай, үзе казый булам, ти.** (Ғ. Дәүләтшина.) *Бер һүзә кат-кат сәйнәп, ике бызауға кәбәк айыра белмәгән Анпыракка йыйын тезенен тоттора буламы һуң Бирзәгол.* (Ғ. Ибраһимов.)

ике донъя — бер мөрйә кемгә, кем өсөн. Үтә гәмһез, бер нәмөгә лә исе китмәгән кешегә карата әйтелә. *Рахмайға ни — ике донъя — бер мөрйә, Рахмай шулай гәмһез генә көн итә.* (К. Кинйәбулатова.) *Әлегә ул [Ласточкин], ауызын сәпелдәтә-сәпелдәтә татлы төштәр күреп ята. «...Бына кемгә ул ике донъя — бер мөрйә», тип бошондо Йәнтимер.* (М. Кәрим.) *Әй, кустым, безгә ни ике донъя бер мөрйә, үгез үлһә — ит, арба кыйралһа — утын.* (Ғ. Дәүләтшина.) *[Сираев] иптәштәре менән йүнләп һөйләшмәнә, кушкан эштәрҙе өнһөз-һүзһез, ләкин, «минәң өсөн ике донъя — бер мөрйә» тигән керек, мызылып йөрөп кенә үтәнә.* (Н. Мусин.)

син.: үгез үлһә — ит, арба ватылһа — утын; ике ярты — бер керәндил, беште ни зә төштө ни.

ике донъяла <ла> рәхәт, изгелек күрмәгер. Карғау һүзә.

ике донъяны бер итеү. Бик иркен кылануы, йүгөнһезләнеү. **Ике донъяны бер итеп йөрөү. — Моталлап ағай ике донъяны бер итеп һине таптыра, кайза йөрөйһөң?** (М. Хәйзәров.)

ике донъя һыу алла кемгә, кем өсөн, һөйл. Бер нәмөгә лә исе китмәгән, гәмһез кешегә карата әйтелә.

ике исле. Ақылы инәле-сығалы; акылһызырак, исәүән.

син. кар.: ақылға бер төрлө.

ике исәп — бер хисап. Тегеләй зә, былай за ярай, барыбер килеп сыға (*берәй эште самалап карап, тәрәккәлләгәндә әйтелә*).

ике йөзлө. Бер нәмә һөйләп, икенсенә эшләй торған; мәкерле, алдаксы. *Мақталған бай балаһы ике йөзлө була ул.* Алда мине йыуатыр, ситтә ятты һөйөр ул. (М. Буранғолов.) *Тимәк, мин ике йөзлө кеше, бер төрлө һөйләйем, икенсе төрлө эшләйем?* (И. Абдуллин.) *[Сәлим:] Бына һин һиндәй дуҫ икән, хатта бүләк*

тә алып кайткан, алдакысы, ике йөзлө һис ни зә күрмәгәндәй-белмәгәндәй, алдыңда көлөп тора. (Д. Бүләков.)

<ике> күз (күзээр) дүрт булыу. Бик нык аптырау. *Буласак председателдең телмәре бәтә. «Был кем?» — Халыктың ике күзе дүрт була.* («Сов. Башк.») Ике күзә дүрт итеү: *Кәримов Камил тигәс тә, студенттар кылт итә, әй, егеттәр, һезгә милләт ике күзен дүрт итә.* (Ш. Бабич.)

син.: иҫ китеү, шак катыу, таң қалыу, хайран қалыу.

ике күзе(м) қояш күрмәһен. Ант итеп раҫлағанда йәки берәйһен қарғағанда әйтелә.

ике кәмә койрогон <бер юлы> тоторға тырышыу. Ике эште бер юлы башқарырға маташыу. *Минеңсә, бында питомник хужалығын яйға һалыу өсөн дә байтак көс түгергә тура киләсәк. Ике кәмә койрогон тоторға тырышыу һымағырақ булып қуймаһын.* (Н. Мусин.)

син.: ике қуян артынан қыуыу.

ике канат — бер койрок. Һәр нәмәгә әзер булған, «мин» тип торған кешегә қарата әйтелә. *Уның керек эшкә ике канат — бер койрок булған һәм шундай эште табыш итеп алған һайт тигәнгә тайт тип тороусы Мырзахан ең һызғанып яусылыҡ эшенә тононоп алып китте.* (Ж. Кейекбаев.) [Тауба әбей:] *Теге Базыян еңгән, беләһеңдер, ул бит хәзер безгә сәүит, Нәгимәнә өйгә ебәргән. Нәгимә ни ундайға «ике канат — бер койрок» инде ул.* (З. Бишшева.)

син.: һайт тигәнгә тайт тип тороу.

ике қарбуз бер қултыққа һыймау. Ике эште бер юлы эшләй алмау.

ике қулға бер эш. Билдәле генә булған, бер төрлө генә эш-шөгөл тураһында әйтелә. *Был урынымда рәхәт, ике қулға бер эш.*

ике (қуш) қуллап [қаршы алыу, қабул итеү...]. Бик теләп, хуп күреп (тононоу, қаршылау.) *Ике қуллап, хуплап қаршылайбыз Тимер юлсыларзың был хатын...* (Ғ. Мәсғүт.) *Без һынаныҡ, хәзер һыналдыҡ та, Без беләбез, безгә кемдәр дуҫ, Шуға совет хөкөмөн ике қуллап қаршыланыҡ, безгә күргәс хуп.* (Д. Юлтый.) [Йомағолов] *Николай Антоновичты қуш қуллап қаршы алып, яуаплы эшкә тәгәйенләү урынына һөйләшеп тә торманы.* (Ф. Иҫәнғолов.)

ике қулды <ла> бәйләү. Эш-хәрәкәткә мөмкинлек бирмәү; тотқар, қамасау яһау. *Иәш бала ике қулды ла бәйләнә лә қуйзы.*

ике қулһыз [булыу, қалыу...]. Бер ни зә эшләй алмау. [Юлтыев:] *Эшемдең бисмиллаһи колхозда партия ойошмаһы тәзәү булырға тейеш. Шунһыз һин ике қулһыз.* (Ғ. Әмири.)

ике қулы кешәһендә. Эшкә қатнашмай, ярзам итмәй, буш йөрөгөн кешегә қарата әйтелә.

ике қуян артынан қыуыу. Ике эште бер юлы эшләргә маташыу.

син.: ике кәмә койрогон <бер юлы> тоторға тырышыу.

икенең бере. Йә тегеләй, йә былай (кырка карар кабул итергә кәрәклекте белдергәндә әйтелә). Ял иттем инде, — тине ул. — Лапас астында ла, как никелә лә бына былай ял иттем. — Ул кулы менән богазынан үткәрзе. — Мәрхүмәдең кәберен коймалап куюм да — **икенең бере.** (Х. Гиләжев.)

икенсе күз менән карау. Башка төрлө аңлау, элеккегә караганда төрәнерәк төшөнөү. *Хәзер мин донъяга, тормошка икенсе күз менән карайым, гел якшылыкка ынтылам, Ватанга һәм халыкка фәйза килтереүемә тьуанам.* («Сов. Башк.»)

ике тамсы һыу кеүек [окшау, булыу...]. Бер-береһенә нык окшаган кешеләр йәки нәмәләр тураһында әйтелә. — *Карасы үззәрен. Ике тамсы һыу кеүек һөнәрсенең көршәктәренә окшап торалар за баһа! — тип гәжәпләнгән кешеләр.* (З. Бишшева.) [Мәжит ағай менән] ... **ике тамсы һыу кеүек бер-берегезгә окшаганһығыз.** (Т. Алюк.) *Рус егете Дмитрий Ребейкиндың бөтә азымышы башкорт егете Хәкимйән Янбаевтыкына ике тамсы һыу кеүек окшаш...* (Ш. Янбаев.) **Ике тамсы һыумы ни:** — *Әсәһе, улым бизерәк үземә окшаған, әйеме? — Ике тамсы һыумы ни?* («Сов. Башк.»)

син.: койоп куйған кеүек.

ике тин* бер акса (бакыр). Бер ни тормай, бик еңел (низелер башкарыу, үтәп сығыу тураһында). [Яппаров Сәлимгә:] — *Әгәр зә теләгең булһа, һине эшендән алыу ике тин бер акса.* (С. Агитш.) — *Бәй, эшләй белһәң, быны эшкә ашырыуы ни ике тин бер акса.* (Ғ. Дәүләтшин.) [Надир:] — *Һиңә ни укыу — ике тин бер акса кеүек инде ул.* (М. Әпсәләмов.)

[*Тин — Ж. Ғ. Кейекбаев аңлатыуынса — тейен (белка) һүзәнән килеп сытқан, йәғни борон ике тейен тиреһе бер көмөш аксаға бәрәбәр булған.]

ике тәкә башы бер қазанға һыймау. Килешеп йөшәй алмау, һыйышмау (*Түрәлекте бүләшә алмай ызғышыу*). Императрица — ақыллы бисә, **бер қазанға ике тәкә башы һыймағанды** аңламай тиһеңме ни... (Б. Асылғужа.)

ике уртала тороу (булыу). Фекер, эш-хәрәкәт йәһәтенән кайһы торкөмгә кушылырға белмәү, арала тороп қалыу. [Әсәһе — Гөлийөзөмгә:] *Мин қалай итәйем инде, ике уртала, кайһығызга булайым? Ни эшләп улай итеп атайың биргән ергә бармайым тигән хәбәр сығараһың?* (Ғ. Дәүләтшина.)

ике ут араһында [қалыу, булыу...]. 1. Қапма-қаршы яктарзың қайһыһына қушылырға белмәй, хәуефле хәлдә (*тороу*). *Сатқай Солтанов та ике ут араһында үртәләнә хәзер.* (Б. Бикбай.) *Шәмсетдиндең қатыны ике ут араһында янды. Ләкин утты һүндерергә көсһөз ине ул. Шулай гүмере буйына иренең һүзенә күнеп йәшәне.* (Р. Низамов.)

2. Қапма-қаршы булған мәсьәләне хәл итә алмай үрһәленәү, көйөү. *Абдулла ла ошондай ике ут араһында йөрөй. Үзе Зәли*

фәне гәләмәт бер талпыныу менән һөйә, .. ә уның менән осрашып һөйләшеү түгел, якын барырга ла базнат итмәй. (Н. Мусин.)

ике һүзәң берендә. Бик йыш, әлдән-әле булып торған (*һүз, хәбәр хаткында*). *Фәхри ... ике һүзәң берендә:* «Шулай кәрәк, бәй, шулай итмәй ни! — тип һәр кемде кеүәтләп ултырзы. (Б. Бикбай.) *Ул ике һүзәң берендә, әллә каузан көтөлмәгән йор һүз табып, көлдөрөп ала.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Әлек бөтә бәләне, бөтә ауырлыктарзы Николай батшанан күрә ине [Ғәйзулла]. Ике һүзәң берендә уны яманлай, уны кәһәрләй ине.* (Я. Хамматов.)

ике яклы бәке (бысак). Капма-каршы булған йәки дөшманлашқан кешеләрҙең икеленә лә ярай торған; ике йөзлө. *Хәйер, кешеләр бөтә ерҙә лә Сәлмән карт кеүек ике яклы бысак түгел дә!* (Ф. Хөсни.)

ике ярты — бер керәндил (бер бөтөн) *кемгә, кем өсөн.* Үтә гәмһез, бошмақ кешегә карата әйтелә.

син. кар.: ике донъя — бер мөрьә.

ике (ете) ятып бер төшөнә лә инмәү кемдең нимә. Уйлап та бирмәү, искә лә төшмәү. ...*Мин кәләм тота башлаган замандарҙа кағыз-кәләм тигән йән азыктары күптәрҙең ике ятып бер төшөнә лә кермәй ине, тигән, ул саклы нык хаталанмамдыр.* (Ғ. Ғүмәр.) [*Наилә:*] — *Әш, имеш... Касан бөткәнә бар уның? Ыңә мин әллә бар, әллә юк инде. Ике ятып бер төшөнә лә инмәймәдер, ахыры.* (Ғ. Ибраһимов.)

ике энә бер ептән, ике имән бер төптән. Үтә нык, көслө (*дуслык*).

икмәгенә май яғыу кемдең. Ярамһаклануы, ярарға тырышыу. [*Зөһрә:*] *Ун өсөнсөлә лә, башкорттарзыкында ла йә үзә буржуй, йә буржуазия икмәгенә май яғыусылар.* (А. Таһиров.)

икмәк өстө. Низелер раслап, ант иткәндә әйтелә. *Мин иларҙай булып танам:* — *Якты кояш, икмәк өстө! Әйтмәнем, — тим.* (М. Кәрим.) *Валлаһи, икмәк өстө. Иәннәт шулдыр, ахыры!* (Н. Устүн. Ш. Мәхмүтов төрж.)

икмәк серетеү. Эшләмәйенсә, мал тапмайынса бушка ашап ятыу. *Юкка икмәкте сереткән бәндә мин.* (Ш. Бабич.) [*Ата*] *Улы, кызы елкәһендә Үгез кеүек елкә менән Икмәк серетеп ята!* (С. Кулибай.)

икмәк-тоз бүләшеү. Бик дус булыу, бөтә нәмәнә уртақ итеү. *Мин нисәмә йылдар уларға иптәштерсә, хатта дустарса ышанып, күңел ихласлығымды биреп йәшәнем, икмәк-тоз бүләштем, фекер уртаклаштым.* (М. Кәрим.)

икмәк-тозлок белеү. Ят телде аз-маз аңлау, аралашырлык белеү. *Электән икмәк-тозлок та русса белмәгән ... крәстиән балалары өсөн был нәмәнә аңлау, белеү сикһез ауыр булды.* (М. Ғафури.)

икмәк-төз менән [каршы алыу]. Зур хөрмәт менән (*каршылау*). Ауылдың байзары актарзы **икмәк-тоз менән каршы алдылар**. (С. Ханов.)

икмәк-төзөм — якты йөзөм. Әллә ни һый булмаһа ла, ихлас кабул итеүҙе белдергәндә әйтелә.

икмәклегенә (икмәк шүрлегенә) менеп төшөү һөйл. Бер аз биргеләп, тукмап алыу.

ил агаһы. Дәрәжәле, абруйлы ир кеше.

ил аралау. Халык араһында йөрөү, кешеләр менән киң аралашыу.

ил ауызына иләк каплап булмай. Ботә кешене һүз йөрөтөүзән, һөйләүзән туктатаып булмай. — *Ил ауызына иләк каплап буламы! Каранай кабат өндәшмәне*. (Б. Асылғужа.)

ил аягы һил булыу. Караңгы төшөп, кеше йөрәмәс булып, тынлык урынлашыу.

илдә бер. Бик хөрмәтле, мәртәбәле кеше хаҡында.

илдән сытқан. Бозоҡлоғо, яманлығы менән сиккә еткән, эшлектән сытқан. *Илдән сытқан алдаксы. Илдән сытқан угры*.

илла-алла <кырк мулла> менән. Көскә, көс-хәл менән, сак-сак (*һизелер башкарыу, еңеп сығыу*). *Иәшен бәргән һайын безең былай за илла-алла менән генә торған өйөбөз дер калтырай*. (Ә. Вәли.) *Улы Исхак та, быйыл илла-алла менән кәләш алып бирәбез тип торғанда, һуғышқа кыуылып китеп барҙы*. (Ғ. Дәүләтшина.) [*Оло агай*] *көс-хәл менән һыу өстөнә калкып йөзөргә дә хәле калмай, эһеһе ағастар ташлап, илла-алла кырк мулла менән сак сыға*. (Әкиәттән.)

ил өстөндә имән сөй. Үзән бик кәзгерле, хөрмәтле һанаған (*күберәк һауаланып маташкан кешеһе карата асыу менән әйтелә*). ... *Шаһиәхмәт кайнаға ил өстөндә имән сөймө әллә ул хәтле, атаң артағы түгел дәһә. Сәлимгәрәй, Әхмәзиҙең һүзенә каршы төшөп: — Һез генәме әллә ил өстөндә имән сөй! Безең дә гөбөрнатырҙы һыйларлык хәлебез бар*. (Ж. Кейекбаев.)

ил өстөндә сыпсык үлмәй. Илгә ылығырға, таянырға кәрәклектә белдерә. *Һез халыкка тәүҙә һүз катығыз, ил өстөндә сыпсык үлгәнә юк — кайтығыз һез тизерәк, тик кайтығыз, кайтығыз*. (С. Ғәбизуллин.)

иләк ауыз һөйл. Сер тотмаған, ишеткән-белгәнән һөйләп йөрөгән кешегә карата әйтелә. — *Әй, бынауы Ямал иләк ауыз за инде. Райком секретары алдында хәбәрҙе һалды ғына*. (М. Тажи.) *Ауыл — иләк ауыз... Безең хаҡта гәйбәт китте урам буйына*. (Ғ. Әмири.)

иләк аша үткәрәү. Бик ентекләп, һәр яклап тикшерәү.

иләк менән һыу ташыу. Файзаһыҙ, мөгәнәһез эш менән булыу. ...*Тормошта күрмә кешеләрҙең гүмере әрәмгә үтә — йә ул асылған ишекте асып йөрөй, йә бушты бушқа бушатып, иләк менән һыу ташып, йә комдан арқан ишеп, донъяға үзән ошо арқан менән генә бәйләп жуя...* (Р. Ғарипов.)

син. кар.: бушты бушка аузарыу.

иләктән силәккә (силәктән иләккә) бушатыу. Файзаһыз, буш эш менән булыу.

син. кар.: бушты бушка аузарыу.

иләнмәгән-һуғылмаған, кайным, һиңә бер ыштан (күлдәк). Булмаған, булыр-булмаһы билдәһез нәмәне вәғәзә итеүгә карата шаяртып әйтелә. [Зөбәржәт:] — *Атаһы, талаһи булмаһын өсөн, миңә үгәззә табырға кәрәктер, бәлки? «Иләнмәгән-һуғылмаған, кайным, һиңә бер ыштан», тигәндәй.* (М. Әпсәләмов.)

иманға ултыртыу кемде. Тәртипкә килтереү, һабак биреү. *Юк-барзы лығырлагандан һуң мин, яһын табып, быларзы иманға ултыртыу ниәте менән гһбрәтле, кинәйәле вәғәз һөйләргә керештем.* (М. Кәрим.)

иманы(м) камил. Үз эшенә, максатына, карашына ышанысы нык булыуын белдергәндә әйтелә. *Бына күрерһең, бер-ике йылдан миңең исем элеккенән дә юғары яңғырайһаск — быға иманым камил.* (Й. Солтанов.)

иман(ды) һатыу (йотоу, юғалтыу). Оятты, намыһты юғалтыу. *Һакалым билемә етеп, 60 йыл буйына тоткан иманымды йотоп алдар хәлем юк.* (Т. Хәйбуллин.) *Был Иманзың ғына эше булыр. Бер тин тиһәң, иманын һата, йөзә кара, күн бит.* (Һ. Дәүләтшина.) *Атайым уны [Заһитты] карғай. Теге донъяла ла рәхәт күрмәһен, ти... — Һиңә карғай? — Алтын йыуған урыһтарға иманын һатқанға. Һиғәтулла баузың өйөн үртәп, уны асыуландырғанға.* (Я. Хамматов.)

иманын укытыу кемдең, һөйл. Бик каты яза биреү, тиргәү йәки тукмау. *Разия апай сакырта башлаһа, иманыңды укытыр ине.* (К. Кинийәбулатова.) *Кунак ашы кара-каршы булһын. Йә әле, бер көнгә эше өсөн [Ғабдраһмандың] иманын укытайык.* (И. Ғиззәтуллин.)

син.: кәрәген биреү, тетмәһен тетеү.

иманы юлдаш булһын. Үлгән кешегә теләк рәүешендә әйтелә. [Тимерғәле:] *Бик ир-егет ине мәрхүмең. Иманы юлдаш булһын.* (Һ. Дәүләтшина.)

имәндә икән сәтләүек һөйл. Билдәле булған нәмәне яңылык итеп һөйләгән кешегә карата көлөп әйтелә.

имән кеүек. Бик таза, ныклы көүзәле. *Карттар әйтмешләй, айыу керек ауан, имән керек таза инем мин йәш сакта.* (Һ. Дәүләтшина.) *Алтмышты кыуа барһа ла, Әбделкәбир ағай имән керек мыкты ине.* (Ф. Иҫәнғолов.)

инер тишек тапмау. Кайһа касырға, йәшенергә белмәү (*ғәзәттә, берәй эш-кылык өсөн оят булғанда әйтелә*).

инсе теләү. Ырым буйынса: балаларзың қолак арты һыҙлағанға, бөҙөлгәндә, берәй мал йә тауык һуйып, шуның канын яраға һөртөү.

инән-канан булыу. Караңғылы-яктылы мәл етеү. *Иртә менән, инән-канан булғас, Таһбаткан ауылының карты-йәше,*

олохо-кесеһе Әхмәзи урамына айыу күрә килделәр. (Ж. Кейекбаев.)

инәнән тыума. Шыр яланғас. *Теге кыз быны бер зә эзәмгә ханамай. Йәй көнө, Әлимде эйәртеп, һыу буйына бара ла, уның алдында инәнән тыума сисенеп, һыуға төшөп китә.* (С. Агиш.) *Тиззән йылым да эзер булды. Балыксылар за инәнән тыума тигәндәй сисенделәр.* (Р. Ғабдрахманов.)

инә һөтө. Тырнакка төшкән аҡ тап (*бәхет төшкәнде белдерә, имеш*).

инәһенән-атаһынан төшөп (инәһен-атаһын калдырмай) [әрләү, тиргөү]. Бик тупаҫ, әшәкә һүззәр менән хурлау.

интизар булыу. Зарығыу, зарығып көтөү. *Күптән күрергә интизар булып йөрөгән шағирым Мәжит Ғафуризы яҡшылап карарға тырыштым.* (С. Кулибай.)

инһә бар сыҡһа юк. Мәшәкәт тыузырмай торған, зыянһыз кеше тураһында. *Мин бит, барһам, Ғилаждың донъяһын короторға бармайым. Инһәм бар сыҡһам юк.* (Ж. Кейекбаев.)

иңе килһә буйы килмәй, буйы килһә иңе килмәй. Етешһез тормоштан интеккәнде белдергәндә әйтелә.

ипкә (ипкә-һапка) килеү. 1. Бер ыңғайға, тәртипкә килеү, ыңғайлау. *Ул [Ныязғол] уйзарын тупларға тырышһа ла, улар ипкә килмәне.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Машина тауышы туктағас, донъя бөтөнләй һилгә калды. Турысай за ипкә килде.* (Т. Хәйбуллин.)

2. Тейешле жулайға, яйға килеү. *Сакай башын калжытты, тормак булды, аяктары ипкә килмәне.* (Б. Бикбай.)

3. Кеше ыңғайына килеү, нимәгәлер күнеү. *Иллегә еткәс, ирзәр зә ипкә килер.* (Мәкәл.) *Председателе Фазылов ипкә килмәй тора.* (М. Кәрим.) *Булат улай за һөйләп караны, былай за, ләкин ипкә килтерә алманы бисәһен.* (Б. Бикбай.)

ир арысланы (солтаны, азаматы). Батыр, төүәккәл ир-атка карата мақтау һүзе итеп кулланыла. *Атайыңа, Хисамый дуҫка, окшамағанһың һин, юк. Вәт ир арысланы ине ул, исмаһам, сылата ла, килтерә лә белде!* (Б. Бикбай.) *Егет түзмәгән: — Бына минең һунар атымды ал... Кошомдо ла, — тигән. — Һай, узаман егет, ир азаматы икәнһең, — [тигән Таңатар].* (Ә. Вахитов.)

ир бауыры. Ысын ир холокко, вакай түгел. *Үзе [жустым] ир бауыры булып сықты, тик кылтым бисәһе генә эре кыланып йәнде үртәне.* (Ә. Бикчәнтәев.)

ирек асыу иҫк. Күңел асыу, иркәнләп хозурланыу. *Сикһез киң күк йөзөн сыбарлаган Йондоззарға карап ирек асам.* (Д. Юлтый.) *Ирек аса торған киң йәйләүзәр Беззең кулдан сығып ките бит.* (Халык йырынан.) *Арык тәндәренән, төпкә батжан күззәренән үк уларзың [малайзарзың] баҫыу капжаһы төбөнә ирек асыр өсөн генә сыкмағандары күренеп тора.* (Ф. Иҫәнғо-

лов.) *Баш һунарсы көн дә кейек аткан, һунарзан кайткас, курай уйнап, йырлашып ирек истан.* (Әкиәттән.)

ирекле кош кеүек. Ирке сикләнмәгән, ысын иректә булган. *Кыз булгансы, булһам ирекле кош. Тоткон булмаҫ инем донъяла.* (Б. Бикбай.)

ирекһезҙең көнөнән. Башкаса мөмкинлек булмағанға, сараһыҙан.

иреп төшөү. Йомшап калыу, мөкиббән булыу. *Тик тырыштым иреп төшмәскә мин Килеп китер шатлыҡ каршында.* (М. Кәрим.) *Йылы һүҙҙән ветеринар врач та иреп төштө.* («Сов. Бангк.»)

ир етеү. Үсеп етеп, балиғ булыу. ...*Балалар ир етә алманы, аякка баҫкан береһе үлә барзы.* (Б. Бикбай.) *Хәзер Сәхиулла, ир етеп, катын, бала-сағаһы менән үзе донъя көтөп тора.* (З. Бишева.)

син.: ир корона инеү.

ир йораты. Ниндәйҙер етешһезлеге булған ир-атты кәмһеткәндә әйтелә. *Гөлйөзөм арттарынан эйәреп тирмәнгә табан бөксәңләгән сибек кәүзәле Латиптың кабырғаһына төрттө: — Атағатак! Ир йораты. Һин кал, — каршыла.* (Ф. Иҫәнғолов.)

ир йөрөклә. Ысын ирҙәргә хас холокло. *Хаммат үзенең кыркыу, талапсан, ләкин гәжәп гәзел холокло, ир йөрөклә әсәһен нык ярата, ысын күңелдән хөрмәт итә.* (З. Бишева.)

ир какканды мир кага. Күмәк кеше ситләткәндә, әйтелә. *Тай какканды, ат какканын белдем, ир какканды илдә мир кага!* (З. Йәнбирҙина.)

ир кашкаһы. Арҙаҡлы, абруйлы ир кеше... *«Дуслыҡ» тигән хәжикәттә әйтеү өсөн дә ир кашкаһы булыу кәрәкмәйҙер.* (Р. Ғарипов.)

ир корона инеү (тулыу, етеү). Үсеп етеп, балиғ булыу. *Кайһы берәүҙәр Хөсәйенде кызганды: — Бахыр ғына, ата-инәһенән йәшлэй икәүҙән-икәү етем калып, ир корона инеп бөткәйнеләр бит әле ул...* (Ж. Кейекбаев.) *Егеттәр ир корона тулдылар. Бербер артлы өйләнә башланылар.* («Сов. Башк.») *Ун дүрт йәштән Аҡъюл калъян асып, сакса тағып йөрөнө урманда. Ир корона еткән аусыларҙан калышманы кейек кыуғанда.* (Р. Бикбаев.)

син.: ир етеү.

ир тиһәң, әү тиер мыҫк. Ир-атты кәмһеткәндә, меҫкенгә һанағанда әйтелә.

иртәгәһен ишәк кайғырткан. Нимәнелер алдан уйлай белмәгән, гәмһеҙ кешегә қарата әйтелә. *Бөгөнгөһөн уйлайым, иртәгәһен буйлайым, иртәгәһе — ишәккә, тил жулым һелтәп куймайым.* (Р. Ғарипов.)

иртәгә байрам түгел. Бөгөнгө ялды, күңел асыузы тизерәк тамамларға, буласаҡ эште онотмаҫка сақырыузы белдергәндә әйтелә. *Һорауҙар булманы. Кемдер берәү: — Иртәгә байрам түгел, һөйләргә күсергә кәрәк! — тине.* (С. Агиш.) [Мәғфүрә:] —

Әйзәгез, булмаһа, йоклайык. *Иртәгә байрам түгел бит.* (Ғ. Дәүләтшина.)

исемгә* тап (кер) төшөрөү. Яманлык эшләп, насарлык менән үзәң хурлык килтерәү. *Райкомға хәбәр итһәң, Маһираға эләгәсәк, айтмәһәң, үзәңдәң исеменә кер төшә.* Нишләргә? (Х. Ғиләжев.)

[*Исем — гәр. гонаһ, язык.]

исеме генә калыу. Үзәң төп сифаттарын югалтһа ла, элеккесә аталып йөрөгән нәмәләр, күренештәр хақында әйтелә. *Йорт тулы эрем, алабута, кырмауык үсеп ултыра. Ихата ситәнәнең исемене генә тороп калған.* (Д. Исламов.) *Шул золомдар тамам бөтөп, реакцияның исемене калмаһ ер йөзөндә.* (М. Ғафури.)

исемәнә күрә есемене. Кылығы, сифаттары тышкы киәфәтенә тап килгән кешегә карата әйтелә (*күберәк кире якты тасуирлаганда*).

исем(е) күтәрәү. 1. Берәй хәлгә төшөү. *Тағы бер катлам йәш киләндәр, йәш кәләштәр һалдатка исемене күтәрәләр.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Шуны ла белмәгәс, һунарсы исемене күтәрәп, төлкө алыу хақында хыялланып йөрөүзәң ни карәге бар...* (М. Тажи.)

2. Насар дан сығыу, хурға калыу. *Донъяла якшы кеше булып йөрө-йөрө лә насар исем күтәрәп үл, имеш.* (Б. Бикбай.) *Сурағол һымак ярлы, гөрбөян исемен күтәрә алмам инде.* (Т. Хәйбуллин.)

исеме менән атау нимәнә. Дөрөслөктә туранан-тура әйтәү.

исемем <фәләң> булмаһын. Берәй эште башкарыуға тәүеккәллек, ныклы теләк белдергәндә әйтелә. *Эткол бай: — Бына, ант итеп әйтәм, әгәр зә Сурағолдоң башын киәп килтермәһәм, исеменем Эткол булмаһын, — тип бүркән ергә орзо.* (Т. Хәйбуллин.) «...Сәлимә еңгәмде Байышқа ебәрһәмме, төптө ир булып йәшәмәйем, ошо бүркәмде үк кеймәйем, исеменем Айзәр булмаһын!» (Ғ. Дәүләтшина.)

исеме(ң) югалыр (калыр). Кешенең берәй насар фәзәтенә, кылығына карата шелтә белдергәндә әйтелә. *Әйткәнде тиз генә тыңлай һалмаһа, уның исемене югалыр.* (Ғөйл.)

исем өсөн. Исәп-һан өсөн генә, юрый ғына, яһалма рәуештә (*низәр эшләү*). *Фельдшер калған никруттарзы ла исем өсөн өстән-мөстән генә кара(ны).* (Я. Хамматов.) *Стакандар күтәрәләр. Исем өсөн Федор за эскән була.* (С. Мифтахов.) *Һүзгә йомарт күсерзәң кулында бөгөн ни эшләптер дилбегә бик һүллән күзгәлә, сыбырткыһы ла аттарзың аркаһын онотқанда бер, исем өсөн генә, һыйпаштырып ала.* (Н. Ғоголь. Ф. Исәнғолов тәрж.)

исем сығыу. Насар яктан дан таралыу, хурға калыу. *Әсәһе Санияны ғына бер аз һаклай. Кыз кеше бит, әллә ни исемене сығып куйыр, тип курка.* (С. Ағиш.) **Исем сығарыу:** *Алмаһ һәм минең исеменемде сығарып йөрөр булһаң, мине күрәү түгел, хат та язма...* (М. Ғафури.)

исем һатыу. 1. Абрыйзы төшпөрөрлок хәбәр таратыу. *Сөнәгәт Ташбаткан ауылындагы айыу урлау важиһаһын һөйләргә тип ауыз за асып куйгаһны, ләкин үзенең киләсәктә кайны булаһы кешенең, исемен һатырға теләмәне.* (Ж. Кейекбаев.) — *Мат-тайһың колхозды, күтәрмәк булаһың, ә унда кешеләрәң уның исемен һаталар.* (Б. Бикбай.)

2. Ғәйбәт һөйләп, яманатын сығарыу. — *Көпә-көндөз килеп, миңең исеменде һатырға, әзәм көлкөһөнә калдырырға итәһеңме? — тип каршыланы [Сәрби Тимергәлене].* (Я. Вәлиев.) *Үзе сәсрәп китһен ине лә, исеменде һата бит әле...* (Ғ. Дәүләтшина.)
син.: данын һатыу.

иҫ-аһкыл китеү. Нык аптырау, ғәжәпкә калыу. *Кайһан һиндә шундай дәрт?.. Иҫ-аһкылым китеп, тыңлап торам ... һандуғасым.* (Р. Ғарипов.) *Тыңлаусыларзың иҫе-аһкылы китте.* (Х. Сафин.)

иҫ-аһкыл короу (бөтөү). Ниндәйһер ауыр хәлдән сыға алмай яфалануы. *Бабай, тағы ла нығыраҡ кайғырып, иҫ-аһкылы короған.* (Әкиәттән.)

иҫ алыу. 1. Аңға килеү, һушты, зиһенде йыйыу. *Бер аз иҫ алып, ян-яғыма караһам, бер кем дә юк.* (Т. Ваишев.)

2. Хәл йыйыу, бер аз көс туплау.

иҫ белеү. Бер аз үсә төшөп, тирә-йүнде аңлай башлау. *Ай үсәһен көн үсеп, Балалары иҫ белгән ...* (Эпостан.) *Шәүәли биш йәшкә етеп, иҫ белә башлаган сактар...* (Б. Бикбай.) *Үзе иҫ белгәндән бирле Ныязгол өйөнән күргән нужалары [Айбулат-тың] күз алдына килде.* (Ғ. Дәүләтшина.)

иҫ белмәй [йоклау, ятыу]. Бик каты, онотолоп китеп. *Ауыр эштән арыған малайһар иҫ белмәй йоклайһар ине.* (Й. Мостафин.)

иҫе дөрөҫ кемдең. Уйлау, фекер йөрөтөү һәләте бозолмаған, үз аңында. *Иҫерһә лә иҫе дөрөҫ, туп-тура бызауһар өйөнә китте.* (Б. Бикбай.)

иҫенә <лә> инеп сыкмау кемдең. Ни тураһындаһыр бөтөнләй уйламау. ...*Һәр ваҡыт була торған бындай тәбиғи кыйынлык иҫкә лә инеп сыкмай.* (С. Ағиш.) *Иҫереп йығылыу Кузыйкүрпәстең иҫенә лә инеп сыкмай, ти.* (Эпостан.)

иҫең бар булғыры (короғоро). Низелер онотоп, иҫкә төшөрә алмай үртәлгәндә әйтелә. *Әй, иҫең короғор, сак кына онотмағанмын, йә!* (Ғ. Дәүләтшина.)

иҫе(и) киткән икән иҫке сәкмәнғә. Берәй кешенең зур яңылык тип хәбәр итеүен ютҡа сығарырға теләгәндә әйтелә. *Иҫең киткән икән иҫке сәкмәнғә, — тине [Ишбулды ағай], безең башкортта ат урлау бер бөгөн килеп сытқан йоламы ни?* (Ғ. Әмири.) *Миңең атай хәзәр инженер, тип, Меңенсе кат әйтә Азамат. Иҫе киткән иҫке сәкмәнғә, ә! Уны инде күптән беләбез.* (Ш. Биккол.)

иҫеңә төшөр. Эш-кылығыңды һуңынан уйлап үкенерһең әле, тип киҫәтеүзе белдергәндә әйтелә. *Әле иҫеңә төшмәһә лә,*

һуңынан төшөр эле. (Халык йырынан.) Яңы исеңә төшкән икән Ныялғолдоң! Башта ук эзәмгә һанап, үзе яусылаткан булһа, был көнгә, был хурлыҡта төшмәй инек. (Ғ. Дәүләтшина.)

иҫ ипеү (кереү). Аңға килеү, тире-йүнде тойоу хәленә килеү. Бер ваҡыт, иҫе инеп, ергә караһа, урман күренә. (Әкиәттән.) *Һиске табан Йәмиләгә иҫ керегәндәй булды.* (Ф. Иҫәнғолов.)

иҫ йыйыу. Зиһенде, уй-фекерҙе туйлап алыу. *Иҫ йыйыл йөрөп бөр аз булмәмде буйлап уйланып, һайрашып кыҙҙар менән һөрөгәндәрәмде уйға алып.* (Ш. Бабич.) [Ғәбделхәкимов] *Иҫ ийыйыл өлгөрмәгән бригадирҙы исемләп торғозоп, яңынан шаңкытты.* (Я. Вәлиев.)

иҫке ауыздан яңы һүз (хәбәр). Көтмәгәндә ысқындырылған көбөргә аптырау, окшамаған һүзгә ризаһыҙлыҡ белдергәндә әйтелә. — *Бынағайыш! — тине әбей. — Иҫке ауыздан яңы һүз тикәндәй, ул һуғыш эллә карсыҡтарға кәрәк тиһеңме?* (Х. Мохтар.) *Ҡызыл Армияға, связгә, күгәрсендәр менән йөрөргә, — ти ашаһым. Вот быныһы иҫке ауыздан яңы һүз.* (Н. Кәрип.) [Гөлҗәмәл:] — *Бына һиңә иҫке ауыздан яңы хәбәр! Бында Хисмәтуллаһың ни кысылышы бар?* (Я. Хамматов.)

син.: иштең ишәк сумарын.

иҫке ауыз(ға) яңы аш <ауырыу, һыҙлау минән ҡас>. Яңы өлпөргән емеш-еләкте, тәүге иген икмәген тәүләп ауыз иткәндә әйтелә торған теләк. *Ҡарт-короһар, ауыз итеп, һындыра эсе ҡалас: «Сабыйҙар бәхетенәндәр. Иҫке ауызға яңы аш!»* (Р. Хисмәтдинова.)

иҫке ауылдан яңы хәбәр мыҫҡ. Күптән билдәлә хәлдә яңы һаһса һанап һөйләгән кешегә ҡарата әйтелә.

иҫ китеү. 1. Аңды юғалтыу. *Бәһләүән байтаҡ ваҡыт иҫе китеп ята.* (Әкиәттән.)

син.: иштән тайыу (языу), һуштан языу, аңды юйыу.

2. *кемгә, нимәгә.* Таң ҡалыу; һокланыу. *Уйлаһиһәң барын, шөптәһи алып, иҫең китә бөйөк еңергә.* (Ғ. Амантай.) *Минең ҡатыһдың күззәренә бәтә кешенең иҫе китә ине.* (С. Ағиш.) *Үтәғолов Тимербулаттың был тиклем атаһына окшағанына иҫә китте.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Ғәжәпкә ҡалыу, аптырауға төшөү. Һуғыш йылдарында ауылдың бөлгөнләгән күрөп, Садрисламдың иҫә китте.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Шундай көтөлмәгән осрашыуҙан иҫем китеп ултырам.* (Н. Мусин.)

син.: хайран ҡалыу, шак ҡатыу, ике күз дүрт булыу.

3. *нимәгә.* Артыҡ зур игтибар биреү, ныҡ бирелеү. — *Аҡсаға иҫе киткән кеше кәрәкмәй миңә. Мин ундайҙарҙы яратмайым [шине кыҙ].* (И. Ғиззәтуллин.) *Тәүҙә ипләп кенә өгөтләп ҡарарға орды [Фәриҙә:] — Иҫең китте лә баһа шул ергә. Улай безҙән ҡасырға уйлаһағыҙ, ана, өстәгә тугайға һалығыҙ.* (Р. Солтанғоров.)

иҫ киткес (китерлек, китмәле, китерҙәй). Эше, сифаты менән өһөт өһөһө; һокланғыс. *Ҡая өштөндәге күл иҫ киткес күзәл күл.*

Тик ул күлдән кешеләр бер тамсы ла һыу эсә алмаган. (З. Бишева.) Ишкилде иҫ киткес бейей, Бер һикерә, бер сүгәләй. (Б. Бикбай.) Мин, нисек әйтһәң дә, бөтөнләй үк ауыл малайы түгел, үнды-һулды айыра беләм... Бик иҫ китерлек нәмәләр осрағанда, үземде нисек тә кулга алырға тырышам. (С. Ағиш.) **Иҫ китерлек үзгәрештәр килде, тормош балкый башкорт Димендә.** (С. Исмәғилев.) **Асала балас иҫ китмәле, күззең яуын алырлык ине.** (Ф. Рәхимғолова.)

иҫ китмәү. 1. кемгә, нимәгә. Бер зә игтибар итмәү, аптырамау. **Егет, быға тамсы ла иҫе китмай, һаман шул бер көйө генә туйтаңлап атлауын белде.** (Й. Солтанов.) **Дорөсөн әйткәндә, Нуриәхмәттең карамаһына минең иҫем китмай.** (И. Абдуллин.) **Ямғырға, көндөң болотло булыуына һис тә иҫтәре китмай һандугастар сутылдай.** (Ш. Янбаев.)

2. **нимәгә.** Ғәмһезлек күрһәтеү, һис тә бошмау. **«Их, Ғәлиәкбәр зә тырышһын ине. «Якшы»ға зына укһыһын ине», — тип теләктәр теләнем. Ә уның бер зә иҫе китмәне, киреһенсә, минән сөлдө генә.** (З. Бишева.) **Әһиселәр араһында йөрөгән асыу һүзен ишеткәс, уның [управляющийзың] иҫе лә китмәне.** (Ж. Кейекбаев.) **Өләсәһе менән булған ошо хәл бер нәмәгә лә иҫе китеп бармай торған Гүзәлдә лә уйланырға мәжбүр итте.** (Ф. Рәхимғолова.)

син.: уйлап та бирмәү.

иҫкә алыу. 1. Хәтергә төшөрөү, яңынан иҫкә килтереү. **Шулай ҡарт булһам да, йәш ваҡыттағы әңгәмәләрзе иҫкә алып куйыла бит.** (Т. Хәйбуллин.) ... **Һеззе иҫкә алып, күз йәштәрен түгәбез.** (Д. Юлтый.) **Берәүзәр икенселәрзең тормошо өсөн үлә, икенселәре рәхәтләнеп йәшәп алып китә. Хатта уның қасандыр ошо донзйала булыуын да иҫкә алып тормайҙар.** (Р. Солтанғәрәев.)

2. **Иҫәпкә, игтибарға алыу.** **Якшы ғалим нәсихәтен иҫкә алмайҙар, хактан курҡмаҫ, әзәмдәрзән аянмаҫтар.** (Бәйеттән.) **Аяныс тәгәрләү түбән — Иҫкә ал, әзәм!** (В. Әхмәдиев.) ... **Жызыл кирбестән һалынған пожар бинаһын иҫкә алмағанда, [ауыл] гел бер төрлө вақ қына ағас йорттарзан тора.** (М. Тажи.)

3. **Билдәләп, күрһәтеп үтеү. Был һүззәр, бигерәк тә үлемде иҫкә алыу, балаларға тәһсир итте.** (С. Ағиш.)

иҫкә <лә> инеп сыҡмау. Ни тураһындалыр бөтөнләй уйламау, башка килмәү. ... **Һәр ваҡыт була торған бындай тәбиғи кыйынлык иҫкә лә инеп сыҡмай.** (С. Ағиш.) **Александр Тимофеевичтың ... үзе етәкселек иткән предприятияны алға ебәреү иҫенә лә инеп сықманы.** («Сов. Башк.»)

иҫкә килеү. 1. Һушһыз хәлдән сығыу, аңға қайтыу. **Бер нисә минуттан Түрәбай иҫкә килде.** (Т. Хәйбуллин.) / **Ақылға қайғыу. Яланбикә, иҫкә килмәйенсә, қыш буйы өйзә ултырзы.** (Н. Дәүләтшина.) **Ғәмилә иҫенә килде.** (Я. Хамматов.)

син.: һушқа килеү.

2. Аптырау хәленән сығыу. *Хөрмәт, үсенә килә алмай, аңшайып байтак торзо.* (Ф. Исэнғолов.) *Ошо каты бәрелештән һуң дошмандар за үстәренә килә алмайзар, өңдәренә боҫалар.* (И. Солтанов.)

3. Уйға инеү, ни хакындалыр уйлай башлау. *Күз күрөп йөрөгән дуҫтар Тороп калды Өфөлә. Ләкин айырылыу һағышы килмәне лә үсемә.* (Х. Гиләжев.)

син.: башка килеү.

4. Яңылышлығыңды аңлап, төзәлеү уйына килеү. *Иҫеңә килерһең, һуң булыр.*

иҫкә төшөрөү. 1. кемде, нимәне. Хәтерзә яңыртыу, хәтергә, уйға килтереү. *Әлеге өс туюкты иҫкә төшөрзәм.* (С. Ағиш.) *Ул көндө үсенә төшөрһә, Айбулатка әллә һисек, тормошта бер нужа ла калмаган һымак, еңел тойола.* (Һ. Дәүләтшина.)

2. кемдең нимәне, кемде. Кешенең хәтеренә килтереү; иҫләтеү. *Мин һезгә бер хажу әкиәтен үсегезгә төшөрәм.* (С. Ағиш.) *Тик өзгәзәмде улар [балалар] үпкә менән төшөрәләр кайсақ үсемә.* (М. Кәрим.) *Шул карактарзы иҫкә төшөрзөң әле һин, Хәйретдин кустым.* (Б. Бикбай.)

3. Ни тураһындалыр уйлау, кайғыртыу. [Өмөт:] *Безең халык ялкау за инде. Маяк қазаузы ошо көнгә тиклем үстәренә лә төшөрмәгәндәр исмаһам.* (Д. Юлтый.)

иҫкә төшөү. 1. Хәтерләү, хәтергә килеү. *Тугандарым үсемә төшкәндә, Бер-бер төндәр була йыл кеүек.* (Халык йырынан.)... *Былырзан бирле кеҫәлә йөрөгән балдак иҫкә килеп төштө.* (Т. Йәнәби.) *Шишмәкәй, тын, акрын, сеү, шаулама, Үткән гүмерем, үсемә төшмәй тор.* (Ш. Бабич.)

2. Эшлөгән эштең, кылықтың һасарлығын аңлап, кире якшыға кайтыу, төзәтергә тырышыу. *Кызыкайзың үсенә бер төшөр әле, үкенер...* (Б. Бикбай.)

3. Ниҙер эшләү уйы тыуыу.

иҫкә төштө — һабан екте. Уйлап-нитеп тормай, қапыл ғына бер уйға, карарға килеү, эш кылыу тураһында. *Әбейе лә Ғиндулланы бына шулай, иҫкә төштө — һабан екте, қапыл ғына йылы өйөнән сыгарып ебәрзе.* (Я. Вәлиев.)

иҫ(те) йыйыу. 1. Аңға килеү, тирә-йүнде аңларлык хәлгә килеү. *Харис бер аз үсен йыя алмай ултырзы.* (Ғ. Ибраһимов.) *Иҫемде йыйғанда, Саня ятакка инеп киткән ине.* (Н. Мусин.)

2. Фекер таркаулығынан сығыу, фекерзе туплау. *Малайзар, ... һин сығып киткәндә, үстәрен йыя алмай калдылар.* (С. Ағиш.) *Тукмалған карак онотолоп бер ситтә ятып калды. Аңғы-тиңке торған кешеләр үстәрен йыйзы.* (Ф. Исэнғолов.)

3. Үсеп, аңлы була башлау. *Тугандарым үсә, иҫ йыя төшкәс, укыр инем әле.* (Я. Вәлиев.)

иҫте юғалтыу. 1. Аңһың хәлгә төшөү, һушһың қалыу. *Түзем-гол шул ук агас төбөндә етенсе көн инде үлем көтөп ята икән. Ул хәзер бөтөнләй хәлһез, үсен юғалтқан.* (Әкиәттән.)

2. Хәтерһезгә әйләнеү, хәтер йомшаклануы.
иҫтән сығыу. Онотоу, хәтерзә һакламау. *Йәш сакта күргән-дәр бер зә иҫтән сыкмай.* (Т. Баишев.)

син.: баштан сығыу.

иҫтән язғыу (ауыу, тайыу). 1. Һушты юғалтыу, иҫһез хәлдә калыу. *Бай аунап кәлдәксәгә барып төштө... Иҫтән аузы.* (Т. Хәйбуллин.) *Мин, күрәһең, бик оҙаҡ ваҡыт иҫтән язғып торғанмын.* (С. Ағиш.) *Иығылып китә бала шунда иҫтән тайып, Күсәккә һүз һөйләй был ибен табып...* («Бабсак менән Күсәк».)

2. Хискә бирелеп, нык тәғсирләнеү. *Шул гүзәлдә уйлай-уйлай иҫтән тайып, Нисә көндәр ашап-әсмәй йөрөгән сактар!* (Ш. Бабич.)

иҫтә (хәтерзә) тотоу (һаклау) кемде, нимәне. Онотмау, иҫләү. *Мине мәңге онотмастар, тоторзар һәр ваҡыт иҫтә.* (Д. Юлтый.)

син.: башта тотоу.

иҫ үңгәләү. Һушһыз калыу, иҫһезләнеү. *[Ялал хажу] ...Һәнәк һабы менән һелтәүенә Түрәбай, иҫе үңгәләп, ултыра төшә.* (Т. Хәйбуллин.)

син.: иҫтән язғыу, иҫте юғалтыу.

иҫ-һуш китеү. Нык аптырау, гәжәпкә калыу. *Үлмәсбикәнәң һылыулығына Гарольдтың иҫе-һушы китеп ултырған, ти.* («Сов. Башк.»)

иҫбе-һаны (иҫбе-һисабы) юк. Бик күп. *[Баярзың] мал-тыуарының иҫәп-һаны ла булмаған.* (М. Тажи.) **иҫбе-һанына сығккыһыз:** *иҫбе-һанына сыкмаслыҡ күп ине ул көндө ылау.* (Н. Мусин.)

син.: һанап бөткөһөз.

ант.: бармак менән генә һанарлыҡ.

иҫәп биреү. Эш-кылыҡ өсөн яуаплылыҡ тойоп, сәбәбен аңлата алыу. *Тышка сыккас, был турала үземә иҫәп бирә алманым.* (Д. Юлтый.) *Белмәйем, хәзер мин был хакта үземә иҫәп бирә алмайым...* (Ғ. Әмири.)

иҫәпкә алыу. Игтибарга алыу, һанлау (күберәк юклык формаһында кулланыла). *Һәнәрсә, арыуын да, ауырыуын да иҫәпкә алмай, эшләүен дауам иткән.* (З. Бишпева.) *Шахта төбөнә төшөп еткәндә, һиндәйҙер шытырлаган тауыш ишетелһә лә, Күсәрбай ағай уны иҫәпкә лә алманы.* (Т. Хәйбуллин.)

иҫәпкә бар, һанга юк. Эше, сифаты йәһәтөнөн түбән, талапка яуап бирмәгән. *[Айыу:] — Куян да булдымы мал! Бер һогонорлок ите лә юк, имеш. ...иҫәпкә бар, һанга юк!..* (Ж. Кейекбаев.) *Клуб мөдире иҫәпкә бар, һанга юк.* («Сов. Башк.») *Күңел назы, керһез һөйүҙәр, борсолоузар, яһып көйүҙәр, иҫәпкә бар, һанга юкһың, тип, эстән генә көлөп йөрөүҙәр.* (С. Ғәбизуллин.)

иҫәпкә һан. Кәрәккәнгә түгел, иҫем өсөн генә. *иҫәпкә һан булыу. — Тары һуңғы йылдарҙа иҫәпкә һан ғына булып йөрөтөлдө.* (Р. Низамов.)

иҫапте өзөү кем менән. 1. Эш, алыш-биреш есөн түлөп куйуу.
2. Бәйләнеште, мөнәсәбәтте туктатыу, бозолошоу. *Хужа менән иҫапте өззөм.* (Һөйл.)

3. Өмөтләнәүзән төңөлөү, өмөттән языу.

иҫәп тотоу. 1. Низер эшлөргә ниәтләнәү, план короу. [*Рәшизә Сәгизәнә*] ... *ғәйепләргә иҫәп тот кайны.* (М. Тажи.)

2. *кемгә, нимәгә.* Кемдеңдер ярҙамына йәки нимәгәлер өмөт итеу, таяныу.

ит бүкәне (сүмәләһе, лаканы) *һөйл., мыҫк.* Артык йыуан кәүзәле, һимез кешегә карата әйтелә. [*Сәлим*] *Ғәфу ит, Хафиза, анау ит бүкәне икән тип, танауыңа берзе тондора яззым бит.* (И. Ғиззәтуллин.) *Кара, Мөхтәбәр түгелме һуң? Ул бит! Ит бүкәне лә инде шул. Калай бака кәүек һузылған.* (Ғ. Локманов.) ...*Рәтле икмәге менән шәкәре лә юк. Булһа ла бирмәй ебәргәндәр инде, ит сүмәләһе, — тип мығырланы* [*Фәйзулла карт Иһһанша кулак бисәһен әрләп*]. (Ғ. Ғүмәр.)

итек башындай. Кешенең бик бәләкәй икәнән һызык өҫтөнә алганда әйтелә (*күберәк бала-сағага карата кулланыла*). *Тимер инде зурайған, егет булған, кәләш алырлык егет. Ауылдан киткән сакта, итек башындай ғына малай ине әле ул.* (Б. Бикбай.) *Врач, итек башындай Шаһгәлизе коткарам тип, шыугак ергә тиклем йүгергән.* (Ш. Янбаев.) *Зәйнулла ишанды пәйгәмбәр урынына күрөп ихтирамм иткән хужа, үзенә һүз зә кушмай, кунактың итек башындай балаға мөкиббән китеүенә эсе бошто.* (Л. Якшыбаева.)

ите — һиңә, һөйгәе — миңә. Элек баланы хәлфөгә, муллаларға ата-әсә «теләһәң ни эшләт, укыт» тигән мөгәнәлә әйткән һүз. *Атайымдын:* «**Ите — һиңә, һөйгәе — миңә**», — *тигән һүзәрән ишеттем дә калтыранып куйзым.* (Ғ. Ғүмәр.) *Борон беззе хәлфөгә илткәндә:* «**Ите — һиңә, һөйгәе — миңә**», — *тип бирәләр ине.* (С. Агиш.) — *Бына, Мәхмүт, — тине тимерсе карлыккан тауыш менән, — өлкән улымды килтерзем: ите-майы — һиңә, һөйгәе-тиреһе — миңә. Әрәм итмә, әзәм ит.* (М. Кәрим.)

ит йогоу (жуныу, ултырыу). Бер аз тазарыу, көрәйеп алыу. *Балага ит куна башланы, бик ябык ине.* (Һөйл.) [*Ажназар за*], *минең кәүек, бер зә тәнәнә ит жунмай торған каткса ғына бер кеше.* (К. Даян.)

ит көймәскә исем көйзөрөү. Артык мәшәкәтләнәү, үтә кайгыртыусанлык күрһәтеү. [*Жанышбикә:*] *Йәнә ит көймәскә исем көйзөрәһең. Улар үззәре сараһын күргәндәрзәр әле, һиңә ни калған...* (Н. Изелбай.)

ит күрмәгәндә (юкта) **үпкә <лә> танһык.** Шәбе юкта насарырагына ла риза булузы белдергәндә әйтелә.

итәгенән ике (бер) **иле калмау.** Артынан калмай, эйәрәп йөрөү.

син.: итәгенә йәбешеп йөрөү.

итэк астынан [натыу, ...]. Йәшереп кенә (*натыу итеу*). Заманында «Әптер купис» тип даны киткән был кеше хәзер зә **итэк астынан** ғына булһа ла сауза итә. (Н. Дәүләтшина.) Ғайнанов **итэк астынан** аражы һата, спекуляция менән шөгөлләнә. (А. Карнай.)

итэк-еңде (итэк-сабыузы) йыйыу. 1. Йыйынып, әзерлене-берек тороу, абай булғыу. *Йә, кунаттарың касан килә инде? Без зә үзебезсә итэк-еңде йыйған булып торабыз.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Был арала йыш кына ауызы бешкән ауыл халкы алдын-артын карай, итэк-еңен йыйыу хәстәрен күрә.* (Ф. Исәнғолов.)

2. Ғәйепте, насарлыкты йәшереп, һаҡлык күрһәтеү. *Беләм, хәзер уларзың миңә бик асыузары киләсәк, берәй төрлө этлек эшләргә тырышасаттар... Итэк-еңде йыйыбыраҡ йөрөргә тура киләсәк.* (Б. Бикбай.) *Ул үзе лә асыҡ аңламастан, тозактан һаҡланған кош кеүек, Миңлекәйзән һаҡланды, итэк-еңен йыйып йөрөргә өйрәнде.* (Н. Дәүләтшина.) *Йөрөгән еремдә итэк-сабыуымды йыйып, эземде аҙаштырып йөрөнәм.* (М. Кәрим.)

итэк-еңе кысқармаҫ кемдең. Артык зыян күрмәҫ (*һаранлык күрһәткән кешегә карата әйтелә*). — *Ошонан Фаризаң һин булмаған сүрәттә лә, бүлгәндә лә итэк тулы бала менән калған бер һалдаткаға өләш сығарһалар, итэк-еңе кысқармаҫ ине әле, моғайын, — тине [Исмәғил].* (Ж. Көйөкбаев.)

итэк киҫеп ең ямау. Бер нәмә иҫбенә икенсе эште башкарыу. *Әйт, Миңнулла, был ғәзәттәр һаман һиндә калырмы, Итэк киҫеп ең ямаузар Тағз кәбатланырмы?* (Т. Арслан.) *Беззәң халықта: «Итэк киҫеп ең булмаҫ, иҫке дошман иш булмаҫ», тигән әйтәм бар.* (Ә. Хәким.)

итәккә йәбешеп (тағылып) йөрөү. Берәйһенең артынан калмай, гел әйәреү.

син.: итәгенән ике иле калмау.

итәккә ут қабыу. Ауыр хәлгә төшөү, ҡуркыныс алдында тороу. — *Әле килеп итәгенә ут қапты!* — *Үмәр карт, улының сабырһызланып тороп йүгеререн окшатмай, артынан һөзөп карап калды.* (Ш. Янбаев.) [*Шәмсетдин*] *Хәтер һаҡлап торманы, тураһын һуҡты: — Итәгеңә ут қаба башлагас, килеп еттем тиң, ә?* (Р. Низамов.)

итәккә ут қапҡандай булыу. Нык ашығыш йөрөү, ваҡыт бик тығыз булыу.

итэк осо ла һелкенмәй кемдең. Ыжламай за, ыһ та итмәй.

итэк тултырып [алыу, биреү]. Күп итеп, үлсәп, һанап тормай. *Алла һиңә бәхетте көрәп-көрәп, итэк тултырып биргән.* (Т. Хәйбуллин.)

итэк тулы. Бик күп (*ғәзәттә, бала-саға күплеге хакында*). *Итэк тулы бала өйзә, Ниңә ташлап йөрөйһөң?* (Халыҡ йырынан.) *Итэк тулы баланан бары шул кинйәм, Ханым менән генә тороп калдым.* (Н. Кәрип.) *Меҫкен, Әскәп еңгәң итэк тулы*

бала менән ултырып калды. (М. Гафури.) *Нин яңгыз. Ашамай за түзерһең. Ә минең бит итәк тулы бала.* (З. Бишпева.)

их тигән. Бик якшы (*һокланғанда әйтелә*). [*Ғариф карт:*] *Җарсыкка их тигән ката тегеп бирәм инде.* (Б. Бикбай.)

син.: бына(мын) тигән.

ихтимал тотоу. Ниндәйҙер хәлдең ошоноко булыр тип уйлау, һынау. [*Сәрүн*] *Мизрәнең изән астына төшөп китеүен ихтимал тотоп... база төшөп китте.* (М. Гафури.)

ихтыяры бәрәңге, мейеле солтан. Бик тәмләп, теләп ашау тураһында әйтелә.

ишеге кайһы ятҡа асылғанды ла белмәү. Берәйһенең өйөнә бөтөнләй бармау, йөрөмәү (*ғәзәттә, үлкәләшеү аркаһында*). *Беләһеңме, безҙең тимерлектең ишеге кайһы ятҡа асыла?* (С. Җудаш.)

ишек яңағын тындырмау (ятқырмау, талдырмау, ятмау). Йыш инеп-сығып тороу. [*Бибисара абыстай кызына:*] — *Я алла, ишек яңағы ятқырмайҙар, нисә килмә, кеше, нисә карама, кеше.* (З. Бишпева.) *Кискә тиклем ишек яңағы ятманы.* (Д. Исламов.) *Бала-саға, кыз-кыркын төш еткәнсе тигеләй өзөлмәне, бере инеп, бере сығып ишек яңағын талдырмай йөрөп тор-золар...* (Ж. Кейекбаев.)

ишек асык. 1. Теләп, якты йөз менән кабул итергә әзер булыуы белдергәндә әйтелә. *Мал булһа, кайза барһаң, ишек асык.* (М. Гафури.)

2. Көсләп тотмау, теләһә кайза китергә ихтыяр куйыуы белдергәндә әйтелә.

ишеккә күрһөтөү. Бер-берәүзә ойҙан кыуып сығарыу.

ишетмәһең ишет һөйл. 1. Белмәгән булһаң, белеп куй. [*Рәхимә — Айбулатка:*] *Бына һиңә кәрәк булһа! Ишетмәһең ишет! Һезгә ни етмәй тағы... Ул ни тигән башка сығыу?* (Ғ. Дәүләтшина.)

2. Үзә өсөн уңайһың булған хәбәрҙә ишеткәндә, аптырап әйтелгән һүз.

ишле ише менән, Ишмөхәмәт ишәге менән. Һәр кем үзенә яраған, окшаған менән тура килә.

иштең ишәк (арыш) сумарын һөйл. 1. Тырышып та булдыра алмаған, кулынан килмәгән кешегә карата әйтелә. — *Һезҙең менән ишерһең ишәк сумарын, — тип, Азамат кыздарҙы әрләп алып китте.* (Ә. Бикчәнтәев.) «*Иштең арыш сумарын былай булһа, — мин әйтәм, капқанға эләгәһең,*» — тип көлөп торам. (Ш. Насыров.)

2. Йөпһез, килешһез кылык кылыу, һүз әйтеү. — *Ун биш тин! — тип һалды теге төпөш малай. — Һе-е, иштең арыш сумарын.* (Ж. Кейекбаев.) *Күрөп торам, һизеп торам, кайһы берәүҙәр ауызын кыйшайта: иштең ишәк сумарын, имештер.* («Сов. Башк.»)

ишемгә кушым. Булганга низер өстәлгәндә кыуаныс менән әйтелә.

син.: иш янына куш.

ишетһен қолағың. Берәй нәмәне кичәтеп әйткәндә белдергәндә кулланыла. [Азнаев Хәйретдиновка:] — *Өндәшмәй-һеңме? Ишетһен қолағың: тағы шундай хәл булһа, туп-тура райкомға — Назаровтың үзенә шылтыратам да пыран-заран кыуып кайтарам.* (Н. Мусин.)

ишмәһен ишеү кемдең. Бик нык кыйырһытыу, тукмау. *Карынбай инде алған дүртенсе бисә, хәзер уның ишмәһен ишә.* (С. Кудаш.)

син.: кәрәген биреү, эшен килтереү.

ишәй менән кушай. Гел генә бергә булган, һис айырылмаҫ кешеләргә карата көлөбөрәк әйтелә. [Өләсәһе:] *Ятығыз инде, төн убырзары, көнә буйы эттәй сабалар за, кискә керһәң, әйзә йоко мазаһын бирмәйзәр, ишәй менән кушай.* (Ф. Иҫәнғолов.)

ишәү итеү диал. 1. Ауыр нәмәне күтәрешеү.

2. Ярзамлашыу.

иш янына куш [булыу, итеү, яһау]. Булганға өстәгәндә, арттырганда кинәнес менән әйтелә. *Әсәйем дә кыш буйына кешегә йөн, сүс иләп, йәйен көнлөкләп эшләп, «иш янына куш» яһай торғайны.* (Т. Йәнәби.) *Катыны Кунакбикә лә иш янына куш булып, иҫке хөрәфәттәргә мәкиббән киткән.* (Ғ. Хөсәйенов.) *Ил карттары: — Рәмизә кайза калдырзың. Һәр сак икәү бергә инегез бит. Иш янына инде кушмы ни?* (Т. Йосопов.)

йозрок (тукмак) ашау. Тукмалыу, йәбер күреү.

йозрок ескәтеү. Тукмау менән яһау, куркытыу. *Колморза старшинаның танауына сүместәй йозрогон ескәтеп: — Йәнәң кыйбатмы, малың кыйбатмы, икенең бере.* (Т. Хәйбуллин.)

йозрок хәтле (тиклем, саклы). 1. Бәләкәй нәмәне зур итеп күрһәтергә теләгәндә әйтелә. *Йозрок хәтле еләк. Йозроктай таш.*

2. Зур нәмәне кесерәйтеп күрһәтергә теләгәндә әйтелә. *Йозрок хәтле генә бала. — Йозрок хәтле генә бер өйзәң һалам һымак кына мөрдәнән кыл керек кенә төтөн сығып тора, ти.* (Әкиәттән.)

йока тиреле (тиреһе йока) кемдең. Эшкә йомшак, катыңкы түгел. — *Хәзерге йәштәр йока тиреле булып үсәләр! Без һинең керек сакта былай ғына түгел, иртә таңдан тора инек тә,*

кояш байыгансы эшлэй инек. (С. Ағиш.) [Етембай Мотал-лапка:] *Үзең дә бигерәк йока тиреле икәнһең.* (М. Хәйзәр.)

йоко асылу (осоу, қасыу). Йоко бөтөу, йоко килмәй башлау. Тимофей Алексеевич тыныслана алманы, *йокоһо бөтөнләй осто уның.* («Сов. Башк.»)

йоко баָсуу. Нык йоко килеу, ауырайтыу. [Сабира апай] *Бик тә йоко баָсып барғас, сак жына күземде алдап алайым тип, урынға барып ятты.* (Ә. Вахитов.)

йокоға талыу (сумыу, батыу). Бик каты итеп йоклап китеу. *Вак һыу куңғыззлары — өйөрсөктәр ләмгә күмелә һәм йокоға тала.* («Сов. Башк.»)

йоко сүлмәге (тоқсайы, мискәһе, һандығы). Йокларға артык яратқан, ялкауырак кешегә карата әрләу һүзе итеп кулланыла. *Төшкә саклы йоклап тик ята. Йоко сүлмәге ул — Миңлеғата.* (С. Муллабаев.) [Рабиға:] *Без барғансы ук, клубта йөрөй ине инде ул. Беззе, йоко тоқсайзлары тип, каршы алды.* (Ш. Биккол.) [Әлифә:] — *Йоко сүлмәге. Өйзә мине Сафуан ағайым да, ну, йоконо бешәһең, әллә шуға үсмәйһең, тип көлә торғайны.* (И. Абдуллин.)

йоко һимертеу (һүтеу) мысқ. Вақытлы-вақытһыз озақ итеп йоклау. [Камил Рифкәткә:] — *Йоконо күр һимерттең шул, Әй һин, балыксы!* (Ф. Йсәнғолов.) *Бөтә ятшы нәмәләр таң алдынан эшләнә, ә Самат шундай бәхетле вақытты йоко һимертеп үткәрә.* (Ә. Бикчәнтәев.) *Яновтың шылтыратыуы Ғәбделхәкимовты төн уртаһында йылы түшәгенән күтәрзе. — Йоко һимертәһеңме? — тип һораны райбашкарма комитеты председателе һиндәйзәр ят тауыш менән.* (Я. Вәлиев.)

йомғактың осо сығыу. Ниҙәр асылу, сер булып торған нәмә билдәле булыу.

йомғактың осон юғалтыу (йәшерелеу). Эш-хәлдең сиселеше кулдан ыскыныу, буталыу. *Йомғактың осо бик нык йәшерелде. ...Жызылдарға каршы һуғышқан кешеләрзе табыуы жышын ине.* (З. Шәрки.)

йомғакты сисеу (һүтеу, тағатыу). Ауыр булған хәлде асыу, серзе билдәле итеу. *Дүрт йыл тула инде, ендәйтсе фаһ ителмәгән. Вақыт күр үткән, әлбиттә. Шулай за эште алып кара әле. Бәлки йомғакты сисә алырһың.* («Сов. Башк.»)

йомортқанан йөй эзләу. Юк ғәйепте табырға тырышыу. *Шәһәрбаныу Кәлимәһең ошо яуабынан, йомортқанан йөй эзләгәндәй итеп, тауышын күтәрә биреп, төрткө телләһеп дауам итте...* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мөһиһрә, әлдә Сәрби әбей йомортқанан йөй табырға торған әсе телле тәйнәләр кеүек, күр һүзле кеше түгел.* (Ғ. Локманов.)

йомро баш (башы йомро) кемдең. Бик хәйләкәр һәм ақыллы. *Богара тирә-якта үзен «йомро баш», «хәйләкәр төлкө» тип йөрөтөүзәрән белә. Әйзә, тип көлә, кинәнһендәр.* (Ә. Хәким.)

йомшак (мәмәй) ауыз һөйл. Үтә булдыкһыз; ебегән. *Без генә ул мәмәй ауыззар, үз хакыбыззы үзебез яулай алмайбыз.* (И. Физзәтуллин.) *Йыһаннурзы ата-әсәһе картайғансы кулына эш тейгезмәй үстөрмәһә, шул тиклем мәмәй ауыз за булмаҫ ине.* (Н. Мусин.)

йомшак түшәп (йәйеп) катыга ултыртыу. 1. Тыштан матур һөйләп, һемәйтеү. [*Бохарбаев:*] *Һез беззе йомшак түшәп катыга ултыртмаксы булаһығызмы?..* (Н. Изелбай.) *Юк, ул сакта Гәрәй йомшак түшәп катыга ултырта ғына белде. Асык ауыззы шулай итәләр ул.* (Б. Бикбай.)

2. Асыуланмай, оҫта итеп әсе әйтеү. *Ғәзимәһе тун-тура әйтә, ә Рәхимәһе йомшак түшәп катыга ултырта.* (Ғ. Дәүләтшина.)

йомшак урын (ер, як). Эштәге, кылык-холоктағы бушаклык. *Әгәр дошманды еңергә теләһәң, уның көслә яғын өйрән, йомшак урынын белеп, емергәнсе һук.* (Б. Бикбай.) [*Индрил:*] — *Һәр кемдең ләззәт тапқан бер нәмәһе була бит, — тип, үзенең йомшак яғын күләгәләргә тырыша.* (Д. Юлтый.)

йомшак урындан (ерҙән) тотоу. Етешһез, бушак якты әләкте-реп алыу. *Һез нимә? Минең йомшак урындан тотоп алмаксы булаһығызмы?* (Н. Изелбай.)

йондоҙ һанарлык. Түбәһе тишек-тошокло йорт-каралты хақында әйтелә. *Түбә такталары мүкләнеп, тетелеп боткән — йондоҙ һанарлык.* (Б. Бикбай.)

йондоҙ һанау. Эшһез йөрөү, вақытты бушка үткәрөү.

син.: эт һуғарыу, йөн тибөү.

йортка бәрәкәт! Кеше йортна ингәндә әйтелә торған теләк. [*Нурый:*] *Әссәләмгәләйкүм! Йортка бәрәкәт!* (Х. Ибраһимов.)

йорт күрһәтеү. Туйға тиклем қозаларзы кейәү өйөнә сақырып, кунак итеп, бүләк бирөү.

йөз (қырк) атаның балаһы һөйл. Төрлө кешеләр, төрлө халык. — *Йә, шул машиналар ғына эшләмәһә ... Юкһа, йөз атаның балаһын бер юлдан йөрөтөп кара әле!* (З. Бишшева.)

йөз аклығы. Дәрәжәләлек, горурлык.

йөзгә берәү тулмаған. Ақылы камил булмаған; ахмак, алыот. *син. кар.:* асылға бер төрлө.

йөзгә-йөз килеү. 1. Кырка каршы тороу (*гәзәттә, дошманлашыусы яктар тураһында әйтелә*). Был операцияла Әнүәр Абдуллин гүмерендә беренсе тапкыр қораллы дошманға **йөзгә-йөз бәҫты**. (Ғ. Әмири.)

2. Күзгә-күз, тура карап (*осрашыу, һорау*). ...**Йөзгә-йөз әйтәм, тәнжит юк беззә һаман**. (С. Кулибай.)

йөзгә кара яғыу. Хурлыкка төшөрөү, оятлы итеү. *Һин уларзы йыйғас, аллага, батшага итәгәтле булығыз, мосолман-дарзың йөзөнә кара яға күрмәгез, тип әйтергә куш.* (А. Таһиров.) *Бер туған тигәндәй ағаһының йөзөнә кара яғып, башынан атлап ситкә ялана.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Етер, иптәштәр! Шул*

кулак артынан йөрөп, бөтә донъя эшселәре каршыһында фәкир башжорт йөзөнә күп кара яктырҙык. (Ш. Хөзайбирзин.)

йөзгә кызыллык (серкеү)* килтереү. Оятлы итеү, оятка калдырырлык кылык кылыу. *Һез, ирмен тигән егеттәр, йөзгә кызыллык килтерергә тырышмағыз. Батша хәзрәттәрәнә тоғро хезмәт итегез.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Колойзоң йөзөнә кызыллык килтермәне егеттәр!* (Б. Асылғужа.)

[* Серкеү — диал. бозоклок.]

йөз йәшә(гез). Якшылык эшләгән кешегә рәхмәт белдереп, йәки котлап әйтелә. [*Иомабикә:*] *Мактаулы исем менән котлайым, Әскәпъямал апай!.. Йөз йәшә.* (Б. Бикбай.)

йөз күрһәтеү (биреү). Кунак итеп, үзең менән якындан таныштырыу.

йөз караһы (каралыгы). Хурлык, оятсылык. — *Балаң шулай йөз каралыгы килтерһә, ни эшләр инең?* (М. Гафури.) *Кыздың кейәүе ташлап китеү ниндәй хурлыклы булһа, кыз һорап барған ерзән кире кағылыу шул тиклем үк оят, шундай үк йөз караһы итеп иҫәпләнә.* (К. Мәргән.)

йөз менән бөрөлөү нимәгә. Бөтә иғтибарҙы йүнәлтөү. *Хәзер ауыл Советы колхоз производствоһына йөз менән боролдо.* («Сов. Башк.») *Безҙең бурыс: публицистика жанрына йөз менән боролоп, башжорт әҙбиәтәндәгә төп жанрҙардың береһе кимәленә күтәрерү.* («Ағизел».)

йөзө аҡ булғыр(ы). Якшы теләк итеп әйтелә (*еңелсә генә шелтәләгәндә лә кулланыла*). *Индәйең кымызды кәзә һөтө менән шимләп маташкан. Боззосо икән инде, йөзө аҡ булғыр.* (Ә. Вахитов.)

йөзө килеү нимәнәң. Матур булып бешеү (*икмәк, бәләш һ.б. тураһында*). *Эштәрәмдә гелән йөзө килгән икмәктәрҙәй итеп мин уңдырам.* (Ш. Галин.)

йөз(ө) асылыу кемдең. 1. **Йөзө** яктырыу; күңел күтәрелеп, йөзгә шатлык билдәне сығыу. *Сәлимә уйланып торҙо ла, шунан йөзө асылып китте.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Бәхеткә каршы, оҙакламай Хасбулат олатайдың йөзө тағы ла асылып, күзҙәре ирәбеләнен китте.* (З. Бишшева.) *Егеттең күңеле күтәрелеп китте, йөзө асылды.* («Сов. Башк.»)

2. **Фашланыу, ғәйебе билдәле булыу.** *Дошмандардың йөзө асылды.*

йөзөк кашы урынына йөрөү. Бик хөрмәтле, кәзерле булып һаналыу. *Элек Мырзаш кеше теленә кәргән кеше түгел ине... Хәзер Мырзаш йөзөк кашы урынына йөрөй.* (Д. Юлтый.) **Йөзөк кашы** кеүек күреү: *Ейәндәре лә ярата өлгәһәйҙәрән. Йөзөк кашы кеүек күреп, кәзер-хөрмәт күрһәтеп торалар.* (С. Рахманғолов.)

[*Р. Солтанғәрәевтың*] ... бөгөнгө прозабыҙдың **йөзөк кашы** булырлык хикәйәләре укыусыларыбыҙды кыуандырҙы. (Р. Бикбаевтан.)

йөзө кара кемдең (кара йөзлө). 1. Асыланганда әйтелә. Әрләү, хурлау һүзе. «...*Мин күрше ауылдагы штабка барам. Мин ул йөзө караларзы йәлсетмәм!*» — *ти бит.* (Ғ. Дәүләтшин.) [Ғариф] ... *уландарын һәм хезмәтсәһен әрләп, үз алдына үзе һөйләнә, кайза барып бәрелергә белмәнә: — Йөзө каралар! Нисәмә тапкыр әйттем мин һезгә, шул тизәктәрзе сығарып түгегез тил.* (Ж. Кейекбаев.) — *Уух, йөзө кара, тағы саба, — тинә Мөхәмәтулла бабай, — өйгә еткәс, йүнле әзәм һыуындыра атты...* (Ә. Вахитов.)

2. Еңелсә генә орошоп, һокланузы белдергәндә әйтелә. Сәрүәр шул егерме биштәр тирәһендә булдымы икән? Бик сибәр ине, **йөзө кара!** (С. Кулибай.)

йөзө лә күзе (күзе лә йөзө). Кемделер шаһит итеп күрһәтәп, низелер дөрөсләргә тырышканда әйтелә. *Икенсә бер апай тороп басты ла, әргәһендә ултырган иренә бармағы менән төрттәп: — Бына юрамал алып килдем үзен, күзе лә йөзө...* («Сов. Бапгк.»)

йөзөн асыу кемдең. Кешенең мәкерен, хәйләһен фашлау. *Йыйылыш кластың йөзөн асты, укыусыларга кемдең кем икәнән күрһәтте.* (К. Яйыкбаев.) *Ошо карт, төпсөнә торғас, Корбановтың бысрак йөзөн асқан.* (Б. Бикбай.)

йөзөн йыртғыу кемдең. Кеше алдында тупақ рәүештә кәмһетәү; хур итеү. *Етерлек йырттылар йөзөңдө, сереттеләр золмәттә үзеңдә, һин хәзәр ватандың хәр улы, бынан һуң асык тот күзеңдә.* (Ш. Бабич.) *Шундай тура һүзле катын индә ул [Бәзизә], сак кына хилафлык әшләһәнәмә, ситтәр алдында йөзөңдө йырттам тил тормақ, таснатып әйтер зә һалыр.* (Ш. Янбаев.) [Юнысов:] ... *Правление ултырышында йөзө йыртмаһа була бит индә. Әлек председател булып әшләгәс, дуқ бар, дошман бар тигәндәй...* (Ә. Атнабаев.)

йөзөн күрмәйем. Асылуанып, карғап әйтелә. [Үмәр:] *Һары карғышым төшһөн мәлгүңгә! Йөзөн күрмәйем, кафырзың.* (Ғ. Дәүләтшина.)

йөзөнә йәбешәү кемдең. Әрләп, хурлап оятлы итеү. *Ирзәр, кайткәс, үзенә оһоп кунасактарың белә ул [Гөлийөзөм]. Йөзөнә йәбешәктәр.* (Ф. Иҫәнголов.)

син.: йөзөнән алыу.

йөзөнән (битенән) алыу кемдең. Кеше алдында әрләү, гәйепләү, оятлы итеү. — *Ярар индә, — тинә әбей, — һыйлауыңды бел, һиңә кешенең йөзөнән алаһың?* (Ә. Вахитов.)

син.: йөзөнә йәбешәү.

йөзөнә бәрәп [әйтеү]. Туранан-тура, йәшәрмәй (әйтәп бирәү). — *Былай зарланып йөрөһән, Бәхтиәров иптәш, әлбиттә, бер әш тә сығара алмаһың. Партия ойошмаһы секретары булыуыңды әйтер инем, — тинә уға [Ғиззәт] йөзөнә бәрәп.* (Н. Мусин.)

син.: күзәнә карап [әйтеү].

йөзөнә **карамафлыгы** **булыу кемдең**. Мөнәсәбәттәр бозолоу аркаһында кемделер күрге лә килмәү.

йөзөнә әйләнәп тә карамау кемдең. Мөнәсәбәттә бөтөнләй өзөү, ситләшәү.

йөз сөйөү (сөйөрөү) *кемдән, нимәнән*. Уй-теләктән кире кайтыу. *Әллә, юкһа, улар үз идеалдарынан йөз сөйзәләрме? Әллә, юкһа, улар кисәге дошмандарына кул бирзәләрме?* (И. Насыри.) *син.*: баш тартыу.

йөз төтоу. Ниндәйзәр йүнәләш алыу, шуны тотоу. *Айндар хәзәр бөтөргә йөз тоткан кәбилә булыузары, үлмгә дусар ителгән этник группа булыузары иңбәнә йәшәп яталар.* (К. Мәргән.) *«Башкорт халкы бығаса калай изелеп килгән, шулай калыр. Үлөргә йөз тоткан...» — тигән өмөтһөз уй Закирзың күңелендә нығынғандан-нығый ғына барзы.* (З. Бишева.) *Заманының алдыңғы карашлы кешеһе, рус культурахына йөз тоткан мәгрүр Абайзың үзә иңән сағында ни бары бер шигыры басылып сыткан.* («Сов. Банк.»)

йөзгүбән китеү (килеү, капланыу) *тупас*. Үлеү, дөмөгөү. [Сурагол:] *Хәби байзың йөзгүбән китеүе минең өсөн гәжәп түгел.* (Т. Хәйбуллин.)

йөз һөртөү. Түбәнселек менән табыныу. *Бары ла әйеләп ергә сәждә иттеләр, кул-аяғын үптеләр, йөз һөрттөләр.* (Ш. Бабич.)

йөз һытыу (сырылтыу). Ризаһызлықты, кәнәғәт булмаузы йөзгә сығарыу. *Байғужа менән без гә йөззәребеззә һыта-һыта кейенәбез.* (Д. Юлтый.) *Тукта! Йөзөң һытып, сәскәләрзең күззәренән шатлык өркөтмә.* (Р. Бикбаев.) **Йөз һытылыу**: *Үмәр карттың сырайы асылманы, йылмайырга теләгәйне — йөзгә генә һытылды.* (Ш. Янбаев.)

йөз һыуы. Намыс, оят. **Йөз һыуы китһә битендән, ул сакта иштәр харан!** (С. Кудаш.)

йөз һыуын түгеү. Түбәнселек менән низер һорау, оятсылыкка төшөп үтенеү. *Атайың мәрхүм йөз һыуы түгеп килмәһә, әлегә саклы буйзак йөрөр бер мәжнүн инең бит һин, алла коло!* (М. Кәрим.) *Прошение язып, өлөш һоран, йөз һыузарын түкмәң батырзар.* (Ә. Вахитов.) [Һылыукай:] *Кешегә көнөң калһа, шу йнде, балам. Барыбер күпсетеп эткә һалаһы катығы өсөн дә йөз һыуы түктәрләр.* (Б. Бикбай.) *Вагонга аксаһыз ултырһаң, байзак йөз һыуыңды түгергә, күп кенә жыуылырға, һүгеләргә кәрәк буласак.* (С. Агиш.)

йөк аты. Эш-йомоштан баш тартмай торған, бик күндәм кешегә карата әйтелә.

йөктә тигез тартыу. Эште, бурысты бер сама башкарыу. *Юлдыбай рабкоопы планды арттырып үтәгәндә, Йылайыр сельпоһының һәм кайһы бер сауза ойошмаларының айзәр буйы бер тинлек тә китап һатмауын нормаль күренеш тип булмай.* **Йөктә тигез тартырга кәрәк.** («Сов. Банк.»)

йөндө кабартыу. Каршылык күрһәтәп асыу белдерәү.

йөн йоттороу кемгә, кемде. Ауыр язага дусар итеү, ызалау, йонсотоу. [Айыу] төлкө янынан китеү яғын караган. Айыу белә: бөрсәләр төлкөнән уның үзенә күсергә мөмкин, сөнки уларзың айыузы ла йөн йотторгандары бар. (Ж. Кейекбаев.)

йөнлө йылан кеүек күреү. Яратмау, ерөнөп карау. Юлготло: Ни булһа ла булыр, Вәлизе йөнлө йыландай күрерлек итеп эшлә инде, Сабира инэй. (М. Буранғолов.)

йөнөн тарау кемдең. Аксаһын, мал-мөлкәтен талап алыу. — Әйзә, был байзың йөнөн ныгырак тарайык! Нарыкты күберәк һуызырайык. (Д. Юлтый.)

йөн тибеү. Бушка вақыт узгарыу. **Йөн тибеп йөрөү.**

син. кар.: бушты бушка аузарыу.

йөрөгә күкрәгенә һыймау кемдең. Бик нык ярһыу, ашкыныу.

йөрөгә мүкләнгән кемдең. Дәрте һүнгән.

син.: йөрөгәнә йөн үскән.

йөрөгән алыу кемдең. Нык куркытыу. [Филми карсык] бер-береһенән куркынысырак һүзәр менән куркытып, Ғәлима апайзың да, әсәйзең дә йөрөгән ала. (М. Ғафури.) Биктимер үз йортондағы кеүек йөрөй. Һаксыларзың йөрөгән ала — куркыу-зан бөтөнләй каушап төшәләр. (Әкиәттән.) Каршы килгән бур-жуйзарзың йөрәктәрән алырбыз. (Халык йырынан.) **Йөрәк алыныу:** Аш бешерәсенәң хәзер йөрөгә алынды бит инде. Үзе бер карыш, һакалы мең карыш карт ни кушһа, шуны йүгертеп эшләргә генә тора. (Әкиәттән.)

син.: кәтәп алыу, кәтәп осороу.

йөрөгән иретеү кемдең. Тулыһынса үзеңә каратыу. Борма, борма һайын боролма Ир-егеттәр үткән юл булыр, кыйғыр кош-тай сабып килгән, Кыз йөрөгән иреткән шул булыр. (Халык йырынан.)

йөрөгән (күңелен) кузгатыу кемдең. Тәрән тулкынландырыу, борсолдороу. Гөлбикә каланан ялга кайтканы. Ул ата йөрөгән кузгатып китте, күрәһең. (Р. Низамов.) Сания бер күрүзә йөрөгәмде кузгатты. (Н. Мусин.)

йөрөгән телгеләү (яралау) кемдең. Рухи ғазапка дусар итеү. Колсбай менән Гөлъямал әйткән һүзәрзе исләп, Нигмәтулла-ның асыу кабарзы. Уларзың кыланышы йөрөгән телгеләне. (Я. Хаммагов.) Юламан жарттың япа-яңгыз, илай-көлә, йыр-лай-бейей үстөргән Зөлхизәһе, жартатаһының йөрөгән телем-дәргә телгеләй торған, шулай йыр уйлап сыгарған хәзер. (З. Бишневә.)

йөрөгән һоро бесәй тырнау кемдең. Тынғы бирмәү, нык борсоу. Күрмелер вақыт үтһә лә, һаман, бригадирлыктан төшөргәнгә, уның [Шәмсетдиндең] йөрөгән һоро бесәй тырнай ине. (Р. Низамов.)

йөрөгәнә инеү кемдең. Ышаныс қазаныу, күңелгә нык якынайыу. Сәғизә уның һайын қызғарға якынайырга, йөрәктәрәнә

инергә тырышты. (М. Тажи.) **Йөрәктән сыткан һүз йөрәккә инә.** (Мәкәл.)

йөрәгенә йөн үскән кемдең. Үтә дәрtheз, вайымһыз (күберәк йәш кешеләргә карата әйтелә.)

син.: йөрәге мүкләнгән.

йөрәген яулап алыу кемдең. Үзеңә каратыу, якын иттерев. **Йәш укытыуысы тиз арала ауыл халкының йөрәген яулап алды.** («Сов. Башк.»)

йөрәк атылып сыгырзай булыу. Бик нык ярһыу, тулкынлануу.

йөрәк аша үткәреү нимәнә. Төрән кисерев.

йөрәк басылуу. Борсолоузан, шомланыузан котолоп, тынысланыу.

йөрәк башы. Иң нескә тойғолар тупланған тип һаналған урын. **Илкәйемде һағынып уйлай-уйлай йөрәк башкайымды һары алды.** (Халык йырынан.) **Киҫекбикәнәң йөрәк башкайына кан һауырлык йән әрнеүрәнйеүзәрә, тән һызланыузарын уйларға ирек бирмәнә** (М. Буракаева).

йөрәк етеү нимәгә, ни эшләргә. Кыйыулык, тәүәккәллек күрһәтә алыу. — **Барып, карап киләйемме утраузы? — тип һораны [Камал]. — Йөрәгең етһ...** (Ә. Бикчәнтәев.) [Тәжи:] **Гимай бабайзың мурзалары каралғас киткән, әлбиттә. Ул мурзаларға кағылырға атамандан башка кемдең йөрәге етһен?** (Ш. Биккол.) **Йөрәк етмәү: Без фронтта сакта һуғышты туктатыу һақында йыш кына әңгәмәләшә инек, әммә берәүзең дә хөкүмәткә, батшаға тел тейзәрергә йөрәге етмәй ине.** (Д. Юлтый.)

йөрәк итә (каны). Иң гәзиз, кәзерле кешегә (күберәк балага карата әйтелә). **Бала — йөрәк итә тип, ютка ғына әйтәләрме ни?** (Н. Мусин.) **Мәрфуға апай ике кулын жаушырып өстәл өстөнә куиған да, ауызына тәгәм ризык капмай, үзенең йөрәк итен — улын күзәтә.** (Н. Котдосов.)

син.: күз караһы.

йөрәк итен ашау (телеү). Бик нык борсоу, рухи газапка дусар итеү. ...**Үтә куркыныслы һүз Таубә әбейзең йөрәк итен үтмәҫ бысак менән телгеләп үтте.** (З. Бишева.) **Юлда койолоп калған орлоктар, Кырза сәселеп калған башактар Етем булып кырза яталар. Шулар йөрәк итен ашайзар.** (Д. Юлтый.) **Судьялар за хөкөм итә-итә ялығаларзыр. һәр процесс йөрәк итен ашай бит.** (Ә. Бикчәнтәев.)

йөрәк (күңел) кайтыу. Хис-тойго тупаҫлануу.

йөрәккә бозло һыу һибев. Ауыр, күңелһез тәҫһир яһау. **Быҫақлап һибәләп яуган яуында кәртәләге һыйырзарзың бөршәйешеп, мөңәрәп тороузары һылыузың йөрәгенә бозло һыу һипкән һымак булды.** (Т. Йәнәби.)

йөрәккә дауа булыу. Күңелгә ятышлы, борсолоузы алырлык булыу. **Акыллы һүз генә янған йөрәккә дауа була алмай.**

(Ғ. Әхмәтшин.) *Якты исем менән кайтһа иңең, Дауа булып йөрәк ярама.* (Ә. Вахитов.)

йөрәккә инеү (үтеү). Хискә тәрән тәбсир итеү. *Йөрәктәргә бәреп иһнен йырым, Дорфа булһа, гәйеп итмәгез...* (З. Бишева.) *Һиндәй йылы һүз бар туған телдә Әсмә йөрәгенә инерлек.* (С. Кулибай.)

йөрәккә (әскә) йылы инеү. Күржыныс, хәуеф бөтөп, күңелдә ышаныс тыуыу. *Кырк өсөнсө йылдың йәйе. Заманалардың ауыр, шулай за кешеләр йөрәгенә йылы ингән сағы.* (Н. Мусин.)

йөрәккә казалыу. Кешегә ауыр тәбсир итеү, рухи ғазапка дусар итеү.

йөрәккә <кара> кан һауыу. Ауыр ғазап кисереү, нык кайғырыу.

йөрәккә сызай алмау. Әске кисерештән ни эшләргә белмәү, тынғыһызланыу. — *Йөрәгемә сызай алмай, ... кисә кискә табан урманға сығып киттем, — тип һөйләй башланы Разия апай.* (Н. Мусин.) *Шул ауыр минуттарында, яңғызлыктан бойгоп, йөрәгенә сызай алмай йөрөгән сактарында, Фатимаға йылы һүз кушыуы, уның хәл-әхрәлен һорашыуы Сәлиха булды.* (Ж. Кейекбаев.) *Был бәйетте язмаҫ инем, Сызап булмай йөрәккә.* (Бәйеттән.)

йөрәккә таш булып ятыу. Ауыр тәбсир калдырыу.

йөрәккә тейеү. 1. Күңелдә уйнатыу, коҫконо килтереү.

2. Насар тәбсир итеү, кәйефте бозоу.

йөрәккә тоҙ һалыу. Хафа һалыу, борсоу. *Зинһар йөрәгемә тоҙ һалма, минең унан башка ла йөрәк иттәрәм телгеләнен бөткән.* (М. Ғафури.) *Ләкин тағы ла әйтәм, эгәр шулай, Һаман шулай үсле йөрәккә Тоҙ һалһалар, һаман хезмәт халкы Күржып торор микән өрәктән.* (Д. Юлтый.) *[Пассажирҙардың] кайһыныһы әле һиңә рәхмәт әйтә, ихлас һөйләшеп, күңелеңдә күтәрә, кайһыныһы йөрәгеңә тоҙ һала.* (Н. Мусин.)

йөрәккә төйөн булыу. Күңелдә ауыр тойғо тыуызырыу, хафа һалыу. *Мәрийен дә теззем ебәккә, Йылкы ла ебәрзем төбәккә, Атакайымдың бер һүзе Төйөн булды йөрәккә.* (Халык йырынан.)

йөрәккә төшөү. 1. Нык яфалау (ауыртыу, һызланыу тураһында). *Тештең һызлауы йөрәккә төштө.* (Һөйл.)

син.: үзәккә үтеү.

2. Тәрән хискә һалыу.

йөрәккә уйылыу. Көслө тәбсир яһау, күңелдә тәрән эҙ калдырыу. *Емеше инде булған да бөткән, әммә ағайың бер һүзе гүмерлеккә йөрәккә уйылып калған.* (М. Ғәли, Р. Сафин.)

йөрәккә уҡ булып казалыу. Күңелгә ауыр тәбсир итеү. *Был һүзәр Фатиманың йөрәгенә уҡ булып барып казалдылар.* (Ж. Кейекбаев.)

йөрәккә ут һалыу. 1. Күңелдә мөхәббәт хисе уятыу, ғашик итеү. *Һис хәтерҙән сыжмайһың һин, — Ғүмерлеккә калаһың,*

Йәшлегемдәй эсе булып, Йөрәккә ут халаһың. (Н. Изелбай.)
Батыр егет, Алпамыша, йөрәгемә ут халдың. (Әкиәттән.)

2. Күңелгә борсолоу хисе һалыу, хафаландырыу. *Етмәһә, һыу буйында уйнап йөрөгән балалар за уның [Сәғизәнең] йөрөгәнә ут халдылар.* (М. Тажи.) *Рәхимә апай түзмәне, һүзгә килде, ... иренең былай за янған йөрөгәнә ут халды.* («Сов. Башк.»)

йөрәккә якын алыу (кабул итеү). Тәрән хис менән кисереү. *Бәлки миңең бында эшем юктыр, ләкин гаиләһенең хәленә кағылышылы бөтә нәмәне Ғәлим ни өсөн шулай йөрөгәнә якын ала?* («Сов. Башк.»)

йөрәккә ял булыу. Күңелгә хуш килеп, тынысландырыу. *Коштар килеп һайраһа ла, Ял була йөрәгемә.* (Халык йырынан.)

йөрәккә ятыу. Күңелгә нык окшау, хуш килеү. *Ислах хәзрәттең ... һүзе [Ғарифтың] йөрөгәнә ятты.* (Ғ. Хәйри.) *Һәр йөрәккә ятыр йырың барза, Хәсрәтләһен миңә йырлама.* (С. Кулибай.)

йөрәк кабарыу. Нык кызып китеү, асыу килеү. *Йөрәк кабарынған, әйтәһе һүзгә әйтеп булмай. Мин ауа-түнә урыныма барып ултырзым.* (Д. Юлтый.)

йөрәк кағыу. Нык елкенеү, ярһып китеү. *Йөрәк кағып Акбуз килә, саба-елә, саба-елә.* (М. Кәрим.)

йөрәк кайнау. Нык ярһыу хистәр ташыу. *Һис өзлөкһөз яна ялкынланып вулкан, йөрәк кайнай...* (Д. Юлтый.)

йөрәк каны. Бик ғазаплы, әсендергән хис. *Әллә ни якшы ла булманы, ләкин йөрәк каны менән язылған бит улар [шигырзар].* (Р. Ғарипов.)

йөрәк катыу. Йылы тойғоларзан азат булыу, каты күңеллегә әйләнәү.

йөрәк кубыу. Капыл шомланыу, нык куркыуға, хафаға тошөү. *Пахарун ғына булмаһа ярар ине тип, йөрәгем купты.* (М. Кәрим.) *Купты йөрәк, шиңде қолатк — шөрләне мөскен куян.* (Ш. Бабич.) *Миңләямал, уттың үз яктарында булғанлығынан шикләнеп, йөрәге кубып, азымдарын йышайта башланы.* (Ғ. Дәүләтшин.)

син. кар.: йөрәк үксәгә китеү.

йөрәк кузғалыу. Нык тулкынланыу, борсолоу. *Улының шул хәбәрзә әле ысынлап һөйләп ултырыуын күргәс, Фәриҙәнең йөрәге кузғалды ла китте.* (Р. Солтанғәрәев.)

йөрәк кылы шигр. Күңелдөгә иң нескә тойғоларға карата әйтелә. *Курай моңо йөрәк кылдарын сиртеп, күңелгә бөтмәс шатлык һала.* («Сов. Башк.»)

йөрәк кыркылыу. Майлы ит ашамай, һурпа эсмәй хәлһезләнәү.

йөрәк кысылыу. Хистәргә бирелеп, йөрәк һызлап китеү.

йөрәк майы. Бик кәзерле, ғәзиз булған нәмә тураһында әйтелә. *Әллә кайзан ук аяк тауышымды танып, көмөш тояк-*

тарын сунсанлатып, хабар биреп килэ бит, йөрэк майгынам. (И. Солтанов.) *Б. Дәүләтшинаның «Ырғыз» романын донъяга сыгарыу өсөн Рәшит Нигмәтизең ни тиклем көс һалғанын, ни тиклем йөрәк майзарын һызлатканын өлкән быуын языусылары хәтерләйзер, могайын.* (А. Игебаев.)

йөрәк майын һызыу. Эрнеу хисе уятыу, эрнетеу. *Һәр язған йыр һыза йөрәк майын, кәләм янмәс борон эс яна.* (Д. Юлтый.) *Әшсене күп иззеләр. Улар һаман түззеләр, Фиргәүендәр, карундар йөрәк майын һыззылар.* (Ш. Бабич.) *Улынан да якын күргән ошо егеткә бик ышангайны ул [Үмәр карт]. Йөрәк майын һыззырган гәрлек араны һыуындырзы...* (Ш. Янбаев.) **Йөрәк майы һызылыу:** *Камыт бауын ялғай-ялғай һызыла йөрәк майзары.* (Халык йырынан.)

йөрәк менән. Хис-тойгога бирелеп. *Йөрәк менән кабул итеу. Йөрәк менән эш итеу.*

йөрәк өзөлөү. 1. Нык асыгыу. *Асыгыузан йөрәктәр өзөлөп, түзәр хәл калмағас, ерзән йәшел үлэндәр өзөп кабып карайбыз...* (Д. Юлтый.) *Шәрифулламдың йөрәге өзөлөп асыгып китһә, тотторормон тип алып килгән берзән-бер йомортканы Мөслимә һөйөнсө әйтеүсә Хәйерзаманга сыгарып бирзе.* (Ф. Ифәнголов.)

2. Хисләнеу, тәрән кисерешкә биреләу. *Егет кенә йыры тәсбих түгел, егет йырлай йөрәге өзөлөп.* (Халык йырынан.)

син.: үзәк өзөлөү, йән әсеу.

йөрәк өшөү. Бизеп бөтөү, куркыу. *Бүтән алда йөрөгән кешебез юк. Коммундан йөрәгебез өшөп бөткән.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Сәғизәнең йөрәге өшөп китте. Бала ауызынан ошондай һүззе ишетәүе ни тиклем ауыр...* (М. Тажи.) *Баштарын баһып, асқа қарап ултырған әлеге үзәнә қаршы кешеләрзең күзәнә бәрелгәс, [Абдуллиндың] йөрәге өшөп китте.* («Сов. Банк.»)

йөрәк параны. Бик якын күргән, һөйгән кешегә қарата әйтелә.

син.: йән киҫәге.

йөрәк сығып барыу (килеу). Нык ярһыу, тулкынланыу. *Пианино тауышын, қарауатқа ултырып, икебез зә тын гына тыңлайбыз. Ләкин йөрәктәр сығып бара.* (Д. Юлтый.) *Бейәләр һауған ерзән һорап қайттым. Түзмәнәм. Азна буйы йөрәгем сығып барғанга қайтқайным.* (Я. Хаммаатов.) *Әллә қаушап, әллә оялып башым ауырта, йөрәгем сығып килә.* (Н. Кәрип.)

йөрәкте асыу кемгә. 1. Уй-хистәрәнде кемгәлер һөйләп бирәу, әс серәнде һөйләу. *Ромашка, Ромашка! Әле мөхәббәттең ни икәнән дә белмәгән сакта тәү башлап йөрәгән аскан малай!* (Ш. Янбаев.) *[Ғәбделхай] Миңә йөрәгән асты, бөтәһән дә һөйләп бирзе.* (Ғ. Әмири.)

2. Мөхәббәт хистәрәнде һөйгән кешегә туранан-тура белдерәу, әйтәп бирәу. *Йөрәгемде асып бирер инем, һин булмаһаң, башқа берәүгә.* (Халык йырынан.) *Улар бер-берегәнә тиңме? Әгәр [Аб-*

дулла] **йөрәген асын алһа, иң изге тойғолары селпәрәмә килмәсме?..** (Н. Мусин.)

йөрәкте баһыу. Ярһыузы алыу, тынысландырыу. *Без хәзәр күрзәк кәдәхтә ул матур йәрзең йөзөн: Бир шараптың көслөһөн, баһмай йөрәкте был йөзөм!* (Д. Юлтый.) *Шулай за Моратшиндар бөгөлмәгәндәр. Эш менән йөрәктәрен баһжандар.* (Д. Мөһәзиев.)

йөрәкте киһеу. Ауыр кисерешкә дусар итеу, өзәләндереу. *Өзә үзәкте, киһә йөрәкте «хуш бул!» тигән һүззәре.* (Халык йырынан.)

син.: үзәкте өзөу.

йөрәкте өзөу. Көслө хис тыгузырыу (*күберәк һөйөү хисе тураһында*). *Бөгөн үйзарыма үзөм хужа түгел. Үйзарыма хужа тан нуры; Төнгө йырҙар йөрәк өзәләр, Шатлык бирә миңә таң нуры.* (Д. Юлтый.) *Кил тиен, йөрәкте өззөң бер, Әйтмәнең шул инде иртәрәк ... Фәниәм, кәзерлем, Фәниәм!..* (М. Илбаев.) *Һыуза балык йөзәлер, һыу һалжынын һизәлер. Ауылыбыҙза бер һылыу бар, йөрәгемде өзәлер.* (Йырҙан.)

йөрәкте өйкәү (тырнау). Нык борсоу, тынғыһыҙлау (*күберәк уй-хистәр хаҡында*). *Гөлсөм онотолоп укырға, шуның менән йөрәкте өйкәп торған шомло уй-фекерҙәрен баһырға теләй.* (Я. Вәлиев.) *Шуныһы йөрәкте өйкәп тора: кайһы берзә күп нәмәгә күз йомабыҙ, килешерсәнлек күрһәтәбөз.* (В. Исхаков.) *Йыр тымды. Йөрәкте низер тырнай ине.* (Ә. Вахитов.) *Юк, былай булмай. Рәсимәнәң йөрәген күптән бирле бер уй өйкәп йөрөй.* (Р. Солтангөрөв.)

йөрәкте өшөтөү. Күңелгә шом, хәуеф һалыу. *Хаттың аҙағындағы шомло юлдар, аңлайышыңыҙ һүззәр [Гөлсөмдөң] котон алды, йөрәген өшөттө.* (Я. Вәлиев.)

йөрәкте эретеу. Аһыу, үпкәне юкка сыгарып, күңелде йомшартыу.

йөрәкте телеу. Көслө рухи ғазапка һалыу. — *Их, Ғәзизәм, беззең бәхетте Кулға төшмәһ борон эт алды... Ағам шулай тине һөйгәнәнә, Йөрәгемде телде жылыстай.* (Д. Юлтый.) *Әллә кайза кәкүк сакжырғаны, Былбылдарзың йөрәк телгәнә!* (Р. Бикбаев.) — *Уларҙан башка миңә кемем бар? — Карсыктың тауышы йомшарзы. — Унан башка ла йөрәгем телгәләһеп бөткән.* (Р. Низамов.)

йөрәк табанға килеу (төшөү). Бик нык куркыу, шөр ебөрөу. *Малай менән егет тәүзә абайламай калһалар за, шомло дөбөрләү тауышына йөрәктәре табанға төштө.* (М. Изелбаев.)

Син. кар.: Йөрәк үксөгә килеу.

йөрәк тулкынлануы. Нык хисләнеу. *Урамда яҙ ... Тәрән канау ярын Иһеп аҗкан һыуҙай тулышып, Йөрәк тулкынланды, Кан йөрөшө бер бушатты, жыһты һулышты.* (Ғ. Сәләм.)

йөрәк түзмөү. Хистәр ташып ашкыныу, елкенөу. *Таһир Ғүмәр ауылында туктаманы, көн кисләһә лә, кайтырға ашык-*

ты, **йөрәге түзмәне.** (Ж. Кейекбаев.) *Тракторист Шәкир Абдуллин, безең менән кул кысышкас та, аңлата башлай: — Йөрәк түзмәй бит, бөгөн эшкә бик иртә сығылды, ә ысык кибеп өлгөрмәгән.* («Сов. Башк.»)

син.: йөрәк ярһуу.

йөрәк түре (яны, төбө, уртаһы). Иң кәзерле, иң нескә хистәр тупланыуы хакында әйтелә.

йөрәк түрендә һаклау (йөрөтөү). Якын күрәп иштә тотоу, онотмау.

йөрәк ултыртыу. Ырым буйынса: куркыузан йөрәге кузгалган кешенең йөрәге өстөнә хуйган тауыктың йөрәген ултыртып карайзар — тауык йөрәге һулымай ултырһа, кеше үлмәй, тыныслана, имеш.

йөрәк урынына ултырыу. Тынысланыу.

йөрәк урынында түгел. Борсоулы, хәуефле хәлдә булыу. [Хәйруш:] *Юк, Фәйруш, йөрәк бер зә урынында түгел.* [Фәйруш:] *Тыныслан, һүззе туктатайык.* (К. Даян.) [Фатиманың] *атаһы йортонда тол булып йәшәгән көндәре күңелһез һәм һағышлы үтте, йөрәге үз урынында түгел, атлығып сығып килгән һымак булды.* (Ж. Кейекбаев.)

йөрәк ус төбөндә булыу (тороу). Нык хәуефленеү, куркып тороу. *Ә инде бына көндәр аз ғына короға китә башланымы, йөрәгең ус төбөндә тора.* (А. Карнай.)

йөрәк үксәгә китеү. Нык куркыу, шөрләү (*кәмһетеү төсмөрөн бирә*). *Хәзер ул кайтып килгәс, был тирәләге баярзарыңдың йөрәктәре үксәләренә китте инде.* (Г. Дәүләтшина.)

син.: йөрәк кубыу, койолоп төшөү, йәнде уста тотоу, йән алкымға килеү, кот осоу, йөрәк ярылыу.

йөрәк һалып [эшләү]. Күңелде тотош биреп шөгәлләнеү. *Ауылдаштары был останы бик яраткан, хөрмәт иткән. Сөнки ул үзенең эшенә бәтә йәнән, йөрәген һалып эшләй.* (З. Бишшева.)

йөрәк һарыуы. Тәрән кайгы, аһ-зар.

йөрәк һурылыу. Нык асыгуу.

син.: билбау асты бушау, үзәк өзәләү.

йөрәк һыктрау (әрнеү). Тәрән рухи ғазап кисереү. *Нисек тау-тау болот төслө өйләгән өскә кайғылар, йөрәк һыкрай, атып ялкындарын күкрәктә кайнайзар.* (Д. Юлтый.) *Хисмәттең йөрәге һыкраны, эсе бошто.* (Я. Хамматов.)

йөрәк шыу (жыу) итеү. Капыл куркыу, шомланыу. *Ғәтиә апай менән элеге Зөләйхә килеп тә сыктылар. Минең йөрәк шыу итеп китте.* (Т. Йәнәби.)

йөрәк (үзәк, йән) өзгөс. 1. Йөрәккә үтеп инерлек, тетрәтерлек (*хис-тойго тураһында*).

2. Йән өшөткөс, хәуефле, куркыныс (*эш-хәл тураһында*).

йөрәк әсеү. Әрнеү хисе кисереү. *Мәғфүрә, кызып китеп, Диләһен һуғып алһа ла, уның гәйепле түгел икәнлеген белгәнгә,*

йөрөгө йәлләү менән эсене, Ғәзимгә асыу менән ярһыны. (Ғ. Дәүләтшина.)

йөрәк ялкыны. Ташып торган көслө хис.

йөрәк яныу. 1. Хәсрәтләнәү, нык кайгырыу. *Ауырта ла башым, яна йөрөгөм, Һез дуҫтарҙы көн дә күрмәһәм.* (Халык йырынан.) *Ҡызғаным та, аяулы ла, йөрәк тә яна, нисек итәһең, башыңды ташка ороп булмай.* (Т. Хәйбуллин.) *Үзенең донғяла иң яратқан, иң яҡын кешенең шулай ютҡа кәмһетелеренә Айбулаттың йөрөгө янды.* (Ғ. Дәүләтшина.)

2. Һөйөү хисе кисерәү, яратып хисләнәү. *Керпегенән гөлдәр тама. Күрһәм, йөрөгөм яна.* (Халык йырынан.) *Һүндәрмәй һыу һалкыны. Йәш йөрәк яна.* (Д. Юлтый.)

йөрәк яраһы. Ниҙең дә булһа күңелдөгө ауыр эзе. *Таштар-зағы яра нык күренә, Аз күрәбез йөрәк яраһын.* (Ғ. Кулиев.) *Күрмө ваҡыт үтөп киткән, ә йөрәк яраһы һис кенә лә уңалмаған.* (З. Бишшева.)

йөрәк ярғыс. Бик ҡурҡыныс, көслө. *Ел ишектән кереп өстәлдөгө Ҡағыҙзарҙы сәсте, туззырҙы. Унан сығып тышҡа, йөрәк ярғыс Әсе тауыш менән һызғырҙы.* (М. Йәлил.)

син.: кот оскос.

йөрәк ярһыу. Нык тулҡынланыу, хисләнәү. *Йөрәк ярһый, йөрәк тулҡынлана, йөрәк бер урында түгел.* (Д. Юлтый.) *Һикереп-һикереп ағалыр җар һыуы, Ник басылмай йөрәктең ярһыуы.* (Х. Ибраһимов.) *Айбулат йөрөгө ярһып, урынынан торҙо.* (Ғ. Дәүләтшина.)

йөрәк ярылыу (алыныу). 1. Ҡурҡыуҙан йөрәк шартлап үлеү. *Ярай әле һинең ҡанлы сағыңды күрмәнем. Ни эшләр инем, белдәһеңме? Йөрөгөм ярылыр ине.* (С. Ағиш.)

2. Нык ҡурҡыу. *Хатта ҡурҡқан инде Мәғзүзә, хатта ҡурҡқан, сәк йөрөгө ярылмаған...* (Б. Бикбай.) *[Нәфисә] аҙаҡ үзенең һатылғанын ишетеп, йөрөгө ярыла яҙзы, үкһеп-үкһеп иланы.* (И. Көсәпҡол.)

син. җар.: йөрәк үксәгә китеү.

йөрәк ятыу. Окшатыу, яратыу.

йүкә сөй (шына) қағыу. Алдап мактау, юрый мактаған булыу. *Салауат ағаһы инде саңғыла йөрөй, утын ташый, миңең менән бергәләп, эгәр йүкә сөйзө нығыраҡ җаҗһаң, бик дәртләнөп утын быса.* (Р. Ғарипов.)

йүкә түбәтәй һөйл., кәмһ. Бик ярлы кешегә ҡарата әйтелә.

син.: ауызын аша, үпкәһе күренә.

йүкә телефон. Кешенән кешегә йылдам таралған хәбәр (күбәрәк гәйбәт)... «Сочинениенан провалить иткән» тигән хәбәр **йүкә телефон** буйлап уның үзенән [Надирҙан] алда ҡайтып етте. (М. Әпсәләмов.)

йығылғанға йөҙрөк. Бәлә өстөнә бәлә килеү тураһында әйтелә. [Ғафури:] **Йығылғанға йөз йөҙрөк** — шул булалыр инде. *Заһретдин ҡартҡа бәхетһезлек төрлө яҡлап килә.* (С. Ғудаш.)

йыгылып килеу нимгә. Ашка, ризыкка нык ынтылыу (аскагырак кеше йәки хайуан тураһында).

йыгылып ятыу нимгә. Низелер алырға, эләктереп калырға йәки күрергә тырышып ябырылыу, ташланыу. *Хәзер крәстиәндәр эре бизәкле тауарға йыгылып яталар.* (С. Ағиш.) — *Каланың ошо как урам ташына тоҙ һипкәндәр тиерһең, — тине башкорттарзың береһе, — тамағы ас, өстө яланғас булһа ла, күп кеше ошонда йыгылып ята.* (Ғ. Ғүмәр.) [Мөхәмәтгәле] *Йәйләүгә етәрәк мөмкин тиклем яйырак атларға тырышты. Йәнәһе, дәрәжә һаҡлай, һыиға артык йыгылып ятмай.* (Ф. Иҫәнғолов.)

йылан аяғы(и) киҫкән (ашаған). Бик үткер, һис юғалып калмай торған (күберәк кире баһа биргәндә кулланыла). *Ильясов һәр ваҡыттағыса өлгөр булып сықты. Өйләнде лә куйзы тиз генә... Йылан аяғы ашаған нәмә инде ул Ильясов.* (Ә. Вахитов.) *Итерһең уны йыуаш: йылан аяғын киҫкән ул.* (Б. Бикбай.) [Аҡмал:] *Үзе хәйләкәр: ялан кул менән генә тотормон тимә. Без ебәргән кешеләрҙе лә үз кулы астына каратып ала, өғото менән, башкорттар әйтмешләй, йылан аяғын кайсыһыҙ киҫә.* (Й. Солтанов.)

син.: үтөп сыҡкан.

йылан ите ашаған. Бик үткер, хәйләле. *Ул бит ете кат ер астынан йылан көйшәгәннен ишеткән, йылан ите ашаған, ерән төлкө!* (З. Бишева.)

син.: ер астында йылан көйшөгәннен ишеткән.

йыландай телде сығарыу. Бик нык ялағайланыу, уҫал, яуыз ниәтле хәбәр һөйләү.

йылан мөгөзө. Ырым буйынса: бөтмәҫ-төкәнмәҫ байлык, хазина сығанағы. *Йылан мөгөзө ингәндәр. Йылан мөгөзө барзыр. — Жом ишелеп ята, ләкин уны сығарыу үтә тәртипһеҙ алып барыла. Карьерзың хужаһы юк. Кем кайҙан теләй, шунан ала. Әйтерһең дә, был карьерҙа «йылан мөгөзө» ята, ул һис тә бөтә торған түгел.* («Сов. Банк.»)

йылан мөгөзө генә юк. Бөтә нәмә лә бар (муллык, байлык тураһында).

син.: күгәрсен һөтө генә юк.

йылкы йылы(ң) алдарак. «Бынан да насар булыр әле», тип үсөгөндә әйтелә.

йылы канат астында [һаҡлау, тотоу]*. Кешенән йәберләтмәй, яҡлап кына тороу. *Председатель ышанысын юғалткан автомеханикты үзенә йылы канаты астында һаҡлап килә.* («Сов. Башк.»)

[* Рус телендәге «под теплым крылышком» берәмегенән.]

йылы урын. Эш, йөшәйеш өсөн үтә тыныс; кулай шарттар тыуҙырылған ер. *Узған йыл уҡ, йәйге каникул ваҡытында, ҡаҙаҡтар араһында булып, үзенә дуҫ-иш, йылы урын табып кайтҡайны Сафа.* (Б. Бикбай.) *Зөлфирә иһә Раевкала ветерина*

рия-бактериология лабораторияһында йылы урын тапкан.
(«Сов. Башк.»)

йылы (эсе) тәнеңдә тузһын. Яңы кейем кейгән кешегә әйтелгән теләк һүзе. — *Һез иң һәйбәт тауарҙарҙы ғына алып килдегез. Эсе тәнегезҙә тузһын,* — тине автолавка шоферына.
(«Сов. Башк.»)

йыры йырланған* кемдең. Әһәмиәте, артык кәрәклегә калмаған кешегә карата әйтелә.

[*Рус телендәге «песенка спета» берәмегенән.]

йырып сығыу низе. Ниндәйҙер ауырлыҡты еңеү. *Хуш абзый ... Ер астына һалып, Ер өстөндә калдык сыҙарға ... Тик бит безгә: һине югалтыуҙы нисек кенә йырып сығырға?..* (Р. Мифтахов.)

йыуаштан йыуан сыға. Өн-тынһыҙ йөрөп, көтөлмәгән берәй нәмә килтереп сығарған кеше тураһында әйтелә.

йыуан корһак. Кеше хаҡын ашаған байҙарға карата әйтелә. *Ҡандары комарып, яралары тозланып килгән йыуан корһактар, был һүзгә ишеткәс, ярыла язғылар.* (Ғ. Дәүләтшин.)

йәбешеп ятыу. Нимә менәндер ныҡ мауығып, шуға бирелеп китеү. *Ауылға йәбешеп ятыу. — ...Кулактар ға, безгә бәхетле, ҡояшлы колхоз тормошобоззо юк итер өсөн, теш-тырнактары менән йәбешеп яталар.* (Б. Бикбай.) *Дарыуҙың уныһын эсереп, быныһын ескәтеп, энәләре менән дә тәнәнә дарыу ебәреп, балаларҙы йәшәтергә теше-тырнағы менән йәбешеп яталар.* (М. Тажи.) *Трестың баш геологы фәнгә йәбешеп ятыусы Сөннәтов Павловтың был идеяһына бөтөнләй ҡаршы төшә.* (Ә. Харисов.)

йәй ташы. Ырым буйынса: ямғыр яуыуын теләгәндә өстөнә һыу һибә йәки әйләндереп һала торған тылсымлы һаналған таш.

йән азығы. Рухи кәнәғәтлек биргән эш-шоғол. *Баһалары тиңһез алтынга йән азығы алам халҡымдан.* (С. Кулибай.) *Кешегә икмәк менән бергә башкаһы — йән азығы ла кәрәк.* (Й. Солтанов.)

йән алҡымға (ус төбөнә) килеү. 1. Үләр хәлгә етеү. *Күптән түгел генә көйнөнөп, йәнә алҡымына килерҙәй булып йөрөгән бригадир Якуп Мырзабаев иркен тын алды.* (Б. Бикбай.) *Йөрәк һуа, ауыз кибә, һыу юк. Йән алҡымға килә, пуляһыҙ-һиһез үлем көтөлә.* (Д. Юлтый.)

2. Ныҡ ҡурҡыу. *Анау бер яурынына ука баҫкандары килгән сакта, төптә йәнәң алҡымыңа килә торғайны.* (Ғ. Дәүләтшин.)

йән асыуы менән. Бик ныҡ кызып, асыуланып (*һизер эшләү*). *Ярошенко бөтә көсөн йыйып, люкты асты ла ут солғап алған кәүҙәһен йән асыуы менән тышҡа ыргытты.* (М. Ғәрим.) *Тик аҡтар ҡулына төшмәгән егет. Биләнән һуңғы бомбаны алып, йән асыуы менән, үзен уратып алған аҡтарға ташлаган.* (Ә. Вахитов.) *Әсәйем ни әйтергә белмәне, йән асыуы менән һуғып ебәрҙе.* (Ш. Янбаев.)

йән асрау. Аслы-туклы йәшәү. *Сейә, еләк, кыр емеше менән булһа ла йән асрайһың.* (Т. Хәйбуллин.) *Илебезгә ни бары ярты быуат элек кенә эшселәр иң ауыр шарттарға, иң бысрак һәм иске йорттарға йән асрарға мәжбүр булғандар.* («Сов. Башк.») *Олораҡ кешеләр, алда кот оскос хәлдәр торғанлығын һизеп, каты кайғырышалар: «Кайһылай итеп йән асрарбыз икән?»* (Б. Бикбай.) [Әптелгәлимдең] *келәтенә инһән, асыулы торған туң түшкәләргә бәреп, маңлай тишерһең. Ә хезмәтселәр катык эсеп йән асрай.* (Ф. Исәнғолов.)

йән атыу. Зур теләк менән нимәгәлер ынтылыу, ашкыныу. *Минең өсөн йән ата. Дуҫ тип йән атыу. — Аһ, белмәйем, ниңә кайтыр өсөн, кайтыр өсөн йәнәм аттым мин.* (Д. Юлтый.) *«Тизерәк атла!» — тиеп, тыуган йорттоң Мөрйәһе бит тора йән атып.* (Х. Назаров.) *Иштуған йән атып йүгереп килгән ыңғайға һеңлеһен күтәреп алды.* (З. Бишева.) *Юк, тизерәк әллә каузағы сит калаға, ят кешеләр араһына китәм тип йән ата [Жасим].* (Ш. Янбаев.)

йән белмәй [йоклау, ятыу...]. Бик каты, һис бер нәмәнә тоймай (йоклау). — *Йә, егет арысланы, якшы йокланыңмы? — тине Йомағол ағай. — Рәхмәт, атай, йән белмәй йокланым, — тине [Айбулат].* (Ғ. Ибраһимов.) *Етем үсмер как һикелә, бүркенә башын һалып, колас ташлап, йән белмәй йоклай ине.* (Ф. Исәнғолов.)

йән бизеү кемдән, нимәнән. Бөтөнләй туйыу, күрергә, кисерергә теләмәү. *Полтаваның Бысрак урамдарын йөзгәндә, Ыуғышынан, бөтә әмеренән, Ирегенән йәндәр бизгәндә: — Ыуғыш бөтһөн!* (Д. Юлтый.) *Ауыл халкының йәне бизеп бөткән был һатыусыларҙан.* («Сов. Башк.»)

йән биреү. I. Вафат булыу, үлеү. *Ә һин инде һалкын окоп төбөндә, һуңғы тыныңды алып, ғәзиз йәнеңдә биргәнһең. Һин хәзер мәңгегә ер куйынына инәсәкһең.* (Д. Юлтый.) *Күрме тазған күрме йылдар буйы Йән биререн көткән халкымдың.* (Р. Бикбаев.) *Жарт ыһ та итмәгән, күсәген тоткан көйө йән биргән.* (Ә. Вахитов.) *Хәбәр килтергән күзәтсе иһә күзән йомдо, аркаһына қазалған ағыулы уктан йән бирзе.* (Ә. Хәкимов.)

II. 1. Донъяға килтереү, терелтеү. *Һауа матур, язғы йылы елдәр үләп, япрактарға йән бирә.* (Д. Юлтый.)

син.: йән бөркөү.

2. *Нимәгә, ни өсөн.* Бөтә тырышлыҡты һалыу, нык бирелеү. *Һағыштарын баһыр өсөн әллә, Эшкә бирзе йәнен — ир ине!..* (Р. Ғарипов.)

йән боғаҙға килеү. Нык арып, үлер хәлгә етеү.

йән бөркөү. 1. *кемгә.* Йәп иңдереү, терелтеү. *Ямғыр игендәргә йән бөрктө.* («Сов. Башк.»)

син.: йән биреү II. 1.

2. *нимәгә.* Йәм биреү, матурлау. *Әсмә, кайтып, өй эсенә йән бөрктө.* («Сов. Башк.»)

йәнгә инеү. Кешегә йәшәргә дәрт биреү.

йәнгә талашу. Үлем хәлендә булыу. *Атылган иптәштәр йәнгә талашып ятканда ла: «Йәшәһен пролетариат революцияһы!» тип кысқырып корбан булдылар.* (И. Көсәпкол.)

йәнгә тейеү. Ни менәндер ызалау, йонсотоу. [*Илья:*] *Улай булғас, кыззың қолағын игә, минең йәнгә теймә!* (Б. Бикбай.) *Хисбулланы күрмәйһеңме, йәндәренә нығырак тейһәм, берәйһенән салдырырҙар әле, тип, ығышып ултыра ла баһа.* (З. Бишпева.)

син.: теңкәгә тейеү, мазаға тейеү, әт итеү.

йәнде алыу. 1. Һәләк итеү, үлтереү. *Дошман һыртын биреп каша ла, Йәнен алыр өсөн барырбыз.* (Д. Юлтый.)

син.: гүмерен өзөү, йәнен өзөү.

2. Катты кысыу, куркытыу (*янаганда әйтелә*). [*Сәрбиямал:*] *Әгәр берәр бәпкәм юғала торған булһа, йәнеңде алырмын.* (З. Бишпева.) *Ә бындагы түрә, Нақышев, уға [Касьяновка] һылтана, кыза. Йәнебезгә ала.* (Я. Хамматов.) [*Наза:*] *Тукта әле, мин һинең йөрәгеңә ут һалайым, йәнеңде алайым!* (Б. Бикбай.) *Берүк мин әйткәнде кешегә белдермә, йәнемде алырҙар.* (Һ. Дәүләтшина.)

3. Теңкәгә тейеү, ызалау. *Усалырак малаузар Вәхит карт күрәнһә: — Ана һинең бабаң! — тип йәнде ала.* (Д. Юлтый.) *Сират етте, азым һанала, (Арттағылар «тиз!» тип йән ала).* (М. Илбаев.)

йәнде аямау. Көрәштә, эштә үзәнде йәлләмәү. [*Илья:*] *Әх, моладец Ильяс, ул булмаһа, Янғын промысланы ялмар ине ... Ул иң әлек килеп еткән дә, Йән аямай, утка ташланған.* (Б. Бикбай.) *Башкорт балалары ошо яуга килгәндә, быға бик нык ышанып, шул юлда йәндәрен аямаҫка ант итеп килделәр.* (Ф. Исәнғолов.)

йәнде ашау. Тынғы бирмәй әрләү, игәү. [*Жотлобай:*] *Йомабикә еңгәң бик гәрсел бисә бит. Ферманан төшөргәндәре өсөн йәнемде ашай.* (Д. Исламов.) *Хәйер, ундай бәндәнең кайтмауы якшы, тағы йәнеңде ашай башлаһа, үзең касырға етешерһең.* (Ф. Мансуров.)

йәнде (йөрәкте) биреп [әшләү]. Зур ихласлык менән, бирелеп (әшләү). *Бәхеткә күрә, Исаев һымак эшкә йәнен биреп әшләүселәр районда бик күп.* («Сов. Башк.»)

йәнде уста (ус төбөндә, кул осонда) тотоу. Нык куркып, зур хафа кисереү. *Ашта ултын, өстә күк тын, Бер хәрәфлән, бер кинән... Кайсын йырлай, мин йәнемде Усымда тотоп киләм.* (М. Кәрим.) *Йәнен ус төбөндә тоткандай булып куркышынан сак ултырған Касьянов кашауаузан һикереп торзо.* (Я. Хамматов.) *Кайны-кәйнә кулында унһыз за куркып кына йәшәгән Фатима шунан азак йәнен кул осона тотоп йөрөгәндәй йөрөнө.* (Ж. Кейекбаев.) **Йәнде ус төбөнә (уска) куйыу (алыу):** *Йәнде ус*

төбөнә куйып йәшәй торған кот оскос заманалар килде. (Ф. Рәхимғолова.)

йәнде физа кылыу. Үзәнде қорбан итеу, нык бирелеу. *Иген өсөн был яктар бик тә уңайлы. Атайым ер эштәренә йәнен физа кылған кеше.* (К. Кинийәбулагова.) *Шулай за артжа сигенәүзе трест начальнигының ене һөймәй. Дуҫ өсөн йәнен физа кылырга әзер.* («Сов. Башк.»)

йәнде һатыу. Намысқа қаршы әш итеу. [*Әлмәт — Рысқолға:*] *Алланан оял азырақ, йәнеңде һатма.* (Б. Бикбай.)

йәндәй күреу. Бик кәзерле һанау, яқын итеу. *Һары ла сәсең үрермен дә, һине йәндәй күрермен.* (Халык йырынан.)

йән дә тән. Бар көскә, бөтә көстә, тырышлықты һалып (*низәр һөйләү*). *Йән дә тән ер тукмайым бер заман, айыу тора бит һаман.* (Һөйл.)

йәндән артык. Бик кәзерле, нык яқын. *Аһ! Шул күззәр миңә йәндән артык, бәхет табам қарап тороузан.* (Ш. Бабиç.)

йәне йөрәк төбөндә кемдең. Ғүмере бик аяулы, үтә кәзерле.

йәне йәннәтгә булһын. Үлгән кешегә әйтелгән яқшы теләк. *Мин уларға көйөп бақтым, көлөп бақтым, бақтым йәлләп тә. Әй, иҫсәрән, мәскен һарык баштар, йәндәрегез булһын йәннәт тә.* (Р. Түләк.)

йәне қыл өстөндә кемдең. Ғүмере қурқыныс астында, үлем хәлендә.

йәне қайышыу кемдең. Бик нык өзгөләнәу, рухи ғазап кисе-реу. *Күрәсәге шул булғандыр баланың... , — тип кенә һүззе бөтөрә. Улы өсөн йәне қайышыуын бер кемгә лә белдермәй.* (З. Би-шева.)

йәне қом булһын. Көйәләнеп яфаланһын тигән насар теләк. *Көнсөлдөң йәне қом булһын: Байлығым минең бикһез, Керер ере лә киң уның, китер ере лә сикһез.* (Р. Хисаметдинова.)

йәнен претеу кемдең. Күңелен үзәңә қаратыу, йомшартыу. *Рәхимә йылы һүззәр менән ярлылықтан интеккән Мәғфүрәнең йәнен иретә, үзәңә тарта.* (Ғ. Дәүләтшина.)

йәнен йәһәннәмгә ебәреу (озатыу) кемдең. Үлтереу, һәләк итеу. *Динебез һәм батшалықтың хас дошманы булған ул Салауаттың йәнен йәһәннәмгә ебәрергә кәрәк.* (Б. Бикбай.) [*Сәрбия-мал:*] *Әй, динһез! Сизән балаһы, ниңә эт муйынсағы тағып алдың? Йәнеңде йәһәннәмгә ебәрәм бит хәзер!* (З. Бишева.) *Рәүеф Дәүләтов үзе алты фрицтың йәнен йәһәннәмгә озатты.* (Ә. Ихсан.)

син.: теге донъяға озатыу, йәнен қыйыу.

йәнен көйзөрөу (үртәу) кемдең. Көйәләндереу, утқа һалыу. *Өштәренә, колхоз председателе Мирғәли зә килеп, йәнемде үртәп китте.* (Ф. Әсәнов.) *Субудай баһадир тураһындағы көйлә хикәйәт айырыуса йәнен үртәне уның [Езүкәйзең].* (Ә. Хәкимов.)

син.: йәнен қыйыу.

йәнен куймау кемдең. Гау, бөтөн ерен калдырмау, туззырыу. *Балык, иртәнсәк килһәк, аузың йәнен куймаган.* (Һойл.)

йәнен кыйыу кемдең. 1. Үлтереү, һәләк итеү. *Өс йөз йыл аһ орзоң Ватан тип Йән кыйзың, Кан койзоң Ватан тип.* (Ш. Бабиц.) *Кан өсөн — кан ағызырға, Йән өсөн йән кыйырға. Һәр азымда дошман йән кыя, Һәр азымда дошман кан коя.* (Ғ. Әмири.)

син.: йәнен йәһәннәмгә ебәреү, теге донъяға озатыу, йәнен өзөү.

2. Үртәндереү, көйәләндереү. [*Рабиға:*] — *Карасы, Һандугас еңгә, бынау Алакай һаузырмай за кыя, сукынсык. Шунуң йәнемде кыйыуы барзыр мәгәр.* (Я. Вәлиев.) *Донъя йәмен, Кеше йәнен кыйыр Болот сыкмаһын, тим, нисек тә!* (М. Илбаев.) [*Сәжинә — Зарифаға:*] — *Исмаһам, һин бында йәнемде кыйма инде, — тип ялынды.* (Н. Мусин.)

син.: йәнен көйзөрөү.

йәнен өзөү кемдең. Үлтереү. *Һауға аткан уккайым Тау-урмандар аша узһасы, Карлугаскай кошто үлтергәнсе, Бер дошмандың йәнен өзһәсе.* (С. Юлаев.)

син. кар.: йәнен кыйыу.

йәнен өйкәү. Тынгы бирмәү, тынгыһызлау. *Мирасовтың түш кеҗәһендәге бер хат, һис тыныслык бирмәйенсә, йәнен өйкәп торған һымак ине.* (Ғ. Ибраһимов.)

йәненә инеү кемдең. Ауыр хәлдән коткарыу, үлем тырнағынан йолкоп алыу. — *Рәхмәт ағай, йәнгә индең, — тизәр юлсылар һәм урман һужмагынан ары китәләр.* («Сов. Бангк.»)

йәне(ң) рәхәт (тыныс). Кайгы юк, күңелең тыныс. *Ғишык-һыззың йәне тыныс: ятһа, үлеп йоклайзыр.* (Халык йырынан.)

йәнеңә ни кәрәк. Теләгән нәмә барлығын белдергәндә әйтелә.

йәне юк. 1. Үтә моңһоз, вайымһыз.

2. Кешене йәлләй белмәй.

син.: каты бөгөрле.

йәне сығырға тора кемдең. Бик хәлһезләнгән (йонсоузан, ауырыузан һ. б.)

син.: сыкмаган йәне генә қалған.

йәнен бирергә тороу. Бөтә көстө, күңелде һалыу. *Алты-ете ай үттеме-юкмы, эш өсөн йәнен бирергә әзер торған тынгыһыз Ғиндулланы председатель итеп үрләттеләр.* (Н. Котдосов.)

йән индереү (кереҗеү). Кешенең күңелен йылытыу, йөшәү дәрте уятыу. *Был һүз қаушап қалған балаларға йән индерзе.* (З. Бишпева.) *Кем ул һары таңдан һыйыр һауып, Көтөү кыуа йәйен һәр иртә? Карсыктарзың һүнгән донъяһына Килеп инеү менән йән кертә?* (Ф. Рәхимғолова.)

йән инеү (кереү) 1. Терелеү. *Декабрь қояшының һаран нурзырын күргәс, туңып барған Ғиммәткә йән ингәндәй, йылынып киткәндәй булды.* (Р. Өмөтбаев.)

2. Искә килеү, теремекләнеү. *Быга тиклем куркып кына ултырган Кәсәй картка йән ингәндәй булды.* (И. Көсәпкол.) *Бәгизгә лә йән инде. Кайын ботагын һындырып, кыуыш тирәһен һеперергә лә тотондо.* (Ш. Янбаев.) *Баш гауптвахта тәңгәлендә лә тукталманылар. Илмырзага йән инеп, тагы икеләнеү тойгоһо тыузы.* (Я. Хамматов.)

3. Хәрәкәткә килеү, кузгалыу. *Вәтә нәмәне оһотоп, эшкә тотондолар. Төшкә табан машинага йән керзе.* (Я. Вәлиев.) *Һурелеп барган утка йән инде.* (Я. Хамматов.)

йән иреү. 1. Рухи ләззәт кисереү, кинәнеү. *Йәнәм ирей, күктәр шаулатып, Ямгыр койоп болот елгәндә.* (М. Ғәли.) [Садрисламдың] *күкрәгендә һаман Гөлйөзөмдөң йылы тыны йәнән иретеп торгандай.* (Ф. Исәнғолов.) *Аһ, һинең тауышың, канун, Ысын сихырлы мөгжизә, Ысын рәхәт, йәндәр ирей, Кандар таша, бәгрең өзә.* (Ш. Бабич.)

2. Кемгәлер йылы хис күрһәтеү. *Ошо Рахман төп башына ултыртмаһамы, мин иген тапшырыузы районда беренсе булып тамамлай инем... Ул кешегә гүмер буйы йәнәм ирейәсәк түгел.* (Д. Исламов.) [Горячев:] *Еңүселәр киң күңелле була, тизәр. Шайтан белһен, минең йәнәм иремай.* (М. Кәрим.)

йән кибеү. *Йәшәрлек кос қалмау. Касандыр элегерәк бер нисә йыл рәттән королок була. Иген түгел, үлән дә үсмәй, Мал кырыла, кешеләрзең йәне кибә.* (Ә. Вахитов.)

йән (йөрәк) иреткес. *Күңелгә рәхәтлек, ләззәт биргән. Ниндәй йөрәк тетрәткес, йән иреткес йырзар йырлаган башкорт.* (Ғ. Әмири.)

йән йәһәннәмгә китеү. *Үлеү (асыу тойгоһон белдерә.) — Ола тайһығызды аттылар дошмандар. Озақламай үззәренең дә йәне йәһәннәмгә китте, — ти әсәйем.* (К. Кинйәбулатова.)

йән киҫәге. *Һөйгән, күңелгә бик якын кешегә қарата әйтелә. Йән киҫәге, алтыным тинем һине, һөйзөм һине.* (Т. Йәнәби.)

йән көйөү. *Асыу килеп, көйәләнеү. Шәрип үзе лә һизмәстән, ығы-зыгылана башланы. Юкка-барга йәне көйә.* (Ә. Вахитов.) *Әллә кайза йөрөгән Тимерйәнгә йәне көйзө Үмәр карттың.* (Ш. Янбаев.) *Йән көйөп киткән сакта, колхоздың хужаларын әрләп тә ташлайым мин, минең етешһезлегем шунда ғына.* (М. Тажи.) *Таштар, ышкылып, тупрактары койолоп, агарып бөткән. Миһрандың уларга ниңәлер йәне көйзө.* (Р. Солтангәрәев.)

йән қарайыу. 1. Бик нык үртәнеүзән, асыузан түзә алмау.

2. *диал.* Бик нык үпкәләү.

син.: хәтер қалыу.

йән қоруу кемгә. *Күңел йылылығы бөтөү, һыуыныу. Әлек-электән ағаһына йәне қороғайны инде уның. «Әйзә, көтөү көтөп йөрөһөн ине шунда...», тип уйланы Тимерқазык.* (Ғ. Ибраһимов.)

йән куйыу. Үлеу. *Күзыйкүрпәс шул вакыт, Билдән бысағын алган, Дейеүзең уң табанына бик жаты яра халган. Дейеу кот осток үкерең шул урында йән куйган.* (Эпостан.)

син. кар.: йән биреу 1.

йән өрөү кемгә, нимәгә. 1. Терелтеу. *Бына бөгөн инде Мәгәфуров һауығып өйөнә кайтып китте. Тимәк, Татьяна Кәзергәлина тагы ла бер түгел, ике гүмергә йән өрзө.* («Сов. Башк.»)

2. Хәрәкәткә килтереу, тере кеүек итеу. *Бында [Мәскәүзә] иң ошта совет реставраторзлары һәләк булыуға дусар ителгән картиналарга йән өрәләр.* («Сов. Башк.») *Түбәндә бала-сагаларзың сыр-сыуы ошо бер карашта артык тын тойолган, кешеһезлектән моңоуланып киткән тирә-йүнгә йән өрөп ебәргәндәй тойола.* (Ә. Вахитов.) *Таш һынга йән өргән тылсымлы һүз керек булды Гөлгөнәнәң өндәшеүе.* (Ш. Янбаев.)

3. Эшмәкәрлеген көсәйтеу, кузғатыу. *Буранбай хәбәре иптәштәргә яңы йән өрзө. Буранбай аркыры улар яңы донъя аскан керек булдылар.* (Д. Юлтый.) *Ә ни бары ун ете көндән һуң улар беренсе пьесам «Туй дауам итә»лә минең зәғиф кенә парсаларыма йән өрзөләр.* (М. Кәрим.)

йән өшөү. Бик нык бизеу, ытырғаныу. [*Жыраубикә:*] *Эшең уң сыкмаһа, бәләһе үзеңә булыр. Былай за йән өшөп бөткән.* (Д. Юлтый.) *Шиктәреңде ташла ситкә, Йылмая күр, йәнем өшөй, Караштарың алманы — таш, Ташты алма итер кешем.* (Р. Бикбаев.) *Май азагы еткәс, йән өшөткәс хәбәр килде: «Көтөп қаңгырма...»* (Р. Сафин.)

йән сыгыу. 1. Үлеу. *Һинең менән даным сыкты, йәнем сыкһын куйыныңда.* (Халык йырынан.)

син. кар.: гүргә инеу.

2. Бик нык арыу, йонсоу. *Бына безең Айбикә киленде әйтәм әле, бер эш мәнәһе белмәй бит бахыржай. Әйтә-әйтә, өйрәтә-өйрәтә йәнәң сыға.* (Г. Дәүләтшина.)

син.: хәлдән тайыу.

3. Зур хафа кисереу, озәләнеу. *Күрше-фәләнгә сыкһаң, былар сыулашып бер нәмә куптармаһындар, тип йәнәң сыға.* (Т. Хәйбуллин.)

йән тапшырыу иск. Үлеу. *Дошман кулынан йән тапшырып, Бабсак батыр ятты шулай.* («Бабсак менән Күсәк».)

йән тартыу кемгә. Аралашыуға, яқын булырға теләк тыгуу.

йән кыйналыу. Яфа кисереу, ызалануу. *Йән кыйналмай йомош бөтмәй.* (Әйтәм.)

йән теләгән [нәмә]. Кәрәк булған, окшаған. — *Хәзер магазиндарза ла йәнәң теләгән нәмәһе алып була, — ти хужабикә Ғәлиә апай.* («Сов. Башк.») *Йәнә теләгән сакта йәнә теләгән кешеләр менән генә аралашты һәм яқынлашты ул [Б. Бикбай].* (М. Кәрим.)

син.: күңел тартқан.

йән теләгәнсә. 1. Күпме кәрәк шулай (*низелер алыу*).

2. Нисек окшай шулай шулай (эш итеү). Гүзәл! Гөлсәм! Гөлкәй, бул-
маһа! Исемдәр күп, йәнең теләгәнсә һайла ла ал шул иң-иң
асылын. (Ф. Рәхимғолова.)

йән терәге. Тормошта ышаныр, таяныс булыр кеше. «**Йән
терәгем кем?**» — тип һораганда, «**Йән терәгем фәлән кеше**», —
тип яуап бирәләр. (Т. Морат.)

йән тетрәү. Бик нык тулкынланыу. *Шундай бер йыр йырлар-
мын, кыззарзың йәне тетрәр.* (Р. Шәкүров.)

йән тиргә төшөү (батыу). Нык арыу, хәлдән тайыу. *Коласын
йәйеп уларга ташланган ыңгайга, Заһизә әбей йән тиргә төшөп
уянып китте.* (Н. Мусин.) *Ханов иптәш, аэропортты пассажир
булмаган йән эйәләренән тизерәк тазартыу өсөн, йән тиргә
батыу, саба ла саба.* («Сов. Банк.»)

йән түзмәү. Сызай алмау, ашкыныу.

йән-тән менән. Бар булмышы менән, ысын күңелдән. *Без уны
[апайымды] «Мир эсәһе» тип кенә йөрөтәбез. Бәтә йәне-тәне
менән халыктыкы ул.* (К. Кинйәбулатова.)

йән тәслим*. Бар булган коскә, ботә көстә һалып. *Йән тәслим
тырышыу. Йән тәслим сабыу.*

[*Тәслим — гәр. бирелеү.]

йән ус төбөнә килеү (етеү). Бик нык журкыу, тетрәп тороу.
*Йәмгизең көтөлмәгән хәбәрәнән кыззың йәне ус төбөнә етһә
лә, Фәтихте күрәү менән уның күз алды караңгыланып китте.*
(Х. Филәжев.) [Шаһи:] *Кәкре күпер тиерлекме һуң? Машина
менән сыккан һайын йәнем ус төбөнә килеп етә торғайны.*
(М. Кәрим.)

син.: кот осоу, кот ботка китеү.

йән һөйгән. Нык яраткан кеше. *Диңгезең котороуы хәзер
сиктән ашты. Ләкин Зөлхизәне был журкытмай. Азнағоло —
йән һөйгәне барында уга ниндәй журкыныс булыуы мөмкин!*
(З. Бишпева.)

йән һөймәү кемде. Яратмау, окшатмау. ...*Хәзер бына егет
Азнағолдо тәү тапкыр күрүзә үк Юламан карттың йәне
һөймәне.* (З. Бишпева.)

йән әсеү (әрнеү). Ауыр рухи ғазап кисерәү, азарыныу.
...*Йөрәгем һурылып бара. Күзем күрмәһә, әллә, бәлки, улай бул-
мас та ине. Күз күргәс, йән әсей бит.* (Ф. Дәүләтшин.) *Саптар
айгырзы һәр вакыт Филаждың оло улы Мансур менеп йөрөй. Ул
юк сакта уның энеләре Шакир менән Закир менеп йөрөй.
Сөнәгәттең йәне әсей, әлбиттә.* (Ж. Көйекбаев.) *Ил зарын кү-
реп, аҗкоштар, Аж кайындар илаган, Ярлы меҗкен йән әсерен
Көйгә һалып йырлаган.* (А. Игебаев.)

син. кар.: бөгөр телгеләнеү.

йә уңа ла йә туңа. Ниндәйзер эш-кылыкты тәүәккәлләгәндә
өйтелә.

йәһәннәм асты (аръягы, арты, төбө). Бик алыс урын. *Тыуған
ауыл әллә кайза «йәһәннәм» астында калган һымак булып*

сойола. (Т. Йәнәби.) *Без ни уйлап йөрөгәнде айткәс, улар: «Ниңә әле йәһәннәм астында тигәндәй, алыстағы, хан заман югалған ерзе юллап маташаһығыз?..» тизәр.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Ата-йымды күрер өсөн йәһәннәм артына китер инем. Бик һағындым.* (Р. Низамов.) *Район бик алыс, йәһәннәм төбөндә ята.* (Я. Хамматов.)

син. жар.: ер аягы ер башы.

йәш башы(ң) менән. Ололарзан алға сығып эш қылған кешегә шелтәләп әйтелә. *Кешеләр зә миңә карай: йәнәһе, йәш башы менән ултыра, ә оло кеше басып тора.* (Р. Солтангәрәев.)

йәшел билет иск. Хәрби хезмәттән вақытлыса қалдырыу хокугы биргән йәшел төсло документ. *Был арала тағы ла бер тапқыр призывка барырга тура килһә лә, һаман да «йәшел билет» ка калдым.* (Т. Йәнәби.)

йәшел ағыу. Наркотик матдәләр. *Улар беззәң яктарға йәшел ағыузы йәшерен юл менән килтерә.* («Башкортостан».)

йәшен йәшәгән, ашын ашаған. Нык картайған кешегә карата үлһә лә үкенесле түгел икәнде белдергәндә әйтелә. *Бабай васыят әйтеп калдырған: — Уландарым, инде мин йәшемде йәшәнем, ашымды ашаным, үлһәм дә үкенмәйем, — тигән.* (Әкиәттән.)

йәшен тизлеге менән. Бик тиз. *«Салинский!» тигән уй йәшен тизлеге менән Нестеровтың башынан үтте.* («Сов. Башк.») *Был уй Ғилаждың башынан йәшен тизлеге менән үтеп китте.* (Ж. Кәйекбаев.)

син. жар.: күз асып йомғансы.

йәште кан итеү. Қаты йәберләү, өсә йәш түктәреү. [Мөлөк карт:] *Үсең булһа, минән ал. Зинһар, башкаларзың йәшен кан итмә.* (Т. Хәйбуллин.)

йәш түгеү (ағызыу). Зар илау, интегеүзән илау. *Әсе йәш түгеү. Әсе күз йәшен түгеү. Канлы күз йәше түгеү. — Шунда әрнеп, мин дә йәште түктәм, кем, тип, олақтырған бесәйзе?* (Ш. Бабич.) *Ишетелә колдарзың зар йыры, Йәш түгә һылыузар зинданда.* (М. Кәрим.)

йәшәй зә китә. Берәй нәмөгә тиз генә қыуанып барған кешегә карата әйтелә. *Комартқыларын һанларзай кеше килһә, йәшәй зә китә ул Хасбулат аһам.* (З. Бишева.)

кейез қолақ. Кеше һүзенә қолақ һалып бармай, әйткәнде алмай торған. *Беззәң Тимеркәй бик кейез қолақ, бер зә әйткәнде ишетмәй...* (М. Буранғолов.) [Имай — Айбулатка:] *Һиңә әйтәм бит, кейез қолақ!* (Д. Юлтый.)

кейәһе етеү. Аш-һыузың, мал-мөлкәттең хәрмәт ителергә, ололаньрга тейеш булып, шуны бозған кешегә зарары тейеү. [*Кунажбикә:*] *Куй инде хозайым, бөгөнгө һөтөм бөтөнләй эшлектән сыжты. Кейәһе генә етмәһә ярар ине, исмаһам.* (Д. Юлтый.)

кем белә. Билдәһез (*икеләнеү, ышанып етмәүзә белдергәндә кулланыла*). *Бәлки юл тура килһә, тағы ла килеп сығырбыз, кем белә?* (Д. Юлтый.) *Кем белә, ул үзенең киләсәге өсөн шулай бошона торғандыр.* (С. Ағиш.)

кемгә барып бәрелергә белмәү. Кемдән кәңәш, ярзам һорарга белмәй аптырау. [*Ильяс*] *Кемгә барып бәрелергә, кайғыһын кем менән уртаклашырға белмәй яфаланды.* (Ғ. Ибраһимов.)

кемдеке — шуныкы. Эш-кылығы, тәртибе, өс-башы һ. б. менән оят килтерерлек булмаһын. [*Председатель:*] *Кустым, аттың иң якшыһын һайлап ек. Кемдеке — шуныкы: колхоздың йөзөнә кызыллык килтермәһен.* («Сов. Банк.»)

кемдең кем икәнән белеү (аңлау). Бер-берөүзәң ысын йөзөн асыу (*гәҙәттә, кире мөнәсәбәт белдергәндә әйтелә*).

кемдең үзә <маңлайында ике күзә>. Һүз үзә хакында барғанды белмәй, «кем дә кем» тип һораған кешегә карата шаяртып әйтелә.

кем дә кем. Кем булһа ла, берәй кеше.

кем етте <шул (шуга...)>. Кем теләһә шул, төрлө кеше. *Өфө һәм Ырымбур губерналарындағы вакигаларҙы өстән-мөстән, кем етте шунан ишетеп кенә белә* [*Хисмәтулла*]. (Я. Хамматов.) *Һуңғы йылдарҙа балыкты кем етте шул тотта.* («Сов. Башк.»)

син.: теләһә кем.

кем менән уртаҡ. Бөтә кеше лә файзалана ала, берәү зә тыймай. *Вагон түбәләре, буферҙар кем менән уртаҡ, тинек тә, алмаш күлдәктәр һалынған төйөнсөктәрҙе алып, юлга сыжтыж.* (С. Ағиш.)

кендек <менән> йәбешеү (бәйләнеү) һөйл. Берәй кешегә йәки урынга нык әйәләшеп, айырыла алмаж булыу. — *Исламдарға кендегем йәбешкәнме ни? Мин дә башыма бүрек кейгән ир зә баһа.* (Ә. Зәйнуллин.) *Крәстиән заиләһендә тыуып, кендектәре менән ергә йәбешеп үскән һалдаттарға эсерҙар айырыуса йогонто яһай.* (В. Исхаков.) *Артыж ... һорама, билдәле бит кемлегем. Ары китәм, киләсәккә бәйләнгән бит кендегем.* (Т. Йосопов.)

керпегенән гөлд(дәр) тама шижр. Бик матур, ифрат та мөләйем; гүзәл. *Урамдан узып бара, Кашынан күзә кара; Керпегенән гөлдәр тама, күрһәм, йөрөгем яна.* (Халык йырынан.)

син. кар.: күреп туймажлык.

керпек какжкансы. Бик тиж, йәһәт. Керпек какжкан тиклем: *Керпек какжкан тиклем гүмеремдә ирек алған халыж әсендә, иркен ерзә, иркен жалһа инем өнөмдә, ләкин түгел төшөмдә.* (Д. Юлтый.)

син.: күз асып йомғансы, «һә» тигәнсе.

керпек <тә> **какмау**. Бөтөнләй йокламау. *Өммөгөлсөм был һуңғы өс төндө керпек тә какмай үткәрзе.* (З. Бишева.) *Керпек тә какмай уның баш осонда ултырып төн сыткан Зөлхизә...* (Н. Мусин.) [*Йәрмөхәмәтов*] *Төнө буйы керпек тә какманы...* (Ф. Исәнғолов.)

син.: күз зә йөммау.

кесерткән тел(ле). Үтә зәһәр, төртмә һүзле, үткәргәнсе өйтә торған. — *Яңы хужа эште кәңәшмәнән башларға үйланы, эсергә һыу ғына етһә ярар ине, — тип төрттөрзө Гөлъямал исемле кесерткән телле апай.* (Н. Көтдосов.)

син.: өсе (әрем) телле.

кеҫәгә инеү. Аксаны, мал-мөлкәтте үзләштереү. *Колхоз кеҫәһенә инеү.*

кеҫәгә һугыу*. Акса, хак яғынан нык зыян күреү. *Дүртенсе көндө Азнагол: — Саузаны шунан да оҙатса һузыу кеҫәгә нык һугасаҡ, — тип белдерзе.* (З. Бишева.) *Ун биш-егерме көн үтәргә мал ябығасаҡ, тимәк, хәзәрге ауырлығы кәмегәс, колхоз кеҫәһенә һуга.* («Сөв. Башк.») *Сығымдарзы нык жына жысырға тура килде. Әлбиттә, был кайһы берәүзәрзең кеҫәһенә һукты, командировкаларға тотаноузарзы ла кәметергә тура килде.* («Башкортостан».)

[* Рус телендәге «бить по карману» берәмегенән].

кеҫә калынайтыу. Акса туплау, байлык йыйыу. *Кулында аты йәки автомашинаһы булған кешеләр араһында, ағасты рәхсәтһез кыртып, кеҫә калынайтыусылар за аз түгел.* («Сов. Башк.»)

кеҫәлә елдәр уйнау. Бер тин акса ла булмау.

кеҫә таткырайыу (һайығыу). Акса нык кәмеү, бөтөү. [*Аллайр:*] *Николашка батшаның да кеҫә такырая, Дауыт мырза.* (Б. Бикбай.)

кеҫәһе калын (калын кеҫәле). Аксаһы күп, бай. ... *Уларға ни булыр тиһең, уларзың кеҫәләре калын, теләһәләр, ике донъяны бер юлы һатып алырзар.* (Г. Дәүләтшина.)

кеше айырыу. 1. Кешеләрзе таный белеү.

2. Төрлө кешегә төрлөсә карау; берәүгә яҡшы, берәүгә насар булыу. [*Низам:*] *Колхоз булғас, тигез булһын ине, кеше айырырға ярамаҫ ине, тим.* (М. Тажи.)

кеше (әзәм) аяҡ баҫмаған [урын, ер]. Бер кем дә булмаған, кырагай (урын). *Тыуған илебеззе ташлап, без алыҫ далаларза, кеше аяҡ баҫмаған тау араларында йөрөйбөз.* (Ш. Шәһәр.) *Артабан әзәм аяғы баҫмаған урмандар башлана.* (Ж. Кейкебаев.) *Илтегез һез уны [Талипты] шундай ергә — Әзәм аяҡ баҫмаҫ урынга.* (Б. Вәлид.)

кеше булыу. 1. Үсеп етеп, укып үз аллы йәшәрлек булыу. [*Новиков:*] *Разве һиңә һуғышка китергә кәрәк! Һинең укый торған*

вакытың — кеше булуу өсөн әзерләнә торған вакытың. (Д. Юлтый.)

2. Ауырыузан арынып, хәл алыу; һауыгыу. [*Карам:*] *Мин кеше булузан узганмын. Тыныс жына үлергә ирек бирегез.* (Р. Хөсәйенов.)

син.: аятка баһыу.

кеше итеу. 1. Үстөрөп укытып, үз аллы йөшөрлек хәлгә еткерөу. *Яңылыкка ынтылыуы Заһизулла карт Ғәйнулланы кеше итергә тырыша.* («Сов. Башк.») *Маладис хөкүмәт, кеше итә етемдәрзе.* (Б. Бикбай.)

2. Ауырыузан тергезеп, аятка баһтырыу.

кеше йығылғанга осаны ыууу һөйл. Бүтәндәр кайғыһып кайғы итеп һанау (был кылыкты хуп күрмәгәндә әйтелә). ...*Добровтың, үзе теләп, Воробьевка ярзамга килгәннен Ырғакбаев башкаса аңланы.* «Командир алдында якшиатланырға тырыша, — тип уйланы ул. — *Юғиһә, кеше йығылғанга осаны ыууып йөрәмәс ине.*» (З. Рафиков.)

кеше йәнле. Кешегә якшы мөнәсәбәтле, кешелекле. *Ауыр хәлдән коткарзыгыз. Кеше йәнле кешеләр икәнһегез.* (Ғ. Ғүмәр.)

кеше көлдөрөп, эт өрзөрөп (йөрөү). Көлкөгә, мысқылга калып һиндәйзәр эш кылып йөрөү. [*Фатиха апай:*] ...*Балалар хатжына кисерә бәтәһен дә, булган эш булган, йөрәмә былай итеп, кеше көлдөрөп, эт өрзөрөп.* (З. Йәнбирзина.)

кеше көнөнә калыу. Үзеңде-үзең карай алмаслык хәлгә төшөү (картайып йәки ауырыузан.) *Картлык һорап килмәй. Ғүмәр үтеү менән, коләк катыланып, күз зәғифләһен, зиһен таркала. Тора-бара кеше көнөнә калаһың.* (Д. Мәһзиөв.)

кеше күзәндәге сүнте күреү. Башкаларзың ғәйөбен асып, үзеңдекенә игтибар итмәү.

кеше йырын йырлау. Үз фөкере булмау, башкаларга ғына әйәрөү. [*Сәғизә:*] *Куй, былай һөйләшмәгез, был һеззәң үз һүзегез түгел, колхозга каршы ұйлы кешеләрзәң йырын йырлайһыгыз бит.* (М. Тажи.)

кеше күңелле. Башкаларга ихлас мөнәсәбәтле, кеше көйөнә тора торған, кеселекле. *Кеше күңелле кешеләр икәнһегез.* («Сов. Башк.»)

кешенекә — кештәктә (итәктә) <үзеңдекә — үзәктә>. Ят кеше өсөн кайғырмау, хәсрәтен күңелгә якын алмау. *Башка ауылдарзың яндырылғанын күрһә лә [Кисәкбикә] «кешенекә итәктә, үзеңдекә үзәктә» тигәндәй булғайны.* (М. Буракаөва.)

кешенәң менен* табыу һөйл. Башкаларзың тырнак астынан кер әзләү.

[*мен — иск. һүз.]

кеше рәтенә инеү. Тормош хәлен рәтләп алып, башка кешеләр һымак йөшәй башлау.

кикереген төшөрөү (шиндерөү) кемдең. Тәкәбберлеген кыйратыу, артык мактаныуына сик куйыу. *Кустыһы Хәбибраһман*

кеүек танау астында аяң мыйыт шытып килгән малайзар, комсомолга инеп алып, уның керектәрзең кикректәрен тиз шиңдерзе. (Д. Бүләков.)

кикрек төшөү (шиңеү, һалыныу). Тәкәбберлек, маһайыу юкка сыгып, күңелһезләнеп калыу. [*Ғәфүр Дауытжа:*] *Ни булды һиңә? Ни мәгә кикрегең төштө?* (Ш. Янбаев.) [*Егет*] *Иллә хәтәр ебәрзең, алай, шәп иттең. Әтәсләнеп торһа ла теге ... кикреге шиңгәндер.* (Н. Мусин.)

килен күрһәтеү. Килен төшөргәс, туған-ырыузы сақырып һыйлау.

син.: килен сәйе эсереү.

килен сәйе эсереү. Килен төшөргәндә туған-ырыузы сақырып алыу.

килен туны. Килен менән бергә килгән мал-мөлкәт. *Булырым булған, килен туным тузған.* (Мәкәл.)

килен һөйөү. Кейәү тугандарының килен менән танышып, бүләк биреү йолаһы.

килер ере киң булһын. Мал-мөлкәт, табыш күп булһын, тип теләгәндә әйтелә. *Тир ағызып, күкрәк киреп эшләһәң, килер ерең дә киң булһыр, гүмерең, бәхетең дә тиң булһыр.* (А. Игебаев.)

киң күңелле. Оло тәбигәтле, кешегә ярзамсыл, йомарт. *Таиба әбей, былай изгелексән киң күңелле булһа ла, жорораж, жатыраж һөйләшеүсән.* (З. Бишева.)

ант.: тар күңелле.

киң урамды тар итеп [йөрөү]. Үзеңде урамда иркен тотоп, эре генә атлап (йөрөү, үтеү). *Демократик азымдар менән горур атлап, киң урамды тар итеп үтте улар.* (М. Сәлимов). *Киң урамдар тар ине, киң урамды тарзар итеп йөрөгән сактар бар ине.* (Халык йырынан.)

кирегә бөткән. Үз һүзен генә һүз итә торған, тишкәре. *Минең шундай карышыузарга ерәнеп тә куялар. Бик кирегә бөткән, тишкәре малай итеп күрәләр.* (С. Агиш.) *Бер аз тынысланһын, уйлаһын, бөтөнләй үк кирегә бөткән, тишкәре кеше түгел бит.* (Ф. Исәнғолов.) *Ләкин уны шул хәтле кирегә бөткән эзәмдер тип уйламагайһым.* (Н. Мусин.)

кире(гә) китеү. Бөтөнләй насарланыу, уңмай башлау. *Бәхете кире киткәндең эте карак киткәс өрөр.* (Мәкәл.) *Хәбирйән һөйләй: «...Эш бер кирегә китһә китә бит ул — аңгыз аттан да азылды».* (Б. Бикбай.)

кирегә һаплау. Ыңғай һүззе, эш-кылыкты тишкәрегә тартыу, капма-каршы мөгәнә сығарыу. *Ер һатыу тураһында мәсьәлә кырка өзөлдө, һис кемдең дә гауға-тауыш сығарыуға, тауыш күтәрүгә, кирегә һапларға хакы юк...* (Т. Хәйбуллин.) [*Сәләх:*] *Куйсы әле, Абил. Коммунист башың менән гел кирегә һаплайһың.* (А. Таһиров.)

кире жағыу. 1. Тәкдимде, үтенесте һ. б. кабул итмәү, кәрәк тапмау. *Һораузы кире жағыу. ■ Был никахтың азағы хәйерле*

бөтүрөнө ышанысым булмаһа ла, кире какмам бүтән. (З. Бишева.)

син.: кире һуғыу.

2. Каршы тороу, кайтарыу; бирелмәү. *Һуғыш ике сәгәткә һузылды. Дошмандың танк атакаһы кире кағылды.* (Ә. Харис.)

2. Низелер танымау, баш тартыу. *Ғәйепте кире кағыу.*

кире һуғыу. Тәкдимде, үтенесте һ. б. кабул итмәү, уиан баш тартыу. *Изәкәс, үзең беләһең, мин ебәргән яусыны атайыңдар кире һуғып кайтарзылар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

кире һүреү кемде. Уй-ниәттән кайтарыу. [*Садрислам Фәйзуллаға:*] *Шул әуен һуғыузан халыкты кире һүреп булмашмы икән?* (Ф. Исәнғолов.)

кире уйлау. Уй-ниәттән кайтыу, дүнеү.

кире һүтеү. Эште тәүге хәленә кайтарыу. [*Үмәр карт:*] *Мул-ла һиңә укыған никахты кире һүтә аламы ни?* (Ғ. Дәүләтшина.)

китап ене кағылған. Китап йыйып, күп укып, шуның менән ғенә мәшгүл булған (кеше). *Риза Фәхретдинов китап күсереүсе каллиграфтарға — гәмүмән, «китап ене кағылған» кемсәләргә тәү башлап кыска кыска характеристика биргән.* (Ә. Харисов.) *Һинең һымактарға китап ене кағылгандыр, тизәр, электән, Ен тигәнә нишләп кушылгандыр, килеп сыжкандыр ул ниләктән?* (И. Кинйәбулатов.)

китап кушмай. Ниндәйзер эш-кылыктан тыйғанда әйтелә; ярамай.

китап мактай. Эш-кылыкты хуп күргәндә әйтелә. *Егеттең мут булыуын, ике күзе ут булыуын да китап мактай.* (В. Нафиков.)

кит артабан (кит унан, кит әле). 1. Көтөлмәгән хәбәр ишеткәндә ышанмау, аптырап калыуы белдерә. *Котлоярзың ысынлап та үсе китте: — Кит артабан. Юкты һөйләмә! Әллә һин төш һөйләйһеңме? Әллә ысынлап та Григорий менән осраштыңмы?* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мин Ивановты осраттым һуғышта, Тихонды. Беләһеңме, Ырымбурзан. — Иванов Тихон тиһеңме? Кит әле, ысынмы?* (Ж. Кейекбаев.)

2. Һүззе кабул итмәүзе, кире какканды белдерә. *Кит әле, бармайым мин унда.*

киткән баш киткән. Сараһыздан тәүәккәллек эшләгәндә, үзеңде-үзең кеүәтләп әйтелә.

китте баш, калды муйын һерәйеп. Ниндәйзер еңелерәк бәләгә осрағанда шаяртып әйтелә.

кишер сәйнәү. Юк-бар хәбәрзе қат-қат һөйләү. — *Кишер сәйнәмә! — Эшнәһе лә усалланды. — Иығылганды типкеләмә.* (А. Мағазов.)

көзгө кеүек [ялтыр, шыма]. 1. Бик тигез, шыма булып, ялтырап ятқан нәмә, майзан тураһында.

2. Ялағай, үтә ярамһак кеше тураһында. *Хәҙер беләм мин, таныйым мин хәҙер ундайҙарҙы, көзгә керек ялтырап, үтә күренеп торалар улар хәҙер миңә.* (З. Бишшева.)

көзгө әтәс һөйл., кәмһ. Хәл-әхүленә, көсөнә ҡарамай үзенән көслөрәктәр менән алышып, көрәшеп маташҡан кешегә ҡарата мыҫкыллап әйтелә. *Килгәс тә, ҡарт укытыуысыларҙың күбеһе менән Булаттың борсағы быжмай, көзгө әтәс, тил ҡарайҙар уға.* (Ә. Вахитов.)

көзән йыйырыу. Ҡапыл төн өлөштөрө тартышыу (*һыуыктан, ауырыузан һ. б.*). *Сәғизә хатты йән асыуы менән йомарлап усына йоммак булғайны, бармактары көзән йыйырып, бер-береһенә йәбештеләр, конверт изәнгә төшөп китте.* (М. Тажи.) *Тәмәкә тартыусы күп кенә кешеләрҙең йыш ҡына аяктары ауырта, балтырҙарын көзән йыйыра.* («Сов. Башк.»)

көйгә килеү. 1. Өгөткә, һүзгә ыңғайлау; тыңлау. *Көйгә килә торған кеше түгел ул.* (Һөйл.)

2. Көйләнеү, рөтләнеү (*эш-хәл тураһында*).

көй килеү. 1. Йырларға дөрт уяныу. *Ай-һай ғына тимәй, көйҙәр килмәй.* (Халыҡ йырынан.)

2. Көйөф күтәрәнке булыу. *Көйө килһә, эшләй, килмәһә юк.* (Һөйл.)

көйө китеү кемдең, нимәнәң. 1. Эштең рәте, барған тәртибе бозолоу. *Һуңғы ваҡытта ни эшләптер команданың көйө китеү башиланы. Торған һайын балалар эшкә күңелһезерәк тотоналар.* (Ф. Иҫәнғолов.)

2. Көйөф ҡырылыу, күңелһезләнеү. *Иртәндән ҡатындың көйө китеп тора әле.* (Һөйл.)

көйөн табыу (күрөү) кемдең. Ыңғайына тороп, көйөфөн күтөрөү. *Көйһөз кейдүҙең көйө табылмаҫ.* (Мөкәл.)

көйөнә (ыңғайына) төрөү кемдең. Үзенә, теләгенә ҡаршы килмәй үтәп тороу. *Балаңдың гел көйөнә тороп, бозоп бөтәһең инде.* (Һөйл.)

син.: ыңғайына һыпырыу.

көйһөз кейәү һөйл. Үз көйөн көйләтеп кенә торған, бик мыҫыҡ кеше.

көлгә аунаһын, көнөн күрһен. Зыяны теймәһә, теләһә нишләһен. [Әбей — Сәлимгә:] *Куй, балам, юкты һөйләмә. Көлгә аунаһын, көнөн күрһен тигәндәй, кешелә ни эшең бар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

көл итеү кемде, нимәнә. Ватып-емереп, туззырып, йәки үлтөрөп юкка сығарыу.

көлкө яңырыу. Бангҡаларҙы мыҫкыллап, көлөп йөрөгөн кешегә ҡарата, үзе ауыр хәлгә калғанда, үсәп әйтелә. *«Көлә етер, артынан һөрә етер» тигәндәй, бара торғас, байҙарҙың да, подкулачниктарҙың да көлкөләре яңыра.* («Сов. Башк.») **Көлкөнә яңыртыу:** *Бер көлөгөз, ҡырыс донъя яңыртһа ла көлкөнә.* (Т. Йосопов.)

көлө күккә осоу кемдең, нимәнең. Емерелеп, ватылып йәки үлөп юкка сығыу. *Көлө күккә оскан кулактары менән мактанып ултырыусы бабайга бик ұсал ғына һүз әйтке килә...* (З. Ғәлимов.) *Шартланы миллионщик, көлө күккә осто.* (Б. Бикбай.)

көлөн күккә осорөу кемдең, нимәнең. 1. Яндырып юкка сыгарыу, үртәу. [Баян:] *Именегыззың көлөн күккә осорам.* (М. Кәрим.) [Зөбәйтә — Йәмилгә:] *Икегез зә бер яклымы? Ужып сыгам да [көндәлектәң] колон күккә осорам.* (И. Абдуллин.)

2. Ватып, кыйратып, йәки үлтереп юк итеу. *Курккан управ-ляющий за уга жушылды. — Әйе. Шунһыз улар [старателдәр] барыбыззың да көлөбөззө күккә осорасатк!* (Я. Хамматов.) *Башкорт атлылары Буг йылгаһы буйында фашистарзың ояһы Берлинды алырға һәм ефрейтор Гитлерзың көлөн күккә осорор-га ант ителәр.* («Сов. Башк.»)

3. Низеңдер нигезен юкка сыгарыу. *Ленин Либер Церетели килтергән дәлилдәрзең көлөн күккә осора.* («Сов. Башк.»)

көлтә (сүбәк) баш һөйл. Катын-кызға карата көмһетеп әйтелә. *Әйттем бит мин һиңә, берәй көлтә баш төп башына ултыртһа, акылға килер әле, тинем.* (Н. Мусин.)

көн(ө) бөтөү. 1. кемдең. Үлер вақыт етеу. *Көнө бөткәнгә көнөндә уләм.* (Мәкәл.)

2. нимәнең. Йәшәйештә, кулланышта булырға урын калмау, файзаланып, кулланыу вақыты үтеу. *Бара-тора Өйрәнсектең тупаң балсык көршәктәрәнә көн бөткән. Инде уларзы һатып алыусы түгел, буш алыусы ла булмаған.* (З. Бишшева.) *Быймага көн бөттө хәзер, тышта йылы.* (Һөйл.) *Кем уйлаган шулай кинәт уның көнө бөтөрөн.* (З. Қазақбаева.)

көнгө төшөү. Үкенесле, ауыр хәлгә калганда әйтелә. *...Низамый, Бәхтиәр керек һатәу карттар за йәшелдәрзең кем икәнлектәрән аңланылар. Былар за яңынан йәшелдәрзе үз тирәләренә килтермәс көнгә төштөләр.* (И. Кыпсак.)

көндө төнгө, төндө көнгә ялгау. Кара таңдан төнгө тиклем туктауһыз эшлөү. *Көндө төнгә, төндө көнгә ялған уйлай кеше бәхет турында.* (С. Ғәбизуллин.)

көндөз сыра (шәм, ут) яндырып эзләһәң дә таба алмаһың кемде, нимәне. Бик кәрәкле кешене, затлы нәмәне таба алмай яфаланганда әйтелә. [Фәһимә:] *Харис керек һылыу егетте көндөз сыра яндырып эзләһәң дә тапмаһың.* (Ш. Янбаев.) *Врачын түгел, якын-тирәнән фельдшерын да — хатта көндөз сыра яндырып эзләһәң дә табып булмай.* (М. Сиражетдинов.) *Балсыктан эшләнгән көршәктәрзе хәзер көндөз шәм яндырып эзләһәң дә табып булмай.* («Сов. Башк.»)

көн дә байрам, көн дә туй кемгә. Гел генә кәйеф-сафа короп, эште онотоп йәшәгән кешегә карата кире баһа менән әйтелә. *Уга [баярға] ни көн дә байрам, көн дә туй инде, — тине Сөнәгәт, езнәһенең һүзенә яуап итеп.* (Ж. Кәйекбаев.)

көн итеү. Бер яй менән генә йәшәп ятыу. *Өлкән улдары, үзә гаиләле булып башка сыжкас, көн итеү тағы ла ауырлашты.* (Ф. Ифәнғолов.) *Илак булһаң эгәр, көн итмә был донъяла йөк булып, егет...* (Й. Солтанов.)

син.: көн күреү.

көн кеүек [асыҗк]. Аңлашылып тора, ныҗ билдәле. *Беззең көстәрзең бөтөнләй таркалғанлығы, немецтарға жаршы тора алмаясағыбыз көн кеүек асыҗ ине.* (Д. Юлтый.) — *Был көн кеүек асыҗ, мин уны кисә үк һиззем, — тине [Гөлһара].* (Д. Бүләков.)

көн күреү. Ауырлыҗ менән тормош короп йәшәү. [*Ярлы*] *Нисек тура килде, шулай көн күргән.* (З. Бишпева.) *Эшләп көн күргән халыҗка, тирзәрен түккән улдарға, Ай кеүек һылыу кыззарға Донда тормош тар икән, унда ла тормош тар икән.* (С. Юлаев.) *Зөлхизә ни эшләһен — донъяһына, эшенә әүрәп, көн күрә бирзе.* (Н. Мусин.)

син.: көн итеү.

көн күрһәтмәү (бирмәү) кемгә. Тыныс йәшәргә ирек бирмәү, төрлөсә кысырыкклау, йәберләү. *Нигмәтулла өйләнде. Шуның өсөн үсләшкән Хажисолтан бай Ғәйзуллаға көн күрһәтмәне.* (Я. Хамматов.) *Уның [Флүрәнең] ире Тимерхан Мусакаев катынына ла, балаларына ла көн күрһәтмәй икән.* («Сов. Башк.») *Аталары үлгәс, был Мәскәй әбей егеттәргә бер зә көн бирмәгән, уларзый бөтә тапкан малдарын ашап тора икән.* (Әкиәттән.)

көһйәлә* баш һөйл. Сәсен-башын йыймаган, ялбыр баш (*жатын-кызга карата кәмһетеп әйтелә*). [*Гөлһифа — Асяга:*] *Ай көһйәлә баш, көһйәлә баш! Нимә һөйләп торғанын кара!* (Б. Бикбай.)

[*Көһйәлә — иләргә тетелгән йөн, мамык, сүбөк һ. б. йомарлағы.]

көн қазағына һуғыу. Көндәлек тормош талаптарына яуап биреү, актуаль булыу. *Мәкәлә көндөң қазағына һуға.* («Сов. Башк.»)

көнө бөгөн түгел нимәнәң. Күрәсәгең алда әле тип, үсәгәндә янау менән әйтелә. *Ну, Котләхмәт, бер килеп эләгерһең эләгерһен, көнө бөгөн түгел.* (М. Кәрим.)

көн тимәй, төн тимәй. Бер нәмәгә карамай (*эш менән мәшгүл булыу*).

көн төшөү (калыу) кемгә. Эштә, тормошта берәй кешенең ярзамына мохтаж булыу. *Көнләксөгә көнөң төшмәһен.* (Мәкәл.) [*Мәғфүрә:*] *Һүземде тыңла, Айбулат, бар. Көнөң төшһә, яттарға ла инәләһең ул.* (Ғ. Дәүләтшина.)

көн тыуыу кемгә. Иркән йәшәргә шарт килеп сығыу. *Кызылдар үткәндә безгә рәхәт, аҗтар үтһә — Исхак, теҗе Әбдерафик муллаларға көн тыуа.* (К. Кинйәбулатова.) *Совхоз, колхозды иртә әле тәзөй башларға; Ялһауһарға бында көн тыуыр тыныс ятып икмәк ашарға.* (Д. Юлтый.)

көн узын, сабата тузын [тип йөрөү]. Файзалы эш эшлэмэй, вақытты бушка узгарыу. **Көн уззырып, сабата туззырып** [йөрөү]: *Минең эшемде хуплаймы, ул, эллә кайһы берәүҙәр керек йөрөй-һөгөз шунда көн уззырып, сабата туззырып, бушты бушка аузарып, тип кенә каранымы...* (Ә. Вахитов.)

көн ултырыу. Көндәр аязға китеү. **Көндәр ултырып китеп,** басыуҙан иген аға башлаһа, был колоннаның игенде ташып өлгөртә алмаясагына совхоз етәкселәренең шикләненеп карауы нигеҙле. («Сов. Банк.»)

көн юк кемдән, нимәнән. Йөшөргә, эшлөргә ирек булмау.

көн яманы китер. Көн рәтләнер, кешене генә төзөтөп булмай мөгөнәнәндә кулланыла. **Көн яманы басылып китер.** *Көйәлән-мэй тор, сабыр ит.* (С. Ғәбиҙуллин.)

көплө корт һөйл. Кәрәкмөгөндә кат-кат кейенеп йөрөгөн кеше.

көрөп алыу. Аксаны бик күпләп табыу. *Котләхмәт бына тигән тракторист — бер булдымы? Аксаны, икмәкте көрөп ала — ике булдымы?* (М. Кәрим.)

көрөш биреү. Көрөшкә, алышҡа сығыу. *Барһынһылыу кашына [егет] килһен, Барһынға көрөш бирһен.* (Әкиәттән.)

көрөш тотоу. Ярышта көрөшөү. *Башкорт илендә Аксахан тигән хан булған. Был бер көн йыйын корған. Ул йыйынға батырҙар килгән. Бик зур көрөш тоткандар улар бында.* (Әкиәттән.)

көс биреү кемгә. Хуплап кеүәт биреү. *Карт кул сабып, балага дәрт, көс биреп торзо.* (М. Тажи.)

көс етеү кемгә, нимәгә. Эшлөргә, башкарырға хәлдән килеү. *Ярҙам итергә көс етә. Күтәрергә көс етмәй.*

көс килеү (төшөү). Ауырлыҡ төшөп, кыйын булыу. *Иәнгә көс килеү. Намыска көс килеү.*

көслөнөкө замана (донъя). Көслө кеше һәр нәмәгә хужа була мөгөнәнәндә (*кулындағы мөмкинлектә үз файҙаһына йүнәлткән кеше тураһында*). **Көслөнөкө, тизәр,** был донъяны, көслөнөкө микән был донъялар! (Т. Йосопов.)

көсө еткәнгә көсөктәй. Урынһызға ғәйрәтләнеп, башкаларға карата көс кулланған кешегә гәйепләп әйтелә. [*Йәмилә:*] *Үзеңдән көслөләрҙең табанын яларҙайһың. Ә көсөң еткәнгә көсөктәй-һең.* (Ф. Иҫәнғолов.)

көстән (хәлдән) килеү. Ниндәйҙер эште башкарырға мөмкинлек булыу. *Латиҫа Фәтихова һәм башка ветерандар әле һаман иҫәндәр һәм көстәрәнән килгән хәтлем туған колхоздарына ярҙам итәләр.* («Сов. Башк.»)

көтмөгөн ерзән. Уйламағанда, көтмөгөндә, тапыл килеп сыккан эш-хәл тураһында. *Әллә һис бер көтмөгән ерзән һатыу тукталдымы?* (М. Ғафури.)

көтөп тор. Булмастай эш-хәл тураһында иҫкәрткәндә асыу менән әйтелә. [*Зәйнәп:*] *Миңә анау тизәк тапаткан өсөн биш*

тәңкәне бирмәй бит карун мулла. [Хөсәйен:] Бирер, бирмәй ни, көтөп төр. (Н. Дәүләтшина.)

көтә-көтә көтөк (кол) булгу. Кемделер, низелер бик озақ көтөп-көтөп тә ала алмау. *Кескәй энеләре был ике агаһын көтә-көтә көтөк булып бөткән, ти.* (Әкияттән.) [Мәрйәм:] Әй, һағындык һине, Мәзинәкәй! Кыззар кайтканыңды көтә-көтә кол булгандыр инде. (Ш. Янбаев.)

көтөүе менән. Күмәкләшеп (йөрөү). *Көтөүе менән килеү.*

көт тә тор. Һөзөмтәһе уңайһыз килеп сыгыры билдәле булған эш-хәл тураһында искәртеү белдергәндә әйтелә. *Көт тә төр, үзгәде капитализмдың иң әшәке иске калдығына илтеп тиңләре әле ул...* (Б. Бикбай.) ...Әгәр ошо үзөм тәүге төрткән балыкты электермәһәм, **көт тә төр**, миңә балык төртөргә бүтәнсә рөхсәт булмаясак. (Н. Мусин.)

күгәрсен (кош) һөтө генә юк. Бөтә нәмә бар (*гәзәттә, ризык, һый-нигмәт муллыгы хаткында*). Асыл күстәнәсе: *ни генә юк! — Каз, бауыр, как, йүкә балдары... Тик күгәрсен һөтөн генә тапмай Бала өсөн әсәй кулдары!* (Р. Ғарипов.)

син.: йәнәңә кәрәге бар, йылан мөгөзө генә юк.

күз аларыу. Тулқынланыу, һискәнеүзән ни эшлөгәндә белмәү.

күз алдына баһыу (килеү). Тышкы киәфәт, күрөнештәр искә килеп, һынланыу. *Уйлай торғас, уның [Мөхлисәнән] тышкы һызаттары берәм-берәм күз алдына килә башланы.* (М. Тажи.)

күз алдына килтерәү (баһтырыу) кемде, нимәнә. Һүрәтен, рәүешен фараз итеп һынландырыу. *Исмәгил ошо күңелле йәшлек дәүеренәң матур картиналарын, буласак һылыу еңгәһен дә күз алдына килтереп, шәп-шәп атланы...* (Н. Дәүләтшина.) *Мин Ямалды күз алдына шулай килтерәм. Бер карағанда ул һағышылы, уйсан, икенсе тапкыр балаларса вайымһың...* (М. Тажи.) *Тимер, яңғызы тороп калғас, иҫенә төшөрөп, Фәхризең үзен дә, атаһын да күз алдына баһтырзы.* (Б. Бикбай.)

күз алдынан китмәү (йәки китеү). Буй-һыны рәүеше онотолмау, иҫтән сығмау. *Онотолһа ла әйткән һүззәрең, күз алдымдан китмәҫ күззәрең.* (Р. Ғарипов.)

син.: күз алдында тороу.

күз алдынан үткәрәү кемде, нимәнә. Уй-фаразда бер-бер арты күззән үткәрәү. *Хасбулат олатай, күрәһең, алыҫ үткәндәрзе күз алдынан үткәрәп, озақ кына тынып торзо.* (З. Бишшева.)

күз алмау кемдән, низән. Карашты ситкә бормай һокланып озақ карап тороу. *Зур Сабир күтәрелеп тә карамай. Ул, алышта карайып торған урмандарзан туйған төслө, ерзән күзән алмай.* (Ә. Бикчәнтәев.)

күз алмаһы кеүек күрәү кемде, нимәнә. Бик яқын, гәзиз күрәп һаклау, кәзерләү. [Сәрби әбей:] *Меҫкенкәйемде күз алмаһы керек күрә инем дә бит, китә инде.* (М. Ғафури.)

күз <зә> (күзен дә) астырмау. Үзен яктарға ирек бирмәү. [Розалия] Яңгызы ғына әйләнеп кайтһа, күз зә астырмаҫтар, көлөрзәр. (Р. Низамов.) — Илде һеззән башка кем һаклаһын?! Китәһегез! — тип [байзәр] күз зә астырманьылар. («Сов. Башк.») Рифғәт бер азна элек кенә өйләнгәйне. Хәзәр ике һүззең береһендә уға бәйләналәр, мәрәкәләп күзен астырмайзәр. (Ш. Янбаев.)

күз аскыһыз [буран, төтөн]. Бик каты йәки куйы. **Күз аскыһыз** каты кышкы буран бүре керек олоп котора. (Ш. Биколов.)

күз асылыу. 1. Аң-белемгә әйә булып, донъяны таный башлау. **Кыш буйы укылһа, арыу ғына күзем асылып калған булыр ине.** (Б. Биқбай.)

2. Кемдең кем икәнән, ижтимағи тормошто аңлай башлау. **Февраль революцияһын ул (Садрислам) апарук күзе асылған, хаклыкты төсмөрләгән, үзенең артабан кем яғында булырын төплө билдәләгән һалдат булып каршыланы.** (Ф. Исәнғолов.) **Күз асылды** минең, якын иткән байтак кеше инде ташланы, кайһы берәүзәргә окшамауым үземә лә окшай башланы. (Ғ. Рамазанов.)

күз асып <күз> йомғансы (йомған арала). Бик тиз, минут эсендә. **Сәй эсеп иртүк, еңел мылтык алып шылдык икәү, ауылыбызған күз асып йомғансы юк булдык икәү.** (Ш. Бабиç.) **Көн элгәре әйттеп куйғанға, ауыл халкы күз асып йомғансы ауыл осона сықты.** (Ж. Кейекбаев.) **Күз асып йомғансы ай һикереп төшкән дә кыззы үзенә алып менгән.** (Әкиәттән.) [Низмәтбаев] **Күз асып йомған арала карарға килде.** (Ф. Исәнғолов.) **Тейен күз асып йомған арала икенсе карагайзың ылысына асылынып, зыр-зыр әйләнеп торзо ла карагайзың башына ук менеп китте.** (М. Тажи.)

син.: шул ике арала, һә тигәнсе, керпек какқансы.

күз атыу кемгә. Иғтибар менән төбәлеп карап тороу. **Һаман тәзрәгә сиртәм, йән-ягыма күззәр атамьн.** (Д. Юлтый.) **Һин кыззы кулыңдан ыскындырма. Юғиһә Тимербүкән ауылынан бер егет күз атып йөрөй, тизәр.** («Сов. Башк.») **Тағы бына кыр каззары китә, кул болғамай калам күз атып.** (И. Кинийәулатов.)

син.: караш ташлау.

күз-баш алыу. Мәшәкәттәрзән бушанып, иркәнәйеп калыу, үз айыңарақ йәшәй башлау.

күз буяу. Юкты бар итеп күрһәтеү, ялған менән кешелә яңылыш фекер тыгузыру. **Күз буяп, ул ябына хаклык пәрзәһен үз өстөнә.** (М. Ғафури.) **Кайһы бер һунарсылар күз буяу өсөн генә мышы атырға рөхсәт кағызы алалар за браконьерлык менән шөгәлләнәләр.** («Сов. Башк.») **Кайһы берәүзәр күз буяр өсөн генә колхозға керә(ләр)...** (М. Тажи.) **«Быйыл ремонт шәп үттә» тип, Китә шунан күз буяузәр.** (С. Ғәбизуллин.)

син.: күзгә төтөн ебөрөү.

күз быуыу (бэйләү). Алдап, хэйлэләп кешелә яңылыш күреш тыузырыу. *Йүләр булдым, табындым мин, ул бит күзгә быуған икән. Алла тиеп йөрөгәнәм шайтан үзе булған икән.* (М. Кәримов.) *Көпә-көндөз күз бэйлэйзәр бит. Шулай булғас, «сихырсы» тимэй, ни тип атайһың уларзсы.* («Сов. Башк.»)

күз бэйләнеү. Киске караңгылык төшөп, күз күрмәй башлау. *[Көнһылыу] Каратал төбөнә бармаған, сөнки кис булып, күз бэйләнә башлаған сак булған.* (Легенданан.) *Күз бэйләнә башланы. Тау башындағы йорттарзы бер-беренән асык айырып булмай.* (Ж. Кейекбаев.) *Күз бэйләнә. Төшә киске эңер, кыскырыша ярһып тартайзар.* (Р. Ғарипов.)

күзгә ак-кара күрәнмөү. Ярһыуған, асыуған йәки куркыуған бер ни зә күрмәс хәлдә булыу. *[Ғариф староста] Бик кабаланып кейенде лә, күзәнә ак-кара күрәнмәй тышка сығып китте.* (Ж. Кейекбаев.) *Күззәрәнә ак-кара күрәнмәй атлаған был халыкты шул вақыт бер кеше туктата.* (М. Ғәли, Р. Сафин.)

күзгә-башка күрәнөү (салыныу). Кеше күзәнә ташланыу, кешеләр менән аралашып, күрешеп тороу. *Якын тирәлә бер зә ундай кешенә күзгә-башка салынғаны юк.* (Б. Бикбай.)

күзгә бәрелөү (бәрелөп тороу). Ниндәйзәр яғы менән игтибарзы йәлеп итеү, үзәнә тартып тороу. *Өйзә түшәк менән самауыр юклығы әллә жайған күзгә бәрелөп тора.* (М. Ғафури.) *Октябрзән һуңғы осорзә сәсәндәр ижадында зур активлык күзгә бәрелә башланы.* (К. Мәрғән.) *Ракета яктыһында түш менән алға шыуған һалдаттар, һоро түңгәклек керек, күзгә бәреләләр.* (Д. Юлтый.)

күзгә бәрөп [әйтөү]. Һүзгә уратып, сурытып тормай, туранан-тура әйтөп бирөү. *Халык Сынбулатовтың ундай кылығын кәсан да бер күзәнә бәрөп әйтәр.* (М. Тажи.)

күзгә керөп барыу. Нык әрһезлек күрһәтөп, үз һүзән, эшен үткәрергә тырышыу. *Шул тиклем үткер катын, күзгә керөп бара.* (Һойл.)

күзгә йокко тойнәлөү. Йоклагы килөү, йокко баһыу. *Мәүлет байзың өлкән бисәһе Иәнбикә олоғайған күззәрәнә йокко тойөлмәгәнғәме, жарты янында мыштырлай ине.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Кадирзың күзәнә йокко тойнәлә башлағайны инде.* (Б. Бикбай.)

күзгә кол һибөү. Ялған хәбәр һөйлөү, алдау.

син.: күзгә көрпә осороу.

күзгә күрәнөп [үсөү]. Бик етез, тиз үзгәрөү. *Башкорт частәрәндәгә таркалыш күзгә күрәнөп, көн һайын үсә бара...* (Ф. Иҫәнғолов.) *Һөнәрсе күзгә күрәнөп шиңә, һүнә башлаған.* (З. Биһшева.)

күзгә күрәнөп [үзгәрөү...] Күз алдында беленөп, танылып (үзгәреш кисерөү). *[Р. Солтанғәрәевтың] һүз оҫталығы күзгә күрәнөп үткерләнде.* (Р. Бикбаев.)

күзгө көрпө осороу. Ялган һүз менән кеше йәки эш-хәл ту-
раһында хата караш тыузырыу. [*Шахнияз — Ләйсәнгә:*] *Һин*
больницаңды тел менән генә төзөмәксе булдыңмы? Әллә күзгә
көрпә осороу өсөн генә төзөлөш хакында һөйләнеп йөрөнөңмө?
(Ә. Мирзахитов.)

син.: күзгә төгөн ебәрәү, күзгә көл һибәү.

күзгә <кара> кан һауыу. 1. Күз нык кызарыу. *Цех етәксе-*
һенең бер нисә көн туйғансы йоклаганы юк, шуға күрә күзенә
кан һауған. (Ә. Бикчәнтәев.)

2. Асыузан исте югалтыу. **Күзенә кан һауған, асыуы йөзөнә**
сыккан Карагөләмбәт күренеү менән халык Бабсаҡка: «*Һак-*
лана күр, батыр, был әзәмдән...», ти. (Әпостан.)

күзгә-күз терәшеп [һөйләшеү]. Кара-каршы ултырып,
асыктан-асык (аңлашыу, фекер алышыу). *Мин Борай яктары-*
нан. Быға тиклем күзгә-күз терәшеп һөйләшеп ултырған да,
осрашкан да юк ине. («Сов. Башк.»)

күзгә <тура> карап [алдау, әйтеү]. Уңайһыزلанып, тартынып
тормай, туранан-тура (әйтеп биреү). [*Хафиз:*] *Җорбанов ул уры-*
ны менән мактай за белә, етешһез яғыңды күзеңә тура карап
әйтә лә белә. (М. Тажи.) *Иәш килен «тәпәндән май тумырып*
әпсәһенә ташығанда ғына сапсан ул, ә эшкә тигәндә ығыр», —
тип күзгә карап алдап тора [Ғәзимә]. (Н. Дәүләтшина.)

күзгә карау (карап тороу). Берәй кешегә бирелгәнлекте
күрһәтеү. *Асыккан ат жулыңды ялай, ят ат күзеңә карай.*
(Мәкәл.)

күзгә куш күренеү. Тулкынланыузан, куркыузан бер нәмә
икәү булып тойолоу.

күзгә кырып һалырлык <кына>. Бик аз күләмдә, саҡ кына.
Хәзәр байзан күзгә кырып һалырлык та ярзам көтөргә яра-
май. (Т. Хәйбуллин.)

күзгә салыныу. Карар күзгә күренеп тороу. *Ни булһа ла*
булғандыр, әммә егеттең йөрөгән юлынан бик бай кайтканы
көндән-көн күзгә асығыратк салына бара ине. (Ф. Иҫәнғолов.)

күзгә сүп һалыу (төшөрөү). Кешенең эшенә камасау яһау.
Мин тирмән директоры булғас, әйзә миңә кладовщик булып
кил, күзеңә сүп һалмам. (М. Кәрим.) *Минең, тип әйтә ти, унда*
Җалкаманов тигән бер дуҫ бар. Ул, тип әйтә ти, минең күзгә
сүп төшөрә торған егет түгел. (С. Ағиш.)

син.: тәгәрмәскә таяк тығыу.

күзгә ташланыу (төртөлөү). Ни менәндер айырылып, күренеп
тороу. *Фәһим — Усман ауылында артык күзгә төртөлөп*
барған малай түгел ине. (Ф. Иҫәнғолов.) *Зур ғына ихтаның һәр*
ерендә күзгә ташланып торған тәртип. (Н. Мусин.)

күзгә төрткөһөз [караңғы] *кар.* Күзгә төртһөң күренмәһлек.

күзгә төртһөң күренмәһлек (күренгәһез) [караңғы]. Дөм
караңғы, бер ни күрерлек түгел. [*Мәмерйәлә*] **Күзгә төртһөң**
күренмәһлек караңғы булһа ла, эсенә тирмәләр короп кыш-

ларга бынан да уңай урын табылмаҗ ине. (Ф. Иҗәнҗолов.) *Күзгә төртһәң күренмәҗлек караңгы төнлө, ыжғыр елле, шәрәһе әйләнеп яткан болғансытк көз үткәйне инде.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Тирә-ятк караңғыланды, күзгә төртһәң дә бер ни күрерлек түгел.* (Я. Хамматов.)

күзгә төртөп. 1. [әйтеү]. *Куржмайынса, асыктан-асык дөрөҗ-лөктө әйтеп биреү. Кешеләр зә яман инде, ер астында йылан көйшәгәннен беләләр. Күзгә төртөп битәрләй башланылар.* (Ф. Абдуллин.)

2. [биреү, күрһәтеү һ. б.] *Әшләнгән эште тупаҗ итеп күрһәтеү, алға сыгарыу. Күзгә төртөп биргән ярҙамдарзы һанама һин шәфкәткә.* (Д. Кугультинов. Ә. Әхмәткужин тәрж.)

күзгә төтөн ебәреү. *Алдак хәбәр менән ялған фекер тыузырыу. «Башкортса укыйзар» тип гәзиттәр язғанга ауыз асып, донъябыззы онотоп китмәйек әле. Был — йәнәһе, илдә барыһы ла ал да гөл тип алдау, күзгә төтөн ебәреү.* (Р. Азнағолов.)

син.: күз буяу, күзгә көрпә осороу, күзгә көл һибеү.

күзгә төшкән сүп (ак) кеүек. *Эштә, тормошта җамасау тыузырып торған кеше йәки хәл. Фашистар күззәрәнә төшкән ак керек күренгән был ер киҗәген һисек кенә булһа ла алырға тырышты.* (И. Ғиззәтуллин.)

күзгә эленеү. *Күренеп калыу, һирәк-һаяк күренгеләү. ...Ер асты һыуын эзләүсе разведчиктарзың вагон-өйзәре генә күзгә эленеп кала.* («Ағизел».)

күз дүрт булыу. *Көтөлмәгән хәлдән ныт аптырау, ғәжәпкә калыу. Йәш шул әле, донъя күрмәгән. Бер һалдат килеп сыткәйһы, күзе дүрт булды.* (Х. Ғиләжев.) *Хәкимдең күзе дүрт булды. Без барыбыз за хайран калдытк.* (Ш. Шәһәр.) *Байтак кына араны яфаланмай-нитмәй, ылдым ғына үткәнгә дәртләнмәгән шоферзарзың күзе дүрт булды.* (Ш. Янбаев.) *Ике күз дүрт булыу: Бына шуға иҗе китте Фәриттең: Мәскәү тинеңме, уның ике күзе дүрт була.* (Н. Ғәлимов.)

син.: күз шарзай булыу.

күззе алмай [карау] кемгә, нимәгә. *Ныт текләп күзәтеү. Укытыусылар бүлмәһендәге сторожиха стенаһағы өлкән сәгәттән күзен алмай карап тора ине.* (С. Ағиш.)

күззе алыу. *Карашты икенсе нәмәгә күсереү. Тимер уңайһызыланып унан [Фатиманан] күзен ситкә алды.* (Б. Бикбай.)

күззе астырмау кемдең. *Өзлөкһөз кәмһетеп, тиргәп йәки шартып тынғы бирмәү. Берзән-бер балаларын да эзәм төслө тәрбиәләй алманылар тип, күззәребеҙзе астырмаҗтар.* (И. Абдуллин.)

күззе асыу. 1. *Дөрөҗлөктө аңлау, ниҗең ни икәннен, кемдең кем икәннен белеп алыу. Каһарман башкорт егеттәрә! Күззәрегеҙзе асығыз, карағыз, кем өсөн һәм ни өсөн һуғышаһығыз!* (Ш. Хозайбирзин.) *Укы, егет, күзеңде ас, ти.* (З. Бишева.)

2. Бер аз хәлләнен алыу. *Байдәүләт нимә теләй — колхоздар шуны бирзе: акаһын да, игенен дә, ошон да килтерзеләр. Ауыр ваткыттарза, өстәүенә балалары бәләкәс сактарза, был — күззе асырлык булды.* (Т. Килмөхәмәтов.)

күззе йәшереү. 1. Кешегә тура карамай, карашты ситкә бороу (*берәй гәйепте һизеп* һ. б.).

2. Күзгә күренмәс булыу, касыу. *Күзән касырып йөрөй.*

күззе кан алыу (баңыу). Каты асыузан ни эшлөгәнде белмәс хәлгә килеү. *«Атайыңды мал урлаган тип гәйепләнеләр. Тизерәк кайтырға кәрәк. Халыктың күзән кан баңкан. Үлтереп ташлаулары мөмкин».* (Ш. Шәһәр.)

күззе кыззырыу. Бик нык кызыктырыу, һокландырыу. *Әкиләр кунак йыйынга күззәр кыззырып.* (Ш. Бабич.) *Мышы ите шулай ук Шәһәргәзе менән Далха Сырбаевтарзың да күзән кыззырзы.* («Сов. Башк.»)

күззе майландырыу кемгә, нимәгә. Нәфсе менән карау.

күззең яуын алыу. Балкып, ялтырап торган бик матур нәмөгә карата мактап әйтелә. *Ул түшәмгә тиклем куйылган урын-ер нәмәләре, асыл келәмдәр күззең яуын алып тора, ти.* (Әкияттән.) *Үз мәлендә ямгырзари ла булгас, арыш та бик һәйбәт булып курпылып сыккан. Йәп-йәшел булып күззең яуын алып ултыра.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Икеһенең дә түшендә Алтындан йондоззари, Караһаң — күз яуын ала Нурланып тороузари.* (Н. Нәжми.)

күззе сыгаргансы [әйтеү]. Дөрөслөктә туранан тура кешенең үзенә әйтеп биреү. [Барый:] *Сәлимәнең теленә эләкмә инде. Атаһы мәрхүм дә шулай ине бит. Күзеңде сыгаргансы әйтер ине.* («Сов. Башк.») [Ғәйниямал] *Әс серзәрен бер касан да йәшерә белмәс, кешенең хәтерен һахлап тормастан, күзән сыгаргансы әйтер зә һалыр.* (Ф. Рәхимголова.)

күззе томалау. Игтибарзы икенсе нәмөгә йүнәлтөп, яңылыш фекер тыузырыу.

күззе(зе) тырнап асыу. Йөко туйыр-туймастан тороу, көслән уяныу. *Шулай мин иртүк торам да, күззе тырнап асыу менән кулга йүгән алып, кырга йүгерәм.* (М. Гафури.)

күззе уйнатыу. Мөгәнәле итеп караш ташлау. *Ашты ашап бөтөп, Зинаның сәйен көткәндә, Михаил ултырғысында арткарак сайкалып, мыйыктарын һыйпаны ла ялтыр кара күззәрен уйнатып, Айбулатка һораулы караны.* (Һ. Дәүләтшина.) *«Кайза һуң ер еләге?» — тип, Ғәли күзән уйната...* (Ф. Мөхәмәт-йәнов.)

күз зә йоммай [әйтеү, алдау, раслау һ. б.]. Күзгә тура карап, оялып, тартынып тормай (*хәбәр һөйләү*). *Мөдир күзән дә йоммай алданы, ләкин тыңлап тороусылар уның йөзөнән сак кына шик килтерлек тә һалмалык әсәрен тапманылар.* (Б. Бикбай.) *Хисмәт ағайзың күз зә йоммай аныкклауы буйынса «Ғилмияза» көйнөң легендаһы тап беззең ауылдың тарихына бәйләнгән.* (С. Кулибай.)

күз <зә> йөммау. Ботөнләй йокламау, уяу булыу. *Күзгә йокто тәйлә, етмәһә, һине күз йоммай һаҗларға жуштылар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: керпек тә какмау.

күз зә каш [көтөү]. Бик өзөлөп, һагынып көтөп тороу. *Илал бабай улын айзар, йылдар күз зә каш булып көткән.* (Әкияттән.) — *Мин арыным инде, мырза, — тине Көнһылыу. — Әсәйең менән Зәйтүнәңдән кәм көтмәнем мин һине. Күз зә каш көттәм.* (Ғ. Ибраһимов.) *Һин яуза йөрөгәндә, үзәңдә күз зә каш көтөп алған кеше әлеге мин түгел инемме?* (Д. Исламов.)

күззән кисереү (үткәреү, узғарыу) кемде, нимәне. *Караш менән барыһын да барлап сығыу, карап үткәреү. Георгий Береговой һәм уның юлдаштары, бер тәзрәле йыйнак жына булмәне күззән үткәреп, ишек эргәһендә тужталдылар.* («Сов. Башк.») [*Мотойгулла карттың*] *кулында зур ғына тоҗ та бар ине. Уны стенаға һөйәп куйғас, малайзарзы тауыш-тынһыз ғына күззән үткәрзе.* (Р. Ғабдрахманов.)

күззән төшөрөү кемде, нимәне. Абруйын кәмһетеү, етешһезлектәрән кабартып күрһөтөргә тырышыу. [*Атаулла*] *Һайланырға ихтимал кешеләрзе нисек тә күззән төшөрөгә тырыша, уларзың «насар» яттарын кабартып һөйләй.* (С. Иһангиров.)

күззән төшөү. Халык алдында абруй кәмеү, дәрәжә түбәнәйеү. *Бер тәгәм шул сабак өсөн төштөгөз капыл күззән...* (Р. Ғарипов.) [*Хәйри*] *Өр-яңы өс-баш менән һыуға һикермәгән булһа, бөгөн таза мунсаға Мәсрүрәһе менән уны ебәрергә тейеш булғандарзыр. Күрмә кәрәк һуң күззән төшөр өсөн.* (Ф. Хәсни.) *Был йылдарза инде ошо мәшһүр шағир, үз фекерле редактор, оло шәхес караш бойондороҗһозлоғо аркаһында рәсми властар алдында күззән төшөп килә ине.* (М. Кәрим.)

күззән ут күренеү. Һукҡанда йәки бәрелгәндә күз алдында оскондар оскан кеүек булыу.

күззән ысқындырмау кемде, нимәне. Күз алдынан ебөрмәү, гел карап, күзәтеп кенә тороу.

күззән юғалыу (языу). Күз алдынан ситкә китеү, күренмәс булыу. *Ат шунда ут китеп күззән юғалды, ти.* (Әкияттән.) *Ана ултыра өс балаң, култыккла ла теләһә кайза кит, күземдән юғал...* (Т. Хәйбуллин.) *Көзгө қояштың таузан артылып сығыуы менән, көсһөз кырау йылынып һыуға, унан быуға әйләнәп күззән юғала.* (Ғ. Дәүләтшин.)

күззән яззырыу. Күз алдынан ебәреү. *Ағалары арттан бастыра сығып караһалар за, кыуып етә алмайзар, уны [Заятүләкте] бөтөнләй күззән яззыралар.* (Әкияттән.) **Күззән яззырмау:** *Ошо ваҡыт уны [Тимерзе] күззән яззырмай, бер квартал самаһы арттарак калып, Фатима ла йүгерә-атлай бара ине.* (Б. Бикбай.) *Өйрәк аҗһай-аҗһай Өршәк яғына китте. Күззән яззырмайык тил, без зә кузғалдык.* (С. Ағиш.)

күззә тотоу. Низер эшлэгәндә, уйлаганда, һөйләгәндә икенсе бер нәмәнә уйза һаклау, исәптә тотоу. *Съездың делегаттары тик саузагәрзәрзән, алпауыттарзан ғына тороу сәбәпле, съездың карары ла халык мәнфәгәтен күззә тотманы...* (Я. Хамматов.) *кар.:* күз уңында тотоу.

күззә шайтан бейеү (уйнау). Ниндәйзәр әске хәйлә, мәкер менән яныу. *Һөнәрсе иззелекле күршеһенен алдында уңайһызланып, кул қаушырып тора. Өйрәнсектең хәйләкәр күззәрәндә ниндәй шайтан бейегәнән күрмәй зә, абайламай за.* (З. Бишева.)

күзә акайган кемдең. Бер нәмәгә генә исе китеп, нык мауыгып, бүтән нәмәнә оноктан кешегә карата әйтелә. *Ғашик булган, күзә акайган уның.* (Һөйл.)

күзә ебетеү. Илау. *Азаккы кан һаркып сыкканда ла, күз ебетмәй беззең кешеләр.* (Х. Ғиләжев.)

күзә — ботак урыны (тишеге) һөйл., яманл. Күз алдында ятканды таба алмаган кешегә карата әйтелә.

күзә(м) күзеңдән китмәй. Бер-береңә һойеү менән карашып тороу (*Ғашик кешеләр тураһында*). *Күзем күзеңдән китмәне, Хозайым насип итмәне.* (Халык йырынан.)

күзә лә йөзө кар.: йөзө лә күзә.

күзә инешле урынга тура килгән. Үтә илак. *Яу кайтарырга бөтәһе лә талпынып тора. Тик катын кыззар ғына илашыузан туктамайзар. Уларзың шундай инде, күззәре инешле урынга тура килгән.* (Ғ. Ибраһимов.)

күзә каты кемдең (каты күзле). Күзә тейеп барған, карашы зыянлы кешегә карата әйтелә.

күзә маңлайына менгән кемдең. Күз алдындағын күрмәй йөрөгән йәки аптыраған кешегә карата әйтелә. *Арышты уны без, борсак йыйып алғас, сәсәбез тим. Билдәле, председателдең күззәре маңлайына менде.* (Ә. Вәли.) [*Суракай — Юлготлога:*] *Ни бар? Ниңә күзең маңлайыңа менде?* (М. Буранғолов.) [*Фәйрүзә:*] — *Таня китте.* [*Шатморат:*] — *Китте? Кайза?* — *Егеттең күзе маңлайына менде.* (Ф. Ақбулатова.) *Ырымбур губернаторы Рейнсдроптың күзе маңлайына менде...* (Б. Асылғужа.)

күзә менән ашау (ашарзай булыу). Кешегә бик нык асыуланып йәки нык яратып, әсәрләнеп қарау.

күземә күренмә (күземдән юғал). Нык асыуланып яндан қыуганда әйтелә. — *Күземә күренмә алыот, хәйерсе балаһы! — тип, Кәмәр жортка Ғәләрзең өстөнә менеп бара.* (Т. Йәнәби.)

күззән сүп эзләү. Юк гәйепте табырға тырышыу, гәйеп эзләп бушка бәйләнеү. *Кеше күзәнән сүп эзләгәнсе, үзеңдекендәген алыу йүнен қара.* (Һөйл.)

күзә қара күтәрмәгән (йығылган) һөйл. Йәберләнгән кеше үзенән дә нык йәберлене рәһийетеүгә қарата әйтелә.

күзән алған күгәүен кеүек (күгәүендәй). Қайза барғанын, ни қылғанын белмәй қаңғырып йөрөгән кешегә қарата әйтелә.

күзен асыу кемдең. 1. Донъяны танырлык хәлгә еткереү, аң-белемен күтәреү. *Ошоллай белем алыу, илдәге, донъялагы хәлдәр менән өзлөкһөз танышып барыу сәбәпле, ул [Әхкәм] түңәрәктә лә укыны, иптәштәрәнә күрмә яңылыкты һөйләнә лә, күрмә кешенәң күзен асты.* («Сов. Башк.»)

2. Кемдең кем икәннен танырға, кешене белергә өйрәтәү. *Ваткигалар үззәре үк, күңелдәрзәге иллюзияларзы таратып, бик күптәрзәң күзен асты.* (Р. Бикбаев.) *Быға тиклем һуқырзың һуқыры булған икән Кәптершин, күзен асты бит Хөршизәһе.* (Ш. Янбаев.)

күзен-башын әйләндереү кемдең. Үзеңә каратып алыу, тамам ғашик итеү.

күзен дә йоммай. Күзгә тура карап, оялып-тартынып тормай (алдау, хәбәр һөйләү һ. б.).

күзендә (йозондә) омот юк. Һәр төрлө әтлекте, яуызлыкты кылырға һәләтле кешегә карата асыу белдереп әйтелә. *«Китсәле, булма! Нисек кеше үлтермәк кәрәк!» «Булыр ул малайзан, күзендә өмөт әсәре юк уның».* (И. Насыри.)

күзен дүрт итеү кемдең. Аптырашта калдырыу. [*Ғаиса*] *Капыл кайтып төшөп, Санияһын ауыл Советына етәкләп алып барып язылышасак та, Өфөләге фатирына килтереп индереп, күзен дүрт итәсәк.* (Н. Мусин.)

күзенән йөше кипмәй кемдең. Гел генә илап тора торган. *син.:* күзе инешле урынға тура килгән.

күзе сыккан һөйл. Берәй эш-хәлдә төрән белгән, серенә төшөнгән. *Белеүмәс, һезгә архивтарзә эшләргә кәрәк, ә Сергей ул мәсәләлә лә күзе сыккан кеше.* (И. Солтанов.)

күзе тоз булғы. Кемделер көтә-көтә арып бөтөү. ...*Мулла һаман юк та юк. Иртә-кис урамға сыгып карай торғас, Мөтәүрәллизең күззәре тоз була башланы.* (Б. Бикбай.)

күз йомоп. 1. [карау, калыу]. Иғтибарһызлык менән, белеп тә белмәскә тырышып. — *Дустарым минең, каршыбыззағы куркыныска күз йомоп карарға тейеш түгелбез.* (Я. Хамматов.)

2. [алыу, кейәүгә барыу, йәки башка берәй эш кылыу]. Алды-артты уйлап тормай, кыйғы ғына.

күз йомоу кемгә, нимәгә. 1. Күрөп тә күрмәмеш булғы (*гәзәттә, етешһезлекте, хилаф кылыкты*). *Кайһы берәүзәр «хәтер һаҗлайым» тигән уй астында, иптәштәрзәң бәләкәй һәм оло яңылыштарына күз йомоп үтәләр.* (С. Агиш.) *Етешһезлектәр бар безгә, күз йомоп булмай.* (М. Тажи.) *Был бисә, Имайзың бөтә яман кылыктарынан күз йомоп, баш әйеүзән башканы белмәй ине.* (Б. Дәүләтшина.) *Кунакколдоң был хикмәттәре колхозды алдынғылар иҫәбәндә йөрөтөргә мөмкинлек биргәс, ул бөтәһенә лә күз йомдо.* (Х. Филәжев.)

2. Үлеү.

күз йөрөтөү (йүгертеү). Өстән-мөстән генә карап, укып сығыу. *Кай береһе һорай Сәйзелдән орден тарихын да һөйләргә.* —

Һөйләйем, ти, ләкин кыска ғына... Күз йөрөтөп алды тирәлән. (Ғ. Сәләм.) ...Генерал Белов картага тағы ла бер күз йөрөтөп сықты. («Сов. Башк.»)

күз йөше кеүек. Бик таза, саф (*һыу кеүек шыйыклыктарга карата*).

күз йөше менән. Илай-илай, нык үтенеп. *Күз йөше менән һорай.*

күз көйөгө. Эше, кылығы менән йәнде койзөргән, асыуга тейгән кеше. *Һин дә ултыраһың күз көйөгө булып. (Х. Ғиләжев.) Ю кырзарын ташлап кайтып килгәс, күз көйөгө булды үз балам. (Ә. Вахитов.) Якты донъяла йәшәргә тырышырға кәрәк. Йәшәйем тиһәң инде, күз көйөгө булып әрәмтамак булып йөрәмәскә кәрәк. (Әкиәттән.)*

күз күргән [кеше]. Күреп-белеп йөрөгән, яқын таныш булған. *Күз күргән таныш булһа, эш табыуы еңеләрәк булыр ине. Ләкин Ырымбурза уларың [Сәһәгәт менән Хәбибулланың] бер кешеһе лә юк ине. (Ж. Кейекбаев.) Күз күреп йөрөгән дуһтар тороп калды Өфөлә. (Х. Ғиләжев.) Нисә әйтһәң дә, Аллаяр тирә-якта даны сытқан бай кеше, күз күргән әзәм. (Ф. Иҫәнғолов.)*

күз күргән, колак ишеткән фольк. Бығаса билдәле булған. *Тау батыр таузы икенсе ергә күсереп алып киткән. Был ысынлап та күз күргән, колак ишеткән эш түгел икән. (Әкиәттән.)*

күз күреме [ер]. Күз менән байкарлык (*ара-ер тураһында*). *Күз күреме ергә йәйелгән дала. Қараңғылык беззе ... кысып килә. (Ф. Иҫәнғолов.)*

күз күреме етмәс(лек). Киңлегән, алыслығын күз менән иңләрлек булмаған. *Яйықты ике яклап үле татырлауыктар менән кылғанлы яландарзың күз күреме етмәс киңлектәрә йәйрәп ята. (С. Злобин.)*

күз күрер. Вақыты еткәс, сараһын күрербез, қарарбыз (*тынысландырыу өсөн әйтелә*). *Көзгә тиклем, завод эшкә башлагансы, Лена тулқыны, бәлки, бер аз басылыр. Басылмай икән, күз күрер... (Ж. Кейекбаев.) Украинанан апаһы менән езнәһе: «Тура үзөбезгә кайт, артабан күз күрер», — тип хаттар яззы. (Р. Низамов.) — Китеү-китмәү тураһында бер төрлө лә планым юк. Кайтқас, күз күрер әле, — тип һүзен бөтөрзө [Илсур]. (Ш. Галин.)*

күз қабағын төйөү. Йөзгә асыу төсө сығарыу.

күз қарайыу. 1. Эшләй-эшләй бөтөрә алмай йәки көтә-көтә көтөп ала алмай аптырап бөтөү. [*Жарлуғас:*] *Қайза юғалдың шул тиклем озак? Көтә-көтә күзем қарайзы. (Б. Бикбай.)*

2. *диал.* Бик нык арыу, хәлдән тайыу.

күз қараһы. Бик кәзерле, ғәзиз. *Ай, балам, бәгерем, бауырым... Минең күз қарам. (С. Мифтахов.) Күз қараһы булған йәш балаһын етем итеп, айырып юғалған... (Ғ. Амантай.) Язмыш һукмактары төрлө яктарға алып йөрөнө мине, әммә һис қасан*

да омотмайым мин хине! Хин минең ике күзем караһы, йөрәгемдең параһы. (А. Игебаев.)

син.: йән киҫеге, йөрәк ите, йөрәк майы.

күз караһы кеүек (караһылай) [күреү, һаклау]. Бик нык кәҙерләп, ғәзиз күреп (карау, һаклау). Халык үзенен каһарман улы Салауат исеме менән бәйлә булған һәр документты, һәр хикәйтте күз караһы кеүек һаклай. (Ә. Әсфәндиәров.) Шымсылар ... ебәктең сере алтмыш йөзәк астында, кызыл билле алтын һандыкта күз караһылай һаклана, тип кайта. (Й. Солтанов.)

күз касырыу. Эш-хәлдәң асылын йөшереү. Хәрәкәттең ысынға тап килмәү рәуешлеге күз касырыузы, эште, хәрәкәтте ысынлап эшләмәүзе белдерә... (Ж. Кейекбаев.)

күз-колак булыу. Күз уцынан ебөрмөй, карап, күзәтеп тороу. [Жазаһол:] Бик якшы. Хин, Мозой, минең йортка күз-колак бул. (Д. Юлтый.) Акыл өйрәтер кеше юк. Хин, Юламан ағай, минең балаларға ла күз-колак булырһың инде. (З. Бишева.) Ғәзимә командировкаға киткән сактарында фатирыма күз-колак булып тора, гәлдәрәмә һыу һибә. («Сов. Башк.»)

күз коросо. Күззең күреү һәләте. ...Һуқырайма кинәт яктыларға, күз коросоң калһын караға. Аҡса өмөт, аҡса ынтылыш та кара көндәрәңдә ярала. (Р. Хисаметдинова.)

күз корто. Күззе кызырып, кызыктырып торған нәмә. Батмустың әйләнәһен, калас, май, йомортка, лампасый керек, бисәләрзең күз корто булған нәмәләр әйләндереп алған. (Ғ. Дәүләтшин.)

күз кызыу (кыйыу). Бик нык ымһынып карау, кызығыу. Баксаң бик окшағас, күзем кызып, һинең алмағасың төбөнә килеп, ял итеп китергә ултырзым. (Әкиәтгән.) Башка малайзар саң боркотоп урамда уйнап йөрөйзәр, күз кыза. (Б. Бикбай.) Бәғизә Исхактың һаҡал-мыйығы сак беленеп килгән йөзөнә, көс-көрәт инә башлаган күкрәгенә, беләктәрәнә күзе кызып, оҙак төбәлеп карай. (Ш. Янбаев.)

күзле бүкән һөйл. Тирә-якта ни булғанын аңламай карап торған кеше; тупаһ, аңра. — Күзле бүкән хин. Күреү генә етмәй, айышына төшөргә кәрәк, — тине Иәмги, маңлайына күрһәтеп. (Х. Ғиләжев.) Нишләргә белмәйем. Ултыра бирәм күзле бүкән керек. (Р. Солтангәрәев.) [Хәжәр Дауытка:] Эргәгеҙҙә булмағас та, ни эшләгәнәгеҙҙә, ни кылғанығыҙҙы күрмәй ҙә, ишетмәй ҙә тип уйлайһығыҙмы? Мин әле күзле бүкән хәленә калмаған. (Ш. Янбаев.)

күз менән каш араһында. Шунда ук, бик тиз (ғәҙәттә, юғалыу, кайҙалыр китеү). Шул [Мәсем] хандың кызы күз менән каш араһында ғәйеп булды. (М. Буранғолов.)

күз нуры. 1. Күззең күреү һәләте, көсө. Күз нурын түгер. Күз нуры бөтөр.

2. Күз карашындағы йылылык. Күзе бигерәк нурылы.

3. *Эйл. ф.* Якын күреп, иркөлөп айткән һүз. *Рәхмәт, күз нурым, бөркөт йөрәклем миңең.* (Й. Солтанов.) *Күз нуры кеүек гәзиз балалар(ым)...* (М. Гафури.)

күз өстөндөгө каш кеүек [күреү, итеү...]. Бик кәзерле ханау. [*Шәмсиә:*] *Күз өстөмдә кашым бул да Донъяла якшым бул.* (Б. Бикбай.) *Ауылдың күзе өстөндөгө кашы ине кыз. Үзенә һокланмаган кеше булмагандыр.* (Ғ. Локманов.) *Якын итеп Салауаты кеүек, күз өстөндә торган каш итеп, бер тауына халык исем биргән...* (И. Кинийәбулатов.)

күз (караш) ташлау. Капыл карап алыу. *Һалдат, эштең низә икәнән аңлап, тирә ятка күз ташлаһа, үзенең яңгыз түгел икәнәнә кыуанып куйған, ти.* (Әкиәттән.)

син.: күз төшөрөү (һалыу).

күз төбәү. 1. Текләп карап тороу.

2. Ышаныс, өмөт белдерәү. ...*Исемдәре билдәле азыусылар, шағирҙар һәм башка зыялылар күз төбәп уға [Фәнүзә Хәмитовнага] килә.* («Башҡортостан»).

күз сығыу. Бер эш менән күп шөгөлләнәп, нык остарыу. — *Һин инде, иптәш Хәмитов, миңе өйрәтмә! Боронғолар әйтмешләй, сауза эшендә миңең күзем сыткан.* (С. Ағиш.)

күз ташыу. Ни эшлөгәндә, кайһа барғанды белмәй пашыу. *Бына әле, күзе ташкан, ауыл кызы тигәс тә, хәзер үк эйәрәп китергә һап итеп тора, тип уйлайһыр әле!* (Ф. Исәнғолов.)

күз тегеү. Текәлеп карау. *Таянып эйәккә, күз тегеп ыраҡка, ултырам уйланып, бер үзем бер якта.* (Ш. Бабич.) *Бер бала теккән күзен, һулығып илай, йырҙар яза...* (Д. Юлтый.) *Һизер уйлай, тегеп күзен әсәһенең маңлайында койо кеүек яраһына.* (К. Кинийәбулатова.)

күз тейеү. 1. Кешенең карашынан насар тәһсир алыу. *Хәлимә һылыу кыз бала, нисек үскән күз теймәй.* (Халык йырынан.) *Кайһылай һылыу, асыллы кыз булып үсеп еттең бит! Тфу, тфу, күзем теймәһен...* (Ф. Исәнғолов.)

2. Артык мактауҙан бозолоу.

күз теймәһен. 1. Яңы нәмәне, йәш баланы яман күзгән һаҡлау өсөн әйтелә.

2. Һокланыуың кейәһе төшмәһен өсөн әйтелә. *Мин артыңдан карап калдым, улым... Күз теймәһен, абау, үсәһең!* (Ш. Биккол.)

күз тейзереү. Артык мактап бозоу. *Маладис ир ул безең Фәһри. Тик артык мактап, күз тейзереп куймайыҡ.* (Б. Бикбай.)

күз текәү (төбәү, терәү) кемгә, нимгә. Текәлеп карау. *Күпме тапкыр күккә күз терәнем, юк күзгәрәм миңең алдамай...* (М. Илбаев.)

күз терәп торған. Зур өмөт, ышаныс бағлаған; йәшәү сығанағы, таяныс булған. [*Хәжәр Фәтхигә:*] *Иремдә һуғыш тартып алды, күз терәп торған улымды һез бергәләп аззырзығыҙ.* (Ш. Янбаев.) *Аллаярҙың күз терәп торған исебе — үзе заманса-*

ракт та булган, үзе уңган, үзе күндөм бер егетте Салимгәә йортка индереп алыу. (Ф. Иҗәнғолов.) Отряд менән китеүселәрзең күз терәп торған актык һыйырҙарын, кәзә-һарыктырын бергә йыйып, кайҙалыр кыузылар... (Я. Хамматов.)

күз терәп [калыу, тороу...]. Донъя мазлумдары хәсрәт йота, Миллион тора һиңә күз терәп! (Д. Юлтый.) Эй-эй, бисәкәйем, аҗкошом, икенсе кешегә барһам, аҗсса һорай, һиңә килдем күз терәп, җарасы. (Ж. Кинйәбулатова.)

күз тигәнең ботак урыны (тишеге) һөйл. Алдындағын күрмәй, тапап, емереп килгән кешегә асыу белдереп әйтелә.

күз тоз(зай) булыу. Ни эшлөгәнде белмәс хәлгә килеп шашыу. «Кыз» тигәс тә һелкенә күкрәк, колактар шәмрәйә, Күззәр урынынан куба, тоззай була, шашкан керек. (Ш. Бабич.) Аяз көтөп, күзем тоз булды бит, кайнап китә эстә җурҙарым. Игендәрзең биле язылһын да, алғыш баҗһын җырҙарым. (Т. Йосопов.)

күз тоноу. 1. Бер ни күрмәү (ярһыу арҗаһында). Янғындан җурҗып, күззәре тонған йәнлектәр, кәртәне кәртә тимәй ... көнбайышка саба ине. («Сов. Башк.»)

2. Аптырап бөтөү, йөзөү. Төшкө аш ваҡытын еткерә алмай, күззәребез тондо. (Д. Юлтый.) «Киленкәйем менән сабыйым Ғайса көтөп күззәре тонғандыр инде», — тип хафаланды [Сәғүрә]. (Ф. Иҗәнғолов.) Һине кайтара алмай күз тондо. (С. Җудаш.)

күз тотоу. Низелер ышанып көтөп тороу. [Местком председа-теле] Бик мөләйем итеп, киләһе йыл кайҙа ял итергә күз тотканлығымды һораша. (Й. Солтанов.)

күз тошороу кемгә, нимәгә. Кызыкһынып җарап алыу. Хаттың конвертын йыртып, эсендәге кағызға күз төшөрҙөм. (Т. Йәнәби.) Без берәм-берәм [өйзәге] кешеләргә күз төшөрөп сықтык. Улар ҙа безгә җараны. (Д. Юлтый.)

күз тошөү 1. кемгә, нимәгә. Ирекһеззән күрөп җалыу. Күзем төштө таузың астында күккә җарап, бакырып илап яткан олақтырылған бесәй меҗкенгә. (Ш. Бабич.) Килдебай йозрогон күтәрөп, өстәлгә һуғайым тип, җулын күтәргәнсе, бер нисә азым ерзә җарап торған Арыҗлангәлегә күзе төштө. (Ғ. Дәүләтшин.)

2. кемгә. Ғашик булыу, яратыу. Җара, җара, кәләш тигәс тә, ауызҙары колактарына етте! Әллә күзең төшөп йөрөгән берәй кызың бармы? (Б. Бикбай.) [Гөлҗәмал:] Ниңә шак җаттың? Әллә миңә күзең төштөмө? (Я. Хамматов.)

күз түбөгә менеү. Бик нык аптырау, ғәжәпкә җалыу. Хәбәр ысынлап та шак җатырлык ине. Малайҙарҙың күззәре түбөгә менде. (М. Җәрим.)

син.: күз дүрт булыу, күз шарҙай булыу, шак җатыу.

күз тышта калыу. Тыштан ингөс, күрмөй тороу (*гүзэттә, язын аяз көндә була торған хәл*). *Күзем тышта калған, бер ни күрмәйем.*

күз уғы. Ырым буйынса: күзгә кешене арбай торған сихри көсө. *Күз уғың төшөп калмаһын.*

күз уйнатыу. Күзгә ялт-йолт йөрөтөп, мут итеп карау.

күз уңынан ебөрмәү (ыскындырмау, сығармау). Игтибар үзгәндә тотәу. [*Хәлит:*] *Уның башы безгәң якка әйләнергә те йеш. Күз уңынан ыскындырма.* (Ә. Атнабаев.)

син.: күз уңында тотоу.

күз һалыу кемгә, нимгәгә. Карап алыу. *Дон буйынан кузғалып, як-ягына күз һалып, Бүгәсәү тигән бер батыр ... халыкка оран ташлаган.* (С. Юлаев.) *Кем күз һалғаны бар: өсөнсө номерлы магазинда беспорядок, вот шул, минең әйтә торған һүз шуның менән бөттө.* (С. Ағиш.) *Сәми тегегә-быға күз һалып, кунак булып озақ кына йәшәй.* (Ә. Вахитов.) *Уңайһызланып ситкәрәк боролоп ултырғым, ләкин китапка күз һалыу менән баяғынан да аман тысқырып көлөп ебөрмәмме!* (Ә. Хәкимов.)

син.: караш ташлау.

күз һатыу. Максатһыз-ниһез кызырып, карап йөрөү. *Бары йәкшәмбе көн һайын теләгәнсә йөрөй бир, вақыт үз ихтыярыңда. Базарға сығып күз һатабыз.* (Б. Бикбай.) *Өлкәнерәктәр яйлап тарала. Йәштәр араһында бер үзем күз һатып ултырыу уңайһыз ине.* (Ф. Иҫәнғолов.)

күз һирпәү. Тиз генә карап алыу. *Күзен һирпә — күңелендә иретә, һүзен әйтпә — йөрәгендә елкетә.* (Я. Колмой.)

күз һытыу. Бушқа илау.

син. кар: балауыз һығыу.

күз шар(зай) булыу. Нык аптырау. ... *21 йыл бергә йәшәгән әбейемдә һәм өс баламды ташлап, йәш бисә ягына бөтөнләйгә күсеп килдем. Ауыл халкының күзә шар булды.* (Ф. Абдуллин.) *Ямғыр нисек тиз яуа башлаһа, шулай тиз тукталды. Быны күргән Ғәбизулланың күзә шарзай булды.* (Л. Якшыбаева.)

күзлә-башлы булыу. Ирлә йәки катынлы булыу, ғайлә корөү.

күз шәмәреү. Иламһырау, илау.

күз эйөрмәү кемгә, нимгәгә. Тиз хәрәкәт итеүен, эшләүен карап, күзәтеп олғөрөп булмау. *Төндә бер кеше килә лә бының сыккан игенен тегендә күсереп ултырта, күз эйәрмәй бының эшенә.* (Әкиәттән.) *Айһылыузың ... бармактарының йөрөшөнә күз эйәрмәй.* (З. Бишшева.)

күз әлеү. Әз генә йоклап алыу, серем итеү. *Ун көн, ун төн күз әлмәйсә, Баш осонда булды әсә.* (Х. Назаров.)

күз яззырыу (язылдырыу) кемдән. Әзгә йәшереп, бугап, күзәтеү астынан сығыу, қасыу. *Был вақытта инде Күк толпар кыузынсыларзан күз яззырып, бер зур күл ягына килеп сыккай ны, ти.* (Әкиәттән.) *Куян күз яззырып китте, эт торзо ла*

калды. (М. Жулаев.) [Тейен] Агастан-агаска никергеләп, тау аръягына китеп күз яззырзы. (М. Тажи.)

күз язгы. Күз алдынан югалтыу. *Карттар күз язгы менән, малайзар туктап, һабан көйләргә тотоналар.* (Ж. Көйекбаев.)

күз алтыратыу кемгә. Мәгәнәле итеп, ғишык белдереп карау. *Ғәрифә кыз булып еткәс, бер муллаға асрау булып эшкә кергән икән. Мулла халкын беләһегез бит инде, теге Ғәрифәгә күзен ялтырата башлаган, ти.* (Әкиәттән.)

күз яуын алырлык (алырзай). Бик матур (ялтырап торган, базык итеп бизәлгән нәмәләр тураһында). [Аллаярзың] Кыйығы күз яуын алырлык итеп — йәшелгә, кылансыкландырып ырмай яһалган тәҙрә капжастары зәңгәргә буйлды. (Ф. Иҫәнғолов.) Ә зәңгәр быяла аша караһан, донъя бирерәк тә матур икән, күзгәң яуын алырлык. (И. Абдуллин.)

күз яуын алыу (алып төрөү). Бик матур булыу (*тәбиғәт күренештәре йәки бизәлгән нәмәләр тураһында*). *Күзгәң яуын алған сәскәләр Матур тугайзарза булалар...* (Д. Юлтый.) *Балыктың тәңкәләре алтындан да, гәүһәрҙән дә яҡуттан ғына икән. Күзгәң яуын алып торалар, ти.* (Әкиәттән.)

күбәләк кеүек [осөү]. Еңел, етез (*атлау*). *Мәрийәм күбәләк кеүек осоп минең эргәгә килде.* (Д. Юлтый.)

күккә күтәрәү (сөйөү). Үтә нык мақтау, самаһыз данлау. *Председателгә зйәреп, улар за колхоздағы барлык уңышты Тимергә яһарып, уны күккә күтәрергә тотондолар.* (Б. Бикбай.) *Ил тигәнден кеме генә юк инде хәзер. Кемделер кәпәс сөйә-сөйә саманан тыш күккә күтәрәләр, кемделер бинаһакжа тәпәсләйҙәр.* (А. Игебаев.)

күк кабағы (шаршауы) асылыу. Дини караш буйынса: рамазан айының алтынсы кәзер төнөндә күк асылыу (*ошо ваҡытта теләгән теләк кабул була, имеш, тизәр*).

күк кабағы асылғанды көтөү. Булмаҫтайға өмөтләнөү.

күккә карап төкөрөү. Ниҙендер кәзерен белмәй шашыныу. *Халык күңеле ул күк йөзө кеүек киң, сикһез. Ә һин улай күккә карап төкөрһәң, төкөрөгөң, үзәңдең йөзөңә генә төшөр...* (Р. Ғарипов.)

күккә өсөү. Юкка сығыу, селпәрәмә килеү. *Офицер бындай карышыузы көтмәгәнгә, уның шаярыуы күккә өсто.* (С. Агиш.)

күкрәк (түш) киреү. 1. Үзәңде иркен тойоу. *Революцияға тиклем ярлы-ябағайға күкрәк киреп эшләп ашарға ла мөмкинлек юк ине.* (К. Кинийәбулатова.)

2. Көс күрһәткән ғорур төс алыу.

күкрәк көсө. Кешенең үз хәләл көсө, үз тырышлығы.

күкрәк көсө менән табыу. Үзәң эшләп, үз көсөң менән. *Аталарҙан калған, ай, ир бала күкрәк көсө менән мал таба.* (Халык йырынан.)

күкрәк кағыу (һуғыу). 1. Ярһыу, йөрөкһеү. *Күкрәк кағып юрғаларһың, ялың һыйпап һөйәрмен.* (Р. Ғарипов.)

2. Мин-мин тип мактануу, кәпәренеу. *Әз генә шул юлда кайгы, хәсрәт эсмәгән әзәм «мин» менән күкрәк һуғып, шөһрәт камын такмак була.* (Д. Юлтый.) [Дилбәр:] *Рәхмәт, агайым! Юғиһә, кайһы берәүҙәр һөйләгәндә күкрәк һуғалар, эшкә күскәндә, ышыҡжа касалар.* (М. Кәрим.) [Ефим:] *Ғәзиз дә килә, теге «...мин комсомол!» — тип, күкрәк һуғып йөрөгән Миҙхәт тә килә.* (Ғ. Хәйри.)

син.: түш һуғыу.

күкрәк калкыу. Үсеп етеп, эшкә ярарлык булыу. *Үсеп күкрәге калккас, ул [Татлыбай] ололар менән бер катарҙан дөгөт кайнатты, бесән сапты, һунарға йөрөнө.* (Ш. Шәһәр.)

күк талак итеү кемде. Нык тукмап, тәнен тотош күм-күк итеп бөтөү. *Кыз ыырткыланып бөткән эске күлдәксән килеш кенә ята. Тәндәрәнә карарлык түгел, күк талакжа әйләнгән.* («Башк. пионеры».)

күктең төбө төшкән (тишелгән). Өзлөкһөз яуып торған ямғырға карата зарлануы белдереп әйтелә. *Күктең төбө тишелгәндәй, туктауһыз ямғыр яуа. Ерҙә баҫыр урын юк.* (В. Исхаков.) — *Көндәр аяз торһон, — тигәйнең дә кайтып барған сакта еләктән, күктең төбө әллә тишелгәнме, койоламы икән иләктән?* (Т. Йосопов.)

күктән алып [һөйләү]. Юк хәбәрҙе бар итеп, яһап һөйләү.

күктән төшкән кеүек (төшкәндәй). Капыл, көтмәгәндә булған эш-хәл, килеп сыккан кеше. *Инде күптән ер куйынында тип иҫәпләнгән кешенең, күктән төшкән кеүек, жорал тотоп, алдарында баҫып тороуы уларға аяз көндә йәшен һужкан төслө тәҫсир итте.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Күктән төшкән керек килеп кергән был ят кыз ееттең дә күңелен болартып куйҙы, ахырыһы.* (Р. Солтанғәрәев.)

күктән төшөү. Көтмәгән ерҙән үзе килеп кулға инеү. *Гүйә байып китеү: күктән төшкән, Алла биргән бәхет күренә.* (Д. Юлтый.) *Ижадсы ла, һуғышсы ла, эшсе лә булдың һин, Башкортостан! Якты көндәр һиңә күктән төшмәне.* («Бангк. кызы».)

күктән төшмәгән. Әллә кайзан, белмәгән-күрмәгән ерҙән килмәгән; килгәне билдәле. *Фабрикаларҙа, заводтарҙа, калаларҙа шундай кешеләр бар, революционер тизәр уларға. Уларҙың береһе лә күктән төшмәгән, Кафтау артынан да килмәгән.* (С. Агиш.) — *Әхмәзигә лә байлык күктән төшмәгән инде. Шул бұзрәтчиккә кереп кенә байып китте ул да, — тине Зәкәриә.* (Ж. Кейекбаев.)

күлдәккә һыймау. Нык кызышыу, хисләнеү. *Шундай кырыс яз за булыр икән: Кырау өттө имән бөрөләрән, Эй, шул сакта, эскәйҙәрәм янып, Күлдәгемә һыймай йөрөүҙәрәм!* (С. Ғәбиҙуллин.)

күлдәктән яғаһын кейеп [үсөү]. Ауыр тормошта, етешһезлектә йәшәү.

күлэгәнән өркөү. Нык куркып, калтырап тороу. *Ысын көрәшсе югалтмас үз һукмагын, күлэгәнән өркөп йыгылмас.* (Ғ. Хәйри.)

күн (сарык) бит. Оятһыз, оятын югалткан.

күңел азыгы. Күңелгә йбуаныс бирә торган эш, нәмә.

күңел аскысы(н) табыу кемгә, кемдең. Кешенең йи, койөн белеп эш итеү. — *Һөйләшергә, был кешенең күңел аскысын табырға кәрәк, — тип уйланы Хаммат.* (З. Бишшева.)

күңел асыу. Кәйеф-сафа короу. *Минең Наиләм Һамарза укый, ул йәй көнә кайтып, иптәштәре менән шулай күңел асып китә.* (С. Агиш.) *Беззә дуҫтар менән осрашканда йәки байрам көндәрәндә күңел асыу йолаһы бар.* («Сов. Башк.») [Өсөнсө аҡһакал:] *Зөбәржәтте кинйәң Ишмырзага йәрәштәреп, ике туйҙы бергә үткәрерһең. Ашап-әсеп, күңел асып калыр ырыу.* (М. Кәрим.)

күңел баһыу кемгә, нимәгә. Ауыр вақытта берәй кешегә йәки нимәгәлер йбуаныу. *Балаға күңел баһыу.*

син.: бауыр баһыу.

күңел биреү (һалыу) нимәгә. Ихласлыҡ менән, нык бирелеп низер эшләү. *Ошо көндәше һөйләгәндә күңел биреп тыңлаган Гөлмәзинә куркты.* (Я. Хамматов.) *Сәсеуен сәстеләр, ләкин эшләй белмәгәнгәме, күңел бирмәгәнгәме — кукуруз үсмәне.* (К. Мәргән.)

күңел бөтөү кемдең кемгә, нимәгә. Кемдеңдер кылығынан, эшенән кәнәгәт булып, кыуаныу. *Йәш килененең килгән көндән үк белекле рәүештә гөрөф-гәзәтте һаҡлауына, бигерәк тә уларҙың һүзен тыңлап, ҡасып килеүенә Йомай әбейең күңеле бөттө.* (Ғ. Дәүләтшина.) — *Рәхмәт инде, — ти ҡарт, кәнәгәтләнеп, — быйыл тағы Әхмәтсафа өйөмдөң тирә-яғын кәртәләтһә, күңелем бөтөр ине.* (Р. Низамов.)

күңел босмаккланыу (бөтәйеү). Кәнәгәтлек кисереү, бик риза булыу. *Һиңә күһненәйем, улар зур бүләккә һаҡлы кешеләр. Әйзә, бир, күңелдәре босмаккланһын.* (Б. Викбай.)

күңел булыу кемдең, нимәнән. Эп-кылыҡка йәки башка берәй нәмәгә риза булып, күңелләнеп китеү. *Ғаббас мулла, һыйлауһының күңеле булһын өсөн, нык кына кикереп, мыйығын кыуының һыртты менән һыпырғылап алды.* (З. Бишшева.) *Һәр көн тыңлайым йырыңды Күңелдәрәм булғанһы.* (А. Игебаев.) [Гөлйемеш:] *Кызһар, тәгәстәрегез тулды, йырланығыҙ, бейенегез, күңелегез булды, әйзәгез, кайтһаҡ та ярай.* (Б. Викбай.)

күңел бәйләү кемгә, нимәгә. Уй-хисте биреү. *Уралды [Һомай] күргәс тә, батырлығын белгәс тә, якшылығын һизгәс тә, Уралға күңел бәйләгән.* (Әпостан.)

күңелгә ауыр алыу. Берәй кешенең эш-кылығына, әйткән һүзенә хәтер калыу, ауыр кисереү. *Әбейгә был турала әйтһәң, бер зә яратмай, күңеленә ауыр ала.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Кыян ул тапқан, куйыр урын тапмаған тиһәм, күңелегезгә ауыр*

алмагыз. (М. Тажи.) *Кейәү донъя кургән кешегә окшай, бер зә күреленә ауыр алмас. Аламаны аламага, якшыны якшыга сагыштырыр.* (Б. Бикбай.)

күңелгә ауыр булуы. Уй-тойгоға, йөрәккә насар тәьсир итеү. [Сәғизә:] *Бабай, бынауы саңғыларзы алып килеп, берәй ергә йәшереп куй әле. Күңелемә ауыр булып, күз алдымда тормаһын.* (М. Тажи.)

күңелгә йылы өрөү. Ышаныс, ыңғай хис-тойго тыузырыу.

күңелгә таш һалыу. Шик-шөбһә төшөрөү, ауыр тәьсир итеү. *Имзаһыз хат тураһында без Йәмилдең үзенә әйтергә теләмәнек ...күңеленә таш һалырга кыйманык.* («Сов. Башк.»)

күңелгә төйөн (төйөр) булуы. Ауыр тәьсир калдырыу. *Әйткән һүзән күңелгә төйөн булып тик тора әле.* (Һөйл.)

күңелгә һалыу. 1. Ниндәйзер хис-тойго уятыу. *Күңелгә һөйөр һалдың, Әй, Корғазак, Жорғазак!* (Ш. Галин.)

2. Истә калдырыу, хәтергә бикләү.

күңелгә тейеү. 1. Коско килеп тороу. *Майлы ит күңелгә тейзе.*

2. Берәй эш-кылык, һүз окшамау, рәңйеү, ризаһызлык тыузырыу. *Шунан халыктың тыныслығы уның [атамандың] күңеленә тейзе булһа кәрәк, ул ажырып ук ебәрзе.* (Ә. Вахитов.)

күңелгә ут һалыу. Ауыр хис-тойго уятыу, тыныслыкты бөтөрөрлөк эш эшләү, һүз әйтеү.

күңелгә һеңеү (һеңешеү). Тәрән хис уятыу, истә калыу. ...*Ул моң тора-бара күңелгә һеңеште, ошо көйзә һызғырып та, эстән дә көйләп йөрөнөм.* (Р. Солтангәрәев.)

син.: йөрәккә үтеү.

күңелгә якын албыу. Тәрән тойоп, кисереш менән кабул итеү.

күңелгә ятыу. Хис-тойголараға хуш килеү. *Зифа кәүзәле, мөләйем йөзлө был кыз, нисектер беренсе күрүзә ук күңелгә ятты.* (З. Хисмәтуллин.)

күңелде йыгыу. Кешенең һүзе, теләге менән исәпләшмәй рәңйестеү. [Малай] *Насар тай янына баһа ла шуны алайык, ти. Атаһы, ярар, бының күңелен йыкмайым, тип тайзы ала.* (Әкиәттән.)

күңелде китеү. Эш-кылык, һүз менән йәберһетеү. *Тырыш хезмәт һәм уңыштар күңелде шатландыра, ә кайһы бер кәмселектәр күңелде китеп куя.* («Сов. Башк.»)

күңелде күтәреү. Хис-тойгоға ыңғай тәьсир итеү. *Көлкө һүз күңелде күтәрә, сафландыра, тәрбиәләй.* («Сов. Башк.»)

күңелде кырыу (кырнау). Эсте бошороп, тынғы бирмәй тороу. [Нәфисә апаһын] *күрөп, исмаһам, бер туйғансы һөйләшә алмауы [Гәйзулланың] күңелен кырзы.* (Я. Хамматов.) *Һыуыкта һөт бишәр-дүртәр литрга тороп калды. Тап өшо хәл малсыларзың күңелен кыра ла инде.* («Сов. Башк.»)

күңелде кытыкклау. Елкендереп, түземһезлек тыузырып тороу, тәьсирләндереү.

күңелде тартыу. Ни ягы менендер үзенә йәлеп итеү.

күңелде һаклау. Хис-тойғоға йәбер килтермәскә тырышыу.

күңелде өзөү. Ауыр тәҗсир итеү. *Күңелемде өзә йәмһез тойғолар, Мине сьрмаған әсе кайғылар.* (Д. Юлтый.)

күңелен асыу кемдең. Кәйефен күтәрәү, һәйбәт хис-тойғо уятыу. ...*Нәзекәй билдәрән өзәрәп, үзенә камзул, елән дә тегеп кейзе. Етмәһә, уйнап-көлөп, йырлап-бейеп картатаһының күңелен дә асты.* (З. Бишшева.) *Иыры менән егет ауылдаштарының күңелен аскан, ауыр тормошон онотторған.* (Ә. Вахитов.)

күңелен (йәнән) бәйләү кемдең. Ни ягы менәндер оқшап, тотоп тороу. [*Ғәлә*] *Үзенәң күңелен бәйләгән китаптарынан айырылғыһы килмәнә.* (М. Ғафури.) *Назлы кыззай йәнде бәйләй киң үзән агымдары.* (Х. Ғәбитов.)

күңелен күрәү (табыу) кемдең. Көйөн көйләп, ыңғайына куйып, йәки эш-кылык менән күңелләндәрәү, кәнәғәт итеү. [*Мәзинә:*] *Дауыт, һин хаклы түгел! Ғәфүр ағайзың күңелен күрергә, уны аракы тырнагынан нисек тә тартып алырға, коткарырға кәрәк.* (Ш. Янбаев.) *Ошо сал сәсле ағай, юлда сраған бер ят үсмергә игтибар итеп, миңең күңелемде күрзе.* (Ғ. Вәлиев.) *Ә инде разведка ойштороп, алтын ятышын эзләргә тигәндә, тәҗрибәле кешеләр приискыла етерлек. Уларзың күңелен таба ғына белергә кәрәк.* (Я. Хамматов.)

күңелен күтәрәү кемдең. Рухландырыу, дәрәт уятыу. [*Айбулат*] *Үзе бер қасан да бошонмақ, мәзәк һүзәр һөйләп дуствар күңелен күтәрер ине.* (З. Бишшева.) *Полк командиры Йәрмөхәмәтовтың оборона тотоусыларға етәкселек итергә үз теләге менән қалыуы һуғышыларзың күңелен күтәрзе.* (Ф. Исәнғолов.)

күңелен яулап алыу кемдең. Хис-тойғоларзы үзенә қаратыу. *Яр буйында кескәй тирмән, көмөш һыу йырлап аға. Үткән, киткән юлсының күңелен яулап ала.* (Ш. Галин.)

күңелеңде киң тот. 1. Берәй эш-хәл булмау, йәки насар килеп сығыу. — *Накышев урынына һинең кеүекте қуймаясактар. Күңелеңде киң тот,* — тип Нигмәтулла ла һүзгә қушылды. (Я. Хамматов.)

2. Тарықма, бөтә кешеғә лә булыр, етер. *Рәйсә көлә. — Бында жом һиңә лә, миңә лә етерлек, Зәйнәп апай. Күңелеңде киң тот.* («Сов. Башк.»)

күңел иреү. 1. (йомшарыу, нескәрәү). Нескә тойғоларға бирелеү. *Бесәй койрогон болғай-болғай малайзың аяғына һырышты. Нурулланың күңеле ирене.* (Ш. Янбаев.) *Тиң-тош килмәй күңел иремәй.* (Мәкәл.) *Мақтаузы яратқан Аралбайзың күңеле май кеүек иреп китте.* (Ш. Шәһәр.) *Егеттең йырзари шул тиклем моңло булған, иң қаты бәгерле кешенең күңеле лә балауыз һымак ирегән.* (Ә. Вахитов.)

2. кемгә. Кемдендер һүзенә, кылыгына риза булып, уга карата нескә тойго уяныу. *Әсәйгә күңел иреу.*

күңел килеу. Кәйеф якшыга йүнәлгән булыу. *Күңелем килһә, апарук һүз оштаһымын икән үзем!* (Д. Юлтый.)

күңел кителеу. Ниһэндер риза булмай күңелһезләнеу, хәтер калыу. *Әллә нисек күңел кителеп калды, ә күззәрзә һаман ер ягы.* (Ғ. Сәләм.) *Ләкин бәтәһе безгә сит ине, һаман да беззән күңел кителде.* (Ғ. Ғүмәр.)

күңел китеу. Күңелһезләнеу, кәйеф кырылыу. *Азамат өндәшмәне. Ниндәй кеше был Сидор? Кешенең күңеле китер, тип тә уйлай белмәйме икән ни?* (Ә. Бикчәнтәев.)

күңел көзгөһө. Хәтер, ир. *Бала сак йылдарының исталектәре күңел көзгөһөндә уйылып калған.* («Башк. пионеры».)

күңел күзе. Әске рухты, булмышты аңлау, тойоу һөләте. *Баязит Бикбай — башкорт халкының рухи донъяһын, тормошто күңел күзенән үткәреу аша Ватанының һәм туған халкының бөйөклогөн ... югары сәнгәт дәрәжәһенә күтәргән шагирзәрыбыздың береһе.* (Ғ. Хөсәйенов.) *Улар, һинең кеүек, күзһез зә түгел үззәре. Ә, асылда, улар тома һукыр, күрмәгәс ни күңел күззәре.* (III. Бикжолов.) *Айлы төнгә моңло юлдаш булып, тағы торам Изел ярында. Күңел күзем күрәп етмәгәндең тойоп белгем килә барын да.* (С. Ғәбизуллин.)

күңел күтәреләу. Дәрт уяныу, рух артыу. *Уйынсылардың бәхетенә жаршы, көн бик һәйбәт, шар аяз. Иштәрзән күңелдәре күтәрелде.* (Ж. Кейекбаев.) *Рәйсәнең йөзө асылып, күңеле күтәрелеп китте.* (Һ. Дәүләтшина.) [Хат ташыусы:] *Хат күп килгән һайын, минең күңелем күтәрелә.* (М. Кәрим.)

күңел кайтыу. 1. Теләк бөтөү; төңөлөү, туйыу. *Сидзуконың бейеүсе булып китеренә бер ай вақыт үтә. Ошо вақыт эсендә ул көтөлмәгән хәлдәрзә байтак оската һәм күп нәмәнән күңеле кайта.* («Сов. Башк.») *Күк донъяһы тураһында языуҙан күңеле кайтты...* (Ә. Вахитов.)

2. Ыуыныу, хис-тойго бөтөү. *Был кызған күңелем кайтты.*

күңел катыу. Мәрхәмәтте, нескәлектә юғалтыу. *Күңеле каткан ахыры, иламай за.*

күңел кошо. Кешеғә дәрт биргән һөйөү хисе, татлы тойго. *Күңел кошом һин минең.*

күңел қояшы. Рух биреүсе йән һөйгән кеше.

күңел кылын сиртеу (тибрәтеу). Нeskә тойғоларҙы кузғатыу. *Талдан талға кунуй һандуғас күңел кылын сиртә яз булғас.* (Я. Колмой.) *Әлбиттә, егет уның күңел кылдарын өззөрөн сиртергә өлгөрһә, кыззәр тырышыуы ғына әллә кайза китмәс тә ине.* (Ғ. Байбурин.)

күңел өшөү. Ытырғаныу, өшөнөп калыу. *Таратһаңсы күктән болоттарҙы, Тик бер һүзгә күңелем өшөнө. Ниңә, вақыт, болоттарға төрөнөп, Туктап калдың былай тешегеп.* (Р. Бикбаев.)

күңел тартыу (ятыу, ултырыу). Ыңғай хистә уятып, үзәнә йәлеп итеп тороу, йән теләу. *Шунда бесәй әйткән төслә булды: «Нисек мине күңелең тарта һуң?»* (Ш. Бабич.) **Күңелем тарткас**, тағы кайттым Ямашлы буйзарына. (М. Кәримов.) **Күңел тартмау** (ултырмау): *Безҙең яман ауылға күңеле ултырмайҙыр инде йәш кешенең.* (Ғ. Дәүләтшин.)

күңел төшөү. 1. кемгә. Хис-тойғо уяныу, ғашик булыу. *Күзем төшһә, күңелем төшмәй һинән башка бүтәнгә.* (Халык йырынан.) *Егеттең егетлеге шунда, күңеле төшкәнән үзәнә жаратмай калмай.* (М. Тажи.)

2. Күңелһезләнеү, кәйеф булмау. *Саған сәскәһенән дә, йүкәнән дә бал алып булманы, кыраузар бөткәйне, ямғырзар башланды. Шуға күңел төшөп йөрөй әле.* («Сов. Башк.») *Ни эшләйһең, был йырзар минең төшкән күңелемә азык булмайзар.* (С. Агиш.)

3. нимәгә. Дәрт уяныу, эшләрғә теләу. *Әшкә күңел төшөр.*

күңел тулыу. Нескә хистәргә бирелеп, илағы килеү. *Эреҫ еңгә был һүзәрҙе әйткәндә, күңеле тулып, илап ебәрҙе.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Ғүмәр ауылын үтеп, биләнгә менгәс, Ташбатқан ауылын күрәү менән Сөнәгәттең күңеле тулды.* (Ж. Кейекбаев.) *Ғәйшә бойғоһоп Ҡадир күкрәгенә башын куйҙы, үзе һулыға, Ҡадирҙың да күңеле тулды быға.* (Ғ. Амантай.)

күңел уйнау (бөлғану). Коҫқо килеү.

күңел үсәү. Рух күтәрелеү. *Көрән якишүк көрәйеп алды, тирегә калған тәнәнә яңы төк сығарҙы. Быға күңеле үсә.* (Б. Бикбай.) *Имтихандарҙы ла елле генә тапшырҙым, күңел үсеп китте, малай.* («Сов. Башк.») *Үсһен өсөн кеше күңеле, яҙ қояшы керек боззо иретерлек йылы һүзәр кәрәк түгелме.* (Р. Янбулатова.)

күңел һалыу нимәгә. Дәрт итеп, ихласлап тотоноу. *Аллаяр, иҫ керә-керә, карун атаһының хөсөтләшерен арттыра. Хужалыҡка күңел һалмай.* (Ф. Иҫәнғолов.) [Мөнибәнең] *Үз эшен күңел һалып, ихлас башқарыуы тел төбөнән үк һизелеп тора.* («Сов. Башк.») **Күңел һалып** (эшләү): *Аяуһыз бәрелде Һибәтуллаға сырхау, күңел һалып эшләгән эшенән, яландарынан айырҙы.* (Ш. Янбаев.) *Агитаторҙарҙан Гөлсирә Зәйнәгәбдинова, Нәғимә Әминова, Хәбирә Хәлитова күңел һалып эшләйҙәр.* («Сов. Башк.»)

күңел һүрелеү (һыуыныу). Һалкын жарай башлау, бизеү. *...Әзләй һәр сәк еңелде, һөйгәнәмдең шул гәҙәте һүрелдерҙе күңелде.* (Ж. Даян.)

күңел һызлау (әрнеү). Тәрән хәсрәт, кайғы кисереү. *Күңел һызлай, һызлай, һызлауыҡ бар, Ҡара көстәр мине тотқанға... Күңел әрней, әрней, бозло һалкын, Буранлы ел мине һукқанға.* (Ш. Бабич.)

күңел һызылыу. Эске кисереш менән яныу. *Әсе хәсрәт көйнөн көйләп, һызыла күңелем көндөз вә төн.* (Д. Юлтығ.)

күңел һыныу. Рух төшөү, бойогоу. *Тарлык тарзан күптән күптән күңелем һынган.* (Ғ. Тукай.) *Күңеле һынмаһын тил, бик тырыштым.* (Һөйл.)

күңел эреу. Нескә хистәргә бирелеү, йомшарыу. *Һәйбәт шул Хәтиптәң ағаһы! Шундай яҡшы кешегә нисек күңелең эремәһен.* (Ф. Иҫәнғолов.)

күңел яныу. Әрнеу менән ярһыу, азарыныу. *Нишләйем һуң — зәжкүмлы хәсрәттәр менән күңелем яна...* (Ш. Бабич.)

күңел яраһы. Йөрәккә үтерлек ауыр яра, рәңйеү. *Тән яраһы китһә лә, күңел яраһы китмәй.* (Мәкәл.)

күңел ятыу кемгә, нимәгә. Ыңғай хистәр тыуыу, окшатыу.

күпер башында күсәр башы әләккән. Бик алыс кәрзәш.

күпме кәрәк. Кемдең йәки нимәнең көсөн, мөмкинлеген, ихтыяжын кәметеп күрһәткәндә әйтелә. *Балаға күпме кәрәк инде. — Кешегә күпме кәрәк инде, һыйың, йылы һүзең булһа, шул баштан ашкан.* (Б. Бикбай.)

күпте күргән. Тормошта төрлө хәлдәрҙе башынан үткәргән, кисергән. *Бына шулай күпте күргән баш был, Сәрбиямал.* (З. Бишева.) *Күпте күргән күркәм грузин ере Килеп кәрҙе кеүек ишектән, Ҡыzzар тауышында таузар телен, Руставели өнөн ишетәм.* (Ғ. Рамазанов.) — *Мин тормошта бик күпте күрҙем, күп нәмәләрҙе башымдан кисерҙем.* («Сов. Башҡ.»)

күптән күп. Бик күп. *Батыр бер ап-аҡ тирмә күрҙе, малы күптән күп, ти.* (М. Кулаев.)

күп һорамай. Низер эшлөгәндә, кылганда оҙаҡ уйлап тормай, кыла ла ташлай. *Кунакка сакырам тиһә, күп һорамай, тотала сакыра.*

күрөп (карап) туймаҫлыҡ (туйғыһыз). Күз алғыһыз, бик матур, һокланғыс. *Тирә-якта урман шулай, Гөл-сәскәгә тулған ер. Күрөп туйғыһыз бахсалай — Ниндәй гүзәл Тыуған ил!* (Я. Колмой.) *Йырлай, бейей, оса алсак ҡыzzар, карап туймаҫлыҡ һис уларға.* (Р. Ғарипов.)

күрергә калған баш. Киләсәктә ауырлыҡ күрергә дусар булғанды белдереп, күнгәндә әйтелә. [Мөлөк карт:] *Теләһәң нишлә, миңә тиһә ошо урында тотоп һуктыр, барыбер күрергә калған баш.* (Т. Хәйбуллин.)

күргәне-күрмәгәне шул булһын. Низелер дау менән алған кешегә асыу белдереп әйтелә (*йәлсемәһен, изгелеген күрмәһен тигән теләк менән.*)

күрер күзгә. Карап торғанда, былай карауға (*карап ҡына баһалаған әйбер хаҡында.*) *Күрер күзгә һәйбәт күренә.*

күрмеште күреү. Бик ныҡ этләнеү, яфа сигеү.

күрмәгән күрһәтәү кемгә. Бик каты тиргәү йәки тукмау. [Сәрүәр:] *Ни эшләп мин уға яуап язып торайым? Атайымдарға ишетелһә, күрмәгәнәңдә күрһәтер.* (Х. Ибраһимов.) *Мәхмүт ҡыzzы ла китте: — Дегәнәк икәнһең һин! Ят тизерәк. Федор ҡайтһа, күрһәтер күрмәгәнәңдә.* (Ә. Хәкимов.)

син.: Һырт җайышын алыу, кәрәген билеү.

күр зә тор. Мотлак булыр, әйткән булыр. — *Күр зә тор, күз йәшен ағызып килеп сыгасатк* [Сәгирә], — *тип күрәзәлек кылды Зифа.* (Д. Бүләков.) *Каруанһарай булгас, күр зә тор, Мин дә унда укып ятырмын.* (Р. Бикбаев.) *Тырыш, уйыңдан бер азым да сизгәнә, күр зә тор, жосағыңа ташланыр һөйгәнәң.* («Сов. Башк.»)

күрмәстәй булыу һөйл. Комһозланып нимәгәлер ташланыу, йәбешеп ятыу (*күберәк ашау-әсеүгә карата*).

күрә алмау. Нык яратмау, нәфрәт менән карау. [Әмирхановтың] *Иәзәндә тәрән асыу, кешегә белдерергә теләмәүенә карамастан сырайына бәрәп сыкта, бер күрә алмауы, борсолумы, гәмүмән, бер ажарлык бар ине.* (С. Агиш.) [Зарифа әбей:] *Артык йәш, сапсан, байзарзы үлеп күрә алмаусы бер кеше ине минең ирем.* (Б. Бикбай.)

күрә карау. Күзәнә якын килтереп караған кеше; күрәш. *Бабай туп-тура барзы ла һандыктың капкасын күтәрзе.* — *Буш теләк менән, күрә карау менән текләмә китаптың биттәрәнә, бер нәмә лә күрмәшең йә...* (Ә. Вахитов.)

күсеп барганда күсәр баштары тейгән. Кан кәрзәшлектәре юк; бик алыс кына туган.

күсәр баштары бәрелеү. Оло һүзгә килеү, ызгышыу.

күсәк күтәрәу. Нык гәйепләп сыгыу, каты әрләү. *Трест упрвляющийы Бобров иптәш тәнжиткә күсәк күтәрәп, жағыз бысраткансы, үз хужалығында тәртип булдырыу хәсрәтлеген күрһә, откан ғына булыр ине лә бит.* («Сов. Башк.») *Татар зыялылары араһында «әзбиәт кисәләре» яһау мәсьәләһе кузгала. Был хәрәкәткә татар байлары, муллалары күсәк күтәрәп каршы сыға.* (Д. Юлтый.)

күтән һурпаһы әсеү һөйл. Нык яфа сигеү, әтлек күреү.

күтәреләп бәрелеү. Нык кызып китеү, тузыныу. *Абдражаковтың был һүззәргә артык исе китмәһә лә, Ирһазаров тигәнә күтәреләп бәрелде.* (И. Насыри.) [Бабай әбейгә:] *Кеше көн озон эшләп кайткан, йүнләп каршы ала ла белмәйһең,* — *тип күтәреләп бәрелде.* (В. Исхаков.) — *Сәлим туган, улай күтәреләп бәрелмәйек әле, ярылып китербәз.* («Сов. Башк.»)

күтәреләп тә карамау кемгә, нимәгә. Бөтөнләй игтибар күрһәтмәү, әһәмиәт бирмәү.

күтәрәнке күңел. Якшы кәйеф. [Һайысқан] *Күтәрәнке күңелле мулланың кәйефен бозайым тигән һымак, юлдың әле уң яғына, әле һул яғына сығып шыкырыккланы.* (Я. Хамматов.) — *Татыу булгас, күңел дә күтәрәнке. Эш тә ырай,* — *ти Хәмдиә апай.* («Сов. Башк.»)

күтәрәп алыу кемде, нимәнә. Хуп күреп, яклау. *Тимер, Фатима кузгаткан һәр бер яңылыкты күтәрәп алып, тизерәк колхозга таратырға тырышты.* (Б. Бикбай.)

күтәрәп йөрөтөү кемде. Бик нык кәзерләү.

күтэрэ алмау нимәне. 1. Кисерергэ, баштан үткэрергэ көс таппау. *Эйе, эзэм балаһы күтэрерлек кайгы инеме ни был?! Күтэрэ алманы бисэкэй, күтэрэ алманы.* (З. Бишева.)

2. Дан-шоһрөткэ, муллыкка сыҙамай шашып китеү. [*Миң-негэли:*] *Байгилдин ...күкрәк жаға, власть харап итэ уны, күтэрэ алмай.* (Х. Гиләжев.)

күшеккән тауык <кеүек>. Меҫкен булып ебеп торган кешегә карата әйтелә. *Былай күшеккән тауык кеүек ебеп йөрөһәң, бер ваҡытта эш сыкмаҫ.* (С. Агиш.)

кәбәк баш(лы) һөйл. Фекерләү һәләте бик түбән булған кешегә кәмһетеп әйтелә. *Һалам башлы өй ээ барзыр эле кайбер ауылда, эммә кыйын, кәбәк башлы бәндә булһа яныңда.* (Ғ. Дәүләтов.) *Фән эшмәкәрзәрен, юғары укыу йорто укытыусыларын ул тиклем кәбәк баш итеп күз алдына килтереүсе авторҙар үззәре ...уңайһыҙ хәлдә калды.* («Сов. Башк.»)

кәбестә һурпаһын аз эскән. Донъяла еңел йәшәп, артык этлек күрмөгән.

син.: нужна қаласын аз ашаған.

ант.: күпте күргән, донъяның әсеһен-сөсөһөн татыған.

кәбән баш. Иләмһез зур баш.

кәбәтәһенә катыу. Үсмәй, бәләкәй көйгә катып калыу.

кәзә билеты иҫк. Башка урынга эшкә, укырға инергә хокукты юк иткән таныктыҡ. *Был кешегә кәзә билеты бирергә кәрәк.* (М. Ғафури.) [*Сакайзы*] *Кәзә билеты биреп, эшенән бушаттылар.* (Б. Викбай.) *Ул арала булмай, кәзә билетлы Рамазан кайтып керзе эштән.* (З. Йәнбирҙина.)

кәзә майын сығарыу. 1. Беләккә киҫә һуғып кабартыу.

2. Хәлдә алыу. [*Иәгләмүн:*] *Ну кисә Ғәззәмиевтың кәзә майын сығарҙыҡ.* (А. Ғирфанов.) *Бигерәк тә һул яктағы ярға менеу малайҙарҙың кәзә майҙарын сығара.* (Я. Вәлиев.)

кәзәне кәбестә карауылларға куйыу*. Урлай, эш боҙа торған кешегә ышанып, низелер һаҡларға кушыу.

[*Рус телендәге «пустить козла стеречь капусту» берәмегенән.]

кәзәһе артынан калмай (эргәһендә йөрөй, төкөй) һөйл. Үсексән. — *Кеше булғас, һөйләшә лә бел. Кәзәң төкөгән кеүек киләһең.* («Сов. Башк.»)

син.: тәртәһе ерек.

кәйеф кырылыу. Күңелһезләнеү. *Әхәттең кызыл туйһыҙына өйләнергә риза булыуын белгәс, Иштуғандың бөтөнләй кәйефе кырылды.* (З. Бишева.) *Атаһының кәйефе генә кырыла барыуын һизеп, Хәкимйән хәзер ундай һорауҙарҙы бирмәй башланы.* (Д. Исламов.)

кәйеф-сафа короу. Ни менәндер шәп итеп күңел асыу. *Сәмәркәндтәге «Интурист» ҡунаҡханаһына төшкән кешеләр төрлөсә ял итә: берәүҙәр кафела йәшел сәй эсә, икенселәре яңы танышы менән һөйләшеп кәйеф-сафа жора.* («Ағизел».)

кәкрөгө бөкрө. Эш бер зә уңайға бармай, гел кире килеп тик торганда әйтелә.

кәкре кайыңга терәтеү (терәү, һөйәү). Бик оҫта итеп алдау. [Мозой:] *Әпкәләй ауызына карап торһағыз, ул һеззә кәкре кайыңга терәтер әле!..* (Д. Юлтый.) *Шәрәфи бик мут кеше, шуға ла унан шикләнде. Арыш урғанда Садрийзың үзен сатк кәкре кайыңга терәмәне бит.* (Т. Килмөхәмәтов.) *Ышандым мин, юлдарымда булған гел ауыз асып. Кәкре кайыңга һөйәгәс, киткәндәр минән касып.* (Т. Йосопов.)

син.: төп башына ултыртыу, тишек кәмәгә ултыртыу, төпһөз кәмәгә ултыртыу.

кәкре куллы (жулы кәкре). Урлашыуга әүәс; кулсыр.

кәләп һалып [йөрөү]. Эш тапмай, қаңгырып (йөрөү). *Ильяс урынынан тороп китте лә, ни эшләргә белмәй, бүлмәнән бүлмәгә кәләп һалып йөрөй башланы.* (Р. Байымов.)

кәмәгә һыу инеү. Эш-хәл насарайып китеү. *Хәкимуллин да йоклап ятмай бит: ул да үз кәмәһенә һыу индермәскә тырыша.* (Й. Солтанов.)

кәмә комға терәлеү (кырсынға тейеү). Эш бармай башлау, тоткарлыкка орау. *Ақтык сиккә етеп, кәмә комға терәлгәс, 1920 йылдың гинуар башында Юденич ағ армияһының таркалыуы хақында рәсми белдерәү яһаны.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Әйтер хәл юк, беззәң кәмә комға терәлгәс, Михләтбаев үзә лә, зоотехнигы ла, ветераны ла, урынбаҫар-фәләндәрә лә әленән-әле килеп кенә торалар.* (Д. Исламов.) *Хәзәр материал алыуға ла, машиналар ремонтлауға ла аҫса кәрәк. Кәмә тамам комға килеп терәлгән.* («Сов. Башк.») *Сәбәләһмә, әй кырсынма, кәмә тейгән кырсынға.* (Т. Йосопов.)

кәңәшегез берекһен. Һөйләшеп, кәңәш корон ултырған кешеләргә әйтелгән теләк. *Сәлим ағай килә-килә үк сәләм бирзә, иҫәнлек-һаулыҡ һорашты. — Кәңәшегез берекһен, ерегез емешле, эшегез өмөтлө булһын! — тине ул...* (Ғ. Ғүмәр.)

кәпәс кейгән [ир, кеше]. Берәүзән дә кәм түгел, үз һүзә, феке-ре булған. *Мин дә кәпәс кейгән кеше әле, һиңә һалышып торорға.* (Һөйл.)

кәпәс менән кәңәшләшеү шаяр. Уйлап, дәрәс феке-регә килеү. *Бар, кайтып кәпәсең менән кәңәшләшеп кил.* (Һөйл.)

кәпәс һалыу. Түбәнселек белдерәү, низер үтенәү.

кәпәс(те) күтәрәп һугыу. Әйткән һүзәмдә торам, тип ант итеү. *Кәпәсте күтәрәп һуктым, өйгә кире кайтмайым.* (Һөйл.)

кәртәгә инеү. Ипкә килеү, тәртиплегә әйләнәү. *Өлкән улының ... тәртәгә инеренән тамам өмөт өзгән җарун Әптәлғәлим уны җарған өйөнән кыуып сығарзы.* (Ф. Иҫәнғолов.)

кәрәге (хәжәте) бер тин (бар ине). Һис кенә лә кәрәкмәй (баһаһы юк кеше, нәмә һ. б. тураһында). *Кәрәкһез, әһәмиәтһез.* [Иәнтимер:] *Кәрәге бар ине, комсомол башым менән һинең пальто өсөн һатыулашып йөрөргә.* (С. Ағиш.)

кэрэген биреү. 1. кемдең. Каты язага дусар итеү (тукмау, яфалау йэки бик нык тиргәү һ. б.). *Бирзе донъя кэрәкте, ила-мәска өйрәтте ... Кайһыгыззың кулы йылы? — Бәйләйһе бар йөрәкте.* (Х. Туфан.) *Бер төркөм кешеләр геү-ү итеп калды: — Алыгыз, тогогоз үззәрен! Бирәйек кэрәктәрен!* («Сов. Башк.»)

син.: тетмәһен тетеү, уттан алып һыуға һалыу, әсе табага бақтырыу, әсе табала бейетеү.

2. *низең.* Бер эш-кылыкты саманан аштырып башкарыу. *Ашаузың кэрәген биреү. Иокконоң кэрәген биреү. — Шатморат бейеүзән туктап улар эргәһенә килде. — Кэрәген бирзең әй! — тип дуфының яурынына һукты Ильяс.* (Д. Исламов.)

кэрәк кыркып (өзөп) ал. Һүззе тыңламаған, өйрәткәнде ала белмәгән кеше хақында асыу менән әйтелә; киçәүһез.

кэрәкле кишер япрагы. Берәй эш-хәлдә бәләкәй генә урын тотоп та зур булып күренергә тырышкан кеше хақында мысқыллап әйтелә. *Колхозсылар [Хәсәнде], кэрәкле кишер япрагы, һин генә кэрәк инең, кыйратырһың инде эшеңде, тигән кеүек һүззәр менән каршы алды.* (С. Кудаш.)

кэрәк сәсрәп китһен. Якларга, хәленә инергә теләмәгәнде белдерә.

кэрәкте алыу. Тукмалыу йәки бик каты тиргәлеү. *Кэрәгеззе алырһыгыз әле, кеше кәзәрен белмәгән эттәр!* (Һ. Дәүләтшина.) *Минең иптәштәр яузай кузгалды, һәм дошман шунда кэрәген алды.* (Ғ. Гүмәр.)

кабағына карыш кар яугандай. Асыузан төсө бозолған, йөзө йәмерәйгән.

кабағын һалындырыу. Һытык йөз менән карау, асыузы төскә сыгарыу.

кабак астынан карау. Күззе әйләндерә биреп, асыу менән һөзөп карап тороу. *Тимергәле карт сынаягына сәйен коя-коя улына кабак астынан ғына күз һалды, өндәшмәне.* (Ғ. Дәүләтшин.)

кабык кағыу һөйл. Юкка мактаныу, кәпәренеү. *Улар нәселе кабык кагырга ошта инде.* (Һөйл.)

кабык канат. Мактансык.

кабык һуғып бесәй өркөтөү. Юктан бәлә һалып, һорәнләп йөрөү.

кабырғаһы менән куйыу* нимәне. Мәсьәләне, эште кәтғи рәүештә алга бақтырыу.

[*Рус телендәге «ставить ребром» фразеологизмынан.]

кабыргаһын һанау кемдең. Бик каты тукмау, дөмбөсләү. — *Әйзә, Алексей, кабырга һөйәктәрен һанайык шуларҙың, бер нәмә лә булмаһасак, барыбер китәбез һуғышка...* — [тине теге өс кешенең береһе]. (Ж. Кейекбаев.) *Башка ваҡыт булһа, бындай һүҙҙәре өсөн мин Талханың кабыргаһын һанаған булыр инем, хәҙер иһә түҙергә тура килә.* (Ә. Чаныш.) *Которонған бандиттар тоткондарҙы азым һайын кайыш камсы менән «һыйлайҙар», имән таяктар менән кабырғаларын һанайҙар...* («Сов. Банк.»)

син.: һырт кайышын алыу.

кағизә рәүешендә (буларак)*. Мотлак була, кабатлана торған эш-хәл хакында.

[*Рус телеңдөгә «как правило» берәмегенән.]

кағыз бысратыу. Бушқа документ языу, файҙаһыҙ языныу менән булыу.

кағызға төшөү. Берәйһенең кәләм осона эләгеү, рәсми хөкөм кулына тикшереләүгә калыу.

казалып (сәнселеп) киткере (китһен). Карғағанда әйтелә. [Фатима:] *Килмәгез, қазалып китегез! Туй һезҙән башка ла үтер!* (Б. Бикбай.)

казан асыу. Кунакка һый әҙерләү. *Астан қазан астырма, яланғастан кейем тектермә.* (Мәкәл.)

казанда кайнау. Айырым ижтимағи төркөм кешеләр араһында булып, шуларҙың караштарын, йөшөү рәүешен үзләштерәү. [Файза әбей] *председателгә қарап: — Йә, сәләмегез қайза қалған һезҙең? Үзең зур ғына қазанда қайнаған кешеһең, олоғайып бараһың.* (Ж. Кейекбаев.)

казан корһак. Әсе зур кешеғә қарата кәмһетеп әйтелә. [Закир:] *Нур, хәҙер қазан корһак байҙар түҙеп кенә торһон.* (З. Бишева.)

син.: қап корһак.

казан төбө көйөү. Берәйһе менән ара бозолоу, яманлашыу. *Үзем эшләгән институттың местком председателе ул. Сәсәп йығылырҙай булдым. Бер сак бит уның менән минең қазан төбөм шөйлә көйөп куйғайны.* (Й. Солтанов.)

казаным ташып бармай. Эшем үтә ашығыс түгел, ваҡыт бар. *Ярар, ул хәтле қазаным ташып бармай, бында бер аз ултыра алам.* (А. Таһиров.)

каз биреп өйрәк алыу. Күп урынына азға калыу, берәй нәмә алышҡанда отолоу.

каз өлтөгө. Балаға күз теймәһен өсөн, кейеменә таға торған мамык осоғо.

казаға калыу (осрау). Ауыр хәлгә төшөү.

кайғы басыу кемде. Зур бәлә-қаза килеү. *Кешеләрҙе қайғы бақты.*

кайғыға калыу (төшөү). Тәрән хәсрәт кисереү, кайғырыу.

кайгыны басыу (таратыу). Кисерелгән хәсрәтте сөеләйтү. *Йыр күңелде аса ул, Йыр күңелде лә аса ул, кайгыны ла баса ул.* (Халык йырынан.)

...кайгыһы китте. Берәй мөһим хәл тыуып, элеккеһен оно-тоузы белдерәү өсөн әйтелә. *Ашау кайгыһы китте. Йоклау кайгыһы китте.*

кайза барып бәрелергә (һуғылырга) белмәү. Ауыр хәлдән сыға алмай қаңгырып йөрөү, сараһызған аптырау. *Староста кайза барып һуғылырга белмәне, ат менән урам буйына сыктты, осраған бер кешене ауыл осона кыуаланы.* (Ж. Кейекбаев.) *Карам бына шулай уйланып, кайза барып бәрелергә белмәй йөрөгәндә, ауылга гәләмәт күп гәскәр килеп тулды.* (Н. Мусин.)

кайза баسقанды тоймау (белмәү). 1. Зур шатлык кисерәү. *Баныу инәйзең бөгөн күрһәгез ине йөзөн — шатлығы эскә һыймай, кайза баسقанын тоймай.* (К. Хәбиб.)

2. Бик нык кыззырып, әрләп оятлы итеү. [*Старшина:*] *Бейетермен, шундай итеп бейетермен мин улларҙы ... кайза баسقандарын да белмәстәр.* (Б. Бикбай.)

кайза баسقанын беләү кемдең. Ни эшлөгәнән, уйлаганын һизеп, күреп тороу. *Ул [Вася] үзе урмандарза, тау араларында касып, аңғыз йөрөһә лә, крәстиәндәр уның кайза баسقанын белеп торалар.* (Д. Юлтый.)

кайза етте — шунда. Теләһә кайһы ерзә, төрлө урында. [*Зәйнулла*] *кайза етте шунда, кем тура килә — шуның менән эскән.* («Сов. Башк.») [*Әмәтерәй*] ... *йәйзәрен кайза етте шунда — йәшел үләндә тәгәрәп ятып йоклай.* (М. Иҙелбаев.)

кайза китмәгән. Ниҙелер йәлләмәй, кызғанып тормай тотонганда әйтелә. *Кайза китмәгән 1000 һум акса ... Кайза китмәгән өс көн ваҡыт, барып кайтайым әле.*

кайза куйырга белмәү. Нишләргә, нишләтергә белмәү. [*Сәриә*] *Асыуын кайза куйырга белмәй ... төсөн үзгәртте.* (Я. Хамматов.)

кайзан килгән. Артык маһайған кешегә карата мысқыллап әйтелә. *Ай-һай, кайзан килгән тиерһең.*

кайза ул. Ниндәйҙер эш-хәлдә башкарырга тулығынса әзер булығызы белдергәндә әйтелә. — *Ятыу кайза ул! Хәзер үк донъя күләмендә әһәмәтле асыу тураһында гилми очерк язырга ул тырам.* (Х. Мохтар.) *Башта хәрби дружина төзөү эшен хәл итергә кәрәк. Һез шуға ризамы? — тип һораны Хисмәтулла. — Риза! Риза булмаған кайза ул! Үзебез өсөн дә баһа.* (Я. Хамматов.)

кайттым (кайтһа) — бар, киттем (китһә) — юк. Өйзә бик һирәк буламы, мөшәкәтем, камасауым берәүгә лә теймәй. *Мин ни кайттым — бар, киттем — юк.*

кайтып калыу. Нимәгәлер килеп терәлеү, бәйләнеү. *Мәсьәлә иген йыйыуға кайтып кала.*

кайһы ерең кысый (кысыта). Бик нык кысымга алыу, тукумау, дөмбөслөү тураһында һөйлөгөндө әйтелә. [*Тулыбай:*] *Ауылдан сығып бер аз канаузан килә биргәйнәм, канаузы ике яклап яткан кызылдар, кайһы ерең кысыта, килеп пулеметтан, мылтыктан бирә башланылар.* (И. Кыпсак.) [*Жорттар*] *Айыузарзың есен тойоп, аяуһыз сағырға тотоналар. Кайһы ерең генә кысый.* (Әкиәттән.)

кайырып алғыһыз. Нык уңған (иген, бесәнгә карата). *Йәрәүзе тамағында бесән кайтарып алғыһыз була торғайны.* (Ә. Вәли.)

кайыш биреп йүкә алыу. Нимәләлер отолоу.

кайыш тәрилкә тотоу. Нык ярамһақланыу.

каққан бағана <кеүек> һөйл. Ни эшләргә белмәй бер урында торған кешегә карата асыу менән әйтелә.

кақ тактаға (боҙға) ултыртыу. Бик нык һемәйтеү, һизәндер буш калдырыу.

кақ һойәк. Бик ябык, йоқарған. *Мин артык бирешмәнем, әсәйем кақ һойәккә калды.* (С. Ағиш.)

калған эшкә кар яуа. Эшләнемәй калған эшкә карата әйтелә. *Көн йонсоуы һис басылмай һузылды бер азнаға. Калған эшкә кар яуа, ти, кар яуа буразнаға.* (Т. Йосопов.)

калғанын казый ашаһын. Аш-һыуға һаран хужаға карата әйтәләр.

калтаһы калын кемдең. Бай, хәлле.

калын тиреле кар: тиреле калын.

калын елкәле кар: елкәһе калын.

калыпка һалыу (киреү) нимәне. Тәртипкә килтереү. *Председатель бөтә колхозды бер калыпка киреп, бер үлсәу менән үлсәп көн итте.* (Н. Ғәлимов.)

калъя кабыу*. Мал-молкәттән мул ғына өләш әлгәеү. *Бында ла уларға мул ғына калъя капты. Колхоз председателе ... уларға ... бер мең өс йөз илле ете һумды һогондороп өлгөртө.* («Сов. Башк.»)

[* «капқан һайын калъя булмай» мөкәленән.]

камсы кеүек һалынып төшөү. Һынып, асылынып тороу (*кул-аякка карата*.)

камылға ултырыу. Һабакланыу (*иген тураһында*). *Бойзай камылға ултыра башлаган.*

камыр аяк. Озақ атлай алмай ултырған балаға карата әйтелә.

камыр батыр. 1. Тулы көүзәле, ауыр кузғалыусан кешегә карата әйтелә. [*Ғәтифә:*] *Тор, атаң башы! Мин һиңә һиндәй әсәй булайым. Иыу битеңде һалкын һыу менән, камыр батыр.* (Ә. Мирзәһитов.)

2. Үзән батырға һанап, мактанған кешегә карата мысқыл менән әйтелә. [*Әжмәғол:*] — *Ха-ха-ха, камыр батырзар! Зирәк кеше буласақ минең кейәр.* (М. Кәрим.)

канат астына алыу кемде. Жарамакка алып, яклау, курслау, торуу. Ул, бактиһәң, үзе искене кыуыуы, хәллерәк кеше-ләрзе канат астына алыуы аумакай бер кеше икән. (Б. Бикбай.) — Шул балага бәйләнмәгез инде, — ти Бибинур карсык. Ейәнән канат астына ала, һүз тейзәрмәй. (Р. Низамов.) Абдрахман кантон булып эшләй башлаган дәүерзә, атаһы кеүек үк, ырыузаштарын, туған-ырыузарын үз канат астына алып, һәр вакыт яклап килгән. («Сов. Башк.»)

канат астына һыйыныу кемдең. Иәбер, яфанан касып, берәй кешегә аркаланыу. *Һигез баланы үз канаты астына һыйындырып, ун кеше булып бергеп, йәшәп киттеләр [Хәмдиә менән Шәриф].* («Сов. Башк.»)

канат астында [йәшәү, булыу...] *кемдең.* Кемдеңдер карауында, яклауында булыу. *Йылдар үтәү менән әсәйемдең канат астында йылынып кына үстәргән өс кошсого өсөһө өс якка осоп китте.* («Сов. Башк.»)

канат йөнө еткән һөйл. Кайзалыр китергә әзерләнеп бөткән.

канат йәйеү. 1. Кайза булһа ла юл алыу. *Ауызлыклап ул [егет] атын, йырақ юлга йәйзе канатын.* (М. Кәрим.)

2. Таралып, каплап алыу. *Ер өстөнә канат йәйгән язгы кистәрзе кем яратмаһын.* (Ш. Янбаев.)

3. Иркенәйеп тормош юлына, йәмәгәтселеккә сығыу, үсеп алыу. *Рихтерзың һәм Ростроповичтың бөтә донъяны таң калдырган башкарыу һәм артислык таланттары ла бында [Мәскәү консерваторияһында] канат йәйзе.* («Башк. ук.»)

канат куйыу кемгә. Күңелен үстәреп, эшкә, тормошка дәртләндереп ебәреү. *Килсәккә булган якты хыялдар, йәшлек дәрте беззең күңелдәргә канат куя.* (Ш. Янбаев.) *Күңелдәргә канат куйған да, илһамландырып йөрәкһеткән дә шул йыр-моң бит ул.* («Сов. Башк.») *Шул яз есе безгә канат куйғандай булды, беззе алга әйзәне, көрәшергә, еңергә, йәшәргә сакырзы.* (Т. Фирфанов.)

канат төшөү (һыныу, кайырылыу). 1. Тормошта, эштә ярзамсы, таяныс булган кешенән (йәки нәмәнән) язғу. *Айырылгандың канаты кайырылған.* (Мәкәл.)

2. Тормош дәрте һүнәү, эшләр һәм йәшәр өсөн кәрәк булган көс бөтөү. *Азна буйынса берсә күккә ашып, берсә улкынга төшөп йәшәгән Любомир Зух һуңғы ике көндә бөтөнләй канаты төшөп, миңрәүләнеп йөрөнө.* (М. Кәрим.)

канат осороу. Кейәү кем булырын алдан белер өсөн, қаз өмәһе вакытында қаз йөнө осороу (йөн кем өйөнә барып төшһә, кейәү шул өйзән була, йәнәһе). *Шаулап қаз өмәләре үтте, қыззар йырлай-йырлай канат осорзо, канаттар, йөрәктәрзе елкендереп, ауыл өстөнә күтәрелде, қайза барып төшөрө күзәтелде.* («Сов. Башк.»)

канатын қырқыу (һындырыу, киҫеү, қыйыу) кемдең. Көсөн, дәртөн қайтарыу; ауыр хәлгә қыйып, күңелен төшөрөү.

кан бозоу. Бер-бер нәмәгә көйөнөп, кызышып йөрөү. Ул [*Ныязгол*] *нисә йылдар буйы ни тиклем көс һалып, кан бозоп, ошо дәрәжәгә иреште.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Дөрөслөктө табыу өсөн безгә заманда ла күп кан бозорға тура килә...* (Д. Исламов.)

канга тоз һалыу. 1. Йәнде әрнетәү, асыуга тейәү. *Маянһылыу бик асыланып, йүгереп сыжты ла: «Нимә юкты һамаклар, канга тоз һалып йөрөһөң, бысак кажалгыры!»* — тип, бысагын һелтәп ебәргәйне, бысак куйзың осаһына тейеп, ярып ебәрзе, ти. (Эпостан.)

2. Үзәккә үткәреп газәплау, йәберләү. *Тимергәленең сабырлыгы бөттө. Тоз тураһында көн дә йырланған бер йыр комсомолдар башилығының канына тоз һалды.* (И. Ғиззәтуллин.)

канга (тәнгә) таралыу. Низәңдер тәҗсире тотош тәнгә китеү.

канга һеңеү. Кешенең булмышына үтеп, тәбиғи бер сифатына әйләнәп китеү. *Нишләйем һуң, кайнар металл есе йәшләй һеңеп калғас каныма.* (Ғ. Мәсғүт.) — *Атты яратаһың һин, Зариф ағай! — Ғүмер буйы шул эштә эшләгәс, канга һеңгән бит инде.* (С. Ағиш.) ... *Ләкин миндә куркыу бар, каныма һеңгән куркыузар.* (Н. Нәжми.)

канга һыуһау. Һуғышырға, кан койорға ярһыу.

канга тузыу (батыу). Һуғышып нык канһырау.

кан дошман. Үтә нык дошманлашқан кеше. [*Ныязгол:*] *Моратшаны үзең беләһең, минең кан дошман.* (Ғ. Дәүләтшина.) [*Ирьгет:*] *Үз-ара кан дошмандар икәнлегебеззе аңлайһыңдыр, һорау алып маташма.* (Н. Мусин.)

канды бозоу. Окшамаған эш-кылык менән асыу килтереү, интектереү. *Әх, кайһылай интектерзе, канын боззо ул йылдарза Степан [Жолсобайзың].* (Я. Хамматов.) *Ирештереп баланың канын боззолар.*

канды иретеү. Күңелгә хуш килеп, кыуандырыу. *Мырзабулат инде лә: «Кунактар, хәзрәттәр, Ольга ханымдың һезгә бирәһе бүләктәре бар, сығырға кушманы», — тип хәбәр ташланы. Был һүз төшөм кайғыртып ултырған халыктың кандарын иретеп ебәрзе.* (Т. Хәйбуллин.)

канды йыуыу. Түгелгән кандың конон кайтарыу. *Илен яклар яу сапкан, Ерен һаклар Дан тоткан, яраланған батырзың канын йыуған сәк булыр.* (Кобайырзан.)

канды коротоу. Эш-кылык менән йөзөтөп бөтөү, үзәккә үткәреү. *Етте һиңә, канымды коротма, тукта.* (А. Таһиров.)

канды кызырыу. Кешене ярһытыу, нык асыландырыу.

кан илау. 1. Бик зур кайғы-хәсрәт кисереү; кисерештән каты илау. *Кан илап, ярлы-ябағай таштарға язған карғыш. Мең-мең карғыш язылһа ла, еңеләймәгән язмыш.* (А. Иребаев.) *Кан илатыу кемде: Кешеләр, утлы ташкын кеүек кайнап, үззәрен кан илатып килгән синфи дошман төйәгенә ашығалар.* (И. Солтанов.)

син.: кан-йәш түгеү.

2. Бик нык зарланыу. [Сафия:] *Йәйгелеккә балалар йәслеһе аһағанда ... расходы-мазары ла куп булмаҫ керек ... Кан иланы бит йәш балалы бисәкәйзәр.* (Ә. Мирзаһитов.)

кан йотоу. Бик зур кайғы кисереу. ...*Хаин булһам, түләрмен кәфарәт, Бер гүмер ут йотоп та кан йотоп.* (Ш. Бабич.)

кан-йәш (канлы йәш) түгеу. Зур кисерештән, кайғынан азарынып илау. [Көнһылыу:] *Әллә һез бисәләрегеҙең яуга башлап сығыузарын көтәһегеҙме? Нимә кәрәк, ни етмәй? Күпме әсәләр бөгөн кан-йәш түгә; каты хурлыҡ күтәрәләр.* (Б. Бикбай.)

син.: кан илау.

кан кибеу. Каты асыузан шашыу. [Шакир:] *Кан кипкәйне, йөрәк асыу менән кабарғайны, бөгөн бер аз әсем бушап калды.* (Д. Юлтый.)

кан көйөу. Бик нык һыуһау, сарсау.

кан кайғырыу. Бик нык кисереу, әрнеу. *Вәт шайтан малай. Кайза барып сыжкан. Әсәһе бында кан кайғыра.* (Ғ. Ибраһимов.)

кан кайнау. Нык асыу килеу, ярһыузың сигенә етеу. *Түрәбайзың асыузары кабарзы, күззәре ут булып яна. Каны кайнаһы, күзенә кан тулды.* (Т. Хәйбуллин.)

кан какшатыу. Яфа күрһәтеу, этлек менән ыҙалау.

кан калтырау. Куркып, елтерәп тороу. [Новиков:] — *Калаларза забастовка ойоштороу бер ни тормай, ә бында иһә һәр береһе үзе өсөн генә кан калтырап тора...* (Д. Юлтый.) *Тимерказығым кайта аламы, юкмы инде тип тә әсә һәр көн кан калтырап торзо.* (Ғ. Ибраһимов.) *Аңланы Мөхәмәзгәле. Йөрәге шыу-у итеп калды. Быға тиклем дә ул, ике ут араһында икәнән тойоп, кан калтырап йөрөй башлағайны.* (Ф. Иҫәнғолов.)

кан карайыу. Асыу менән әстән яныу, нык үртәлеу. *Кешелек һәм кеше кәзәрән белмәй кешелеген йоткан «кешеләргә», асыуланып, каным карайғанда, ихтыярымдан тыш йырлай инем асыуымдан ошо бер йырзы.* (Б. Вәлид.)

кан койоу (түгеу). Каты һуғышып, үлтерешеу. *Әсә һүккән йәш койор, дау сығарған кан койор.* (Җобайырзан.) *Без фронтта куп кан койзоҡ.* (Д. Юлтый.) *Хисмәтулла төрлө һүззәргә иғтибар итмәне. Ауылдаштарына фронттан, кан түгеүсе улдарынан сәләм тапшырзы.* (Я. Хамматов.) **Кан койош:** *Тыуған ерем, һинең өсөн, һинең иркең өсөн, Ерҙә барған күпме кан койош.* (Ш. Биккол.)

кан кызыу. Бик каты асыу килеу, асыузан ярһыу. *Һигеҙ эшсенең гәйепһез кулға алыныуынан һуң, эшселәрҙең каны кызғайны.* (Ж. Кейекбаев.) *Барғанда-кайтканда, юл буйында, тегендә-бында үззәрәнә ер казып интеккән кешеләрҙе күрәм. Кан кызып китте.* (Д. Исламов.) *Ғәйни ағайзың тәне эселеһыуыклы булып китте. Каны кыззы.* (Т. Иәнәби.) **Канын**

кызырыгу кемдең. *Нәфрәт көсө ана шул дәрәжгәгә еткереп кызырган уның канын.* (Ә. Вахитов.)

кан таратыу. Ойоган, талган тәнде язып алыу.

кан тартыу. Туған-кәрзәшенде үзең дә аңламайынса яқын күреу, үз итеу. *Йән тартмаһа ла кан тарта.* (Мәкәл.)

кан ташыу. Ярһып, ашкынып тороу. — *Бына минең теш-тәр! — тине ул, ярһуынан кандары ташыл...* (Б. Бикбай.) — *Жара йөрәк [Чемберлен], безгә карап каның, ташамы?* (Ғ. Мәсғүт.)

кан (кан-тир) түгеу. Низелер башкарыр өсөн зур көс исраф итеу, гүмерзә һалыу. *Бәхет, шатлыкты Ватан яулап алды кан түгеп.* (Р. Нигмәти.)

кан төкөрөу. Ауыр кисереш менән яфаланыу, нык кайғырыу. *Быйылғы байрамдың кызығы булланы. Мин кан төкөрөп үткәрзәм, дусым гүмерлеккә һыңар колаклы булып калды.* (М. Кәрим.)

кан һауыу. Тәндең берәй урынына тамыр ярылыузан кан йыйылыу. *Дробяткин кайтып килешләй санаһында мейеһенә кан һауыузан үлгән.* (Н. Роголь. Ф. Иҫәңғолов тәрж.)

каны каткыр. Карғау һүзе.

канын койоу. 1. *кемдең.* Каты тукмап, яралап, канын ағызыу.

2. *нимәнең, һөйл.* Күмәкләп күп итеп эшләу. *Беззең яқта шәл бәйләүзең канын коялар.*

канын һурыу кемдең. Кеше көсө иҫбенә йәшәу. [*Байғуралар*] *Алдап-йолдап, юхалап, куркытып, ярлы-ябағайзың канын һурзы.* (И. Физзәтуллин.)

канын эсеу кемдең. Хезмәтен үзләштереп, бик каты иҫеп йәшәу. *Һинең Имайың нисә йылдар үзенә хезмәт иткән кешеләргә оялмай ақыра, уларзың канын эсә.* (Н. Дәүләтшина.) *Алһузарзың ауылдарында ла әзәм канын күп эскән бер зур кулак булған, тизәр ине.* (Ғ. Ибраһимов.)

кан эскес. Бик ауыз, уҫал. *Нигмәтулла миңә езнәй булһа ла ятламайым. Ул кан эскестең өйөн үртәү түгел, үзен үлтереу зә аз.* (Я. Хамматов.)

каны юк кемдең. Үтә лә миһырбанһыз, аяуһыз.

син.: таш йөрәк(ле).

канъяғаһы каты кемдең. Күмәк һунарза канъяғаһына йәнлек асыр нәүбәте еткәнде, йәнлек осрамай йәки алдырмай этләтә торған уңышыз (кеше).

кан ялатыу. Ауыз-моронон канға туззырыу. *Бер көндө, тәнәфес ваткытында, Фәтхерәхмән исемле үземдән зурырак малай, ни өсөндөр, тимер көрәк һыртты менән һуғып, ауыз-морондомдо кан ялатты.* (Б. Бикбай.)

капканға төшөу (эләгеу). Хәйләгә, мәкергә бирелеу.

син.: тозақка эләгеу, кармакка кабыу.

капкан халыгу (короу). Кемделер элөктерер өсөн хэйлө короу, мәкер менән кулга алырга тырышыу.

капка төбөндө. Килеп еткән, бик якын (*берәй эш, вакигага карата әйтелә*). *Туйым капка төбөндә, орсок-табам кайза икән?* (Әйтем.)

кап корһак 1. Йыуан корһаклы кеше.

2. Бай кеше.

капсыгыңды киң тот мысқ. Булмастай ерзән күпте өмөт иткән кешегә карата әйтелә. *Индрил кысқырып көлөп ебәрзе: — Дворецтар! Капсыгыңды киң тот! Миллион гәрипкә һарайзар һалып биргәнән көтәһеңме? Был — көлкө генә.* (Д. Юлтый.)

кап (тап) уртаһына баһыу низең. Һүз-хәбәрзең айышына төшөнөп, асылын дөрөс кенә билдөлөү.

кара акыл. Кешенең тормош тәжрибәһенә һпғезләнғән караш, уй-фекер. *Кара акыл менән эш итеү.*

кара алтын. Нефть. *Кара алтын табыу.*

кара бауыр. Бик яуыз, эскерле. [*Хәмзә*] *Кешеләрзе бер-беренә һөсләтә, кулынан килһә, бер-берененә үңәсен сәйнәтер ине уларзың, кара бауыр.* (Я. Вәлиев.) *Әй, кара бауыр шакман, нимә һин хушлашмай за таяһың?* (Б. Бикбай.)

кара башыңа булгыры. Үлем килеүен теләү (*жарғыш һүзе*). *...Начальниктарзы һыйлап, һуғыштан калыуың етмәйме ни, карун! Кара башыңа булгыры.* (И. Көсәпкол.)

кара бизәктәр менән [күрһәтеү, һүрәтләү]. Гел насар итеп күрһәтеү, якшы яғын күрмәү. *Кайһы сакта сенсация менән мауыга [газета] һәм райондың тормошон кара бизәктәр менән генә күрһәтә башлай.* («Сов. Башк.»)

кара бизәү һөйл. Бер бала ла асрамаған катын. *Кара бизәүгә калыу.*

кара буран сығыу. Бола, тауыш-талаш кубыу. *... Күлдәк-фәлән алырга булһа, өйзә кара буран сыга.* (Ғ. Гүмәр.)

кара гүргә инеү. Үлеү. *Бахыр Гөлийһан, хатта Закир ағайзың үлеүенә лә ышанмай, ти. Сәрүрәтдин мәгзүмгә барғансы, кара гүргә инәм, тип әйтә лә жуя, ти...* (З. Бишева.)

син.: кара ер астына инеү.

кара ер астына инеү. Үлеү, вафат булыу. *Ғәжәп эш. Ер һелкәтеп тор за, бөтә мөлкәтеңде ташлап, кара ер астына керсәлең.* (Т. Хәйбуллин.) *Әлдә докторга рәхмәт, мин әйтәм, ул булмаһа, кара ер астына инер инем бит әле, тим.* (Н. Кәрип.)

кара исемлек*. Тәртип бозған йәки башка берәй гәйебе булған кешеләр иҗбәле. *Кара исемлеккә индереү.*

[*Рус телендәге «черный список» берәмегенән.]

кара иҗәп. Сама менән билдөләнғән һан, һисап йәки уй. *Кара иҗәп менән әйтеү. Кара иҗәп менән уйлап карау.*

кара йөз(лө) (йөзө кара) кемдең. Уһсал уйлы; оятһыз, битһез. *Николай батша, йөзө кара, етте әзәм башына.* (Бәйеттән.)

кара йөрәк(ле). Күңелендә миныроаны булмаган; яуыз, уңал. *Йығылды инде башка байрактар, Еңелде инде кара йөрәктәр.* (М. Гафури.) *Минең теләк шул: кара йөрәктәрзе, иманын югалткан бәндәләрге аямагыз!* (Я. Хамматов.) [*Хәжәр Гәфүргә:*] *Гин кара йөрәкте аражынан тулайһыңдыр тил уйлай инем.* *Айнык сагыңда тагы ла зәһәрлерәк икәнһең.* (Ш. Янбаев.)

кара йылан. Үтә мәкерле, яуыз кешегә карата. [*Әжмәгол Дәүләтбайға:*] *Төрмәлә серетәм мин һинең башыңды! Кара йылан!* (М. Кәрим.) [*Халык:*] *Юк итергә был кара йыланды!* (Б. Бикбай.)

кара көйөү. 1. Күкле-каралы тоҫ алыу (*тәнгә һуғыузан, бәре-леүзән һ. б.*). *Башкортостан ере кара янган меңәрләгән камсы эзенән.* (Б. Бикбай.)

2. (...койолоу). Бик нык үртәнеү, асыуы йөзөнә сығыу.

кара тон. Ауыр, аслыклы вакыт. *Кара көнөңә кара икмәгең булһын.* (Мәкәл.)

кара кагыз. Һуғышта һәләк булыу хақындағы документ (ғәзәттә кара төстә булган). *Беләһегезме, әсәй нисек көттә Ағайымдың кайтыузарын. Хатта «Кара кагыз»зан һуң көттө ишек кагыузарын.* (Р. Мифтахов.)

кара корһак һөйл. Ашау-әсеүгә талымһыз кеше хақында. [*Марс:*] *Безең ише кара корһак әшсегә ошоллай за батамы?* (Ә. Хәкимов.)

карама коло һибеп калыу. Берәйһе кире әйләнеп килмәһен (йәки кайтмаһын) өсөн эшләнгән ырым.

кара күкрәк диал. Үтә уңал, яуыз. *Йәш килен бигерәк кара күкрәк булып сыкты.*

карап карау. 1. Ни эшләргә, нисек хәл итергә икәнде уйлау, самалау. [*Әбйәлил:*] *Тәүзә һин үзең әйләнеп сык, шунан мин карап карармын.* (Әкиәттән.)

2. Һынау, тикшереү. *Ярар, карап карайым әле.*

карап торам да. Низелер күзәтеп, өйрәнеп һығымта яһағанда әйтелә. [*Юлия:*] *Бына карап торам да, русса һөйләүегез зә бик якшы.* (Һ. Дәүләтшина.)

карап торған. Зур өмөт тотоп, кәзерле һанап йәшәгән берзән-бер нәмә. *Карап торған малым шул булып.*

син.: күз терәгән.

карап тороуға. Тышкы киәфәте, күренеше менән; карамакка (*ышаныс белдергәндә әйтелә*). *Карап тороуға һәйбәт керек.*

син.: күрер (карап) күзгә.

карап туйғыһыз (туймаҫлык). Күрер күзгә бик тә хуш; матур, сибәр. *Хисам карап туйғыһыз матур, таза бала булып үсә башланы.* (Б. Бикбай.)

син.: күреп туйғыһыз.

карап туймау (туя алмау) *кемгә, нимәгә.* Матурлығына һокланып, яратып күззе ала алмау. *Кырзарымды күззәр карап туймай, һәр бер азым алға басканда.* (Д. Юлтый.) *Әсә кеше*

«Тәл түлүгүрүн быя эгерлөргө тыйрыш. Үзө улбарына, көз зарына карап туя алмай. («Сов. Башк.»)

караp ере (урыны) калмау. Бик нык бысрануу (йәки таушалуу, тетелеу). *Күлдәгенең караp ере калмаган.*

кара сәүкә кеүек. Бик күмәк булып (эркелгән халыкка карата). *Былыубикә инәй аулактап йөрөгә уйлаһа ла, ул белгәнде кеше лә белгән булып сыжты. Бара бара эскерт төбөн кара сәүкә кеүек һырып алдылар. (Б. Туйөмбөтов). Абдрахман кара сәүкә кеүек ябырылып килгән дошман яуына атырға керешкән. (Ә. Вахитов.)*

кара такта. Хурлык тамғаһы һугыла торған урын (*эштә арта калған һ. б. кешеләр өсөн 30-сы йылдарға булған*). [Фазук:] *Ул [атайым] бөгөн дә нормаһын үтәмәгән, уны бөгөн дә кара тактаға язғандар. (С. Агиш.)*

кара таныу. Укый-яза белеу. *Колмәт кара танып, укып-язмаһа ла, активлығы булды һәр эштә. (Т. Йөнәби.)*

син.: әлепте таяк тип белеу.

кара канын койоу кемдең. Бик каты тукмау; киҫеу, ярыу. [Старшина:] *Әйе, әйе, атлы казак сажыртып, кара канын койзорорбоз. (Б. Бикбай.)*

кара таңдан (таң менән). Бик иртә, яктырыр-яктырмастан. *Әлеге Шәмсетдин. Кара таң менән кар йырып нишләп йөрөй тағы? (Р. Низамов.)*

кара тап. Өскә төшкән хурлык билдәһе. *Ни эшләтһәләр зә күнермен. Әммә үзәмдең өстән кара тапты йыуырмын. (Н. Мусин.)*

кара тиргә батыу (төшөү). Бик нык көс түгеп, хәлдән тайыу.

кара тир түгеү. Нык тырышып, көс түгеп эшләу. *СынTIMER зә атайымдың һыңары. Тау-таш араһында эш күрһәтәм тип, кара тирен түкһен, радикулиттан башка бер ни зә яулай алмаясак. (Ш. Янбаев.)*

кара тырыш. Үтә лә үз һүзлә кешегә карата әйтелә. *Былай зә кара тырыш булырһың икән, кит инде. (Һөйл.)*

кара уй. Бик насар, яуыз ниәт. [Юлай:] *Әбей батшаға гел тоғро булдың, кара уй башыңа килмәне. (Б. Бикбай.)* **Кара уйлы:** *Изәүселәр зә, изелеүселәр зә, кара уйлы, бысрак күңелле кешеләр зә булмаған саф, матур, якты тормошто көттөләр. (З. Бишпева.)*

кара уны. Кемгәләp янаганда әйтелә. [Иәмилә Баязитова:] — *Ырыу башлығы... Кара уны, бала менән бер-бер хәл буһа, сәсеңде йолкорзай хәлгә төшөрһөң. (М. Изелбаев.)*

кара һакал. Берәй етешһезлек, кәмселек. *Башэймәсов башың менән штрафбатта йөрө инде! Хәбәр ауылға етһә, ят та үл. Котолорға кәрәк был «кара һакал» дан. (Р. Солтангәрәев.)* *Кай-за барһалар зә, «халык дошманы» ның кара һакалы улар артынан эйәрәп йөрөй. (С. Төпәйев.)*

кара һарык. Аңһыз, томана кеше. [Жолой:] *Ха-ха-ха ... Халык — кара һарык, ә һин түрә, һиңә күп инәлеп тораһың?* (Б. Бикбай.)

кара һин уны. Нимәгәлер һокланғанда, гәжәпләнгәндә әйтелә.

караш ташлау (атыу). Карап алыу. (*Хасбулат олатай*) ...*Минең ятка мут караш ташлап, һөлөк мыйығының койрогон тағы баяғыса борғолап ала.* (З. Биһшева.) *Бабай миңә һынаулы караш ташланы.* (Ә. Вахитов.)

син.: күз һалыу.

кара эсле. Күңелендә мәкер тотқан, яуыз уйлы. *Ә батша, донъяла минән дә якшы йәшәүсе кеше булмаҫка тейеш, тип йәшәгән кара эсле, көнсөл бер нәмә булған.* (Әкиәттән.) [Сәбилә:] *Шул, мин әйтәм, берәй төрлө әтлек уйлап йөрөй торғандарҙыр улар. Икәһе лә кара эсле әҙәм.* (Б. Бикбай.)

кара яга. Ярлы-ябаға. *Ҡыҫкаһы, һәр кара яга байғоштоң башынан һыйпарға ашыҡма.* (Ә. Хәким.)

кара яғыу. Кешегә булмаған гәйепте ташлау, исемен бысратыу. *«Бунт күтәрәүселәр» тигән исем менән әһселәрҙең йөзҙәрәңә кара яҡкандар.* (З. Шәрки.)

син.: тап төшөрөү.

кара яңыу. Асыузан, борсолоузан һ. б. кисерештәрҙән йөз кара яңыу. *Айбулат хурлығынан кара яңды. Маңлайынан шыбыр тир аҡты.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Ораторҙар килделәр, «Долой һуғыш!» — тинеләр. Шул ваҡытта әфисәрҙәр кара яңып йөрөнөләр.* (Халык йырынан.) *Кара яңып, тештәрән ҡысып, ишек төбөндә карап торған Ҡарабаш бер урынға ла һайланмань.* (И. Насыри.)

карғышы(ң) кара башыңа. Ҡарғаған кешегә карғышы үзенә кире ҡайтһын, тип әйтелгән һүз.

карлуғас канаты кеүек [каш]. Ҡыйылып торған ҡап-карағына ҡашҡа ҡарата әйтелә.

кармаҫка қабыу (әлгәеү). Хәйләгә, мәкергә алданыу. *Тимерхан бөтөнләй ҡапты кармаҫка — өйләнде! Беләһеңдер әле, көндә уға хат килә.* (Ш. Янбаев.)

син.: тозақка төшөү.

кармаҫ ташлау (һалыу). Хәйлә, мәкер менән берәйһен ҡулға алырға, әйәләштерергә тырышыу.

кар өстөндә ҡазан ҡайнатыр. Бик уңған, етез. *Өлгөр [Әсмә], ҡар өстөндә ҡазан ҡайнатырҙай уңған ... бисә инде.* (Л. Яҡшыбаева.)

картайғанда тыртайған. Оло кешенең ололарға хас булмаған ҡылыҡ ҡылыуына ҡарата әйтелә. — *Харап, килешә тип беләлер инде, ҡартайғанда тыртайған!* — *тиештеләр ҡарсыҡтар.* (М. Садиҡова.)

картайғансы аҡыл инмәгән (ултырмаған). Оло кешенең һиндәйҙер ҡылығын хуп күрмәй, шелтә белдергәндә әйтелә.

[Жотлояр:] **Жартайгансы** һиңә лә **акыл ултырманы**, «Рәхимә еңгәм, Ныязгол кайнагам» тип, ауыз һыуың жорой. (Н. Дәүләтшина.)

картая белмәгән <карт ишәк>. Үзен тоттошонда, кыланышында йәшенә күрә олпатлыгы булмаган кешегә шелтә менән әйтелә. *Үлмәсбикә торорга ынтылган карттың салгыйынан тартып урынына ултыртты.* — **Картая белмәгән карт ишәк!** — Үзе кысжырып кәлдә. (З. Казакбаева.)

картая белмәү. Карт булыуын тоймаган, эш-кылыгында карт икәнән һиззәрмәгән кешегә карата әйтелә. — *Бер зә картая белмәйһең, Ғариф агай, — тине Ғәләр, уның һызланмай-нитмәй етез йөрөүенә һоккланып.* (Б. Бикбай.)

карт башы(ң) менән. Оло кешенә берәй килешмәгән кылыгы өсөн шелтәләгәндә әйтелә.

карт бүре. Күпте күргән, нык йышылған кеше. [*Жотлояр:*] *Һез әле мине, карт бүрене, алдамаксы булаһыгызмы әле. Мин һеззең керекте күрмәгәнме?* (Н. Дәүләтшина.) *Ул, карт бүре, алып китәһе бик жиммәтле нәмәләре калган булмаһа, был якта моронон күрһәтмәс.* (Б. Бикбай.)

карт төлкө. Үзен алдатмай торған, бик хәйләкәр кеше. **Карт төлкө** *Гәрәй быны тиз үк һизеп алды, һәм, түръякка үтеп, баһынкы тауыш менән һөйләшә башланы.* (Б. Бикбай.) *Тукта, мин әйтәм, был күззе саһылдырмак булып жайтжандыр инде, әммә барып сыжмаһ! Без үзебез карт төлкө!* (Б. Бикбай.) *Ер аһтында йылан көйшәгәнде лә һизәлер был карт төлкө.* (И. Гиззәтуллин.)

каршы алыу. 1. Килгән кешенең юлына, алдына сыгып, көтөп тороу; каршылау. **Кунакты каршы алыу**. **Поезды каршы алыу**.

2. Килгән кешегә мөнәсәбәт белдереп, кабул итеү. **Якшы каршы алыу**. **Насар каршы алыу**.

каршы барыу. Берәй кешенең ниәтенә, эшенә йәки йәмгиәт-тәге хәрәкәткә кире эш итеү.

каршы килеү. Берәйһенең уй-ниәтенә, теләгенә риза булмай, кире тороу. *Управляющий, Касьяновты үзендә калдырырга тырышып, каршы килде. Кемде тыңларга белмәгән Петр Тимофеевич, бер аз икеләнеберәк торгандан һуң, икеһенең дә тәкди-менән баш тартты.* (Я. Хамматов.)

каршы куйыу. 1. Кире миһал рәүешендә бер нәмәне икенсе нәмә менән сагыштырыу.

2. Кешеләрзең араһын бозоп, дошманлаштырыу.

каршы тороу. 1. Берәйһенең ниәтенә, теләгенә кире булыу.

2. Низеңдер тәһсиренә, көсөнә бирешмәскә тырышыу.

каршы сығыу. 1. Яу аскан дошманга каршылык күрһәтеү.

2. Кемдендер ниәтенә, иркенә, фекеренә кире мөнәсәбәт белдереү. **Ийиылышта каршы сығыу**.

каршы төшөү. Кешенен үзөнө, телөгөнө, эшене кире мөнөсө-бәт белдереү, риза булмау. *Солтанов... ни эйтһә лә Тимерзең каршы төшөүенә өйрәнә башлагайны инде.* (Б. Бикбай.)

карын (корһак) асыу. Бик нык асыгыу. *Карыны асканга кара талкан майзай күренер.* (Мәкәл.) *Өзөлөп-өзөлөп карын асты, ашағы килә.* (Д. Юлтый.)

карыузы ойотоу. Бик нык асыуландырыу, асыуга тейеү. [Агроном:] *Кешенән бик қаңгырам... Мазаһызлап бөтөрәләр, карыузы ойоталар.* (А. Игебаев.)

син.: һарыузы кайнатыу.

карыуын кайтарыу. Үсен алыу, асыуын сығарыу. *Әйтерһен, ул [Гөйлөзәм] бында иркенгә сыккас, кыштың-кыш буйы сараһызған өндәшмәй телен тешләп йөрөүенәң карыуын кайтара.* (Ф. Исәнғолов.)

касан да буһна. Берәй вақыт. *Хаклык касан да буһна табылыр әле, тин уйланды Сәғизә.* (М. Тажи.)

карышқан һымак. Берәй эш-хәл теләгәнсә түгел, киреһенсә килеп тик торғанда әйтелә. *Ә балык карышқан һымак капты ла капты.* (Ж. Кейекбаев.)

кашта эсле. Тар күңелле, үсле. *Һазый бай бының гәфәрөн кайтармайынса жалырмы икән, бик яуыз кеше бит ул, кашта эсле әзәм.* (Н. Мусин.)

каты бәгерле. Күңеле бик каты: аяуһыз, мәрхәмәтһез. *Сергей карт Мраковкала бер тин өсөн кешенәң күз алмаһын сокоп алырға әзер торған, гәжәп комһоз, каты бәгерле байзарзың береһе.* (З. Бишпева.) *Таш керек каты бәгерле, карун керек комһоз нәмә ине мәлгүнең.* (И. Физзәтуллин.) *Егеттең йырзаны шул тиклем моңло булған, иң каты бәгерле кешенәң күңеле лә балауыз һымак ирегән.* (Ә. Вахитов.)

син.: таш бәгерле.

каты бәрелеү (қағылыу) кемгә. Кешегә нык итеп әйтеү, күңелен уйлап тормай өндәшеү. *Батша егеткә бер зә каты бәрелмәскә, уның күңелен табырға булды, ти.* (Әкиәттән.) *Шул хәтле каты бәрелмәһңсә кешегә.* (М. Кәрим.)

каты қолак (қолакка каты). 1. Һаңғырау, қолағы насар ишеткән (*кеше*).

2. Әйткән һүззе тыңлап бармаған, үз һүзле. *Бригадир каты қолак шул, каты қолак. Шымартырға, күз буярға оқта.* (Ғ. Шафиқов.)

каты куллы (қулы каты). Хужалықты, гаиләне үз кулында нык тотқан. ... *Колхоздың элекке председателе шактай тәжрибәле кеше, каты куллы, ләкин картлык менән бер аз туза төшкән.* (С. Агиш.) *Хәзер шуларзы хәтерләйем дә ул вақытта каты куллы булып күренгән өләсәйзең ни тиклем якшы күңелле булыуын аңлайым.* (М. Кәрим.) *Әйе, һылап-һыйпап кына торма. Бисәләр ирзең каты куллыһын ярата ул!* (З. Бишпева.)

каты тороу. Үз карашыңа, иманыңа ышанып эш итеу, үзөңдөкөн итеу.

кау астына ут төртөү. Кешеләр араһын астан ғына болартыу, бозоу.

Кафтау* арты. Бик алыс урын, ер сифе. [Айбулат:] *Гөлйөзөм, һин кайғырма. Улар теләһә һине Кафтау артына алып барып ташлаһындар, барыбер мин һине улар кулында калдырасаҡ түгелмен.* (Н. Дәүләтшина.)

син.: еге кат ер асты, йәһәннәм тишеге.

[***Кафтау** — фараз ителгән ер сигендәге мифик тау, Кавказ тауы атамаһынан булырға тейеш.]

каш биреү һөйл. Кешегә якты йөз күрһөтөү. *Ашын биреп, кашын биреп тора.* (Һөйл.)

кангка ир. Бик булған, дан кеше. — *Кашка ир икәнһең, кейәү, мең йәшә! — ти җарт, кейәүенән бик риза булып.* (Әкиәттән.)

каш менән күз араһында. Бик тиз генә, ул-был иткәнсе (кемдәң йәки низең юк булыуы хакында). *Хәзер ул яр буйы кола ялан булып калды. Матур ғына булып үсеп килгән кыуаклык каш менән күз араһында юк булды.* («Сов. Башк.»)

син.: шул ике арала, һә тигәнсе, күз асып йомғансы.

каш төзәтәм тип күз сығарыу. Бер нәмәнә йүнәгәм, якшыртам тип, икенсәһен, мөһимерәк булғанын бозоп куйыу. *Ғөмдә, инсафлы шәкерт, «Тормош» та эшләй, сәркәтип, каш төзәтәм тип, күз сығарып, барса эште таркатып.* (Ш. Бабич.) *Совхозга саналарҙы райпромкомбинаттан алыу арзаныраҡ. Ләкин уларҙы кайтанан эшләтәү өсөн барыбер хәк түләнд бит. Каш төзәтәбез, тип күз сығармайбыҙмы икән?* («Сов. Башк.») *Кемдәңдер иҫ киткес гәмһең кулы менән каш куюм тип күз сығарылған!* (Р. Ғарипов.)

каш төйөү (емерөү). Асыу, ризаһызлыкты йөзгә сығарыу. *Һөйәһеләр һөйөлмәгән, көйөлмәгән көйәһе, Яттарға каш төйәһе бар. Алда әле төйәһе...* (Т. Йосопов.)

каш һыныу. Ризаһызлыкты йөзгә сығарып, кашты төйөү. *Залда тауыш тынғас, директор ағай сәхнәгә менде. Уның каштары һынған, төсө каскан.* (К. Ибәтуллин.)

кашык-аяк шылтырау. Ғаиләлә сығккан ығы-зығы, еңелсә талаш-таргышка карата әйтелә. *Кешеләрзең күбеһе ғаилә тормошоноң беренсә айзарын бигерәк тә күңелле үткәрә, һуңынан ара-тирә кашык-аяк шылтырай башлай.* (Ш. Шәһәр.)

кашык буйы. Буйға бик бөлөкәй. *Ишбулдиндың бойзайы ул йылды кашык буйы ғына үскән дә һарғайып каткан.* (Ә. Вәли.)

кобара осоу. Тулҡынланыуған, куркыуған ағарып китеү, төс үзгәрөү. *Был көтөлмәгән ауыр хәбәрзе капыл ишеткәс, Миңнекәй еңгәй ни әйтергә белмәй кобараһы осоп, бер аз катып, аптырап торзо...* (Н. Дәүләтшина.) *Әхмәзизең кобараһы осто: ул бер һүз зә өндәшмәнә, судтың карары — закон, Әхмәзи быны*

якшы бел ине... (Ж. Кейекбаев.) Эмирханов бөгөн магазинда йүнләп торманы, бер инеп, бер сыгып йөрөнө. Сэгәт дүрттәр самаһында **кобараһы осоп**, битенең һөрәмө койолоп килеп инде. (С. Агиш.)

козағый ашы менән жунак һыйлау. Кеше иҫәбенә якшы, йомарт булып күренергә тырышыу.

койолоп <төшөп> барыу. Тән нык какшап ауырайыу, арыу. *Артык арығанлыктан, тәндәр койолоп бара, тизерәк йоко һорай.* (Д. Юлтый.)

койолоп төшөү. Көтөлмәгән эш-хәлдән, хәбәрзән бөтөнләй юғалып калыу. *Тәүзә Хәбибуллин койолоп төштө, азат үзен кулга алырға тырышты...* (Х. Ғиләжев.) *Тирәктәр араһынан Әхтәмдең дүрт егете килеп сыға. Ләкин улар, ярһыған Сахайзы күргәс, койолоп төшәләр.* (Б. Бикбай.) *Һеләүһендең кешегә тейеүен белһә лә, Сәбилә апай бик үк койолоп төшмәне.* (Р. Солтангәрәев.) *Ишек ашам, әсәй койолоп төшә, Күкрәгемә унан һарыла.* (Х. Назаров.)

койон уйнатыу. Аяк астында саң туззырып бик етез хәрәкәт итеү, елеү. *Байрамдарза [Юламан] койон уйнатып бейегән, тау яңғыратып йырлаган.* (З. Бишева.)

койоп куйған <кеүек>. Бик матур, зифа (*гәзәттә буй-һын*). [Садрисламдың] күз алдында сибәр йөз, **койоп куйған кеүек һын.** *Колак төбөндә: «Садрислам ағай!» — тигән кайнар бышылдау.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Мария-Терезаны, әлбиттә, койоп куйған сибәрзәрзән тип булмай. Ләкин барыбер уны хозайзың ябай һөнәрсеһе генә әүәләп ташламаған, илаһи кул үзе кағылған уға.* (М. Кәрим.) *Минең күз жушакжа тағылған көрән атта булды. Ул койоп куйған кеүек матур.* (Д. Юлтый.)

койоп куйған(дай). Бер-беренән бик нык окшаған. *Оло улы Фәйзраһман инде еткән егет ине, койоп куйған атаһы.* (Д. Бүләков.)

койоп куйған кеүек [булыу]. Бик нык килешеп тороу (*кейемһалым һ. б. тураһында*). *Был йүгән ... ерән атжа койоп куйған кеүек була инде.* (Б. Бикбай.)

койошқанға кысылған тизәк <кеүек>. Кәрәк-кәрәкмәгән урынга тыгылып барған кешегә асыу белдергәндә әйтелә. *Кайһы ваткытта Байғужа уға башкортсалап: — Һин койошқанға кысылған ат тизәге! Мишайтлама әле! — тип, уның күкрәгенән этеп, урынына ултырта.* (Д. Юлтый.) [Ғәни — Тайыпжа:] *Әс бошканда йөрәмә әле, койошқанға кысылған тизәк керек, асыузы килтереп.* (Н. Кәрип.)

син.: ат дағалаганда бака ботон кыстырған.

койроғона бақтыра торған түгел. Бик хәйләкәр, үткер кеше хақында.

койроғо бергә тунған кемдең. Берәй насар эште бергә башкарған кешеләр хақында әйтелә. *Бында барыбыззы ла һөйләп*

тораһы юк. Бындай мөнтөктәрҙән береgez зә буш түгелһегез. Килдебайзың да безҙең менән **койроgo туңған**. (Ғ. Дәүләтшин.)

койрогон да тота алмашһың кемдең. Яуаплылыктан бик оҫтағына котолоп йөрөй алған кеше хаҡында.

койроғона баһыу кемдең. 1. Берәй мутлыҡ кылған, эш бозған кешене фашлау, тотоу. ... *Без кайза язырға белербез, әммә койроғоңа баһмай куймабыз, тизәр кызһар [һатыусыға]*. (И. Ғиззәтуллин.) *Бар, койрогон баһып карағыз: баяғы һаҡалтай күкрәген иң беренсе калған итеп куяһаҡ*. (Б. Аһылғужа.)

2. Берәй эш-кылыҡтан, һүзһән кәтги генә тыйып куйыу, туктатыу. *Ер бүлгәндә Муллакай, Сәлмәндәр быйыл да тауыш сығарырға итеп карағайһылар за, уларзың койроғона тиз баһтылар*. (И. Насыри.) [Хәмди:] *Минең Ҡотошом, саҡ күз язлыҡтырһаң, күзен алаң-ялаң уйнатып, сит бисәләр артынан эйәрер ине. Ярай әле, үзем һаҡ, койроғона һык баһқанмын*. (Ш. Яһбаев.)

койрогон бороу кемдең. Бик каты шелтәләу, орошоу. [Үзән бай:] *Мин уларзың, өмәгә сыҡмағандарзың, койрогон борормон әле*. (М. Тажи.) *Бажа кеше була бит [Хәмит Солтановка], бер аз койрогон борһасы шуның*. (Б. Бикбай.)

койрогон кыһыу (кыһкартыу) кемдең. Кыһмакка алыу, эш-хәлен сикләу. Билалдар килеп етмәһ борон халыҡ үз-ара һөйләшкәндә: «...башлап байһарзың койроктарын кыһырға кәрәк тиерһе иһке шинелле кеше Билал эргәһенә үк килде. (А. Таһиров.) *Зурыраҡ магазин һалырға ла әһерләһә ине, ләкин улары барып сыҡманы — уның койрогон кыһтылар: ауылда колхоз ойоштора башланһылар*. (Ғ. Ибраһимов.)

койрогон тотоу кемдең. Берәй мутлыҡ кылған, эш бозған кешене фашлау, касырға ирек бирмәу. ...*Бына әкиәт кеше. Бының койрогон тотор хәл юк. Нимә һөйләгәһнен дә аңлап булмай*. (С. Ағиш.) — *Касқан кеше бында тораһы ни? Әллә кайһы яҡка сығып киткәндәрҙер әле. Тоторһоң уларзың койрогон, — тине Ғилаж*. (Ж. Кейекбаев.)

койрок болғау. 1. Түрөләр, хәлле кешеләр алдында куштанланһу, ярамһаҡланһу. *Үз еһебезҙән дә уларға койрок болғап йөрөһеләр булмәһ тип булмай*. (Т. Хәйбуллин.) *Шулай за Уһман үҙе губернатор алдында койрок болғарға яратты*. (Ж. Кейекбаев.)

2. Шартына карап төрлө һүз һөйләу, хәйләләу. *Һинең карт көнөңдә һисек алдауыңды күрөп тораһыҙ, һин улай койрок болғама*. (Б. Хәһән.) *Кулак төлкө төһлө койрок болғап, йөзөн йәһерергә кылана*. (Д. Юлтый.) *Бына һиңә Ҡолһобай койрок болғай! Гелән Сафһуан хөһөтөнә төһә. Биһитәк тауы урманһнда алданыуың онотқанһы икән ни?* (Я. Хамматов.)

койрок бороу. Тәртипте, карашты үзгәртеп тороу. *Йөрөмәһе, Зыя Насыр, һин төрлөһә койрок бороп, Мәгәһә сыҡмай төрлө баһтарға кереп йүгереп йөрөп*. (Ш. Баһич.)

койрокта һөйрәләү. Эш, хезмәттә гел артта булыу. [*Жайһы берәүзәр*] *яңгыз тороп калыузан йә койрокта һөйрәләү хурлыгынан куркты, элбиттә.* (Ғ. Ибраһимов.)

койрок текә тора. Көслө, кеүәтле (*йәш кеше тураһында*). *Йәш заман, койрок текә тора.* (Һөйл.)

койрокто йәшереү (тоттормау). Эшлэгән мутлыкты, насар кылыкты оҫта ғына йыйыу.

койрокто кысыу. Куркыштан тынып калыу, шым ғына йөрөү. Койрок кысылыу: *Койроҗо кысылған карт мулла зур пландар җора башлагайны.* (И. Ғиззәтуллин.)

койрокто ла күрһәтмәү. Күзгә-башка күрәнмәй йөрөү, кеше күзәнән йәшеренәү.

койрокто төрөү (төйнәү). Касып китергә әзерләнеп бөтөү. *Без икәү генә кәңәшәп, койрокто төйнәнек тә, атайзарга белдермәй-нитмәй генә китергә булдык.* (Б. Ишемғол.)

койрокто һыртка һалыу. Берәй эш бозоп касыу. [*Ишдәүләт*] *Ат алыштырам тил, кайтып киткәйне, шунан бирле күргәнем юк, койрокто һыртка һалды булырға кәрәк, — тине Тулыбай ағай.* (И. Ҡыпсақ.) *Намысты йотоп, койрокто һыртка һалған әзәмде һин түгел, мин дә иш итә алмаҫ инем.* (Ш. Янбаев.)

колағына кейез каплаған мыҫк. Ишетмәмешкә һалышқан, әйткәнде тыңламаған кеше һаҡында. *Һиңә әйтәм, колағыңа кейез капланыңмы әллә?* (Һ. Дәүләтшина.)

колағы осло кемдең (осло колак). Бик һизгер, һүззең асылын тиз тоя торған.

колак итен ашау (сәйнәү). Бер һүззе кабат-кабат һөйләп интектерәү. *Балалар за, Рәми менән Рәйфәнең әттәһе қасан қилә инде? — тил колак итен ашап бөттөләр.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Вақиға ханым миңең колак итен сәйнәргә тотондо. Иртә-кисен аш урынына таш йоттора бит, малай!* (С. Кулибай.) [*Хәтмулла:*] *Ысынлап та яқшылык теләгән булһағыз, пенсияға сык та, пенсияға сык, тил атайығыздың колак итен сәйнәмәҫ инегез.* (Д. Исламов.)

колак қағыу. Кемдән йәки нимәнәндер тороп калыу, һемәйеү; кемде йәки һизелер қулдан ысқындырыу. *Мин қайтыу менән Сәлмән ағай: — Әнекәш, Зөләйханан колак қактың бит, — тине.* (Т. Йәнәби.) *Бер үткенсе һүзәнә қарап, үз байлығыңдан колак қак инде.* (Х. Ғиләжев.) [*Рәбига:*] *Ғөлсәәктән колак қактың қиләлер, ахыры?* (Ш. Бикқол.)

син.: коро калыу.

колаққа киртеү. Ниндәйзер кылыкты кабатламаҫқа нык иҫкәрткәндә әйтелә. *Ә болдорза ылау һанап тороу мәсьәләһен һин дә колағыңа киртеп қуй, — тине Мирасов, тағы шул һүзгә қайтып.* (Ғ. Ибраһимов.) *Колағыңа киртеп тороу кәрәк.* (С. Қудаш.)

колак карпайтыу. Бик һак тыңлау, ишетергә, белергә тырышып тыңлау. — *Йә, йә, шуны ишеткәм килә, колагым карпайып ултырам да.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Колактарын карпайтып тыңлап ултырыусы һатлык йәндәр был һүзгә күтәргәндәй тауыш менән ... каршы алдылар.* (Т. Хәйбуллин.)

син.: колак үрә тороу.

колакка каты (каты колак(лы)). Ишетмәй, һаңғырау. *Колакка каты кеше әйткәнде ишетмәй яфалай.*

колакка салыныу. Ишетелеп калыу. *Бая колакка салынган тауыш хәзер якын, колактың янында ғына булып ишетелә.* (С. Агиш.)

колакка төшөү. Билдәле булыу, ишетеләү. ... *Ырымбурза Иванов менән булган бәйләнештең полиция шымсыларының колагына төшөү Сөнәгәтте борсоно.* (Ж. Кейекбаев.) **Колакка төшөрөү (өрөү):** *Фатима кала кызының кем булыуы тураһында Ғариф ағайзың үзенең генә колагына төшөрөп куйырға ла өлгөргәйне.* (Б. Бикбай.) *Мәсеткә барған ышаныслы ағайзарзың колагына төшөрөргә кәрәк. Ул кеше йыйған ергә бармаһындар.* (Я. Хамматов.)

колакка элеү нимәне, күберәк юклык форм. Тыңлау, үзен иҫәпкә алыу. *Минең һүземде колагыңа элеп, тыңлап йәшәһең, был хәлдә лә йөрмәс инең.* (Ш. Янбаев.) **Колакка <ла> элмәү:** *Оло кеше һин үзең киҫтеп әйт уға, Мәғфүрә килен. Башкаларзың һүзен ул Асатай колагына капыл ғына элмәй торган.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Кара һин уны, колхоз председателе райсовет председателенең һүзен колагына ла элмәскә самалай.* (Н. Мусин.)

колакка ятмаған (якмаҫ, ятмаған, ятмаҫ, йокмаған, йокмаҫ) [һүз, хәбәр...] Төптө дөрөҫ булмаған, килешһез, буш (хәбәр). [Ғәләмбай:] *Һин дә, Кәримә, колакка ятмағанды һөйләп тораһың.* (Ф. Иҫәнғолов.) [Барый — Гөлзадаға:] *Куй әле, бисәкәй, һис колакка ятмаҫ һүз һөйләйһең. Һин барында миңә кем кәрәк тағы.* (Ш. Насыров.)

колак өшөй нимәнән. Һүзә, хәбәрә килешһез, яғымһыз. *Һүзенән колак өшөй.*

колак сите менән генә [ишетеп калыу]. Һүзгә, хәбәрзә өз-мәз генә, яза-сала ғына ишетәү.

колак тешләтеү. Кыз менән егет азақ қауышһын өсөн, сабый сактан малайзан кыззың колағын тешләтеү йолаһы. ...*Шунда ук бәләкәс Алтандан сәңгелдәктәге Барһындың колағын тешләтеп үк куйзылар, ти.* (Әкиәттән.) *Миңнегол да һылыузы Бер күрәүзә окшатты, Кыз атаһы Мәүлетбай, Бик хуп күрәп был эште, кыз колагын тешләтте.* (М. Буранғолов.)

колак тондороу. Кысқырып озақ һөйләп ялкытыу.

колак торғозоу. 1. Һағайып тыңлау. *Егет бар көсөн йыйып, колагын торғозоп, күзен секерәйтеп, ныклап караһа, таш*

койманың аръяғында хырылдап яткан бер кешене күргән. (Әкиәттән.)

2. Әһәмиәт биреү, кызыкһыныу. *Был һорау бәтәбезең дә қолагын торғоззо.* (С. Агиш.) *Фазыл ағай минең һүззәрзе ишеткәс, қолагын торғоззо, каштарың йыйырзы, ә мин һаман һөйләй бирәм.* («Сов. Башк.»)

колакты ярыу. Бик көслә булып ишетеләү (*тауыш, шау-шыу һ. б. тураһында*). *Ауыл гәж килеп торзо. Катын-кыз, әбей-һәбейзәр үкереп илаша, китеүселәр тәжбир әйтә, бер ситтәрәк йыр, гармун тауышы қолакты яра.* (Б. Бикбай.) *Тағы ла бесәй тауышы қолакты ярзы.* (Ә. Бикчәнтәев.)

колак үрә тороу. Һағайыу, игтибарзы йүнәлтеү. *Татар байзаның Қолағы үрә тора. Былар һәммәһе лә низер һизенә ... берәй үзгәреш көткән керек куркыуға төшә.* (М. Ғафури.)

син.: қолак карпайтыу.

колак һалыу нимәгә 1. Иғтибар, һаклык менән тыңлау. *...Мин полк командиры менән беренсе батальон командиры штаб-капитан Андреев араһында барған һөйләшеүгә қолак һалып торзом.* (Д. Юлтый.) *Хаммат, тирә-яҫжа қолак һалып, оҙаҡ жына тынып ултырзы.* (З. Бишпева.) *Шамил да, брикет бушаткан көрәгенә таянып, Зөлфиәнең йырына ихлас қолак һалды.* (Ш. Янбаев.)

2. Иғтибарға алыу, диккәт итеү; тыңлау. *Быға тағы әлеге Әртел Әптерәй каршы сығып карай, әммә уның һүзенә қолак һалмайзар.* (Ә. Вахитов.) *Ололар һүзенә қолак һалыу кәрәк. Анһат, бик тиз эшләйһең. Кеше әллә ни тиер.* (Р. Солтангәрәев.) *Қолак һал, тыңла беззәрзе!* (М. Өмөтбаев.)

коләс алыу*. Тарала барыу. *Забастовка торған һайын киң коләс ала.* («Сов. Башк.»)

[*Рус телендәге «принять <широкий> размах» берәмегенән.]

коләс йәйеү (киреү). 1. Ихласлык, алсаҡлык күрһәтеү (*каршы алғанда, қабул иткәндә*). *Ил һаксыһы, әйзә, түрзән уз! — тип коләс йәйеп каршы алалар.* (Н. Изелбай.) *Саға мулдакәне таныштары коләс киреп каршы алды.* (Б. Бикбай.)

2. Иркән үсеш, юл алыу. *Минең уйымса бында ябай фетнә йәки бандитизм түгел, ә бик етди милли хәрәкәт коләс йәйә.* (Й. Солтанов.) *Заводта хезмәт ярышы коләс йәйзе.* («Сов. Башк.»)

колон майы өстөндә (төшмәгән). Тормош ауырлығы күрмәгән.

колон һалған қола бейәләй [булыу]. Аурындар төшөн, хәл-һезләнәп йөрөгән кешегә карата әйтелә.

комалак кыштырлау. Көнсөллек килеү, конләшеү. *Бер караһаң, әле һаман мин кисәге мыштыр малай. Ә шулай за сит бәхеткә комалағым кыштырламай.* (Т. Йосопов.)

комар төшөү. Дәрт күзғалыу.

комға ултыртыу кемде, нимәне. Эште дөрөс алып бармай, ауыр хәлгә төшөрөү. *Ошо ук трибунала Рәшиттән алдагы председателде, гилми институттан килгән белгес, тип мактап куйгайнылар. Ләкин ул ышанысты аklamаны, хужалықты комға ултыртты.* («Сов. Башк.»)

комға һеңгән һыу кеүек. 1. Бик якшы үзләштерелеү, хәтергә алыныу. *Гөйлөзөмдөң хәтеренә барыһы ла, комға һеңгән һыу һымак, тиз үк һеңә, уның укыуға, языуға һәләтлеге күзгә күренеп арта бара.* (Ф. Иҫәнғолов.)

2. Бәрәкәтһез булған, кулдан китеп тик торған мал-мөлкәт тураһында. *Атай малы, тота белмәһәң, комға һеңгән һыу керек юк була.* (Һәйл.)

комдан аркан ишеү (үреү). Файзаһыз эш менән булыу. [Сәғит Вәлигә:] — *Нишләп бында ятаһың, һаман комдан аркан ишеп, күлдә күккә асырға әзерләһеңме?* (А. Таһиров.) *Әгәр мәхрүм булһаң өмөттән, Вәгәзәләр, янау, өгөттәр — комдан ишкән аркан керектәр.* (М. Кәрим.) *Комдан үргән аркан менән Баткан инде һөйәркәйзәр. Сыр-сыр килдә мескән халык, кото оскан өйрәктәрзәй.* (Т. Дәүләтбирзина.)

син.: иләктән силәккә аузарыу, тиктән тун тышлау, бушты бушка бушатыу, бушты юкка аузарыу, эт һуғарыу.

ком елек һөйл. Бик йомшак, бушак. [Келәт] *Яртылай ауышкан, бүрәнәләре ком елек кеүек — кыуыш, сак кына жағылһаң, һап-һары сереге койола башлай.* (Б. Бикбай.)

ком күз(ле). Үтә комһоз. *Һөзөмтәлә мулланың йырткыслығы, ком күзлелеге асыкланһас, ауылдан бер арба ла гәшөр бирмәскә, Ғәйни тураһында үзен судка биреү өстөнә, ауылдан кыуырға булдылар.* (Т. Йәнәби.)

ком канлы. Каты бәгерле, үтә лә шәфкәтһез. [Көнһылыу:] *Түрә, аз ғына кызғанһаңсы беззе! Юк, был тап йөрәкле, ком канлы кеше ишетергә лә теләмәй.* (Б. Бикбай.)

комо койола башлаған кемдең. Карта, хәле бөтә башлаған. [Зиннәтулла управляющий тураһында:] — *Оло инде. Илленән узһан, комо койола башлаған кеше, — [тине].* (Ф. Әсәнов.)

корал күтәреү. Һуғыш асыу.

корал ташлау*. Каршы ятка бирелеү, кул күтәреү. ... *Германияның союздаштары бер-бер артлы корал ташланы.* («Сов. Башк.»)

[*Рус телендәге «бросать оружие» берәмегенән.]

корбан булыу. Ил-йорт, халык өсөн, хаклык хакына һәләк булыу, йөнде физа кылыу. *Ватан өсөн корбан булыу.*

коро йылғаға батырыу кемде. Алдык юл менән, йығумалап һәләкәткә дусар итеү. *Бөгөндән тотоп, кабып йоторға йөрөселәр бар. Кайһыһылыр уны коро йылғаға батыра, йәнәһе.* (Ғ. Ибраһимов.)

коро күззә. Көн аяз булған, ямғыр яумаған сакта. — *Ниңә бер-ике көн тора бирмәйһегез әле? — Коро күззә кайтып*

калырга кэрэк. Ямгыр яуып ебэрһә, йәйәү кешегә бысракта атлауы кыйын була, — тине Рәхмәт. (Ж. Кейекбаев.)

коро кәүзә. Эшлекһез кеше хақында асыу менән әйтелә.

коро калмаҫ Торбанбикә. Һәр урында етешергә, бер нәмәнән ситтә калмаҫка тырышып яткан кешегә карата әйтелә.

коро калыу кемдән, нимәнән. Мөхрүм булыу, буш кул тороп калыу. ... Яттарга күзеңде һалма, Еңгәңдән **коро калма.** (Б. Бикбай.) *Өмөт итһә кем кеше мөлкәтенән, коро калыр ул кәнсә дәрләтенән.* (М. Өмөтбаев.)

коро кул менән [килеү, ебәрәү]. Буш кына, бер ниһез. *Айбулат улай һин уйлаганса коро кул кайтмаған. Ул донъясыл, бөтмөр егет. (Ғ. Дәрләтшина.) Был егет тә эшләй-эшләй зә коро кул менән кайтып китә.* (Әкиәттән.)

коро (буш) кыуык. Тыштан шәп күренеп, асылда мәғәнһез булған буш кеше хақында әйтелә. *Акыллы ағай-әнеләр әйтә торғайнылар шул һине буш бәндә тип, йәғни коро кыуык тип, хак һүз.* («Сов. Башк.»)

коро тарамыш. Үтә ябык, яшык. *Шундай шартта Корбан ағайығыздың тәнәнә һиндәй ит кунһын да, ул ниңә коро тарамышка әйләнмәһен, ти.* (С. Кулибай.)

син.: как һөйәк, төртһөң коларға тора.

коро тел (һүз) <куңалтак итек>. Матур һөйләп, эшен эшләй алмаған кешегә карата мыҫкыл менән әйтелә.

коро тотоу. 1. Эштә, мөнәсәбәттә рәсмилек күрһәтеү. *Кириллов коро каршы алған керек, эште лә коро тотто...* (Б. Бикбай.)

2. Эш-йомошто тиз-тиз генә ботороу, оҙакка һүзмау.

коро (как) һөйәккә калыу. Бик нык ябығыу. — *Әйттем, йөрәмә, тинем. Сығып йөрөрлөк хәлең бармы ни инде һинең? Коро һөйәккә калдың да баһа хәзер...* (З. Бишшева.) *Көнә буйына ашамай йөрөгәнгә, хәлең бөткәндер. Былай йөрөһәң, коро һөйәккә калырһың әле.* (М. Тажи.)

коро һүз. Буш вәғәзә, эш булмау хақында. *Коро һүзәң файҙаһы юк.* (Мәкәл.)

кортон коҫтороу кемдең. Кеше алдында фашлау, ғәйебен асыу. *Ә Ғибат менән үзбөз һөйләшербөз. Уның кортон коҫтороғға ғына кулдан килер.* (Н. Мусин.) *Ун минут та үтмәгәндер, башлыктары Турийән килеп етте. Уға капкас, үзең беләһең: кортоңдо коҫтора, йәнеңде алмай куймай.* (И. Ғиззәтуллин.)

корт саккан кеүек (саккандай). Ығы-зығы килеп, сәбәләнеп былай-тегеләй сабыулау.

корһак киреү. Бик шәп кеше булып маһайып маташыу.

корһак асыу. Бик нык асығыу. *Туйған кайттым да мин дә самауыр куйҙым. Корһак аскан, әйзә, улым, бергәләп сәй эсеп алайык.* (Әкиәттән.) *Шул ваҡыт өзөлөп корһак асты.* (Д. Юлтый.)

корһакты онотоу. Асытканды ни менәндер алдап тороу. *Сания, балалар корһакты онотһондар өсөн, уйын менән, һүз менән алдаштырып көндәрен үткәрә.* (Б. Туйәмбәтов.)

корһак (тамак) яғын кайғыртыу. Ашау тураһында хәстәрләу.

косак йәйеу. 1. Бер-берәүзе ихлас қаршы алыу, ысын күңелдән қабул итеу.

2. Киң таралыу, солғап алыу. *Хәлдән тайған ярлы-етем халык өстөнә дәһшәтле аслык комһоз косағын йәйзе.* (З. Бишева.)

коҫконо килтереу. Тәртибе, әрһезлеге менән йонсотоу, туйзырыу.

син.: теңкәгә тейеу, йәнгә тейеу.

кот алыныу. Қапылдан нык қуркыу. *Кото алынған Ғәлимә илай за алмай ... катып қалды.* (Б. Бикбай.)

син.: кот осоу, койолоп төшөу, кот қалмау.

кот бот буйына китеу һөйл. Бик нык қуркыу; шөрләу. *Әле һөйләгәндә генә қызык һымак, ағай-әне, ул сакта кот бот буйына китте.* (Н. Мусин.)

син.: шөр ебәреу.

кот қалмау. Қапыл нык қуркыу, һиҫкәнеп китеу.

син.: кот алыныу, кот осоу, койолоп төшөу.

кот койоу. Нык қурққан кешенең ауырыуын бөтөрөу өсөн ырымлау йолаһы. *Ауырыуың бары қуркыузан ғына. Хиңә кот койорға кәрәк!* (Ғ. Хәйри.) *Сәхиптең кесе улы сәсрәп ауырып киткән. [Барсын әбей] шуға кот койорға барған. Эттән қурққан икән, қурғашында ялбыр эт һүрәте төшә.* (Әкиәттән.)

кот қуныу. Муллық, бәхет килеу. *Әйе, коллектив хужалык ойошторолғас қына, кот қунды был ятска.* («Сов. Башк.»)

котло аяғы менән <килһен>. Бәхет, муллық килтерһен (яңы төшкән киленгә әйтелгән теләк). — *Яраған, бик яраған. Котло аяғы менән килһен.* (Ғ. Дәүләтшина.)

котло булһын. Байрам, туй булғанда, берәй әйбер алғанда әйтелгән теләк. *Туй котло булһын! Күлдәк котло булһын, өстөңдә тузһын!*

котон (йөрәген) алыу кемдең. Қапыл нык қуркытыу. *Қызы-қайзың котон алдың, қалтырап төштө мөҫкенкәй.* (Н. Изелбай.) *Биктимер һаксыларзың йөрәген ала — қуркыузан бөтөнләй қаушап төшәләр.* (Әкиәттән.) *Мин, йөк-фәләнем булмағас ни, шоферзарзың котон алған был текәне өсөнсә тизлек менән «һә» тигәнсе менеп еттем.* (Н. Мусин.)

кот оскос (осорлоқ). 1. Бик қуркыныс, дәһшәтле. *Тик таңда эшелонда дневальный булып тороусы килтергән қыска хәбәр кот оскос ине.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Кот оскос яңылықты ишетеп әсе бошқан Хисматулла һүрелә башлаған ут эргәһенә килде.* (Я. Хамматов.)

2. Бик нык, саманан тыш (кире йэки ыңгай сифатты көсәйтүр өсөн кулланыла). *Беззең яткан өй кот оскос йәмһез, стеналары кара, түшәмдәре емерелгән...* (Д. Юлтый.)

кот осоу (кубыу). Нык куркыу. [*Карлуғас:*] *Уф... Атайым кайтып килер зә, һөйләшә алмай калабыз икән тип, котом осто.* (Б. Бикбай.) *Сәлимәкәй, мине мылтыклы көйө күргәс, котом оскайны.* (З. Бишева.) *Нисек машинамы туктатып ултырырмын, тип шунда ук котом осто.* (Ш. Янбаев.)

коштар осоп етмәс ер. Бик алыс урын. *Коштар осоп етмәс ергә китә һалдат баштары.* (Халык йырынан.)

син.: йәһәннәм асты, Каф тау арты.

кош телендәй [хат, хәбәр]. Бик кыска ғына. *Нигмәтйән саузагәр шундагы Тактагыуыш ауылындагы бер бай эшнәһенә кош телендәй генә мәктүп яззы.* (Ф. Исәнғолов.) [*Бибинур карсык:*] *Мәхрүм итмә. Кош телендәй генә нәмә [хат] ебәр.* (Р. Ницамов.)

кояш йозон күрмәйем. Нимәгәлер ышандырырға тырышып, ант иткәндә әйтелә.

кояш тишкәре (кире) яктан сығыр (сыкмаһа ярар ине). Гәзәтендә булмаган, төбигәте өсөн ят нәмә эшләгән кешегә карата әйтелә. [*Жотлояр:*] *Ныязгол да улай иреп киткәс, ... кояш кире яктан сыкмаһа ярар ине.* (Ғ. Дәүләтшина.)

кояшы байыу кемдең. Даны һүнәү, көнө бөтөү. — *Валлаһи, тип әйтәйем, Өйрәнсектең көршәктәре Һөнәрсенекәнән күбрәк! — тип тә ебәргән. — Былай булғас, Һөнәрсенең дан кояшы байыны! — тип лаф орган.* (З. Бишева.)

кояш һөңгө (төртө) буйы күтөрелгәс. Кояш сығып, офоктан байтак алыслашқас, иртә менән төш араһы.

көддәһенә сығыу. 1. *нимәнең.* Бөтөрөү, туззырыу. — *Килен булған кеше кайны кәйнә донъяһының көддәһенә сыкмаға килә бутта, — тип һөйләһеләр Туйралы ауылында.* (Ж. Кейекбаев.)

2. *кемдең.* Кәрәген биреү (куркытып янаганда әйтелә). **Көддәһенә сыкмай куймайым мин уны.**

кузға (утка) баҫқан бесәй кеүек (шикелле), кузға баҫкандай булыу. Нык тынғыһызланыу, сәбәләнеү. *Бай хәзер, утка баҫқан бесәй шикелле, ни эшләргә белмәй, аптырауза кала.* (Әкиәттән.) ... *Ул [мулла] үзенең мәсете, ауылдың карттары менән нисек етте шулай әл-йөл итеп кузға баҫқан бесәй кеүек кенә тора.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Сынбулатовтың көнө килеп терәлгәс кенә, утка баҫқан бесәй шикелле, һикергеләнә, екергеләнә торған гәзәте барлығын беләһең бит.* (М. Тажи.)

кузын кузгатыу кемдең. Асыуландырып, кыззырып ебәрәү.

куй (кузы) күз. Зур хоро күз. **Кузы күзле Бузйегет был ерзәрзә бармы икән?** («Бузйегет».)

куй өстөнә турғай оялай. Бик бай, мул тормошка карата әйтелә.

син.: эт башына эркет түгелеп тора.

куйынга алыу. Үз яклауына, карамагына алыу. *Ялкында янган Украинанан ваткытлыса күсеп киткән бик күп балалар һәм катын-кызларды безнең республика хезмәтсәндәре үз куйындарына алды.* (Ғ. Әмири.)

куйында йылан асырау. 1. Берәй кешегә карата мәкер һаклау.

2. Якын күргән, бергә ашап-эскән кеше мәкер эшлөгәндә йәки көтмөгәндә каршы сытканда әйтелә. *Хәзер үк, бәтә ауылга ишетелерлек итеп һөрән һалгыһы килде уның [Йәмиләнең]: «Әй, туғандар, куйыныбызга йылан асырап яткырабыз бит!»* (Ф. Исәнголов.) *Имаметдин белеп әйтә шул, «куйыныгызга йылан асырайһыгыз», ти. Ысын шул, кайһылай каты сагаһың.* (Ғ. Дәүләтшина.)

куйында таш йөрөтөү. Кемгәлер карата мәкер һаклау. *Бәгзе берәүзәр шул ук замандарына карата «теге сакта» куйынында таш йөрөтөүзәре менән мактаналар — үззәре совет власына сукынып китеп хезмәт итһәләр зә.* (М. Кәрим.)

син.: куйында йылан асырау 1.

кул алмаш. Бер эште ике кеше сиратлап, ярзамлашып (башкарыу).

кул араһына инеү. Эшкә ярай башлау, ярзам итерлек булыу (*гәзәттә, үсеп килгән балаларга карата*). [Муллайән] *кул араһына инә башлагас, атаһы уны ныкклап эшкә екте.* (Ф. Исәнголов.) *Бәхет менән үсә алманыгыз шул, балакайзарым. Һез үсеп, кул араһына инә башлагас кына булмаһа...* (С. Җудаш.) *Һинең, исмаһам, кул араһына инергә һеңлең бар. Минең әсәй карсык бөтөнләй яңгыз бит.* (Х. Ибраһимов.)

кул <арты> (кулы) ауыр кемдең. Кемдәндер һуңынан эшкә, мал-тыуарға уңышһызлык килеүгә карата әйтелә.

ант.: кул <арты> еңел.

кул <арты> (кулы) еңел кемдең. Берәй эш башкарган, нәмә биргән кешенән һуң башкаларға уңыш килеүгә карата әйтелә. *Вәлим менән Халик карттарзың кул арты еңел булды, төнгө сәгәт икеләрзә бәтә колхоздан егерме биш мең һум акса йыйылды.* (С. Агиш.) [Зәйтүнәнең] *кулы еңел тизәр, ултырткан агасы ерзә яратып тамыр ебәрә.* (Ш. Янбаев.)

ант.: кул <арты> ауыр.

кул арты еңел булһын кемдең. Берәй кешенән һуң башкарылган эш уңһын, алган нәмә котло булһын тигән теләк һүзә. *Урам тын. Бәхет капжаларын асам, Еңел булһын кул артым.* (Т. Йосопов.) *Кул артың еңел булһын, йәгни башкалар за тиз арала кайтып төшһөн.* (З. Ғәлимов.) *Тәүге покосты колхозсы, коммунист Сөнәгәт бабай Исәнбаев башлап ебәрзә. — Кул артың еңел булһын, — тине уның артынан саба төшкән Рабиға апай.* («Сов. Башк.»)

кул астына инеү (кереү). 1. Кемдендер иркенә буйһоноу. *Җөмүән, ауыл кулактары һәм ауыл куштандары ойошкан рәүештә хәрәкәт итәләр, ... фәжирзәр уларзың кул астарына керә баралар.* (Ш. Хोजайбирзин.)

2. Үсеп етеп ярзамсыга әйләнеү (балаларга карата). *Сөнки нисәмә йыл — атаһы мәрхүмдең кул астына ингәне бирле — ошо урмандарга йөрөргә, кайһы бер төндәрен дә урманда үткәрергә тура килгәйне бит уга [Байморатка].* (Н. Мусин.)

кул астынан сығыу кемдең. Буйһонмай башлау, үз иркенә эш итә башлау.

кул астында. 1. Якында, эргәлә генә. *Ниндәй бизәк төшөрөргә икән стенага... Кул астында трафарет юк.* («Ағизел».) *Кирбес һуғыу өсөн сырьё үзебеззә, кул астында ғына. Балсытк, ком һорап ситкә китеп йөрөүзәң кәрәге юк.* («Сов. Башк.») — *Эш коралдарың һәр сак кул астында торһон, — ти [Тимергәлли агай].* (Ә. Зәйнуллин.)

2. Буйһонған хәлдә, карамакта. *Батша кинйә кызын биреү өсөн, кул астындагы бөтә халыкты йыя ...* (Әкиәттән.) *Батша хәзрәттәре, үзенең бөтә кул астындагы халыктарын кафыр дошман яуынан ватанды һаҗларга сакырып, фарман ебәргән.* (Г. Дәүләтшина.)

кул-аякты бәйләү. Эштә, хәрәкәттә иректә сикләү.

кул барыу нимәгә, ни эшләргә. 1. Низер башкарырга кыйыулык етеү. *Башкалар өсөн үле булһа ла, Фәризә өсөн өйзәң хуҗаһы тере бит. Уның донъяһын туззырырга нисек кул барһын.* (Р. Солтангәрәев.) *Шундай файзалары булған атты кулың барып нисек һуяһың!* (М. Гафури.)

2. Низер башкарырга теләк булыу (күберәк юклык формаһында кулланыла). *Ә бына Әфкәт нисектер икенсерәк кеше булып сыкты. Эшкә артык кулы барманы.* (Ә. Вахитов.) *Арткан ер юк, эшкә кул бармай.* («Сов. Башк.»)

кул бысратыу (буяу). Кемгәлер ерәнәп тотаноу, һуғыу, кул тейзереү. *Кулымды бысратмас элек югал бынан.* (Ә. Бикчәнтәев.) [Тимер Шәүәлигә:] *Куржма, мин һиңә кул бысратмам, ни япрак һымак калтырайһың? (Б. Бикбай.) — Ташла, Әхтәм, кемгә кул бысратаһың? — тип бышылданы уга Федор.* (В. Исхаков.)

кулга алыу кемде. 1. Тәртипкә килтереү, тыйыу. *Директорзың ыңғайын низеп алған Рафик үзен кулга алды.* (Ә. Вахитов.) *Шәйехебез беззә кулга ала тизәр, беззә ул тура юлға һала, тизәр.* (Бәйеттән.)

2. Иркенән мәхрүм итеү, һаҗ астына алыу. *Биш кеше кулга алынды, калгандары өйзәренә таратылды.* (Я. Хамматов.)

кулга инеү (төшөү). 1. Милек булып килеү, кемдекенәләр әйләнеү (акса, мал һаҗында). *Ә кулга ингән акса — бесәй төкөрөгө.* (Ғ. Локманов.)

2. Кул астына элөгөү (хөкөм, кеше хакында). Бер сак Врангель шунан [Ай-Петризан] ташлаган кулга төшкөн партизандарзы. (Г. Сөлөм.) Хэзер бөтө власть үз кулыма инеп торган сакта, ни тип унан көн элгэре шөрлөп ултырайым, ти. (Г. Дөүлөтшина.)

кулга ирек биреү*. Үзөңдө тыя алмай кешегө кул тейзереп барыу. Бына эле, күзе ташкан, ауыл кызы тигэс тэ, хэзер үк эйэреп китеүгэ һап итеп тора тип уйлайзыр эле! Кулдарына ирек бирэ. (Ф. Исәнғолов.)

[* Рус телендөгө «давать волю рукам» берәмегенән.]

кулга ла йокмау. Низелмэй зә калыу, тиз гөнө бөтөү. Кискә тиклем Фохри агайзың сабынлығы кулга ла йокмай кала ул. (Ә. Чаныш.)

кулга төшөрөү нимәне. Ниндэйзер законһыз юл менән үзөңдөкө итеү, үз милкеңә әйлөндөрөү. Базанан барып алаһыңмы, таныш-белештәрәң аша кулга төшөрәһеңме — табып кей башыңа бәслә бүрек. (Ш. Янбаев.) Нәфсе азырыусан була, тизәр. Толстованың нәфсеңе арткандан-арта бара. Килоһына 30-ар тиндән түлөп, 2 центнерлык уйнаклап торган тайзы кулга төшөрә. («Сов. Башк.»)

кул башлау. Эште, хәрәкәтте башлап ебөрөү. Ысын батыр тар ерзә кул башлар, ысын сәсэн тар ерзә һүз башлар. (Мәкәл.)

кул биреү дини. Юғары дин эшмәкәрәнән муллалықка фатиха алыу. 1910 йылдың кышында, ишанга кул бирергә барыусы үзөбөзгә ауыл Сафиулла агайга ултыртып, мине Стәрлебаш ауылына укырга ебәрзеләр. (Т. Йәнәби.)

кулга-кул тотоноп [эшләү]. Берзәм, бер төптән (низәр башкарыу.)

кулдан эш төшөү. Эш, бурыс кәмеү. Улы зурайғас, карттың кулынан эш төштө. («Сов. Башк.»)

кулдан килгән тиклем. Булдыра алғансы, хәлдән килгәнсе (ярзәм хакында).

кулдан килеү. Булдыра, башкарып сыға алыу. [Иштуған:] — Гин, еңгә, власть бит. Бойорот бирергә кулынан килгән кешегә һукраныу, зарланыу килешмэй... (З. Бишпева.) Хөсәйен — осталығы тирә-якта танылған данлыклы кеше. Уның кулынан килмәгәнә юк. (Ф. Исәнғолов.) Көнләште ул әсе әрнеү менән йән дусының сихри йырынан. Эх, шул йырзар һымак йыр язырға Килһә экән уның кулынан... (Р. Сафин.)

кулдан китеү (ыскыныу). 1. Буйһоноузан сығыу, тыңламай башлау. Азамат үзе гөнә өйзә ултыра. Агаһы һуңғы вақытта бөтөнләй кулдан ыскынды. Урамдан кайтып инә белмэй. (Ә. Бикчәнтәев.)

2. Карамактан китеү, ситкә тайыу. Кулдан ыскындырыу: Мал азығын етерлек әзерләү өсөн курпы зур өстәмә сыганақ булып тора. Быны ла кулдан ыскындырырға ярамай. («Сов. Башк.»)

кулда ут уйнау. Дәрт ташып тороу. *Йәштәр кулдарында ут уйнаталар.* («Сов. Башк.»)

кулды алыу. Оронмаҫ, теймәс булыу.

кулды кыҫкартыу. Баш-баштаклыкты, тәртип бозоузы тыйыу.

кулды тотоу. Тоткарлык итеу, эшкә камасаулау.

кул еле. Вак-тейәк эш-йомошкка түккән көс. [*Сәхипгәрәй:*] *Ниңә һин, булмай за булмай тип тарткылашаһың? Әллә кул елеңде кайтармаҫ тип куркаһыңмы?* (И. Ғиззәтуллин.)

кул етеу кемгә, нимәгә. Эләктерергә, кулға алырға өлгәшеу. [*Граф*] *тиккә генә шөрләмәгән, Пугачевтың бында ысынлап та кулы еткән.* («Сов. Башк.»)

кул етмәу нимәгә. Эшләп өлгөрә алмау. *Ситән үрергә бағаналары ла етерлек, сыбығы ла килгән, кыйығына ла ағастары әзер. Ә шуларзы азбар итеп өйөргә кул етмәй зә куя.* (Ә. Гәрәев.) — *Басыузы катукларға кул етмәне... — тине агроном.* («Сов. Башк.»)

кул килеу. Уңай булыу, ыңғай булып кына тороу.

кул күтәреу. 1. Һуғыу. [*Килен*] *Тора-бара тамам шашты, кул күтәреүгә тиклем барып етте.* («Сов. Башк.») [*Сәлим Кәримгә:*] *Ғиззәт ағайзың гүмерендә лә кешегә кул күтәргәнә юк.* (Х. Ибраһимов.)

2. Еңеләүзе, биреләүзе белдерәу (*ике кулды юғары күтәрен*).

кул калыу. Эште көрәкһез ханау. *Күршегә ярзамдан кулың калмаҫ.*

кул каушырып [йөрөү, ултырыу]. Бер ни зә эшләмәү, бушка гүмер узғарыу. — *Йә, һалдат, — тине Яубаҫаров. — Кул каушырып йөрөү һиңә төҫ түгел. Халык алдына сығайык.* (Х. Ғиләжев.) — *Әлбиттә, кул каушырып ултырырға беззең хакыбыз юк. Башкорт халкының үткән тормошо әйтеп бөтөргөһөз ауыр һәм ғазаплы ине. Ләкин халык һыктап, күз йәше түгеп, кул каушырып кына ултырмаған.* (Ә. Чаныш.)

син.: бот күтәреп ятыу.

кул куйыу. 1. Документка исем-фамилияңды языу (*низелер раслау максатында*). *Ведомоска кул куйыу.*

син.: кул <тамғаһын> һалыу.

2. Кешенең эш-кылығын, ниәтен хуп күреу, кеүөтлөү. *Билалдың шулай таныштырыуына Шадрин: «Әһә, шулай икән» һүззәре менән кул куйып барзы.* (А. Таһиров.) *Закон бар бит әле. Булмаҫ, атай. Мин бындай эштәргә кул куя алмайым.* (Һ. Дәүләтшина.)

кул кысыу. 1. Һуғышырға теләп кысынып тороу. [*Баян:*] *Карактар кайза? Ух, кул кысый!* (М. Кәрим.)

2. Берәй эште эшләргә ашкынып тороу. *Чиновниктың ... берәй ерзә тәртип урынлаштырырға, станция смотрителенең йәки ылаусыларзың шәхесен соҫсоноп тикшерергә кулы кысып тора.* (Н. Ғоғоль. Ф. Иҫәнғолов тәржемәһе.)

кул менән һыпырып алгандай (ташлағандай) булыу. Капыл ғына тотошлайы менән юғалыу (йоко, арыу һ. б. хакында). Абдулла һыузан бөтөнләй күңеле күтәрелеп сыкты, арыуы кул менән һыпырып алгандай осто. («Ағизел».) Аяғындағы алтмыш йылдан ашыу һызлаған яраһы уяныуға әрнеүзән туктаған. Әйтерһең, кул менән һыпырып алып ташлағандар. (М. Ямалетдинов.)

кул осонда. Эргәлә, якында ғына. [Ғариф староста:] Мин дәхи зә шуны әйтәм: балаҫ, кейез һәр бер кешелә барзыр, аларзы кул осонда тотоу кәрәк. (Ж. Кейекбаев.)

кул тамғаһын һалыу (куйыу, һуғыу). Имзаны язын куйыу, исем-фамилияңды языу.

син.: кул куйыу.

кул тейзереү 1. кемгә. Һуғыу, тукмау.

2. нимәгә. Алыу, тоноу.

3. кемдең (күберәк юклык формаһында). Әшләү, башкарыу. Балалар эште бүлешеп башкаралар, эсә кулына тейзермәскә тырышалар. («Сов. Башк.»)

кул тейеү (йәки теймәү). Низер әшләргә вақыт, форсат булыу (йәки булмау). Мин Өфөгә барып сығырға кул теймәүен язам. (С. Кулибай.) — Кисә генә ике машина утын килтерткәйнем. Кистән өйөп куйырға кул теймәне. (Ф. Исәнғолов.)

кул түгел. Уңайһыҙ, яйһыҙ, йәмһез. — Хәзер кейемдәрендә һал, хәйерсе, улар һиңә кул түгел, — тип кысқырзы [ул Ғәләүгә карап]. (Т. Йәнәби.)

кул тығыу нимәгә. 1. Кәрәкмәгән, ярамаған әшкә кысылыу. Производство тармағына кем дә кул тыға ала, ә идеологик эш һәр кемдең дә кулынан килеп бөтмәй. («Сов. Башк.»)

2. Үзләштерергә ынтылыу. Ғәбит ағай ... колхоз милкенә кул тыкмай торған кеше ине. (К. Мәргән.)

кул һалыу. 1. нимәгә. Һорамай алыу, урлау. Был һайланты тамғалы ағастарға урмандың язылмаған законы буйынса берәүзәң дә кул һалырға хакы юк. (Ж. Кейекбаев.) [Исәнғилде:] Кеше малына кул һалырға белгәнһең бит! (К. Мәргән.)

2. кемгә. Кешене, йәки үзен үзе үлтереү. Алла һаклаһын, аралайым тип тығылып, атайыңдың үзенә кул һалып куймаһындар. (Ф. Исәнғолов.)

кул һелтәп [карау]. Иғтибар итмәү, әһәмиәт бирмәү. Өфөгә, Ырымбурға барған һайын губком етәкселәренә был хакта әйтә килдем. Улар мин әйткәнгә әһәмиәт итмәнеләр. Кул һелтәп каранылар. (Я. Хамматов.) Ғөмүмән, тарихжа кул һелтәп карау үз халкыңдың биографияһына гәмһезлек күрһәтеүҙер ул. («Сов. Башк.»)

кул һелтәү кемгә, нимәгә. Ғәмһез мөнәсәбәт күрһәтеү, өмөтһөз тип карап, иғтибар бирмәү. Каршылыктар һаман йәшәйҙәр, Уны күрмәү, Уны аңламау — Кулды һелтәү ерзә йәшәүҙән. (Д. Юлтый.) Әптелгәлим донъя эштәренә кул һелтәй...

(Ф. Исәнғолов.) Зәйнәгәбдин иһә эшенә күптән кул һелтәгән, уға беште ни зә көйзө ни. («Сов. Башк.») Барыһына кул һелтәнем, ятам тынып кына. (С. Әбүзәр.)

кул һуғышыу. Һатыу-алыуза хак куйышып килешеу. Алыу-сылары ла, һатыусылары ла шау килеп һөйләшә, кул һуғыша, алдай, алдана. (Ғ. Дәүләтшин.)

кул һузыу 1. нимәгә. Хакы булмағанға ымһыныу, үзенеке итергә тырышыу. Куп тә үтмәй, безең ергә ситтәр кул һуза. Оло улдарын тәүзә озата Шәмсиә. (Ә. Вахитов.) Әммә шул гәжәпләндерә безе: шундай зур ағайзар, ошондай карарзың барлығын белә тороп, һисек оялмай дәрләт милкенә кул һузалар икән? («Сов. Башк.») Тәбиғәт байлығына кул һузыусы хәсрәт һунарсыларға безең йәмғиәттә урын булырға тейеш түгел. («Сов. Башк.»)

2. кемгә. Үзенә алырға тырышып, ымһыныу (катын кызга.)

кул һыртты менән доға кылыу. Насар теләк теләп, кулдың һырт яғы менән битте һыйпау (элекке ышаныузан килә).

кул шымарыу. Ниндәйзәр насар эшкә нык өйрөнөп китеү. Ә мулланың үзенең дә бысрат эштә кул шымарған инде: «Ярар, — ти абыстайға, — таң атыуға он алдыңда булыр!» (Б. Бикбай.)

кулы артына етмәй кемдең. Ишекте, капканы ябып йөрөмәгән кешегә карата әйтелә. Магазиндарзың һәм зур өйзәрзең тышкы ишектәре бер вакытта ла йүнләп ябылмағанын күргән һайын Котлойов, кулдары арттарына етмәй, тил ысынлап бошона. (Ә. Вәли.)

кулы йомок (кәкре, шук) кемдең. Кулсыр, кеше нәмәһенә тейеп барыусан. Директор мәктәп ихтыяждарына гәмһез булһа ла, үзе тураһында һис тә онотмай икән. — Һезең кулығыз йомок, Әһһәм Садинович, — тигән гәйепләү ташланы уға укытыусы Таһиров. («Сов. Башк.»)

син.: кулы озон, кулы тик тормай.

кулы калмаҕ <ине> кемдең. Эшләй алғанын да эшләмәгән, кешегә ярзам итергә теләмәгән кешегә карата гәйепләү менән әйтелә. Ярзам итһәң, кулың калыр инеме ни? [Фәризе:] — Һүз ыңғайында әйтәйем эле: өҕ-башығыз за катқан күренә. Өйөгөззә лә һирәк булаһығыз, ахыры. Тартынып тормағыз, беребезең дә кулыбыз калмаҕ. (Ғ. Ибраһимов.)

кулы короһон кемдең. Йәбере тейгән кешегә карата әрнеп әйтелгән карғау һүзе.

кулы кулға теймәй кемдең. Эшкә бик шәп. Айбулат менән Гөлйөзөм икәүһе лә бик шәп ураксы. Улар урак урған сакта кулдары кулға теймәй. (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: кулына күз әйөрмөй.

кулына <карап> калыу кемдең. Тәрбиәһенә, карамағына күсеү (етем бала, караусыһыз, гәрип кешеләр хакында). Балалар кулына калыу.

жулынан тотоу кемдең. Мутлыгын фашлау, урлашыуын асыу. *Халык контролерлары ... оятын югалткан хәсрәт-мөдир Федорованың бысрак жулынан тоттолар. Уның мутлыктары асыла.* («Сов. Бангк.»)

жулынан үтеу кемдең. Қарамағында булыу. *Артабан Ибраһим ағай егерменән ашыу госпиталдә дауаланды, тиһтәлэгән врачтар жулынан үтте.* («Сов. Башк.»)

жулын йыумаған. Кеше әйберен урларға өүәс, кулсыр.
син.: кулы озон (шук).

жулын кысқартыу кемдең. Иркен сикләп, тыйып тороу. *Үсләшмәне Зәйтүнә, шулай за Әйүповтың мутлыктарын күрмәй үтергә теләмәне. Уның берәй шомлогон һизеп калһа, шунда ук кәрәген әйтеп, Минулланың жулын кысқарта торзо.* (Ғ. Ибраһимов.)

жулын тотоу кемдең. Эшләргә, ни менәндер шөгәлләнергә ирек бирмәү, вақытты алыу. *Бына ике бала ғына кулымды тота. Булмаһа, бөгөндән ташлап сығып китер инем!* (Ғ. Дәүләтшина.)

жулыңдан кинән. Якшылык эшләгән, ярҙамсыл кешегә рәхмәт йөзөнән әйтелә.

жулы(ң) кысқа. Булдыра алмашың (*янауға каршы әйтелә*). [*Хажисолтан бай:*] — *Ата-әсәң өйрәтмәгәнде өйрәтермен мин һиңә! Артыңдан көл һиптереп ауылдан кыузыртасаткмын. — Кулың кысқа, бай. Хәзәр Николай заманы түгел һиңә!* (Я. Хаматов.)

жулы озон (тик тормай) кемдең. 1. Кеше нәмәһенә тейеп бара торған; кулсыр.

син.: кулы үзенә кәкре, жулын йыумаған.

2. Жулын тыя белмәгән, кешегә кагылып, тотоноп барған.

жулы үзенә <табан> кәкре кемдең. Кеше нәмәһенә тейеүсән; кулсыр, уғры.

син. кар.: кулы озон.

кул ялғау. Күмәкләшеп, ярҙамлашып берзәм эшләү.

курайына бейеү кемдең. Қуштанлык күрһәтеп, ярағға тырышып кына тороу. [*Мәрийәм:*] *Ирзәр курайына бейей торған заман түгел, без үзебез колхозда зур көс хәзәр.* (М. Тажи.) *Нәүшарбан үз курайына бейегәндәрзе генә ярата.* (Ә. Мирзахитов.) *Улар байзәр курайына бейейзәр һәм улар файҙаһына кәрәк булғандың бөтәһен дә ... табалар.* (Б. Хәсән.)

курғаш иретеп койған һымак. Баш нык ауыртып, ауырайтып тороу. *Сакай уфылдап кузғала алмай ята бирзе. Тотош тәне һыздай уның, башы курғаш иретеп койған һымак ауыр, туң.* (Б. Бикбай.)

курғау тотоу. Яуга қаршы һақ қуйыу. *Курғау тотмай дошман ... кем һуң башын һалып киһтерһен.* (Т. Хәйбуллин.)

куркыузың ни икәннен белмәү. Бик кыйыу булыу. *Был замандың балалары бит улар, куркыузың ни икәннен дә белмәйзәр...* (Ғ. Дәүләтшина.)

курсақ кеүек. Бик матур, купшы катын-кызга карата һоқлаһнып әйтелә.

куркак куян. Үтә куркып, калтырап кына торған кешегә карата мысқыллап әйтелә.

син.: үз шәүләһенән курка, куян йөрәкле.

ант.: батыр йөрәкле, арыслан йөрәкле.

куш боғаз. Буш хәбәр һөйләп йөрөргә яратқан кешегә карата асыу менән әйтелә.

куш йөрәк(ле); йөрәге куш кемдең. Куркыу белмәс, үтәлә батыр, кыйыу. *Тауба әбей уйын Закирзан Хамматка күсерергә тырышты. «Бына, исмаһам, арыслан ир... Куш йөрәкле баһадир...»* (З. Бишева.) [*Әхмәзулла бабай:*] *Ул батыр егет безең ауылдан, минең тиңдәшем Сәлих булған... Ир намыслы кеше ине ул, куш йөрәкле...* (Ә. Вахитов.) ... *Батыр булып йәшәһен, Сәйет, Күсемгә оқшаһын, йөрәктәре куш булһын...* (М. Буранғолов.)

син. арыслан йөрәкле.

ант.: куян йөрәкле, куркак куян.

куш (дүрт) куллап (кул менән) [кабул итеү, риза булыу һ. б.]. Бик теләп, риза булып (*башкарыу*). [*Йомағолов*] *Николай Антоновичты куш куллап каршы алып, яуаплы эшкә тәғәйенләү урынына, һөйләшеп тә торманы.* (Ф. Исәнғолов.) *Рәхим ит, дүрт куллап каршы алабыз.* (М. Кәрим.) *Куш кул менән, дүрт күз менән көттөк һеззә аязза, һыуһап көттөк, сарсап көттөк, ...кыуан язза.* (Р. Ғарипов.)

куян йөрәк(ле). Бик куркак, дерелдәп торған кешегә карата әйтелә. [*Әминә:*] *Куркак һанайһыңмы? Хата уйың! Бар һулышы менән һөйә белгән катын куян йөрәкле түгел. Барамын!* (Б. Бикбай.) [*Жолсобай Хисмәтуллаға:*] — *Мәйтәм, һине шундай куян йөрәкле кеше булырһың тимәгәйнем. Уғата куркак икәнһең.* (Я. Хамматов.) *Азамат башын какты. Бынан һуң артка сизенһең, гүмергә «куркак» исемен тағырһың, шуны ул якшы аңлай. Кемдең генә куян йөрәк булаһы килә!* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: куркак куян.

кызғанғаның кызыл эткә. Мал-мөлкәтте, үтә йәлләп, бушка киткәндә, юкка сығкәнда әйтелә.

кызған табаға бастырыу (табала бейетәү) кемде. Бик каты итеп әрләү. *Ярты сәгәттән ашыу Рәшит ағай мине кызған табала бейетте лә азақтан йәлләне, бугай...* (М. Искәндәр.)

кызғаныска каршы. Булыуы теләнмөһә лә гәмөлгә килгән эш-хәлгә карата әйтелә. [*Ғәйзулла*] *сатанлай-сатанлай, Хәким йәшәгән өйгә барып инде. Кызғаныска каршы, һалкын өйзәң*

караңгы мөйөшөндө Хәкимдең иң кесе улы Әптрәхимдән башка кешене оската алманы. (Я. Хамматов.)

кызыл ауыз. 1. Үсөп етмөгөн, етлекмөгөн (кәмһетеберәк айтелә). *Егеттән өсөнсө мартәбә килгән аусыны: — «Кызыл ауыз зимагорзар өсөн кыз үстөрмәнем», — тип бороп кайтарзы ул.* (М. Хәйзәров.)

2. Власка каршы һүз күтөргөн кешегә карата айтелә. *Бөтәһен һөрөп сыгарырга кәрәк ул кызыл ауыззарзың!* — тип кыскырзы мәзин. (Ғ. Ғүмәр.)

кызыл кар яугас (яуыр). Бер касан да үтөлмәй, булмай торған эш-хәл тураһында айтелә. [Фәһимә:] *Өйләнәйем тип Рәхим ауыз асканды көтһән, кызыл кар яуыр.* (Ш. Янбаев.) [Байрамбикә:] *Етембай менән минең туйым булгансы, кызыл кар яуып куй-масмы икән?* (М. Хәйзәров.)

син.: дөйө койроғо ергә тейгәс.

кызыл коза. Яңы власть, совет эше өсөн өгөтләп йөрөүселәр. *Коллективлашыу тураһында йыйылыштарза һөйләү менән генә кәнәгәтләнмәйсә, «кызыл козалар» ысулын куллан-дык. Һәр ағза һүзе үткән кешенең өйөнә бара. Катыны, балалары алдында коллективка ағза булып инергә өндәй, вәгәзә ала.* («Сов. Банк.»)

кызыл сәкмән йәйгән кеүек (төслө, һымак). Еләк бик күп булған урынға карата айтелә. *Безҙең һай соҡорза еләк тәгәрәп бешә. Урыны-урыны менән кызыл сәкмән йәйгән төслө, тоташ кызарып ята.* (М. Кәрим.)

кызыл такта*. Якшы эш тураһында мактап яза торған урын, хезмәт тактаһы. [Ибрай Ғилманға:] *Орлоҡ тулған... Безҙең ауыл хәзер язылған, ти кызыл тактаға.* (С. Кудаш.)

[*30-сы йылдарза күмәк хезмәт тәҗрибәһенән сыккан һүз-бөйлөнөш.]

кызыл туй*. Яңыса үткәрелгән йәштәр туйы. *Кызыл туй бит ул — бығаса йәшәп килгән кыз һатыу керек иң хурлыклы йолага каршы ут асыу тигән һүз!* (З. Бишпева.)

[*Совет дәүерендә тыуган аңы йола.]

кызыл ылау. Тәүге уңышты зур тантана менән күмәк атка йәки машинаға тейәп калаға, элеваторға озатыу.

кызыл ыштан кейзереү һөйл. Ошак, хөсөт йөрөткән кешегә карата асыу менән айтелә. [Сәсэн Боһтанға:] *Харап булған икән, айтә күр, кызыл ыштан кейзереп сыгарыр.* (Б. Бикбай.)

кызыл эт ашаһын. Харам малға йәки үгә һаран кешенең нәмәһенә карата айтелә. *Үзенә язған мал булмаһын, урлаганын кызыл эт ашаһын.* (Һөйл.)

кызыл өтөс ебөрөү (кундырыу)* нимәгә. Ут һалыу, яндырыу. *Кайза һуң, ни карай аңғын һүндерөүселәр? Ниңә ебәрелгән кызыл этәсте тыймайзар?* («Сов. Башк.») **Кызыл өтөс кунбу:** *Берзән-бер көндө Асанбайзың язмышын улар [халык] үззәре хәл*

итә. Уның мөлкәтенә кызыл этәс куна, пар тирмәне янып куккә оса. (К. Кинийәбулатова.)

[*Рус телендәге «пустить красного петуха» берәмегенән.]

кызыл юл*. Юл башын уңгарақ тартып язылган юл. Яны фекерзе абзацтан, икенсе төрлө әйткәндә, кызыл юлдан башлап языу мотлак. («Сов. Баштк.»)

[*Рус телендәге «красная строка» берәмегенән.]

кызыу канлы (каны кызыу) кемдең. Холко менән үтә яндырай, кызыу. Гел ут тирәһендә уралгас та, әллә кызыу канлы булырға тигәнме? (Б. Бикбай.) Закир үзенә хас күп уйлап тормаусанлык, кызыу канлылык менән көрәш әсендә кайнарға керешеп китә. (З. Бишева.)

кыйыш атып, тура тейзереу. Бер һүз һөйләп, икенсене аңлатыу. Катын аптырап калды: «Немец офицерзары» тураһында Ғабдулла кыйыш атып, тура тейзерге булып. (М. Кәрим.)

кыйыш тейәү. Әсеп, исереп алыу. Минйәшәр йыш кына «кыйыш тейәп» гауға күтәрә ине. («Сов. Баштк.»)

кыланмаған калмау. Төрлө нәмә эшләп, төрлөсә кыланып карау (күберәк кире кылыктарға карата әйтелә).

кыл да (кыл башы ла) кыбырлатмау (кыймылдатмау). Бер нәмә лә эшләмәү, тик ятыу. [Ғафар:] — Мин йәйләүгә киткәндә, нимә тигәйнең? Ә хәзер малдар елгә елләп, ел йотоп тора, кыл да кыбырлатмағанһың бит, исмаһам. (Н. Мусин.) Ауылда ошондай ызғыш барған бер вақытта һез бит кыл да кыймылдатмағанһығыз. («Сов. Баштк.»)

кылдан нәзек, кылыстан үткер фольк. Теге донъяла бар тип фараз ителгән ожмах юлындағы сират күперенең һүрәтләнгән рәүешә. Һылыу жортка инде бөтөнләй икенсе донъяга барып сыжкан. Ул теге кылдан нәзек, кылыстан үткер сират күперен нисек үтеп киткәндер, уның бөтөнләй эше ютк. Һылыу ожмахтың иң түренә барып ингән. (Т. Йәнәби.) Был ике кая араһындағы илгизәр болот кеүек ышанышһыз күпер түгел. Был кылдан нескә, ләкин бөтә суйын таштарзан һығырак күпер [дуслык күперә]. (Р. Ғарипов.)

кылды кыркка ярыу. Бик ошта, уңған, етез булыу. Әскәпъя мал еңгә, исән сакта, кылды кыркка ярган — эшләмәгән эше калмаған. (Ә. Вәли.) Халкыбызһың кылды кыркка ярып акыллы тапкырлығы булып тыуған сәсәндәр Б. Бикбай әсәрзәренең каһармандары булды. (Ә. Вахитов.)

кылды кыркка ярырзай. 1. [булыу, ярып сак]. Эштең бик тығыз, вақыт етмәгән мәле. Ошо уттай сәсәү осоронда, кылды кыркка ярырзай булып торғанда, трактор кәзәре тракторһың ватылып ятыуы асыуһы килтерерлек хәл ине шул. (Ғ. Локманов.)

2. [тел]. Үткер, сая һүзле. Кылды кыркка ярырзай теле кәрәк ил өсөн. («Изеүкәй менән Моразым».)

кылйуугыс. Бик шыма телле, йомшак теле менән алдай торған.

кылкаһы калмау нимәнең. Таушалып, тузып бөтөү (*тетелгән кейем-һалым хакында*).

кыл өзөрлөк тә хәл булмау (калмау). Бөтөнләй арып эштән сығыу. *Әйләнеп кайта алмаясагым күңелгә килеп тора: кыл өзөрлөк тә хәл юк.* (Т. Килмөхәмәтов.) *Шундай арыган сактар була: кыл өзөрлөк тә хәл калмай. Сак һөйрәлеп кайтып етәһең дә урындыкка ауаһың.* (И. Физзәгуллин.)

син.: хәлдән тайыу.

кыл өстөндә (осонда) [тороу, булыу, калыу]. Һәләк булыузан сак-сак кына калып, бик куркыныс хәлдә булыу. *Азат котолуына һаман ышанып бөтмәй эле. Бынан бер сәгәт элек кенә гүмере кыл өстөндә ине.* (Ә. Бикчәнтәев.) *Халык үз гәскәрен ойоштороузы талап итә, ... ил язмышы кыл өстөндә бит.* (Ә. Ихсан.) *Шаһишәрәфтәң хәле бик ауыр: йәнселгән аягына операция өстөнә операция яһаузар, гүмере кыл өстөндә торған сактар була.* («Сов. Башк.»)

кыл тамак. Бик эз ашаған кеше. *Борис Красоткин Таһир Сәүбәновты «туймаҫ корһак» тип атаны, ә Таһир уға «кыл тамак» тине.* (Ә. Бикчәнтәев.)

ант.: туймаҫ тамак, кап корһак.

кылт та итмәү. Ыжлап та бирмәү, уйлап та карамау.

кыл тарткан кеүек (тарткандай). Туп-тура һалынған юлға карата әйтелә. — *Юл ни берәү инде, кыл тарткан күк. Маңлайың туры китәһең дә китәһең, — тине хужа исе китмәй генә.* (Ж. Кейекбаев.) *Кыл тарткандай тура алға юлдар Алыс-алыс яткан яктарга.* (С. Фәбизуллин.)

кылын тартып (сиртеп) карау кемдең. Уй-ниәтен самалап, ситләтеп кенә тикшереү. *Факиһа Һөйөмбикәнең яңы күлдәгенә лә бик текләп карап үткеләне орағанда, хатта уларга бер-ике тапкыр барып, Һөйөмбикәнең кылын да тарткылап караны.* (Ж. Кейекбаев.) [*Сәйет*] *төрлөсә йомалап кыззың кылын тартып караган, тик тегеһе, уны яндырырзай булып, етез генә караш ташлаган да китеп барған.* (Ә. Вахитов.)

кыл ярырзай [һүз]. Үтә лә үткер, акыллы (*һүз*). *Сәсэн ирзең өнөнән кыл ярырзай һүз сығыр. Акыллы ир башынан донъя корор уй сығыр.* («Изеүкәй менән Моразым».)

кыпыштан коро калмау һөйл. Һәр ергә кысымыш барыу. *Һыуһылыу әбеизең сәйе кайнар самалырак, күршеләге әбеизәр килә башланы. Килгән әбеизәр араһында ауылдагы кыпыштан коро калмай торған Кизәр әбей зә бар ине.* (Ф. Дәүләтшин.)

кыр кәзәһе. Бик кырыс тәбиғәтле кыззарға карата әйтелә. *Карагыз эле бынау кыр кәзәһен, мине янына ултыртмай.* (З. Бишева.)

кырк ата балаһы. Милләте, уй-фекере, кылығы буйынса төрлө кешеләр. *Кырк атаның балаһы — кырын яры тартмай*

була тиме... — тил, артабан һөйләп китте. (З. Бишева.) *Рейс һайын алмашына торған эллә нисәмә төрлө холоккло кырк ата балаһы үзен ул [Сажидә] теләгәнсә генә тотамы ни?* (Н. Мусин.)

кырк быуынынан турап утка һалһаң да үс канмаҫ. Бик нык асыузы килтергән кешегә карата йән әсеү менән әйтелә. [Сурағол:] *Кан илтәкән был түрәләрең кырк быуынынан турап утка һалһаң да үс канмаҫ.* (Т. Хәйбуллин.)

кырк кабат [һөйләү, әйтеү...]. Бер үк һүззе бик күп мәртәбә кабатлауға карата әйтелә. *Бер һүззе кырк кабат әйттерәһең.* (Һөйл.)

кыркка берәү тулмаған. Акылы камил ук түгел.

син. кар.: акылға теүәл түгел.

кыркка түкмәстереү. Ишеткән, күргәнде артырып, төрлән-дереп һөйләү.

кыркка ярылырзай [булыу]. Эш, мәшәкәт күплеккә, бөтәһен дө башкарып өлгөрә алмауға карата әйтелә. [Нәүширбан:] *Рәхмәт. Мактаның. Мин, белһәң, кыркка ярылам...* (Ә. Мирзаһитов.) *Бына әле арыш урағына төшөлдө, бесән дә әзерләргә кәрәк. Халык әйтмешләй, кыркка ярылырзай ваҡыт етте.* («Сов. Башк.»)

кырк катлы. Бик катмарлы, мәкерле, астыртын эш итә торған кешегә карата яманлап әйтелә.

кырк койрок һөйл. Һүзәндә тора белмәгән, бер генә йүнәләше булмаған, аумакай кешегә карата яманлап әйтелә.

кырк қорама (қорау, қоршау). Бик нык тузған, иҫкергән, ватык нәмә тураһында. *Вақ қына тәзрә күззәре қайһыһы кырк қорау быяла, қайһыһы қарындықтан бөткән.* (Ғ. Дәүләтшин.)

кырк қорама, илле сөй. Ниҙеңдер нык тарқаулығын, берзәм булмағанлыҡты белдергәндә әйтелә. [Ямал:] *Тыштан ғына колхоз инде, ә әсенән — кырк қорама, илле сөй.* (М. Тажи.)

кыркмаһа кырк. Бик күп төрлө (оқшатып етмәү тойғоһо менән әйтелә). *Кыркмаһа кырк хәбәр һөйләү. — Хәзер иһә Юшатыр һызып қына таша, хатта қайһы бер йылдарҙа боззәр за ултырып қала. Төплө бер үзәндән ақмайынса, кыркмаһа кырк ерзән аға.* («Сов. Башк.»)

кыркһаң қаны сықмаҫ(лық). Бик һаран; қарун. *Ныязғолға мал түгел қыз алыу қайза ул һықмырға, кыркһаң қаны сықмаҫ, шундай һаран.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Шәкерт сағынан ук һаранлығы, комһозлого беленгән Әптелгәлим кыркһаң қаны сықмаҫлық хужаға әйләнә.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Кеше менән аралашмаҫ, хатта айыу һунарына ла япа-яңғызы йөрөүсән, кыркһаң қаны сықмаҫ һаран бәндә ине ул.* (Н. Мусин.)

кырк эш қырылын ятыу. Эш күп булып, бапқарырга күл етмәү. [Миша:] — *Хәзер ысқын. Күрмәйһеңме ни, кырк эшем қырылып ята.* (Ә. Бикчәнтәев.) *Унда, өйзә, кыркма кырк эш қырылып ята. Әсәй үзә генә йөрөй, йән тиргә бата-бата.* (М. Кәримов.)

кырк һүзгә етеү. Юк кына сәбәп өсөн дә мыжып һөйләнеү. [*Майгөл әбей*] *бәләкәй генә нәмә өсөн кырк һүзгә етә, нәсел нәсәбеңде калдырмай тетеп ташлай.* (К. Мөргән.) *Башкорт ерендә урман бөткәнме ни. Ниңә шуның өсөн кырк һүзгә етергә?* (Ж. Кейекбаев.)

кырк ямау(лы). Ямау өстөнә һалынған ямау; тузған. *Сәңгелдәк янында кырк ямаулы, ләкин барынса таза күлдәк кейгән, ете йәштәр самалы Җылыукай Өмөткужаны бәуетеп ултыра.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Ун ике кеше тотонгайны. Төрлөһө төрлө йәштә. Арала танау асты сак карая башлагандары ла, ир уртаһына еткәндәре лә бар. Өҫ-баштары кырк ямау, күбеһе ялан аяк.* (Ә. Хәким.)

кырмыскага таяк тыткан кеүек. Ығы-зығы, тынғыһызлык, бола хакында әйтелә. *Бин, кустым, кем, Нуретдин, кырмыскага таяк тыткан һымак, бында шаулап йөрәмә.* («Сов. Башк.»)

кырмыска иләүеләй (иләүе кеүек). Шау-шыу килеп кайнашкан, ығы-зығыланған халык төркөмөнә карата әйтелә. *Кала көндәге тормошо менән үзәнә күрә кырмыска иләүе кеүек кайнарға тотонған булды.* (И. Насыри.) *Тимер юл төйөнә булған Шишмә станцияһы кырмыска иләүеләй өзлөкһөз болганыуысы, кайнауысы, ығы-зығы, шау-шыу килгән халык менән шығырым тулы ине.* (Х. Ғиләжев.) *Күрше-тирә ауылдыкылар за килгәнлектән, халык бик күп ине, туғай кырмыска иләүендәй кымһып тора ине.* (Н. Мусин.)

кырт киҫеү. Өзә генә әйтеү, кәтғи карарға килеү. *Кешегә төртөнөп йөрәмәһен, үзә килеп алһын, — тип кырт киҫте карсык.* (Х. Ғиләжев.) *Тейеш нәмә күп ул донъяла, әммә булмай. Теге кеше кырт киҫте.* («Сов. Башк.»)

кыртыш кыркыу. Мал тыуарға бәлә-каза килмәһен тип, әжер биреп, доға кылдырып үткәрә торған дини йола.

син.: тел-төш кыркыу.

кырылмаһа кырк. Бик күп төрлө. *Кырылмаһа кырк эш. — Әй, болоттар! Миңә тимәһә, һез кырылмаһа кырк төр булығыз. Кайһы ил күгәнә елһәгез зә, һәр сак ун булһын, тим, юлығыз.* (М. Илбаев.)

кырым сиреү*. Бик күп, һанһыз (*гәзәттә, гаилләгә бала-сага, күмәк кеше хакында.*)

[*Сиреү — боронғо төрки телендә ғәскәр; тимәк, Кырым ғәскәре кеүек күп.]

кырын <күз менән> карау. Кырыс мөнәсәбәт белдереү, кире карау. [*Хажисолтан бай*] *Бала-сагаларын зйәртеп, һалдатты күрергә килгән катындарға, әбей-һәбейзәргә кырын күз менән карап башын һелкте...* (Я. Хамматов.) *Әйтәм, һине алдыңғы һанап, бик иҫәпләшә инде. Гел кырын карап йөрөй.* (Б. Бикбай.)

кырын кагыу. Нимәнелер кырга ебәреу, кулдан ыскындырыу. *Бындай еңел кәсепте хатта ул ауылдың муллалары ла кырын какмаган.* (Б. Бикбай.)

кырын тейәу. Эсеп иҗерәу. [*Клубта*] *Кырын тейәп, тауыш күтәрәп йөрөүселәр зә осраштырғылай.* («Сов. Башк.»)

кырын һугыу. Берәй эште алып барып сыгарыуға нык кама-саулау. *Алма баксаһы короп ебәрергә хыяллана ине ул, тик аслык йыл кырын һукты...* (Б. Бикбай.) *Азык базаһының накыс булыуы ла малсылыкты үстөрөгә кырын һуга.* («Сов. Башк.»)

кырын ятыу. Бер ни зә эшләмәу, вақытты тиккә узғарыу. *син.: бот күтәрәп ятыу.*

кысыгаи (кысыткан) ерзе кашыу (кысыган ергә тейеу). Кешенең йомшак урынын табып алып, өсө тәңкитләү, фаш итеү. *Халык тагы ла бер гөрләне... Тауыштар зал буйлап яңгыраны. — Закон барлығын онотма! — Тиз генә кыуып сыгара алмаһың! — Үзең оһоп китә күрмә! — Кысыткан ереңде кашынымы ни?* (С. Ағиш.)

кысқа тотоу. 1. Эш-хәлдә озақка ебәрмәй, тизерәк тамам итеү. *Мәүлет бай һүз башланы: — «Бында озақ һөйләшеп ултырырга ярамай, эште кысқа тоторға кәрәк».* (Ғ. Дәүләтшин.) *Атаһы уны кысқа тотто: уйынға-мазар сыгарыу, кейем менән маһайтыу юк, гел эш тә эш.* (Б. Бикбай.)

2. Артык иреккә қуймай, катылык күрһөтеү.

кысык сикә (сикәһе кысык) кемдең. Бик үпкәсел, тиз генә үсегеп барған.

кысыр койок (хәсрәт). Уйлап сыгарылған, гәмәлдә булмаған кайғы-хәсрәт, хәстәргә карата әйтелә. [*Фәхри*] *Акса әрәм, имеш... Юкка кайғырма. Тапканһың кысыр койок. Егет кулына мал төшмәй тормай ул.* (Б. Бикбай.) *Кысыр койок менән койөп йөрөйһөң, еңгә, тиһәм, хәтерең калыр.* (М. Кәрим.)

кытык килгән ер. Берәйһенә бик үк окшап етмәгән һүз, хәбәр тураһында әйтелә. *Капитандың һуңғы һүззәре Сираевтың кытығы килгән еренә төртөлдө.* (Н. Мусин.)

кыу томшок. Ырыстан, өлоштән мәхрүм булған, бәхетһез кешегә карата әйтелә.

кыуык баш. Буш һүз һөйләп, аз эш башкарған мәгәнһез кешегә карата әйтелә. *Сал сәсенә карап, һәр кешене күпте күргән тиеп аңлама! — Бер елғыуар, кыуык баштың да бит Вақыты менән сәсе саллана.* (С. Әлибаев.)

кыуык осороу. Буш хәбәр һөйләү, юкка мактану. *«...Бул маҗ, буш хәбәрзәр, — тинеләр улар, — юкка кыуык осораларзыр әле шул».* (Ж. Кейекбаев.)

кыш бауыры <озон>. Кыш озақ дауам итә (*уға әзерләнергә кәрәклектә белдергәндә әйтелә*). [*Бибинур карсыт:*] *Машина кабат эләкмәс, бер барганда нык тейәгез, килен. Кыш бауыры*

озон. (Р. Низамов.) *Жыш бауыры озон ул беззә. Бер кышты үткәрәһең дә икенсеһенә әзерләңә башлайһың.* («Сов. Башкк.»)

кәбергә тыгыу. Үлтереу, һаләк итеу.

кәберең якын булмаһын кемгә, кем менән. Яуыз, мәкерле кешенән һақкланыу, ситтәрәк тороу теләген белдергәндә әйтелә. — *Тфү... Әстәгәфирулла, ундай кешегә кәберең якын булмаһын, алла һақклаһын.* (Т. Хәйбуллин.) *Сәмигулла Әхмәзизе әрләргә тотондо: — Кәберем якын булмаһын шул дуңгызга.* (Ж. Кейекбаев.) *Сидор Айтуғанович үзенең бәтә көсөн, һаләтен күршеләрен күзәтеүгә йүнәлтте. Ундай кеше менән кәберең якын булмаһын!* (Ә. Бикчәнтәев.)

кәбер (гүр) эйәһе булыу. Үлеу, вафат булыу. *Сәлмән бай бик жартайып, алъяп үлеп китте. Ул кышкы сатлама һыуыкта кәбер эйәһе булды.* (Ж. Кейекбаев.)

син. кар.: теге донъяга китеу.

кәзерен белеу кемдең, нимәнәң. Тейешле баһаны биреп, һақлай, дәрәс файзалана алыу. *Ғөмүмән, «Йылайыр» совхозында эшләгән кешенең кәзерен беләләр. Бында эшкә ылыкттырыу, дәртләндерәү юлдарын да оқта табалар.* («Сов. Башкк.»)

кәзер кисе. Дини караш буйынса: кешенең бәхете асылыр көн. *Язмыш бирер якты сырайын, тип, кәзер кисе көтөп ятманым.* (Й. Солтанов.)

кәһет итеу. Ант итеп һүз бирәү. *«Ауылдаштарзың йорттарың эшкәнмәгән көршәктәр менән сүпләүзән туктатырмын!» — тип кәһет иткән [оқта].* (З. Бишева.)

кәһәр һуккан. Яманлап әрләү һүзе. *Вәлишә бисәһе йәй буйы жазағын ике тәңкәнән етен һатып ятты, кәһәр һуккан нәмә.* (Һ. Дәүләтшина.) *Акса тигән нәмә, кәһәр һуккан, башкүззә тиз бәйләй.* (Р. Низамов.)

кәһәр һуккыры (һукһын; төшкөрө, төшһөн). Каргау һүзе. *Ашағы килгәнде белеп тора бит, кәһәр һуккыры, шунда былай ғына булһа ла, «әйзә, ашап ал», тип әйтә белмәй.* (С. Агиш.) [Гөлбадуан] *кәһәр төшһөн был күгәнә. Боз бит был.* (М. Кәрим.)

лаф ороу. Буш һүз һөйләү. ... *Күбеһе шинелле, қолаклы бүрекле тоқсолар «фронтовик» булалар, изеу каптырмаларын асып, күкрәктәрен һуғалар: «Мин дүрт йыл буйына окопта яткан кеше...» һүззәре менән лаф оралар.* (А. Таһиров.) — *Былай булғас, һөнәрсенең дан қояшы байыны!* — *тип лаф орған [Өйрәнсек].* (З. Бишева.)

[·Лаф — фарс. буш һүз, мактансыгклык.]

ләгнәт төшһөн. Карғау һүзе.

ләм-мим* тип әйтмәү (һүз әйтмәү, өндәшмәү). Өндәшмәү, һөйләшмәү. *Сәғизә уны, Зоя хакында ла һорашимасмы, тип көтөп ултырғайны. Ләкин Рәшизә ул турала ләм-мим һүз әйтмәне.* (М. Тажи.)

син. кар.: ауызға һыу уртлау.

[*Ләм, мим — гәр. Л, М хәрәфтәренең исеме.]

ләстит тоқсайы һөйл. Ғәйбәтсе, буш һүз һөйләүсе. [Яхин:] *Кисә мин бына ошо ләстит тоқсайын конторанан елтерәтеп сығарзым.* (Н. Мусин.)

ләстит һатыу (сәйнәү). Юк-бар һүз, ғәйбәт һөйләү. *Мәжлестә һәр катын үзе белгәнән һөйләй, үзе белгәнсә ләстит һата.* (Ғ. Хәйри.) *Сәй менән кәнфит һурып, йәши кенә ике катын ултыра һай гөрләшәп, берләшәп, ләстит һатып.* (Р. Ниғмәти.)

ләх булыу. Нык иҫсәргәнсе эсеү, иҫсереү. *Шул көндө Минулла Әйүповичтың, үз өйөнә кайтмайынса, кайзалыр ләх булып иҫсереп йөрөүән күргәндәр.* (Ғ. Ибраһимов.)

ләхәүләһән укытыу кемдең. Күркытыу, кәрәғән биреү.

мазаға тейеү (төшөү). Эш-жылык, һүз менән йонсотоу, йөзөтөү. *Үзем тирә-як ауылдарға сығып әйләнәм дә гелән ошо йөзйәшәр әбей ауылына киләм. ... Йөрөй-йөрөй әбейзең мазаһына ла тейзем, бугай.* (Ә. Вахитов.) *Мазаһына тейгән, үз максатын тормошка ашырыуға аяк салған Хисмәтулла менән Заһитты халык күзе алдында язалап үлтәрәп, приискыны үз исеменә күсермәйенсә тыныслана алмаясақ ул [Ниғмәтулла].* (Я. Хамматов.) *Мин дә шулай шунда тыуған, шунда үскәнмен, мин дә шулай, бында «болатк» яһап, әсәм мазаһына төшкәнмен.* (Д. Юлтый.)

син.: теңкәгә тейеү.

мазаһын китәрәү кемдең, мазаны алыу. Ни менәндәр ялкытыу, тынғы бирмәү. *Әре панелдән һалынған йорттарза күрше-нең мазаһын китәрәйем тиһәң, сараһы, әмәле табылып жына тора ул.* («Сов. Башк.»)

май бөрөү. 1. Бик нык һимереү. *Ауыр эшкә егелмәй, илке һалкы ғына йөрөгәнлектән, май бөргән [аттың] әсен, һимергән.* (Б. Бикбай.)

2. Үтә нык байып, һаранға әйләнәү.

майзанга килеү. Барлыкка килеү, хасил булыу. *Беренсе совет йылдарында ук кооперативтар майзанга килә башланы.* («Сов. Банк.»)

майза (май эсендә, балда-майза, май-балда) йөзөү. Рәхәт тор-мошта йөшөү. [Садик:] «Алла бер нәмә лә белмәй ул. Ул белһә, һинәң менән мине забуйға кыуып, Фәтхи байзы май-балда йөзөрмәс ине», — тип куизы. (С. Азаматов.)

майзан тотөү. 1. Халык алдында телмәр һөйләү.

2. Халык алдына сыгып кос күрһөтөү. [Мәсем хан:] *Кыуаны сым бик зур булгас, илем данлап маузан йыйғанмын, майзан тоткан батыр егеткә кызым бирәм, тип вәгәзә иткәнмен.* (С. Мифтахов.)

май кеүек иреү. Йылы һүзгә рәхәтләнөп китеү. *Карттың ажылын, якшылыгын мактап, Татлыбай бер нисә йыр әйтеп бирзе. Мактаузы яраткан Аралбайзың күңеле май кеүек иреп китте.* (Ш. Шәһәр.)

май кабыу. Бер һүз зә әйтмәү, өндөшмәү. — *Һау ғынамы, Ислам, һин минең, Билал исемен тураһында май кап, бер вакыт килер, тағы иркәнләп һөйләшербез,* — тине, кул бирзе [Билал]. (А. Таһиров.)

син. кар.: ауызға һыу уртлау.

майлаган кеүек (майлаганмы ни). Бик уңай, тоткарлыкһыз (барыу; гәзәттә, эш-хәл тураһында): *Шул көндө үк эш табып кайтты, хатта былтырғыһына караганда ла аксаһы ла артыгырак икән. Уның эше майлаган кеүек булды.* (С. Агиш.) *Әш майлаган кеүек шып-шыма барзы.* («Сов. Банк.»)

майлап ташлаһаң эт яламаҫ. Бик йәмһез, һөйкөмһөз (күберәк катын-кыз хакында). *Хәлимәне генә алып кара: кейәүгә сытканға тиклем майлап ташлаһаң эт яламаҫ нәмә ине, ана кайһылай булып китте. Танырлык та түгел.* (Ш. Шәһәр.)

син.: йөзөнә карагыһыз.

ант. кар.: каран туйгыһыз.

майлы бутка булмау (түгел). Көтөлмәгән ауыр эш-хәлгә дусар булған кешегә карата әйтелә. ... *Иәш кызыкайға тәүге хезмәт көндәрен башлап ебәрәү майлы бутка булманы, әлбиттә.* («Банк. кызы».)

май эсендәге (эсендә йөзгән) бөйөр кеүек. Бик рәхәттә, һис кенә яфа, мөшәкәт күрмәй байлыкта, муллыкта (йәшәү). *Быға тиклем май эсендәге бөйөр кеүек кенә йәйләгәнмен икән.* (Ғ. Ибраһимов.) — *Нужа күрөп, донъяның эсәһен-сөсөһөн татып үскән кыз. Май эсендәге бөйөр булып йәшәһә, бик улай итмәс ине әле.* (С. Агиш.) *Тағы кайтыр ул замандар, май эсендә йөзгән бөйөр һымак, рәхәт йәшәрбез.* (Б. Бикбай.)

майына сыҙамау (һыйыша алмау). Рәхәт тормошто күтәрә алмай которона башлау. *Майына сыҙамай кылана ул. — Без фронтта, окоптарға сереп яттык. Улар бында майзарына сыҙаша алмай.* (А. Карнай.)

син.: майы төртөү.

майын имеу кемдең. Кеше иҫәбенә йәшәү, байығыу. [*Байзар*] нисә йылдар фәкир башкорт халкының майын имеп йыйған малдарын, ерзәрен кулдарынан ыскындырып, фәкир башкорт халқы файзаһына бирмәйәсәктәр. (Ш. Хоҙайбирзин.)

майы төртөү. Артык рәхәтлеккә түзмәй котороноу, шашып китеү.

син.: майына сыҙамау.

майһыз калак ауыз йырта. Кешенең күңелен күрмәйенсә йомошто йомошлап булмай.

мал (донъя) артынан кыуыу. Байырға нык тырышыу.

мал булығы. Үлмәй калыу, тере булығы. «*Ул инде мал булмаҫ, мин уны һуйырмын*», — тине прасол. (Б. Бикбай.)

мал еле кағылған. Мал табыу, мал карауға үтә нык бирелгән кешегә карата әйтелә. *Фәткуллиналарзың бәтә нәселе менән мал еле кағылған кешеләр икәнән күптәр белә.* («Сов. Башк.»)

мал йөнле. Малды үтә ярата торған кешегә карата әйтелә.

мал мөгөзөнә элерлек [нәмә юк]. Йүнле нәмәһе булмаған, үтә ярлы. *Ә элек был юл безгә тәгәм ризык, мал мөгөзөнә элерлек тә әйбер килтермәгән, ә күпме алып сыжкан ул үзе.* (Ә. Вахитов.)

малым юк аранда, эшем юк буранда. Хуш күңеллек, кәнәғәтлек күрһәткәндә әйтелә. *Бер егет йөрөй һызғырып, өрпәк карзы туззырып, Малым юк, тип, аранда, эшем юк, тип, буранда.* (С. Гәбизуллин.)

мамай* заманы (заманында). Әллә қасан, бик күптәнге. *Мамай заманында булғанды һөйләйһең.*

син.: Нух заманы, хан заманы.

[*Мамай — Алтын Ұрза дәүләте ханының исеме.]

маң булығы I. Берәй эш-шөгәлгә мөкибән китеп бирелеү. *Әшкә маң булып, апайымдың эргәмә килеп торғанын да һизмәгәнмен.* (Ш. Биккол.)

II. Сақ калыу. *Кизгәс күлдең буйында күп командаға дәл булдым. Үләнле күлдең баштарында тотолорға шуға маң булдым.* (Халык йырынан.)

маңлайзы куйыу кемгә, нимәгә. Үзеңде асыктан-асык курқыныска дусар итеү.

маңлай менән ер һеперәү. Бик нык түбәнселек күрһәтеү, кәмһенеү. [*Жолтүбә*] *Бүләр хандың алдына килеп, маңлайы менән ер һепереп... һүз башланы, ти.* (Әкиәттән.)

маңлай тирен түгеү. Нимәгәлер күп көс һалыу. *Маңлай тирен түгеп эшләү.*

маңлайына язылған кемдең нимә. Кешегә мотлак килә, язмышына төшә тип фараз ителгән эш-хәл. *Әгәм балаһы тыумыштан маңлайына язғанды күрмәй булдыра аламы.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Әллә, Нурисламдың өләсәһе әйткәнсә, бәндәләрең тәждире, ысынлап та, уларзың маңлайына язылғанмы?* (Ә. Хәким.)

маңлай язып [һөйләшеү]. Асылып, сиселеп китеп (*фекер алышыу*). *Кайһылай тап килештек эле. Ошоллай маңлай язып бер һөйләшеп ултырыуың ни тора!* (Б. Бикбай.) *Мин Ғәли Хикмәтуллин менән өйөндә күрешеп, маңлай язып иркен һөйләшеүзән өмөт өзмәйем эле.* («Сов. Башк.»)

мах* биреү *һөйл.* Берәй эштә үзеңде һынатыу, һыр биреү. *Мах бирмәй үк йөрөнөм дошмандарға, кулдарымда форсат бар сакта.* (Халык йырынан.) *Башкалар мах бирә икән, ул гәйепле ме ни? Аз йоклап, үзеңде аямайыратк тотонһаң, эш ырай ул.* (М. Хәйзәров.)

[*Рус телендәге «дать маху» берәмегенән.]

мейене игү. Бәйләнсек уй-фекерзән котола алмау, гел бер нәмәнә уйлап афаланыу. *Был уй Иштуғандың мейеһен юл буйы үтмәс игәү булып игәп барзы.* (З. Бишева.)

мейене һыу алыу. Акылды юйыу, исәүнгә әйләнәү.

мейе серетеү. Баш эшләмәһә лә укырға тырышып, нык уйлап афаланыу. [Малай:] *«Куйсы, атай, укып мулла, сукып карға булмам, шайтан һабағы менән мейемде серетмә».* (Б. Бикбай.)

мейеһенә ярып һалһаң да булмай кемдең. Тыңламай, акылына, зиһененә һеңмәй.

мейе шыйыкланыу. Уйлау һәләтен югалтыу. *Шыйыкланып бөтһә бөтһөн мейе, Акыл өйрәткәнде алыу кайза?! Бәхет килеп янға ятыр төслө, язмыш тезгендәре ул — хозайза.* (Р. Йәнбәк.)

мең алтын. Бер нәмәнә, хәлдә икенсәһә менән сағыштырып, беренең өстөнлогөн күрһәтергә теләгәндә әйтелә. *Мең алтыны — өндәшмәйсә түзәлһаң, шуны уйла иң беренсе, һүз алһаң.* (Г. Котова.)

мең артык. Низелер икенсе нәмәнән өстөн күргәндә әйтелә. [Фәһим:] *Әлеге шул бала ваҡытындағы кырыслығын кыузы — яңғызы ғына калып моңайыузы мең артык күрзе.* (Ф. Исәнғолов.) *Аязлана ирегеттең рухы арғымакта бәйге сапканда. Тик мең артык миңә сабыр булыу һызылып кына таңдар атканда.* (Х. Назаров.)

мең бәлә (газап) менән (сигеп). Бик күп ауырлыктар кисереп, каршылыктар үтеп (*низәр башкарыу, еңеп сығыу*). *Шулай итеп, мең бәлә менән Лапашты заводына барып еттөк.* (М. Ғафури.) *Марица менән Кызрас шул араны мең бәлә менән һигез көн самаһында үттеләр.* (М. Хәйзәров.) *Мең бәлә менән тапкан кәзәрле бүләк әрәм була бит.* (М. Садикова.)

мең йәшә. Кешене якшы әше, кылығы өсөн хуплау һүзе. — *Молодец, бабай! Мең йәшә!* (И. Ғиззәтуллин.)

минән киткәнсе, әйәһенә еткәнсе. Әүеш-тәүеш итеп кенә, насар эшләнгән нәмә, эш-хәл тураһында әйтелә. *Бүлмәләр арлы-бирле ағартыла, ишек-тәзрәләр насар буяла. Кысқаһы, һиндәй генә эш булмаһын, ашык-бошотк, минән киткәнсе, әйәһенә еткәнсе тип кенә эшләнә.* («Сов. Башк.»)

минән дә (унан да...) үтте гүмер, эттән дә үтте. Бер зә рәхәт күрмәй, заяга үткән гүмергә үкенеп әйтелгән һүз.

миңә калһа. Үз фекерендә ныклы белдергәндә әйтелә.

миңә тиһә... (тимәгәйе...) Ниндәйзәр эш-хәлден нисек барып сығыуына гәмһезлек күрһәткәндә әйтелә. *Бибеи ризаһызлык менән: — Миңә тиһә, мәктәптән ары узып китһәңсе, — тип үпкәләп куйзы.* (З. Бишева.)

син.: сукунып китһен.

мисәт баһыу нимәгә. Һүззе, тәкдимдә хуплап тороу. [*Шахнияз Кәләмдиргә:*] *Нимә һин минең һүззәрәмә мисәт баһып тораһың? Бар!* (Ә. Мирзахитов.)

михнәт сигеү. Нык әтләнеү, күп яфа күреү. *Байзарза оҙак михнәт сигеп, батраклыкта йөрөгәндән һуң, Белорет районының Сермән балалар йортонан килеп кергәс кенә, һизиәт иркен һулыш алғандай булды.* («Сов. Башк.»)

моратка ирешеү (етеү). Максатты тормошка ашырыу. *Юк, юк, кәйнеш, боларма, Назаны һис уйлама, һүземдә һүз итермен, моратыма етермен.* (Б. Бикбай.) — *Әйзә, катын, апайзарга кунакка барып киләйек, танышырбыз, күрешербез, кунак булырбыз, эште яйларбыз, һин — теләгәң, мин моратыма ирешермен, — тигән, ти, был егет.* (Әкиәттән.)

морзәр китеү. Үлеү. *Ниндәй алтын бәхет килтермәне, ниндәй шахтар морзәр ... китмәне.* (М. Гафури.)

морзах* сығыу (кылыу) диал. Озон юлга, сәйәхәткә сығыу.

[***Морзах** — монг. ат менеп юлга сығыу.]

морон кыҫтырыу (тығыу) һөйл. Кәрәкмәгән, тейеш булмаған эшкә кыҫылыу.

мороно кипмәгәң кемден һөйл. Кеше араһына иперлек булып үсеп етмәгән, үтә йәш әле (*кәмһетеберәк әйтелә*).

моронона (танауына) сиртеү (һугыу) кемден мыҫк. Берәй эш-кылык менән икенсе бер кешенең намысына тейеү, артта калдырып оятлы итеү. *Колхозсылар яңғызак, урта хәлле крәстиәндәрҙең игенен урып-һугып, һаман байыу яғын караған байзарзың морондарына сиртергә булалар.* («Сов. Башк.») *Шул Красиндарзың моронона һужмаһаммы?!* (Ғ. Локманов.)

моронон һындырыу кемден. Кукуырлығын, мактансыклығын кәметеү, урынына куйыу.

син.: танауын төшөрөү, кикреген шиңдереү.

мороно һузылған кемден. Кукуырлығы, мактансыклығы юкка сытқан.

син.: танауы төшкән, кикреге шиңгән.

морон төбө. Бик якын ер, эргә. *Малайзар, немецтың морон төбөнә барып, бесән сабып кайталар.* (Ә. Кирәй.)

морон төртөү кемгә. Ышаныу, таянып эш итеү. *Был меҫкендең талчук бүрекселәренән башка морон төртөр, тел-теше үтер таныш-белештәре юк икән, — тип кеше көлөр.* (Ш. Янбаев.) *Минең үземден дә бит морон төртөр ерем юк, тамак ас, өс*

ялангас. (К. Ибәтуллин.) *Безең ошо ышанысты акламаһаң, бүтән ергә барып морон төртөрмөн тип уйлама.* (Н. Мусин.)

морон тығыу (төртөү, кыстырыу). Урынһыз, тейеш булмаған ергә барып кысылу. *Был ниндәй һәмһөз бәндә булды. Ауылга йүнәлеүе яңы, ә морон тыкмаған ере юк.* (Ә. Мирзахитов.) *Япон милитаристары былтыр Хасан районында морон төртөп карағайнылар за, кәрәктәрен алдылар.* («Сов. Банк.»)

мөгөзлө түгел. Кемдеңдер һүзе, фекере менән артык исәпләшеп тормау теләген белдергәндә әйтелә.

мөгөзөн һындырыу кемдең. Нык шашқан кешегә тейешле каршылык күрһәтеп, кәрәген биреү. *Волгага атлығып килә ине ... Шайтан кеүек. Мөгөзөн һындырҙың [фашистың].* («Ағизел».)

мөгөз сыгарыу. Булмастай эш өсөн артык тырышыу, һизелер артык шаштырыу. *Ахун хәзрәткә барығыз! Языузар һезең кулда бит. Бәлки, берәй мөгөз сыгарырһығыз.* (Ғ. Ғүмәр.) [*Нурислам Журавлевка:*] — *Ошонан да мөгөз сыгарырга уйлайһығызмы ни? — Йәштәр бит улар. Ғәзеллеккә баралар...* (Ә. Хәким.)

мөкиббән китеү. Бик нык бирелеү, онотолоп бирелеү. *Әшкә мөкиббән китеү.*

мөрийәһе кыйыш кемдең. Тиз генә үпкәләп бара торған; үпкәсел.

мөрийәһе кыйыш булла ла, төтөнә тура сыға кемдең. Башы нык эшләй, һис яңылышмай. *Булгаков уянып, уларзың күз-караш, бармак яһап уйнаузарын күрәп торған икән. Калын тауыш менән: — Билал, һинең мөрийәң кыйыш булла ла, төтөнәң тура сыға, — тине.* (А. Таһиров.)

мөһөр бағыу (һуғыу). Кемдеңдер һүзен, берәй эш-хәлде раһлап, дәрәскә сыгарып куйыу. — *Былай булгас, туйҙан һуң дәмбөрөнә генә килгәнбәз, байрам бөткән. Вәссәләм! — тип мөһөр һукты башлыҡ.* (М. Кәрим.)

муйынға асылыныу. Ир-атка окшарға тырышып ятыу (*еңел-сәрәк холоккло катын-кыз хакында*). [*Фатима*] *ир-ат муйынына асылынып бара торған шаталак бисә түгел ине.* (Б. Бикбай.)

муйынды киҫеү (һындырыу). *Бер хужалыҡ планын үтәй, ә икенсеһе үтәй алмай. Бына ошо урында күптәр муйын һындыра инде.* (Т. Бүләков.)

муйынға камыт кейеү. 1. Үзеңә ауыр эш йөкмәү, карамакка алыу.

2. Өйләнәп, ғаилә мөшәккәттөрөнә сумыу.

муйынға тағылған таш булыу. Кемгәлер кәрәкмәгән бурыс, кеше булып йөкмәтелеү, көсләп тағылыу.

муйындан батыу (сумыу) нимәгә. Эш-йомошқа һ. б. нык күмелеү. *Муйындан бурыска батыу. Муйындан әшкә сумыу.*

муйынды киҫеу. Ауыр хәлгә куйып сараһыз итеү. *Уйнар за инем, көлөр за инем, фәкирлеккәй киҫә муйынды.* (Халык йырынан.)

муйынына камыт теймәгән. Ауыр эш күрөп, донъя хәстәрән татып өлгөрмәгән.

муксайыңды киң тот һөйл., мыҫк. Мөмкинселекте иҫәпкә алмай, зурға ымһынған кешегә карата әйтелә.

мулла бесәйе. Тыштан бик тәртипле, ыҫпай күренеп, асылда мут, яуыз булған кешегә карата әйтелә.

мунса индереү кемде. Бик нык кыззырыу, әрләү. *Бюрола партия директиваларының үтәлеуен тәъмин итергә мөмкин. Һис тә булмаһа, берәй начты, помды, замды кыззырып, мунса индереү сығарырга мөмкин.* (Х. Ғиләжев.)

мыйығы сейәлеу (сыуалыу) кемдең. Йән көйөү, асыу килеү. *Бисәһенәң Буранбаиға нык ышқанлауын күрөп, Тимергазиндың мыйығы сейәлә башланы.* (...)

мыйығы ла һелкенмәй кемдең. Әйткәнгә, тиргәгәнгә һ. б. ыжлап та бирмәй, бошонмай.

мыйык астынан көлөү (йылмайыу). Йөзгә хәйлә, мутлык билдәһе сығарыу. *Байзар мыйык астынан көлә.* («Сов. Башк.») *Булат бушка һүз өндәшмәһе, мыйык астынан йылмайып, һиндәйзәр уйға сумды.* (Б. Бикбай.) — *Һин комсомолмы?* [Әмирханов] *Мыйык астынан бик хәйләкәр итеп, хатта, һисектер, үлтерерлек итеп йылмайзы.* (С. Агиш.)

мәж килеү. Күмәкләшеп бер урында буталыу, кайнау. *Катын-кыззар партияһы губернатор кызының урланыуы тирәһендә мәж килде.* (Н. Ғоголь. Ф. Иҫәнғолов тәржемәһе.)

мәктәбен үтеү һизең. Тормош тәҗрибәһе алыу, күрөп, татып, һимәгәләр өйрәнөү. [1905 йылғы востаниеның] *Әһәммиәте зур: хезмәтсәндәр иҙерәселәргә җаршы җораллы бәрелеш мәктәбен үттә, һабак алды.* («Сов. Башк.»)

син.: һабак алыу.

мәмәй ауыз һөйл. Артык йомшак, үтә лә булдыкһыз кешегә карата асыу менән әйтелә. *Без генә ул, мәмәй ауыззар, үз һакыбыззы үзөбөз яулай алмайбыз.* (И. Ғиззәтуллин.) *Һин дә, Рамазан, ти [Шәриф], бер мәмәй ауыз булдың. Һисәмә йыл буйы йөрөп, бер кызың да юк.* (Н. Мусин.) [Зәкирә:] *Һезгә һәйбәттәр за ул. Терпелә үзенең балаһын, йомшағым, тип ярата ти бит. Ә һинең өсөн ул бер мәмәй ауыз.* (З. Һисмәтуллин.)

мәс булыу. Һимәгәләр барып сумыу, нык туйыу. *Бер ашауың — бер гүмер, — тип мәс булғансы һыйлана табындағы халык.* (Б. Бикбай.) *Ауылдың җаз, өйрәктәре, койолған игенгә мәс булып, җукырайышып йөрөйзәр.* (М. Тажи.)

назар кайтыу. Теләк бөтөү, тоңөлөү.

намыска көс килеү. Оят, уңайһыз булыу. — *Баланан курк-жан катынға иргә барыу харам, — тине әсәйем, асыуланып. — Иә инде, йыл һайын тиерлек иргә барып кайтаһың. Хәзер бына бала калдырып киткәнһең. Намысыңа көс килмәйме азыраҡ?* (Я. Вәлиев.)

намыска талашыу. Минлек тойғоһон тапатмаска тырышыу. *Ажназарға икеләнергә юл калманы, ир үлһен дә дан калһын, тине лә намыска талашып, кунактарын сатқырырға булды.* (Ғ. Дәүләтшин.)

намыска тейеү. Нык гәрләнеү. [Бибинур иренә] *каршы һүз әйтә белмәне. Намысына бик тейгән сактарза йәшеренеп кенә балауыз һықты.* (Я. Вәлиев.) *Үткән йылдарзың намыска тейә торған ҫтәлектәре уның [Ныязғолдоң] асыуын бөгөн тағын да кузғатты.* (Ғ. Дәүләтшина.)

наҫ баҫыу диал. Ялкаулануы.

ни аллага, ни муллаға. Бер кемгә лә файза килтермәгән, әшкә яраҡһыз. *Курсактан халыҡка ни файза булыр тиһең. Сания кеүектәр ни аллага, ни муллаға.* (М. Тажи.)

ни алтара, ни пылтара <калған ике уртала> һөйл. Булыр-булмаҫ, булдыҡһыз. — *Йүнле кешеме һуң? — Бер әзәм инде, ни алтара, ни пылтара — калған ике уртала.* (Ғ. Ибраһимов.)

ни алып, ни бирергә белмәү. Кәзәр-хөрмәт күрһәтеп, өзәләнеп тороу. *Һәтизә әхирәт булһа, улы кайтҡас, ни алып, ни бирергә белмәҫ ине, бахыр...* (Ғ. Дәүләтшин.) *Уның [Сөнәгәттең] кайтыуына Сәлиха бик шат булды, ни алып, ни бирергә белмәне, хәл кәзәрәнә һыйланы, кунак итте.* (Ж. Кейекбаев.) *Уға ни алып, ни бирергә белмәйҙәр. Ә Фәриҙәнәң капҡыһы ла килмәй.* (Р. Солтангәрәев.)

ни арба, ни сана. Язгы-көзгә кар катыш ямғыр яуып торған юл төшмәгән бысраҡ ваҡыт. *Егор карт үлгәс, Александрға телеграмма һуктылар. Берзән, ни арба, ни сана ваҡыты булыу, икенсенән, Ағизел бик ташыу сәбәпле, Александр кайта алманы.* (Ж. Кейекбаев.) *Ябыҡ алаша иренеп кенә атлай. Уға, билдәле, ауыр, сөнки ваҡыт шулай — ни арба, ни сана түгел — ноябрь башы.* («Сов. Бангк.»)

ни ары, ни бире. Бер йүнәләш тә ала алмай, тегеләй зә, былай за (*китә алмау*).

ни башы(ң) (йәнең) менән. Нисек куркмай (*нимәгәлер кыйыу, уйлап тормай тотонған кешегә карата әйтелә*). «Унса бала өстөнә ни башың менән бараһың» тип айнытырға теләүселәр зә булды, ләкин Хәмдиә ныклы карарға килде. («Сов.

Башк.») *Шуга карамастан, иркәгенде шулай хәуефле юлга ебәрәп, ни йәнәң менән тыныс ятмак кәрәк.* (Ғ. Ибраһимов.)

ни булһа <ла> шул булыр. Бер эшкә, кылыкка тәүәккәлләгәнде белдергәндә әйтелә. *«Ни булһа ла булыр, бешерәм дә куям борцты...» тип уйланы Хәтирә.* (М. Хисмәтуллина.)

ни бысагыма <кәрәк>. Нимәгә, ни өсөн (низеңдер кәрәклегенәшик белдергәндә ризаһызлык менән әйтелә). [*Шофер — Хөснүллага:*] — *Иә, ни бысагыма барып йәбештең шул бағанага?! (Р. Низамов.) Ни бысагыма кәрәк ул [бесәй] миңә? (Х. Мохтар.) — Иә, һиңә нимә кәрәк? — тине малай тупас жына. — Ни бысагыма эзәрләп йөрөйһең әле? (Ә. Бикчәнтәев.)*

нигез ташы. Низеңдер төп терәге, башланғысы.

нигез һалыу нимәгә. Башлап ебәрәү, киләсәккә низер башлап куйыу. *Тракторзар иһә, ер һелкетеп, туңға һөрәләр, киләһе йылдың уңышына нигез һалалар.* («Сов. Башк.»)

ни генә әйтмә (нимә тиһең дә). Кайһылай уйлап, үлсәп караһаң да (берәй шарт хакында әйтелә). *Ни генә әйтмә, колхоздың төп акса сығанағы — игенселек.* («Сов. Башк.»)

ни гүмер. Вақыттың үлсәүһеҙ тиз үтеүенә аптырағанда әйтелә. *Иә, ни гүмер үтеп тә киткән.*

ни етте. Теләһә ниндәй; сифаты, баһаһы юғары булмаған. [*Гөләндәм:*] — *Гүмереңдә бер булмағанды жыланмасы, атаһы. Ни етте һүзәр һөйләү һиңә төптә килешмәй.* (Ғ. Гүмәр.) *Фәйзраһман бабайзың, етмеш өстөндә булһа ла, былай бирешеп киткәнә юк ине. Ни етте егеттәреңдең билән бөгәрлек гәйрәте менән колхоз эштәренә тотона.* (Д. Бүләков.) *Шундай гаиләнең тыуған көң байрамына нисек итеп ни етте нәмә тотоп бараһың?* (М. Садикова.)

ни етте <шул (шуны)>. Теләһә ни, төрлө нәмә. *Атайымдың ... һис көтмәгәндә генә ни етте шуны ватып-емерә торған гәзәте бар.* (Ә. Бикчәнтәев.)

ни заман. Бик күп вақыт. *Киткәнәнә ни заман инде.*

ни ике арала. Бик тиз (эш-хәлдә йәһәт кенә башкарыуға карата әйтелә). *Кайһы арала һандыкты асқан, ни ике арала кейемен төйнәгән.* (Ғ. Дәүләтшина.)

ни икәнән белмәү нимәнәң. Эш-хәлдең ақыл, ихтыярҙан тыш эшләнеүе хакында әйтелә. *Кәзерле Урал атабыз, һин шул һыузы эсеп ебәр зә, үлемдең ни икәнән белмәйенсә, халык бәхете өсөн мәңге йәшә!* (Эпостан.) *Былай за арыузың ни икәнән белмәгән йәштәр, Тимербулат менән Диләкәй, бөгөн бөтөнләй зур яуаплылык, горурлык, шатлык менән танатланғандар.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Күзән кан басқан Фәхри бөтә кешелек сифатын юғалтты, аяузың ни икәнән дә белмәй хәзер.* (Б. Бикбай.)

ни ите, ни һөтө һөйл. Бик булдыкһыҙ, файҙаһыҙ, эшкә инмәгән.

ни йөзө(ң) менән. Нисек оялмай, тартынмай (берәй килешмәгән уңайһыҙ эш-хәлдә башкарган кешегә карата). *Халык ат*

бирмәс бит, Бохайыр ... Халыкка ни йөзөң менән бараһың? (С. Злобин. Р. Ниғмәти тәржемәһе.)

ник тыузы һөйл. Бешмәгән, эшкә, тормошқа бөтөнләй яракһыз. *Былай за ник тыузы булырһың икән.*

ни күзе (күззәре) менән күрһен (күрәйм). Аптырарлыҡ, иҫ китерлек хәлдә көтмәгәндә күргәндә, шаһит булғанда әйтелә. *Килеп сыҡһам, ни күзем менән күрәйм, Фәхрислам Ғайнулланы абаулатып һүтөп ята, сәтк әрсәләнем.* (Т. Морат.) *Таңатар түзмәгән, иң ситтәге тирмәгә ингән. Инһә, ни күззәре менән күрһен, унда яралы бер иркәй ахылдап ята икән.* (Ә. Вахитов.) *Айбулат «кызыккайға» якыныраҡ килеп караһа, ни күзе менән күрһен, ул ысынлап та Көнбикә ине.* (Ф. Рәхимғолова.)

ни күз (йөз) менән [күренеү]. Оятқа, хурлыҡқа калыуга карата әйтелә. *Әгәр балыҡка бармай калһам, һуңынан иптәштәргә ни күзем менән күренермен.* (Ә. Чаныш.)

нимә (ни) калған. Кемдәндер һүзенә, эшенә кысылған, тейеш булмаған ергә барған кешегә карата асыу белдереп әйтелә. *Һиңә ни калған инде, өйзә генә ултырмай.*

ниндәй ел(дәр) ташланы? кемде. Көтмәгәндә йәки бик һирәк килеп сыҡқан кешегә карата аптырау белдереп әйтелә. — *Сунагатка, ниндәй ел килтереп ташланы һине был ятҡа? — тип һораны Ольга Васильевна, йылмайып.* (Ж. Кейекбаев.) — *Һаумы, Гриша! Кайҙан былай ел ташланы?* (Н. Дәүләтшина.) — *Ниндәй елдәр ташланы? — Арысланбәк санаһынан төшмәне.* [Сергей:] — *Бына киләм әле.* (Р. Низамов.)

нисек етте шулай. 1. Төрлө хәйләһен, әмәлен табып (*еңеп сығыу, берәй эш башкарыу*). *Егет урман, тауҙар үтөп бара, бүреләр көтөрөнә оспрай, нисек етте шулай бүреләрҙән касып котола, ти.* (Әкиәттән.)

2. Теләһә кайһылай, төртүпһез рәүештә. *Кирбес машиналарға нисек етте шулай тейәлә, бушатҡанда ватыла кырыла, ағас материалдары күрлөп калдыкка сығарыла.* («Сов. Башк.»)

нисек ер күтәрә кемде. Насар эште күп кылған, үтә гонаһлы кешегә карата асыу менән әйтелә.

нисек итәһең. Сараһызлыҡты, кулдан килмәгәндә белдерә. *Нисек итәһең, риза булдык.*

нисек кәрәк. Көс-хәл менән, сәк-сәк әмәлен табып (*ниҙер башкарыу*). *Ғилаж үз уландарына кыз таба алмай йонсой ине. Шул тиклем байлығы була тороп, оло улына, егерме алтыға еткәс, нисек кәрәк кәләш әйттерзе.* (Ж. Кейекбаев.) *Без бүрәнәне таяк менән кайыра-кайыра, нисек кәрәк һөйрәп сығарҙык та корорак ергә һалдык.* (Ә. Вахитов.)

нисә әйтһең дә (әйтмә). Кәмһенеү тойоп, тынысланырға тырышҡанды белдәргәндә әйтелә. *Әскә батқан яңаҡтарыма ит куна башлаган, битемә алһулыҡ кайта төшкән, таптары беләнмәй тиерлек инде. Быныһы мине айырыуса жыуандырҙы.* *Нисә әйтһең дә, егет кеше бит әле мин.* (Д. Юлтый.) Александр

уға [Люсига] иштибар итмәне. Ул нисә әйтмә, ауырыу ине, һуғышта яраланып госпиталга ингәйне. (Ж. Кейекбаев.)

син.: ни әйтһәң дә.

ни тора нимә. Берәй эш-кылыкка үтә ыңғай йәки үтә кире мөнәсәбәт белдергәндә әйтелә. *Даны ни тора. — Ысынлап та, бесәй тирмәне лә корорға ярамаган йылғаға машина батып ятһын әле, гәрлеге ни тора? (С. Агиш.) Бакуй үрелә толордай, сыжлап үткән -ыңғайза, Ә ни тора салжан ятып ял итеүе туғайза! (Х. Назаров.)*

ни үле, ни тере. Сыкмаган йәне генә бар (*журкып, жалтырап торған хәлгә карата*). *Кәзәбез, мескен, ни үле, ни тере түгел, куркышынан тауыштан язған. (С. Кулибай.)*

ни шайтаныма ярай (кәрәк). Бер нигә лә кәрәк түгел (*кәрәк-һез, яракһыз кеше йәки нәмә хакында*).

ни әйтһәң дә (тиһәң дә). Элекке кәтги карарзан, уйзан кире кайтыузы, сигенәүзе белдергәндә әйтелә. *Ни әйтһәң дә, үз туғаның бит.*

нөктәһенә килтереү нимәне. Тейешле рәүешкә еткереү, урын-еренә, дәрәжәһенә тәңгәл итеү. *Нөктәһенә килтереп һөйләй ул ағай.*

нужа бабай. Тормош ауырлығы, әтлек.

нужа каласын аз ашаған. Донъяны күреп белмәй әле, әтлекте аз күргән, татыған.

Нух (Мамай) заманында. Бик борон, әллә қасан. ... *Буйвол, Нух заманынан қалған һабанды һөйрәп, сак-сак күренерлек буразна йырып бара. («Сов. Бапк.»)*

нәүем* базарына китеү. Йоклау (*шаяртып әйткәндә кулланьла*). ... *Һүз барған табында ололар янында ултырыузан тартынып, мин тизерәк «нәүем базарына» китә һалдым. (Б. Бикбай.) Хәлдән тайған вақытта ғына: «Нәүем базарына, ятырға!» — тип қысқырып фарман сыға. (М. Ғафури.)*

[*нәүем — гәр. йокко.]

озон-озак, яп-яңы һөйл. Берәй эш, хәлдә озақка һуҙғанда окшатмай әйтелә.

озон гүмерле булһын. Бала-сағаның изгелеген, эшен хуплап әйтелгән яқшы теләк.

озон (кәкре, шук) куллы, кулы озон (кәкре, шук) кемдең. Кеше нәмәһенә тейеп бара торған; кулсыр. *Бур намыслы кешеләрҙән курка, озон куллылар менән дуслаша, үз тирәһенә*

фекерзәштәрен йыя. («Сов. Башк.») — *Карттар, яңылыштыгың, ул кәкре куллы түгел ине.* (Ш. Шәһәр.)

син.: бармағы үз ягына кәкре.

озон колаклы, колагы озон кемдең. Тейеш булмаган хәбәрзе, һүззе ишетеп барган, артык хәбәрзар булган.

озон һүззең қысқаһы. Хәбәрзе озақка һүзмай, төп фекерзе йыйып қына әйтергә теләүзе белдерә. *Озон һүззең қысқаһы, йәш авторға шиғриәт өлкәһендә артабан да ошоләй күндәм эшләүен теләргә генә кала.* («Сов. Башк.»)

ожмах қошо. Йәне ожмахта булыры шикһез һаналған кешегә карата әйтелә (*шәһит үлгән йәки сабий хақында*).

оло ауыз. Кәрәк-кәрәкмөгәнде белгән булып, күп һөйләгән кешегә карата әйтелә.

оло башты кесе итеп. 1. Кеселеклелек күрһәтеп (*ниҙер эшләү*). — *Инде, қорзаш, оло башыңды кесе итеп килеүең рәхмәт.* (Ғ. Дәүләтшина.) [*Зәлифә әбей*] *Оло башын кесе итеп ахырза үзе, киленен аулақта тап килтереп, һөйләшергә булды.* (Ш. Янбаев.) [*Бәкәтин:*] — *Оһо-һо, сәсэн оло башын кесе итеп үзе инде безгә!* (Б. Асылғужа.)

2. Кәмһенеү кисереп (*үзең өсөн түбәнселек һаналған эште башқарыу*). *Оло башымды кесе итеп, Республиканың сауза министрлығына йүгерәм.* (Н. Мусин.)

оло бәйел(ле). Бик күпте талап итеүсән кеше.

олоға китеү. Қискен төс алыу, қискенләнеү. *Эш олоға китеп барғанға окшай, бөгөн үк һөйләшергә кәрәк был малай менән.* (Н. Мусин.)

оло йөрәк(ле). Ил хәстәрен, кеше қайғыһын үзенекеһән өстөн қуйған; кешелекле, изгелекле. [*Әхмәзулла бабай:*] ... *Изгелек елгә елгәреп осмай, оло йөрәк, халык өсөн типкән йөрәк һүнмәй...* (Ә. Вахитов.) *Қайза ғына бақма — урман, урман ... Ә таузары уйсан, гәйрәтле. Ауылдары уның бәләкәс тә, Кешеләре оло йөрәкле.* (Х. Назаров.)

олоно оло тип белмәй. Өлкәндәргә кеселеклелек күрһәтмәй, төрбиәһез.

олтанға (олторақка) ла ярамай. Бер нигә лә ярақһыз, булдықһыз.

олтан (олторақ) булыу кемгә. 1. Ярамһакланып йөрөү, ялағайланып хезмәт итеү.

2. Хезмәтсе, қол булыу.

онотқанда (әллә низә) бер. Бик һирәк, унда-һанда ғына. *Дошман онотқанда бер генә ракета ебәрә.* (С. Әлибаев.) *Онотқанда бер генә осраған сибек бойзай үсентеләре, таяныстары бөткәс, ергә бөгөлөп төшә.* (Ф. Исәнғолов.) *Ата-әсәләр йыйылышы онотқал бер генә уҙғарыла.* («Сов. Башк.»)

он-талқан итеү (яһау) кемде. Бик қаты тукмау, йәнсеп ташлау.

орсок кеүек. Өйөрөлөп йөрөп, етез эшләү. *Мин тырышам, орсок кеүек әйләнен кенә торам.* (З. Бишшева.)

осло ауыз һөйл. Гәйбәт һөйләүсе. *Вәсилдең дә үзенә хас кылығы бар ине. Ул, үзенсә әйткәндә, «өйрәк осороу» зан ләззәт таба торғайны. Ерле булмаған хәбәрзә уйлап сыгара ла озон қолак, осло ауыззарға һөйләп ебәрә.* (И. Ниғмәтуллин.)

осло күз(ле), күзе осло кемдең. Уны-быны күреп, белеп барған, тейеш булмағанды ла күрә торған. — *Таныны, — тине Зәйтүнә бышылдап кына. — Ирәгә бәтә ауылға хәбәр тарата инде. — Беләм, был осло күрәле кеше, ләкин жүркма, — тил тынысландырырга тырышты уны Шәриф.* (Ғ. Ибраһимов.) *Ләлә: Танма, танма [Илгәзәк]. Күрзек инде, Беззәң күз осло.* (Ш. Биккол.) *Күреп бара бит ул халык. Осло күззәр аҙмы ни? Һүз китә.* («Сов. Башк.»)

осо-кырыйы (сиге, азағы) күрәнмәү (булмау, юк). 1. Бик оҙакка һузылыу, бөтмәү (*әш хәл тураһында*). ... *Ике йыл инде һарыктар өсөн һарай һалабыз, осо-кырыйы күрәнмәй...* («Сов. Башк.») *Алдымда киң һәм тигез ялан. Уның осо-кырыйы күрәнмәй.* (Ә. Чаныш.)

2. Бик озон, сиге булмаҫтай күрәнгәп. *Ауылдың осо-кырыйы юк.*

осона сығыу ниҙең. 1. Азағына еткерәү, тамамлау. *Вак мәшәкәт, ығы-зығы тамам, Бар эшемдең сыктым осона.* (М. Кәрим.) *Урысса-башкортса мәктәп асыузы юллап та йөрөгәйне [Нурлы кейәү], нисектер, осона сыға алманы.* (Ә. Вахитов.)

2. Серен сисеү, асылын аңлау. *Еребеззәң иңе-буйы күртән үлсәнгән. Ә бына шул ерзәгә байлыҡтың осона берәү зә сыға алғаны юк әле.* («Сов. Башк.»)

осон һыуға йәшерәү ниҙең. Берәй мутлыҡты күрһәтмәскә тырышыу. [*Бухгалтер*] *юрый, бурлыҡтың осон һыуға йәшерәү ниҙе менән, иҫәп-хисап документтарын бутай.* («Сов. Башк.»)

осто күзе юк булды. Капыл ғына юғалған, юкка сыккан кеше йәки нәмә тураһында әйтелә. *Бына бөгөн кылыс юғалғанга егерме көн үттә. Отряд йыйылышы булған көнө уны кызыл мөйөштә калдырғайнык — бына шунан инде осто күзе юк булды.* (Ғ. Хисамов.)

оста куллы, кулы ошта кемдең. Һөнәрле, кулынан һәр эш килә торған. *Тимерсе ул, ошта куллы кеше.* (Б. Бикбай.)

осон ооска ялғау нимәнәң. Эште, бурысты сак-сак башкарып сығыу. *Икенсе яктан уға етер-етмәс кенә продукция етеште-реп, осон ооска ялғап барыу за етә.* (Т. Бүләков.)

оялы көсок һөйл. Бер-беренән ятлап, берзәм булған күмәк туған-тыумасаға карата әйтелә.

оят өлөшо. Аш-һыузы ашап-әскәндә һауыт төбөндә эзәп өсөн эз генә калдырылғаны. *Әрһез хунак оят өлөшөн ашаған.* (Әйтем.) *Уныһы оят өлөшо, кабат эсмәйем инде.*

оя төбө. Кинйә бала.

ояттан һуң тыуған. Ояла белмәй торған, ояттың ни икәнән белмәгән; оятһыз, хаяһыз.

оятын югалткан, ояты юк. Эзәп-тәртипкә һыймаған кылык-ка карата асыу менән әйтелә.

өзгәнә лә куйғаны. Бик тап килеп, килешеп тора. *Гөлгәнәнәң кабарынкы ирендәре түңәрәк, тулы йөзәнә өзгәнә лә куйғаны.* (Д. Исламов.)

өзмәү зә куймау. Бер үк хәбәрзә, үтенестә, һораузы өзлөкһез кабатлау, ныкыу. ...*Талха ...Фатиманы алам, тип йөрөй башланы; шул хакта һәр вакыт өзмәй зә куймай һөйләп йөрөр булды.* (Ж. Кейекбаев.) — *Бына дегәнәк! Өзмәй зә куймай.* — *Секретарь кызыкайзың асыуы кабарзы.* (Я. Вәлиев.) *Шул ауыл тигәнәңдә өзмәнәң дә куйманың инде.* (Ф. Исәнғолов.)

өзлөн тороу. Кемдер өсөн өзәләнеп, низер эшләргә тырышыу. **өзә басып 1.** [йөрөү, атлау...]. Азымдарзы нык, кеүәтле итеп (йөрөр). *Мәрулиха инәйзә күреп, уның ологайған булыуына карамай, өзә басып йөрөрәнә, зирәклегәнә, салт күңелле булыуына һокланмаған кеше юктыр.* (Ш. Янбаев.) *Илләне тултырып килерәнә карамастан, [Татьяна] үзә гәжәп теремек, етез һәм өзә басып йөрөгән кеше.* («Сов. Башк.»)

2. [бейеү...]. Бик матур итеп, шыкылдата басып (бейеү). *[Егеттәр менән кыззәр] түңәрәк уртаһына бер-береһен сактырып сығаралар за такмакка өзә басып өйөрөләләр.* (Н. Мусин.) *Гәжәпләнмә, исем китеп карап торһам тулған аиға. Осон төшөп бейеп китһәм, өзә басып «Карабайға».* (Ф. Рәхимғолова.)

өзә һуғыу. Кырка хәл итеү. *Ә Фәйрүзә һуңғы вакыттарзә моңайып йөрөнә лә, дирекция каршы тәшһә лә, кайтам тип, өзә һукты ла куйзы.* (Н. Мусин.) *Илфат агаһына карап бер тына һүзһез ултырзы ла, капыл өзә һукты.* — *Китәм мин өйзән, агай.* (З. Казакбаева.)

өйзәгә сүпте тышка сығарыу. Гаиләлә булған хәбәр, ығызығыны ситтә һөйләү.

өй котлау. Яңы һалынған өйзәң хужаһына мәжлестә бүләк биреп, өйзәң нигезә ныклы булыуын теләү. *Яңырак минәң әхирәтем ... һауынсы Миңнеямал Фәйзуллина өй котлау кисәһе үткәрзә.* («Сов. Башк.»)

өйрәнмәгән тай кеүек. Бер зә ипкә, яйға килмәгән кешегә карата әйтелә. *Еңгә, өйрәнмәгән тай һымак, терт-мерт иткән булды.* (Б. Бикбай.)

өй тауыгы (көбөге)* *һөйл.* Өйзөн сыкмай ултырған кешегә карата мысқыл менән әйтелә. — *Вэт шатландырзы, акыллы баш! Мине отставкага сыгарырға, өй тауыгы яһарғамы?!* (Б. Бикбай.)

[*Көбәк — боронғо төрки телендә эт.]

өй һаклау. Өйзөн сыкмай ултырыу. [*Катын:*] *Был канды эһәгез, һезгә арысландай егеттәргә әүерелеп, рәхәтләнен һунарға йөрөргә, ә атайығызға өй һаклап ултырырға тура килер.* (Әкиәттән.)

өй эсе. Бер ғаилә тотош. *Егерме беренсе йылғы аслыктан бәтә өй эсе кырылғас, ике йәшлек Леняны күрше ауылдағы хәлләрәк бер ағаһы алып китте.* (М. Кәрим.)

өкөһө олоу кемдең, *диал.* Көтмәгәндә уңыңка өлгәшеү (*низәр табыу һ. б.*).

син.: бүреһе олоу.

өлөш алыу. Ниндәйзәр кылык өсөн әрләнеү, йә тукмалыу, кәрәкте алыу. *Хәтерендәме әле теге көн, без ваткайнык тәзрә өлгөһөн. Мәктәптә лә алдык өлөштө, өйзә өлөш бигерәк мул төштө.* (С. Ғәбизуллин.)

өлөшкә инеү. Дөйөм мөлкәттән үзеңә низәр алып калыу.

өлөшөңә тейгән (төшкән) көмөшөң. Язмышыңа, үзеңә тура килгәнгә риза булырға өндәп әйтелә. *Өлөшөңә тейгән көмөштәрең Ят устарға таммай таланып. Инде йылы ямғыр һыуын эсә Кан, күз йәше эскән яланып.* (Р. Бикбаев.) *Иллә-мәгәр фани донъяларза һәр кемдең дә була торғандыр ул өлөшөнә төшкән көмөшө.* (А. Игебаев.)

өмөт бағлау (бәйләү, итеү, тотоу) кемгә, нимәгә. Ышаныс булыу, ышанып карау. *Саматтан допрос алып барғанда, малай судьяға өмөт бәйләп ултырзы.* (Ә. Бикчәнтәев.) *Илселәр һәр ырыузан тиерлек һайланған. Халык уларға зур өмөт бағлап озатқан.* (Ә. Вахитов.)

өнө лә юк, тыны ла юк кемдең. Тауыш-тынһыз ғына, бер кемгә кағылмай, бер нәмәгә кысылмай йәшәп ятқан кешегә карата әйтелә.

өнөммө был, төшөммө? Капыл тыуган хәлдән аптырап, югалып калғанда әйтелә. *Ике һалдат кесе лейтенантты «үрә катып» каршы алды. Башта мин каушап калдым, өнмө был, төшөммө? Тап үззәр!* (М. Кәрим.)

өнөн тыгыу кемдең. 1. Һүз әйтмәслек итеү. *Акназар мулла Богараның өнөн тыктырырлык һүззәр табыр ине лә ул, ер аягы ер башы яктан тәмһезләшер сакмы ни.* (Ә. Хәкимов.)

2. Дөмөктөрөү, үлтерөү.

өнө(ң) тығылһын тунаҫ. Үлһен, дөмөкһөн тигән қарғау һүзе. өпәк* төкөтөү. Аттың камыт һукқан ере төзәлһен тип, таз кешенең башын яраға төкәтеп имләү.

[*Өпәк — муйында камыт һукқан ер].

өрмөгөн ергә ултыртмау кемде. Артык кәзәр-хөрмәт күрһәтеү, яرارға тырышыу. *Марина Григорьевна уны бик иркәләне, өрмөгөн ергә ултыртманы.* (Х. Мохтар.) *Көтөлмөгөн бәхеттән иҫергән техник секретарь өрмөгөн ергә ултыртманы Тимергәлене.* (Я. Вәлиев.) *Илгәзәк килене ... орсоктай өйөрөлөп йөрөр, Сәғүрәне өрмөгөн ергә ултыртмаҫка тырышыр.* (Ф. Иҫәнғолов.)

син.: уста йөрөтөү, бер алдына, бер артына сығыу.

өрлөккә сабыу. Ант итеп һүз биреү. — *Нурислам кайнага бит, икенсе эсмәйем тип, өрлөккә сапкан, тизәр.* (Ф. Иҫәнғолов.)

өрөп кабыу. Һаклык менән эш итеү, эш-тормошта, ҡылыкта һаклык күрһәтеү. *Бер кәрәк Әптелгәлимовтарзың тағы ла кәрәк булыуы бар, тип уйлай ауызы бешерҙән бик курткан, өрөп кабырға өйрәнгән һак ҡрәстиән.* (Ф. Иҫәнғолов.) [*Фәхри:*] *Крәстиәндең хәзәр ауызы бешкән шул инде ... өрөп каба.* (Б. Бикбай.)

өрөп тултырған кеүек. Тулы тәнле, һимез. *Кеше бик ала. Өрөп тултырған кеүек, шундай һимезҙәре бар [тауыктарзың].* (В. Иҫхаков.)

өс бызауга кәбәк айыра белмәү. Ябай ғына нәмәнә лә аңлай, төшөнә алмау, үтә туң булыу.

өс бөтөн, тамак тук. Етеш тормошҡа ҡарата әйтелә. *Хәзәр ҡыҙзың өстө бөтөн, тамагы тук, күңеле генә китек, ти.* (Әкиәттән.)

өҫкә алыу нимәнә. Башкарып сығыу бурысын йөкмәү. *Арғергардта етәкселек итеүҙә үз теләге менән өстөнә алды ул.* (Ф. Иҫәнғолов.)

өҫкә ауып тороу (ағас). Күп булыу, емерелеп үҫеү. *Ҡышлау урыны арыу, өй һалып ҡуйыу артыҡмы ни инде. Ағас өҫкә ауып тора.* (Н. Мусин.)

өҫкә бысраҡ өйөү. Яла яғыу, хатта ғәйепләү.

өҫкә сығыу. 1. Эштә, мөнәсәбәттә өстөнлөк алыу, еңеүгә ирешеү. *Дөрөслөк ҡасан да булһа өҫкә сығырға тейеш, — тип уйланы [Муллайән].* («Сов. Башк.»)

2. Растрата яһау (*һатыу эшендә, иҫәп-хисапта*). *Һатыу сының өстөнә сыткан.*

өстөнә бағыу нимәнәң. 1. Низендер асылын ғына әйтөп биреү, асылына тап килтереү. — *Өстөнә баҫтың. Мин дә шуны айтмәксә инем, — тип Байғужа урынынан торзо.* (Д. Юлтый.)

2. Ниндәйҙер вакиғаға, эш-хәлгә тәңгәл килеү. — *Иҫәнме, Пахомы! Әизә, ултыр! Тап өстөнә баҫтың. Һине генә көтә инек, — тине йорт хужаһы Михеев.* (Ж. Кейекбаев.)

өстөнә менеп барыу кемдең. Эрләп, тирғәп, ауызын ҡаплап ҡуйыу, әтәсләнеп еңергә тырышыу. — ... *Күҙемә күрәнмә, алыот, хәйерсе балаһы! — тип, Кәмәр кортқа Ғәләүҙең өстөнә менеп бара бит.* (Т. Йәнәби.)

өстөнән йөрөү кемдең. Юғарыға ғәйепләп хәбәр ебәрөү. *Ялыу килгән, өстөнән йөрөп алдына сығырлык түгел. Эш барғас, районда ла ышаналар.* (Р. Солтанғәрәев.)

өстөнә өйзәй булыу кемдең, һөйл. Бәлә һалып нык бәйлөнөү. **өстәүенә өс сүмес.** Бер көйөк, хәсрәт өстөнә икенсегә килеп сытқанда әйтелә. [*Харрас:*] *Шул ғына юк ине. Өстәүенә өс сүмес тигәндәй, бәлә өстөнә бәлә.* (Ғ. Аллаяров.)

өстән йөк (тау) төшкәндәй (төшкән кеүек) булыу. Ниндәйҙер ауырлыктан котолоп, еңеллек кисерөү. **Өстөмдән бик ауыр йөк төшкән кеүек булды.** (М. Ғафури.) *Эшемдән кәнәгәтмен. Өстән тау төшкәндәй булды.* (Р. Ғарипов.)

өтөп алып барыу кемде. Нык қысырықлау йәки ашықтырыу. *Бер туктауһыз буржуйзарзы өтөп алып барабыз.* (Б. Дәүләтшина.)

өтөп кырыу. Нык ашықтырыу, өтәсләү. [*Ләлә:*] *Кәңәш итеү түгел, үзәм дә белмәнем. Өтөп кырзылар.* (Ғ. Хисамов.)

рамканан сығыу һөйл. Билдәлә бер тәртип, канундарҙан ситкә китеү, уларзы тотмау.

ризығы ситкә сәселеү кемдең. Дини караш буйынса, алла тарафынан язылған ризык төрлө ергә таралыу (*сит-ят ерзәрзә йөрөгән кешегә карата әйтелә; уны ризығы тартып йөрөтә*).

ризык бөтөү. Мосолман дине буйынса, алла язған азык бөтөп, үләр көн килеү. *Тукта, Кузыйкүрпәс! Атайыңды каланан эзләмә, — ти Әүлиә. — Уның ризығы бөтөп, әжәлә килеп етте инде.* (Эпостан.)

ризыкка языу. Низелер ашарға насип булыу. *Тауык эзләп ары һугылдым, бире һугылдым — тик юк бит эзләгәнем. Ризыкка язмаганмы икән ни, мин әйтәм.* (В. Исхаков.)

ризык языу (тартыу). Кешене ашар ризығы, ашы үз артынан төрлө ергә йөрөтә тип ышаныу. *Шулай итеп, «ризык язған» тигән керек, Темәстән Стәрлегә, унан Мәскәүгә, Мәскәүҙән Петроград һәм Кронштадтка китергә булдым.* (Ш. Хөзәйбирзин.)

рисуай* итеү (кылыу) кемде. Кеше алдында оятка калдырырлык итеп фашлау, мысқыллау. *Хан был эшкә асылуанып, һарайзы уратып алып инә лә кызын рисуай итә.* (Әкиәттән.) *Карт көнөмдә битемә кара якты, мир алдында рисуай итте бәдбәхет кызыктай.* (Н. Изелбай.)

[*рисуай — фарс. фашлау.]

рәтен табыу (сыгарыу) *нимәнең. Эш-хәлдең йүнен, башкарып сығыу юлын табыу. Көзөн яңынан Ырымбургга килһәм дә, укыу-зы дауам итерлек рәт табып булманы. (Т. Йәнәби.)*

рәт китеү. 1. Көс-хәл бөтөү. *Бабаиҙың рәте китте.*

2. Эштең көйө бөтөү, булған тәртибе бозолоу. *Хужалыктың рәте китте. — Һуғыштың өсөнсө йылында фронтта бөтөнләй рәт китте. (Ж. Кейекбаев.)*

рәткә инеү. 1. Эшкә тотонорға ярарлык хәлгә килеү. — *Буяһаң, иске сабата ла рәткә инә ул... (И. Насыри.)*

2. Һауығып, ғәзәти хәлгә килеү. *Сак рәткә инеп алдым. син.: аякка бағыу 3.*

рәхмәт йөзөнән. Көнәғәтлек белдереп (*ниҙер әйтеү йәки кылыу*). *Рәхмәт йөзөнән Бирутте уға [Альжска] йылмайып куизы... (К. Ибәтуллин.)*

рәхмәт яугыры (төнкөрө). Якны теләк һүзе. *Бынау балағыз Рәстәмде әйтегез әле һез, рәхмәт яугырыны, күкрәген кирә биреп, без Өфөнөкө, тисе. (Ғ. Ғүмәр.)*

рәхәтен күреү кемдең, ниҙең. Файзаланып кинәнес табыу, яқшылығын татыу. *Бала рәхәтен күреү. Ир рәхәтен күреү.*

сабатаны түргә элеү. Түрә булғас, артык маһайып, әллә кем булып китеү. [*Моратша:*] *Түрә булып, сабатаһын түргә элеүе шул булғандыр инде. (Т. Хәйбуллин.)*

сабата туззырыу. 1. Эш-йомош артынан күп йөрөү. *Шәһнияз: Мин дә һинән кәнәгәт!.. Тимәк, Дәүләтовтар, атаһы ла, улы ла тигәндәй, һыр бирмәгән. Был донъяла юкка ғына сабата туззырмағанбыз. (Ә. Мирзәһитов.)*

2. Бушқа йөрөп ваҡыт уззырыу.

сама самага килеү. Бер тәртипкә, рәткә килеп алыу. *Алмасыбыз арғымактар еккән оло санаға. Аҡ толоп та кейеп алғас, сама килгән самага. (С. Ғәбиҙуллин.)*

саманан сама ашыу. Арттырып ебөрөү. *Самаларҙан аша самабыз. Кирелеп тә бесән самабыз. (Т. Йосопов.)*

сара күреү. Эш-хәлде башкарыу, үтәү, йүнен табыу. [*Мөршизә*]. *Артабан да белемен арттырыу өсөн мөмкин булған бөтә сараларҙы күрә. (С. Ағиш.)*

сараһыҙың көнөнән. Эш-хәлде башкарыу, еңеп сығыу өсөн башка юл, ысул булмағанлыктан. *Сараһыҙың көнөнән риза булыу.*

сарлап куйған кеүек. Яуапка үтә оҫта, шып-шыма (*тел хакында*). *Эйе, Кузнецовтың теле сарлап куйған тиерһең. Теләһә һиндәй фактты ла үз ҫайҙаһына борорға әзер тора.* («Сов. Башк.»)

сар талак һөйл. Үтә лә үз һүҙле, еңмеш.

сарыф итеү (кылыу). Йәлләмәй тотоноп бөтөү, тәләфләү. *Ауырлыктан зарланманы Нәғимә, кызы өсөн бар йәшлеген сарыф итте.* (Б. Бикбай.)

сат йәбешеү кемгә, нимгә. Ебәрмәстән тотоноу, үҙеңдеке итергә тырышыу. *Нурлат был картина үзенеке икәннен әйткәс, бабай: — Күсермәһен безгә лә яһап бир! — тип сат йәбеште.* (Ф. Иҫәнғолов.)

сатната баһыу. Үҙеңә үҙең ышанып, дәрт, көс сығарып атлау.

саф йөрәктән. Ысын күңелдән, зур ихласлыҡ менән (*һизер әшләү*).

сафка баһтырыу. 1. *һимәнә.* Төзөп йәки йүнәтеп, эшләтеп ебәрәү. [*Быйыл*] *һалсылар бинаһын төзөп бөтөрөп, сафка баһтырырға кәрәк.* («Сов. Башк.»)

2. *һемде.* Ауырыуҙан ҡотолдороп, тәрбиәләп эшкә индереү.

сафка баһыу. 1. Төзөлөп, йүнәтелеп эшләй башлау.

2. Үҫеп етеп йәки ауырыуҙан арынып эшкә тотоноу.

сафтан сығыу. 1. Бозолоу, эшләрлек хәлдә булмау.

2. Ауырып йәки хәлдән тайып, эшкә ярарлыҡ булмау.

сафсата* һатыу. Буш хәбәр һөйләү. *Бикбулат ул бер улактан һыу ағызып тик ята, ҡылдый-былдый борғоланмай, һатмай артыҡ сафсата.* (Ш. Бабиҫ.) ...*Һинең гәйбәт, сафсата һатып, донъяңды мәкибән онота торған гәзәтең бар. Донъя һинең ҡулыңда ҡалған, күз-ҡолаҡ бул!* (С. Кулибай.) *Ә без шул арала уның үзенең кем икәнлеге тураһында азыраҡ сафсата һатып алайыҡ.* (Р. Ғабдрахманов.)

[*Сафсата — гәр. буш, мәғәнәһеҙ һүз.]

себенде болан итеү. Бәләкәй генә нәмәнә оло итеп һөйләү, артырып күрһөтөү. [*Пахомыч*] *һөйләп алып китте: — Ул ялған хәбәр. Мастер Ҷацелде тукмау булманы. Управляющий был эште бунт тип ҙурайтырға әйтә, себенде болан итеп күрһәтә.* (Ж. Кейекбаев.)

һин.: төймәләйзе дөйәләй итеү.

себәндәй йән. Кешене бәләкәйләтеп күрһөтөргә теләгәндә әйтелә. *Себәндәй йәнәм сығып киткәндә лә мин һезгә сер һисмәм.* (Т. Хәйбуллин.)

себен кеүек. 1. Күпләп (*ҡырылыу, үлеу*). *Ә без, аңралар, көнтөн йокламай, ас-яланғас ут эсендә йөрөйбөз, һис бер маҡсатһыз себен кеүек ҡырылабыз.* (Д. Юлтый.) *Күр кеше егерме беренсе йылда ярты ҡышҡа етмәй малын һуйып ашап бөттө. Халыҡ себен кеүек ҡырылды.* (Т. Бүләков.)

2. Гармакланыу, йөнгө тейеп йәки күмәкләп (*йәбешер, һарылыу*). *Был гәжәп машинаны күрергә барған кешеләр уны себен керек һырып алғайнылар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

себен оша ла ишетелер(лек), **себен оскан тауыш та ишетелер.** *Һөйләп бөткәнсе, халык тын да алмай ултырҙы. Себен оша ла ишетелерлек ине.* (Р. Бикбаев.) *Басир карт уҡығанда, өй өсөндә себен оскан тауыш та ишетелерлек ине.* («Сов. Башк.»)

себен осороу кемдән. Бәлә-казаны, яуаплылыҡты һизермәй генә икенселәргә аузарыу. *«Карарҙы» Хәлимуллина Рәйсәнән жотолоу, үзенән себен осороу өсөн генә язған икән Ғәлимов.* («Сов. Башк.»)

себен теймәс сер итер һөйл. Тиз генә илап бара торған йомшакай кешегә ҡарата әйтелә.

сей ауыз. Үсөп, олгөрөн етмәгән, бешмәгән. [*Нәгим Әптрәхмәнгә:*] *Шуны әйтәм әле, нишләп шул сей ауыз малайҙарға һүҙеңде биреп тораһың?* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мин һезҙе өгөтләргә теләмәйем дә, һез бит инде сей ауыз малай түгел, ә еткән егет кеше.* (Н. Изелбай.)

селпәрәмә килеү. Капыл ғына юкка сығыу, емерелеү, кыйралу. *Иң тәүҙә безгә нисек итеп үзебезҙең ҡулда власты, Советты нығытырға кәрәк. Шунһыҙ безҙең бөтә көсөбөҙ селпәрәмә киләсәк.* (Я. Хамматов.) *Иң аянысы — тимер юл буйлап йырып сығыу өмөтө селпәрәмә килде.* (Ф. Исәнғолов.) **Селпәрәмә килтереү кемде, нимәне:** *Рәсәй тупрағына ябырылған фашист яуы Фәһимәнәң бөтә өмөттәрен селпәрәмә килтерҙе.* (Д. Исламов.) *Һуғыш безҙең хыялдарҙы селпәрәмә килтерҙе.* (Ш. Янбаев.)

семтеп алыр ите юк һөйл. Бик ябыҡ (*кеше*).

син.: как һөйөк, тире лә һөйөк.

семәй тейәтеү кемгә диал. Кешене ниндәйҙер өмөттән буш калдырыу, һемәйтеү.

сентябрҙә һин дә бер, мин дә бер. Көз көнө бөтә кеше лә мул була (*көзгө байлык менән мактанған кешегә ҡарата яуап ите берәк әйтелә*).

сепрәк баш һөйл. *тунаҫ.* Ажылһыҙ, башһыҙ (*күберәк катын-кызға ҡарата әрләү, кәмһетеү һүҙе*). [*Закир:*] *Исәр, сепрәк баш, кемгә күҙең төшкән бит, хәсис.* (З. Бишпева.) *...Һинең Сөйөм-бикәң, жойрок астына илея һуҡмайынса, тәртә вата. Шунан нисек аңлайһың инде ул сепрәк баштарҙы!* (Ш. Янбаев.)

сер бирмәү. Хәл ауыр булһа ла бирешеп бармау, яҙмынға зарланмау. *Кеше шикелле кешеләр менән ағай-әне булып кан катышҡас, сер биреп, тартынып тороп булмаҫ инде.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Безҙең һалдаттар сер бирмәй, икмәге булмаһа ла.* (Халыҡ йырынан.)

серегән бай. Бик ныҡ байытқан. *Борон-борон заманда, кәзә командир, өйрәк урядник, һайыҫқан һалдат булған ваҡытта, йәшәгән, ти, бер серегән бай.* (Әкиәтгән.)

серек баш (мейе) һөйл. 1. Башы эшләмөгән, төрән уйлай белмөгән. — *Һин [Колморза] серек баш. Түшеңдәге бакыр мизалга һатылдың... — тине Сурағол.* (Т. Хәйбуллин.)

2. Хәтерһез, тиз онотоусан кешегә карата әйтелә. *Әй, серек мейһең дә инде, әле генә әйттем, онотканһың.* (Һөйл.)

серек сабата һөйл. яманл. Юкка ғына илап барған; илак. *Кала малайзарының ниндәй икәнән генә күрһәттем мин һиңә. Уның серек сабата икәнәнә мин гәйепле түгел!* (С. Агиш.)

син.: себен теймәс сер итер.

серемгә талыу. Йоклап китеү. *Ваҡыт уза тора. Сержант, ята торғас, серемгә тала.* («Ағизел».)

серем итеү. Бер аз ғына йоклап алыу. [*Амантаев:*] *Серем итеп алырға ниһең булһа, бына ошо йәшел диван һинекә.* (Ә. Бикчәнтәев.) ...*Зыя ауырый, төн буйына йокламаны, таң алдынан ғына серем итә башланы...* (М. Тажи.)

сер сисеү кемгә. Уй-фекерҙе ышанып асып биреү. *Фәхри серҙе бөтөнләй үк сисеүҙе кәрәкле тапманы...* (Б. Бикбай.)

сигенә сығыу нимәнәң. Һуңғы нөктәһенә килеп етеү, барып терәлеү. *Еткән ике кыз за кейәүгә киткәс, фәжирлектең сигенә сыжкан ғәлләгә таяныс кәрәк ине.* (Ф. Иҫәнғолов.)

сик куйыу кемгә, нимәгә. Кемдәңдер эшен, кылығын тыйыу, туктатыу. *Карабаштың яңғызлығына сик куйыу теләге көсәйҙе.* (И. Насыри.) *Бер ваҡыт брикет алып кайтып барғанда, ферманың хисапсыһы күрөп кала ла уның был эшенә сик куйа.* («Сов. Башк.»)

сиктән ашыу. Тейеш һаналған саманан артып китеү. *Вәхши-зәрҙең береһе сиктән ашып, шакалдан да яман которған...* (Ғ. Ғүмәр.) *Диңгезҙең котороуы хәҙер сиктән ашты.* (З. Биһшева.)

сикәгә тейеү. Асыуҙы килтереү. *Артык дулама әле, мотор кешеһе. Дыуамаллығың бик күптән бирле сикәгә тейә ине.* (М. Кәрим.)

сикә кызарыу нимәгә. Ризаһыҙлыҡ белдереү. — *Нимәгәлер сикәң кызарып тора, буғай, бабай, — тине, бындай осрашыуҙы көтмәгән Әмир.* (Х. Ғиләжев.)

сикә кысылыу. Нык асыу килеү.

сикәһе кысыҡ кемдәң (кысыҡ сикә). Тиз генә кызып бара торған; кызыу, асыусан. *Кейәүҙең сикәһе кысыҡ күренә, ута кызыу, ахырыһы.* (Һөйл.)

ситкан сығарыу һөйл. Кунак күрһәтеп, үзенә сакырырға бурыслы итеп куйыу.

сират күпере. Үтеп сығыуы бик ауыр һаналған эш-хәл, көртә. *Айгөл ханым иһә аспирантура тигән сират күперен үтергә хыялланып йөрөгән фәрештә, имеш...* (Ф. Исхакова.)

сиртһәң һытылырға (жаны сығырға, ярылырға) тора. Тулы, тығыз тәнле, нык һимез. [*Управляющий*] *һимез елкәле, сиртһәң жаны сығырға торған, тыржык танаулы һәмһөз бер бәндә ине.*

(Ж. Кейекбаев.) *Сиртһәң каны сығырлык Муллаһәненең, сыр-хауға һабышып, һуғышқа бармай калыуы ла бик нык асыуына теизе уның [Садрисламдың].* (Ф. Иҫәңғолов.) *Миңһылыу еңгәнең элекке сиртһәң каны сығырзай булып торған биттәре һурылған, сәстәре йокарган...* (Р. Солтанғәрәев.)

ситкә тартыу. Эштә, кылыкта булған йүнәләштән тайпылыу.

ситкә тибеү (кағыу) кемде. Үз итмәү, яқын күрмәй йәберһетеү; ситләтеү. *Майың бәтәп, коро һөйәк калғас, һине ситкә тибәләр икән.* (М. Ғафури.) [Сәлихова] *уқыусыларзы үзе ярата, ихтираһ итә. Бер кемде лә ситкә тилмәй.* («Бангк. ук.») *Кәйнәһен ул сағып тора, гелән ситкә кағып тора.* (Т. Арслан.)

ситтә тороу (калыу) һизән. Катнашмау, кысылмау. *Бөрйәндәр зә, кыргяндар һымак, аз һанлы ара, ситтә торорға, ызғышты олоға ебәрмәй, шакмандар менән кыпсактарзы үз ара килештерергә яраткандар.* (Б. Бикбай.)

ситтә торһон. Бер нәмәнә икенсәһенән өстән күрәп мактаганда әйтелә. *Минәң Хафизаның йырлаганын ишетһәң, артистарың ситтә торһон.* (С. Агиш.)

сокор елкә, елкәһе сокор кемдең. Бик ялкау, эш һөймәс. *Әх һин, Хәбрәй, сокор елкә! Эш юк ерзә, кустым, аш та юк.* (Ш. Бикһол.) *Ай-һай, карттар тешле булалар икән шул. Елкәнең сокор булыуын улар яратмайзар, кағын-һуғын да эшкә тотон.* (А. Игебаев.) [Батырйән Килдебайға:] *Эш һөймәйһең, елкәң сокор.* (Ә. Мирзәһитов.)

сокор (баз) казыу кемгә. Мәкер уйлап, әтлек эшләү. *Кешегә сокор казма, үзең төшөрһөң.* (Мәкәл.)

сөй (сөйөлдөрөк) бушау. Ихтыяр көсә югалыу, йомшпау. *Башыңды һыуға һалырға һинең сөйөң бушак!* — тип Сәлих зәһәр төртәп алды. (Х. Мохтар.) — *Әһе-һе, кусты кеше, һеззәң бында сөйөлдөрөк бәтәңләй бушап киткән, — тине Яубасаров, эсе бошоп. — Ниндәй сөйөлдөрөк? Тракторзә сөйөлдөрөк булмай, агай. Ул шау тиһерзән.* (Х. Ғиләжев.)

сөй кағыу. Ярамһакланып юрй мактау, каһайтыу. *Каһы берәүзәр шундай ләззәтләһенәп сөй кағалар: һин бик кәзимгә. Шигыр язһаң, ни һуң? Һинең бөгөн безгә окшашлығың кәзерле.* (Т. Ғәһиева.)

сөй өстәнә тукмак. Ғәйепкә ғәйеп өстәләп, арттырып ебәргән хәлгә қарата әйтелә. *Яз көнә бер тананың бызауы үле тызуы. Был тағы сөй өстәнә тукмак булды: килән ғәйепле, карамаған, мал таһап үлтергән.* (Ж. Кейекбаев.)

сөй эзләү (сығарыу) кемдән, һимәнән. Бәйләнергә сәбәп табырға тырышыу. *Был карьерист, теге — яла яға, анонимка яза сөй эзләп. Ата-бабаларзың заманында булмаған бит телдә был һүзәр!* (Р. Ғамзатов.) *Әллә берәй нәмә һизә инде, кәһәр төшкөрө, үзе бәйләнмәй, ә мин һис бер сөй сығара алмайым.* (С. Агиш.)

сөрөк кишкәһе. Йыуаң, лупыш кешегә қарата мысқыл менән әйтелә. — *Түрәләргә ни әйтергә уйлайһың, сөрөк кишкәһе, — ти-*

не лә [Сурагол] кулындагы киртартмаһы менән старшинаның байлығына бер тартты. (Т. Хәйбуллин.)

о син.: ит мискәһе.

● **сусканан бер кыл.** Теймәс ерзән бер нәмә кулга эләккәндә, алып калырға кәрәклекте белдереп әйтелә. [Сәләхетдин:] *Без баулыка сыжканда, агайым, сусканан бер кыл тигәндәй, өтөк кенә булһа ла, бер атын бирзе.* (Д. Исламов.)

● **сүбәк сәйнәү.** Юк-бар хәбәр һөйләү, буш хәбәрзе күп һөйләү. [Шәргә:] *Әйзәгез, бисәләр, сүбәк сәйнәп май сыжмас, эшебеззә булмайык.* (Я. Вәлиев.) *Беззә кайһы бер егеттәр хәмер эсеп, сүбәк сәйнәп, көн буйы эт һузара.* (А. Игебаев.)

● **сүбәк баш һөйл.** Тиз генә уйлай алмай торған, туңырак кешегә карата кәмһетеп әйтелә.

● **сүбәк һатыусы диал.** Туйға сакырылмай килгән кеше.

● **сүгәтә йыуыу һөйл.** Шым ғына илау. *Бисәләрзең кайһы бергәзәрә, йәш сактары иценә төшөп, сүгәтәләрен йыуып алалар.* (Ғ. . Дәүләтшин.)

● **сүп калжытмау.** Бер ни зә эшләмәү, тик ултырыу. *Кайза булып бөткән был халык? Бынауындай уттай эш вакытында көпнә-көндөз сүп калжытмай өйзә ултыралармы икән ни?* (Й. . Солтанов.)

● **син. кар.:** кыл да кыбырлатмау.

● **ант. кар.:** ең һызғаным эшләү.

● **сүп өстөнә сүмәлә.** Бәләгә бәлә өстәләү хакында әйтелә. *Мин дә юрый уның артынан тәгәрәгән булдым, сүп өстөнә сүмәлә буллһын тип, асылган битенә кар бөртөктәре боркоттом.* (С. . Агиш.) *Кызғаным әйтеүем инде. Сүп өстөнә сүмәлә тип, Ғәйһи никамал киленгә лә кыйын булып китте шул.* (И. Солтанов.)

● **сүпте аузарыу кемгә.** Үз гәйебеңдә башкаларға япһарыу. *Шууныһы ла бар: Бельков иптәш сүпте үзенә түгел, кешегә аузарыу бик ошта. Теге техниканың юк булыуын да ул хәзер Әбди-евка һылтай.* (Р. Солтангәрәев.)

● **сүп тибәү.** Бер ни эшләмәү; вакытты бушка узғарыу. *Урамда сүп тибәп йөрөү етер безгә!..* (З. Бишева.)

син. кар.: ел кыуыу.

ант. кар.: ең һызғаным (эшләү).

● **сүптән сүмәлә өйөү (яһау).** Юк гәйепте табып бәйләнеү. *Кайһы бер кешеләр сүптән сүмәлә өйөргә бик яраталар. Берәй кешешәнән үс алырға кәрәк булһа, тоталар за редакцияга хат язылып ебәрәләр.* («Сов. Башк.») *Ә шулай за сүпте сүмәлә яһап, кешешә башын ашап өйрәнгән бәндәләргә азык бар ине бында.* (З. . Бишева.) *Катынының гәйебе булыуына ул ышанманы, ауыл ерегәндә хәбәр тиз йөрөй, әгәр хилаф эш кылһа, әллә жасан ишетелерсә, сүпте сүмәлә итергә әзер торалар.* (З. Қазақбаева.)

● **сүп урынына <ла> күрмәү кемде.** Исәпкә алмау, танымау.

син.: һанға һукмау.

сыбык осо. Бик алыс туған. *Кайза барып һуғылырға белмәй йөрөгәндә, сыбык осо агай тейеш кешемде осраттым.* (Ғ. Ғүмәр.) [Гәүһәр:] *Сабур агай һезең агай-энемә? — Әйе, сыбык осо.* (И. Абдуллин.) *Минең сыбык осо ла кәрзәшлегем юк — мин улларға ете ят кешемән. Осраклы ғына фатир төшкәнмен.* (Ф. Исәнғолов.) *Айға якын һузыла жунак-төшәм, Нурмый тап ошо мәлдә кайта. Сыбык осо кәрзәш булғанлыктан, Ғиндулага төшә.* (Я. Вәлиев.)

сығып барыу. Аксаны, малды исәпһез тотонған, теләф иткән кешегә карата орошоп әйтелә. *Аксаң сығып барамы әллә! — Һин куржма, расходын үзем каплармын... — Сығып барған аксаң бар икән? — [тине Ибраһим агай].* (Д. Исламов.)

сыбык осо төшоу кемгә. Күп сығымдар тура килеү.

сығырзан сығыу. Үзен үзе тыя алмай башлау, кызып, тузынып китеү, саманан үтеү. *«Коммунист» һүзен ишетев менән офицер сығырынан сыкты.* (Ф. Рәхимғолова.) *Мин сығырымдаң сыкмаҫка, хужабикәмдең кабарып барған һырт-аржаһын ыңғайына һыпырырға тырыштым.* (Й. Солтанов.) **Сығырынан сыгарыу кемде:** *Мулла ... самауырсыны сығырынан сыгара языуын шәйләй һалып алды.* (Ә. Вахитов.) *Катынының был башбаштаклығы Хәмитте сығырынан сыгара.* (Р. Солтанғәрәев.)

сызап (түзеп) кына тор. Ниндәйзер киҫкен хәл килеп тыуғанда әйтелә. *Инде ул туза башлаһа — сызап кына тор.* (Б. Бикбай.)

сыкмаған йәне <генә> бар (калған) кемдең. Ауырып, көсө бөтөп, үлем хәлендә булған кешегә карата әйтелә.

сыкмаған қояшқа йылыныу (кызыныу). Булмаҫтай нәмәгә ышаныу, буш хыял менән йөшәү. — *Ярай, табылһа, бәхетегез, — тине начальник. — Тик сыкмаған қояшқа алдан кызынып ултырмайык әле. Әйзәгез, нефть биргән һәм бирәсәк скважиналарҙы карап кайтайык.* («Сов. Башк.»)

сырай асылыу. Йөз яктырыу (*кәйеф күтәрелеп*). *Уның сырайы асылды, йылмайып, кара мыйығын бороп куйҙы.* (А. Таһиров.)

ант.: сырай һытылыу.

сырай(зы) һытыу. Йөз бозолоу (*ризаһызлыктан, кәйеф бозолоуҙан*). *Һылыу жортка тағы ла сырайын һытыбыраҡ: — Бушты һөйләйһең дә баһа, гонаһлы булып... — тине.* (Т. Йәнәби.) *Котлояр сырайын һытып торҙо ла көлөп ебәрҙе.* (Ғ. Дәүләтшина.) — *Әй, — Сафуан сырайын һытты, — нимә ул һалдаттар? Бөгөн — мында, иртәгә — тегендә.* (Я. Хамматов.) **Сырай һытылыу:** *Унда ултырғандарҙан Вәлиттең сырайы һытылды, тамак кырып, ситкә караны.* (Ғ. Дәүләтшина.)

сыра кеүек. Бик ябык, үтә какса (*кеше*). — *Әй бала... — тине Айбулат, — үзең атлап йөрөйһөн, үзең сыра кеүек.* (Ғ. Ибраһимов.) *Был сыра керек ябык катындың қасан ятып, қасан торғанын күрмәһең.* («Ағизел».)

сыскан күзе кеуек. Бик бөлөкөй булып, сак-сак күрөнгөн (*ут, яктылык*). Совет йортоноң урамга караган тээрэендэ **сыскан күзе кеуек кенэ ут йылтырай.** (Ғ. Локманов.) *Кайһы өйзэрзэ сыскан күзөндэй уттар емелдэй, кайһыһы бөтөнлэй караңгы.* (Б. Хажиева.)

сысканга үлөм, бесэйгө көлкө. Көмгөлөр бөлө-каза килгөндө, икенсеһенең урынһыз шаяртыуына карата әйтелә. [*Айытбай:*] **Сысканга үлөм, бесэйгә көлкө тигән керек, юк урында шаяраһың, Хәлкәс ағай.** (С. Агиш.)

сыт та итмәү. Нис тә уңайһызланмай, оятһыз рәүештә текләп карап тороу йәки низер әйтеү. *Үзе иламай за бит әле, сыт та итмәй, һинәң короғороң.* (Н. Дәүләтшина.)

сәйнәп каптырыу (ауызына һалбыу) кемдең. 1. Берәй эште әзерләп, үтә нык еңеләйтеп биреү. *Сәйнәп каптырғанды ла йота алмайһың.* (Ғөйл.)

2. Үтә ентөкләп аңлатыу, төшөндөрөп биреү. *Донъя күргән иргә сәйнәп каптырыу кәрәкмәй.* (Н. Дәүләтшина.) [*Судья*]... *үз фекерен ярып һалырга ашығып бармай, бөтә хәкикәтте сәйнәп каптырғыһы килмәй.* (Ә. Бикчәнтөев.) [*Нурислам:*] *Быны нисек аңларға? Асыкхлабырак әйтә алаһыңмы? [Жураев:] Сәйнәп каптырдырмамы?* (Ә. Хәкимов.)

сәйнәп ташларзай булыу кемде. Нык асыу килеп, кызышып китеү. *Иренең шул усаллыктарын уйлап, Айбикәне сәйнәп ташларзай булам да, тағы ла хозайлығыңды уйлайым.* (Н. Дәүләтшина.)

сәй тәмле булһын. Сәй әсеп ултырган кешеләргә әйтелгән якшы теләк. Яуап итеп: «Бергә булһын!» — тизәр.

сәмгә тейеү. Намысты кузгатыу, йөндө көйзөрөү. *Был ишти барһызлык тегеләрзең сәменә тейзе.* (З. Бишшева.)

сәпкә һугыу. Мақсатка тура килтереү, тап кәрәкле һүззе генә әйтеү. *Тимерказык башына килгән тәүге һүззе уйламай-нитмәй генә әйткәйне, сәпкә һукты ла куйзы.* (Ғ. Ибраһимов.)

сәрмә* кағыу. Туйза кейеү ағынан килгән күстәнәскә һыйлану.

[*Сәрмә — тиренән, күндөн тегелгән юл тоқсайы.]

сәс <сәскә> бәйләнеү кемдең, кемгә. Өйләнешергә язган булыу. *Кашкынайы кара, буйы зифа, Шул егеткә сәсем бәйләнгән.* (Халык йырынан.) — *Зөләйха! Касан алам һуң инде мин һине? — тим. — Әллә, сәс бәйләнгән булһа, кайза китер тип беләһең, — тигән була.* (Т. Йәнәби.) *Тәкдир булып, сәскә сәс бәйләһә, Ақ корбандар салыр инем арнап.* (Җ. Даян.) *Сәстәре сәскә бәйләһеп, бәхетле генә балалар булырга яҙһын инде.* (Ф. Исәнғолов.) *Сәсте бәйләү: Әгәр күңеленә окшағандай булһа, кызың еткән, Алла сәстәрен бәйләгән булһа, бай, һүзөңдә ишетәйек.* (Н. Дәүләтшина.)

сәс менән ер (изән) һепереү. Көмгөлөр ярағга тырышыу, зур тырышылык күрһәтеү. *Сәсем менән ер һеперермен, яланғас кул-*

дарым менән таш ватырмын, иллә балаларымды кеше күзенә каратып тилмертәм. (Я. Вәлиев.) ...*Ни эшләһә эшләне Илгизә, кайны-кәйнәһе алдында сәсе менән ер һеперзә, ярарға тырышты.* (Л. Яҡшыбаева.)

сәсрәп китмәйме (китмәгәйе). Нимәгәлер ризаһыҙлыҡ, асыу белдергәндә әйтелә. *Тик монтерзарға һатып әсергә әйбер генә булһын, ә калғаны сәсрәп китмәйме.* («Сов. Башк.»)

сәсте йолкоу. Нимәгәлер нык үкенәү. *Миллионер Фазлыһ сәсен йолка ла — хәзәр һуң инде.* (Б. Бикбай.)

сәс үрә тороу. 1. Нык куркыу. *Артта — упкын, алда — безең өмөттө һундергән кара урман. Ул сакты исемә төшөр-һәм, әле лә сәстәрем үрә тора минең.* (Ш. Янбаев.) *Үлек өстөнә аңламаштан килеп сыжкан Эльвираның сәстәре үрә тора. Куркышынан ул хатта кысқырып ебәрә.* (К. Ибәтуллин.)

2. Аптырап китеү, гәжәпкә калыу. *Көнсыуак карттың өс бисәле Ишбай тигән иң оло улы тотто ла һораны бит. Дүртенсе бисәлеккә һорай, йә инде, минең сәстәрем үрә торзо.* (Г. Дәүләтшина.)

сәскә атыу. Үсештең, камиллыҡтың юғары дәрәжәһенә етеү. *Йәшлегем сәскә аткан сак ине.*

табак-һауыт шалтырау. Ғаилләлә талаш-тартыш, тауыш сығыу. *Өйгә сак кайтып индем. Ни кәзәр үземде сабыр тоторға теләһәм дә, барыбер табак-һауыт шалтыраны.* («Сов. Башк.»)

табандан ут сығыу (сыгарыу). Көслө дөрт күрһәтеү, янып төрөу. *Бөтөрөлөп йөрө, Гөлсирә, табаныңдан ут сыжһын.* (М. Кәрим.)

табан итен ашау. Бушқа күп йөрөү. *Табан итен ашап йөрөй-йөрөй фатир алдым.* (Һөйл.)

табан яззырмау. Бер азым да калмау, артынан эйереп йөрөү. *Иәрмәттең илтәше касып китмәһен өсөн, Әптерәй уның артынан табан яззырмай барырга кәңәш итте.* (Хикәйәтөн.)

табанын ялау кемдең. Ярарға тырышып, үтә ярамһакланыу. *Бер башлаганда Йәмилә барын да әйтеп бөтөрөргә ашықты: — Һине мир эшенә ышанып жуштылар. Һин бит киреһен эшләп йөрөйһең. Үзеңдән көслөләрзең табанын яларзайһың.* (Ф. Исәнғолов.) *Бында бөтә тирә-яктан байзар, саузагәрзәр, бай табанын ялап көн күреүселәр йыйылған.* (З. Бишева.)

син.: тәрилкә төтөү.

табан ялтыратыу *һөйл.* Тиз генә касып китеү, һызыу. *Уның бик йыш кабатлай торған бер һүзе бар: «Юлда эшләрсегә юл тажыр, тип, табан ялтыратырға уйлайһыңмы?»* (Н. Мусин.) [*Ниғмәтулла Накышевка:*] *Бин — килмешәк. Кайзан килгән һең, шунда карап табаныңды ялтырат!* (Я. Хамматов.) *Беззең баштар һалып яулап алған, алтындан киммәтерәк Тыуған илебез һеззең кулга бер вақытта ла калмаясак, Тизерәк табанығыззы ялтыратығыз бынан.* (К. Кинйәбулатова.) *Ток-ток алтын өмөт иткән Кошанга, мәкерле Сүбүдәйзе әрләй-әрләй, мал-монаятын югалта-югалта табан ялтыратырға тура килә.* (Б. Рафиков.)

син.: үксә күтөрөү.

тайгак юлга басыу. Йәмәғәтселек өсөн зыянлы, үзе өсөн хәуефле эш-кылык менән мауығып китеү. *Тимербай үзенең тайгак юлга басыуын якшы аңлай. Хәзер инде эсмәскә лә, катынын кыйырһытмәска ла һүз бирә.* («Сов. Банк.»)

тайыш аяк (табан). Айыузың күсмә мәғәнәләгә атамаһы. *Ашарға ултырыуыбыз булды, ут яктыһының арғы башына әлеге тайыш аяк, ике балаһын эйәртеп, килеп тә ултырзы.* (С. Кулибай.)

такта сөйем, асык (якты) сырайым (йөзөм). Әллә ни һый булмаһа ла кунакты ихлас кабул иткәндә кыуаныс белдереп әйтелә.

тажырга таяндырыу кемде. Бер нәмәһез калдырыу, йөшөү сараларынан мөхрүм итеү.

талағын күпсетеү кемдең. Бик каты тукмау, дөмбөсләү. *Осраған бер дошмандың күпсетермен талағын.* (Жобайырған.)

талак ташыу. Нык асыу килеү, эстән асыу кабарыу. *Һөмһөрҙөң бисәһе талағы ташып, кунактарға һыртын биреп ултырған да ауыз эсенән низер мығырлана башлаган.* (Әкиәттән.) *Дамирзың асыланыуына: — Ярар, юкка талағың ташып ултырма... — тине Мәргәд.* (Б. Бикбай.) — *Үзеңә булһын, — тине Әхмәзи һәм үзенең талағы ташып ултырыуын белдерте.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: асыу ташыу (кабарыу).

талак кылыу (яһау, итеү) иск. Катын айырыу йолаһы (*ир өс мәртәбә «талак» һүзен кабатлаһа, катынын айырган һаналған*). *Барысәс ... муллаға килгәс тә үзен ирекле тоткан... Мулла көнләшкән. Тыңламай башлагас, бер-ике тапжыр талак кылып та кире алған.* (М. Буранғолов.) *Сәрүи муллаға барып айырылыу һораны. Шул вақыт Әхмәтгәли зә уның артынан барып етте һәм, «талак» һүзен әйтеп, айырылышып сығып киттеләр.* (М. Рафури.) *Дәүләт мулла йәш бисәһен талак яһап урамға сыгарып ташлаган икән.* (Н. Кәрип.)

талкан бешереп булмай кем менән. Уртаҡ тел табып, бергәләп эшләп булмай. *«Их, һүзе һүзгә окшамай, ауызы һүзгән бушамай», тип уйланы Тимерказык һәм, бының менән талкан бешереп буламы, тигәндәй, кул һелтәне.* (Ғ. Ибраһимов.)

талкан итеү *нимәне*. Һугып, кысып, онтап ташлау.

тамагына аркыры тормаһын *эрл.* Ашармын тип уйламаһын (*асыу белдереп әйтелә*). — *Ашарһығыз туйҙы. Тамагығыҙға аркыры тормаһын, туй итен илләп кенә, кылкынып кына йот.* (Ғ. Дәүләтшина.)

тамагына таш торғор (тығылғыр) *һөйл.* Карғау һүзе.

тамағы һизә икән *һөйл.* Тәм-томдо яраткан, гел генә ашарға ынталып торған кешегә карата көлөп әйтелә.

тамак айырыу. Ашты бергә торған башка кешеләрҙән айырып ашау. — *«Белмәйем, ни булды икән, безҙең өйҙә тамак айырыу булмай торғайны. Әллә, улым, эсәйең һине ашатмаймы?»* — *тип һораны [атайым].* (Б. Бикбай.)

тамак (йән) асрау. Аслы-туклы йәшәү. *Йылкынан да мәшәкәтһез мал юк... Йәйен һимереп нығынһа, кышын тибендә йөрөп булһа ла тамак асрай.* (Д. Исламов.)

тамак итеү. Ашаштырып алыу, капкылау. *[Атайың] иртә менән дә бер нәмә тамак итмәй китте бит, асығып бөткәндәр.* (Б. Бикбай.)

тамак йомшартыу (ебетеү). Әз генә аракы йәки башка иҫерткес эсемлек эсеп алыу.

тамакка <аркыры> тороу. 1. Нимәлер өмөт иткән кешегә мыскыллап әйтелә. *Тамагыңа тороп куймаһын.* (Һөйл.)

2. Әрлөгөндө, карғағанда әйтелә. **Тамагына аркыры торһон.** *[Иргәле:] Безгә тейеш арыштың икешәр ботон алып калды, тамагына торғоро.* (Ғ. Дәүләтшин.)

тамакка аш бармау. Ниндәйҙер борсоллоу, хәүефләнеү аркаһында ашагы килмәү. *Бер тамсы йән тыныслығы булмағас, һисек тамагына аш барһын инде [Гәрәйзең] ...* (Б. Бикбай.)

тамакка тойон (таш) булыу. Ниндәйҙер сәбәптән ашаған ерҙән тукталып калыу, аш бармау.

тамак тамукка тошорә. Ашау осон, ас калмаҫка нык тырышыуға карата әйтелә. *«Тамак тамукка төшөрә» тигәндәй, ауыл һайын һоранып ашап йөрөй торғас, Стәрле базарына барып индем мин бер заман.* (Ғ. Ибәтуллин.) *Аҡһаҡалдар нимә тигән, шуға қолаҡ һалһаҫсы: «Тамак тамукка төшөрөр», — төшмә имен!..* (С. Ғәбизуллин.)

тамак туйзырыу. Ашау, тукланыу. *Әгәр зә кеше ваҡытында тамак туйзырмаһа, йәһиә тәүлегенә бер генә мәртәбә ризыкланып йөрөһә, билдәле, хәлһезләнә, сирләй башлай.* («Сов. Башк.»)

тамак ялғау. Әз-мәз ашаштырып алыу; капкылап алыу. *Шулай бер сак был ике дуҫ бик алыҫ далаға һунарға киткәндәр. Йөрөгәндәр, йөрөгәндәр зә быллар тамак ялғарға ултырғандар.* (Әкиәттән.) *Мөхәмәзгәле менән Йәмилә барлы-юклы нәмәләрен буласаҡ мәктәптәң кесе яғына ташып бөттөләр зә, шәмгә ут алмай ғына тамак ялған, йокларға яттылар.* (Ф. Иҫәнғолов.)
син.: тамак итеү.

тамак ярыу. Нык итеп кыскырыу, һорәнләү (күберәк кәрәкмәгәнгә.) Ул **тамак ярып һорәнләү менән түгел бит.** Һөйләгән һүзең законга кулай булһын. («Сов. Башк.») [*Карауыз*] Юкка барга һауылдап тауыш куптарырга, **тамак ярырга яратмай торғайны.** (С. Кулибай.) Тыныс акыл кәрәк: **майзандарза тамак ярыу баралыр толкаһыз.** (Р. Түләк.) **Тамак ярылғансы** [кыскырыу].

тамак яуы һөйл. Эшләмәй, бушка ашаған кеше тураһында әйтелә. [*Артыкбикә*] **Өйзә артык бер кеше, тамак яуы икәннен белеп, үз көнөн үзе күрә башлаган.** (Әкиәттән.)

тамаша кылыу (итеү). Иғтибар менән карап тороу, күзәтеү. *Карсығы Хәжиҙә әбей ҙә серле тоқсайзан нимәләр сығасағын тамаша кылыр өсөн өстәлдәң бер ситенә килеп басты.* (С. Агиш.) *Бына әле таң һарыһы менән Иҫке Сибай ауылы халкының тормошон тамаша итеп торам.* («Сов. Башк.»)

тамсы кан калғансы. Бар көскә, көс-хәл тамам бөткәнсе (көрәшер, алышыу). *Алтын приискыһына атлы казактар килһә, эштең нимә менән бөтәсәген аңлап, берәүҙәр төшөнкөлөккә бирелде, икенселәр касырға булды, өсөнсөләр ақтык тамсы каны калғансы көрәшкә әзерләнде.* (Я. Хамматов.)

син.: һуңғы һулышка тиклем.

тамук ғазабы. Үтә ауыр хәл; яфа, этлек. *Үояш сыккас та, миңә әлеге тамук ғазабы башлана...* (Д. Юлтый.)

тамук киҫәүе һөйл. Көһөрләнгән бәндә. [*Мулла:*] *Етте! Тыңла. Әгәр тамук киҫәүе булғың килмәһә, колхоздарына аяк баһаһы булма, мал-тыуарыңды сал, һат!* (Б. Бикбай.) ...*Убырлы карсык, Зобағел, мәскәй, — тип тиргәнен алып китте* [*Карабихан*] ... — *Үәт һин уны, эшен эшләмәҫ борон хакын һорай, тамук киҫәүе.* (И. Ғиззәтуллин.)

тамыр йәйеү (ебөрөү). Нығыныу, кайҙалыр берегеп китеү. *Тәү кат Рәсәй еренә тамыр йәйзе азат тормош.* (А. Игебаев.) *Гөлдәр булып халкым йөрөгәндә тамыр йәйһә ине йырҙарым.* (Р. Сафин.) *Тамыр йәйеп совет тупрағында, үрмәле гол булып боролдом!* (Ғ. Амантай.)

тамыр тартыу. Берәй урынға берегеү, нығынып йөшәй башлау. *Кая торған! Уктарын да, туптарын да кәккән кире. Торған уға гәйрәт биреп, ут эсендә ятқан ере, үзе тамыр тартқан ере...* (В. Әхмәдиев.) *Нишләйһең, тамыр тартқан ер. Айырылышыу ауыр булһа ла, тыуған яктарыңа кайтыу — ҙур бәхет, — тине өләсәйем.* (Р. Низамов.)

син.: тамыр ебөрөү.

тамырына балта сабыу кемдең, нимәнең. Кешенең ерлеген, көс сығанағын коротоу, бөтөрөү. *Октябрь революцияһы Ғариф кеүектәрҙең йөшәү тамырына балта саһа ла, улар әле синый буларак бөтөрөлмәгәйне.* («Сов. Башк.») «*Балтас, минең кеүек куштан түрәләр, тамырзарибыҙға балта сапканда, батыр йөрәген май бөрөрмө?*» (Ғ. Ибраһимов.)

тамырын актарыу (куптарыу, кыркыу, коротоу) кемдең, нимәнең. Бөтөрөү, юкка сыгарыу. [Кулактарзың] тамырын актарырга кәрәк. (Б. Бикбай.) Әй, татар, һис белмәйһең, Ишми ишан ысын дошманың, Ул диндең тамырын кыркырга торған сысканың. (Ш. Бабич.)

тамыры короу кемдең. Бөтөнләй юкка сығыу. Ярлы, эшселәрзең хас дошманы Буржуйзарзың тамыры короһон. (Ш. Бабич.)

тамырынан йолкоу (коротоу) нимәне. Бар булмышы менән юк итеү. Эскелектә тамырынан йолкоп ташларга кәрәк. («Сов. Башк.») [Дутовтың] контрреволюцион эшмәкәрлеге тамырынан йолкоп алынырга тейеш. («Әзәби Башк.»)

тамырынан үзгәртеү нимәне. Тотошлайы менән икенсе төрлөгә әйләндерәү. Цехта химиктар реакторзарза кимәл һәм басымды үлсәү схемаһын тамырынан үзгәрттеләр. («Сов. Башк.»)

танауы <ақты> кипмөгән кемдең, мыск. Исәпкә алырлык, һанга һуғырлык булып үсеп етмөгән (гәзәттә, малайзарга, үсмерзәргә карата әйтелә). Арысланбәк хәзәргә машинаһы янына малайзарзың беренен дә ебәрмәй. — Пацан, йогонма, танау ақтың әле кибеп етмәгән, — тине. (Р. Низамов.) [Кантон] менән һөйләшергә әле һеззәң танауығыз кипмәгән. («Сов. Башк.»)

син.: еүеш танау.

танау астында (төбөндә). Бик якында, эргәлә генә. [Шафик] Юк, юк, Акназар бай, яр астында түгел, Улар беззәң танау астында үззәренең эшен эшләйзәр. (М. Тажи.) Алыс булһа — бер хәл, ике азым, танау төбөндә бит кәнселәр. (С. Кулибай.)

танау буйына карап [йөрөү]. Һауалылык күрһәтеү; шапырыныу. Онотмаһалар за, без кыпсактар тип, ата яғын кыуалар, танау буйзарына карап, юрга аттарга менеп алалар за сәләм бирмәй үтәләр. (Н. Дәүләтшина.)

танаузы сөйгә (айга) әлеү. Артык маһайып китеү. — Нуретдин, бик үк шашма әле. Барыһын да куркытып, танауыңды сөйгә әлмә. Башың йәш, күрәһеләрең күп. («Сов. Башк.»)

син.: танау күтәрәү.

танауға ес инеү. 1. Донъяның серзәрен һизә, аңлай башлау. [Ғайса] танауына ес инә башлагас иһә, тик үз көсөн, үз һәләтен Саняға күрһәтер өсөн генә көрәшә ине... (Н. Мусин.)

2. Үзеңде етешкән, бәлиғ булған итеп тойоу. Танаузарына ес инә башлагас, бергәләп аулакка йөрөнөләр. (Т. Килмөхәмәтов.)

танау күтәрәү (сөйоү). Мактану, һауаланыу. Танауын нисек күтәргән! Әйтерһең, генерал. (Д. Исламов.) Кеше, күрмәгән күрһә, танауын күтәрәп ебәргән була бит. Куйынына бынауындай курсақ керек йәш кәләш ингәс, һауаланып киткәндер. (Т. Хәйбуллин.) Йөрөйм әллә кем булып, танаузы үргә сөйөп. (И. Ғиззәтуллин.)

син.: танаузы сөйгә әлеү, әллә кем булыу.

танау тартыу. Өмөтлөнөп буш калыу; һемәйеү. *Туйға бейә түгел, бәрәс тә һуймайбыз, танаузарын тартһындар.* (Ғ. Дәүләтшина.)

танау төшөү (һалыныу). Күңелһез, бошонко хәлдә булыу. [Хәйернас:] *Арыу. Тик әзәрәк танауы төшөп йөрөй.* (Ф. Исәнғолов.) *Танауым төшөбөрәк йөрөгәнде һизептер инде, берзән-бер көндө әсәйем: — Улым, ниңә улай бошонко йөрөйһөң? — тип һораны.* (Н. Мусин.) *Юк, күрмәһең Юлайзың үпкәләп ултырғанын, бер зә юкка кәзәләһеп, танау һалындырғанһын.* (А. Игебаев.)

танау (морон) тығыу нимәгә һөйл. Ниндәйзәр эш-хәлгә урынһыз кысылыу. *Асылғужаның, һәр нәмәгә танау тығырға яратканлығын белгән мулла кабат сурытмаһска ниәтләһе.* (Б. Асылғужа.)

танау һузыу. Нимәгәләр ымһыныу. *Сақыралар тип, танауыңды һузма, бирәләр тип, жулыңды һузма.* (Мәкәл.)

танауынан тартһаң тәгәрәр һөйл., мыһсқ. Үтә ябык, хәлһез кешегә карата әйтәлә.

танауы еһ һизә кемдең. Үзәнә файзалы нәмәһе алдан белеп тора. *Заводта упрәвляющийзың башына бер эш төһһә, ул да эһселәргә аракы әсерә. Ләкин эһсе халкының танауы еһ һизгән хәзәр...* (Ж. Көйекбаев.)

танауына сиртеү (һугыу) кемдең. Берәй котөлмәгән эш, кылык менән икенсе берәүзә аптыраһта, уңайһыз хәлдә калдырыу. *Бына йәйләргә барам, ал бирмәй эһләйем дә шундайзарзың танауына сиртәм.* (Н. Мусин.) *Зөһрәһең эһләй башлауына бер йыл да тулмай, ә өлкән һауынсыларзың танауына сирткән.* («Сов. Башк.») *Был эш уңайлы сыкһа, исмаһам, эһләп тамак туйзырылыр иһе. Берзән, бүләк, сәй алыһыр, икенсенән, анау йолкоштарзың танауына һузыр иһек.* (Т. Хәйбуллин.)

син.: танауын һөртөү.

танауын һөртөү кемдең һөйл. Эш-кылык менән уңайһыз хәлдә калдырыу. Ә Бикмөхәмәтов бына һаман тыһыслана алмай. *«Якшылап русса өйрәһеп, шул Сираевтың танауын һөртөп булырмы, юкмы?» тигән уй уның башынан сыкмай, бимазалап тик тора иһе.* (Н. Мусин.)

син.: танауына сиртеү.

танһык қаныу. Ниҙәндәр тулығыһынса кәнәғәт булыу. *Карайһың — күрәп танһығың қанмай.* (Я. Хамматов.)

таң(ға) қалыу. Бик нык аптырау, гәжәпләһеү. *Тимеркөтлө менән Тамғян қилдә ханға, Қарақоломбәт эһенә қалып таңға.* («Бабсақ менән Күсәк».) *Мин тәзрә төбөнә басқан қилеш юғарылықта, ә башқалар, таң қалып, аста торалар.* (С. Ағиш.) *«Әй-й, қала тигәндәре шул буламы икән ни?» — тип, таң қалып барзы Емеш.* (З. Бишәһева.)

таң қалдырыу кемде. 1. Бик нык һоқландырыу. [Оксана әбей] *Быуа арғяғына тағы ла күз ташланы ла, миһе таң қал-*

дырган хикэйһен башланы. (Ш. Янбаев.) *Донъяның бик күп халыктарын үзенең бейеүзәре менән таң калдырган Мәхмүт Эсамбаев — Өфөлә.* («Сов. Бангк.»)

2. Аптырашка төшөрөү, гәжәпләндерөү. *Кайһы берәүзәр, әлегә тиклем ишетелмәгән, бары тик үз ауылы тирәһендә генә йәшәгән һүззе шигырына индереп, укыусыны таң калдырмаксы.* (Р. Бикбаш.)

таң караңгыһы (тишеге, һарыһы). Бик иртә мәл, таң атыр-атмаҫ вақыт. *Таң тишегенән тормаһаң... — тине мейес яғында булашып, бите утлы күмерзәй кызарған карсык.* (Х. Филәжев.)

таң һыуы. Имләү өсон таңдан алып куйған һыу.

тапканын эттән, аркаһын беттән ашата һөйл. Тапкан малын үзе файзалана алмай, ярлынан-ярлы, йонсоу йәшәгән кешегә карата әйтелә. — *Кәйнешкәйем, инде элекке йылдарзағы кеүек, тапканыңды эттән ашатып, аркаңды беттән ашатып под-пискала йөрәмә. Көтөүзе үзәңә ал да ни тапканыңды туплай бар.* (Һ. Дәүләтшина.)

тап өстөнә баһыу нимәнәң. Һүззе, хәбәрзе ысынбарлыктағы хәлгә тура килтереп кенә әйтеү. — *Әллә һез Мәғариф министрлығында эшләйһезме? — Тап өстөнә баһтығыз, якташ. Шунда белгес булып эшләйем.* («Сов. Башк.»)

тап төшөрөү кемгә, нимәгә. Насар эш, кылык, һүз менән кәмһетеү, оятсылык килтерөү. *Әшәке һүззе кыз иштер, тип тартыныузан былай, ул һүззәрзең иҫ итмәстән кызга кағылып, уға тап төшөрөүенән курктылар.* (М. Кәрим.) *Исеменә һис төшөргөң килмәһә тап, Бәхетәңде һин намыслы хезмәттә тап.* (Н. Йәзлбай.) *Тап төшөү:* *Райсоветта эшләгәндә Тимергәле артык шашынмай ине әле. Абрыйына тап төшөүзән, яманаты таралыузан куркты.* (Я. Вәлиев.)

таптың (әйттең) һүз. Берәйһенең хилаф һүзенә жаршы, уға ризаһызлыҡ белдереп әйтелә.

таракан бото кеүек. Сатай-ботай һызмакланған языуға карата мыҫкыллап әйтелә.

тар маңлай. Киң карашлы булмаған, төптән уйлай белмәгән. — *Ашлыкты бөтөнләй һукмай кышлатабыз! — тип, «тар маңлай»* улдарын гәжәпкә калдырзы [Аллаяр]. (Ф. Иҫәнғолов.)

тархан төшөп [йоклау, ятыу]. Бик иркенләп, йәйрәп (аунау). *[Әхмәзиҙең] ике улы каршылағы өйзөң ишек төбөндәгә бәләкәй һикәһендә сат та бот тархан төшөп йоклайзар ине әле.* (Ж. Кейекбаев.)

тар эсле. Кешенән тарығып, көнләшеп барған. *Мөхәдрәм хәлле булыуы өстөнә бик зәһәр телле эзәм ине. Бөтә түрәләр керек үк, ул да тар эсле һәм бүтәндәрзең кескәй генә уңышы ла уның көнсөллөгөн килтерә.* (М. Ямалетдинов.)

таҫма тел(ле). Теле менән бик оҫта йыуып, алдай торған. *[Туктабикгә:] Бына һиндәй булып сыткы ул, таҫма тел! Йыуаш булып кылана, әсендә юха йылан ята икән.* (М. Кәрим.)

СынTIMER был һалжынлыкка үзе сәбәпсе булганын якшы аңлаһа ла, тасма тел үргән ялған битлектә оҙаҡка қалдырмай, бик вақытлы йыртканына үкенмәне. (Ш. Янбаев.) Мәхмүттең тасма теленә ышанып, башымды харап иттем. (Ш. Чураев.) Ә тасма телле Ғәмилә, Хәмитте күргәс, осон төшкәндәй булды. (Б. Бикбай.)

татлы (тәмле) тамак. Тәмле-татлыны ашарга бик яратқан кешегә қарата һөйһөнмәйерәк әйтелә.

татлы (тәмле) тел. Матур һүззәр һөйләп, икенсене әшләгән кешегә қарата әйтелә. *Етәкселәр йәнә Вәлиевтең татлы теленә ышаналар һәм ремонтты колхоз иҫәбенә үткәрәләр.* («Сов. Башк.») **Татлы (тәмле) телләнеү:** Аллаяр Касим артынан тәмле телләнеп тә барып қараған, вәғәзәләр биргән. Тегеһе өндәшеү түгел, башын да күтәрәп қарамаған. (Ф. Иҫәнғолов.)

тау ақтарырзай (емерерзәй) булыу. Үзеңдә бик зур көс булыуын тойоу.

тауык баш (мейе) әрл. Уй-фекергә әкрән, хәтерһез кешегә қарата әйтелә.

син.: тауык мейеһе әскән.

тауык кетәгендәй <генә>. Бик бәләкәй генә (*ғәзәттә, өй, қаралтыға қарата әйтелә*).

ант.: ялан көүек.

тауык көлөр кемдән, нимәнән. Хилаф әш-қылықтан һақлау, тыйыу осон әйтелә. *Туктағыз әле, талашмағыз, — тинеләр, — үзегезән тауык көлөр, ишетһә әгәр.* (Р. Ханнанов.)

тауык күз. 1. Қараңғы төшкәс күрмәй торған күз сире.

2. Бик насар күргән кешегә қарата мысқыллап әйтелә.

3. Зур игтибарһызлык, гәмһезлек.

тауык мейеһе әскән. Фекер һәләте бик түбән, хәтере насар кешегә қарата әйтелә.

син.: тауык баш.

тауык сүпләһә лә бөтөрлөк түгел. Бик күп (*ғәзәттә, вақтөйәк йорт эшенә қарата әйтелә*). *Йорт мәшәкәттәре, өй эше азмы ни, һанап китһәң, тауык сүпләһә лә бөтөрлөк түгел бит.* («Башк. қызы».) *Уның әкәмәтен һөйләү түгел, Тауык сүпләһә лә бөтмәслек.* (Д. Юлтый.) *Байзың хужалығында эш тауык сүпләһә лә бөтөрлөк түгел.* (Я. Хамматов.) *Миша ла өйзә юк, исмаһам. Ул кухнянан тиз генә бушай алмай шул. Унда эш тауык сүпләһә лә бөтөрлөк түгел.* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: йырып сытқыһыз.

тауыш биреү кем, ни өсөн. Һайлауза қатнашып, кемдендер файзаһына ыңғай һайлау. *Демократтар өсөн тауыш биреү. Тауыш биреүзә қатнашыу.*

тауыш күтәрәү. 1. Ғауғалау, бола сығарыу. *Иҫерек килеш ул [Тимерхан] өйөндә тауыш күтәргән.* («Сов. Башк.»)

2. Артык қысқырып һөйләү.

тауышка жуйуу *нимәне.* Дөйом фекер, мөнөсөбөтте найлау юлы менән билдөлөү. *Тауышка жуйууыгызы хорайым.* (Д. Исламов.)

таш бул. Сер һакларға сакырганда әйтелө.

син.: өнөң сыкмаһын.

таш бауырлы (бөгөрлө, йөрөклө), бауыры (бөгөрө, йөрөгө) таш кемдең. 1. Күңелө бик каты булған, һалкын күңеллө. *Мин — таш бәгер. Ул сак аңламаным улын һөйгән эсә йөрөгөн.* (М. Кәрим.) [Фәтхи:] — *Иламайым икән, таш бәгер тип уйламагыз.* (С. Агиш.) *Ихтыярым минең таш булһа ла, Бәгерө уның таш тип уйлама.* (Ә. Ғайсин.) *Атакайым минең таш бауыр, Мин илаган сакта иламай.* (Сеңләүзән.) *Таш йөрөктәрзе лә иретерлек таң симфонияһы тирбәлгән ошо гүзәллек эсендә һиндәй-зер һуғыш, тартыш, үлтереш хакында уйлау һис тә күңелгә ятмай...* (З. Бишева.)

2. Дәрте һүнгән, үлгән. *Кем ялкындан мәхрүм, ул тормошта серек ұсақ, һалкын, таш йөрөк.* (А. Игебаев.)

таш борсақ. Үтә һаран кешегә карата әйтелө.

син.: кыркһаң қаны сыкмақ, кыш қар биреп тормақ.

ташка бақыу. Типография ысулы менән язып сығарыу (*язма, китап хакында*). *Тәүге шиғырҙарымды ташка бақып сығарғас, газета миңә тағы ла кәзерлерәк, тағы ла якынырақ булып китте.* (Ш. Биккол.) *Ташка баққан языу за баһа, һезгә кайзан килеп эләкте.* (М. Тажи.) **Ташка бақылыу:** *Мин, хәбәрәм бақылмаһа ла, исемдең ташка бақылып сығыуына қыуандым.* (Т. Йәнәби.) [Әбей] *Безгә кутарып күрһәтте. Бәтә языуҙары ла ташка бақылған.* (Һ. Дәүләтшина.)

ташка үлсәйем. 1. Ниҙеңдер һасар йогонтоһонан һакланьрга, курсаларға теләгәндә әйтелө. *Тфу-тфу, ташка үлсәйем.*

2. Асыу, ерәнес белдергәндә әйтелө. *...Хәзер егет булғас, кайтқан Азнағол. Тик кайтыуы һимә өсөн бит?! Әй-й, ташка үлсәйем.* (З. Бишева.) *Аһа ... Ташка үлсәйем ... Өфө тигәндәре ошо икән. «Азашырлыҡ яман, таш кая» ... тип, һөйләүҙәре ерле буш икән.* (Ғ. Амантай.)

таш (жап) қорһақ һөйл. Эсе көпәйеп торған, зур қорһаклы кешегә карата мысқыллап әйтелө.

таш маңлай һөйл. Үтә лә үз һүзлө, үзенекен генә иткән. *Таш маңлайҙар! Шуны белегез: Қан теләмәй безең илебез!* (Ғ. Мәсгүт.)

таштан йүкә һуйыу. 1. Юқты бар итеү, йүнлөү. *...Жуй инде был алабута тартыу тигәндәре — таштан йүкә һуйыу менән бер.* (Б. Бикбай.)

2. Һаран кешәнән бер нәмә лә алып булмау тураһында. *Таштан йүкә һуйылмағандай, һаран Заһирҙан бер «ярты»ны былайғына алып булмай шул.* (Л. Яқшыбаева.) [Вәли:] *Таштан йүкә һуйылыр, һинең атайыңдан бер һаплам епте лә бушка алып булмақ.* (Ғ. Ғүмәр.)

таш ташлау кемгә. Этлек эшләү. Дөрөс, бер заман Фетнәгә лә таш ташлап маташтылар. (Р. Солтангәрәев.)

ташын ашагыр. Каргау һүзе.

ташын ашаһын. Азыкты бирергә, бүлешергә теләмәгәндә асыу менән әйтелә. — *Ташын ашаһын немец, бөртөгән дә ашатманым, кыярымды ла, бәрәңгемде лә.* (Ж. Кейекбаев.)

таякка атландырыу кемде. Бик оста алдау, һемәйтеу. *Нисек тә күршеһен отоп, таякка атландырып, үзенә мул, якшы табыш сыгарыу уйы [Илмырза менән Хөсәйендең] икеһен дә ташламай.* (К. Мәргән.)

таяк ташламы [ер]. Сама менән үлсәнгән якын ара. *Йорттан таяк ташламы ғына ерзә такта түшәлгән озон күпер.* (Ж. Кейекбаев.)

таяктың йыуан (ауыр) башы төшөү (тейеү, элөгөү) кемгә. Эшхәлдең ауырлығын күтөргән, хөкөм, язаның катырағын алган кеше хакында әйтелә. *Ниңә Мәрийәм тыңлауһыз булды, ниңә бөтөнләй юлдан яззы? Бында һинең үзеңдең дә гәйебең бар түгелме, Хәбибулла ағай? Әйе, таяктың йыуан башы һиңә төшә...* («Сов. Башк.») *Бында таяктың ауыр башы миңең елкәгә тәшә. Артык ышандым шул. Нимә эшләйһең, йәшлек, хата-ланғанмын...* (Б. Бикбай.) *Ул жайткас та әсәймә: — Бөгөн таяктың ауыр башы миңең үземә эләкте, — тине. — Әрлә-неләрме? — тип һораны әсәйем.* (Ә. Бикчәнтәев.)

таякты тоткан еренән һындырыу. Эштең ни менән бөтөрөн уйлап тормай, кырка ғына хәл итеу. *Маһирага Хәбибуллиндың үзен тезгенһез тотуы электән үк окшамай ине. Был юлы ла таякты тоткан еренән һындырмаксы була.* (Х. Гиләжев.)

теге донъяга ебәрәү (озатыу) кемде. Үлтерәү, һәләк итеу. *Рәхим Солтанов бер үзе генә дошмандың йөззән ашыу һалдатын теге донъяга озатты.* («Сов. Башк.»)

син. кар.: йәнен йәһәннәмгә ебәрәү.

теге донъяга китеү. Вафат булыу, үлеу. *Теге донъяга китмәс өсөн нисек кенә тешең-тырнагың менән йәбешеп карышма, бер нәмә лә сыкмаясак.* (Д. Исламов.) — *Әһә, һин дә иптәштәрең артынан теге донъяга киткәнһең, ярай, бик якшы, — тип, ишеген дә япмай, шартлата баһып сыһып китте.* (Н. Дәүләтшина.)

син. кар.: йән бирәү.

тез астына һугыу кемдең. Көтмәгәндә ауыр хәлгә куйыу. [*Тимер:*] — *Тез астына һуктың бит, Фатима, былай булғас! Ә мин үзем беренселекте алырға тора инем.* (Б. Бикбай.) *Хужа бер вақытта ла бер хезмәтсәһен дә әрләмәй, тик расчет вақытында ғына тез астына һуга ине.* (К. Мәргән.)

син.: бәкәлгә һугыу.

тезгәнде бушатыу кемдең. Тәртипте кулдан ыскындырыу. — *...Миңсә, һин Фәхризең тезгенен бушатыбырак ебәрәһең булһа кәрәк. Был эш ярап бөтмәс.* (Б. Бикбай.) [Сидоренко]

күптән бирле Таймас совхозының Марьевка бүлексәһенә етәкселек итә. Ләкин быйыл тезгенде бушатып ебәрзе, белгестәрзең кәңәшенә колак һалмай башланы. («Сов. Башк.»)

тезгенен кулга алыу нимәнәң. Етәкселек итә башлау, етәкселекте кулда тотуу. Шулай итеп, Әхмәтзыя Көрмәнкәй фермаһының тезгенен үз кулына ала. («Сов. Башк.»)

тезгенен кыска тотуу кемдең. Буйлатып, иркенләтеп ебөрмөү, каты булыу.

тез сүгеү. Үз иркен сикләү, буйһонөү. Тауба әбей үз гүмеренән риза: йән аямай эшләне, кешегә тура карап йәшәне, көслә алдында тез сүкмәнә, көсһөззә рәнйетмәнә. (З. Бишпева.) [Мозой Әпкәләй тураһында:] Ошак ташып, баяр тупһаһына тез сүген тамак туйзыра, имеш, уға баярзар «кенәз» тип әйтәләр. (Д. Юлтый.) Тез сүктереү кемде.

син.: баш әйеү.

тейһә — тейенгә, теймәһә — ботаҗка. Уйламай-нитмәй, күззе йомоп эш итеү. [Баснянан мәкәл яһау] ... «тейһә — тейенгә, теймәһә — ботаҗка» тоҗкау ғына. (Р. Ғарипов.)

тел аскысы. Һүз оҗталығы. Укытыуы уны үзе сакырып алырға мәжбүр булды. Башын әйеп, меҗкенләнеп килеп ултырған егеткә хатта тел аскысы бирергә тырышып караны. (К. Мәргән.) Без йөрөйбөз ваҡытлыса тел аскысы табалмайса. (Н. Изелбай.)

тел асылыу. 1. Һөйләй башлау (балалар хакында). Җызымдың теле асылып килә, шундай матур итеп ләпелдәй. (Һөйл.)

2. Ихлас һөйләшә башлау. Ахыр сиктә, Сәмиғулла сынаяк өҗтөнән төбөнә генә һалып йотколаны. Бер аз ултырғас, уларзың күңелдәре күтәрелеп китте, телдәре асылды. (Ж. Кейекбаев.) Икенсе көрәгә, тәрүгеһенә караганда, әскелтемерәк, күөтләрәк булып сықты. Кешеләрзең телдәре асыла төштө. (Ф. Исәнғолов.) Хөсәйен ағай бер теле асылганда миңә үзенәң нужаһын һөйләп алды. («Сов. Башк.»)

тел асыу. Һүз һөйләү, уй-фекерзе белдереү. Без һөрөлдөк төрмәләргә ерзәге хаклык өсөн, Тел асырға, һүз катырға булманы хөрлөк тамам. (Д. Юлтый.)

тел ауызга һыймау һөйл. Ғәйбәт һөйләп йөрөү. Ауызына теле һыймагандыр үлсәп әйтһен ине һүззәрен. Әзер казыял йотмак тамактарға калһын яман сирзең биззәре. (Р. Бикбаев.)

тел барыу (әйләнөү). Насар һүззе әйтергә базнат итеү (күбәрәк юклык формаһында кулланыла). Теле барып әйтә бит әле. — Кисерегез, минең телем бармай. Быны әйтер өсөн юк көсөм. (Р. Шөкүр.)

тел биҗтәһе. Юк-бар хәбәрзе күп һөйләгән, үзендә һүз тотмаған кешегә карата асыу менән әйтелә. Рәхилә ханым, моғайын, йүнһез бер тел биҗтәһелер. (Ғ. Байбурин.) Юкты һөйләмә, йәмә, бөтәһе лә күрһен, көнләшһен, күкрәгеңде киреп йөрө. Ә бы-

ның кеуек тел биcтэлэренең һүзен қолағыңа ла элмә. (Н. Му-син.)

тел болгау һөйл. Алама хәбәрзе күп һөйләү.

тел бәйләнеү. Тулкынланыу йә берәй башка сөбәптән әйтер һүззе әйтә алмау. *Һөйөремде әйтәм тиһәм, тел бәйләнә, Ул күззәрең сихырлы бер тозак мәллә?* (Ш. Бабич.) *Күп уйлаузан исем, акылым бөттө, һүз әйтергә телем бәйләнде.* (Б. Бикбай.)

телгә алыу кемде, нимәне. 1. Әйтөп, билдөлөп үтеү. *Йә, аһнак Хәким агайзың ниндәй шәп балта оcтаһы булыуын бер зә телгә алмайзар.* (З. Бишева.) *«Ни фәләнде телгә алдың? Ә мин унан кәмме ни?»* (Ш. Бабич.)

2. Искә төшөрөп һөйләп алыу. [*Надеждин:*] — *Атайым мәрхүм һәр вақыт башкорттарзы яратып телгә ала торгайны.* (Д. Юлтый.) *Сергей Есенинды телгә алһаң, Рязань ерендәге Константиновка ауылы хәтергә төшә.* («Сов. Башк.»)

телгә бөткән. Һүзгә бик шәп булып та эшкә юк кеше хакында ғәйепләп әйтелә. [*Шамил:*] *Их, телгә бөткән мактансык. Хөрәсән! Күз көйөгө.* (Ғ. Ғүмәр.) *Телгә бөткән Мәгүзә, билдәле, ирен хурлау өсөн буяузарын кызғанманы.* (Б. Бикбай.) *Мәхмүтте әйтәм, иллә телгә бөткән инде. Минең кеуек һис тә югалып калманы.* (Ғ. Байбурин.) *Хәйрулланың да тинһә тимер өзөрлөк сактары бар ине бит. Бынау телгә бөткән бызау караусы түгел инде.* (М. Хәйзәров.)

телгә килеү. Һөйләй башлау, һүз әйтеү. *Беренсе булып Байғужа телгә килде: — Ис китерлек шәп уйнай! Иөрәктәрзе телеп-телеп ала.* (Д. Юлтый.) *Шигри телдә — Үләндәр зә, ысыктар за, аҗкоштар за телгә килгән.* (А. Игебаев.) *Бытбылдыктар, капыл телгә килеп, йәш бойзайга уңыш теләне.* (Ә. Әхмәткужин.)

телгә һалышыу (һалыныу). Теләһә ниндәй хәбәрзе күп һөйләү, тылкыу. *Азамат, бөрсөк-бөрсөк тирен һөртөп: — Теләң һалынма, күргәнеңде һөйлә! — тине [Камалга].* (Ә. Бикчәнтәев.) — *Ярар, картлас, күп теләң һалынма.* (Х. Ғиләжев.) [*Кәтүк:*] *Нимә теләң һалындың, үзәңдең эшен булмаһа, эшле кешенең вақытын эрәм итмә, юк-бар һөйләп.* («Сов. Башк.»)

телде аркыры тешләү. 1. Арып хәлдән тайыу; әлһерәү. *Без бит ошо мартен мейестәрәнә кулыбыз менән суйын тейәнек. Тешләнә ине телдәр аркырыга, арып-талып, янып төшә инек.* (Ғ. Мәсғүт.)

2. Өнһөз қалыу, өндәшмәү. *Ләйсән путевканы алыузан баш тартқас, Шаһнияз телен аркыры тешләне.* (Ә. Мирзахитов.) син.: телде йотоу, ләм-мим тип әйтмәү.

телде йотоу. Өндәшмәс булыу, өнһөз қалыу. *Кайһы берзә Новиковтың каштары емерелә, ул, телен йот қандай, өнһөз қала торгайны.* (Д. Юлтый.) [*Таһир*] *тып-тын ғына баcып торған малайзарзы күрөп, аптырап қалды шикелле. — Әллә телегеззе*

йоттоғозмо? (Ә. Бикчәнтәев.) [*Карам:*] *Кайттым бит бына, ниңә телеңде йоттоң?* (Н. Мусин.)

телдең һөйгә юк. Юк-барзы күп һөйләүгә карата шул һүз-зең әһәмиәтен түбәнәйтергә тырышканда әйтелә.

телде тешләү. Һүзән тыйылыу, хәбәр һөйләмәс булыу (*сер йәки һүз таралмаһын тип*). [*Мотигулла карт*] ... үкенгән тауыш менән һүзен башланы: — *Тартай теленән табыр тигән-дәре дөрөс икән. Ниңә телемде тешләп йөрәмәскә инде мин картласка?! (Р. Ғабдрахманов.) [Сәлимә:] Кем белә, бәлки кайта алмас тип, өндәшмәксе булғайны, телен тешләне.* (Ғ. Хисамов.)

телде тыйыу (тоту). Әйтер ерзән тыйылып калыу, өндәшмәү. — *«Батша бит ул, телде тый, һаклан, йүләр!»* — *тип өтөккә бер-ике рәт мандылар.* (Ш. Бабич.) — *Әллә мин һезгә карауылсымы? — тип которондо Кызылтеш һәм Борис-Кипаристы этеп ебарзе. — Әгәр зә телеңде тыя белмәһәң...* (Ә. Бикчәнтәев.)

телдән калыу. 1. Һөйләшеү һәләтен юғалтыу. *Аллаяр шунда телдән калған төслә булды. Киленен ошоллай, үз алдына йөзө тотош асылған хәлдә, беренсе тапкыр күрә ине.* (Ф. Иҫәнгәлов.) *Лут, телдән калмас борон тип, эргәһенә йәмгәте Оркояны сакырып алды.* (М. Ямалетдинов.)

2. Каты ауырып һөйләшә алмай башлау. *Атаһы телдән калған, күркә бармас.* (Ғөйл.)

телдән табыу. Тейешһез хәбәрзе һөйләүзән зыян күреү.

телдән тошмәү. 1. Онөтмай, һәр вақыт исләп, кемдер хакында һөйләп тороу. *Быуындан быуынга Зәйтүнә менән Йәнйегеттең исеме телдән төшмәй.* (М. Йәрмөхәмәтова.) *Үлгәнәһә утыз йылдан ашыу бит инде. Шулай за Йосопов халык теленән төшмәй.* («Сөв. Башк.»)

2. Гел генә тикшереләп, һүз, хәбәр объекты булыу. *Быга тиклем класта әле һуңлап; әле дәрес вақытында әзәби китап укып ултырып, укытыусыларзың асыуына тейеп зарландырған, телдән төшмәгән Әүхәзигә гәжәп итәм.* (К. Кинйәбулатова.) *Телдән төшөрмәү кемде, нимәнә: Әх, һеңделәре Райхан, Райхан!.. Был исемде Морат теленән төшөрмәй бит.* (Б. Бикбай.)

телдән языу. Капыл ғына һөйләшмәс булыу (*аптырауҙан йәки башка сәбәптән*). *Асылу тотоп, кисен Ғәлләм кәһәрле йортка барзы, Тупһаны атлап ингәс тә, бәй, үзе телдән яззы.* (Т. Арслан.) *Айбулат, бер һүз әйтергә көсө калмаған һымак, телдән язып, Волгага карап катты.* (Ғ. Дәүләтшина.)

теле ауызына һыймай кемдең, һөйл. Ауызында һүз төтмаған кешегә карата асыу белдереп әйтелә.

теле менән тирмән тартыу (*таш ярыу*). Һүзе, хәбәре менән күп эшләгән булып күренергә тырышқан кешегә карата мысқыл белдереп әйтелә. *Теле менән таш ярыу — Әжмәғолдоң гәзәте.*

(М. Кәрим.) *Пугачев китеп барзы, тел менән тирмән тарт-
һын, тигәндер. Шулай за шикләнеп тә куйзы.* (Ғ. Ибраһимов.)

телен асыу (сисеу) кемдең. Һойләштереү сараһын табыу.
*Гөләндәмдең уңышлы юл теләре, үз хәле тураһында нисегерәк
һүз башларға белмәй торған Тарасовтарзың телен асты.*
(Ғ. Ғүмәр.)

теленә шайтан төкөргән кемдең, һөйл. Телгә бик ошта. *Әйе,
был ысынлап та корал-ярәк төзәтәүсә тылсымлы ошта, те-
ленә, һалдаттар әйткәнсә, шайтан төкөргән йор һүзле Ваня
Рябчиков ине.* (Ә. Хәкимов.)

син.: теле сарягаган кеүек.

телен кысқартыу кемдең. Теләһә һиндәй хәбәр, гәйбәт һөй-
ләүзән туктатыу.

телеңде йоторлоқ (йоторһоң). Бик тәмле (*аш-һыуға карата*).
Беһергән аштары телеңде йоторлоқ була. (Б. Бикбай.)

телеңде сөсө ашағыр(ы)! Үтә әсә телле кешене әрләп әйтелә.

телең калыр инеме ни (калмақ ине). Үтенесте кемгәлер еткер-
мәгән, әйтергә теләмәгән кешегә карата ризаһызлык белдереп
әйтелә.

**телеңә тилсә (төйөр, сөйәл, йылан карағы) төшкөрө (тошһөн,
сығкыры, сығһын).** Насар хәбәр килтергән кешегә карата әйтел-
гән (*гәзәттә, алама һүззең косөн кире кағыу өсөн әйтелә*).

теле озон кемдең (озон тел). Гәйбәт һөйләргә яратқан. *Теле
озон булмағандың гүмере озон.* (Мәкәл.)

теле сарлап куйған кеүек кемдең. Хәбәр менән алдына сығар-
май тәтелдәп торған (*кире баһа биргәндә кулланыла*).

син.: теле телгә йокмай.

теле табанына еткән кемдең, һөйл. Күп хәбәр һөйләгән,
лакылдак.

теле телгә йокмай (теймәй) кемдең. Туктауһыз һөйләп,
тәтелдәп кенә торған. [*Сәхибә туташтың атаһы*] *дингә каршы
диспуттарза катнаша һөйләй башлаһа, теле телгә йокмай.*
(З. Биһшева.) *Алһыу һәр кемдән үзен яраттыра белә, теле
телгә йокмай, һайрап жына тора.* (Ғ. Ибраһимов.) [*Рәхмәт*]
Һүзгә тигәндә, теле телгә теймәй, үзе алсақ һәм саф куңелле.
(Ж. Кейекбаев.)

син.: теле сарлап куйған кеүек.

тел етмәү нимәгә, ни эшләргә. Әйтергә һүз тапмау.

теле тимер тишә кемдең. Үткер һүзле. — *Атай риза булманы-
мы? — Риза булманы ғына түгел әле ... көлөп калды. — Уның
теле тейһә, тимер тишә инде...* (И. Насыри.)

теле тышау тотмаң кемдең. Һөйләгән һүзен үлсәп һөйләй бел-
мәгән, ауызына килгәндә әйтеп барған кешегә карата әйтелә.
*Ауылға тағы мөгәллимә килгән. Үзе былай итәгәтле генә күрен-
һә лә, анау Шәриптең теле тышау тотмаған нәмәстәкәйе
менән эшләй. Ул азғын менән эшләгәс, якшыға бармақ.* (И. Ғиз-
зәтуллин.)

тел күтөрөү. Базнат итеп хүз әйтеү. — *Ул нишләп тагы Имаметдин агайыңа каршы тел күтәрәһең?! (Г. Дәүләтшина.)*

тел көрмәлеү (бәйләнеү). Бәйләнешле генә хүз һөйләй алмау, тотлоғоу. *Ике тустак кымыз эсте ниһә, теле бәйләнә икән. (Халык йырынан.)*

тел кайрау. Әсе теллелек күрһәтеү, тел менән сәнсеү. *Серәкәйле шыр тиле Ғимат, тилесә телде кайраусы беләү. (Ш. Бабич.)*

тел калкытыу. Базып хүз әйтеү. *«Тәтәмә, малай, атаңдан өлкәндәр барза оял бәләкәй», — тип кем дә булһа әйтер төслө ине. Әммә тел калкытыусы булманы. (Й. Солтанов.)*

тел кысыу. Кәрәкмөгәндә лә әйтергә ынтылып кына тороу. *Әллә нисәмә кат теле кысытһа ла, Асылғужа табында бөтөнләй шым ултырзы. (Б. Асылғужа.)*

тел менән (тел дә) яңак. Көро хүз һөйләп, әшән әпләй алмаған кешегә мысқыллап әйтелә.

тел оҙайыу (оҙонайыу). Батырланып китеп тейеш булмағанды күп һөйләү. [Әмирханов:] — *Һинең, малай, расчет алғың киләме әллә? Бик телең оҙая башланы. (С. Агипш.) [Хәйрүш — Йәнбикәгә:] — Лығырлама, бар, әшеңдә бул, телең бик оҙоная башлаган. (К. Даян.) Тел оҙайтыу: Кул астымда хезмәт иткән ярлыларға орошоп, хүгеп, теләгәнсә тел оҙайтам. (М. Ғафури.) Әхтәмдең мулла менән ирешеп китеүен һалдаттарҙан кайһыһылыр яратманы: — Дин кешеһе менән тел оҙайтыу кәрәкмәс ине, — тине... (В. Исхаков.)*

тел осонда <ғына> тороу (осона килеү). Әйтергә әзер генә булғыу. *Ололар, егет сактағы саялыктарын искә төшөрөп, көлөшәләр; шуға ялғанырға йыры ла тел осонда ғына тора. (Ф. Исәнғолов.) Заһит кызғандан-кыза барзы. Ауылдаштары алдында онотолған кәрәкле хүззәр хәзер ... үззәренән-үззәре тел осона килә. (Я. Хамматов.)*

тел оҫтонә һалырлык [азык юк]. Бөтөнләй, бер кабым да ризык калмаған хәл. *Безең карсык менән кыззың йорттарында Азығы юк тел өҫтөнә һалырлык та. (Ғ. Мәсғүт.)*

тел сарлау. Буш хәбәр һөйләү. *Сәсәндәрзең быныһы ла, һис һузмай, әре генә жыланып, майҙан уртаһына, сабый янына сытқан да таһма телен сарларға керешкән. (Ф. Исәнғолов.) — Ярар, ярар, — тине [геологтарзың] өсөнсөһө, — карарбыз, тикшерербез. Ниңә алғысыкка тел сарларға. (Ә. Вахитов.) [Раһман:] — Һез, кыззар, бында эшләргә килдегезме, әллә тел сарларғамы? — тине. (Ә. Вәли.)*

син.: ләстит һатыу.

тел сиселеү. Асылып китеп ихлас һойләшеү. *Бер мәл, Фәтхулла агай менән лазаретта һойләшеп ултырғанымда, телем сиселеп китеп, уға бәйеттәремде укып күрһәткәйнем инде. (Д. Юлтый.) Ошоллай йомшак тауыш менән иркәләп, башынан*

һыйпай-һыйпай һорағас жына, етем баланың күңеле был ят
апайзы үзһенде, теле сиселде. (Ш. Янбаев.)

син.: тел асылыу 2.

тел сығыу. 1. Һәйбәт итеп һөйләшә башлау (бала-саға хакын-
да). Телә сыжкан һәр бер бала «Әлифба» һорай. (К. Кинйәбула-
това.)

син.: тел асылыу 1.

2. Әйтешә, тирғәшә башлау. Кара, кара, килендең дә телә
сыға башлаган бит. (Һөйл.)

тел тейзереү кемгә, нимәгә. Яман һүз әйтеү, хурлау. [Яппар:]
Тимәк, Дүсмәткә тел тейзереү — партияға тел тейзереү
менән бер булып сыға. (М. Кәрим.) [Сәми:] Һин мине әзәм иткән
Әлми ағайыма тел тейзәрәһең! (Ә. Вахитов.) [Рысқол:] Етер
малымды талағаның, минең катыныма тел тейзәрәһе булма!
(Б. Бикбай.)

тел-теш күрһәтеү. Кыйып каршы һүз әйтеү. Хатта ара-
бызза иң йыуаш, иң тыйнаклы иҫәпләнгән аркыры баш Хәмит-
йән дә тел-теш күрһәтә башланы. (М. Кәрим.)

тел-тешкә элгәеү (инеү). Кеше һүзенә, ләститкә жабыу (йөрө-
төлгән хәбәр, насар һүз тураһында). Әзәм тел-тешенә ингәс,
тешһез итте берәһе. Берәһе мине эшкә екте, эшһез итте
берәһе. (Т. Йосопов.)

тел тигәндә телеп һала. Үткер һүзлә, бәхәстә алдына сығар-
май (башлыса кире баһа биргәндә әйтелә; Үзең алыс булһаң да,
телең озон шул. Тел тигәндә телеп һалаһың. (Г. Дәүләтшина.)
[Фәһимә Рәхимгә:] Һин дә, тел тиһең, телеп һалаһың. Шул
телең булмаһа, күптән күзеңде жарға сукып киткән булыр ине.
(Ш. Янбаев.)

син.: теле телгә йокмай.

тел төбө. Һүззең ысын асылы, кинәйәлә мәғәнәһе. Әмир кыз-
зың тел төбөнән үк аңланы. (Х. Ғиләжев.) Тел төптәрәнә
иғтибар итеп хәком йөрөткәндә, кейәү кеше приказчик булырға
тейеш ине. (Д. Юлтый.) Зөфәр, әлбиттә, егеттең тел төбөн
шунда үк һизеп алды. (Ғ. Байбурин.)

тел һатыу. Юкты-барзы күп һөйләү. Кайһы берәһе уны дош-
манлык менән һөйләй, кайһы берәһе күп белгән булып тел
һата. (И. Насыри.) Марданов: Кемдең хакы бар минең өсөн
закон сығарырға? Милиционер: Йә, тел һатма. Киттек, кит-
тек, егет. (Х. Ғиләжев.)

теләгәнгә беләгән һөйл. Бик тырышып тотонғанда, килтереп
сығарып, табып була мәғәнәһендә кулланыла.

тел әйләнмәү. Иҫереп йә ауырып һүз әйтә алмаҫлык хәлгә
килеү.

тел әрәм итеү. Һүзеңде тыңламаған кешегә кәңәш, ақыл
биреүең өсөн үкенгәндә әйтелә.

теләһә кем. Билдәһез кеше (ышанырға ярамаганды белдерә).
Әйе, йәш малдарзы теләһә кемгә ышанып тапшырмайзар.
(«Сов. Башк.»)

теләһә кайһылай (нисек). Насар итеп, арлы-бирле башкарылган эш-хәлгә карата әйтелә.

тел ягыу кемгә. Гәйепләп йәки кәмһетеп һүз әйтеү, һүз тейзереү. [*Фәсхи хәзрәткә:*] — *Ә һин Ғайсага тел якма. Ул ыласын ине, хаклык өсөн корбан булды.* (С. Мифтахов.) ...*Киленгә әзерәк тел яккайным, ул... ире ягына аузы ла китте.* (С. Җудаһ.)

теңкәгә* тейеү. Окшамаган нәмә менән йонсотоу, яфалау. *Ел малайзарзың өс-баш кейемдәрен йолжколаны, киске аш вакытында табын уртаһында йөрөп теңкәгә тейзе.* (Ж. Мәргән.) *Был мәшәкәттәренә күнер ине Ғафар, йыш сырхауы теңкәһенә тейә.* (Н. Мусин.) *Сигандар, ашанты һоранып, старостаның теңкәһенә тейеп бөттөләр.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: теңкәне коротоу, мазага тейеү, йәнгә тейеү.

[***Теңкә** боронго төрки телендәге *тең* «кос» һүзенә барып таша.]

теңкәне коротоу. Ни менәндер нык йонсотоу, мазаһызлау. *Иртәгәһенә: «Әсереп, балымды кәмһеттергәнһең», — тип теңкәмде коротто.* (Н. Мусин.) *Ә ямгыр ни эйләтә?! Себеште һағалаган төйлөгән шикелле, баш осонда урангылап, теңкәне корта бит.* (Ш. Янбаев.) **Теңкә короу:** *Теңкә короно, белмәнем кемдән тотоп башларга ла...* (Ш. Бабич.)

син. кар.: теңкәгә тейеү.

тере көйөк (хәсрәт). Эшкә инмәгән тип, кешене кәмһетеп әрлөгәндә әйтелә. — *Әй, тере көйөк, һиңә әйтәм! — тип йыуан кеше кинәт Азаматка табан атланы.* (Ә. Бикчәнтәев.) *Бөтә халык Хәсән аһнажалга тартыла. Уны түңәрәк эсенә алалар. Ә теге тере көйөк бай старосталар менән бер як ситтә басып кала.* (Ә. Вахитов.)

тере кулһыз калыу (булыу). Бөтөнләй ярзамһыз тороп калыу. *Бер хисапсы бөтөн колхоз байлығын исәпләп, планлаштырып, хисаплап өлгөрә торгайны. Әптерәй киткәс ни, колхоз тере кулһыз калды.* (Ә. Вахитов.) *Каражтар бөтә өс йөз баш атты уңкынга осора, отряд тере кулһыз кала.* («Сов. Башк.»)

тере кул(һыз) итеү кемде. Ярзамсыһыз торгозоп калдырыу. — *Тере кулһыз иттең бит, — тип көйәләнде карсык һынган йәмкәне күреп.* («Сов. Башк.») *Иә инде, кайһылайтын мине тере кул итеп китте Сафурам...* (Ғ. Дәүләтшина.)

тереләй гүргә инеү. Бик ауыр хәлгә дусар булыу.

тереләй гүргә тыгыу кемде. Бик зур кайгыга һалыу, газапка дусар итеү.

тереләй (тотоп) ашау кемде. Бик нык кыйырһытыу, йәберлөү. [*Муйылбикә:*] *Был ни тигән эш инде, балам. Атайың булһа, атайың тереләй ашап бара.* (Ғ. Дәүләтшина.)

терелэй утка халыу кемде. Бик ауыр, газаплы хэлгә төшөрөү. терелэй тунау кемде. Бик каты газапка, кыйынлыкта дусар итеү.

терһәк(те) тешләү. Ыылған кылыкта, эшкә зур үкенес белдерәү. *Ғүмерзең бер тәңгәлендә шулай әсенеп үк «терһәк тешләйбез...»* (М. Кәрим.) *Хаталарым боззай тайзырһа ла, мөмкин түгел, терһәк тешләргә.* (Ф. Туғызбаева.) *Командировка кешене боза, тизәр ине, ысын икән. Кара, азақ терһәкте тешләргә тура килмәһен.* (И. Абдуллин.) **Терһәкте тешләп булмай: Йәнә лә, тәүзә эшләп, мал табып байый егет. Шунан ғына кәләш ала. Юк, терһәкте тешләп булмай икән...** (Ж. Кейекбаев.)

тет итеп [эзләү]. Бөтә ерзе актарып сығыу (*берәй нәмәне таба алмайынса*). *Кәләмем күз менән каш араһында юк булды, тет итеп эзләнем, табылманы.* (Ж. Кейекбаев.)

тетмәһен (тетмәкәйен) тетеү кемдең. 1. Бик каты әрләү, кызырыу. *Алмабикә еңгә һөйләне лә һөйләне. Сәйфулланың тетмәкәйен тетеп һалды. Уны үлтерзе. Бөтөрзө. Ғөмүмән, эштән сыгарып тиргәне.* (И. Ғиззәтуллин.) *Зөһрә апай әсе күз йәше һығып ярһыны, өндәшмәй башын баҫқан иренең тетмәһен тетте.* (Ш. Янбаев.)

2. Бик каты тукмау. — *Үзең әйтмешләй, кул жаушырып ултырмайбыз за баһа! Дошмандың тетмәһен тетәбез. Нисәмә ауылды ақтарзан котқарзык.* (Я. Хамматов.)

син. кар.: кәрәген бирәү.

теш араһына кыҫтырыу. Ашап алыу. *Теш араһына кыҫтырырға булмағас, эшләге лә килмәй икән.* (Ә. Бикчәнтәев.)

син.: тамак ялғау.

теш араһын (тобон) һурыу һөйл. Ашарға таба алмай асығыи йөрөү.

теш батмау (үтмәү) нимәгә. Булдыра алмау, кулдан килмәү. [Фәйрүш] *Тышта күренеп торған ауырыу булмаһа, әске ауырыуға фельдшерзың теше батмай.* (К. Даян.) *Фатиманың да теше батмаған мәсьәләләр килеп сыжкылай, ләкин, оялыпмы, әллә сер бирмәскә теләпме, башкаларҙан һорашмай ул...* (Б. Бикбай.) [Емеш:] *Рус телендә укырға теш батмай әле.* (З. Бишпева.)

теш батырыу кемгә. Һөжүм итеп карау. [Шәфиевкә] *Теш батырырға күп кешенең кулынан килмәне, уның эшен сокой башланьңмы, үзеңдең батырыңды көт тә тор!* («Сов. Башк.»)

тешенде койормон. Янаузы белдергәндә асылуанып әйтелә. *Һиззем эшенде, койормон тешенде.*

теше төшкән (сыжқан) кемдең нимәлә. Берәй эштә зур тәжрибә туплаған. — *Локмановты әйтәһегезме? Бик шәп егет, сауза эшендә теше сыжқан кеше...* («Ғәнәк».) *Балыктың сиртеүен кышкы мәлдә теләһә кем һизә лә алмай. Балыкта йөрөп, теше төшкәндәр генә һыу өҫтә йыйырылыузан уҡ нимә булғанын аңлап ала.* («Сов. Башк.»)

теше төшөү (сыгыу). Низер эшлэргә, кылырга тип тырышыу. «*Көтөү тип теше сыкты. Әллә кем көтөүен көтә. Әллә колхоздыкы, әллә сурттыкы*», — *тип ауыз эсенән һукранып алды карсык.* (Х. Гиләжев.)

теш(е)-тырнагы менән [каршы булыу, тырышыу]. Бик каты, бар көстө, тырышлыкты биреп (*низер эшлэргә маташыу*). *Байталдың югалыуы яңы ғына күтәрелеп, донъяһын тәртипкә һалып, тамырлы байзар рәтенә инеп барыуы, төрлө юлдар аша теше-тырнагы менән байырга тырышыуы Әхмәзигә зур зыян булды.* (Ж. Кейекбаев.) [*Мәзинә Хариска:*] *...Һиңә төрмөшкә сыгыуыма ни өсөндөр теше-тырнагы менән каршы бит ул [әсәйем].* (Ш. Янбаев.) *Секретарь уға өгөт-нәсихәт биреп караһа ла, Хикмәт теш-тырнагы менән каршы булды.* (Х. Гиләжев.)

...тигән көнгә төшөү. Ниндәйҙер кылык, эш өсөн үкенес белдергәндә әйтелә. *Булмаһа, ай ятһаң да, ебәрәсәк түгелдер, үзем дә һиңә барзым, тигән көнгә төштәм.* (Һ. Дәүләтшина.)

теш үтеү (батыу) кемгә, нимәгә. Булдыра алыу, еңеп сыгыу. *Тиз генә тешең үтер тимә уға [Аллаярга]. Бөгөн донъяла ниндәй киәфәттә йәшәү уңайлырак — көн элгәре шул төскә инә ул.* (Ф. Исәнғолов.)

теш (яңак) бейетеү һөйл. Шәп-шәп итеп ашау, тамак туйзырыу.

теш кайрау кемгә. Асыу һаҡлап, уғал ниәт тотуу. *Собхан старшина ла, Ғаббас мулла ла һиңә бик яман теш кайрайзар икән, тип һөйләйҙәр.* (З. Биешева.) *Әшселәр бигерәк тә Кацелгә теш кайранылар.* (Ж. Кейекбаев.) *Кызылтеш һаман эле һиңә теш кайрай. Капитан ағайың да һарыуы кайнай.* (Ә. Бикчәнтөев.) **Теш кайрауы:** [*Ғүкрәшә:*] *Теш кайраусылар бик күбәйзе. Ни анау актарында ла бөтмәс армия булды.* (В. Исхаков.)

теш кысыу. Үзеңде түзәргә мәжбүр итеү. *Полктағы һуғышсылар, командирҙар теш кысып түзәләр-түзәләр зә, ахыр килеп, Зәки Вәлиди штабына күмәк протест язырга мәжбүр булдылар.* (Ф. Исәнғолов.) *Минең тешемде кысырга иткән һүзәрҙе еңергә тип өмөтләнеп, тағы бер йылга тәгәйен, карттар әйтмешләй, олоғайһынланып кайттым.* (Ә. Вахитов.) **Теште кысып, әсе уттар йоттом, күззе йомоп, шатлык кисерҙем.** (Й. Солтанов.)

теш төшөү. Берәй нәмәгә көслә теләк белдереп, өзлөкһөз шул турала һөйләү. [*Мәхмүзә:*] *Байырга кәрәк, йәш бисә алам, тип теше төштө инде уның.* (Б. Бикбай.)

тештәре аралы кемдең, һөйл. Ауызында сер тотмаған; шараняра.

теш һыныу. Берәй эште бапҡара алмау, еңеләү. *Бындай зур һүззе төйнәүе генә анһат, ә аҙаҡ сисә алмай тештәр һына.* (Ә. Хәким.)

теште һындырыу: *Шунда тешен һындырасаҡ фаворит.* (Б. Асылғужа.)

теш һыуын һурыу. Ас йәшәү, аслык кисерәү.

тигез ерзә абыныу. Юктан яңылышыу, көтмәгәндә хата яһау. [Нуриев:] — *Бәлки һуң түгелдер, һөйләш етәксең менән, тигез ерзә абынып тора ла баһа.* (Ә. Хәким.)

тилебәрән орлого ашаған һөйл. Ажылһыҙланған, тилегә әйләнгән, тилергән.

тимер ат. Машина (күберәк матбуғат телендә кулланыла). *Әгәр шоферҙар «тимер аттарына» сәж кына иғтибарлыраҡ булһа, күңелһез орактарҙың күбеһенә юл куйылмаҫ ине.* («Башҡортостау».)

тимерен тутыктырыу кемдең һөйл. Тукмау, дәмбәсләү. — *Ярай, Тимербайығыҙдың тимерен тутыктырырмын мин, камырга әйләнеп калыр, — тип мактана хулиған.* (И. Ғиззәтуллин.)

...**тимәһең хәтере калыр.** Кемде йәки ниҙе лә булһа көмһөтөп карағанда әйтелә. *Мәләүезе лә кала тимәһең хәтере калыр: өйҙәре тәпәш, урамдарын көрт баҫқан.* (Ш. Янбаев.)

типһә тимер өзөрлөк (өзөрзәй). Физик яктан бик көслө, таза күҙҙә. *Яңы ғына типһә тимер өзөрлөк егет әрәм булды...* (М. Ғафури.) *Һуҡһа, бакыр өзөрлөк ул, типһә өзөр тимерен дә.* (А. Игебаев.) *Ауылдағы Ғәйниямал өләсәһе, 60 йәш өстөндә булыуына карамастан, типһә тимер өзөрзәй, тап-таза...* (Ф. Рәхимғолова.) *Типһә, тимер өзөр ине, Бер бәһләрән ине торғаны.* (Р. Түләк.)

тирегә һыйыша алмау (һыймаҫтай булыу). Асыуҙан, низелер яратмау, окшатмауҙан түҙә алмай кызышыу. *Яубаҫар бисәһенәң һүҙҙәрән тиреһенә һыя алмай үртәнеп кабатлай.* (С. Ағиш.) *Бойорого һалман үтәлмәгәнгә тиреһенә һыймаҫлыҡ булып кыҙған офицер үзе лә шунда табан юл тотто.* (Ф. Рәхимғолова.) *Бер азна үтергә яңылыҡ: Иван өйләнә. Кемгә тиһең? Наташаға. Бына шунда инде мин тиремә һыйыша алмайым.* («Сов. Башк.»)

тире калынайыу. Әрһезгә әйләнәү, һүҙҙе, үтенесте һ. б. ишетмәй, тыңламай башлау. *Әлекке дүрт укытыусы бында күп йылдар укытып, тиреләре калынайып бөткән. Ете йыллыҡ мәктәп асыуға ла улар бик һалжын карай.* (Ә. Вахитов.)

тирене алыштырыу. Эш-кылыҡты, ғәзәтте икенсе төрлөгә әйләндерәү. *Шуның һымаҡ бер нисә төскә инеп, бер нисә тапкыр тиреһен алыштырып караһа ла, береһе лә уға кәрәк тиклем доһод бирмәне.* (И. Насыри.)

тиренән сығыу (сығырзай булыу). Үтә ныҡ тырышыу. *Безҙең Новиков тиреһенән сығып, донъялағы бөтә һүҙҙәр менән һүгенә башланы.* (Д. Юлтый.) [Шәүкәтов:] *Ни шайтаным, тиреңдән сығырзай булып, бынау мәшәкәт менән йөрөүеңде аңламайым, улай китер ниәтең булғас.* (М. Кәрим.)

тиреһе йөкә кемдең (йөкә тиреле). Эшкә әллә ни рәте юк, ялкауыраҡ.

тиреһе калын кемдең (калын тиреле). Һүҙҙе, үтенесте тыңлай халып бармай торған, беше. [Ғәфүр:] *Ер йөзөнән күпме ел-дауыл үттө, күпме һыуҙар аҡты, һин үзгәрмәйһең.* [Хәжәр:] *Тирем калын минең.* (Ш. Янбаев.)

тиреһен тунау кемдең. Эшләп тапқан мал-мөлкәтөн үзләште-реү. Улар [байҙар] бит ярлыларҙың тиреләрен тунайҙар. *Фәкирҙәрҙең елкәләренә ултырып йөрөгә яраталар.* (Ш. Шәһәр.) [Ғәләр:] — *Һинме? Һин үзебезҙең кеше. Һез булмаһағыҙ, бына был Шәйхи каруңдар безҙең тиребезҙе тунарҙар ине.* (Т. Йәнәби.)

тир кипмәү. Эштән бушамау. *Тирең кипмәһә, байлығың кит-мәс.* (Мәкәл.)

тирмәнән һыу койоу кемдең. Ярҙам итеү, яклап сығыу. *Уның кем тирмәнәнә һыу койоуы күптән асыҡ инде.* (З. Бише-ва.) *Офицерҙар, ваҡытлы хөкүмәт вәкилдәре лә йоклап ятма-нылар. Улар һәр хәлдә һыуҙы кем тирмәнәнә койорға икәнлек-те лә яҡшы беләләр ине.* (В. Исхаков.)

тирмәне шәп (арыу) тарта кемдең. Ашауға бик шәп (шаяртыу төсмөрө менән әйтелә). *Азаттың тирмәне арыу ғына тарта. Бер тәрилкә борсаҡ ашы менән бер һыныҡ икмәк ялт итеп кенә калды.* (Ә. Бикчәнтәев.)

тире йыйып күн эшләй һөйл. «Нишләй» тигән һорауға шая-рып яуап биргәндә әйтелә.

тир түгеү. Ныҡ тырышып, күп эшләү. — *Ул ерҙәрҙә күпме тир түгелгәндә ана Гәрәйҙән һора.* (М. Кәрим.) *Кала төзөр өсөн Миннешәриф тә аз тир түкмәне.* («Сов. Башк.»)

тишек ауыз. Өсөндә сер тотмаған кешене әрләгәндә әйтелә [Ғөлсара Әхмәткә:] — *Кит, бынауы тишек ауыз! Аз ғына ла сер тотта белмәгәс, егетме һин!* (Ф. Әсәнов.)

тишек баш (башы тишек) кемдең. Аңлай, тошонә (йәшерен һөйләгәндә кулланыла). *Атайым, хатты инде, беләм, укып сыҡкас, әсәйем менән кинәйәләп кенә һөйләштеләр, мин, ти-шек баш, һизмәһен тизәр.* (З. Йәнбирзина.)

тишек йыртыҡтан колгән. Үзөндә булған етешһезлекте, на-сарлыҡты башкаларҙа күреп, мысҡыл иткән кешегә карата әйтелә. — *Үзесе, үзесе! — Усман салбар кесәһенән бәлжәй генә көзгө сығарып Әхтәмгә тотторҙо. — Тишек йыртыҡтан колөр.* (Т. Бүләков.)

тишек кәмәгә (шыуманга, шүмәнгә) ултыртыу кемде. Бик оҫта итеп алдау; һемәйтеү. *Һин безҙе тишек кәмәгә ултыртма, Сауҙайән ағай, без бөтәһен дә беләбез.* (И. Ғиззәтуллин.) *Әлбит-тә, улар, Урманцевтар, алдайҙар, халыҡты йыш кына тишек шүмәнгә ултырталар.* (С. Ағиш.) *Тишек кәмәгә ултырыу: — Нимә һин, Ләбиб, которҙоңмо әллә? Тишек кәмәгә ултыр-зыңмы әллә?* (Ғ. Ғүмөр.)

син.: төпһөз санаға ултыртыу, кәкре кайынға терәтеү.

тишеккә тыгын, йыртыкка ямау. Һәр ергә кысылып йөрөгән кешегә карата асыу белдереп әйтелә.

тишекле (һукыр) бер тингә лә кәрәге юк. Бөтөнләй әһәмиәте булмаган эш-хәлгә, кешегә карата мысқыл белдереп әйтелә. *Әгәр зә ул «булдыкчылык» Әмирхановтагы формала булһа, миңә уның тишекле бер тингә лә кәрәге юк.* (С. Агиш.)

тозакка эләгәү. Алдан-мәкер менән әзерләнгән хәлгә төшөү. — *Тик уның хәйләһенә ышанып, тозагына эләкмәгез, — тип өгөтләне.* (Н. Дәүләтшина.) *Дошман камауында тороп калдык. Тозакка эләкһәк тә, алыш каты барзы.* («Сов. Башк.»)

тозақ короу кемгә, нимәгә. Мәкерле уй менән ниндәйер әтлек әзерләү, [Арыслан:] *Агай, һаҡлан! Яңғыз-ярым юлға сыкмаһаң да аҡшы булыр ине... Кем белә уларзың ниндәй тозақ короузырын...* (З. Бишшева.)

тоз күз һөйл. Мәгәнәһез карап торған кешене әрлөгәндә әйтелә.

тозло һыу һипкәндәрме ни. Бер урынга нык эйәләшеп, шунда йыш йөрөгәнгә карата асыуланып әйтелә. *Шул фермаңа барһаң, батаһың да кыяһың, әллә шунда тозло һыу һипкәндәр инде...* (Б. Бикбай.)

син.: тоз һалып куйғанмы ни (кеүек).

тоз һалып куйғанмы ни (куйған, һипкән кеүек). Берәй урынга нык эйәләшкән кешегә карата асыуланып әйтелә.

син.: тозло һыу һипкәндәрме ни.

тозһоҙзо күҙһез зә тоя. Ябай, асык нәмәнә аңлатып тороузың кәрәге юк тигән мәгәнәнә белдерә. *Үз балаңды маҡтау шәп кәсеп түгел түгелен, шулай за тозһоҙзо күҙһез зә тоя тигәндәй, ма-турлыкты сак кына булһа ла, мин дә аңлайым.* (Д. Исламов.)

толка тапмау. Күңелгә тыныслык, йәм, кызык тапмау. *Йәнгә толка тапмай йөрөгәндә, шул йыр менән күңелем асырмын.* (Д. Юлтый.)

торған һайын. Гел генә, һаман. *Көн торған һайын йылына бара.*

торғаны менән. Тотош, бар булғаны. *Бер уйлаһаң, торғаны менән көп-коро һандар. Ә уның өсөн күрмә көс, күрмә тир түгелгән һәм түгелә.* («Сов. Башк.»)

тормош йөгө. Иңгә, яҙмышка төшкән мәшәкәт, эш. *Әйттерһең дә, елкәңдә ауыр йөк ята. Иллә биш йыл буйына өйөлгән тормош йөгө ине шикелле.* (Н. Мусин.)

тормош — куласа әйләнәп килеп бер баһа. Үзеңә қайтқан яманлығың тураһында үсәү тойғоһо менән әйтелә. *Әй, был тормош! Талмаһ куласа әйләнә лә килеп бер баһа.* (А. Басирова.)

тормошка (гәмәлгә) ашырыу нимәнә. Бар итеү, гәмәлләштереү. [Емеш] *ғәзәтенсә, күп уйлап тормай, был уйын тормошка ашырзы.* (З. Бишшева.)

тормошка (гәмәлгә) куйыу нимәнә. Низелер үтөүзә, башкарыузы маҡсат итеп алыу.

тормоштан (аранан, беззэн, донъянан) китеү. Вафат булыу, үлеү.

син. кар.: теге донъяга китеү.

тормоштоң әсеһен-сөсөһөн татыу. Донъяның ауырлығын баштан үткәреү, төрлөһөн күреү. *Үзе йәш булыуына карамаштан, атаһы үлгәне бирле, тормоштоң әсеһен-сөсөһөн дә ул байтак татыны.* (Я. Хамматов.)

тормош тоткаһы. Һәр әштә терәк, таяныс. *Катын-кыzzар, шағирzар әйтмешләй, тәбигәттең үзе керектәр: һалкын да, йонсоу за, йылы ла, сыуак та. Кыскаһы, катын-кыз ул — тормош тоткаһы.* («Сов. Башк.»)

тормонка сығыу (барыу). Кейәүгә барыу. *Бер һауынсы күрше ауылыга тормошка сықты.* («Сов. Бангк.»)

син.: башлы-күзле булыу.

торнанан тояк, кырмысқанан кос. Бала-сагаға, үсмерзәргә қарата әйтелә торған якшы теләк. *Барып еткәнсе, торнанан тояк, барғас, кырмысқанан кос теләйбез һиңә.* (Ж. Кейекбаев.)

торна (шайтан, эт) тубығынан һөйл. Бик күп.

тот кансығыңды һөйл. Низелер булыр тип көткәндә, өмөттең буш икәнәнән колоп әйтелә. *Азамат тот кансығыңды, тип сак-сак кына ыскындырмань. Ғәмүмән, ул һаран кешене яратмай.* (Ә. Бикчәнтәев.) [Әхмәзуллин:] *Әллә һине генә мактарzар, тип көткәйнеңме?.. Әзәрләп куйғандар ти, тот кансығыңды.* (Д. Исламов.)

тотқан ерзән (урындан) һындырыу (өзөү). Үзе әйткәнсә генә әшләргә, хәл итергә тырышыу. *Тотқан ерзән сурт һындырырға ярамай, мин дә кеше лә баһа.* (Б. Бикбай.) *Район ер булгәе мөдире Халиков — кызыу холоккло кеше. Тотқан ерзән һындырырға ярата.* («Сов. Башк.») *Үзен ерзең кендеге һанап йөрөй ине заманында Шардыуан, — тип һүз башланы председателъ. — Тотқан ерзән өзә һуға торғайны.* (Я. Вәлиев.)

тот (тоторһоң) койроғон кемдең. Капыл гына күз алдынан юғалған, яуашлылықтан қасқан кешегә қарата әйтелә. [*Карт Кашул*] *...тик ятмаған икән. Урынынан да төштө — күсеп тә китте, бар, тотоп кара койроғон!* (Р. Солтангәрәев.)

син.: елдәр искән.

тобөнән тот һөйл., тупас. Низелер бирмәс булғанды кәтги белдәргәндә әйтелә.

тобөнә төшөү нимәнәң. Асылын аңлау. *Тик бына ике ай үткәс кенә, көтмәгәндә шул азаматтарзың бер-икәһенә бәрлегең, серзең төбөнә төштөм.* («Сов. Бангк.»)

төбө-тамыры менән [юк итеү] кемде, нимәнә. Бөтөнләй, тотопшо менән бөторөү, һәләк итеү.

төбө төшкөрө һөйл. Ямғыр бик озақ күп итеп яуганда ризаһызлық белдереп әйтелә. — *Былай булһа, ашлык харап ителә... — тине Сәхипғямал, алғаяккысын каккылап. — Төбө*

төшкөрө... — *тип өстөп куйзы бэлэкэй буйлы ябык Гөлийөзөм.* (Х. Гиләжев.)

төзгө каткан. Эйелеп эш эшлэмөгөн, үтө ялкау. *Сэйзэ лэ яманларлык түгел. Унан эш сыгыр... Эммэ Нисанга бик түзем етмэй минең: ай-һай, артык төзгә каткан малай.* (Б. Бикбай.)

төймөләйзе (төймәне) дөйөлэй итеү. Арттырып, шаштырып, үзеңдән өстөп һөйләү, языу. [*Мәрхәбә:*] *Әфләтун ағайыгыз тетмәмде тетте... «Языудылар шуны көтөп кенә тора. Берзе биш итеп, төймөләйзе дөйөлэй итеп күрһәтә улар», ти.* (М. Тажи.)

син. кар.: берзе биш итеү.

төйәк тибеү. Берәй урынга ултыракланыу, шунда йөшөп алып китеү.

төклө (ишле) аягы менән [килһен]. Килен төшөргөндө, мал һатып алганда әйтелгән якшы теләк. — *И... и... үзебезең Зәйтүнә кызыбыз икән, әйзәгез, әйзә. Төклө аягы менән, бәхетә-һаулыгы менән килһен.* (Ғ. Ибраһимов.)

төкөрөк йоткоһоз булуу. Бик нык арыу, сарсау. *Арып төкөрөк йоткоһоз булганда, [Буранбай] ошо шишмәгә төшөп һыуһынын кандыра ине.* (Т. Килмөхәмәтов.)

төкөрөп карау нимәгә, һөйл. Кире мөнәсәбәт белдереү, насар, яуапһыз карашта тороу (*гәзәттә, бурыска, кушылган эшкә*). *Тәмәкесе элеккесә үз хожуктарың ғына өстөн куя, ә тартмау-сыларзыкына төкөрөп карай.* («Башкортостан».)

төкөрөп тә бирмәү һөйл. Һис тә ыжламау, тыңламау (*гәзәттә, тыйыуға, әзәпкә өндәүгә һ. б.*).

төп башына ултыртыу 1. кемде. Бик оҫта итеп алдау; һемәйтөү. *Жыскаһы, ер һатыла, назан, ләкин жырағай, хәйләкәр, ас күз түрәләргә помещик алдай, ә улар үз ыңғайында кара халыкты төп башына ултырталар.* (Б. Бикбай.) *Мулла халыкты төп башына ултыртырға йөрөй ул, беләм мин уны...* (А. Карнай.)

син.: тишек кәмәгә ултыртыу, төпһөз санага ултыртыу.

2. кемде, нимәне. Бөлгөнлөккә төшөрөү, бөлдөрөү. — *Ун йыл эсендә унлап председатель алмашынган. Береһе үреп, икенсеһе һүтеп, колхозды тамам төп башына ултырткандар.* (Я. Вәлиев.)

төп башына ултырыу. Нык алданыу, һемәйеү. [*Жасим:*] *Ул геологтарзың ете кат ер астындагына ышанып йөрөһәң, төп башына ултырыуың бар.* (Н. Мусин.) *Ауырыузар, төп башына ултыргандарын тойоп, бер-береһенә караштылар.* (Д. Юлтый.)

төпкә егелеү. Эштең иң ауырын тартыу, яуаплығын алып барыу. [*Сэйзәнең*] *...тормошта төпкә егелеп еткәне юк әле.* (Б. Бикбай.) *Хәзәрге көндә Баһау ағай, кара сәстәре ағарһа ла, үзе төпкә егелеп, дүрт улын дүрт яктан куйып, колхоз эшендә намыс менән эшләй.* («Сов. Башк.») *Шәриф Сәғәзәтулла улы*

Биколов баш мөхәррирлек вазифаһын башкарҙы, редакция арбаһын төпкә егелеп тартты. (А. Игебаев.)

төптән йууан (сыккан). Тыңкыш кәүҙәле, ныклы. *Буиға уртасанан байтакка кайтыш булһа ла, яурындары киң, елкәһе калын уның. Ғәйфулла кеүектәр хакында «төптәп йууан сыккан» тизәр.* (Р. Сабит.)

топһөз санаға (кәмәгә) ултыртыу кемде. Оҫта итеп алдау, һәмәйтеү.

син. кар.: төп башына ултыртыу.

төртмә тел(ле). Телә, һүҙе менән кешегә тейә, кәмһетергә тырыша торған. *Фәхри уларҙың төртмә телдәрәнә яуап кайтарып торманы, кәбән төбөнә килеп еткән Фатимаға кажалды.* (Б. Бикбай.) [*Янғураз:*] *Һезҙең төртмә теллә кеше икәнлегегезҙе беләм, Мәрийәм әбей, шулай за шаяртмағыҙ әле.* (Ә. Мирзәһитов.)

төртөп күрһәтеү нимәгә. Кул тоҫқау. *Зыяратка төртөп күрһәтергә ярамай, бармак серей.*

төртһең коларға тора һөйл. Үтә ябык, хәлһеҙ.

син.: танауынан тартаң тәғәрәр.

төс биреү кемгә, нимәгә. 1. Ылығыу, якынлау. *Кайтам, китәм ... Ауылдаштар уйлай: Төс бирмәне тыуған яғына.* (М. Басыров.)

2. Уңыш, файза килтереү. *Совхозға малсылыктың да төс бирә башлауын бая телгә алғайнык инде.* («Сов. Башк.»)

төс бозолоу. Ризаһыҙлыҡ билдәһен йөзгә сығарыу. [*Тимергәле:*] «*Юк юклап йөрөнәм, ул һезҙә юкмы икән?*» — тип үзебезҙең йола менән генә һүҙ башлагас та төсө бозолоп китте. (Ғ. Дәүләтшина.)

төс касыу. Куркыузан, тулкынланузан, асыузан һ. б. ағарыныу. [*Зарифа:*] *Ни булды һиңә, Карлуғас, төсөң касқан? Әллә берәр куркыныс хәбәр килтергәнме?* (Б. Бикбай.) *Тимерхан атаһының бошоноп кайтып килгәнән күрәп: — Атай, һиңә төсөң касып кайттың? — тип һораған.* (Әкиәттән.)

төсөнә карағыһыҙ булыу кемдең. Тәртибе, кылығы өсөн күрә алмаҫ хәлгә төшөү.

төс түгел. Килешмәй, насар (*эш, кылыкка карата әйтелә*). ... *Һиңә өндәшәләр икән, теләңде йотоп тороу төс түгел.* (Т. Килмөхәмәтов.) *Һине өйрәтеү, әлбиттә, безгә, укымаған кешеләргә, бер аз төс түгел.* (Ғ. Дәүләтшина.)

төс һалыу. Нык ябығып, йәмһезләнеү.

төтөнө башка кемдең, нимәнәң. Ике нәмәнә сағыштырғанда, якшырағына карата әйтелә.

төтөнө тура йөрөй (сыға) кемдең. Ни эшләргә икәнән үз файзаһына якшы белә. *Хужа жунактың төтөнө тура йөрөгәнән һизенә лә ыңғыраша-ыңғыраша уны һыйларға була.* («Ағизел».)

төтөн сығарыу. Үз аллы йәшәп ятыу.

төшкән ерең таш булһын. Яңы төшкән қиленгә карата: «Өй ташлап, ир ташлап китмә, ошо йортта нығын» тигән теләкте белдереп әйтелә.

төшөп калған. Эшен эш итә алмаған; бик мәшәу, йомшакай.

төшөп калғандан (калғандарзан) түгел. *Һүзән һүз, эшен эш итә ала. Йомшак түгел, үткер Хәлизә лә төшөп калғандарзан түгел, әйтер һүзән әйтә белә.* («Сов. Башк.»)

туғызга түкмәстөрәү нимәнә. Төрлөгә үзгәртәү, бозоп бөтәү.

туғыз көн туй итте, ун дән уй итте. Озақ уйлап, кемделер күп һыйлап та бик үк уңмаған эш тураһында көлөбөрәк әйтелә.

туғыз такталы һөйл. Ақылга төүәл түгел, ахмагырак.

син. кар.: йөзгә берәү тулмаған.

тузакайын (тузанын) туззырыу кемдең. Бик каты әрләү.

тузандайзы тубалдай итеү. Арттырып һөйләү, шаштырып ебөрәү.

син.: төймәләйзе дөйәләй итеү.

туз бит. Оятын югалтқан; оятһыз, битһез. — *Йә, батша, хәзрәттәрәнә кул күтәрһен әле туз биттәр. Нисек үззәрән ер упманы икән?* (Ф. Рәхимғөлөва.) [*Нәкиә:*] *Аб-бау, оятһыз, аб-бау туз бит, нисек теле барып һөйләй.* (И. Физзәтуллин.)

син.: күн бит.

тузга язмаған*. Ысынга тура килмәгән, гәмәлдә булмаған; буш. *Һаман да һин китап кушмағанды, Тузга язмағанды һөйләйһең.* (М. Ғафури.) *Мулла, үзенең яуызлығына барып, тузга язмағанды һөйләй ул, үс итә.* (Ғ. Дөүләтшина.) *Ошо Һарасәс инәйем кайһы сакта тузга язмағанды һөйләй зә куя.* (З. Бишева.) — *Куйсы, — Алтынбикә кул һелтәнә, — тузга язмаған һүз һөйләмә әле.* (М. Тажи.)

[***Тузга язмаған** — боронго тузга языу заманынан килә. Тузга язған хәбәр, һүз яқшы, изге булған.]

туйзан һуң дөмбөргә. Эш бөткәс, вакига үткәс килеп етеп, низер қылырга маташқан кешегә карата көлөп әйтелә.

туй қызылы уңу. Тәүге шатлық, һөйөнөстәр кәмеп, гәзәти тормош башланыу (*йәш ғаиләгә карата*). *Туй қызыуы бөтөп, туй қызылы уңып, былар башка кешеләр кеүек үк донъя көтөргә өйрәнәләр икән.* (Әкиәттән.)

туймас күз (тамак) һөйл. Комһозлөк күрһәткән кешегә карата асыу белдереп әйтелә. *Был кәһәр һужкан бигерәк туймас күз кеше икән, бөтә майзан яззыра бит инде...* (Т. Йәнәби.)

туйып һикерәү. Муллык, иркенлектән шашып китеү.

тукал (мөгөзһөз) һыйыр. Үтә әрһез, һөмһөз кешегә карата асыу менән әйтелә.

тукмак тел һөйл. Теле тупас, йүнле һөйләшә белмәгән кешегә карата әйтелә.

тултырған тауык кеүек. Үтә һимез, төпөш кәүзәле кешегә карата мысқыл менән әйтелә. *Суфья бикәнә күррәм. Бер зә генә танымаслык булып абыжкан, әүәлге тултырған тауык кеүек,*

аяк, һимез беләктәре урынына жоро һөйәк кенә жалған. (Б. Ишем-гол.)

тулып ятыу. Бик күп булыу. *Ажыл ни ул үзәмдә лә тулып ята торгайны.* (Г. Дәүләтшина.)

туң агас һөйл. Рәте, йүне булмаған, акылы етешмәгәнерәк кешегә карата әйтелә.

туң аяк. Эше рәтле булмаған, уңышһызлыкка оспап тик торған кеше. *Үз алдына эшләй башларга ғына торганда, бер туң аяк менән душлашып, әскелеккә һалышты ла китте [Иргәле].* (Р. Габдрахманов.)

туң баш һөйл. Анрарак кешене әрләгәндә әйтелә. [*Кунакбаев:*] *Минен баш һинен башка караганда аңлыратк та, белемләрәк тә. Һин бына, туң баш, бер нәмә белмәй кысқыраһың.* (Б. Ишем-гол.) *Ә кисен ... үзәмдә ниндәйзер бер йүләр баш, кескәй малай, туң баш итеп һиззем, хатта ни уйларга ла белмәнәм.* (Д. Бикташев.) *Кәйнәнә дә туң баш түгел, аңлар...* (Ф. Рәхимғолова.)

туң йөрәк. Хис-тойғоһо һүнгән, хисһез. [*Гөлбикә:*] *Их, туң йөрәк! Ни эшләп ошондай кыззы күрмәй йөрөйһөң?* (Ә. Хәкимов.)

туһнага аяк баһстырмау кемде. Якын килтермәү, ебәрмәү; килергә, йөрөргә рөхсәт итмәү.

туһнаһына аяк баһмау кемдең. Бармау, йөрөмәү (*асыузан йәки яманлашып*). *Туһналарына аяк баһырылм түгел. Тик бына нуждаһы йөрөтә.* (Г. Дәүләтшина.)

туһна тапау. Килеп-китеп, инеп-сығып күп йөрөү.

тура карап кырын һөйләү. Алдау, ялған хәбәр ебөрөү. *Тура карап кырын һөйләшеп булмай, срогына өлгөрә алмайбыз, — тип Йосоп кырка һукты.* (Т. Бүләков.)

тургай (тауык) тубыгынан. Бик һай (*гәзәттә, йылга тураһында*). *Әлек унарлаган тирмәнде әйләндөргән йылгалар тургай тубыгынан ғына булып жалған.* («Әзәби Бангк.»)

тургай башындай. Бак нәмәнә зур итеп күрһәтергә тырышканда әйтелә. *Тургай башындай еләк.*

тутый көш. Еңел акыллы катын-кызға карата мысқыллап әйтелә. [*Нәкиә апай:*] *Нимә тип күз йәшенде түгәһөң, тутый кош, әллә һине лә каратып өлгөрзәмә үзенә?* (И. Физзәтуллин.)

түбәгә менеү (сығыу). Абруйзы танымау, тыңламау. Ул [*Миңлекәй*] *өйзә тик Рәхимә еңгәмдән генә шөрләй. Ул булмаһа, хәзер бөтәһененә түбәһенә менергә әзер тора.* (Г. Дәүләтшина.)

түбәгә (түшәмгә) төкөрөп ятыу. Бер ни эшләмәү, ялкауланып тик ятыу. *Әгәр ул да, ауыр нужда күрелде тип, хәзер түшәмгә генә төкөрөп ятыу яғын караһа, йәшәүзең ни йәме, ни тәме калыр ине.* («Сов. Бангк.»)

түбә (баш) күккә (түшәмгә) тейеү. Бик зур шатлык кисереү, нык кыуаныу. — *Баянда уйнарга йәһәт өйрәндең, әй, — тип мажтап ебәргәс, уның түбәһе күккә тейзе.* (Н. Мусин.) *Ләкин булды бер саж бәхетемдән Түбәләрем күккә тейгәнә. Ул көн*

миңә: «Иң бәхетле кеше Ерзә мин ул!» — тине һөйгәнем. (М. Кәрим.) Зөлфирәнәң түбәһе түшәмгә тейгәндәй булды. Тап ошондай яуап кәткәйне ул Роберттан. (К. Мәргән.)

син.: шатлык эскә һыймау.

түбәһе калай, ямғыр үтмәй кемдең шаяр. Телде аңламай.

түбәһе тишек (һалам менән ябылған) кемдең. Телде аңлай (яңылыш һөйләргә ярамағанлыкты һиззәрергә тырышып әйтелгән кинәйә).

түрзән төшөрмәү кемде. Оло ихтирам менән хөрмәт итеү. *Шуга ла Илгиззә олоғайып барған тәрбиәсәһен үзенә алды: Хәзер түрәнән төшөрмәй, әсәһе урынына кәзерб-хөрмәт итә.* (Л. Яҡшыбаева.)

тын алырға <ла> ирек бирмәү (юк) кемгә. 1. Нык қысыу, қысырықлау. *Өсөнсө көнөнә шкуросылар станцияға туранан-тура һөжүм итеүзән тыйылдылар. Уның урынына, тын алырға ла ирек бирмәй, фланғыларҙан көслө қысым яһау башланылар.* (Ф. Исәнғолов.) *Уларға тын алырға бирмәгез, эштәрен бөтә рөгөз.* (Н. Дәүләтшина.)

2. Һис вақыт калдырмау, эш, мөшәкәт өйөү. *Бына бөгөн дә байтаҡ кеше йыйылған. Мәргүбә апайға тын алырға ла ирек юк.* («Сов. Башк.»)

тын да алмай. Бик зур диккәт менән, нык бирелеп (*тыңлау*). *Емеш, тын да алмай тыңлап, уның янында ултыра.* (З. Бишпева.) [*Вәлид*] *Сәхнәгә килеп сыҡһа, залды алқыш күмә, шиғыр һөйләгәннен халыҡ тын да алмай тыңлай.* (А. Игебаев.)

тын қысылығы. Йөшөү, эшлөү мөмкинлегә тарайыу, ауырлашыу. *Колхоз егеттәре бөтә яңғызактарҙың игенен урып та, һуғып та бирәләр. Ә байҙарҙың тындары қысыла.* («Сов. Башк.»)

тын менән тартып алырҙай булыу кемде, нимәнә. Үзеңә яқын килтерергә, яқын итергә нык теләү. *Мөжәүир, тыны менән тартып алырҙай булып, баш оsonдә ғына өйөрөлгән болотка текләне ...* (Л. Яҡшыбаева.) *Эзләмәнем һине, кәттәм генә, тыным менән тартып алыр кеүек...* (А. Басирова.)

тырнағына ла тормау кемдең. Көмһетеп күрһәткәндә әйтелә. [*Ғәйфулла — Ғәзимәгә:*]... — *Ул бит һинен тырнағыңа ла тормай.* (Р. Сабит.)

тырнағынан (тырнаҡ астынан) котолоу (ысқыныу) кемдең. Йөгонтоннан сығыу, кулында булыуҙан туктау. [*Бүрә:*] *Иә әле, дуҫкай, һөйләп кара, һисек итеп һез көслөләр тырнағынан котолмаҡсы булаһығыҙ икән?!* (Б. Мирзанов.) [*Нәфисә:*] ...*байҙар тырнағы астынан котолоуы қыйын.* (Я. Хамматов.)

тырнағына элгәеү кемдең. Бойондорокло хәлгә төшөү, тотоу.

тырнаҡ оsonдай (ағындай, караһындай). Бик аз, бик бөләкәй [*Зөһрә әбей:*] *Арысландай дүрт ул үстәрзем. Тырнаҡ ағы тиклем дә қайғы күрһәтмәнеләр.* (Ә. Хәмәтдинова.) *Тырнаҡ караһындай ҙа гонаһым күклығы үзеңә хәт.* (Я. Хамматов.)

тырнак **осо тиклем**. Бик аз, бөлөкэй. — *Шулай инде, — тине карсык, — Һезгә тырнак осо тиклем дә үпкәм юк.* (С. Агиш.)

тышауы озон кемдең. Тотанакһыз, тыйнакһыз. *Сипаратка барганда уныһының [кыззың] тышауы озон, йөрөмтәлерәк нәмәкэй икәннен дә ишетеп кайткайным.* (И. Физзәтуллин.)

тыштан ялтырау, эстән калтырау. Бер төрлө һөйләп, икенсе төрлө эшлөгән кешегә карата әйтелә. *Тимәк, тыштан ялтырагандар, эстән калтырагандар ... эстән ниндәй, тыштан да шундай ине.* (М. Кәрим.)

төгәрәп йөрөп [эшләү]. Бөтә көстө, тырышлыкты һалып (низер башкарыу).

төкдим яһау 1. Низер эшләргә сақырып мөрәжәгәт итеү. *Бергә ашларга төкдим яһау теләге менән йүгерә-атлай Колсобайзы эзләп китте* [Хисмәтулла]. (Я. Хамматов.)

2. Өйләнешергә сақырыу. [Фәйрүзә:] *Якшы ниәт, асык йөрәк менән төкдим яһауыңа рәхмәт, Морат. Ләкин күңеленә ауыр алма ...* (К. Даян.)

төкәһе төкөү кемдең. кар. Кәзәһе төкөү.

төкәт бирмәү. Түззәрмәү, тынышсызлап тороу. ... *Индрилдең озон, акыллы, баһалкы фәлсәфәһен тыңлағы килеү теләге төкәт бирмәй.* (Д. Юлтый.)

төкәт бөтөү (короу, калмау). Түзә алмаслык хәлгә килеү. *Көтә-көтә төкәтем бөттө. Бөтә тәнәм менән калтырап ошөй башланым.* («Сов. Башк.»)

төкәт етмәү. Түземлек бөтөү. *Үзә сүкегән бысакты тизерәк эсәһенә күрһәтеп мактанырға уның төкәте етмәй.* (Х. Мохтар.)

төкәтте коротоу. Йонсотоп бөтөрөү. *Кыраубикә: Ниңә былай наһатка төкәтте коротаһығыз?* (Д. Юлтый.)

тәме китеү нимәнәң. Кызыгы, йәме бөтөү. *Хәбәрзең тәме китте.*

тәм итеү. Өмөтләнәү, өмөт тотоу. *Киләһе йылғы һайлаузарза тағы ла түрә булабыз тип тәм итмәгез.* (Ғ. Дәүләтшин.)

тәмле (татлы) **тамак** (ауыз). Тәм-томдо бик яраткан кешегә карата әйтелә. *Әсәйем минән көлә: «Шуны бик белге килә: — Әйтсе, тәмле ауыз, — ти, — Тырызыңмы, карыныңмы һинәң хәзер ауыр?» — ти.* (Ә. Әхмәткужин.) *Бындай шоколадлы торктар инде гурмандар — үтә тәмле тамактар өсөндөр.* («Сов. Башк.»)

тәмле тел(ле). Сөсөләнәп күп һөйләргә яраткан кешегә карата һөйһөнмәү тойғоһо белдергәндә әйтелә. *Фәһимәнә был хат хистәр менән язылған, тәмле телле озон хаттарға караганда нығырак тулкынландырҙы.* (С. Агиш.)

тән тартмау кемде, нимәнәң. Күңел ятмау, сиркандырыу. *Кеше күлдәгән кейергә тән тартмай.*

тән эселе-һыуыклы булыу. Қапыл тулкынланып китеү (күбәрәк куркыузан). *Юлдыбаевтың былай һөйләшеүенән Этколдоң тәне эселе-һыуыклы булып китте.* (Ғ. Дәүләтшин.)

тәрилкә тотоу. Үтә ярамһакланыу, ярарға тырышып ялагайланыу. *Рыялы түгел, алдашмай һәм тәрилкә тотмай торған кешеләр ят, нормаль түгел булып күренәләр, уларға дошман итеп карай башлайҙар.* (А. Карнай.) *Етмәһә, уларҙың, мастерҙарҙың, управляющий алдында шипанлап тәрилкә тотоуы, ошак йөрөтөүе эшселәрҙең асыуын ғына көсәйтте.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: табанын ялау.

тәрилкә ялау. Ярамһакланыу. *Ундай байҙар тәрилкәһен ялап йөрөй торған аумакай токомдар Яйыкта ла тулып ята.* (Ғ. Дәүләтшина.)

тәртә араһына инеү. Эшкә ярап, ярҙам итә башлау. [Эльвира:] — *Их, эсәй, эсәй, тәртә араһына бер инеп алғас, тартмайым тип әйтергә нисек тел барһын?* (К. Ибәтуллин.)

тәртә буйы. Бик алыс, оҙак бараһы бар икәнде шаяртып төшөндөргәндә әйтелә. *Һәй, һезҙең ауылға тиклем әле дәлүкә, тәртә буйы.* (Ғөйл.)

тәртәгә тибеү. Киреләнеү, тиҫкөреләнеү. [Валим:] — *Хәйер, әллә ни зур укыуҙар эләкмәне үземә эләгерен. Мәгәр тәртәгә типмәнем. ... Кеше хурына калып та йәшәмәнем.* (Ғ. Локманов.)

тәртәне кирегә бороу (шакарыу). Һүзҙән кайтыу, һөйлөшөлгөнгә каршы эшлөү. *Иллә үз һүзлө кеше инде был Каһымбай ағай, сак кына уныңса булманымы, тәртәһен кирегә шакарырға әзер генә тора.* (И. Ғиззәтуллин.)

тәртәнән сығыу. Тәртип, кағизәне тотмай, артык үзеңсә эш итә башлау. [Өммиә Зөбәйзәгә:] *Бөтөнләй тәртәнән сыктың. Китап та театр. Донъя мәшәкәттәрән бар тип тә белмәйһең.* (Ғ. Әхмәтшин.) *Бысак сарламаһын инде бәндә, намыс калкып сыкмай тәртәнән.* (З. Йәнбирҙина.)

тәртәне кыска тотоу. Кыркыу мөнәсәбәт, катылык күрһөтөү. *Бәҙри ағай менән каршылашып тороп булмай, ул тәртәне бик кыска тота.* (Д. Юлтый.)

тәртәне үзеңә шакарыу. Эште, һүзә үз файҙаңа бороу.

тәртәһе ерек (мурт) кемдең (ерек тәртә). Тиз генә үсегеп, киреләнеп барған кешегә карата әйтелә. *Тәртәһе мурт, тәкәббер халык бит ул шоферҙар.* (Ф. Иҫәнғолов.)

тәртәһе кыска кемдең. Каты холокло, нык тора торған. *Батшаның тәртәһе бик кыска, кулы каты.* (Әкиәттән.)

тәртәһе шыйык кемдең. Үпкәсел, тоторокло ғына түгел. — *Миңә үпкәләп өлгөрзө инде, — тип һүз кыстырҙы Гөлнара канһынып. — Тәртәһе шыйык шул уның [Сәгүрәнең].* (Д. Бүләков.)

тәүбәгә ултыртыу кемде. Кылған насарлыктарынан ваз кистереү. *Йәмәгәтселек Зәйнәгәбдин Якупов менән Миңнегөл Ямалетдинованы тәүбәгә ултыртып, тайгак юлдан коро юлга сыгарырға тейеш.* («Сов. Башк.»)

уза барһа. Бик күп тигәндә (*һаны аз икәнлеккә баһым яһап әйтелә*). Аллаярзың кураһында **уза барһа** ун биш баһтан да артмаған йылкы малы тороп калды. (Ф. Исәнғолов.)

уйға батыу (сумыу, күмеләү). Тәрән уйзарға биреләү. Айбулат йылмайған төс менән, баяғы *Вася һымак, лампа утына карап уйға баткан...* (Ғ. Дәүләтшина.) Тормош диңгезенә серен эзләп, *тәрән уйға сумып калдым мин.* (Ғ. Сәләм.) **Үз уйына сумып**, ишекле-түрле йөрөп ятқан Закир еңгәһенәң был ауыр хәлен абайламаны. (З. Бишшева.)

уйға калыу (төшөү). Низер хақында капыл ғына уйлана башлау. [*Жотлояр:*] *Әйзә, Әхмәзи, сәй эсергә ултыр. Ни нәмәһе, балтаһы һыуға төшкән кеше һымак, уйға калып ултыраһың.* (Ғ. Дәүләтшина.)

уйға талыу. Ошоҗ-кырыйһыҙ уйзарға төшөп китеү. [*Шәүәли:*] *Әле изелеп уйға талып ултырғанда, хәтерҙән сығып киткән.* (М. Кәрим.) *Тын кистә еңел кырандас талғын келтерәп бара. Көнө буйы аяк өстөндә булған Гөллөзәм әллә йокомһорай, әллә уйға талған.* (Ф. Исәнғолов.)

уйға һалыу (төшөрөү, калдырыу). Уйланырға мәжбүр итеү. ... *Көзгәң ағас баһтарың, үләндәрҙе көйзәрә ялап үткән тәүге кырауы Ғәмбәрөвты уйға һалды.* (Ш. Янбаев.) *Бик кыска ваҡыт эсендә булған был аз ғына һөйләшеү Заһитты шактай уйға һалды.* (С. Ағиш.)

уй (фәкер) йөрөтөү. Уйлау, низер өстөндә уйланыу. *Шундай уйзар йөрөткән Хәйретдин ... яңынан өйөндәге кунактарың һыйларға кереште.* (Я. Хамматов.) *Әсәһе, ошо урын-яйы тура килһә, баланы урынлаштырып куйғанда ла ярамаһмы, тим. Ын был турала берәй уй йөрөткәнәң бармы?* (Ғ. Дәүләтшина.)

уй куйырыу. Бер йүнөлештә күп уйланыу. *Хужалықтың был хәлдә булыуы Абдрахмановтың уйзарын тағы ла куйыртты.* («Сов. Банк.»)

уйлап караһаң, уйылып китерлек. Аптырарлык, гәжәп хәлгә карата әйтелә. *Уйлап караһаң, уйылып китерлек бит. ... Бынау йәмле йәй айзарында һөйгән егетеңдә автомашина менән куйан кыузырып стена газетаһына баһып сығарһындар әле.* (М. Кәрим.) *Уйылып та китерлек шул уйзарҙы Ағай-әнеләр зә тыңлаһың.* (Р. Йәнбәк.)

уйынға алыу (бороу). Шаарыу итеп кабул итеү, асыуланмау (*әйткән һүзгә, кылыккә һ. б.*).

уйындан уймак (уһмак) сығарыу. Шаарып башланған эштең етди һөзөмтәгә килтереүенә карата әйтелә (*күберәк насар һөзөм-тәһе белдерә*).

уйын түгел. Эш-хөлдең етди булыуын һызык өстөнә алғанда әйтелә.

укаһы койолмаҫ (осмаҫ, уңмаҫ) кемдең. Берәй йомошто үтәргә ауырһынған кешегә карата әйтелә. [*Иргәле — Кызраска:*] ... *Иә, мызылма, бер күреп һөйләшкәндән укаң уңмаҫ.* (Ә. Хәким.) *Түзә алмайынса, әй, ярһыуға, укам койолмаҫ тип.* (Т. Йосопов.)

ук кеүек [атылыу]. Бик тиз, қапыл (*хәрәкәт итеү*). *Салих ишектән ук керек атылып сығып китте.* (Х. Мохтар.)

уклау йотоу, Төп-төз булып катыу. [*Йәмғи — Фәрхиғә:*] *Әй, һин, кара әле! Ниңә каттың, уклау йоттоңмо әллә?* (Х. Гиләжев.)

укып мулла булмаҫһың, сукып карға булмаҫһың. Уқырга теләгән кешене кире дүндереү өсөн мыҫкыл менән әйтелә.

улай итеп, былай итеп һөйл. Осон оска ялғап, сак-сак (*ниҙер эшләү, көнкүреш сараһын табыу*).

ул арала булмай. Бик тиз генә. *Әхмәдүлла бабай ул арала булмай кайзандыр такталар күтәрәп килеп сыжты.* (Ә. Вахитов.) *Ул арала булмай теҫе әзәм һүрәтендәге «бәрей» ...капжаны үзе әтәрәп инде.* (Ф. Иҫәнғолов.)

син.: һә тигәнсе.

ул-был булыу. Көтөлмәгән хәүефле хәл килеп сығыу (*ғәзәттә, иҫкәртеп әйткәндә кулланыла*). *Ул-был була калһа тип, Салауат ук алды, ләкин қапыл һыбайлының катын-кыз икәнән күрзе.* (С. Злобин.) **Ул-был булғансы:** *«Ул-был булғансы, игенде йыйыштыра һалып алырға кәрәк, тип әйтте кайнаға...»* (Һ. Дәүләтшина.)

ул-был итеү. Кулдан килгәнде эшләргә тырышыу. *Мулла, ул-был итеп өгөтләп караһа ла, уның һүзен тыңлаған кеше булманы...* (Һ. Дәүләтшина.)

ул да булған икән эш. Башкарыла торған, кушылған йомоштоң, эштең еңеллеген билдәләгәндә әйтелә.

ултырып иларлык. Эш-хөлдең бик мөшкөл икәнән белдергәндә әйтелә.

ултырып урын тапмау. Бик борсоулы, тынғыһыҙ хәлдә булыу.

уны-быны карамай (карап тормай). Артык уйлап, икеләнеп тормай (*берәй эш кылыу*). *Мәрһүп, карышып тормай өйгә инеп, Ғәләүгә Шәхмиҙең кейемдәрән алып бирзе. Ғәләү, көйөш булғас, уны-быны карап тормай кейенде лә алды.* (Т. Йәнәби.)

уның карыуы. Бер нәмәнә икенсәһе менән сағыштырып, каршы куйғанда кулланыла; уның урынына. *Сөнәгәт, бөгөн ауырыған кеше керек, күңелһез ине. Уның карыуы башкаларға шатлык балкый ине.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Бесәй үзе бер ваҡытта ла мыяулап ашарға һорамас. Уның карыуы таң менән өй хужаларын мыяулап уята.* («Сов. Башк.»)

уңды-һулды айырыу. Низең ни икәнен белеу, тормошто аңлау. — *Расих эфәнде, — тинем мин, — беззең кеүек артта калған милләттәрзән дә уңды-һулды айыра белгән кешеләр етешә башларға вақыттыр бит инде.* (Ғ. Ғүмәр.) *Уңды-һулды айырған, һуғышты йыртқыслықтың иң һуңғы сизе тип караған Сафа, исерек ватансылык шауҗымына бирелеп, фронтка китергә теләмәне...* (Б. Бикбай.)

ураған һайын. Тиз-тиз кабатланып торған эш-хәлғә карата әйтелә. *Ураған һайын ашап тороу буламы, юк гәзәтте.*

урамға сығарып ташлау кемде. Эштән кыуып, йәшәү сараларынан мөхрүм итеу, аслык, кытлыкка дусар итеу.

урамға һыймастай булыу. Нимәгәлер артык мактанып, ирәйгән төс күрһәтеу. *Какшаны быуын, какшаны тамам. Ә элек бит [Гәрәй] урамға һыймастай бара торғайны, хәзер бына, уғры һымак, арт капкнанан касып-боҗоп кына йөрөй.* (Б. Бикбай.)

урам тапау (кыуыу). Эш эшләмәй вақытты бупҗка йөрөп узғарыу. *Беззең Мәхмүзә эшкә тотонора бер зә уйламай. Бизнеп-төзәнеп ала ла урам тапай.* (Д. Исламов.) *[Малайзар] түтәл казалар. Әйзә, урам кыуғансы, эшләшкән булһындар.* (Я. Вәлиев.)

син.: эт һуғарыу.

урам тулы һөйл. Бик күп (йыйылған, тупланған халыкка карата). *Урам тулы аҗ билеттар, онотолған эштәре, кайғырышып кәңәшләр, Ап-аҗ булған төштәре.* (Бәйеттән.)

урманға утын тейәп барыу. Барған ерзә күп булған нәмөнә үзең менән алып барыу.

урта бармак кеүек. Тышкы киәфәте бик матур, һылыу, һомғол (күберәк егеттәргә карата әйтелә). *Урта бармак кеүек, типһә тимер өзөрзәй егеттәр әлдән-әле әркелешеп һуғышка китә торзо.* (Ж. Кейекбаев.) — *Һауынсыларзың кайһыһын мактаһаң да бер инде, барыһы ла урта бармак кеүектәр, һәйбәт эшләйзәр, — тине бухгалтер.* (А. Иғебаев.) *Зәйнулланың, урта бармак һымак ирзең, гүмеренең иң матур бер мәлендә донъя куйырмын, тип башына ла килмәгәндәр.* («Сов. Башк.»)

уртаға алыу кемде. Һүзгә йәки эшкә катнаштырыу.

уртаға һалып [һөйләшеу]. Бер хәлде, мәсьәләне күмәкләп тикшерәу, асыҗлау. *[Самауыр төзәтәрсә] атайым менән донъя хәлдәрен уртаға һалып һөйләшеп ултырзы ла, әлеге ағас һандыктарзың беренен асып, бер китап алды.* (Ә. Вахитов.)

уртаға (биленә) һуҗкан йылан кеүек [булыу]. Ниндәйзәр ауыр хәлдән сығыу юлын таба алмай әтләнеу.

уртаға ярылыу. Низелер еңеп сығыу, үтәү өсөн бар тырышлыкты һалыу, көстө бирәу. *Хәрби эш — йомош түгел ул. Приказ — үтенес түгел. Ярыл уртаға — тик үтә! — Кемгә һуң хезмәт еңел?* (Х. Назаров.)

уртак тел табыу кем менэн. Һойләшеп килешеү, бер фекергә килеү. *Тик Шәүкәтов менэн уртак тел табып булмай.* (М. Кәрим.) [*Һизмәтулла*] старателдәр менэн дә уртак телде еңел таба. Эш рәтен дә белә. (Я. Хамматов.)

урт сәйнәү һөйл. Берәй эш йәки үзаллылык кылырга бик нык тырышыу, асыу белдереү. *Һине күрһәм, урттарымды сәйнәп, боролормон ситкә тизерәк.* (Р. Бикбаев.)

урын бар нимәгә, ни эшләргә. Ниһер кылырга сәбәп булганды белдергәндә әйтелә. ...*Теге карт һуң ниңә касып китте? — Уйланырга урын-бар һымак.* (Р. Тойгон.)

урын корт һөйл. Бик астыртын, мәкерле.

урын тотоу. Билдәле әһәмиәткә эйә булугу.

урыны олмахта (йәннәттә) булһын. Үлгән кешегә карата ихтирам менән әйтелгән теләк. *Уның [Зөлхизәнең] әсәһе, Зөлкәғизә мәрхүмә, урыны йәннәттә булһын, утты-һыузы үтөп сыткан сая бер бисә ине.* (С. Агиш.)

урынына ултыртыу кемде. Тейеш һаналған дәрәжәһенә, хәленә куйыу, артык кыланышынан тыйыу. *Маһира тик үз катыны Хәбирәнән ныгырак курткан Сәғитте күптән үк үз урынына ултыртырга йыйына ине...* (Т. Бүләков.)

усағының төтөнө тура сыға кемдең. Хәйләләй, алдаша белмәй, асык.

ус аяһындай. Бик бөләкәй генә (*урын-ер йәки берәй нәмәнең бөләкәйлеген күрһәтер өсөн әйтелә*). *Ус аяһындай кағыз. Ус аяһындай ер.* — *Бына ошо кеше безгә Ораниенбаумдағы ус аяһындай плацдарм өсөн барган һуғыштар тураһында һөйләне.* (И. Ғиззәтуллин.) *Дивизия һуғыштан ерзә, ус аяһындай ғына карлы яланда, 749 кеше ятып кала.* (Й. Солтанов.)

ус тобондәге кеүек [күренеү]. Күз алдында ғына яткан, күрер күзгә ташланып торган. *Был урындан безең бөтә бағаналар за ус төбөндәге кеүек күренеп тора.* (И. Абдуллин.) *Кафе тәзрәләре аша бөтә Берлин ус төбөндәге төслө күренеп ята.* (Н. Мусин.)

ус төбөндә (уста) йөрөтөү кемде. Бик нык кәзер-хөрмәт күрһәтеү, артык кәзерләү. *Шәйхием һыңар күзле көйө буй-һынымды күрә белде, усында ғына йөрөттө.* (Х. Ғиләжев.) [*Аллаяр:*] *Ошондай кәләше булганга, Латипка тын алған һайын салауат әйтөп, шөкөрәна кылып йәшәргә кәрәк. Бына мин үзем ... өф итөп, ус төбөндә генә йөрөтөр инем...* (Ф. Иҫәнғолов.)

ус һыртты менән доға кылыу. Насар теләк менән доға укып, кулды әйләндереп хуш итеү... *Ике улын тыя алмаған әсә: «Мәңгегә күрешә алмағыз!» — тип ус һыртты менән доға кылган, ти бит.* (Т. Бүләков.)

ут асыу. 1. Көслө итеп ата башлау. *Пулеметтан ут асыу. Дошманга ут асыу.*

2. Юкка сыгарырға тырышып, ныклы көрөш башлау. *Кызыл туй бит ул — быгаса йәшәп килгән кыз һатыу кеүек хурлыклы йолаға каршы **ут асыу тигән** һүз.* (З. Бишпева.)

ут* **бөрсәһе** <кеүек> Бик йылғыр, теремек. *Солтан ун алты йәштәрзәге егет. ... Уны күргән һәр бер кеше, был — **ут бөрсәһе** икән, тиәсәк.* (Ғ. Хәйри.) *Йәмилә ул муйыл күзле, бөзрә сәсле, тартай ғына, **ут бөрсәһе** кеүек бер кызыкай.* (Ф. Рәхимғолова.) *Яманһаровтың балдызы Хәйернисаның **ут бөрсәһе** кеүек сағы ине. Уға бик күп егеттәр кызығып, күз атып йөрөнө.* (Ғ. Ибраһимов.)

[*Ут — иск. үлән.]

ут йотоу. Бик нык кайғырыу, эстән ауыр кисереу. *Былай за **ут йотоп** йөрөгән Бибиғөл, хаттар килеүзән тужтағас, үзен үзе сәйнәп ташларзай булып өзгөләнде, көндән-көн һыззы, һаргайзы.* (Б. Бикбай.) *Садрислам ... ошо һил ауылда босоп ятыуына әрнеп бөтә алмай ине. Ә ауылда уның ғәйеп булыуына ата-әсәһе **ут йоталыр.*** (Ф. Исәнғолов.) *Алыстағы Африка ла, Вьетнам да **ут йотмаһын.*** (Р. Бикбаев.)

утка басқан бесәй һымак (кеүек, шикелле) [кабаланыу, булыу...]. *Әбөләнеп тегеләй-былай йүгерекләү, сабыу. Рота командиры Акимов, бер ниндәй күрһәтмәләр зә ала алмай, **утка басқан бесәй шикелле**, ары саба, бире һуғыла.* (Д. Юлтый.) *Ауылға кайтқас, Ғариф староста **утка басқан бесәй шикелле** йүгереп йөрөнө.* (Ж. Кейекбаев.) *Утка басқан бесәй һымак кабаланған равняльник, Касьянов менән Наҡышевтың теплякка киләсәген ишетеп, үз жулы астында эшләгән катын-кыззарға көн күрһәтмәне.* (Я. Хамматов.)

утка бешкәндәй. Бер урында тороп сыҙамай (үрһәләнер, ары-бире ташланыу).

утка һалыу кемде. Зур кайғыға тошөрөү, ауыр кисерештәргә дусар итеү. *Башкынамды күрәләтә янған **утка һалмайым.*** (Б. Бикбай.) *Ағизелдең туғайзарын сәскәләр урап алған, Сәскәнән дә матур бер кыз егетте **утка һалған.*** (Халык йырынан.)

утка ла, һууға ла инергә әзер булыу. Кыйыулык кылырға ашкынып тороу. — *Айбулат артынан ... Халык **утка ла, һууға ла инергә әзер торған** сағында, күрһәтә ине ул безгә күрмәгәнде.* (Ғ. Дәүләтшина.)

утлы (кызған) табаға бақтырыу кемде. Бик каты тиргөү, кыззырыу. [*Халик:*] *Гөбөрнатыр уларға мәмәй каптырғанмы, әллә үззәрен **утлы табаға бақтырғанмы?*** (Б. Бикбай.) *Рәкиә мине **утлы табаға бақтырзы, тетте генә.*** (И. Физзәтуллин.)

ут сәсеү. Усәл булыу, ажғырып тороу. [*Ғәйфулла:*] *Һинең һымак **ут сәсеп торған** гүзәл зат минең кеүек тәпәшәк шофер йораты менән вақланамы ни?!* (Р. Сабит.)

ут өстөнә (утка) май һибеү. Кызған кешене ни менәндер нығырақ кыззырып ебөрөү.

уттай эш вакыты. Бик кызыу, эш тыгыз мөлгә карата әйтелә. *Трбән урамда уттай эш оштөндә урманга елэк-емеш йыйырга йөрөй торган Әмин бар.* (М. Кәрим.)

уттан алып һыуга һалыу кемде. Бик ауыр кисерештөргә дусар итеү. *Барын да яз. Әйзә хәбәрзәрең уттан алып, һыуга һалһындар.* Үлем-етемде тик яза күрмә, мин кайткансы тере калһындар. (М. Кәрим.)

ут-һыу кискән. Бик күп күргән, күпте кисергән.

син.: донъяның әсәһен-сәсәһен татыган.

утыз тугызлы һөйл. Акыл йәһәтәнән камил түгел, етешмәй. [*Исхак:*] *Кем булһын, билдәле инде, Моратша байзың утыз тугызлыһы.* (Ғ. Дүләтшина.)

син. кар.: йөзгә берәү тулмаған.

уты һүнгән усаҡ һымаҡ [йөрөү]. Бик күңелһез булыу.

син.: танау төшөү, шөмтөр койолоу.

үгез мөгөзөнә элерлек тә [нәмәһе юк]. Өй әсендә йыһаз-каралтыһы, кейем-һалымы бөтөнләй булмаған, үтә ярлы кешегә карата әйтелә. *Егет менән кыз инһәләр, өй әсе шундай който, үгез мөгөзөнә элеп сығырлык сепрәк-сапрак заты юк, ти.* (Әкиәт-тән.)

үгез үлһә — ит, арба ватылһа — утын кемгә. Эш, тормоштон етешһезлегенә боша белмәгән, үтә гәмһез кешегә карата әйтелә.

үз агышына* куйыу нимәнә, калык. Эш, тормош менән етәкселек итмәү, нисек барһа, шуға риза булыу.

[*Рус телендәге «пустить на самотек» берәмегенән.]

үз аршыныңа үлсәү* *нимәнә.* Берәй кешенә эш-кылығын үз мәнфәғәтендән генә сыгып баһалау, уныкын иһәпкә алмау.

[*Рус телендәге «мерить на свой аршин» берәмегенән.]

үз ауырыуы. Быума ауырыуына карата әйтелгән йәшерен һүз (*ауырыуы йәшерер, котортмау өсөн әйтелә*).

үз башына булгыры (булһын). Артык шашып киткән кешегә карата әйтелгән яман һүз.

үз башына карышыу (котоуоу). Үзен менән ни булырын уйламай шашыу. [*Зиннәт:*] *Үз баштарына ғына которһалар ярар ине.* (Х. Ибраһимов.)

үзе баш, үзе түш. Гел үзенсә генә эш иткән, үз һүзен генә һүз итеп хакимлик кылган кешегә карата ризаһызлык белдереп әйтелә. *Ғилаждың оло катыны Гөлйемеш әбей бынан ике йыл элек үлгәйне. Сафура Ғилаж өйөндә үзе баш та үзе түш булып*

жалды. (Ж. Кейекбаев.) *Теләһәм — сдаю, теләһәм — раздаю. Үзем баш, үзем түш. ... Шулаймы, Котлобаев?* (Х. Гиләжев.) [Валиев] *Өсөн оят та, закон да юк. Ул үзе баш, үзе түш. Нимә теләй — шуны эшләй.* («Сов. Башк.»)

үзе бер гүмер *нимә, ни эшләү.* Низәндер хозурланып кинәнгәнде белдергәндә әйтелә. *Сәй эсәүе үзе бер гүмер ине.* (Я. Хамматов.) ... *Иәйге кистәрзә, эшләп арыгандан һуң, Кызыл буйында журай моңдарын тыңлап, кымыз эсеп ял итеп ятыуы үзе бер гүмер.* («Сов. Башк.»)

үз елкәндә татыу *нимәне.* Низәң ни икәнән үзең күреп, үзең белеү. *Ужыган вузының кәрәклеген Изелбай хәзер үз елкәһендә татып белде.* («Сов. Башк.»)

үзе лә йөзө. Кешенең үзе барза үзенә тураһын әйткәндә кулланыла. — *Бынау завферманы әйтәм, хужа булһа була белһен, булмаһа ... — тип Зифа һүз башланы.* — *Үзе лә йөзө бына.* («Сов. Банк.»)

үзенә калһа. Кешенең әше, қылығы тураһында кәмһетеп әйтергә теләгәндә кулланыла. [Көтүсә:] *«Аксаны мин нишләтермен икән һуң?» — тигән була. Йәнәһе, үзенә калһа, аксага бер зә исе китмәй инде.* (Әкиәттән.) *Үзеңә калһа, һин генә урынга керә алаһың да, башка кеше керә алмай була инде, әйеме?* (С. Агиш.)

үзенекен итеү. Үз һүзен өскә сығару, теләгәнәнә ирешәү. *Һунмәс дәрт, тырышлык, үзенекен итә — Хәнифә Сиражевна бөтәһенә лә өлгөрә.* («Сов. Башк.»)

үзе ни тора. Нимәгәлер хозурланып, кинәнгәндә әйтелә. *Кыш буйы ызмала бысыкып яткандан һуң, яз башы киң яланга сығып, бер иркәнләп тын алыуы үзе ни тора!* (Б. Дәүләтшина.)

үзенә калһа. Әллә кем булып қыланған кешегә әйтелә.

үзең белеп, үзең қуйыу. Үз аллы булыу, үз аллы әш итеү. *Революцияға тиклем безең ауылда үзе белеп, үзе қуйып, кеше менән бик қатышмай ғына йәшәгән бер ағай бар ине.* (Ә. Вахитов.)

үзеңде қулға алыу*. Юғалып қалырлык хәлдән сығыу. [Тәнзилә] *Үзен қулға алып, йылмайырға тырышты, ишеккә йүнәлдә, сығып китергә ашықты.* (Ф. Исәнғолов.)

[*Рус телендәге «взять себя в руки» берәмегенән.]

үзеңде әллә кемгә қуйыу (һанау). Әре қыланыу, башкаларҙан өстөн һанау. *Билдәрәндә һары қайыш, үзен - үзе әллә кемгә қуя бит, пони́маешь.* (Такмақтан.)

үзең ултырған ботақты сабыу. Үзеңә зыян қилтерә торған әште әшләү; терәк, таянысыңды юкка сығару.

үзеңә урын тапмау. Нык тулқынлануҙан, төрән кисерештән ни әшләргә белмәү.

үзеңә үзең баз қазыу. Үзеңә нык зыян қилерзәй әш әшләү.

үзеңә үпкәлә. Берәй әш-қылықтан тыйғанда әйтелә. *Урманға рөхсәтһез кереп ағас қишһәң инде, үзеңә үпкәлә.* (М. Мөхәмәтов.)

... Әйзә, йорт, донъя корогоз, хужалык итегез: власка каршы эш кылмагыз. Кылһагыз, үзегезгә үпкәләгез. (Р. Солтангәрәев.)

үзе тапқан, үзе тапқан. Тапқандың файзаһын күреү.

үзе туйған, күзе туймаған. Булғанга риза булып, «етте» тип әйтә белмәгән кешегә карата әйтелә. *Мул ризык һирәк тейгән сакта кемеһе әйткән булманы: Килер ерең мәүлә киң кылһын, Үзем туйзым, күзем туйманы.* (С. Ғәбизуллин.)

үз итеү (күреү). Күңелгә яқын ханау. *Иылдар үз итмәгәс, был ерзәрзән эз юллар кулак-бүреләр.* (Б. Бикбай.) *Ғүмер буйы зәңгәр күкте үз итер күңелдәрәм.* (В. Әхмәдиев.) [*Һәрбән Һәркәс-кә:*] *Был серенде әйтеүең, Дуҫ күрепме, һылыукай? Үз күрепме, һылыукай?* (Эпостан.)

үз кеше. Яқын мөнәсәбәттә, дуҫ булған әзәм. — *Ярай, еңгә, уның ни гәйебе бар, — тине Тимер, — үз кешеләр бит, бер юлға кисерербез.* (Б. Бикбай.)

үз көнөндә үзең күреү. 1. Үз аллы йәшәү. *Бер аз вақыттар торғас, җайтһалар, җыз үз көнөн үзе күрергә ауылдан сығып киткән.* (Әкиәттән.)

2. Үзенде ризык, аш-һыу менән тәьмин итеү. *Кеше малына мохтажлыкт юк, үз көнөбөзгә үзебез күреп ятабыз.* (М. Кәрим.)

үз көнө үзендә. Үз аллы йәшәй, үзен үзе карай ала. *Күптән инде Хәтимә әбейзең үз көнө үзендә. Улы үлгәндән бирле айырым ашай. Пенсияһына сәй-шәкәрән дә, кейемен дә, утынын да һатып ала.* («Сов. Башк.»)

үз қалыбыңа үлсәү (һалыу). Ниҙе лә булһа үз күзлегәндән генә сығып баһалау.

үз өстөндә эшләү*. Үзендең белеменде, һөнәрәнде камиллаштырыу, етешһезлектәрәндән арыныу.

[*Рус телендәге «работать над собой» берәмегенән.]

үз өстөнә алыу нимәнә. Үз бурысың ханап, башкарып сығыузы яуаплылығыңа алыу. *Канат бәйләү бурысын Мостафин үз өстөнә алырға теләнә һәм пальтоһын сисә башланы...* (Б. Бикбай.) *Кәнбәк ауылы зыяратын кәртәләргә кәрәк ине. Был эште депутат Ихсан Мөхәмәтов үз өстөнә алды.* («Сов. Башк.»)

үз сәен үзе йолқоу һөйл. Нимәгәлер нык үкенес белдереп өзгөләнәү.

үз тукһаны тукһан (туғызы ғына туғыз), үз тине бер тин. Үз һүзен генә дорөс ханаған кешегә карата әйтелә. ... *Ғәзимә иштергә лә теләмәнә — үз тукһаны тукһан ине.* (Р. Сабит.) *Ә Фатиханың был тәңгәлдә үз бер тине бер тин ине.* (Ғ. Байбурин.) ... *Урыс хезмәтендәге француз ханды төрләсә мыҫкыллай, үзен һауалы тота, быға екеренә, үз туғызын ғына туғыз тип һанай.* (Б. Асылғужа.)

үз һөйәгем үземдән ауыр түгел. Үз балам үземә кәзерле, бер зә артык түгел, ауырһынмайым. *Минең үз һөйәгем үземдән ауыр*

түгел, өймөдә ултыра бирер. Борон кыззар өсәр йылһыз озатылмай торғайнылар эле. (Н. Дәүләтшина.)

үз һүзле <үгез күзле>. Үтә лә еңмеш, үзенекен генә өскә сыгарырга тырышкан. [*Гәләү:*] *Теге үз һүзле үгез күзле Харис бар ине бит, шуның еңмеш кызы ... еңмешләңә торғас, бөтәһен дә еңеп бөткән.* (И. Ғиззәтуллин.) *Атай асыуланыр ... тип тә тормаған ... Нәмә әйтәһең инде уға, үз һүзле үгез күзле малайға.* (Ф. Әсәнов.)

үз һүзен һүз итеү. Алдына алғанын, уй-ниәтен алға сыгарыу. *Ай үз һүзле, һай үз һүзле, үз һүзәңде һүз иттең, йөрәгемде тулкындырып, Күнәгеңә болғансың һыу Тултырып алып киттең.* (Ш. Ғалин.)

үз эшенең солтаны. Эшен, һөнәрән бик яҡшы белгән кешегә карата мақтау һүзе.

үзәккә тейеү. Йонсотоу, яфалау. *Старателдәрзең үзәктәренә тейгән быйылғы яз бигерәк тә оҙаҡка һузылғандай тойолдо.* (Я. Хамматов.)

син.: үзәккә үтеү 1.

үзәккә үтеү. 1. Йонсотоу, яфа сиктереү. *Көнө-төнө үзәктәргә уткәрәп, тиреҫтән зәһәр ел иҫте.* (Ф. Иҫәнғолов.) [*Хәжәр:*] *Өйзө ватһалар ватһындар, сәсрәп китһен, тип тә жуям хатта, үзәгемә уттеләр.* (Ш. Янбаев.)

2. Ялкытыу, туйзырыу. *Ҙасан һыу булыр инде, — тизәр сөгәлдәр эшкәртеүселәр. — Эштән арып кайтып, һыуға барыуы үзәккә үтә шул.* («Сов. Башк.»)

3. Әрнетев, әсендерев. *Тәүге мәлдәрзә Һәзиәнең арып талыу-зары, аяк-кулдарының һызлау-зары үзәгенә үтте.* («Сов. Башк.»)

үзәкте өзөү. Нескә, һағышлы хискә төшөрөү. *Кис ултырып кыззар сигев сигә, Бизәктәргә ялғап бизәкте, Бизәктәре ебәк йырзай ағыла, Тик йырзаны өзә үзәкте.* (М. Кәрим.) *Һуғыш вәкытында ... ер өстөнән тәгәрәгән иңрәү, тамырзар аша үтеп, әлдә лә минең үзәгемдә өзә.* (И. Ғиззәтуллин.) **Үзәк өзгөс:** ... *Аҫта кырсын өстөндә, үзәк өзгөс йыр һызыла...* (З. Бишшева.)

үзәк (тамак) ялгау. Әзерәк ашап алыу. *Һибәтулла атты тугарып юл буйындағы курпыға ебәрзе. Ат ашағансы үзәре лә үзәк ялғап алдылар.* (Ж. Кейекбаев.)

үкенескә каршы. Нимәләер үкенес белдергәндә әйтелә. *Үкенескә каршы, кайһы бер предприятиеларза, колхоздарза һәм ойошмаларза хожук тәртибен бозоусыларға каршы көрәш йомшак ойошторолған.* («Сов. Башк.»)

үксә күтәрөү (ялтыратыу). 1. Йүгереп китеү; һыпыртыу. — *Кейенеп ал да үксәңде күтәр!* — тине жандарм. (Х. Мохтар.) [*Илмырза:*] *Бар, кит бынан, үксәңде ялтырат!* (М. Тажи.)

2. Ҙасып китеү; һызыу, тайыу. *Алпауыт, ерзе безгә жалдырып, үксәһен күтәрергә тейешле.* (Ф. Ғәйнәтдин.)

син.: табан ялтыратыу.

үксәһе ергә теймәү. Бик шәп йүгерәү, сабыу.

үксәһенә баһыу кемдең. 1. Эштә, ярышта кыуып етеү, эйәрә килеү. *Кисә көтмәгәндә Сергей Арысланбәктең үксәһенә баһты. Тимәк, вымпелдың кулдан ыткыныу куркынысы бар.* (Р. Низамов.) *Ғөмүмән, беззә һыйырзар һайбәт ... Шуға күрә лә һауынсылар бер сама, бер-береһенәң үксәһенә баһа-баһа киләләр.* (Ш. Ғәлин.)

2. Арттан баһтырып, кыуып етеү. *Дошман тыһырыкһлап, үксәгә баһып килә. Партизандар өсмөйөштә тороп кала.* («Сов. Башк.»)

үлемесле буһыу. Нык арыу, хәлдән тайһыу.

үлем менән бер. Бик кыйын хәлгә калганда әйтелә. *Ғөйлөзөм ошо һөйләшкәнде шаршау артынан тыңлап торған буһа — үлем менән бер буһыр ине.* (Ғ. Дәүләтшина.)

үлем түшәгендә яһыу. Үлер хәлгә етеү, үлем алдында буһыу. *син.:* хәл әсендә яһыу.

үлем һалып [әшләтеү] һөйл. Нык тырыштырып, йән тәслим. *Хөкүмәт үлем һалып әшләтә бит ул сайырҙы.* (Ғөйл.)

үлеп барганда (үлергә ятканда) ауызыһа бер калак һыу һалмаһ. Үтә лә изгелекһез. — *Бирер тауар Әхмәзи. Үлергә ятканда ауызыһа бер калак һыу за һалмаһ әле.* (Ж. Кейекбаев.)

үлеп терелеү. Зур куркыныстан котолоу, нык куркып аһыу. үлмәктән калмак кына. Бик ябык; хәлһез.

үлсәп кыржқан кеүек (кыржқанмы ни, үлсәһең дә улай булмаһ). Бик таман, килешеп торған кейемгә карата әйтелә.

үлһәм дә үкенмәһ инем. Берәй әш башкарыуҙы маҡсат, йәшәү осөн оло шарт итеп куйганда әйтелә. *Үлһә лә үкенмәһ ине лә [Сәмерхан], бынау малай йәлке. Атаһы барҙа башлы-күҙле була алмай кала.* (З. Қазақбаева.)

үлән аһтынан ут ебәрәү (йүгертеү). Йәшерен дошманлык итеү, әтлек әшләү. *Был ауылда әлек үлән аһтынан ут йүгертеү, үз-ара йәшерен дошманлык, бер-береһенән үс аһырға маташыу буһған.* («Сов. Башк.»)

үләт йыжкыры (йыжһын, тейгер). Карғау һүзе. *Бынау Иркәбикә карсыктың сыбар тауығы куйманы бит шул кыяр түтәлен! Кө-өш! Үләт йыжкыры!* (М. Ғәрим.)

үпкәгә ут каһыныу. Аһыу килеү. [Үтәһол:] *Хәҙер беззәң һүззә һанға алмайҙар. Үпкәгә ут каһынып йөрөп ятаһыҙ.* (М. Буран-голов.)

үпкә йөзгәнсе [әсеү]. Бик күп итеп, нык туйғансы (сәй әсеү). *Әйтәһүр, бер кинәнеп, үпкәм йөзгәнсе сәй әсеп кайттым әле.* (Ғ. Дәүләтшина.)

үпкә каһарыу. Аһыуланып яһрып китеү.

үпкә тотоу кемгә. Үпкәләгән хис һаҡлау.

үрмәксенән күрмәксе. Кемгәлер һуқыр рәүештә эйәргән кешегә карата әйтелә.

үрмәләгәнгә йүрмәләгән. Әшләгән, әз буһа ла тырышқан кешегә низер төшә.

үс иткэндэй. Юрамал эшлэгән кеүек, әмәлгә қалғандай. *Үс иткэндэй, тап шул Моразым үренә етер сакта ғына, әллә кайзан болото сурайып килеп сыга ла, дөбөр-шатыр йәшенен уйнатып, яу ла башлай.* (Ш. Янбаев.)

үс қаныу. Йыйылған асыу, зәһәрзе сығарыу; кәнәгәтлек кисе-реу. *Хәлиму үзенең ярһыуы басылғансы, үсе қанғансы әйтте лә ... баҫқыстан менеп китте.* (Ғ. Дәүләтшина.)

үтен һытып алыу. Хакты, йәки башка нәмәне бик қиммәткә төшөрөү йәки низелер йәлләмәй һығып алыу. — *Кайза, юкмы шунда берәй кыржынтың? Алмай сыжмастар инде былар бары-бер. Үтеңде һытып булһа ла алырзар.* (Ж. Кейекбаев.) [*Ғәфүр Хәжәргә:*] — *Әшлә, әшлә... Базарза кешенең үтен һытып алаһың һин атсаны.* (Ш. Янбаев.) [*Биксән ағай бесәнде*] *хатта язғы өзәктә лә ике-өс сана һатып ебәрә. Хакын инде, кеше әйтмешләй, үтен һытып ала.* (Р. Солтангәрәев.)

үтен һытып әскән нимәнәң, һөйл. Теге йәки был эште энәһенән ебенә тиклем белгән, хәйлә, мутлыктарын да өйрәнәп бөткән. *Магазинға барып инеү менән, [Корбан] үзенең күптәнге танышы, сауза әшенәң үтен һытып әскән дуҫына мәрәжәгәт итте ...* (С. Кулибай.)

үтеп сыққан. Бөтәһен күреп, татып белгән, шымарған.

син.: донъяның әсәһен-сәсәһөн татыған, күпте күргән, йылан аяғын киҫкән.

үткер телле (теле үткер) кемдең. Дөрөсөн туранан-тура әйтә торған. *Ай зирәк кыз — ай зирәк кыз, үткер теле, изгеләрзән изгерәктер, юктыр кере...* (Ш. Бабич.)

үтмәс (тешһез) игәү һөйл. Бик мыжык кеше. [*Нәсимә*] *иренә карамай бышылданы: — Йокланым шул. — Ай, үтмәс игәү! — Шакир асыу менән өстәп куйзы.* (Ғ. Дәүләтшина.)

үтмәс тауар. Бер кемгә лә ярамаған, бер қайза ла һыймаған кеше.

үт һыуын әсереу кемгә. Қаты нужда күрһәтеу.

үтәнән-үтә күреу. Кемдең кемлеген, уй-фекерен беләп тороу. *Һинең хәлең, кем әйтмешләй, шалтай-балтайырақ һизелә: Мин үтәнән-үтә күреп торам.* (М. Кәрим.)

фаш итеу кемде, нимәнә. Йәмәгәт алдында гәйебен, мутлығын асып биреу.

син.: йөзән асыу.

фекер йөрөтөү. Уйлау. *Һәр кем ошо алыстан килгән зур хаттың мәгәнәһен тикшерә, фекер йөрөтә ине.* (Ғ. Дәүләтшина.)

фекер туплау (йыйыу). Уйзарзы бер тәртипкә килтерәү, ниндәйзер бер нәмәгә йүнәлтәү. *Әбей, үзенәң фекерзәрен туплаган һымак, байтак ултырзы...* (Д. Юлтый.)

фәлсәфә һатыу. Мәгәнәһе аз булган нәмә тураһында оҙак итеп, сурытып һөйләү. *Дәрүиш булып йәшәһе, дәрүиш булып үлдә бит байғош, ... үзенсә фәлсәфә һатты.* (З. Бишшева.) ... *Бағана ултыртыуға карағанда, был турала фәлсәфә һатыу еңелерәктер, күрәһең.* (Х. Гиләжев.)

фәрештәнәң амин тигән сағына тура килеү. Берәй эш-хәл булһын, йәки булмаһын тигән теләкте белдергәндә, киҫәтәү өсөн әйтелә. — *Иә фәрештәнәң амин тигән сағына тура килер, қолактак якмаған юк-барзы һөйләп тормағыз, — тип тыйзы Хәзисә әбей ...* (Т. Бүләков.)

фәһем алыу. Ниндәйзер эш-хәлдән сығып өйрәнәү. *Минәң фәһем алырлык әйберзәр, кешеләрзәң иң якшы сифаттары хақында язғым килә.* («Сов. Башк.»)

хайран(ға) калыу. Бик нык аптырау, гәжәп булыу. *Кыззың матурлығына мулла хайран кала.* (Әкиәттән.) — *Беззәң телдә лә театр уйнап була икән! — тип хайранға калдылар ауылда.* (Д. Юлтый.) *Майзан халкы хайран калған. Киткән шау-шыу, «Кем йүгерәгә лә, кем аты?»* (Ж. Кейекбаев.)

хак күтәрәү. Кемгәлер, нимәгәлер баһаны юғары бирзәрегә тырышыу.

хакын сығарыу нимәнәң. Эшләгән эштең, күрһәткән хезмәттең әһәмиәтен күтәрәргә тырышыу. *Йомошҡа барыузың хакын сығарыу.*

хак язмыш. Күрәсәк күрә торған. *Маңлайыңа язылған хак язмышты һыпырып ташлап булмай кул менән.* (Халык йырынан.)

хан заман(ында). Әллә қасан, бик борон. *Ағайым мәрхүм Йәзәкәү базарынан алып кайтқайны. Аны алыуға хан заман бит инде. Егерме биш йәштәрзә булғандыр ул хайуан...* (Ж. Кейекбаев.) *Минәң алда бер-береһенә окшап өс әйбер: карт ат, карт кеше, шымарып бөткән хан заманындағы тимер кыңғыр.* (Т. Килмөхәмәтов.)

син.: Мамай заманы, Нух заманы.

хан йәйләүе. Рәхәт, кинәһәслә тормош. *Хан йәйләүендә йәшәү.*

хан һыйы (туйы). Ашау-эсеу, һый бик мул булған тормош. *Ун биш көн хан һыйында йәшәнем. Ғүмер бакыйы бергә торған туғандар кеүек булдык та киттек.* (Ф. Исәнғолов.)

харап булыу. Һәләкәткә орау, юкка сығыу. [*Жыз:*] — *Ай, егет, харап булырһың! Кайзан килдең — шунда кит!* (Әкиәт-тән.) *Рәтле карау юк, харап була ат, харап була.* (Б. Бикбай.)

харап итеу кемде, нимәне. Һәләк итеу, юкка сығарыу.

хас қылыу. Дошманлық итеп, аубызлық эшләу. — *Булыр-булыр. Булмаҫ тимә был сақта. Берәйһе юрамал хас қылып эшләр, уйлама ла, — тине икенсе берәүзәрә, керәтләп.* (Ж. Кәйебаев.)

хат етмәс, ат етмәс [ер] **фольк.** Бик алыс урын (*алыслықты көсәйтеү өсөн күберәк әкиәттәрзә кулланыла*). *Хат етмәс, ат етмәс ерзән кайзан килдең, егет. Хәзәр ағайым кайта, һинең һәләк булыуыңды мин теләмәйем, тизерәк қас, ти икән һылыу қыз.* (Әкиәттән.)

син.: ер аяғы ер башы, ете диңгез аръяғы, каф тау арты.

хаттин ашыу. Артып китеу, сиктән артыу. *Әзәмдәрзең һужырлығы, гәмһезлеге хаттин ашқан.* (М. Кәрим.) *Бигерәк тә теге һонтор хаттин ашқайны: Мусаның рус телен бозоңқорап ебәрәуен әләкләп көлә ...* (М. Ямалетдинов.) *Саманан аша инде самалар, Акса, акса, тип, Ирзәр сабалар. Хаттин ашты бит әзәп-самалар.* (Т. Йосопов.)

хозурын ебәрәү нимәнең. Йәмен, матурлығын эш-қылык, тәртибең менән бозоу. *Минең бер танышым бар. Үзе арыу ғына кеше, ә инде бер ауыз һүзе менән мәжлестең хозурын ебәрергә әзәр генә тора.* («Сов. Башк.»)

хозай белһен. Низе лә булһа бөтөнләй белмәгәнлекте күрһәткәндә әйтелә.

хозайзың қаты кәһәре төшһөн. Карғау һүзе.

хөком һөрөү. Өстәнлек итеу. *Бәтә ерзә үтә кайғылы, шомло тынлык хөкөм һөрә.* (З. Бишева.) *Йөзәр йыллап хөкөм һөргән ауыр тормошка Октябрь революцияһы ғына сик жуя.* («Сов. Башк.»)

хөрәсэн ялкауы. Үтә ялкау, эшлекһез.

хәбәр һатыу. Буш һүз һөйләп вақыт үткөрөү.

хәжәте бер тин (бар ине). Кәрәге юк, кәрәкһез. [*Хафиз Мәтә-гәллигә:*] *Төкөрәм мин һинең мәсетеңә, бик хәжәте бар ине! — тип әйткән ти ул.* (В. Исхаков.)

хәйерле сәгәттә. Эш башлағанда әйтелә торған яқшы теләк (*«уңышлы тамамланһын» тигәнде белдерә*). — *Хуш, йә, килен, хәйерле сәгәттә башлап карайык, — тине карт.* (З. Бишева.)

хәйерле юл! Юлга сытқан кешегә әйтелгән изге теләк.

хәйерсегә ел каршы. Юл уңмағанда, эш бармағанда, ғел каршылыкка орап торғанда әйтелә. ... *Хәйерсегә ел каршы тигән-дәй, бәтә базарзы айжап эләнәм дә, тауықтың әсәрә лә күрен-мәй.* (В. Исхаков.)

хэл алыу. Бер аз көс туплау, ултырып хэл йыйу.

хэлдэн килгәнсе. Буддыра алғансы (*тырышыу, низер эшләү*). Аяк һузып ятып үлеу ир-егеттең һөнәре түгел ул. Хэлдән килгәнсе яулашырга кәрәк. (Ғ. Дәүләтшина.)

хэлдән тайыу. Көс бөтөү, хэлһезләнеү. *Иртәнән кискә саклы забойза эшләп, хэлдән тайып [кайта кешеләр].* (М. Гафури.) *Хэлдән тайһам, кем жарар, ауызыма һузы кем һалыр.* (Я. Хамматов.)

хәленә инеү кемдең. 1. Ниндәй хәлдә икәнән аңлау, торошон белеү.

2. Ауыр хәлдә булған кешегә ярзам итеү.

хэл кылыу (итеү) нимәне. Ниндәйер эш-хәлдә ғәмәлгә инде-реү. *Бәләгә тарыусыны якларга теләүселәр ситкә китә, үззәре хэл кылһындар, йәнһе.* («Ленинсы».)

хэл өстөндә (эсендә) [ятыу, булыу]. Бик ауыр хәлдә булыу, үлем хәлендә булыу. *Балам хэл өстөндә. Инде барыр еребез юк. Һезгә күсеп килдек.* (Ф. Исәнғолов.) [*Кузыйкүрпәс — Сарыбайга:*] *Атайым, баҫкынсыларзы кыуып ебәрәп, малыңды кире кайтарып, кискеләнәп, хэл эсендә яткан үзеңде дауалап аякка баҫтырған.* (Эпостан.) *Кайзан белһен Мансур тап шул мәлдә кустыһының хэл эсендә ятканын.* (З. Қазақбаева.)

син.: үлем түшәгендә ятыу.

хэл юк. Сараһызлықты белдергәндә әйтелә. *Урамдан егет улак узыр хэл юк, күзең-кашың аҫшаңлап һүз куша башлайһың.* (Ғ. Дәүләтшина.)

хәрәф айырыу (таныу). Бер аз укый белеү. *Мостафа әле үзе хәрәф айырып етмәгән сағында Мортаза ағаһы уға китаптан тағы ниндәйер йырзар укый.* (М. Кәрим.)

хәсрәт токсайы һөйл. Кешене көмһеткәндә әйтелә торған һүз.

хәтергә килеү (төшөү). Искә төшөү. *Үткәндәр хәтергә килә. Хәтергә килтереү (төшөрөү): Емешһез ағас, балаһыз кош керек гүмеремдең үтәп барғанын капыл хәтеремә төшөрзө ул [Шәфәк].* (М. Кәрим.)

хәтерзән сығыу. Истән сығыу, онотоу. *Исеме хәтерзән сыткан. — Үзәбәззең эшсе синыфы икәнәбез хәтерзән сытмаһын.* (Ә. Вәли.)

<...тимәһән> хәтере калыр һөйл. Кемдеңдер йәки низеңдер мөһөзлөгөн, насарлығын арттырыу, көмһетеү өсөн әйтелә. *Һыйырзары һуң ... һыйыр тимәһәң хәтерзәре калырзай ғына инде, бахырзар. Көнөнә ике литр һөт бирәләр ине.* («Сов. Башк.»)

хәтер калыу кемгә, нимәгә. Үпкөләү. *Кыззарзың һүззәрен ишәтеп күрәзсенәң хәтере калыуынан курткан Хәйретдин уларға боролоп қараны.* (Я. Хамматов.) *Хәтерен қалдырыу кемдең: Теге йыуан қатындың қайһылыр һүзе бик тә хәтерен қалдырзы, ахыры [Миңһылыу еңгәнең].* (Р. Солтанғәрәев.) *Ләкин Ғәйшә өсөн, хушлашқанда, был һүз артық хәтер қалдыра.* (Ғ. Амантай.)

хәтер һаклау. Үпкәләтмәскә тырышыу. *Ул арала булманы, Шәмсетдин, ишектә шар асып, бәтә кышты эйәртеп килеп тә инде. Хәтер һаклап торманы, тураһын һукты.* (Р. Низамов.)

хәтер һандығы. Истә, хәтерзә булыу; иҫ. *Уралды аша үткәндә ... күңелдә һиндәйзәр әйтеп кенә аңлатып булмай торған зур тойго җана. Үзең дә һизмәстән хәтер һандығы асыла башлай.* (М. Кәрим.)

һабак алыу. Низәндәр тәжрибә алып, үзең һыгымта яһау, өйрәнәү. ... *Был мәхит буржуйзәрә башкортса укый ғына белмәй. Юғиһә, ошо мәкәләне укығандары байтак һабак алыр ине.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Һин тормошта әллә азаштыңмы, һабак алманыңмы гүмерлек?* (Ғ. Дәүләтов.)

һабак биреү кемгә. Үз тәжрибәнде кемгәлер өйрәтеү. *Сығынсы аттар керек туламайык, исправдом безгә һабак бирзе инде.* (Б. Бикбай.)

һабак булыу кемгә, нимәгә. Хаталар, яңылышлыктар аша якшыға өйрәнәү. ... *Тормош тәжрибәһе лә, үзе кисергән ауырлыктар һәм кисерештәр зә Мөгәллимгә һабак булмаған.* («Сов. Башк.»)

һабак укытыу кемгә. Тормошта нимәгәлер өйрәтеү (*тәжрибә аша*). *Үзем — карт һалдат, Үткән яузарза һеззең кеүектәргә «һабак» укыткан һалдат.* (К. Кинйәбулатова.)

һабан һөрөргә <генә> калды. Башкаһы бәттә, эш бер нәмәгә генә килеп терәлдә.

син.: көлтә бәйләргә <генә> калды.

һағызак кеүек (шикелле, һымак). Артык бәйләнәүгә, бәйләнсек кешенең үзенә карата ризаһызлыҡ тойғоһо белдергәндә әйтелә. [*Колсобай:*] *Нимә бәйләндең әле һары һағызак шикелле.* (Я. Хамматов.)

һағыз кеүек (һымак, шикелле) йәбешәү һөйл. Айырылмаҫтай булып бер-берәүгә әйрәү, артынан калмай йөрәү.

һай йөзәү нимәлә. Үз шөгәләндә йәки башка берәй өлкәнә аз белеү. *Ғәжүмән, Туркина агентствоға бухгалтер итеп иҫәп-хисап эшендә бик һай йөзгән кешене кабул итә.* («Сөв. Башк.») *Мәле менән үзенең назанлығына, бигерәк тә инглиз телендә һай йөзәүенә йәне үртәлә егеттең...* (Ф. Исхакова.)

һайланған — һазға, ораған тазға. Кәләш йәки кейәүзә һайланып йөрөп, йүнһез кешегә тап булганда әйтелә. *Үзе керек бер тәүфиглы ғына шәфәгәтле булырзай бала ораһа, җана ла һуң.*

Һайлаган — *һазға, осраған тазға булып куймаһа яра ине...* (З. Ғаҗакбаева.)

һайлап алған кеүек (алғанмы ни). Бик һәйбәт, бик шәп (бер төр нәмәләр тураһында).

«**һайт**» тигәндә «**тайт**» тип тороу. Һәр нәмәгә лә әзер тороу (бер аз кире баһа биргәндә әйтелә). [Жарт:] *Һин үзең дә, Ғаббас кусты, һайт тигәндә тайт тип, телефон шылтыраған һайын ат әйәрләп районға сапма.* (М. Тажи.)

һакалды һыйпап калыу. Һемәйеп тороп калыу.

һакаллы сабий һөйл. Үзе оло йәштә булып та, акылы әз булған кешегә карата мысқыллап әйтелә. *Сәлимдә куркыттам тип, буре булып олоп йөрөп, эттән тешиләткәнһең бит сандырыңды. Их, һакаллы сабий.* (И. Ғиззәтуллин.) [Азнабай:] *Сабый ул, һакаллы сабий! Бер ни белмәй, күрмәй тороп, гәйбәтсе катындар һүзенә карап, һөйгәнән ташлап китәмә ни акыллы кеше!* (Ф. Әсәнов.) *Ә бит теге «Жорза...» унар йыл буйы йөрөгән һакаллы сабийзар күпмә.* (М. Кәрим.)

һакалы биленә еткән кемдең. Йәше оло кешене кәмһетеберәк әйткәндә кулланыла. [Хәмизә] *Һакалы биленә еткән иренәң һалдаттар араһында йөрөүен, үзенәң балалары менән бында яңғыз калыуын уйлап, күңелә нескәрзе.* (М. Ғафури.) — *Ул ни эшләп өйрәнсек булһын? Һакалы биленә еткән кешене ниңә мысқыл итәһегез, — тине [Сафура].* (Р. Ғабдрахманов.)

һалам астынан ут йөротоу (төртөү). Йәшерен рәүештә гәйбәт, насар һүз ебәрәп, кеше араһын бозорға тырышыу.

һаламға тотоноу* калык. Ниндәйер ауыр хәлдән сығырға тырышып, ышаныһыңыз ғына булған нәмәгә таяныу. *Береһе уның батырға әзерләнгәндә һаламға тотона.* (И. Насыри.)

[*Рус телендәге «держатся за соломинку» берәмегенән.]

һалкын кан менән. Тыныс рәүештә, кызмай ғына (низер башкарыу, эшләү). *Шундай тыныс, һалкын кан менән әзерлек бара. Окоптарзан кырк-иллә азым ситтән караусы булһа, уларза йән әсәре юк, тип уйлар ине.* (Ф. Иҗәнғолов.)

һалкын канлы. Холто менән бик тыныс, кызмаҫ. *Секретарь кеше һалкын канлы булырға тейеш.* (Н. Мусин.)

һалкын карау. 1. Эшкә, бурыска яуапһыз мөнәсәбәттә булыу.

2. Нимәгәлер бик тыныс мөнәсәбәттә булыу.

һалкын һыу һипкән(дәй) шикелле (кеүек, һымак). Капыл һиҫкәнәп китеүзе белдергәндә кулланыла. *Гөлйөзөм, өстөнә һалкын һыу һипкән шикелле, капыл өшөп калтырай башланы.* (Ф. Иҗәнғолов.)

һалпы ятка һалам кыстырыу. Юрамал мактап, йөпләп алдау, яңылыштырыу. *Был эш түгелмә ни? Һалпы ятка һалам кыстырма, яуап бир.* (Х. Ғиләжев.) [Әжһәм карт үсмерзәрзе] ... *кызыклы һүззәре менән әүрәтеп, кайһы береһен мактап, һалпы яғына һалам кыстырып, үзе тирәһендә эшләтә.* (Ж. Ке-

йекбаев.) *Керүтләнеләр, миңә кысқырып, һалпы ягына һалам кыстырып.* (Т. Йосопов.)

һалыу тамак һөйл. Артык ауыз; ашқа, ризыкка дөгүә итеүсе.

һанап бөткөһөз (бөтөрлөк түгел). Бик күп, һаны юк. *Башкортостан тәбиғәте әйтеп бөткөһөз матур, байлыктары уның һанап бөтөргөһөз.* («Сов. Башк.»)

син.: иҫәбе-хисабы юк.

ант.: бармак менән һанарлык.

һан артынан кыуыу* *кальк.* Сифатқа иғтибар итмәй, низелер күбәйтергә тырышыу. *Әгәр, әйтәйек, берәй механизатор, ашығып һәм һан артынан кыуып, һасар эшләһә, уның эш хажының 30 проценты тотоп калына.* («Сов. Башк.»)

[*Рус телендәге «гоняться за цифрами» берәмегенән.]

һанга һуғыу (алыу) *кемде, нимәнә.* Үзеңә тиң һанау, ятшы баһалау; иҫәпкә алыу. — *Кит, шул өйөрлө бала-сағаны һанга һуғып, һөйләмәгезсе! — тип, Зәкиә кырт өзгән кеше итте.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Шундай кеше безгә һанга алғанда, без ни нәмә менән эреләнә алайык.* (Һ. Дәүләтшина.) **Һанга һукмау (алмау):** *Был гәмһез төйлөгән, күрәһең, ата-әсәһең дә һанга һукмай.* (Ә. Вахитов.) *Әлеге бүреккә тағы һүзгә кереште: — Һуң һин, малай, һосолман динен дә тотмағас, урыҫ динен дә һанга алмағас, кем булаһың инде?* (С. Ағиш.)

һап итеп төрөу. Һәр эшкә, тәкдимгә өзер булыу.

һары елек. Бик һыклы, һослө. *Һисә әйтһәң дә, ит ашап, мул торған һары елек инде.* (Т. Хәйбуллин.)

һарыу кайнау. Һык асыу килеү, кызышыу. [Кәйүм:] — *Әйткәндәй, Красиндар ғына бер зә риза түгел икән, һинең был һиәткә, һарыузары бик кайнай, ти.* (Ғ. Локманов.) *Кызғаньска каршы, меҫкендәр бар әле донъяла, шуның өсөн һарыу кайнай, шуның өсөн йөрәк яна ла.* (Б. Бикбай.)

һауанан алып һөйләү. Юкты бар итеп, яһап хәбәр сығарыу.

һауыт-һаба шалтырау. Ғаиләлә ығы-зығы, талаш-тартыш калкыу. *Тормош булғас, һауыт-һаба шалтыраған сактары ла була. Бындай вақытта инде берең әйткәндә, икенсең тынып калырга кәрәк. Һис тә бер-береңде еңергә ынтылырга ярамай.* («Сов. Башк.») *Ауыл ирзәренең тыу бейәләй һөйрәлеп донъя көткән ... һисәләре менән дә һауыт-һаба шалтыратыуы ишетелә.* (М. Әпсәләмов.)

һез тигәндә без изәндә һөйл. Кешегә мәрәкәләп түбәнселек белдергәндә әйтелә.

һеләгәйе кипмәгән кемдең һөйл. Һүз һөйләргә, фекер әйтергә йәш әле тигән мәғәнәлә кәмһетеберәк әйтелә, — *Тик тор, һинең эшең юк, һеләгәйең кипмәгән әле.* (Ғ. Ибраһимов.)

һелә көрөтөү диал. Ялкытыу, йонсотоу.

һеләүһен уйнау. Асыу килеп, сикә янып-янып китеү. *Хатта уның сикәһе буйлап һеләүһен уйнап куйзы.* (Х. Ғиләжев.)

һепертке менән кыуыу. Кабат әйләнеп килмәслек итеп, хурлыҡ менән ебәрәү. — *Ул Иҫәнғилдинде сауза системаһынан һепертке менән кыуырға кәрәк! — тип кыстырҙы [берәү].* («Сов. Башк.»)

һеркәһе һыу күтәрмәй кемдең. Үпкәсел, үсексән. *Әсәйем дауам итте: — ... Ә һин артыҡ үз һүзләһең. Сәтк кына булһа, һеркәң һыу күтәрмәй.* (Я. Вәлиев.) *Иәш һалдаттың үпкәләүенә Рябчиков хатта кәйефләһен тә китте: — Һеркәң һыу күтәрмәй икән. Зарар юк, ғәрсел кеше яуза ла һынатмай ул...* (Ә. Хәкимов.) *Ерле юкка кабарған, һыу күтәрмәй һеркәһе.* (Т. Йосопов.)

син.: тәртәһе ерек.

һигеҙ күзән бөлдөрөү. Белгәнлеккә төшөрөү, ярлыға сығарыу.

һин белгәнде киптереп элгән (сәйнәп төкөргән) һөйл. Кемдеңдер яңылыҡ тип һанағанының баһаһын төшөрөү өсөн мысҡыл менән әйтелә. *Закир карт озон бармағын юғары күтәреп яһап куйҙы. — Хәҙер без һин белгәнде киптереп элгән.* (Ә. Вахитов.) *Шәрәфи һин беләһен әллә һасан белгән дә киптереп, талға элгән.* (Ғ. Әхмәтшин.)

һин бел дә мин бел. Сер итеп һаҡларға, таратмаһка саҡырғанда әйтелә. [*Әһли:*] *Тик һин бел дә мин бел. Карт кешегә сауабы булып, бер күлдәклек тауар бүләк итермен.* (С. Кулибай.)

һин дә мин. Арыу уҡ, яҡшы ғына; ярарлыҡ. [*Йән түрә*] *Һин дә мин генә ине, Безгә тиң генә ине.* (Х. Ғиләжев.) *Сәлимә менән Касим ... һин дә мин эшләп алдылар за киттеләр.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Кара һин уны, комбайнерҙар, Әхәттең исемен белеп, һин дә мин һөйләшеп торалар.* (Р. Солтанғәрәев.)

һин күр зә мин күр. Бик тиз арала, йөһәт кенә (күз алдынан юғалған, һасқан кеше тураһында). ... *Зәйнәп һарсыҡ тиз генә ишекте асып һыҙҙы. Һин күр зә мин күр. Урамға сытһас та, күлдәк итәгенә баһып, абына-абына йүгерә.* (Ш. Шөһәр.) *Татар абзый ошо һүзән һуң аттарын борзо ла, һин күр зә мин күр, токойоп сығып китте.* (Б. Бикбай.)

син.: ай күрзә, қояш алды; аяғы ергә теймәй.

ант.: бер аяғын атлағансы, икенсәһен эт аһай.

һин дә, мин дә, ибн Әмин (Мөхәмәтәмин). Күмәк түгеллекте, бергәлекте белдергәндә әйтелә.

син.: бармак менән һанарлыҡ.

һин тигәндә мин изәндә (төпһөз қозотһка тошөргә әзер) һөйл. Ярһамға килергә әзер тороуҙы белдереп, һаяртһанда әйтелә (*асылда, әзер булмауы ла мөмкин*).

һис һүзһөз (һикһөз). Мотлак, икеләһеүһөз (*була, башһарыла торған эш-хәл тураһында*). *Яңылыҡ булһас, уны, һис һикһөз, һабул итергә кәрәк.* (С. Аһин.)

һис юғында (булмаһа). Иң кәһендә, бер зә мөмкин булмаһанда, юк тигәндә (*күпте өмөтләһен тә азға риһа булһанды бел*).

дергәндә әйтелә). **Нис булмаһа**, бер током калдырам тип, [Жарагөлөмбәт] бер кыззы алды үзе менән бергә. («Бабсак менән Күсәк».)

һонолоп һыу эсмәү. Бер нәмә лә эшләмәй тик ятыу. *Ныязгол хәзер кайһылай булып китте: һонолоп һыу за эсмәй.* (Н. Дәүләтшина.)

син.: кыл да кыбырлатмау.

һөйөнсөһөнә қолагы һөйл. Һөйөнсө һораған кешегә бүләк урынына шаярып әйтелә (*гәзәттә, һораған һөйөнсөһә әһәмиәт-һез булганда*).

һөйәк йомшартыу. Әз генә аракы эсеп алыу. *Минлегәли менән Фәтих аш тәме өсөн азырак һөйәк йомшартып алдылар.* (Х. Гиләжев.)

һөйәккә үтеү. Бик нык өшөү.

һөйәк сәйнәү. Кемдәндер гәйбәтен һатыу.

һөйәк таралып барыу. Бик нык арыу, хәлдән тайыу, йонсоу. *Шул тиклем арыным бөгөн, һөйәктәрәм таралып бара.* (Һөйл.)

һөлөк кеүек (һыу һөлөгө кеүек). Буй-һынға бик матур; һомғол, төзөк (*кешегә, атка карата әйтелә*). *Тыуған ерзәрән ташлап, тәү киткән сағында ул һөлөк кеүек егет ине.* (Н. Нәжми.) *Унан килеп, Аллаяр бер кыш эсендә һөлөк кеүек ике-өс атты яндыра.* (Ф. Иҫәнғолов.)

һөмһөр (һөмор, һөрөм) койолоу. Асыузан, төрән кисерештән йөз төсө калмау, карайыу. *Каръяузы каштарың емереп, һөм-һөрө койолоп, ротаға кайтып ингәндә, сәгәт 12-не һуккайны инде.* (Н. Мусин.) *Ауыл кешеләренең йөзө яктыра. Ә байзарзың һөмһөрө койолоп, карайып кала йөзө.* (Ә. Вахитов.) *Һөмөрөн койоп, тауыш-тынһыз ғына Касьяновка эйәрәп килде Накышев ...* (Я. Хамматов.) *Өйгә кайтып инмәйһең, етмәһә, үзәңдәң йөзәң асылмай, һөрөмөң койолоп тик йөрөй.* (З. Бишшева.)

һөрән һалыу. Бик каты кыскырыу, һөрәнләү. *Күрәм: эшкә тора республикам, һөрән һалды бына гудоктар.* (Ғ. Сәләм.)

һөттән ақ, һыузан пак. Бик таза, һамыслы (*күберәк, киреһенсә, гәйепле булған кешегә карата мысқыллап әйтелә*). — *Һиңә һез мине бюрота ақларға теләнегез? Күрәһегез, ашлык һуғыу, иген тапшырыу һузыла, ә һез, минән бөтә яуаплылыкты үз өстөгөзгә алып, һөттән ақ, һыузан пак итеп күрһәтергә теләйһегез.* (Х. Гиләжев.)

һот өстөндәге каймак кеүек. Бик рәхәт кенә, байлык-муллыкта йөшәгән кешегә карата әйтелә. *Минәң уйымды белһә, әсәйем йәберһенер ине; «Һот өстөндәге каймак кеүек үстең бит!» тиер ине.* (З. Бишшева.)

һуган базары хәбәре. Буш һүз, сафсата. *Кәзерле һәм рәсми бер газетала языу өсөн һуган базары хәбәрзәре ярамағанды карт журналист Сәләхкә белергә кәрәк ине.* (Ш. Хөҫәйбирзин.)

һуған һөймәс. Бер нәмәне лә окшатмаған, үз һүзле (*кеше*). *Атай булған кеше — һуған һөймәс бер суфый, минең комсомол-лыкты ене кеүек күрә.* (С. Ағиш.)

һуған һурпаһы эсеу. Этлек күреу, яфаланыу. *Картайғанда, сак донъя төсө күрә башлаганда, мин шул тыңлауһыҙҙан малды тәләф иттерәйемме ни? Бер аз һуған һурпаһы эшен.* Әллә кайҙа китмәс, кайтып килер әле... (Н. Дәүләтшина.)

һуғыш сукмары. 1. Һуғышырға бик әүәс кеше, һуғышырға кулы кысып торған. *Тимер ине һуғыш сукмары, кемде күрһә — шуны урамда, көсө етһә, тотоп тукманы.* (Н. Нәжми.)

2. Илдәр араһында һуғыш сығара торған дәүләт. ... *Америка-ның һуғыш сукмарҙары иң тупаҫ һәм асыҡтан-асыҡ колониализм сәйәсәте үткәрә.* («Сов. Башк.»)

һуйған да (һуйып) каплаган. Бик окшаш, нык окшаған. *Зыязетдинов мулла! ... Шул үзе бит Хозайбирзин!.. Һуйған да каплаган ...* (Ф. Иҫәнғолов.) *Ҡыҙҙы әйтәм, хас мин. Һуйған да каплаган.* (Р. Низамов.) *Мырзагилде һуйып каплаган шикелле атаһына, Ҡотлогилдегә окшаған.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: ике тамсы һыу кеүек.

һукты ла күпте. Бер эштең, теләктең артынан уҡ үтәлешен талап иткәндә ризаһыҙлыҡ белдереп әйтелә. — *Әйе, һиңә, һукты ла күпте, ти. Һинең йомшоң артынан йүгерәһем ҡалған.* (Һөйл.)

һукыр барнау. Түбән ҡиммәтле аҡса. *Әй, ҡозаның бүләге, ошо микән күргәне? Етмешлек тин көткән булһаҡ, һукыр барнау биргәне.* (Такмаҡтан.)

[*Барнау — боронғо егерме тинлек аҡса.]

<һукыр*> бер тин тормай. Хакы, баһаһы бик түбән. *Ул купелағы өсәү кеүектәр осраштыра шул әле. Улар өсөн һинең ҡитабың һукыр бер тин.* (Н. Мусин.) ... *Тормошон ваҡ зауыҡтар менән бушҡа үткәргән кеше үзенең һукыр тингә лә тормаҫ гүмере өсөн дер ҡалтырар.* («Сов. Башк.») **Һукыр бер тин юк:** *Юлға аҡса кәрәк бит, ә минең кеҫәмдә һукыр бер тин дә юк.* (Ғ. Ғүмәр.)

[*Һукыр тин — тотонорға ярамаған, тишелгән аҡса.]

һукыр күрәзә кәрәкме ни (кәрәкмәй). Былай ҙа ап-асыҡ булған хәлдә аңламай йәки бутап маташҡанда әйтелә. — *Ни эшләп уртаҡ булһын, тәтенә Ваһап ҡарт ҡорған, ә Әхмәҙи һелтәгән, уға һукыр күрәзә кәрәкме ни.* (Ж. Кейекбаев.) *Ҡайзарҙан ғына килмәне тикшеренүселәр — райондан да, Өфөнән дә. Бында инде һукыр күрәзә лә кәрәкмәй, үс алғандар.* (Р. Солтанғәрәев.)

һукыр тауыҡ һөйл. Бер ни аңламаған, белмәгән, аңрарак кешегә мыҫкыл менән әйтелә. [*Бәрхәямал әбей:*] *Юк, юк! Һандыҡты танымаҫҡа әллә! Һукыр тауыҡ түгел бит мин.* (Ш. Янбаев.) *Һукыр тауыҡка барыһы ла бойҙай.* (Мәҫкәл.)

һул аяктан (аяк менән) тороу (инеу). Кәйеф булмауға, эш уңмауға карата әйтелә. *Күңелгә ауыр, һалкын, караңғы ... Шуларҙы уйлап, кисә мин өйгә нисектер һул аяк менән кайтып керҙем.* (Р. Ғарипов.)

һуңғы тамсы канға тиклем (кан калғансы). Зур физикәрлек менән, йөнде-төндә аямай (*һуғышыу, көрәшеу*). *Бына ошо ике шишгәр башкорт егетәрәнең ... ил азатлығы өсөн һуңғы тамсы кандарына тиклем көрәшәргә әзер тороуҙарын һөйләмәйме ни!* («Сов. Башк.») [*Алпарский:*] ... *Һезҙең алда ант бирәм. Һуңғы каныма тиклем көрәшәсәкмен, әмеремде уның эше өсөн дауам итеүгә арнаясакмын.* (Ф. Аҡбулатова.)

һуңғы сиктә. Башка бер сара ла калмағанда (*һизәр эшләргә тәүәккәлләүгә белдерә.*)

һуш китеу. 1. Истән языу, иҫ китеу. *Шунда күптәр тетрәне күржып, шашып, Аузы кайһы һуш китеп, төстәр қасып.* (Ш. Бабич.)

2. Аптырау, гөжәпкә қалыу.

һушын алыу кемдең. 1. Аптыратыу. *Хөсәйен, малай-шалайзың ғына түгел, өлкәндәрҙең дә һушын алып, ауыл буйлап остан оҫка йөрөнө лә бер көндө шул ук арбаһы менән ауылдан сығып ғәйеп булды.* (Ф. Иҫәнғолов.)

2. Қурқытыу, қотон алыу.

һүз алмашыу (алышыу). Һөйләшеу, фекер алышыу. [*Сәлмән*] *Мәндемгә қилә лә текә ярзан аяқтарын һалындырып ултыра. Минең менән өзөк-йыртық қына һүз алмаша.* (Ә. Вахитов.) *Опарин менән йәнә ике қарт эшсе бар ине. Уларзың, һирәк-һаяк һүз алышын, һөйләшеүҙәрен Сөнәғәт тыңлап барҙы...* (Ж. Кейекбаев.)

һүз асыу. Хәбәр башлау, һөйләшеп алып китеу. ... *Йәнәзәк менән теге хәбәрҙәр тураһында һүз асырға ... кәрәк.* (Ғ. Дәүләтшин.)

һүз беркетеу. Һөйләшеп қилешеу, һизәр эшләргә һөйләшеп қуйыу. *Бында йыйылған қешеләрҙең был йыйылышы һуңғы ине. Бында улар һуңғы тапқыр һүз беркетеу өсөн йыйылғайнылар.* (Ғ. Дәүләтшин.)

һүз биреу кемгә. Һизәр эшләргә, башқарып сығырға вәғәзә итеу, өстөнә алыуыңды әйтеу. *Күпме эшсе, күпме қолхозсы заводтарға һәм қолхоз баһыуҙарында, фронттағы яқташтары һымақ, тылда ла ең һызғанып эшләргә һүз бирмәне.* («Сов. Башк.») **Һүз бирешеу:** *Қасандыр без ошо тәрәнлектә ... әллә һиндәй һүзәрҙәр ғә бирешкәйнек.* (Ә. Вахитов.)

һүз бутқаһы. Мәғәнәһе аз булған хәбәр, язма; күп һүзлелек. *Һәр бер һүз бутқаһы әсәр булып бөтмәй бит әле ул.* (К. Әхмәт-йәнов.) [*Старателдәр*] *«Без һүз бутқаһына туйзық, һин уғыған қеше, безгә һәйбәт қила табырға ярҙам ит», — тизәр.* (Ә. Вахитов.) *Ярай, һүз бутқаһы тамақ туйзырмай.* (Я. Вәлиев.)

һүзгә аптырамау. Хәбәргә, һүз һөйләүгә бик оҫта булыу. *Былай карап тороуга бәләкәйерәк булган Сәлим тигән шәкерттең кыйыулығына һәм һүзгә аптырамауына һоклана инек.* (М. Гафури.)

син.: теле телгә теймәү (йокмау).

ант.: ауызына таш капкан, ауызына һыу уртлаган.

һүзгә (хәбәргә) батыу. Донъяны онотоп, озон хәбәргә төшөп китеү. *Ике катын көн дә, күнәктәренә алмалар тултырып сығып, иң матур, иң кызылдарын сеүәтәләренә өйөп ултыралар за хәбәргә баталар.* (Р. Солтангәрәев.)

һүзгә биреләү. Онотолоп һөйләшеү.

... һүзгә етеү. Күп итеп насар һүззәр әйтеп ташлау, орошоу. *Райкомга барып булмай, Шәмизолов: «Без иҫкәрттек бит», — тиәсәк, йөз һүзгә етәсәк.* (Ә. Вәли.)

һүзгә килешеү. Әрләшеү, тиргәшеү. *Бөгөн иртәнсәк ул, кайныма кире кағыу тураһында әйтеп карайым тигәнсә, арыу ук һүзгә килешеп алған.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Мозафар, Сабира апай менән бик каты һүзгә килешкәс, былтыр йәй гаиләһен дә, ауылды ла бөтөнләй ташлап сығып киткән.* (Ф. Иҫәнғолов.)

һүзгә елгә ташлау (осороу). Үтмәҫтәй һүзгә, тормошка ашмаҫтай вәғәзәне биреү. *Гәүһәр Фәйзуллина ... биргән һүзгән елгә ташлай торғандарҙан түгел.* («Сов. Башк.»)

һүзгә икенсегә бороу. Хәбәрҙең барышын үзгәртеп ебәрәү, фекер ебен алмаштырыу. *Колсобай һүзгә икенсегә борҙо.* (Я. Хамматов.)

һүзгә йығыу. Кешенең әйткәнен, үтенесен иҫәпкә алмау.

һүзгә кире алыу. Әйткән хәбәрҙән баш тартыу.

һүзгә һатып алмай. Һүзгә, хәбәргә бик оҫта.

син.: теле телгә йокмай.

һүзгән кайтыу. Әйткән һүзгәндән кире дүнеү, һүзгәнде тотмау.

һүзгә тороу. Биргән вәғәзәнде үтәү, әйткәнендә башкарып сығыу. *Хәтмулла ағай һүзгәндә торҙо.* (Д. Исламов.) — *Улай булһа, әйзәгез, бисәләр, — тип күнәген алды Зарифа, — яңы начальникты һынап карайыҡ әле, һүзгәндә торормо икән.* (Н. Мусин.)

һүзгән аяҡ аҫтына һалыу кемдең. Һөйлөгән хәбәрҙен иҫәпкә алмау, кәңәшен тотмау. [*Хәжәр:*] *Минең Дауытым бозок түгел, һүзгәнде аяҡ аҫтына һалып, үз белдеге менән өйләнмәҫ.* (Ш. Янбаев.)

һүзгән ерҙә калдырыу кемдең. Әйткән һүзгә үтәргә юл куймау. [*Ныязғол:*] *Иә, хәзрәт, эш һиндә инде ... Һин әйткәндәй, китһалһай алып, берәй яйын табайыҡ инде. Ир һүзгән ерҙә калдырма.* (Ғ. Дәүләтшина.)

һүзгән <ергә> йығыу кемдең. Кеше әйткәндең киреһен эшләү, тыңламау, һорауын үтәмәү. *Бүрө ағзалары иһә быны яҡшы беләләр һәм Иҫәнбирҙиндең һүзгән йыҡмаҫка тырышалар.* (Ә. Вәли.) *Тәүҙә оҫтазының һүзгән йыға алмай тыйылып йөрөгән*

Акмулла сәсәндәрзе тыңлап ултыра-ултыра ла, ярһыуын баҫа алмай, уртаға атлай. (Ә. Вахитов.) *Карт та йәш бисәһенең һүзән йыҫмаған, кыззы урманға алып киткән.* (Әкиәттән.)

Һүзәнән сығыу кемдең. Биргән кәңәшен, йүнәләшен тотмау, икенсе төрлө эшләү.

Һүзән әлеп алыу кемдең. Кемдеңдер һөйләгән хәбәрән ялғап алып китеү.

Һүзән ятка һуғыу кемдең. Һүзән тыңламау, кабул итмәү.

Һүз ишетәү. Тәнкитләнеү, әрләнеү. *Хангильдин, район кәңәш-мәләрендә һүз ишетеп, әрләнеп кайттымы, енен сәсеп Гафарға йәбешә, бөтә гәйепте уның өстөнә аузара.* (Н. Мусин.)

Һүз йөрөтөү. 1. Гәйбәт һөйләү, хәбәр ебөрөү. **Һүз йөрөтөү миннең эшем түгел, әле тик һүз ыңғай ғына әйтеп китәм.** (Н. Дәүләтшина.)

2. Һүз алып барыу, хәбәр һөйләү. *Илдәр язмышы, донъя язмышы тураһында һүз йөрөтөү ... хәзерге поэзияның дөйөм рухына һеңеште...* (Р. Бикбаев.)

Һүз көрәштерәү кем менән. Бәхәсләшеү, әйткәнәнә каршы төшөү. [*Байғужаға*] ... *берәү зә ауыр һүз әйтмәй, уның менән бер кем дә һүз көрәштермәй ...* (Д. Юлтый.) *Кулын қаушырып һаман да бер киәфәттә торған Ниғәмәтулла уның менән һүз көрәштермәне.* (Я. Хамматов.)

Һүз күтәрәү. Әйткәнде үпкәләмәй кабул итеү, тәнкиткә үсекмәү (*күберәк юклык формаһында кулланыла*). ... *Иә, ниңә әле шулай тузып киттең, кайһылай һүз күтәрмәс нәмәкәй.* (Ф. Иҫәнғолов.)

Һүз кеүәһе. Һөйләү оҫталығы. [*Һаубикә:*] *Хозай тәгәлә һүз кеүәһе бирмәгәс, ни эшләйһең инде. Матур итеп һөйләп биреп булмай инде.* (Ә. Атнабаев.)

Һүз куйыргыу. Ни һақындалыр күп һөйләү, иғтибарҙы йүнәлтөү. *Карсык менән һүззе артык куйыртмай, ары китәбез.* (Д. Юлтый.) *Йәштәрзең үткән мираҫка, әзәби процеска, теорияға кырын карағанын йыш оҫратырға мөмкин. Ана шуның өсөн дә бөгөн әзәби-художестволы культура һақында һүз куйырткы килә.* (Ә. Вахитов.)

Һүз куйышыу (беркетөү). Һөйләшеп, бер һүзгә килеү, бер үк нәмә эшләргә булыу. ... *Егеттәрзең һүз куйышқан, эшкә бер урынға китергә тип йөрөгән кыззлары бар, ә минең һаман булһа берәй кыз менән таныша алғаным юк.* (Н. Мусин.)

Һүз кушыу (жатыу) кемгә. Өндөшөп һүз әйтеү, хәбәр биреү. *Гөлийөзөм башта ятһыныбыраҡ караны, башлап һүз кушырға кыйманы.* (Ф. Иҫәнғолов.) — *Онотмаң, килеп йөрөң, — тип, өләсәйзәр һүз ката ...* (С. Гәбизуллин.)

Һүз кыҫтырыу. Һөйләшеүгә, хәбәргә кушылып маташыу. — ... *Фәрхиә ул, — тип һүз кыҫтырҙы Йәмғи.* (Х. Гиләжев.) ... *Байбикә кала театрзлары, актерзәр тураһында һүз кыҫтырғылап куя.* (Ф. Иҫәнғолов.)

һүз өсөн күршегә инмәй. Һүзгә оҫта. *Математика менән физиканы укытһа ла, Саимәгә һүз өсөн күршегә инәһе юк. Ғүмер буйы халыҡ араһында эшләү ... уның телен шымарткан.* («Сов. Башк.»)

син.: һүзгә һатып алмай.

һүз өскә сығыу. 1. Әйткәне дөрөскә килеү, дөрөсләнеү. — *Ә-ә-ә, кемдең һүзгә өскә сықты.* (Я. Хамматов.)

2. Бөхәстә өстөнлөк алыу, кемделер еңеү. *Әһәм карт һаман үзенең һүзгә сыгарырга тырышты...* (Ж. Кейекбаев.)

һүз ташлау. Капыл ғына низер әйтеп ебәреү. *Боролон һүз ташлау.*

һүз тейеү. Шелтә ишетеү.

һүз тейзереү кемгә, нимәгә. Орошоп, кәмһетеп низер әйтеү. *«Кызың бала-сағаны шайтан уйынына которта», — тил Йәмиләнең атаһына һүз тейзерәләр.* (Ф. Иҫәнғолов.)

һүз төйнәү. Һөйләшеп килешеү, бер фекергә килеү. *Беззек ауыл Мәүлет ағай менән мәслихәтләшеп, бер төрлө һүз төйнәгәйнек инде.* (Ғ. Дәүләтшин.)

һүз уйнатыу. Әйтелеше окшаш булған төрлө мөгәнәле һүз-зәрзә бергә килтереп һөйләү.

һүз үтеү кемгә, нимәгә. Үтенесеңде, һорауыңды башкарға алыу. *Һүз бирзеңме, уны һәр сәтк теүәл үтә. Үтәгәндең һәр кемгә лә һүзгә үтә.* (Н. Иҫелбай.)

һүз эйәрә һүз сығыу (китеү). Һөйләшеү ебе өзөлмәү, әңгәмә туктамау. *Һүз эйәрә һүз сығып, ете төн уртаһына хәтлем ултырғанмын карт укытыусы квартираһында.* («Сов. Башк.»)

һүз юкта һүз булһын: ата казың күккәй һаламы һөйл. Һөйләшмәй тик тормаҫ өсөн, еңелсә һүз һөйләгән кешегә мәрәкәләп әйтелә. *Бының менән ни әйтергә теләгәндер — билгеһез. Һүз юкта һүз булһын, ата казың күккәй һаламы, тигән керек булып сықты был.* (Р. Ғарипов.)

һыйлағанда һыу булһа ла эс. Әз булһа ла күп күреп, ашап-эс тигәндә әйтелә. — *Миңә лә бер стакан сәй яһа әле, — тине ул [Финдулла]. — Әйзә, һыйлағанда һыу булһа ла эс.* (Р. Сабит.)

һызык өстөнә алыу. Айырым игтибар менән, айырып языу, әйтеү. [Гармун образы] *Фәтхи һалдаттың фажигәһен һызык өстөнә ала.* (Ә. Вахитов.) [Тикшеренеүсе] *Кобағош сәсәндең ижадын халыҡ үз күңелендә һаҡлағанлығын һызык өстөнә ала.* («Сов. Башк.»)

һыйыр койроғо тейеү (инеү). Азык-түлеккә һөт, май-каймак өстәлеү.

һыйыр мөгөзөнә элерлек [нәмә юк]. Өйөндә бер нәмәһе лә булмағанды, үтә ярлылықты билдәләгәндә әйтелә. *Өйөндә һыйыр мөгөзөнә элер нәмәһе, йорт малынан бесәйе лә юк. Катыны тиф менән ята.* (Ғ. Дәүләтшина.)

һылыулык менән һыу буйлап булмау. Тормошта икенсе нәмә кәрәк. *Заһирҙың сабырлығы оҙаҡка барманы. Һылыулығың менән һыу буйлап булмай ...* (Л. Яҡшыбаева.)

һын биреү. Буйһоноу, бирелеү. [*Һәрбән:*] *Гөбөрлөкәй олпатлы атаңа һын бирмәмен.* (Эпостан.)

һын китеү. Исте юғалтыу. *Бынан дүрт көн элек Варшава вокзалында вагондан рельска йығылып төшкәйнем. Уң аяктың енесе тура килде. Ул нык ауырта икән: һындарым китеп ятты.* (Д. Юлтый.)

һын катыу (короу). Аптыраузан катып калуу. *Юкка һының коромаһын. — Ул баҫкан урынында кузғалмай, һыны катып калды.* (Ғ. Дәүләтшина.)

һын теймәү. Окшатмау.

һыныкка һылтау <тишеккә ямау> булыу. Сәбәп юктан сәбәп табылыу, юкты сәбәп итеү. *Ә Мөхиттең эсәһен дирекцияға сакыртһалар, уға һыныкка һылтау, тишеккә ямау булыр за куйыр ине. Ул былай за Мөхитте күрә алмай.* (К. Кинйәбулатова.) *Һыныкка һылтау табылып тора бит инде. Тора-бара жоҙағыйҙар бер-береһенәң кылығынан ғына түгел, әйткән һүҙенән дә ғәйеп эзләй башлай.* («Сов. Банк.»)

һыпырып алғандай (ташлагандай) булыу (бөтөү). Капыл ғына эҙһез юкка сығыу, бөтөү. *Докторҙың яғымлылығы, кул менән һыпырып алғандай, шунда ук юк булды...* (Б. Бикбай.)

һыр бирмәү. 1. Бирешмәү, хәл-торошоң ауыр булһа ла үҙеңде ғорур тотуу. *Хәйрулла түҙе, һыр бирмәне. Иң аҙаҡтан ғына һүз алды.* (М. Хәйҙәров.)

2. Калышмау (*ярышта һ. б.*). «Урал» колхозының механизаторҙары ла **һыр бирмәй.** («Сов. Башк.»)

һырға һабағы. Өйләнәсәк, килең итеп аласаң кызға алдан бирелгән бүлөк йәки акса. *Без Арысландың атаһы менән балалар бәләкәй сакта ук жоҙа булыштыҡ. Зөлхизә менән Арыслан һырға һабағы алмаштылар.* (Ә. Харисов.) [*Еңгәм:*] *Ул карттың бына тигән еткән, матур улы бар. Ул һиңә, улай булғас, һырға һабағы биргән бит, — тине. Мин бала кеше [тәңкәне] алдым да түшемә таттым.* (Ғ. Дәүләтшина.)

һырт биреү. 1. Арт менән боролоу. ... *Һине күземә күрәнмәһен, тупһама аяҡбаҫмаһын, тип һырт биреп тора ине эле ул [Һыязғол].* (Ғ. Дәүләтшина.)

2. Ҡасыу. [*Сабырғол:*] *француздар һырт бирә башлагандар икән.* (Б. Бикбай.)

син.: үксә күтәрәү, табан ялтыратыу, койрокто һыртка һалыу, койрокто төрөү.

һырт кабарыу. Асыу килеү, кызышыу. «*Һин һиңә һуң шундай?*» — *тиһәң, кабара һырты. Шалтырауыҡ шул ... Нишләйһең, ярты җап шырпы.* («Ғәнәк».)

һырт кайышын алыу кемдең. Тукмау. — *Әйзә, киттек, малай. Үмәр олатайым кайтып килһә, һырт кайышыбыззы алыр, — тине Айбулат.* (Ғ. Дәүләтшина.)

син.: кабырғаһын һанау.

һырттан һыйпау. Ыңғайына тороу, йәлләү. *Һырттан һыйпау тигәндә, иренә жуштанлыкка тигәндә, аллаһыу! Ә сак жына бер нәмә булдымы, төймәне лә дөйләй яһап, иренә ошатлап бара.* (Ғ. Дәүләтшина.)

һыу буйы һөйл. Бик озон. *Һыу буйы хат языу. — Зөбәржәттең күңелен күтәреү ниәте менән яззы бит ул шулай һыу буйы озонлого итеп.* (М. Әпсәләмов.)

һыуға баткандай (кеүек, һымак, шикелле) булыу (юғалыу, юк булыу). Күз алдынан китеү, бөтөнләй күренмәс булыу. — *Җола байталың һаман табылманымы шул? — тине Усман карт. — Юк, һыуға баткан һымак юғалды ла куйзы, — тине Әхмәзи, көрһөнөп.* (Ж. Кейекбаев.) *Тауыш купты, ығы-зығы. Сәғүрә һыуға баткандай юк та юк. Аптырашып бөттөләр.* (Д. Бүләков.)

һыуға баткандай. Әзһез-хәбәрһез капыл юғалыу.

һыуға ташлаган (ырғыткан) таш һымак (шикелле, кеүек) юғалыу (батыу). Кире қайтмаc булыу, ерегеү. *Жыззы биргәс-биргәс, ер аяғы ер башы ергә бир зә шунда, барған ерендә, һыуға ташлаган таш шикелле батһын да куйһын ул.* (Ж. Кейекбаев.)

һыуға төшкән тауыт (сыскан) кеүек [булыу]. Меҫкен хәлгә калыу, бик йәл булып күренеү. *Кисә генә күкрәк киреп, маһайып йөрөгән арысландай егет бөгөн һыуға төшкән тауыт кеүек булып калған.* («Сов. Башк.»)

һыуға (һыу төбөнә) һалыу нимәне. Бушқа ебәреү, әрәмғә сығарыу (акса, мал тураһында). ... *Акшар битле кеше һүзгә кығылды: — Мин һиңә акса биреп торғас та, уны шунда ут һыуға һалдың.* (Ф. Йсәнғолов.) *Баш инженерзың выжданын 9 мең һум аксаның һыуға һалыныуы борсоно борсоуын, әммә язмыштан узмыш юк ине.* («Сов. Башк.») ... *Сейсмик разведка яһарға маташыу — дәүләт аксаһын һыу төбөнә һалыу менән бер...* (Ш. Янбаев.)

син.: елгә осороу.

һыуҙан коро сығыу. Ҙылған ғәйептән, язык эштән яза алмай котолоу (*хәйлә, мәкер, эшнәлек аржаһында*). *Булған-булған инде, эләктем, хәзәр һыуҙан коро сығыу яғын карарға кәрәк.* (Б. Бикбай.) *Дөрөслөктә асмай тороп, һыуҙан коро сыға алмаһың.* (Н. Хафизов.) *Һуғышка тиклем шахта [Накышевтың] гәйебе менән емерелдеме? Емерелде. Ә ул һыуҙан коро сықты.* (Я. Хамматов.)

һыу кеүек [әсеү, белеү]. Үзеңдеке булмаған телде бик якшы белеү. ... *Мөхәммәтсәлим Өмөтбаев тигән уткыған кеше Йомран ауылынан сытқан икән, ике телде лә һыу кеүек әсә икән ...* (С. Ағиш.) *Биш йыл аз гүмер түгел, ул инде руссаны һыу кеүек*

эсэ башлай. (Б. Бикбай.) ... *Сыуаш Тимофей башкортсаны һыу керек эсэ икэн, бында быга бер кем дә гэжэплэнмэй.* («Сов. Башк.»)

2. Ниңездер йөкмөткөһөн бик якны белеү, яттан һөйләү. *Ауыл мәктәбәндә ике кыш укыгандан һуң, мин «Әфтиәк»те, «Мөхәмәди»не һыу керек эсэ торғайным.* (Р. Ниғмәти.)

һыу керек [түгөү, тоноу]. Аксаны, малды өрәм-шөрәм итеү, туззырыу. [*Хәкимов*] *уңманы малайзарзан: эскегә һабыштылар, бисә-сәсә менән сыуалдылар, аксаны һыу керек түктеләр.* (Б. Бикбай.) *Хәйер, бында аксаны һыу керек тононалар.* («Сов. Башк.»)

һыу капкандай (уртлагандай) [булыу]. Өндәшмәс булыу, бер һүз зә әйтмәү. *Өндәшмәгән сағы касан? Һезгә уның серен асам. Укытыусы һораганда һыу капкандай тора Туйыш.* (М. Кәримов.) **Һыу уртлаган** кеше һымак һөмһөрөн койоп торған *Ғәйзулла түзмәне, илар хәлгә етте...* (Я. Хамматов.)

син.: ләм-мим тип әйтмәү, һыу уртлау, ауызға йөзөк кабыу.

һыу мейе яманл. Бөтөнләй хәтерһез, башһыз (хурлау һүзе). *Берәүзең әтләһеп әзерләгән бесәнән үртә лә куйсәле! Һыу мейе, алкаш!* («Башкортостан».)

һыу мылтығы һөйл. Елғыуар, елтөкәй.

һыу төбөнә китеү. Юкка сығыу (*мал-мөлкәткә карата әйтелә*).

һыу уртлау. Өндәшмәс булыу, бер һүз зә әйтмәү. *Сәлимйәндең катыны Ихзада бер нәмә лә аңламай, барған урынында катты ла калды. Сәлимйән дә һыу уртланы.* («Һөнәк».)

син.: ауызға йөзөк кабыу, ләм-мим тип әйтмәү, һыу капкандай булыу.

һыу һөлөгөндәй (һөлөгө керек, һымак, шикелле). Бик матур, һылыу, бар ере лә килгән. *Баштарақ атын карарға, кайышын кысып быуырға яратмай ине, хәзер күрәһең, һыу һөлөгө керек егет булып китте.* (М. Кәрим.) *Аллаяр Тәкәйгә кунакка барганда, корзашы Ғилметдиндең һыу һөлөгөндәй сибәр, уңған кызы барлығын белгән.* (Ф. Исәнғолов.) *Институтығызга һолок керек кыздар бар. Тот та шуларзың береһен алып кайт.* (З. Хисмәтуллин.)

<һыуһыз> **кашыкка һалып йоторлоқ.** Бик матур (*катын-кызга карата*). ... *Шәмбелә безгә бер кыз кунакка килер, университетта минең группала укый. Күптән күзәтәм, һыуһыз кашыкка һалып йоторлоқ: һылыу, инсафлы, тәрбиәле.* (Х. Тапаков.)

һыуһын каныу. Эске килгән бөтөү. *Ағизелгә әйелеп тал һыу эсә, тик һаман да канмай һыуһыны.* (Р. Бикбаев.)

һыуык аяқ. Малһыз, затһыз кеше; берөзөк. [*Басир:*] — *Аты юк шул [кыззың] ... [Яппар:] Улай булғас, заты ла юк! Безгә ундай һыуык аяқ кәрәкмәй!* (Б. Бикбай.)

һыу эскеһез булыу. Нык арыу, бөтөнләй хәлдән тайыу.

һыу эскеһеҙ итеү кемде. Бик каты тукмау, һызырыу. [*Атаһы*] ... *сак асыуы килһә, улын һыу эскеһеҙ итеп тукманы.* (Б. Бикбай.) *Өйөрөгөзгө бер епкә тезеп, һыу эскеһеҙ итеп киһергә әйһе юк.* (Ж. Кейекбаев.)

һөлөк (харап, юк) итеү кемде. Юкка сығарыу, үлтереп.

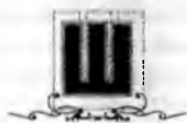
һәнәк һорағанға көрөк (балта) биреп кемгә. Яңылыш хәбәр һөйләү, бер нәмә тураһында һүз барғанда икенсене һөйләү. *Малауға Калкамановтың был һүзе бик урынһыҙ, мәсьәләне мэгәндәһеҙ рәүештә ситкә борорға теләү йә булмаһа һәнәк һорағанға балта биреп керегерәк булып китте.* (С. Ағиш.)

һәр кем үз күмәсенә көл тарта һөйл. Һәр кеше үз мәнфәғәтен күзәтә.

син.: үзенекә үзәктә.

һә тигәнсә. Бик тиз, тиз арала (*ниһер эшләү*). *Таһ һә тигәнсә ағаларын жыуып етеп, майһан уртаһына барып төшкән, ти.* (Әкиәттән.) *«Нухтың килене Фатима һыуға батқан икән».* Был хәбәр Туйралы ауылында һә тигәнсә таралып китте. (Ж. Кейекбаев.) *Прошение язырға шымарып китте был [Нурлы]. Әллә һиндәй каты мәсьәләгә лә һә тигәнсә язып бирә.* (Ә. Вахитов.)

син.: шул икә арала.

һайтан алғыры! һөйл. Асыулануһы, үкенесте йәки шаяртыуһы белдергәндә әйтелә. [*Сахай.:*] *Әс боһа, Алмакай, әс. Бер зә сама самаға тура килмәй, һайтан алғыры ...* (Б. Бикбай.)

һайтан белһен (беләме)! «Белмәйем, аңламайым» тигән мэгәнәлә әйтелә. — *Нәмә, йортмо? Шайтан беләме уны! Мин бит материалды һатып алманым.* (К. Мәргән.)

һайтан бөтөн (аяғын) һындырыр һөйл. Тәртипһеҙ, болалы урын, йорт һ. б. тураһында әйтелә. *Ауыл халкы араһында ул һарай тураһында «һайтан бөтөн һындырыр» тигән һүзәр йөрөй.* («Һәнәк».)

һайтан йөрөтөү. Кеше араһын бозоу, хөсөт ебөрөү.

һайтан котортоу. Буталып яңылышлыҡ эшлөү. *Ворошилов иһә, икә арала һуғылып йөрөгәндән һуң, «һайтан котортмо» тип, тәрбә иткән дә Хрущев яғына сыға һалған.* (М. Кәрим.)

һайтан төкөрһөн (төкөрһөрө)! һөйл. Насар, окшамаған һүз һөйләгән кешегә карата асыу менән әйтелә. *«Һи, ауыһыңа һайтан төкөрһөрө!»* — тип кылтыр катта менән ебәрзе ул. Йән ергә килеп тейзе. Бөгөлдәм дә төштәм. (М. Кәрим.)

шак катыу кемгә, нимәгә. Нык аптырау, гәжәпкә калыу. *Куржалар бәләкәй мәләктәр шул вакыт, ситтәрәк хурзәр йөрөйзәр шак катып.* (Ш. Бабич.) *Егет менән кыззың етеш донъя көтөрәнә шак ката халык.* (Әкиәттән.) **Шак катырыу кемде:** *Иәштәшем Хәизең мин хыял да итә алмаслык дәрәжәгә күтәреләүе мине шак катырзы.* (Ғ. Әмири.)

син. кар.: иң китеү.

шар за мар. Артык асык, сер тога белмәгән кешегә карата әйтелә. **Шар за мар кеше һүз күтәрә, астыртын кул күтәрә.** (Мәкәл.)

шартына килтерәү. Тейешле тәртипкә ярашлы итеү, еренә еткереү. [*Саяф*] *Мөмкин тиклем шартына килтереп атларга теләнә.* (С. Ағиш.)

шатлык эскә һыймау. Бик нык кыуаныу, көслә һөйөнәс тойғоһо кисерәү. *Алыстан Ташбатжан ауылының үрге урамында ултырган өйзәр күрәнә башлагас, Сөнәгәттең шатлыгы эсенә һыйманы.* (Ж. Кейекбаев.) *Бойзайзы күргәс, Хәсби апайзың шатлыгы эсенә һыйманы ...* (Т. Йөнәби.) *Диплом алгас, өстән тау төшкәндәй, иркен һулап куйзым. Шатлыгым эсәз һыйманы.* («Сов. Башк.»)

шеше тулыу кемдең, һөйл. Ниндәйзәр һөзөмтәгә, сиккә барып сығыр хәлгә етеү. [*Исхакты*] *кулга алдылар. Әсәйем әйтә, «шеше тулган» уның, ти. Мәңге кеше хатын ашагас, күз йәше ебәрмәй, ти.* (К. Кинйәбулатова.)

шишмәнә Изелгә түккән. Урынһызга йомартлык күрһөтеүгә карата әйтелә.

шөкөрәна кылыу. Шөкөр итеү, ризалык белдерәү. — *Их, мин әйтәм, донъяла йәшәйһем бар икән әле, — тип шөкөрәна кылам.* (Н. Кәрип.)

шөкөр тигән көн. Көнәғәт булырлык хәл. [*Әсәһе:*] *Мал-йән һау, тыныс йәшәйһегез, шөкөр тигән көнөгөз бар.* (Ғ. Дүләтшин.)

шөр (шыр) ебәрәү һөйл. Нык куркыу, шөрләү. *Урыстар килгәннен белгәс, һинәң атайың астына шыр ебәргән, — тип үпкәләне [Салауат] дусына.* (С. Злобин. Р. Нигмәти төрж.)

син.: кот осоу.

шөрөбө етешмәй кемдең, һөйл. Ақыл яғынан камил түгел.

син. кар.: ақылға теуәл түгел.

шөрөп бушау. Ғәйрәт кайтып, бушакка әйләнәү.

шук куллы (жулы шук) кемдең. Урлашырға әүәс, кеше әйбәренә кул һузырға яратқан; кулсыр.

шулай тип көтөл. Каршылыкка, бәхәскә килгән кешенең ыңғайлап әйткән һүзенә карата әйтелә.

шул ғына етмәгәйне (калғайны)! Берәй кешенең эше, кылығы менән риза булмағанда, окшамағанда үкенес белдереп әйтелә. — *Рәхмәт, — тине Зөләйха, ә эсенән «шул ғына калғайны», тип куйзы.* (С. Ағиш.)

шул да булган икән һүз. Килешһез хәбәр ыскындырған кеше-
нең һүзенә каршы ризаһызлык белдергәндә әйтелә.

шул <ике> арала. Бик тиз, йәһәт (*булган хәл, башкарылган эшкә карата әйтелә*). *Шул ике арала толпаның бер өлөшө базар майзанына ябырылды.* (Д. Юлтый.) ... *БҮрымбур карагы [тирәк башына] менеп киткән һәм шул ике арала козгондон күкәйзәрен алып та төшкән, ти, был.* (Ж. Кейекбаев.)

шылдырып арканлау һөйл. Бик оҗта итеп алдау; һемәйтеү. *Иләнмәгән-һуғылмаган өмөтөн эсәһенә белгерткәһе килмәнә Зөбәржәттең, шылдырып арканлаузы урынлы тапты...* (М. Әпсәләмов.) *[Сабира — Юлготло тураһында:] Тик бынау бесән сабыуы менән генә ялкытманы. Тагы шылдырып арканлап китмәһен. Булыр, шылгаяк нәмәнән.* (М. Буранғолов.)

син.: кар.: төп башына ултыртыу.

шымарған таш. Нык хәйләкәргә әйләнгән кешегә карата һөйһонмәйерәк әйтелә.

шәм кеүек. Бик төз һәм һомғол (*озон, һылыу буйлы ир-атка, шулай ук бейек шыма олонло агаска карата әйтелә*). *Шәм керек егет. — Ун дүрт йәшенән алып шәм кеүек карагайзарзың моң һузып ултырыуын тыңларға күнеккән кеше урмандан башка йәшәй аламы ни?* («Сов. Башк.») *Юлдың ике яғында ла карт карагайзар, шәм кеүек төз шырышлар.* (М. Тажи.)

шәм менән (шәм яндырып) эзләһәң дә таба алмашың кемде, нимәнә. Булмағанды, юклыкты көсәйтеү өсөн әйтелә. *Секция, түңәрәктәрзә без башкорт работниктарын шәм менән эзләһәк тә таба алмайбыз.* (Ш. Хозайбирзин.)

шәп булыу (итеү). Эш-кылыкты хуплағанда әйтелә. *Безгә килеүегез шәп булды. Иртә тороп шәп иттең.*

ығы-зығы килеү. Мәшәкәтләнеү, буталыу. *Кешеләр йәй тип, ял тип ығы-зығы килә, ә тәбигәт үз календары буйынса йәшәй.* (Ә. Чаныш.) *Яз еткәс, ығы-зығы килеп, ызманан йәйләргә күсәләр.* (Әкиәттән.)

ыза күреү (сигеү). Михнәт кисереү, әтләнеү, яфалануы. *Был йырзар күбәһенсә батырзар, халык өсөн ыза күргән, Себер киткән кешеләр тураһында иһе.* (З. Бишшева.) *Кайһы берзә йәшерәктәр зә машинага йәһәт кенә менеп ултыра алмай ыза сизә.* (Ш. Яһнаев.)

ыжлап та бирмәү. Һис кенә лә аптырамау, иҫ китмәү. *[Полковник Бибигов] ... ыжлап та бирмәй, ваҡытын йә һунарза*

йөрөп, йә һунар хажында кем менәндер әңгәмәләшеп үткәрә бирә. (Д. Юлтый.) [Әтәс] — Пожар! Пожар! — туп оран һалыуға ыжлап та бирмәне. («Ғәнәк».)

ытжа индереү (килтереү) кемде, нимәне. Билдәле бер яйға һалыу, тәртипкә күндереү. Күсемде яйлап ытжа килтерзе, үзенә аузарзы Айзар. (Ғ. Хөсәйенов.)

ыңғайына һыйпау (һыпырыу) кемде. Һүзенә, теләгенә каршы килмәй, йөпләп, хуплап тороу. Әмиров кешеләрзе ыңғайына ғына һыйпаманы, урынһыз йыуатманы. Тура әйтте. («Сов. Башк.») Рәхимә картының был тынын да якшы һизә. Шуға күрә лә ул уның ыңғайына һыпыра. (Ғ. Дәүләтшина.)

ысынын әйткәндә. Дөрөсөн әйткәндә (инеш һүз булып килә). Ысынын әйткәндә, ул бер зә ақыллы түгел. (Әкиәттән.)

эзе лә булмаһын (жалмаһын) кемдең. Эргәлә булмаһын, китеп юғалһын (күрге килмәгән кешегә карата асыу менән әйтелә). — Бында уларзың эззәре булмаһын, барыһы асылуана, эшкә орон-соклайзар, бысрак ташыйзар... (Ғ. Дәүләтшина.)

эзе лә калмау кемдең, нимәнең. 1. Бөтөү, бөтөнләй юғалыу. Миндә асыузың эзе лә калмағайны. (Я. Хамматов.)

2. Күззән юғалыу, китеү. Каскан теге кеше, эзе лә калмаган. (Ғөйл.)

эзенә төшөү кемдең. Юғалған, каскан кешене эзләй-эзләй табып алыу. [Хамматтың] ... бында Әбделғасим Әбделмөслимовтың эзенә төшөргә лә өмөтө бар ине. (З. Бишпева.)

эзе һыуынған кемдең. Китеп юғалған, табырлык түгел.

эз йәшереү. Таптырмаҫ, тоттормаҫ, белдермәҫ өсөн юлды бутау; юл язлыктырыу. Эз йәшереү өсөн, озатыла торған батальондарға язылып, шулар менән китергә карар итте. (Д. Юлтый.) Кәшиф уның кайзағы икәнән һораша башлагас, һүззе икенсегә бороп, эзен йәшергәйне. (А. Таһиров.)

эйәге танауынан бейек кемдең, һөйл. Утә һауалы, мактансыҡ. эйәк атыу. Һуңғы һулыш, хәрәкәт яһау; үлем.

эйәле-башлы булыу. Кейәүгә сығыу йәки кәләш алыу, өйләнөшөү. Ике йәшлек кыз ине ул Зөлхизә. Хәзер ун һигез, һай, узған гүмер. Үсте ул кыз, үсте... Эйәле-башлы булырға ваҡыт етте. (З. Бишпева.) — Йосоп, эйәле-башлы булғансы, беззә йәшәп торорһоғоз инде, — тине Сәлих карт... (Т. Бүләков.)

син.: башлы-күзле булыу.

эйәһе менән йөрөмәй. Хәбәр тиз тарала мәғәнәнән аңлата.

элеп алып, һелкөп һалыу кемде. Бик каты тәнкитләү. Улар һине собраниеға барырга ла, атайыңды элеп алып, һелкөп һалырга өйрәттеләрме? (М. Кәрим.)

син.: төтмәһен тетеү.

энә ашаған (йоткан) эт һымак (шикелле, кеүек) һөйл. Бик ябык, хәлһез. [Солтангәле:] Энә йоткан эт шикелле, бетеңде койоп, ас йөрөйһөң. (Я. Хамматов.)

син.: төртһәң қоларға тора.

энә буйы [ер] фольк. Бик аз ара икәнде көсәйтеү өсөн әйтелә. Эй китә был, әй китә, әйләнен қараһа, энә буйы ер китә. (Өқиәттән.)

энә күзенән (күзәүенән) үткәрәү кемде, нимәнә. Ентекләп, бик нык тикшереү. Қара, малай, маңлайыңдағы тәртешкә эзе уңала башланымы әллә? Был юлы мин һине улай ғына итмәм. Энә күзенән үткәрермен. Боросло бизмәнгә һалып үлсәрмен. (С. Кулибай.) Әгәр қызартмайым тиһәң йөзөңдө, энә күзенән үткәр һәр һүзәңде. (Р. Шәғәлиев.)

энә күзәүендәй тишек булһа, инер инем. Оялыу, гәрләнеүзе белдергәндә әйтелә. Қысқырып-қысқырып көләләр, энә күзәүендәй тишек булһа, шунда инеп китер инем. (Ғ. Дәүләтшин.)

син.: ер тишегенә инерзәй булыу.

энә күзәүендәй (күзе сақлы). Бик бөләкәй. [Гөлзифа:] — Эгоист һин, бына кем. Энә күзәүендәй генә қапризыңды ла гаиләнән өстөн қуяһың! (Й. Солтанов.) Энә күзе сақлы бәхет өсөн күрмә йән қыйнала был гүмерзә. (М. Кәрим.)

энәләй нәмәнә дөйәләй күреү (итеү). Арттырып күрһөтеү, аңлы рәүештә ысынбарлықты бозоу. Шәмиғолов менән Мансуров хөкүмәте ... артык һумлык һатқан булып, энәләй нәмәнә дөйәләй кеүек күреп, Фотқараның башын тағы ла қайнатты. (Ш. Хозайбирзин.)

энә менән койо қазыу. Бик ауыр, түземлек талап иткән эш башқарыу. Инша қарау — ул энә менән койо қазыу. (С. Ағиш.)

энә менән тиреһен тунау кемдең. Бик ауыр язаға дусар итеү. [Харрас:] «Қылысбайға һаһак бәлә яғыуза Аллаяр мулла гәйепле. Унан үс алырга кәрәк. Тиреһен энә менән тунарға кәрәк», — ти икән. (Ш. Шәһәр.)

энәнән-ептән сытқан. Өп-өр яңы (кейем). Әле генә энәнән-ептән сығып, келәм өстөндә назланып ултырған көршәктең сәскәләре мең төрлө нур бөркөп ... бейей башлаған. (З. Биһшева.) [Сәхип:] — Яңы ғына энәнән-ептән сытқан кейемдәр менән ысын яһау итеп, бөтәйтеп қайтарғандар улымды. (С. Ағиш.)

энә осонда (өстөндә) кеүек (шикелле, һымак) [ултырыу]. Нимәгәлер борсолоп, тынғыһызланыу, эске борсолоу кисереү. Был кәзәрә оялтыузан беззең энә осондағы шикелле ултырыуыбыззы, маңлайыбыззан тир бәрәп сытқанын күрептер, ахыры, Ибраһимов ағай һүзен йомишарта төштө. (Ф. Ифәнғолов.)

энә осондай. Бик бөләкәй, осток кына. *Сурагол ул энә осондай нәмәне тау кәзәре итеп һөйләп йөрөй торган бер кеше.* (Т. Хәйбуллин.) *Егеттәрзең энә осондай за гәйебе күренмәй. Уларзы юкка рәнйеттегез.* («Сов. Башк.»)

энә төртөр(лөк) [урын юк]. Бик тығыз, кеше менән тулы (бинага карата). *Ауыл советының бәләкәй генә йорто шыгырым тулган. Энә торторлөк урын калмаган.* (Ғ. Дәүләтшин.) *Заводтың кызыл мөйөшөндә энә торторлөк тә урын юк.* («Сов. Башк.») *Тагы күз бәйләнә, Күк көзгөләй, Үрелеп тә саңын һөртөрлөк, Шыңгырлап та торган был йондоззар, Урын да юк энә төртөрлөк.* (Т. Йосопов.)

син.: аяк басыр [урын юк].

энәһенән ебенә тиклем. 1. Бик ентекләп, бөтә ваклыктарына хәтле (*һөйләү һ. б.*). *Юлай килгән халыкка күргәнненең барыһын да энәһенән ебенә тиклем тезеп һөйләп биргән.* (М. Буранғолов.) *Сәлмән эштең калай-калай булғанын энәнән-епкә һөйләп бирзе, ти.* (Әкиәттән.)

2. Бик төпсөп, тотош (*һорашуу, белеү һ. б.*). *Ғауса табын йортонда писарь булып эшләй һәм уның аша Ғариф Ирғәле старшинаның караңгы эштәрен энәһенән ебенә тиклем белеп тора.* (Ж. Кейекбаев.) *Азактан мөәзингә барып индем. Ул ысмалалы еп менән кораштырып куяган күзлеген бер кейеп, бер һалып караны. Энәһенән ебенә тиклем тикшергәндәй һорашты.* (С. Агиш.)

энә төшһә (ятһа) күренерлек. Бик якты урынға карата әйтлә. *Каланың урамдары энә ятһа күренерлек булып яктыртылган.* (А. Таһиров.)

эре һөйәкле. Киң зур көүзәле. *Рәүфә эрерәк һөйәкле булганга күрә, үз тиштерзәре араһында еткәнерәк күренә.* (Ә. Вәли.)

эс ауырыуы һөйл. Берәйһен нык кәмһетеп әйткөндә кулланыла. [*Тайба әбей Емешкә:*] — *Уй, эс ауырыуы! Һин ошо китатарзы укый алыр инем тип уйлайһыңмы?!* (З. Бийшева.)

эс-бауырға инеү (инеп баруу). Окшарға, яرارға тырышып, берәй максат менән сер алыу. *Һигмәтулланың алсак һөйләшешенә һәм малайын мактауға Жолсобай һағайзы. «Был эзәм элекке кеүек түгел. Бик йышылган төлкөләй эс-бауырға инеп бара».* (Я. Хамматов.) *Садрисламга ла ул [Аллаяр] эсенә-бауырына инерзәй булып, өтәләнен килеп күреште.* (Ф. Исәнғолов.)

эс-бауыр өзөлөү. Бик тәрән һағыш кисерәү.

син.: үзәк өзөлөү.

эс бошу. Күңелһезләнәү, нык бошоноу. *Бер бұлмәлә ике шәкерт дуҫ кына торған була. Эстәре бошканда йырлап, уйнаган, көлгән була.* (Ш. Бабич.) *Йәшлек бит, эс бошкан сакта күңел асырға бер ирмәк булһын тигәнмендер инде.* (Т. Йәнәби.)

эс бушау. Кайғы-хәсрәттән, ауыр тойғонан котолоу. *Йырлагас, эсем бушап калды.*

эс бушатыу: [Ғаян] Вокзал бинаһы артындағы аулақ урында улар эс бушатып алырға күнеккән. (А. Магазов.) Э катыны көнө буйы бер үзе өйзә, һөйләшер, кайғыһын уртаклашыр, эс бушатыр кешеһе лә юк. (З. Қазақбаева.)

эсе көптәй, аягы ептәй һөйл. Зур эсле кеше (күберәк ауырыу бала-саға хаткында).

эсендәге тышында кемдең. Эс серен йәшөрмәй, асык итеп әйтеп, һөйләп бара. Эсгәт бер катлы малай булып сыкты. Уның эсендәге тышында икән. Сер артынан серен сисә генә бирзе. (М. Кәрим.) Кайғымды ла, шатлығымды ла мин кешеләр менән уртаклашам, кыскаһы, эсемдәге — тышымда. (Р. Низамов.)

эсен күптәреү кемдең һөйл. Үзе юкта бик каты әрләү, тиргәү. [Тимеркәй:] — Колансас, әле генә һине әрләп, эсеңде күптәреүләр, кайза йөрөнөң? (Д. Юлтый.)

эсенә дуңғыз тояғы тейгән. Бик насар, бозолған кешегә карата хурлап әйтелә.

эс йылыныу (эскә йылы инеү). Нимәгәлер ышаныс тыуып, күңелләнеү. Был хәбәрзе ишеткәс, Нухтың эсе йылынып китте. (Ж. Кейекбаев.) Быларзгы күрәп, Зильскийзың эсе йылынды... (Ғ. Дәүләтшин.) Фәхри ағайзың хуплауы минең эскә йылы иңдерзе. (Я. Вәлиев.)

эс көйөү. Бошоноу, кайғырыу. Әйәрһәң бер яманға, Илеңә кайтып етмәй, эсең көйөр. (М. Ақмулла.) Күршең узып китһә, эсең көйә, ә үзең алға сыкһаң, күршеңә ярзам итергә тырышкан булаһың. (Р. Солтангәрәев.)

эс көтөрләү. Көнсөллөк килеү. — Килде шул, әллә эсең көтөрләймә? — Миңһылыу тегең боролоп та карамайса отпор бирзе лә, талпынып бейеуен дауам итте. (Р. Солтангәрәев.)

эс күмһеү. Көнләшеп көйоноу. Әйе, төрлө кешеләр бар шул әле был донғяла. Берәүзең уңышына, бәхетенә берәү жыуана, икенсәһенең эсе күмһей. (Н. Мусин.)

эс кайнау (ташыу). Нык асыу килеү, кызышыу. Был яғымлы йылмайыулы көрәш күршеләр араһында озақ кына бара. Һәр икеһенең эсе кайнай, таша, ә йөзөндә йылмайыу. (К. Мәргән.)

эс кайышыу. Бик нык бошоноу, ауыр кисереү. Кола йүгеректең юғалыуына уның эсе бик кайышты. (Ж. Кейекбаев.)

эс қақтаһы* эсендә һөйл. Яуыз, эскерле.

[*Қақта — гәр. уғал ниәт, яуыз уй.]

эс катып (қатқансы) [көлөү]. Бик нык, ихлас шатланып (көлөү). Һоро айыузарға карап эсең ката. («Сов. Башк.»)

эс өзөлөү. Һағыш хисе кисереү, өзгөләнеү. Һинең өсөн өзөлә эсем көнөн-кисен, Ас үзәктә гишык уты яна, туташ. (Ш. Бабич.)

эс(те) бошороу. Кәйефте бозоу, күңелһезләндереү. Индрил бөгөн мине ялкытып бөттө. Кәрәгенән тыш күп һөйләй, эсте бошора. (Д. Юлтый.) Қарттар һәм ара-тирә күршеләре һаман

һүзәнән сыкмауына ихлас кыуанһа ла, һәр яңылык Хажисолтан байзың эсен бошорҙо. (Я. Хамматов.)

эс(те) бушатыу. 1. Кайғы-хәсрәтте һөйләп, уртаклашып, йыуаныс табыу. *Мәғфүрә менән Гөлһөҙөм ... икәүләшеп ситән кыуыш янына барып, һөйләшеп эстәрән бушатырға, хәсрәттәрән таратырға ултырзылар.* (Н. Дәүләтшина.) *Мин был көндәлектә үз-үзем менән серләшер өсөн, эсте бушатыр өсөн язам.* (И. Абдуллин.)

2. Низер эшләп, күңел еңеллеге табыу. *Әбушахман жорзаш менән әрләшеп, бер аз эсте бушатып алдым.* (С. Кулибай.)

эсте кырыу (тырнау). Тынғыһызлап, борсоп тороу. *Люсә менән Сәлмән араһында һөйләшеү насар килеп сыкты. Бына шул эсте кыра.* (К. Мәргән.) *Ауыл китапханаһының байтаҡ кеше эшләгән урында китапхана ойоштормауы ғына эсте кырып кыя.* («Сов. Башк.») *Тик эт сакырған керек: «Мальчик! Мальчик!» — тип кыскырыуҙары ғына эсте тырнай ине.* (С. Агиш.)

эсте тишмәс. Ярап ятыр (низер алғанда, кулга ингәндә кәнәгәтлек белдергәндә әйтелә). *Олатайымдың балыксы картка әйткән фидейәһе — бер башмаҡ. Ул да ярап тора, ярлының эсен тишмәс.* (Б. Бикбай.) ... *Яңы мылтыҡ алып ебәрһәң, эсеңде тишер инеме, бынауы хан заманындағы мылтыҡты өстөрәп йөрөткәнсе...* (Ә. Чаныш.)

эс тырнап [көлөү] һөйл. Рәхәтләнеп, ихлас (көлөү).

эстә ас бүре(ләр) олоу. Бик нык асығыу. *Тик бына асыктырған, эстә ас бүреләр олой.* (А. Карнай.) [*Касимов:*] *Эстә ас бүре олой. Кайзандыр сәлдергән ошо һүрәттә. Бер алийотка олақтыра һалып, олотмаҫка эстә бүреңде.* (Х. Гиләжев.)

син. жар.: карын асыу.

эстән һызыу. Башкаларға һиззәрмәйенсә кайғырыу, бошноу. *Губернаторзың был мыҫкыллы һүззәре Ырымбур казактарының ... йәнәнә тейһә лә, ул өндәшмәне, эстән генә һызыу.* (Ғ. Ибраһимов.)

эс үткәшеү (йәбешәү). Асығыузан нык ябығыу.

эс яныу (көйөү, һызлау). 1. Кайғырыу, нык бошноу. *Сөнәгәт менән Фатиманың яратышып йөрөүен Талха белә ине, әлбиттә. Иәй уның бик эсе янып йөрөнө.* (Ж. Көйекбаев.)

2. Көнсөллөк тойғоһо кисереү, нык конләшеү. *Гөлбикә һәйбәт тә укыны. Шәрифйән ағайзың быға ла эсе янды.* (Р. Низамов.)

эсе күреү кемде. Якын тойоп яратыу, үз итеү. *Отрядка язылған егеттәр янында партизандарзы үзенең якындары керек эсе күреп, Тимербулат та уранғылап йөрөй.* (Н. Дәүләтшина.) [*Шаман малайы*] *Әллә низә бер булһа ла ауылға кайтып китә. Тыуған төйәгән эсе күрә инде.* (М. Тажи.)

эсе мәле нимәнең. Онотолмаҫ, баҫылмаҫ борон. Харрас батшыга ғына барайым да — сихыр булһа, эҫе мәлендә кайтарта Һалайым. (Ғ. Дәүләтшина.)

эт (бүре) азығы. Асыуланып әрлөгәндә әйтелә торған һүз. *Хәйретдиндең асыуы кабарып, ул атты ... тиргәй башланы: — Ах, һин бүре азығы, үләт токсайы ...* (Н. Иҫелбай.)

эт алғыһыз. Алама, нык тузған (*кейем-һалымға карата*). *Мин үзем бер кат күлдәк, кәзәкей менән Һасып китеп, ... өҫтәм эт алғыһыз булып тузып йөрөнәм.* (Ғ. Дәүләтшина.)

эт ауызына аҫас тыгып йөрөү. Буш менән булыу, Һайзалы эш эшләмәй көн үткөрөү. *Әхмәзи улы ӘбделҺакты бик нык әрләне: — ЯлҺау! Ауыл араһында эт ауызына аҫас тыгып йөрөргә белә, донҺаһы яһыуза кайғыһы ла юк.* (Ж. Кейекбаев.)

син.: эт һуҺарыу, урам таҺау, бот күтәрәп ятыу.

эт ашамаҫ (еймәҫ) [һүз]. Бик эшәке, хаяһыз, оятһыз (һүз). *БриҺадирзың ауызынан сыжканды эт ашамаҫ...* (Ә. Бикчән-төев.) *Бар аҫылы йозроҫта, Аҫ-Һара күрмәҫ күзе, Теле һыймаҫ ауызына, Эт тә ашамаҫ һүзен.* (Р. Һарипов.)

эт ашаһын. 1. Берәй эш-хәлгә карата кире мөнәсәбәт белдергәндә асыу менән әйтелә. [*Сәһип: [Өтөк, шалаҺай, ир булып башыңа бүрек кейеп йөрөрөгдә эт ашаһын.* (М. Тажи.)

2. Кешенән мал-мөлкәттә йәлләмәүзе, йомартлыкты белдергәндә әйтелә. *Һеззән аяҺанымды эт ашаһын ине лә ул, бер зә көй килмәй бит әле.* (Ғ. Дәүләтшина.)

эт аяғы Һортлаған [ер]. 1. Халык кайҺап торған урынға карата әйтелә.

2. [Һак, мөл]. Бик эҫе ваҡытқа карата әйтелә.

эт башына эркет түгелгән [Һаман]. Муллык, байлык бик күп булған ваҡыт.

эт белҺен һөйл. Низелер белмәгәнлектә һәм белергә лә теләмәгәнлектә күрһәтеү осөн әйтелә. — *Баяр үзе кайза тора һуң? — Эт белҺенме ни уһы. Петербурза тора, иҺеш, тҺип тә һөйләйзәр.* (Ж. Кейекбаев.)

эт бөткөһөз һөйл. Бик күп. *Эт бөткөһөз эш. — Сәскә беззә эт бөткөһөз ул.* (Һөйл.)

син.: эт тубыҺыҺан.

эт булғансы. Нык арығансы, хәлдән тайғансы. *Һалала тороу бик күңелле ул. Ауылдагы керек эт булғансы эшләмәйҺең.* (А. ТаҺиров.)

эт бәйләҺең, торҺоҺоз (торорлоҫ түгел, тормаҫлык, түзмәҫлек). Бик һыуык (*Һәзәттә, бүлмәлә, бинала*). *Сентябрь йә октябрь айылыр иҺде был. Мәктәп, халыҫса әйткәндә, эт бәйләҺең, торҺоҺоз. Балалар өшөп, Һоршайышып ширлектәр артында ултыра.* (З. БииҺева.) *Өй һалҫын, эт бәйләҺең дә торорлоҫ түгел.* (Ә. Һәрәев.) *Һыш көндәрә был маҺазинда эт бәйләп куйҺаң да торорлоҫ түгел.* («Сов. Башк.»)

эт булыу. Этләнеү, мазаланыу. [*Надир Зөбәржәткә:*] ...*Кис барып инһә, кыззар көләшә-шаулаша посылка аса алмай эт булалар.* (М. Әпсәләмов.)

эт бәләһе менән. Бик зур кыйынлык менән, сак-сак (низәр эшләр, еңеп сығыу). [*Фәйрүш — Хәйрүшкә:*] *Инәлеп, ялбарып, эт бәләһе менән сак күндерзем шунда һине.* (Ж. Даян.)

этеп биреү кемде. Кыззы кейәүгә кыстаңкырап кауыштырыу. *Әхмәди менән Факиһа этеп бирергә торалар заһа.* (Ж. Кейекбаев.)

эт итеү кемде. Бик каты әрләү, һүгеү. *Арғы остан Байғужа кайнаға, шуны ишеткәс, мине эт итеп әрләне бит.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Бер шулай безең бүлмәләге лампочканы алғандар за коридорға куйғандар. Безең Сөләймән тигән берәрүбез эт итеп һалды үззәрен.* (С. Агиш.)

эт көнөн күреү (көнөндә йәшәү). Бик нык яфа сигеү, ызаланыу.

син.: эт күрмәгәнде күреү.

эт көтөүе мысҡ. Өйкөлөшөп йөрөгән күмәк кешегә асыу менән әйтелә.

эт күзе төтөн белмәс. Оялыу, тартыныуы белмәгән, һөмһөз кешегә карата әйтелә.

син.: эт тиреһен битенә каплаган.

эт күрмәгәнде күреү. Нык яфа сигеү, этләнеү. *Ни бары Ғилаж аркаһында ул [Сөнәгәт] Кулагинда бәләкәйҙән эт күрмәгәнде күреп эшләп йөрөнө.* (Ж. Кейекбаев.) *Аслы-туклы торзоҡ гүмер буйы, Бауыр кара канға төйөлдө, Кеше исеме тағып үсһәк тә без, эт күрмәгән көндө күрелде...* (Ғ. Амантай.) [*Һөргөндә*] *безгә эт күрмәгәнде күреп йәшәргә, каторға шарттарында эшләргә тура килде.* («Сов. Башк.»)

син.: эт көнөн күреү.

эт кайышы. Үтә әрһез, шыма кешегә карата әйтелә. *Мин кыйыулана төштәм. Атайым әйтмешләй, эт кайышына әүерелтеп киттем.* (Ғ. Ғүмәр.) [*Зимфира*] *Тамара һымак сөсө телле түгел. Борис-Кипарис кеүек эт кайышы ла түгел.* (Ә. Бикчәнтәев.)

эт койкаһы. Кемделер кәмһетеп, мысқыллау белдергәндә әйтелә. [*Ишмырза:*] — *Ай, эт койкаһы, шул кыззың һиңә бараһы бармы?* (Д. Юлтый.)

эт койроғонан төз булыу. Үтә ғәзел, артык дәрәс булып кылаңныу. [*Тәттә әбей:*] — *Һин дә бында эт койроғонан төз булып торма.* [*Ғәндәлип:*] *Кемлегенде беләбез...* (Ә. Мирзәһитов.)

этлек итеү кемгә. Зур зыян эшләү, каза килтереү.

эт менән бесәй кеүек [йәшәү]. Татыу түгел, ызғышып, талашып [тороу]. *Бер зә генә, балакайзарым, бер туғандарға окшамағанһығыз шул. Һәр ваҡыт, эт менән бесәй кеүек, ырылдашып-мырылдашып кына тораһығыз.* (С. Агиш.)

эт менэн эзләнһәң дә таба алмаҫһың. Китеп юғалған, әллә кайза булған кешегә карата әйтелә. *Калала һеззә эт менэн эзлә-һәләр зә таба алмаҫтар.* (Ж. Кейекбаев.)

эт өрә каруан (бүре) йөрөй. Кемдеңдер каршылығына, һүзенә карамай үзенекен эшләгән кешегә карата әйтелә. *Эттәр өрә — каруан бара бирә... Теләктәрәң һинең, Володя, зур!* (Ә. Әхмәт-Хужа.)

эт саба тин бет саба һөйл. Кешегә карап которған кешегә карата мыҫкыллап әйтелә.

эт талағыры һөйл., тупаҫ. Нимәгәлер асыу белдергәндә, йән көйгәндә әйтелә. *Онотоп ебәрелгән бит, эт талағыры.* (М. Тажи.) [Яппар:] *Әй, әйткәндәй, шулай бит әле. Тфү, хәтерәңдә эт талағыры, йәш сактар иҫтән дә сығып китеп бара.* (Б. Бикбай.)

эт тилкәһендә [йөрөү, йәшәү]. Кағылып-һуғылып, яфа сигеп (гүмер үткәрәү.) *Мәгрифә, хәйер һораша-һораша тиерлек, эт тилкәһендә йөрөп, тамам хәлдән тайып, Илсегә сак кайтып йығылған.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Калған икән аҫһакалдар һиңә эт тилкәһендә.* (Т. Йосопов.)

эт тиреһен битенә (башына) қаплау кемдең. Хур итеү, битәрләү.

син.: эттән алып эткә һалыу.

эттән алып эткә һалыу кемде. Хур итеү, мыҫкыллап әрләү, хурлау. [Кешеләр] ... *зык кубып, автохужалык етәкселәрән эттән алып эткә һалып һүгәләр.* (Ф. Иҫәнғолов.) *Баш калкыт-тыңмы — һаксы килеп етә. Эттән алып эткә һалып һүгә...* (Т. Килмөхәмәтов.)

син.: эт тиреһен битенә қаплау.

эт тубығынан һөйл. Бик күп (баһаһы юғары булмаған кешегә, нәмәгә карата әйтелә). [Иәүзәт:] — *Ундай куржак йәнле дуҫтар кайза ла эт тубығынан.* (Й. Солтанов.) [Накышев:] ... *Һинең ярзамың кәрәк миңә. Касьяновка аҫса түләгәнлекте дөрөсләүсә кеше лә кәрәк. Әммә быһыһы бигүк хәжәт түгел. Ундаизар етерлек. Эт тубығынан.* (Я. Хамматов.)

син.: эт боткоһөз.

эт үткәһез. Бик куйы, тыгыз. *Һыу кайтқас, һөрөнтө өйөлгән ер әрәмә араһында йәизең йәй буйы эт үткәһез лапы булып ята.* (Ж. Кейекбаев.)

эт һуғарыу. Бушка вақыт уҙғарыу, файзаһың шөгөл менән булыу. *Көнө буйына [Юлай] тик эт һуғарған. — Эш эшлә! — тиһәң телен сығарған.* (М. Кәримов.) — *Етәр һиңә эт һуғарып йөрөгә, — ти атайым бер көндө. — Әизә, миһең янда эшләп кара.* (З. Хисмәтуллин.) *Балаларға эш кушырға кәрәк. Ул вақыт эт һуғарырға вақыт та калмаҫ, теләк тә булмаҫ.* (Һөйл.)

син. кар.: ел кыуыу.

эт һыйын килтерәү. Бик нык итеп, эштән сығарып әрләү йәки тукмау.

эт эсенә һары май килешмәй. Муллык, аш-һыу файзага ашмаган кешегә карата хурлап әйтелә. — ... *Һин кәзәрзе белмәнең. Бынан һуң үзең үпкәлә, эт эсенә һары май килешмәй, тизәр шул. Ярай, — тине [Баттал].* (А. Таһиров.)

эт эткә, эт **көйрөкка** <**көйрөк һыртка**>. Үзенә кушылган эште икенсе кешегә аузарганда әйтелә.

эте лә, бете лә. *Һөйл.* Теләһә кем. *Пугачевтың исеме тиззән ике китгага — этенә лә, бетенә лә таныклы буласак.* (Б. Асылгужа.)

эш бешеү. Уңышлы барып сығыу, уңыу (*күберәк юклык формаһында кулланыла*). *Сәйет кеңә телефонына Солтандан кыска хәбәр алды. «Эш беште!» Был Солтандың юлы уңыуын аңлата ине.* (Б. Моталлап.) **Эш бешмәү:** *Малайзар карауыл начальнигының ыңғайына ла тороп караньлар. Барыбер эш бешмәне.* (Ә. Бикчәнтәев.) ... *Кайһы берәүзәр: «Нурамбәк менән эш бешмәй», — тип хәбәр тараткандар.* («Сов. Башк.»)

эшем төшһөн. Берәй эшкә төүәккәлләгәндә әйтелә. *Эшем төшһөн! Кайза китмәгән бер-ике көн, шул ялыусыны фаулайым әле.* (Һөйл.)

эшем әйәһе (кешәһе) мысқ. Үз мөмкинлеген юғары баһалап та эшен эшләй алмаган, булдыкһыз кешегә карата әйтелә. *Был быжырзың ... кысылмаган ере юк, йөрөй эшем әйәһендәй булып, һәмһөз.* (Ж. Кейекбаев.) *Теге өс эшем әйәһе лә теләтник ремонтлаузы срогынан алда тамамлаган икән, тип һөйләйзәр.* («Һәнәк.») *Абау, эшем кешәһе Йәнтимер, йыуан менән кыска араһында әллә кем булып ултыра.* (С. Агиш.)

эшем юк буранда, атым юк урамда. Йән тыныслығын, бошмаганлыкты расларға тырышканда әйтелә. [*Нурый:*] — *Мин әйтәм, үзең әйтмешләй, эшем юк буранда, атым юк урамда, тигән булам.* (А. Таһиров.)

эшен бөтөрөү кемдең. Үлтерәү йәки бик каты тукмау. *Кулга төшкән Дутов ялсыларын «әһ» тизермәй эшен бөтөрзөң!* (Ш. Бабиç.) *Буранбай камсыны эләктереп ала, байзың үзен аттан һөйрәп төшөрә лә эшен бөтөрә.* («Сов. Башк.»)

эшен килтерәү кемдең, нимәнең. 1. Эште эш итеү, еренә еткерәү. [*Жарт*] *Һыланы тәзрәләрзе, килтереп эшен, ярыктарзан кышкы елдәр өрмәһен өсөн.* (М. Сөндөклә.)

2. Эшлектән сығарыу, сифатын юғалтыу. *Салбарзың эшен килтерерү.*

3. Нык әрләү, йәки тукмау. *Эшен килтереп һүгәрү.*

эшең уң булһын. Эш башлаган кешегә әйтелгән теләк.

эше таш түгел кемдең. Низелер көтөргә теләмәгән, ашыккан кешегә карата, эше азлығына басым яһап әйтелә. [*Муллыгул Муллабаевич:*] — *Инспекторзарзың эше таш түгел, өлзөрөзәр!* *Бында дәүләт милке юғала, шуның эзенә төшөргә кәрәк...* (Й. Солтанов.)

эш итеү нимәне. Рәткә килтереү ... *Исмәгил бесәнән, көндәр яуынга әйләнеп китеү сәбәпле, важытында эш итә алманы.* (Ж. Кейекбаев.)

эш йөрөтөү. Низелер юллау.

эшкә ашыу. Үтәлеү, гәмәлләшеү. *1914 йылда инде уның хыялы эшкә ашкан. ... Бер агаһының ярзамы менән, Өфөгә килеп, «Ғалиә» мәзрәсәһенә укырға урынлаша.* («Сов. Башк.»)

эшкә егеү келде, нимәне. Эшләтеп ебәреү. *Двигателде мөмкин тиклем тизерәк эшкә егергә кәрәк ине.* («Сов. Башк.»)

эшкә инмәгәң. Булмаган, бик булдыкһыз, йүнһез. *Зәмәйрә үзе бер эшкә инмәгән кеше бит инде.* (Р. Солтангәрәев.)

эшкә индереү нимәне. Рәткә килтереү, эшкә ашырыу. *Игенде йыйыу менән түгел, уны эшкә индерегә лә кәрәк.* (Ғ. Локманов.)

эш кыйратыу (кырыу) мыск. Әз-мәз генә эшләү (күберәк юклык формаһында кулланыла). — *Хатта иртәгә үк барып сытк, — тине Бәзрихәйәт. — Пенсионер булғас, йортта әллә ни эш кыйратмайһыңдыр әле?..* (Д. Исламов.)

эш сығыу. Файза, йүн булыу.

эш тормаҫ (калмаҫ) кемдән. Үтәлерзә, башкарылырзы ныгытып әйткәндә кулланыла. *Минән эш калмаҫ, язырмын.*

эшлектән сыткан. Рәте киткән, көсө кайткан (*кешегә карата*), бозолған (*машина һ. б.*). *Батша заманында кешенең кәзере булманы шул. Эшлектән сыткан карт коро тураһында хәстәрлектен нисегерәк булыуын һөйләп тораһы ла юк инде.* («Сов. Башк.»)

эш олоға (зурға) китеү. Эш-хәл ауырлашып, сиселмәҫ хәлгә килеү. *«Эш олоға китеп барғанга окшай, бөгөн үк һөйләшергә кәрәк был малай менән», — тип уйланы [Шакир].* (Н. Мусин.)

эш сығарыу. Эште эш итеү, еңеп сығыу.

эште олоға (зурға) ебәреү. Бәләкәй, еңел нәмәне сурытып катмарлаштырыу. — *Һез, иптәш замполит, эште ул тиклем зурға ебәрмәгез әле, — тине майор, бер аз һүҙһез ултырғас.* (Н. Мусин.)

эштән сығыу. Бозолоу, кыйрау (*машина һ. б.*). *Радиаторында һыу булмаған автомобиль бик тиз эштән сыткан.* («Сов. Башк.»)

эштән сыткан. Бик нык, үтә (*берәй сифатка карата көсәйтеү өсөн әйтелә*). *Мөәзиндең бөтә гаиләһе бер төрлө, һәммәһе лә эштән сыткан һарандар.* (С. Агиш.) [Фәйрүзә:] *Унан һуң, мин — эштән сыткан ялғау, сәй кайнатып эсерә лә белмәм.* (К. Даян.)

әбей(зәр) сыуағы. Көзгө йылы, аяз көндәр. *Жапыл йылытын ебәрзе, әбейзәр сыуағы башланды.* («Сов. Башк.»)

әзәргә бәзәр (хәзәр) булыу. Үзе эшләмәй, кеше эшлөгәндән файзаланыу. [*Бикмәтов*] *үзе хәстәрән күрмәй. «Алма беш, ауызыма төш» тип, әзәргә бәзәр булып тик иөрөй.* (Ә. Вәли.) *Калғандар кем узарған уга [Әхмәзигә] кушылды: — Һез ярмандарзың котон ала торогоз, әзәргә хәзәр булып без барып төшәрбез.* (М. Ямалетдинов.)

әзәм аяктығы. Бик насар, һомһөз кеше. — *Мин үзем ташланам диңгез косагына. Бынауындай әзәм аяктығы менән мин, хатта һез теләһегез зә, һораһағыз за, бер карапта кала алмайым.* (З. Бишева.) *Һуғыш ваҡытында методик кабинеттың директоры булып торған бер бәндә газета подшивкаларын урлап, һатып эскән... Шулай итеп, был әзәм аяктығы тарихты яндырған.* (Р. Ғарипов.)

әзәм аяк баһмаған [урын, ер]. Кеше йөрәмәгән, үтә кырағай (урындар). *Артабан әзәм аяғы баһмаған урмандар башлана.* (Ж. Кейекбаев.)

әзәм булыу. Эш-хезмәттә үрләү йәки укып сығып, һөнәрле булыу. *Һөйөн, әсәй, теләгең кабул булды, үзең әйтмешләй, улың, күз нурың, әзәм була!* (Ф. Иҫәнғолов.)

әзәмгә һанау кемде. Ихтирам итеү, хөрмәт күрһәтеү. *Миңһылыу еңгә әзәмгә һанап килеүемә, һөйләшеп ултырыуыма тағы бер рәхмәт әйтте.* (Р. Солтанғәрәев.)

әзәм көлкөһөнә калыу. Оят, мәсхәрә хәленә төшөү. — *Һез бит мине лә, үзегеҙзе лә әзәм көлкөһөнә калдырҙығыз.* (И. Насыри.)

әзәм калдығы. Кешелектән сытқан, бик насар кеше (эрләу һүзе). [*Начальник:*] ... *Мерзавецтар! Бының өсөн һезгә каторга, Себер, төрмә, расстрел! Бына нимә кәрәк һезгә, әзәм калдыктары.* (Х. Ибраһимов.)

әзәм мәсхәрәһе итеү (мәсхәрәһенә калдырыу) кемде. Хурлау, оятка калдырыу. *Былтыр һайлау мәлдәрәндә, мине кулак тип, кеше көсөнән файзалана тип, әзәм мәсхәрәһе иттеләр бит, үзең дә беләһең...* (Ғ. Дәүләтшин.)

әзәм рәтле. Эшкә ингән, йүне булған. *Барып ял итәйем тиһәң, әзәм рәтле клубы юк.* («Сов. Башк.»)

әзәп һаклау. Әхлак кағизәләрен тотоу, тупаслыҡ эшләмәү. *Рабиға апайзың акланыуы әсәйемде сәмләдереп кенә ебәрзе, әзәп һаклайым тип торманы, аяһуыҙ битәрләп ташланы.* (Я. Вәлиев.)

эжэл дарыуы. 1. Үлемдэн коткара торган сара. *Эжэлгә дарыу булыу.*

2. Бик кәрәк булып та, үзе бик эз нәмөгә карата әйтелә. *Ашык күп хәзер, ә бесән эжэл дарыуына әйләнде.* («Сов. Башк.») **әйләнгән һайын.** Бик йыш, әлдән-әле. *Әсәйем әйләнгән һайын һине һорашып кына тора.* (Б. Бикбай.)

әйләнеп тә карамау кемгә, нимгәгә. Игтибарга алмау, диккәт итмәү. *Агалары Шаһиәхмәт менән Әхмәзи йәш сактарында картка әйләнеп тә караманылар.* (Ж. Кейекбаев.)

әйтерәң бармы <ауызың-мороноң кыйшайыш> 1. Аптырау, гәжәпләнәү белдәргәндә әйтелә. *Хәйер, әйтәүе генә аһат: һикһән йәш — һикһән йыл көрәш, йәшәү өсөн көрәш. Әйтерәң генә бармы?!* (З. Бишева.)

2. Колоу, мактаныуы белдәргәндә әйтелә. *Йәш кәләш янына мыйыкты бороп кына барып керәм. Әйтерәң бармы!..* («Сов. Башк.»)

әйткәнде аңлау. Кешенәң кәңәшен, шәлтәһен кабул итеү. *Һис әйткәнде аңламай бит был бала тигәнәң, үзенсә эшләй.* (Һөйл.) **әйтмә лә инде.** Берәйһенәң һүзән шаяртып жеүәтләгәндә әйтелә.

әйттең ни зә әйтмәнәң ни кемгә. Әйткән һүзә, биргән кәңәште тыңламаған кешегә карата гәйепләү менән әйтелә.

әйтһәң һүз, тортһәң күз. Низер эшләгәндә, һөйләгәндә зыян киләүенән шикләнгәндә әйтелә. *Калтырай егет кайғынан, үзе ағарып каткан. Әйтһәң һүз, тортһәң күз бит ул, — биш йөз-зән колак каткан.* (Т. Арслан.)

әкиәт һатыу. Юк-бар, буш хәбәр һөйләү. — *Тапкандар әкиәт һата торған урын, әйтерһәң, мин бүрәнәне улар өсөн өйөп куйған, — тиг уйлай Яубасар.* (С. Агиш.) *Капка төбөн йыйып алған йыйын эшлекһез алгы эш һакында әкиәт һата.* (Т. Йәнәби.)

әлеге лә баягы <Әзәлбикә таягы>. Кабатлап әйтәп, игтибарзы йәлеп итеү өсөн әйтелә. *Ул сакта әле минәң йәшлек матурлығы ла бөтөп етмәгән сак. Әлеге лә баягы, асау бейә кеүек тулап торған сак.* (З. Бишева.)

әлепте* таяктан айырыу. Әз-мәз уккый-яза беләү, хәрәф тануу. [*Әлеп (әлиф) — гәрәп алфавитындагы беренсе хәрәфтең исеме, ул таяк рәүешендә языла.]

әлепте* таяк тип белмәү. Тома назан булыу, уккый-яза белмәү. *Беззәң өсөн китап — сыбар кағыз, әлепте таяк тип белмәгәс.* (С. Кудаш.) [Акназар] *Бынагайыш! Әлепте таяк тип белмәгән тома назан башы менән шундай эшкә юлга төшкәнме?* (М. Тажи.) *Бына шулай инде, хәзер бына, үзем һаман әлепте таяк тип белмәһәм дә, уның китаптарын һаклап ултырган булам.* (З. Бишева.)

әлеп-бизән* башлау. Иң баштан төшөү (уккыу, гилем алыуға карата).

[*Би — гәрәп алфавитындағы икенсе хәрефтәң исеме].

әллә балта һына, әллә түмәр ярыла. Кемдең еңелеуен, бөгөлөп төшөуен йәки үлеуен алдан әйтеп булмағанды белдерә.

әллә кем булыу. Үтә маһайып китеү, шапырыныу. [*Низмә-тулла:*] — *Колсобайзың Колсобайы ла әллә кем булып кылана. Буғыш байзар өсөн генә фәйзалы, тип кысқыра.* (Я. Хамматов.) *Ошондай «оло кешене» үззәрәнә фатирға куйыуға хужа апай әллә кем булып китте шикелле.* (Р. Солтангәрәев.)

син.: морон күтәрәү, танау сөйөү.

әллә кем түгел. Үтә мактансык кешегә карата көмһетеберәк әйтелә. *Һин дә әллә кем түгел, мин дә әллә кем түгел, һинең әллә кем булыуың әжәлгә дарыу түгел.* (Такмактан.)

әллә кайза китмәгән. Бик шәптән түгел, мактарлык йүне юк. *Ана тегендә, өскө һәндәрәнән аяктарын һәлендереп, ...егерме биштәр тирәһендәге сибәр ир ултыра. Буй-кәүзә яғынан да әллә кайза китмәгән.* (М. Кәрим.) *Һөйләгәндәрәмдән үк күрәп тораһығыз, Әмирханов үзә лә әллә кайза ук китмәгәнәрәк шикелле, ашығыс амин тота.* (С. Ағиш.)

әллә күпме. Бик күп. *Ай китә был, йыл китә, әллә күпме ер китә.* (Әкиәттән.)

әллә низә бер. Бик һирәк. *Олатайым безгә әллә низә бер генә килә.* (Һөйл.)

әмәлгә қалгандай (бакжандай, таянгандай). Көтмәгән, телә-мәгән хәл килеп сытқанда, үкенес белдереп әйтелә. *Әмәлгә қалгандай, айғырға алмашып алған бейә бик қарт булып сықты.* (Ж. Кейекбаев.) *Әмәлгә бакжандай, шунан ете көн үтеүгә, қартатайың бахыр сәсрәп ауырып китте.* (Һ. Дәүләтшина.) *Бабай улын етәкләп ауылға барып инһә, әмәлгә таянгандай, бер өй алдында өс-дүрт қыз һөйләшеп тора, ти.* (Әкиәттән.)

әмәлгә қаршы. Көтмәгәндә килеп сытқан уңай хәлгә карата көнәғәтлек белдергәндә әйтелә. *Әмәлгә қаршы, бригадир уға [Арысланбәккә] һалам ташырға әйтте.* (Р. Низамов.)

әмәлен табыу низең. Башқарыу, үтәү юлын белеп алыу. *Әштең әмәлен табыу.*

Әндрәй қазнаһы*. Бөтмәс-төкәнмәс хазина, акса, байлық сығанағы (күберәк юк икәнде белдереп әйтелә). [*Тауба әбей:*] — *Етемде асра ла, укыт та... Һин, Хаммат, әсәйеңдең өйөн Әндрәй қазнаһы тип беләһең, ахыры!* (З. Бишшева.) [*Дәрләт ағай қатынына:*] *Азна һайын сабата үрәп торормонмо ни мин һиңә, әллә Әндрәй қазнаһы бар тип беләһеңме бында.* («Сов. Башк.»)

[*Әндрәй — XVIII быуаттың икенсе яртыһында Өфө губернаһы хақимы, башқорттарға сикһез һалымдар һалып, зур байлық йыйған, һуңынан хөкөмгә тарттырылған Андрей Жихаревтың исеменән булырға тейеш.]

әпен-төпөн (әүеш-тәүеш) итеү һөйл. Өсгән-мөстән генә әшлюү. *Әпен-төпөн итеп кенә өй һалмайзар.*

эрэм (әсе) тел(ле), теле эрэм (әсе) кемдең. Үзәккә үтерлек, уҫал итеп әйтә торған, зәһәр телле. *Кашай токанып китте: — Эрэм тел һин, ахыры, әсең боша, сүп өймәһәң кеше өштөнә.* (М. Тажи.) *Шул эрэм телдәр эргәһенән тиз генә сығып китеп буламы ни?* (Н. Мусин.) *Бигерәк тә Хәмзәнең апаһы әсе телле.* (С. Агиш.)

эрәм итеү. 1. *нимәне.* Юкка сығарыу, файҙаһыз тотоноп бөтөү. *Аксаны эрәм итеү. — [Йәнтимер] Кеҫәһенән папиросын алды, кабыҙа алмай, әллә нисә шырпы эрәм итте.* (С. Агиш.)

син.: һыуға һалыу, елгә осороу, эрәм-шәрәм итеү.

2. *кемде.* Мәсхәрә итеү, намысынан колөү (*гәзәттә, кыз-зарған*).

эрәм тамак. Эшләмәй, кеше елкәһендә йәшәгән кешегә карата нәфрәт менән әйтелә. *Өйзә эрәм тамак булып теләмәйем йәшәргә.* (К. Даян.) *Кайҙалыр эрәм тамак байҙар ер корто һымак ошо юл буйлап аҫқан байлыҡты ашап һимергәндәр.* (Ә. Вахитов.)

эрәм-шәрәм итеү нимәне. Тәләфләү (*мал-мөлкәткә карата*). [*Сәмига улына:*] *Аксаңды эрәм-шәрәм итеп, аҡ күмәс ашап йөрәмә.* (Х. Ибраһимов.)

эрәсәһенә төшөноү нимәнең. Асылын аңлау. *Сөнәгәт ... был эштең эрәсәһенә күптән төшөнөп алғайны инде.* (Ж. Кейекбаев.)

этәс булып кысқырыу. Йәшереп куйған, йыйған затлы нәмәнең, аксаның билдәле булыуына карата әйтелә. *Унан да былайыраҡ, кеҫәләге һары йомарсаҡ [алтын] этәс булып кысқырырға әзер, әгәр артабан да бында калһа, түзәрмәс, телде кысыттырып тик торор.* (М. Ямалетдинов.)

этәсе лә йомортка һала кемдең. Эше, мал табыуы гел уңышлы барған кешегә карата әйтелә.

әуен базарына китеү шаяр. Йөкоға талыу, йөклап китеү. *Айбулат, әсәһенең йырын тыңлағандай итеп, бер аз ятҡас, әуен базарына китеп тә барҙы.* (Т. Килмөхәмәтов.) *Картырактар, ... йыбана башлағас, берәм-һәрәм кыуыштарына инеп әуен базарына китәләр.* («Сов. Башк.»)

әшептән тыш. Бик ныҡ, артыҡ. *Был кыланышың әшептән тыш булып китте.* (Һөйл.)

юғалып калыу. Ни эшләргә белмәй аптырау. [*Көршәкте күргәс, мин*] ... *ябай ғына итеп аңлатып бирергә лә һүз таба алмаһымды тойоп, бөтөнләй юғалып калам.* (З. Бишева.)

юк итеү кемде. Үлтереү, һөлөк итеү. *Дошманды юк итеү.*

юкка мин дә тук. Низер һөраганға «юк» тип яуап биргән кешенән көлөп өйтөлө.

юкка сыгыу. 1. Бөтөү, бер зә калмау. *Калала аксам юкка сыкты.*

2. Бушқа әрәм булыу, төшөп калыу (*кешегә, уның эшенә карата*). **Юкка сыккан**, юкка икмәкте сереткән бәндә мин. (Ш. Бабич.) *Укытыусы үз фәнен ныклы белмәһә, ... уның бөтә тырышлығы юкка сыгасак.* («Сов. Башк.»)

юктан бар ғына. Рәт-йүне булмаган нәмөгә, көчөз кешегә карата кәмһетеп өйтөлө. *Минең машина шул юктан бар ғына инде ул.*

юктан козағый. 1. Яһалма туган.

2. Бик булмаганда, һис юғында. *Атайым мәрхүм әйтмешләй, [һыу башняһы] юктан козағый. Мөмкинлек булмагандан эшләнгән вакытлы нәмә.* (И. Физзәтуллин.) *Профессиональ эзиптәр юк. Бәгзе бер жанрзәр, әзәби тәнжит юктан ғына козағый тиерлек.* (Ғ. Хөсәйенов.)

юктан йүкә һуйзырыу. Булмастайзы талап итеү. — *Ярай улай булғас, юктан йүкә һуйып булмай инде, — тине Әһәм карт күңелһез генә һәм китте.* (Ж. Кейекбаев.)

юк тигәндә лә... Бөтөнләй көрәкмөй тип һанағанда ла (*низәр эшләү*). *Кешегә хас бер гәзәт бар — ул үз эшенең һөзөмтәһенә юк тигәндә лә бер карап, һөйөнөп, горурланып кую.* («Сов. Башк.»)

юкты бар итеү. Зур булдыклылык күрһөтөү. *Беззең кеүек ир-узамандар юкты бар итә белә.* («Сов. Башк.»)

юкты бушка аузарыу (бушатыу). Файзаһыз нәмә менән булыу, бушқа вакыт узғарыу.

юктың башын ауырттырыу. Булмастай хәбәр һөйлөгән, урынһыз талап куйған кешегә карата ризаһызлык белдереп өйтөлө. — *Их, был тиклем тәмле аштар алдынан бер бәләкәй зә булһа икән! — тип, уйынлы-ысынлы хыял итеп куйзы Новиков. — Ярар, ярар, юктың башын ауырттырма инде.* (Д. Юлтый.) *Янтурин: — Юктың башын ауырттырып, донгя бутамағыз!* (Н. Ғәлимов.)

юк юғалтып (юклап) йөрөү. Җыз һоратырға килгән кешенең һүз уйнатып, шаярып өйтеүе. *«Юк юғалтып йөрөүсә» Әхмәтша сәй эскәндә шырмыйланып, йор һүззәр һөйләп ултырзы.* (Ж. Кейекбаев.) *Мин барып инеп, сәләм бирзем: «Юк юклап йөрөйм, ул һеззә юкмы икән?» — тип үзөбеззең йола менән генә һүз башлағас та, [Үмәрзең] төсө бозолоп китте.* (Ғ. Дәүләтшина.)

юл алыу (тотоу). Бер йүнөлештә хәрәкәт итеү; йүнәлеү. *Егет, Һыуһылыузы, толпары менән шоңкарын алып, күлдән сыға ла Балкан тауға табан юл тота.* (Әкиәттән.)

юл асыу (ярыу) кемгә, нимгә. Хәрәкәт итергә, эшләргә, тормошқа ашырға мөмкинлек тыузырыу. *Ауырырақ бына хезмәтеңдә өңүзәргә яңы юл ярыу.* (Ә. Ғайсин.)

юл башлау. Етәкселек итеү.

юл биреү кемгә, нимәгә. Эш-хәрәкәткә ирек куйыу. *Көсөн, аҡсылың бөтһә, миһләт ал, Башкаларға бир һин тизерәк юл.* (Д. Юлтый.)

юлга аркыры төшөү (тороу). Эшкә, хәрәкәткә камасаулау.

юлга кәртә булыу. Эшкә, хәрәкәткә нык қаршы тороу. — *Минең юлга, тимәк, һин кәртә булдың?* (Н. Мусин.)

юлга туған кундырмау. Қайзальыр йыш-йыш барып йөрөй. Ысынлап та һүзәндә торҙо. *Үлмәҫбикә йыш килде, бизерәк тә атаһы-әсәһе вафат булғас, юлга туған кундырмань.* (З. Қазақбаева.)

юлга һалыу нимәне. Рәткә килтереү, эшләтеп ебөрөү. *Малсылықты қасан юлга һалырга уйлайһығыз?* (Д. Исламов.)

юлдан алыу кемде, нимәне. Қаршылык күрһәткән, камасаулаган нәмәне йәки кешене ситкә куйыу, алып ташлау. *Теге Йыһангир хәрчәүниктәрҙе юлдан алып ыргытырга кәрәк.* (С. Ағиш.)

юлдан сығыу (язуу). Эштә, тормошта билдәле қағизәләрҙән ситкә китеү, яңылышыу.

юлдан яззырыу (тайзырыу) кемде. Эш-тормошта дәрәҫ йүнәлештән тайпылдырыу, яңылыштырыу. *Каргина ире менән самогон һатыу кәсебенә бирелгән, күп кешеләрҙе ағыулагандар, күптәрҙе юлдан яззыргандар.* («Сов. Башк.»)

юл куйыу кемгә. Ирек биреү, теләгәнән эшләргә мөмкинлек биреү. [*Әсәйем дауам итте:*] — *...Юл куйырга ла тура килә иргә, уны тыңлап, үзеңсә эшләгән саҡтарың да була.* (Я. Вәлиев.) *«Өйрәнсектең тамағы тук булһын өсөн генә, теге тупаҫ балсыҡ көршәктәр менән ауылды сүпләргә юл куйып та булмай за баһа?» — тип аптыраған хәҙер Һөнәрсе.* (З. Бишева.)

юл тотоу 1. Йүнәлеү, йүнәлеш алыу, нимәгәлер табан барыу. *Ташкентка юл тотоу.*

2. Ниндәйер қарашта тороу, шул яклы булыу. *Бәхетлемен ошо хәлдән, бүтән бер хәл дә көтмәйем, ошо юлдан ризамын, башка төрлө юл да тотмайым.* (Ғ. Туқай.)

юл төшөү. 1. Бурандан һуң йәки башка берәй сәбәптән ябылып торған юл яңынан асылыу, тапалыу. *Юл төшкәс, өләсәйеңдәргә барырбыз инде.* (Ғөйл.)

2. Барырга, килергә мөмкинселек асылыу. *Өзөлөп-өзөлөп һағынһам да, юл төшмәй бит барырга.* (М. Илбаев.) *Юл төшөп, Қарағайға командировкаға килдем.* («Сов. Башк.»)

юлыңда бул. Көрәкһезгә килеп кысылған кешене эргәнән кыуғанда асыу менән әйтелә. — *Бар, бар юлыңда бул!* — тип мине типкеләп сығарҙы ла зәңгәр капканы бикләп куйҙы. (Ғ. Ғүмәр.)

юлың уң булһын! Юлга сытқан кешегә әйтелгән якшы теләк. — *Ярай, ярай, Юлығыз уң булһын, эшегез эш булһын.* (Һ. Дәүләтшина.)

юрғанға карап аякты һузыу. Мөмкинлеккә ярашлы итеп эшләү (*гәзәттә, низер алғанда булған аксага карата*).

юха йылан һөйл., **яманл.** Теле менән йыуып, яуызлык эшлөгән кеше тураһында әйтелә. *Юха йылан, алдап-йолдап булһа ла үзенекен итә бит.* (Һөйл.)

яғанан алыу. Низер талап итеп жысмаға алыу. *Ямандан бурыс алһаң, йорт алдында яғаңдан алыр.* (Мөкәл.) *Килер заман — алырбыз Залимдарзың яғаһынан.* (М. Ғафури.) — *Бәй, ил аулак булһа, дуңғыз түбәгә сыға. Бында уның яғаһынан алырзай кеше булмағас, иркенләй.* (Ғ. Дәүләтшина.)

язмыш жосағына ташлау кемде. Җайғыртмай, карамай үз йүнен үзе күрергә мәжбүр итеү.

язык маңлай. Асык йөзлө, алсақ кеше.

яйға һалыу. Рәткә килтереү, рәтләп ебәреү. *Көз етеп бөттө, ауылдарза укыу эшен күптән яйға һалырға вақыт.* (Ф. Иҗән-голов.)

якты күзә. Көн яктыһы бар сақта, караңғы төшмәс борон. *Бүтәндәре лә: — Әйе шул, көн кисәүләп китте лә, якты күзә ерләргә кәрәк ине, — тиештеләр.* (Ғ. Дәүләтшина.) [*Шәрәфи:*] *Тукта әле, якты күзә таузағы көтөүгә барып кайтырға кәрәк.* (Х. Ибраһимов.)

якшы булыу. Берәй эш-кылығы насар барып сытқан кешене үсәгәндә әйтелә. *Уларзың бисәләре, бына ошонда килеп, безең рәткә ток ямап ултырһалар, безең эшләгәнә ауыз кыйшайтып көлөп тормаҗка якшы булыр ине.* (М. Тажи.)

якшы итеү кемде. Үсәп әйтелә. *Иллә якшы иттем үзен, индермәнем дә куйзым.* (Һөйл.) *Тимер уны, елкәһенән тотоп, ел-терәтеп тышка сығарып ебәрзе.* **Якшы иткәндәр.** (Б. Бикбай.)

якын да килмәү. Риза булмау, ризалык бирмәү. *Хәмдиә быға якын да килмәне: — Куй, куй, кәрәкмәй, мин тоз күз Мырзагәлигә бараммы һуң.* (Ғ. Дәүләтшина.) [*Әскәпҗамалды*] алып кайтырға тигәс, *кызы Ыһыйбикә якын да килмәне.* (Р. Солтангәрәев.)

якын (йылы) күреү (итеү). Үз кеше һанап, йылы мөнәсәбәт күрһәтеү. **Якын күргән дусыңдың атын алма, тайын ал.** (Мөкәл.) *Кем генә булырға теләһәң дә, акыл өйрәтә алырмын. Мин һине тере генә башжорт балаһы итеп якын күрәм.* (С. Ағиш.) [*Гриша*] ... *тағы ла Айбулатка карап торзо. Был юлы аптырап түгел, якын күреп караны.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Өйзәш һине якын*

итә, ахыры, Маһира. Ятна ла, торһа ла телендә һин, — тине [Жунаҗколдоң катыны]. (Х. Гиләжев.)

яла (бәлә) ягыу (ябыу) кемгә. Булмаган гәйепте ташлау. Председателгә яла ягыу ревизор функцияһына инмәй. (И. Ғәлимов.) [Абдуллиндың] бөтә эше кешегә бәлә ягыу, нахактан кеше рәнйетер... (Я. Хамматов.) ...Жулға алыныусыларға күрәләтә яла яптылар: йәнәһе, улар бола куптарырга әзерләнгәндәр, бунтовщиктар... (Ж. Көйекбаев.)

ялкын йотоу. Оло миһнәт, ғазап кисерәү. — Күрмәгәнгә көл дә аш, тигәндәй, яндырылған илемдә күмер ястап, ялкын йотоп, ел уртлап йөрөгәнсе тип, ошонда килеп эт күрмәгәнде күрөп булһа ла эш эшләп йөрөгән булам. (Т. Хәйбуллин.) Ялкын йотоп йөрөп аҗса табылды. (Т. Баишев.) Мәйсәрә ут, ялкын йотоп, өйөнә кайтып бара... (С. Жулибай.)

яманатын һатыу кемдең. Ғәйбәт таратып, исеменә тап төшөрөү, хурлау. [Сынбулатов:] — Тукта әле, Хафиз агай, һин нишләп әле минең колхозсыларзың яманатын һатаһың? (М. Таж.) Иә мине лә «Ногомановка эйәргән икән» тип, яманатымды һатырзар, һинең керектәрзән касырға кәрәк. (Ә. Харисов.)

яман ауыз. Оятһыз һүз, насар хәбәр йәки тупаҗ һөйлөгән кеше. [Айса җарт старшинага] Ошо көнгәсә, халык һинең турала яман ауыз аша, мин бар хәлемсә һине яҗлай инем. (Б. Бикбай.) Җарт, бахыр, гәрлегәнән уларға яман ауызлап һүгенде. (Ғ. Дәүләтшина.)

яман <күз> күреү кемде. Асыулы мөнәсәбәт белдерәү, яратмай башлау. [Туғандары] Нәфисәнә ороштолар — яман күз күрзәләр, җарганылар... Ата-әсәңдең биргән еренә ... риза булып, җаршымай бар, тинеләр. (И. Көсәпкол.)

яман өйрәнәү. Җылыҡ-ғәзәт бозолоу, насарға өйләнәү. Упмәй зә генә тиеп үпкәләмә, үпһәм, ауызым яман өйрәнә. (Халык йырынан.) Маһизә лә апа шундай сел ите ашап яман өйрәнгән. (Н. Мусин.) Яман өйрәтеү кемде, низе: Ашым күп тип, ауызыңды яман өйрәтмә. (Мәкәл.)

янбашына күнәк элерлек кемдең. Үтә ябык (мал-тыуарға карата). Атлыкса тишек-тошок, һыуык ел уйнай. Аттарзың янбаштары күнәк элерлек. (Б. Ишемғолов.)

янға калыу. Үз фәйзаңа булыу, кулға элгәү. ...Мәктәп формаларын бескәндә лә һәр бер өлгөгә бер нисәшәр миллиметр тукыма янға кала. («Сов. Башк.»)

яңы һепертке нык (яңыса) һеперә. Яңы килгән түрәнәң үз эшенә җаты тотонуына, үз тәртибен урынлаштырыуына карата әйтелә.

ярага тоз һалыу (һибәү). Онотолған ауыр кисерештәрзә иҗкә төшөрөп, күңелгә ауыр итеү. Етмәһә, һин, ти, миңә бисә итеп кенә карайһың, тиргәй бит был, ярага тоз һала. (Ф. Иҗәнғолов.) Бер тапжыр әрнеп, күптән уңалған ярага яңы тоз һибеп, әрнеүгә һалды [Алһыузы Яманһаров]. (Ғ. Ибраһимов.) Хәмит ни

ул бар тип тә белмәй. — Үзең гәйепле, — тип ярага тоз һибә.
(«Сов. Бантк.»)

ярайһы ғына. Байтак, күп кенә. *Ярайһы ғына йоклап алдым.*

ярап ятыу. Килешеп тороу, уңай булыу (*уртасараж нәмәнә мактағанда әйтелә*). *Безгә ярап ята ул.*

«яраp»зың башы ауыртмай. Эш-йомош кушканда гел ыңгай яуап биреп үтәмәгән, һүзәндә тормаган кешегә карата кәлөп әйтелә. *Йомош кушһан, карышмас ул, гел генә әйтер «яраp», «яраp»зың башы ауыртмай, эшкә итһә лә зарар.* (А. Игебаев.)

яр астынан яу сығарыу. Көтмәгәндә шау-шыу, дөгүә калкытыу. [*Ныязгол Айбулатка:*] — *Тукта, һөйләмә, ташла тим! Бына, яр астынан яу сыткан! Һиңә ни калмаған.* (Ғ. Дәүләтшина.) *Азназар: яр астынан яу сығармак була.* [*Илмырза:*] *Шабаш, баш катты, инде нишләргә.* (М. Тажи.)

...ярауын күрәү низең, ни эшләүзең. Берәй эш-хәлдән сығыу, котолоу йүнән табыу. *Кузыйкүрпәс инәһенән ишетәү менән күңеленә зур кайғы төшә. Китәр ярауын күрә башлай.* (Эпостан.)

ярзам итеү урынына ярзан этеү. Файза эшләү урынына зыян итеү, өмөттә акламау.

ярзам кулы һузыу кемгә. Кәрәк сакта ярзам итеү, бәлә-казанан, кыйынлыктан коткарып алыу. [*Байтүрә*] ...*бәхетһезлеккә озраған кеше булһа, уға ярзам кулы һузырға ла кәрәк ине бит.* («Сов. Бантк.»)

яр итеү. Нимәгәлер сакырып, хәбәр таратып оран һалыу. *Ауылда Талханың да кешеләре бар ине. Улар ялған хәбәрзе бәтә ауылға яр итеп һөйләй башланылар.* (Ж. Кейекбаев.) *Герман Рәсәйгә һуғыш башлаган... Хөкүмәт тарафынан дөйөм мобилизация яр ителгән.* (Ж. Кейекбаев.)

яр кеүек [уңыу, үсәү]. Бик нык үсеп, уңыш биреү (*иген тураһында*). *Евстафий сәскән тәры, карышкан һымак, яр кеүек булып уңды.* (Ж. Кейекбаев.)

ярма (борсак) ярыу. Бик нык мактану; шапырынуу. [*Тәфтизан*] *Южка ирәймәнә, купырайманы, Танау сөйөп, борсак ярманы...* (А. Игебаев.)

ярты ақыл. Ақылы камил түгел, инәле-сығалы. *Исхак иптәшенең был кызыулығына ла бирешмәнә: — Харәп икән! Ул ақсалы булһа ла ярты ақыл.* (Ғ. Дәүләтшина.) ...*Операция вақытында һиндәйзер тамырзарым киңеләп, ...ярты ақыл булып калдым.* (И. Физзәтуллин.)

...ярты тин көмөш нимә. Бер ни тормай, һакы-баһаһы бик түбән (*үтәләше еңел булған эш-хәлгә, арзан нәмәгә карата әйтелә*).

яр* һалыу. Бик каты кысқырыу; акырыу, һорәнләү. *Фәхри яр һалып кысқыра...* (Б. Бикбай.) [*Ялал менән Әкбәр*] *аунап яткан писерзе күргәс, сарбайлап кысқыра башланылар. Ауылға яр һалдылар.* (Т. Хәйбуллин.)

[*Яр — фарс. иглан, хэбэр, элек ул урамда кыскырып әйтелгән, махсус ярыслар — кыскырыусылар булган.]

ярык барабан *һөйл., яманл.* Сер тотмаган, шараң-яра һөйләнеп йөрөгән кешегә карата әйтелә. [Сәйзел:] *Бештеме, Хазина әбей!* [Хазина:] *Кыскырма шул тиклем, ярык барабан!* (Ә. Атнабаев.) [Барый:] *Йөрәгемде кузгаттылар. Ә теге ярык барабанды өзгөләп ташларзай булдым.* («Сов. Башк.») *Ипләп кенә, гелән йөпләп кенә. Һәр заманга бар шул ярагайзар — ярык барабандар.* (Т. Йосопов.)

ярылып ятыу. Бик асык, күренеп тороу. [Дәрләтовтың] *мактансыклығы бында инде, повестагы керек, асык ярылып ятмай.* (З. Нурғәлин.)

ярылырзай булуу (ярылыр сиккә етеу). Артык көсәнеп тырышыу, нык тырышыу.

ярып һалыу. Эш-хәлден асылын, дөрөсөн ап-асык кына әйтеп биреү; асыу. [Булат:] — ...*ярам да һалам, минеке кыска булыр! Гәрәй — зәһәр дошманмы? Дошман.* (Б. Бикбай.) — *Һөйләгез һуң, ярып һалыгыз бөтәһен дә. Директор тыңларга әзерләнеп, Яргак яңагына таянды.* (Н. Мусин.) [Хәйбулла ағай председателгә:] *Барырман, туған, барырман! Ярып һалырман мин улларга!* (К. Мәргән.) *Әгәр зә кеше хаклы түгел икән, был хакта уға ап-асык итеп ярып һалырга кәрәк...* («Сов. Башк.»)

ят бауыр. Бөтөнләй сит кеше, үз түгел. *Айтуған батырзы Кинимәбай тархан күрһәтеп, төрттөрөп астырзы. Арабыззагы ят бауырзар беззе харап иттеләр.* (С. Мираҫ.) — *Ят бауырга яу каныр, — тине капитан, — кузгалдык.* (Ә. Ихсан.) *Үземде вакытлы кеше, ят бауыр итеп тоям.* (Ә. Хәкимов.) *Аж кайындар за, минең керек яманһыулап, үззәрен ят бауыр тип һизәләрзәр.* (Ә. Бикчәнтәев.)

ят бауырлы. Кырыс төбигәтле. — *Бына бит ул кайһылай ят бауырлы.* [Айбулат] *Бер зә беззең кешенең кылығына тартмаган. Торғаны менән Сәлимә еңгә, бахыр, кырыс.* (Ғ. Дәүләтшина.)

ят итеү кемде. Сит күреү, үз һанамау. *Ир башкайзарына нужа төшһә, ятшы дуҫтар йөрәмәс ят итеп.* (Халык йырынан.)

ятка бикләү нимәне. Ятлап алыу, һүзмә-һүз хәтерзә тотоу. *Откор Салих Тукайзың шигырын, өс-дүрт тапкыр кабатлагандан һуң, ятка бикләп тә алды,* (Х. Мохтар.) *Гөлсирә, Мөхәррәм хәлфәгә барып, Ғибатка хат яззырзы. Хаттың нисек башланып китеүе әллә жасан ук, әллә кем тарафынан язылып, хәзәр инде ятка бикләнгән бер һөйләм ине.* (Ж. Кейекбаев.)

ятқан ере йомшак булһын кемдең. Вафат булган кешегә карата әйтелгән теләк.

ят та үл (ятып үлерлек). Иҫ китерлек, гәжәп эш-хәлгә карата әйтелә. *Көтмәгәндә шундай кыззар осрай, Шундай кыззар — ят та үл инде!.. Низәр уйлап, низәр кисергәнде Үзең күр зә үзең бел инде...* (Р. Ғарипов.)

ятып аунаһаң да бөтөрлөк түгел. Ерзәге бик күп еләк-емешкә карата әйтелә.

син.: кызыл сөкмән япкан кеүек.

ятып калгансы атып калыу. Файзаһы, эзәмтәһе булыр-булмаһын белмәйенсә низер әшләп калырға тырышыу. *Бөгөн иһәп һорауым да уның булыуына ышанғандан түгел, ятып калғансы атып калыу ғына ине.* (С. Ағиш.)

ятып калыу. Һуғышта һәләк булыу, үлеп калыу. *Наташаһың атаһы һуғыш маузында ятып калды...* (Ә. Бикчәнтәев.) *Бик күп батырҙар, тыуған тәйәктәренә әйләнеп кайта алмаһынса, яу кырында ятып калды.* («Сов. Башк.»)

яуап биреү. 1. Яуап итеп низер башкарыу. *Сакырыуға эш менән яуап биреү.*

2. Сифаты буйынса юғары кимәлдә булыу. *Тауар бөтә талаптарға ла яуап бирә.*

яу кисеү. Яуза катнашыу. *Каныкаузы Дим буйында тирмәләргә кәрзәш-ырыулары шатланып каршы алған. Унан һиндәй яуҙар кискәнлеге, кайҙарҙа булыуы хаҡында һораһкандар.* (Риүәйәттән.)

яу һалыу. Нык итеп кысқырыу, һөрәнләү. *Тауышҡа өй күтәрмәһенә Гөлсәгүрә аһылдай-ғыжылдай килеп сықты. — Сәлимә, аһ-аһ, нишләп улай яу һалаһың? Әшең юткмы әллә?* (Ф. Иһәнғолов.)

яфа сигеү (күреү). Этләнеү, ыҙа кисереү. *Һин бит кинйә улыңды ас-яланғас итмәү өсөн, уның гүмере өсөн ауыр йылдарҙа һиндәй яфалар сикмәнең.* («Сов. Башк.»)

ЙӨКМӘТКЕБЕ

<i>Инеш һүз</i>	3
1. Башкорт фразеологияһы: уның торошо, проблемалары	—
2. Фразеологик берәмектәрҙең төп билдәләре	5
Һүзлектең төзөлөшө	11
1) Һүзлеккә алынған берәмектәр	—
2) Фразеологик берәмектәрҙе урынлаштырыу тәртібе	12
3) Берәмектәрҙең мәғәнәнән аңлатыу	—
4) Фразеологик берәмектәрҙең формалары, варианттары	14
5) Стилистик билдәләр	15
6) Миҫалдар	—
Этимологик белешмәләр, кыҫкартыулар, шартлы билдәләр	16
Файҙаланылған һүзлектәр	17

ҺҮЗЛЕК

А	18	Ө	249
Б	58	Р	252
В	96	С	253
Г	97	Т	261
Ғ	98	У	291
Д	101	Ү	296
Е	108	Ф	301
З	120	Х	302
И	121	Һ	305
Й	139	Ш	318
К	162	Ы	320
Ҙ	197	Э	321
Л	235	Ә	331
М	236	Ю	334
Н	243	Я	337
О	246		

Учебное издание

УРАКСИН Зиннур Газизович

**ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКИЙ СЛОВАРЬ
БАШКИРСКОГО ЯЗЫКА**

(на башкирском языке)

Редакция мөдире *С. М. Рәхимова*

Мөхәррирҙәре *З. И. Яйҡарова, Х. Ә. Биккужина*

Бизәләш мөхәррире *А. Р. Мөхтәрүллин*

Техник мөхәррире *В. Р. Абдрахманова*

Корректорзаре *Р. М. Йәгәфәрова, Г. Б. Кинйәбаева*

Нәшр. лиц. № 04380, 26.03.01. Йыйырга бирелде 10.02.06. Башырга кул жуйылды 29.06.06.
Казыҫ форматы 60×90^{1/16}. Мәктәп гарнитураһы. Офсет ысулы менән басылды. Шартлы басма
таб. 21,5. Шартлы буяу отт. 22,0. Йәһ-басма таб. 21,38. Тиражы 10640 дана. Заказ № 1.0021.06.

Башҡортостан Республикаһының «Башҡортостан «Китап» нәшриәте»
дәүләт унитар предприятиеһы.
450001, Өфө, Левченко урамы, 4а.

Башҡортостан Республикаһының «Өфө полиграфкомбинаты» дәүләт унитар предприятиеһы.
450001, Өфө, Октябрь проспекты, 2.

З.Ф. Ураксин

**Башкорт
төявенең
фразеология
һузыере**

